

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo Mokymai

IX Tomas

Mokymas 242–276

Knygų tarnyba Gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingi už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių leidimo pratarmę, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, „**Tikrojo gyvenimo knyga**“ yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Viešpaties žodžiai Anai Marijai Hosta:

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „*Antspaudų epochos*“ ...

... ir sako:

„*Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.*“

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikdama Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, šių raštų savininko, vardu.

(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Atnaujinta: 2026 m. rugsėjis

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
įžanga.....	6
Įvadas.....	8
Mokymas 242	12
Mokymas 243	20
Mokymas 244	28
Mokymas 245	36
Mokymas 246	44
Mokymas 247	53
Mokymas 248	62
Mokymas 249	71
Mokymas 250	80
Mokymas 251	89
Mokymas 252	97
Mokymas 253	105
Mokymas 254	113
Mokymas 255	121
Mokymas 256	129
Mokymas 257	137
Mokymas 258	145
Mokymas 259	153
Mokymas 260	162
Mokymas 261	170
Mokymas 262	178
Mokymas 263	186
Mokymas 264	194
Mokymas 265	202

Mokymas 266	211
Mokymas 267	220
Mokymas 268	228
Mokymas 269	236
Mokymas 270	244
Mokymas 271	252
Mokymas 272	259
Mokymas 273	267
Mokymas 274	274
Mokymas 275	281
Mokymas 276	289
Turinio nuorodos	297
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	305

Įžanga

Visais laikais Dievas apsireiškė žmonijai – tiek praeityje, tiek šiandien.

Gryniausia ir aukščiausia Dievo ir žmogaus bendravimo forma yra bendravimas iš dvasios į dvasią. Tačiau kadangi dauguma žmonių tam nebuvo ir nėra viduje pasirengę, Dievas paskyrė tarpininkus, kurie tautai atskleidė Jo Šventąjį Žodį įstatymų, apreiškimų ir pamokymų forma:

Pirmuoju laikotarpiu – per Mozę, patriarchus ir pranašus.

Antrajame laikotarpyje – per Jėzų, jo mokinius ir apaštalus.

Trečiajame laikotarpyje – šiandieniniame laikotarpyje – per daugybę žodžio nešėjų 1884–1950 m. Meksikoje, kur paprasti žmonės sekmadeniais susirinkdavo paprastose susirinkimų vietose, kad klausytųsi Dievo Žodžio.

Per paskutinius dešimt–dvidešimt metų iki 1950 m. šie dieviški paskelbimai buvo užrašomi stenografijos būdu, o 50-aisiais metais surinkti iš įvairių susirinkimų vietų. Iš jų buvo atrinkti 366 mokymai ir 1962 m. išleisti 12 tomų kūrinyje pavadinimu „Libro de la Vida Verdadera“ (vok. „Tikrojo gyvenimo knyga“). Kiekvienas iš šių mokymų sudaro harmoningą dieviškųjų pamokymų visumą; nors tuo metu jie buvo skirti klausytojams Meksikoje, tačiau – kaip juose ne kartą pabrėžta – jie yra palikimas visai šiandieninei žmonijai ir ateities kartoms.

Ne dieviškojo žodžio raidė, o jo giluminė, vidinė prasmė pakelia žmogų ir yra maistas bei balzamas jo alkanai sielai. Tuo pačiu metu ji tarnauja kaip gairė jo elgesiui kasdieniame gyvenime.

Dieviškojo žodžio klausymas yra pirmasis žingsnis kelyje į tobulumą. Jis pažadina mumyse širdies troškimą įsisavinti išgirstą žodį ir taikyti jį kasdieniame gyvenime, kad galėtume įvykdyti dieviškąjį įsakymą, kurį mums jau prieš 2000 metų davė Jėzus: „Mylėk Dievą virš visko ir savo artimą kaip save patį.“ Tai yra tikroji Dievo garbinimo forma, vedanti į vidinę ramybę ir kartu į taiką pasaulyje.

Kadangi vieno žemiškojo gyvenimo paprastai nepakanka, kad „taptume tobuli kaip mūsų dangiškasis Tėvas“, per reinkarnacijos dėsni – dieviškosios meilės, gailestingumo ir teisingumo dėsni – gavome galimybę palaipsniui tobulinti savo sielą ir atlyginti nuodėmes.

Daugelyje mokymų Dieviškoji Dvasia mums primena, kaip svarbi mums yra tikroji dvasinė malda, kad vis labiau priartėtume prie Dievo, galiausiai bendrautume su Juo iš dvasios į dvasią ir viską savo kasdieniame gyvenime atiduotume į Jo rankas.

Antrajame laikmetyje Dieviškoji Dvasia per Jėzaus lūpas mus mokė „Tėve mūsų“ maldos. Šiandieniniame Trečiajame laikmetyje Dievas mums rekomenduoja dar trumpesnę maldą, kurioje yra viskas, ko mums net

nereikia ištarti garsiai, bet kurią, giliai jaučiant širdyje, galime kreipti į mūsų Dangiškąjį Tėvą kaip vidinį troškimą: „Viešpatie, tebūnie Tavo valia man.“

Tegul IX tomo skaitymas ir studijavimas sustiprina mūsų pasitikėjimą Dievo meile, išmintimi ir visagališkumu, suteikia mums jėgų ir įkvėpimo, kad audringais laikais galėtume būti švyturiu savo artimiesiems.

Išvadas

Niekas kitas negalės geriau ir įtikinamiau išreikšti gilių jausmų bei vidinės ir išorinės asmeninės transformacijos patirties nei tiesioginis to laikotarpio liudytojas, kuris daugelį metų pats dalyvavo kaip dieviškųjų apreiškimų Meksikoje pranešėjas:

„Buvau ką tik sulaukęs 21 metų. Jau kelerius metus buvau prikaustytas prie namų, nes kentėjau nuo labai varginančios odos ligos, kuri neleido man nė akimirkai pasimėgauti saulės ar šviežio oro teikiamais malonumais.

Tais vienvienais metais, kurie man atrodė kaip amžinybė – tuo labiau, kad buvau pačioje jaunystės aušroje, kai žmogus pasiduoda pačioms tuščiausioms svajonėms, – aš išgyvenau nemažą nekantrumo ir nevilties krizę. Turiu prisipažinti, kad tik geranoriška tėvų ir brolių bei seserų parama suteikė man moralinę atramą šioje išbandymo akimirkoje, žinoma, kartu su tyliu viltimi, kad vieną dieną vėl atgausiu sveikatą.

Mano atveju ėmėsi daugybė gydytojų, ir man buvo taikomi nesuskaičiuojami gydymo būdai – viskas be jokios naudos. Pamenu tik tai, kad po kiekvienos nesėkmės mano beviltiškumas vis augo.

Kai mano izoliacija, tyla ir vienvienė kasdien tapdavo vis nepakeliamesnė, aš pasinėčiau į maldą ir pastebėjau, kad joje mano dvasia randa neišsakomą ramybę, o mano širdyje ėmė kilti nuojausa, kad netrukus aš išsilaisvinsiu iš savo nelaisvės.

Mano maldos vis ilgėjo, o mano dvasinė koncentracija vis gilėjo. Stengiausi medituoti kuo dažniau, nes kol truko maldą, buvau atleistas nuo visų kančių. Kai džiaugsmas praeidavo ir aš vėl grįždavau į savo vienišą, tylaus ir monotoniško gyvenimo realybę, visada jaučiausi tarsi grįžęs iš kito pasaulio, kuriame mano dvasia sustiprėjo ir pasipildė įkvėpimu. Čia turiu paminėti, kad savo maldas sudariau remdamasis neapgalvotais akimirkos įkvėpimais. Niekada nepamiršiu, kaip per tokius susižavėjimus praradau laiko pojūtį, ir būdavo akimirkų, kai viskas, kas mane supo, išnykdavo. Tačiau prisimenu, kad vaikystėje – maždaug nuo 12 metų – be jokio paaiškinimo beveik kasdien patirdavau savotišką sielos atsiskyrimą, kuris trukdavo keletą minučių, o per tą laiką, galbūt vedamas pasąmonės, turėdavau elgtis kaip automatas. Kol truko ši keista būseną, niek as nepatirdavau nė menkiausių sunkumų. Keista, kad iš pradžių ji man keldavo baimę, tačiau palaipsniui aš prie jos pripratau, o reiškinys laikui bėgant stiprėjo.

Mano liga pasiekė kulminaciją. Kartais man atrodydavo, tarsi mano oda degtų nuo vidinės ugnies, kurios niekas negalėjo numalšinti. Tuo pačiu metu mano išvaizda tapo vis apgailėtinesnė.

Vieną dieną mano tėvas pasidalijo naujiena, kad išgirdo Dieviškojo

Mokytojo žodį iš paprasto žmogaus lūpų, kuris, be abejonės, yra Dievo išrinktasis. Tai įvyko skurdžiame susirinkimų centre, esančiame atokioje Meksiko miesto dalyje. Jį ten nuvedė geras draugas, kuris jau seniai žavėjosi tomis apreiškimais.

Akimirkšniu įsitikinau, kad tai buvo JIS, Mokytojas, kuris ten kalbėjo pasinaudodamas žmogaus suvokimo gebėjimais, norėdamas priartėti prie žmonių, ieškodamas tų, kurie alksta šviesos ir trokšta teisingumo.

Stebuklas, kurio laukiau dieną iš dienos, stovėjo priešais mane. JIS, su kuriuo taip dažnai kalbėdavau savo skausmo valandomis, „“, dabar buvo man visai šalia ir laukė manęs, kad padovanotų man kūno ir sielos išgijimą.

Aš paklausiau Viešpaties šauksmo! 1934 m. vasario 14 d., sekmadienį, pirmą kartą įžengiau į tą kuklią susirinkimų salę – vieną iš daugelio, kur buvo galima išgirsti dieviškąją žinią. Man didelį įspūdį padarė susirinkusiųjų susikaupimas ir gilus susitelkimas, su kuriuo jie ruošėsi laukti „dieviškojo spindulio“ atėjimo, kuris turėjo įkvėpti „Žodžio nešėją“ vidiniam klausymui, o šis savo ruožtu turėjo perteikti dangiškąjį Žodį.

Tąkart „Žodžio nešėja“ arba „įrankis“ buvo moteris. Paprasta moteris, sakytume, įprastos išvaizdos, nuo gimimo akla. Turiu prisipažinti, kad jos išvaizda man nepadarė ypač malonaus įspūdžio. Todėl mano nuostaba buvo tuo didesnė, kai jos lūpos atsivėrė ir pasigirdo pamokslas, pasižymintis tokiu gilumu, tokia nuostabia išmintimi, kokios vargu ar galima įsivaizduoti, be to, sakomas saldžiu balsu, kupinu netikėtų intonacijų, kurios žiniai suteikė giliai įspūdingą ir jaudinantį akcentą.

Toliau tęsiantis pranešimui, susirinkusieji visiškai pamiršo žodžio nešėjos buvimą, kad pakiltų į dvasios sferas ir visapusiškai pasimėgautų dieviškuoju mokymu. Tačiau jei kas nors per skelbimą atsitiktinai atmerkdamas akis ir stebėdamas Žodžio nešėją, galėdavo pastebėti, kaip ta savaime vargana ir paprasta būtybė buvo peršvęsta pakilusios dvasios, taip, kaip tokiais momentais iš jo spinduliavo didžiulis grožis ir baimę keliančios didybės spindesys.

Dieviškasis Žodis liejosi iš jo lūpų kaip neišsenkanti potvynio banga – valandą, dvi valandas, tris ir daugiau. Viskas vyko sklandžiai, be pertraukų, be klaidų, be menkausio nuovargio požymio, o balsas netapo užkimęs ar silpnas. Priešingai, atrodė, kad kuo ilgiau truko pamokslas, tuo įkvėpimas tapdavo vis tobulesnis.

Dieviškojo Mokytojo buvimas tomis bendravimo akimirkomis buvo jaučiamas taip stipriai, kad jo artumą ir draugystę buvo galima pajusti visiškai apčiuopiamai. Jis kalbėjo kiekvienos širdies kalba! Jis skaitė paslėptiausias susirinkusiųjų mintis ir palietė slapčiausias savo klausytojų sielos gijas, ir tai darė niekam nežaisdamas ar nekaltindamas. Kiekvienas savo širdyje jautė, kokie Mokytojo žodžiai, pasakyti su meilės ir išminties žvilgsniu, buvo skirti būtent jam.

Dieviškasis pranešimas Žodžio nešėjo lūpose įgavo įvairių atspalvių ir niuansų. Kai Viešpats kalbėjo kaip Tėvas, jo balse atsispindėjo švelnumas, atleidimas ir glamonė; kai jis pasirodė kaip Mokytojas, jo balsas tapo gilus ir išmintingas, o kai Jis pasirodė kaip Teisėjas, Žodžio nešėjo balsas įgavo begalinės autoriteto ir galios intonaciją, o teisingumas ir dieviškas uolumas pasireiškė taip įspūdingai, kad klausytojus tai išties sukrėtė, išspaudė atgailos ašaras ir paskatino priimti tvirtus sprendimus atgailauti bei atlyginti nuodėmes.

Prieš tokį didingumą jaučiausi visiškai mažas ir paskutinis tarp susirinkusiųjų. Savo nežinojime man kilo mintis, kad Viešpats tikriausiai net nepastebėjo mano nereikšmingo buvimo. Tačiau greitai turėjau įsitikinti savo klaida ir sužinoti, kad Mokytojo žvilgsnis pastebėjo visus. Po kelių mėnesių dažnų apsilankymų, kurių tikslas buvo vien tik pasimėgauti ta dvasine švente, vieną nepamirštamą popietę mane pašaukė Viešpats. Tai buvo 1934 m. rugpjūčio 9 d., kai, dar nespėjęs atsigauti iš nuostabos, buvau pažymėtas ir pateptas tarnauti Dieviškajam Žodžiui kaip jo nešėjas.

Tą aukščiausią akimirką mano širdį užvaldė giliausias jaudulys, kilniausi ir paslaptingiausi jausmai. Ką gi galėjau atsakyti šioje išaukštintoje akimirkoje Tam, kuris turi neribotą teisę į savo kūrinis?

Mano likimas buvo nulemtas. Nuo tos dienos aš gyvenau tik tam, kad pašvęstų savo gyvenimą šiai tokiai sunkiai ir delikačiai tarnystei.

Keletas pasirengimo mėnesių, kurie kartu atnešė man visišką fizinį pasveikimą, buvo skirti mokymuisi tapti dieviškojo Mokytojo Žodžio nešėju, kuriam nuo tos valandos atsidaviau visa siela ir kūnu iki 1950 m. gruodžio 31 d., kai Dievybės šviesa nustojo pasireikšti šia forma.

Jei mes, buvę Žodžio nešėjai, norėtume pasidalinti įspūdžiais ir įspūdžius ir patirti, kuriuos patyrėme tais nepamirštamų kovų metais, susidurdami su plūstančiomis minios į įvairias susirinkimų vietas, išsibarsčiusias po visą mūsų šalį, turėtume užpildyti ištisus tomus, nes mūsų kelionė buvo nepertraukiamas nuostabiausių įvykių virtinė, ir būtų neįmanoma jų papasakoti per ribotą erdvę, kuri man čia suteikta.

Tačiau ypač svarbu pabrėžti, kad ruošdamiesi neturėjome jokios kitos knygos, išskyrus Žodį, kuris liejosi iš mūsų pačių lūpų. Mat į mūsų protą neturėjo įsiskverbti joks išorinis poveikis, kad galėtume kuo ištikimiau priimti dieviškąją žinią. Kai likdavome nuolankūs, Viešpats mus išskirdavo savo meile ir palankumu savo tautos akyse. Tačiau kai kartais leisdavome, kad mus valdytų tuštybė ar egoizmas, Jis mus paliesdavo savo teisingumu, kuriam laikui atimdamas iš mūsų įkvėpimą, kad parodytų mums, jog be Jo nieko negalime, nes be Jo mes esame niekas.

Nuo paskutinio Mokytojo pranešimo 1950 m. pabaigoje aš niekada daugiau nepatiriau nė vieno iš tų savitų pojūčių, kuriuos, vykdydamas Žodžio nešėjo misiją, metai iš metų nešiojau savo viduje.

Nuo minėtos dienos gausi brolių grupė pasišventė užduočiai surinkti kuo daugiau Viešpaties mums suteiktų pranešimų ir apreiškimų, kurie, laimei, buvo užrašyti. Iš jų buvo sudaryta knyga, kuri turėjo būti prieinama plačiajai visuomenei ir kuri iki šiol yra šaltinis, iš kurio žmonija gali gerti tiesos vandenį, kurį Mokytojas paliko šių ir ateities laikų žmonėms kaip meilės, šviesos, teisingumo ir taikos dovaną.

Iš manęs, kuris nepelnytai buvau Mokytojo žodžio nešėjas jo pasirodymo šioje formoje metu, buvo paprašyta parašyti liudijimą, ir šiais eilučių bandžiau tai padaryti. Tai dariau su visais nuoširdumu, kurio esu pajėgus, su karštu troškimu, kad šis liudijimas taptų paskata ir pažadintų pasitikėjimą bei tikėjimą tuose, kurie paims į rankas šią knygą, kurioje yra žinios, kurias dieviškasis Mokytojas šios epochos žmonijai savo gerumu atskleidė per tokius pat paprastus, kaip ir nevertus tarpininkus.

Tuo pačiu iš visos širdies siunčiu brolišką sveikinimą Viešpaties vardu savo broliams ir seserims Vokietijoje, kurių nuostabų dvasinį pabudimą Mokytojas mums parodė per savo žmogiškus tarpininkus.“

Mokymas 242

1. Šiuo metu, kai žmonijos skausmas yra kartus, o jos kelias – skausmingas, buvo mano valia priartėti prie jūsų, kad padėčiau jums atrasti savo paveldėjimą.

2. Atsigręžkite ir pažvelkite į kelią, kurį palikote už savęs, ir kuris kai kuriems kelia siaubą. Būtent šiais keliais Aš leisiu jums grįžti atgal. Tačiau ne tam, kad ten susiteptumėte, o tam, kad išgelbėtumėte tuos, kurie nuklydo.

3. Pasinaudokite mano buvimu tarp jūsų, mokiniai, kad neštumėte mano ramybę savo sielose ir leistumėte ją pajusti savo artimiesiems.

4. Mano mokymas šiuo Trečiuoju Laiku ištrauks jus iš dvasinio sąstingio ir leis jums žengti didelius ir tvirtus žingsnius dvasiniu keliu.

5. Aš suteikiau jums malonę, kad mano apreiškimas vyktų per jūsų pačių protą, kad jūs jaustumėtės verti mano dieviškumo, kad, suvokdami, jog buvote pajėgūs perteikti mano Žodį ir kad aplink jį susirinko didelės žmonių minios, rytoj, kai šio balso jau nebegirdėsite, jūsų širdis nepasiduotų kovos akivaizdoje, nes žinotų, kad mano Žodis išlieka įspaustas jūsų esybėje.

6. Saugokite sėklą, kurią šiuo metu jums patikiu. Supraskite, kad Aš niekada neatimu paveldėjimo teisės iš vaiko, bet kad jis pats, savo blogais darbais, palaipsniui jos netenka.

7. Jei žmonės, trokšdami paaiškinimų ir liudijimų, beldžiasi į jūsų duris, nesislėpkite ir neklauskite: „Ką man daryti? Ką man atsakyti?“

8. Turite ramia siela ir tvirtu balsu kalbėti apie Mane ir ginti Mano vardą ginklais, kuriuos Aš jums daviau, t. y. gailestingumu, meile ir tiesumu.

9. Todėl Aš pasilikau su jumis ir ilgą laiką apsireiškiau, kad mano įvairiapusiški mokymai jus apšviestų, o mano stebuklai uždegs jūsų tikėjimą. Mano Žodžio prasmė leido jums pamiršti ankstesnį religinį fanatizmą, ir kai žmonės jus klausinės, jie pas jus ras tik tikro dvasinio garbinimo paprastumą.

10. Mano Žodis srautu liejasi įvairiose susirinkimų vietose, kur jį galima išgirsti, kad didžiausių kovų ir sunkiausių išbandymų laikais jūs nesijaustumėte be pamokymų. Tačiau jau artėja laikas, kai mano Žodžio tarp jūsų nebebus galima išgirsti.

11. Nebijokite likti be šios malonės. Prisiminkite, kad nuo Pirmųjų laikų Aš ruošiu jus bendravimui iš dvasios į dvasią.

12. Kiekviena epocha buvo nauja pamoka jūsų Dvasiai ir dar vienas žingsnis tobulėjimo kelyje.

13. Aš pasauliui perduodu savo taikos žinią, leisdamas savo balsą skambėti per daugelį tarpininkų. Ir kaip visais laikais, mano mokymas turi tobulinti jūsų sielas.

14. Jei žmogus neturėtų sielos ir būtų visiškai materialus padaras, jo užduotis ir paskirtis baigtųsi su paskutiniu gyvenimo kvėpavimu. Bet jame yra kažkas, kas yra nemirtinga, todėl jis kovos, „budės“ ir nukreips savo žvilgsnį į Amžinybę.

15. Mano Žodis ruošia jus gyventi rytojaus pasaulyje – tuo metu, kai mano žinia bus palaipsniui suprasta. Tada jūs įsitikinsite, kad Aš numatiau įvykius, apie kuriuos jums buvau pranešęs jau seniai.

16. Mano mokymas kovos ir sukels tikras kovas žmonių širdyse. Kol jie atkakliai sieks gyventi savanaudiškai, jis padės jiems suprasti, kad ten, kur nėra gailestingumo ir meilės, negali būti ir taikos.

17. Mano dvasiniai mokymai skirti ne tik tiems, kurie gyvena priespaudoje, skurde ir pažeminime. Jų užduotis – nukreipti į teisingą kelią ir sielas, ir protą tų, kurie įvairiose srityse vadovauja ir valdo žmoniją. Mano Žodis kreipiasi į kilnius jausmus, apimantis visus žmones, nes taip jūs suprasite aukštesnįjį pašaukimą, glūdinį kiekviename iš jūsų.

18. Vietoj to, kad širdyje puoselėtų neapykantą, savanaudiškumą ir pesimizmą, žmonės trokš daryti gera ir puoselės viltį, kad nugalės teisingumas. Dvasinis pakilimas vis labiau plisų, ir jūs mylėtumėte vieni kitus kaip broliai ir seserys, taip sukurdami galingą jėgą, kurios akivaizdoje visos situacijos, vedančios jus į karą, ištirptų kaip niekas.

19. Aš jūsų nebaudžiu, bet Aš esu Teisingumas, ir kaip toks Aš jį leidžiu pajusti kiekvienam, kuris pažeidžia mano įsakymus. Nes Amžinasis jums atskleidė savo Įstatymą, kurio niekas negali pakeisti.

20. Pažvelkite, kaip žmogus, patirdamas sunkų išbandymą – kai jis krenta į neišmatuojamai gilią bedugnę, kai mato, kad jo žmona verkia dėl artimųjų netekties, vaikai neturi maisto, o namai paskendę skurde ir sielvarte — skundžiasi, yra sukrėstas savo nelaimės, nusivylęs ir, užuot meldęsis bei atgailavęs už savo kaltę, maištauja prieš Mane, sakydamas: „Kaip įmanoma, kad Dievas mane taip baudžia?“, o Dieviškoji Dvasia dėl savo vaikų skausmo taip pat verkia, ir Jos ašaros yra meilės, atleidimo ir gyvenimo kraujas.

21. Iš tiesų, sakau jums, atsižvelgiant į žmonijos pasiektą išsivystymo lygį, jos padėties pagerėjimas priklauso ne tik nuo mano gailestingumo. Ji yra savo pačios auka, o ne mano bausmės. Nes mano Įstatymas ir mano Šviesa spinduliuoja kiekvienoje sieloje. Mano teisingumas nusileidžia, kad išrautų kiekvieną piktžolę su šaknimis, ir net gamtos jėgos pasirodo kaip

šio teisingumo vykdytojos. Tada atrodo, tarsi viskas susimokyty, kad išnaikintų žmogų, nors tai vyksta tik jo apvalinimui.

Tačiau kai kurie pasimeta ir sako: „Jei turime patirti tiek daug skausmo – kam tada apskritai ateiname į šį pasaulį?“, nesusimąstydami, kad skausmas ir nuodėmė nekyla iš Manęs.

Žmogus pats atsakingas už tai, kad lieka nežinojime, kas yra teisingumas ir kas yra atpirkimas. Todėl pirmiausia kyla jo maištas, o po to – jo šventvagystė. Tik tas, kuris ištyrė mano mokymą ir laikosi mano įstatymo, nebegali mesti kaltinimų savo Tėvui.

22. Dvasinė siela yra kibirkštis, kilusi iš Dieviškosios Dvasios ir išbandoma per įvairius žemiškus kūnus. Dėl to vystymosi, kurį jūs jau pasiekėte, šiuo metu mano dvasinis pranešimas gali tiesiogiai pasiekti ją ir būti suprastas.

Kadangi viskas tobulėja, natūralu, kad ir jūs tobulėjate. Kaip įmanoma, kad jūs ir toliau įsivaizduojate savo Dievą taip ribotai, kaip Jį suvokė jūsų protėviai? Jūs nebegalėsite gyventi ir mąstyti taip, kaip tie, kurie veikė pagal apeigas ir taisykles, kurių laikytis jie buvo įpareigoti. Jūs nebegalite, kaip jie, laikyti savęs pernelyg nebrandžiais, kad galėtumėte gilintis į tai, kas yra dvasinio pobūdžio.

23. Nors anksčiau žmonės bandė rasti savo sielos išgelbėjimą statydami materialias bažnyčias ir siekė sielos apvalinimo praktikuodami išorines kulto formas, jūs nebeturėtumėte ilgiau likti toje fanatizmo ir nežinojimo stagnacijoje. Nes tuomet jūsų esybėje susilpnėtų gebėjimai, kuriuos turite, kad suvoktumėte ir pamatytumėte savo Dievo didybę.

24. Aš jums sakiau: sutelkite dėmesį į savo širdies gelmes, kad pamatytumėte Begalinį ir Neišmatuojamąjį – ne kūno akimis, o dvasios akimis. Tada, atsižvelgdami į tokį didelį malonę, kurią gavote iš mano gailėstingumo, nebejausite poreikio įrodyti savo dėkingumą materialiais aukojimais.

25. Jūsų jausmai ir meilės darbai bus jūsų geriausia ir vertingiausia auka.

26. Jei norite pasiekti Danguos karalystę, sukurkite knygą, užpildytą jūsų gerais darbais. Tada būsite vieninteliai atsakingi už save ir nebeperduosite savo atsakomybės kitiems žmonėms.

27. Kadangi Aš jums parodžiau kelią, kuris yra toks pat, kokį Aš jums nurodžiau praeityje, ir kuris yra tvirtas pagrindas jūsų ateičiai, turite saugotis priimti naujus įstatymus ar įsakymus, kurie galėtų pasirodyti kaip nauji mokymai; nes jie nutolintų žmones nuo mano Žodžio prasmės.

28. Aš nekovoju su jokia religine bendruomene, kiekviena iš jų yra atsakinga už save. Aš tik parodau tobulumą. Kas nori tobulėti, tas tegul seka manimi.

29. Aš pralieju savo kraują, kad išmokyčiau jus pasiekti sielos išgelbėjimą. Artėja valanda, kai ir jūs, išbandymo valandą, suprasite, kaip teisingi buvo Jėzaus žodžiai.

30. Mano Šviesa atsiskleidžia žmonių minios dvasioje, susirinkusioje šių paprastų ir nereikšmingų susibūrimo vietų šešėlyje, kurios yra tarsi medis pavargusiam keliautojui ir oazė dykumą kertančiam žmogui. Ji jus apšviečia ir guodžia.

31. Meile, kuria Aš jums atleidžiu ir jus taisau, Aš save atskleidžiu. Kai jūs gyvenote pagal savo valią ir tuo nuolat įžeidinėjote Tėvą, Aš nenutraukiau tos nuodėmingos egzistencijos siūlo, neatėmiau iš jūsų nei oro, nei duonos; Aš nepalikau jūsų skausme, nei ignoruodamas jūsų skundus. O gamta ir toliau apgaubė jus savo derlingumu, šviesa ir palaiminimais. Taip Aš atsiskleidžiu žmonėms ir apreiškiu save jiems. Niekas žemėje negali mylėti jūsų tokia meile, ir niekas negali jums atleisti taip, kaip tai darau Aš.

32. Jūsų siela yra sėkla, kurią Aš nuo amžinybės puoselėju ir tobulinu, kol ji duos gražiausius žiedus ir tobuliausius vaisius. Kaip gi Aš galėčiau leisti jums sunykti ar palikti jus audrų gnaužtams?

33. Kaip galėčiau jus palikti jūsų kelyje, juk Aš esu Vienintelis, kuris žino visų kūriniių likimą?

34. Aš jums atskleidžiu daug dalykų, kad savo kelyje išmoktumėte išgirsti skausmo šauksmą, kuris neišsiveržia iš lūpų, atrasti liūdesį, kuris slepiasi už šypsenos, ir išgydyti ligas, kurioms mokslas negali suteikti palengvėjimo.

35. Šiandien, kai jūsų kelyje sutinkate kenčiančiuosius, įdėkite į juos šiek tiek to, ką patys gavote. Tačiau nešvaistykite laiko, kad jūsų nenustebintų amžinybės varpo skambesys, kviečiantis jus į „Dvasinį slėnį“. Nes jūs kartai gailėtumėtės praleistos progos.

36. Jau dabar užsitikrinkite ramybę savo sielai.

37. Mokiniai, dažnai mano žodis tarp jūsų skambėjo kaip nuosprendis. Tačiau jo esmėje jūs atradote saldų vaisiaus skonį, kuris šiuo metu pakėlė jus atsinaujinimui.

38. Aš griežtai jus traukiau atsakomybėn, kai užsispyrę likdavote nuodėmėje. Bet netrukus atradote savo Tėvo ketinimą, kuris yra jus išgelbėti. Ir taip „kūno“ nepaklusnumas palaipsniui užleido vietą dvasingumui.

39. Žmonės pateikia tik nedaug įrodymų ar ženklų apie tą meilę, kuria Aš jums daviau gyvybę. Iš visų žmogiškųjų jausmų labiausiai į Dieviškąją Meilę panašus yra motiniškasis jausmas, nes jame glūdi

nesavanaudiškumas, savęs atsižadėjimas ir troškimas padaryti vaiką laimingą, net jei tai reiškia auką.

40. Tačiau iš širdžių vėl plūs meilė, kuri pakeis pasaulį. Šią meilę įkvepia mano Šventoji Dvasia, kuri siųs savo spindulius žmonijai, kad pažadintų ją iš gilaus miego, kad ji, būdama budri, galėtų džiaugtis šiuo nauju dienos pabudimu.

41. Kiekvienas, kuris šiuo metu nori sekti paskui Mane, turės ko nors atsisakyti, kad galėtų eiti Mano pėdomis. Vieni paliks turtus, kiti pamirš netikrus meilės ryšius. Kai kurie nusileis nuo savo aukštų rezidencijų ir sostų, o kiti paliks savo aukurus.

42. Liks aistros, tuštybė, trumpalaikiai ir beprasmiškai malonumai.

43. Aš ateinu trokšdamas jūsų sielos, kuriai padėu savo meile, kad ją išgelbėčiau. Aš neatvėriau Pažadėtosios žemės vartų tam, kad jūsų kūnas į ją įžengtų. Tas baltai spindintis miestas yra buveinė, kuri, tarsi nauji drabužiai su gražiausiais šventiniais rūbais, laukia Atėjusiojo, kuris ją užsitarnavo savo nuopelnais ir pergalėmis didžiosiose gyvenimo kovose, ir tai yra jūsų dvasia.

44. Aš mokau jus, kaip įgyti būtinus nuopelnus, kad patektumėte į amžinąją tėvynę. Aš išmokiau jus melstis už pasaulį ta gilia ir paprasta malda, kuri kaip gėlių kvapas kyla pas Mane. Aš suteikiau jums sugebėjimų ir dvasinių dovanų, kad įvairiais būdais rodytumėte gailestingumą. Aš apdovanojau jus dvasine ir morale jėga, kad gyventumėte su džiaugsminga drąsa ir įveiktumėte išbandymus. Aš sustiprinau jus jūsų pasiryžimuose atsinaujinti ir tobulėti, kad pajustumėte laimę vadintis mano mokiniais ir pasitenkinimą skleidami mano mokymą savo pavyzdžiu.

45. Jūsų siela pasirengė priimti mano buvimą. Matau, kad kuo daugiau laiko praeina, tuo mažiau jus domina žemiškas gyvenimas, o jūsų dvasinė ateitis pradeda jus dominti.

46. Kančias ir nelaimes, su kuriomis susiduriate savo kelyje, dabar suvokiate kaip nedidelius akmenėlius, kurie tik šiek tiek sužeidžia jūsų pėdas, o ne kaip lemiamas kliūtis, stabdančias jūsų žengimą pirmyn. Šiandien raudą ir ašaras pasiliekaite didžiosioms gyvenimo krizėms.

47. Mano gailestingumas jus veda, ir jūs tampate vis išmintingesni. Jūs jau nebėra tie, kurie tenkinosi tuo, kad pasistiprindavo klausydamiesi mano žodžio, nieko iš jo neišsaugodami, ir kurie būdavo dėmesingi tik tada, kai iš Viešpaties prašydavo materialių gėrybių.

48. Dabar jūs ateinate kaip tikri mokiniai, trokštantys Mokytojo, ir kaip tokie mane randate. Jei anksčiau jums sakiau: „Aš esu Kelias“, tai šiandien galiu jums pasakyti: „Aš esu Danguos kopėčios, kuriomis jūs pakilsite pas

mane“. Nes dabar mano šviesoje radote būdą, kaip pakilti, priartėti prie Manęs ir per maldą dvasiškai kalbėtis su Mokytoju.

49. Dabar jūs randate Mane savyje, toje vietoje, kurioje Aš visada gyvenau, nuo pat jūsų atsiradimo. Jūs pažvelgėte į savo vidų ir atradote šventovę, kurioje yra meilės altorius, nuolankumo auka „“ ir žvakidė, kurios liepsnos neišgesina net stipriausios audros: tikėjimas.

50. Jūsų siela buvo dvasinių misijų pasiuntinė ir nešėja. Nuo pat laikų pradžios ji buvo skirta gelbėti ir laiminti savo artimuosius.

51. Jai baigėsi laikas, kai ji kūrė savo Dievo atvaizdą, kad jaustų jį pasiekiamą ir artimą, kad galėtų jį paliesti, apžiūrėti ir su juo kalbėtis.

52. Jau seniai jūs nusišukote nuo tų atvaizdų, figūrų ir simbolių, nes supratote, kad tikrąjį Kūrėjo atvaizdą nešiojate savyje, nes turite kažką iš kiekvienos dieviškumo savybės ir bruožo, pavyzdžiui, gyvybę, meilę, dvasią, valią, protą, jėgą, dvasinį amžinumą.

53. Šiuo metu Aš būsiu suprastas ir mylimas jūsų sielose, taip pat būsiu imamas pavyzdžiu. Mano Šviesa dabar atskleidžia viską, kas žmonėms buvo neaišku ir nesuprantama.

54. Aš kalbėjau jums per jūsų protą, o mano dieviškojo spinduliavimo šviesa buvo perteikta žmogaus žodžiu. Tačiau žinokite, kad tada, kai žodžio nešėjas ir klausytojų minia pasirengė mane priimti, Aš apsireiškiau dieviškąja esme. Tačiau jei mano vaikai nesugebėjo pakilti ir neparuošė man šventovės, dieviškasis spindulys liko sklandyti virš sielų, jų visiškai neperšviesdamas.

55. Šiais paskutiniais laikais Aš jums dar daug ką atskleisiu ir išmokysiu. Mano palikimas bus didelis. Mano slaptame lobynėje dar yra daug to, kas skirta kiekvienam. Ne visi jūs pasieksite vienodą supratimo lygį, net jei priklausote Pažymėtųjų skaičiui, nes vieni stovi aukštesniame laipsnyje nei kiti. Kadangi tai suprantate, stenkitės nieko nespaušti. Būkite malonūs ir paslaugūs bei padėkite visiems jų misijoje.

56. Šiuo metu jūs ruošiatės išbandymams, kurie ateis netikėtomis formomis. Simbolinę užuominą apie tai, kokie jie bus, jūs gavote per pranašiškus sapnus ir dvasinius regėjimus. Budėkite ir melskitės, nes Aš jus įspėsiu.

57. Jūs jaučiatės neverti ir nebrandūs, atsižvelgdami į mano darbą ir savo pačių paskirtį. Bet tikrai, sakau jums, visos jūsų netobulumų šiurkštumos bus išlygintos tų išbandymų, kuriuos jums skelbiu, dantis.

58. Viskas kalbės apie Mane, o Aš kalbėsiu jums per visus gamtos reiškinius. Šauksmai, kurių anksčiau nebuvo girdima, bus išgirsti ir suprasti. Visa kūrinija bus sukrėsta, drebės ir bus sukrėsta, kad liudytų, jog Dieviškasis teisingumas yra visatoje. Tačiau po to, kai bus nuteisti, žmonės

sugrįš į savo įprastas vėžes, bet jie bus žengę žingsnį link tobulumo. Tai bus šios žmonijos pabudimas ir atgimimas.

59. Dorybės šviesa galės spindėti šiame pasaulyje, ir niekas jos neužgesins. Protingumas įsigalės, o meilė nebebus tik žodis, bet taps veiksmu. Valdovai ir tarnai palaipsniui išnyks. Visoje žemėje turėsiu savo mokinius, ir jie bus šviesa, taika ir apreiškimas tautoms.

60. Šis pasaulis, kuris dėl žmogaus siekio valdžios ir egoizmo tapo nesantaikos obuoliu, galiausiai bus dalijamas visiems, niekam nepriklausant. Nes kai Savininkas atims iš jūsų viską, kas sukurta, jūs visi savanoriškai paliksite savo turtus.

61. Žmonija dabar ruošiasi šių Šviesos laikų atėjimui. Jei atsidursite sunkioje išbandymo situacijoje, nenusiminkite ir, juo labiau, nekeikite. Melskitės, „budėkite“ ir ištverkite. Dievo piktžodžiavimas, prakeikimai ir keikimai skambės iš nežinojimo apimtų žmonių lūpų, kuriems turite atleisti ir kuriuos turite mokyti pakilti.

Kai tarp žmonių nevilties įsivyras tylą, jūs prabilsite ir būsite išgirsti. Tada pamatysite, kaip tie, kurie taip toli nuo Manęs nutolo ir Mane šmeižė, dėl savo atgailos sulauks atleidimo, kaip ir palyginime minimas paklydęs sūnus. Bet tada nenustebkite, pamatę, kad jiems vietoj bausmės buvo suteiktas atleidimas ir švelnumas. Priešingai, jūs verksite iš džiaugsmo, pamatę taikos ir meilės šventę pasaulyje.

62. Kai iš žmonijos širdies į begalybę pakils Šventosios Dvasios šventykla, jų viduryje pasirodys nauji apreiškimai, kurie bus tuo didesni, kuo labiau sielos tobulės.

63. Dabar Aš bandau suvienyti visus, kurie klausosi Manęs įvairiose susirinkimų vietose. Jūs nesate suvienyti, nes nesupratote Manęs. Kai tik tai įvyks, jūs mylėsite vieni kitus, o kai mylėsite vieni kitus, plaksite kaip viena širdis.

64. Supratimo trūkumas kyla dėl to, kad jūsų suvokimas yra paviršutiniškas ir silpnas, o jūs visada esate užsiėmę žemiškais gėriais. Jūs pasitenkinate pirmuoju dalyku, kurį pasiekiate, tai yra šiek tiek ramybės širdyje, tvirtu stogu virš galvos, trupučiu fizinės sveikatos, artimųjų šiluma ir sauja pinigų.

65. Aš nesakau jums, kad turėtumėte paniekinti žemiškus turtus, bet taip pat nesakau, kad turėtumėte juos rinktis vietoj Šventosios Dvasios dovanų.

66. Mano keliu seekite savo sielos tobulėjimo, bet venkite žemiškų pagyrimų ir garbės ženklų. Žinokite, kad tarp jūsų turi būti išskiriami ne pavardės, o visos tautos darbai. Atminimas apie tą, kuris pasėjo gerą sėklą,

turi būti gerbiamas, palaimintas, o jo pavyzdys – tarnauti kaip pavyzdys.
Tai turi būti jo vienintelis paminklas žemėje.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 243

1. Mano meilės ugnis nusileidžia pas jus, kad suteiktų šilumos jūsų širdims ir uždegtų degančią liepsną jūsų sielose. Nes šviesa, kuri apšviečia jus iš vidaus, vieniems jau beveik užgeso, o kitiems jau visiškai užgeso, ir jie man rodo tik nežinojimo neapibrėžtumą. Tačiau šiuo metu mano šviesa spinduliuoja visuose.

2. Kodėl gi trauktis atgal ar stabtelėti pradėtame kelyje? Eikite pirmyn, mokiniai!

3. Žmonija jau laukia mano pasiuntinių, Džiugiosios Žinios nešėjų. Jūs esate tie pasiuntiniai, mano buvimo ir mano Žodžio liudytojai Trečiajame Laike. Ar žmonės galės pasiekti Mane per įvairias religijas? Aš jums sakau tik tiek, kad žmonijos tobulėjimui yra tik vienas kelias, ir tai yra tas, kurį Aš jums nurodžiau Pirmojoje eroje savo Įstatyme – kelias, kuris Antrojoje eroje buvo užantspauduotas mano Krauju, o šioje eroje apšviečiamas mano Šventąja Dvasia.

4. Visas mano Įstatymas apibendrinamas dviem įsakymais: meile Dievui ir meile artimui. Tai ir yra tas kelias.

5. Religijos yra nedideli šalutiniai keliai, vedantys sielas į tikrąjį kelią, kuriuo jos gali žengti žingsnis po žingsnio, kol pasieks Mane. Kol žmonės žemėje išpažįsta skirtingas religijas, jie yra susiskaldę. Tačiau kai jie pasuks meilės ir tiesos keliu, jie susivienys, taps viena su ta vienintele Šviesa; nes yra tik *viena* tiesa.

6. Tačiau keliautojai, žemės piligrimai, sustojo ir miega. Meilė ir tiesa pasitraukė iš širdžių, todėl Aš kreipiausi į jus ir paruošiau pasiuntinius, kurie su meile ir gailestingumu pažadins ir pakels tuos, kurie nuklydo ar pavargo, kol dar neišsilaisvino gamtos jėgos ir savo įsakmiais šauksmais ėmėsi užduoties sukrėsti sielas, jausmus ir protus.

7. Prieš Dvasinį mokymą sukils jo priešai, kurie griebsis geriausių ginklų, panaudos visą savo galią, ieškos liudijimų prieš šį Apreiškimą. Tačiau tikrai, sakau jums, nebus jokios žmogiškosios jėgos, kuri galėtų užgesinti šviesą, kuri šiuo metu užsidegė, taip pat kaip žmonės tuomet negalėjo nutildyti Kristaus balso, net ir nužudydami Jį ant Golgotos, nes ten jų pralietas kraujas ir toliau kalbėjo per amžinybę.

8. Nebijokite, kad jus pavadins sukčiais ar burtininkais. Visi šie įžeidimai buvo mestelėti ir jūsų Mokytojui, ir būtent tokius vardus netikintieji bei ištvirkėliai suteikė mano pranašams ir apaštalams. Tačiau kai nugalėjo Viešpaties ir Jo pasekėjų tiesa, tie, kurie labiausiai šmeižė, vėliau tapo labiausiai atgailaujantys ir uoliausi, kaip Paulius.

9. Mano Trečiojo laikotarpio apaštalų būryje yra ir ta moteris, kuri lydėjo Mokytoją Kančios keliu iki medinio kryžiaus papėdės, nekreipė

dėmesio į įžeidimus ir ištvėrė pašaipas. Dabar, Trečiajame laikmetyje, ji buvo ištikima „darbininkė“, stipri siela ir kareivė kovoje. Todėl Aš jai suteikiau vietą prie savo stalo šiame laikmetyje. Nes apaštalo rangas yra įtvirtintas sieloje, neatsižvelgiant į lytį.

10. Dirbkite kartu ir eikite Tiesos keliu, kol pasieksite Pažadėtąją žemę.

11. Dabar atėjo laikas, kai Izraelis turi imtis darbo su visišku nuolankumu, neskelbdamas apie savo meilės darbus. Kairė ranka neturi žinoti, ką daro dešinė. Neturi būti pasigyrimo, kad esi Viešpaties mokinys, taip pat neturi būti siekiama pagyrimų. Jei vadovausitės šiais nurodymais, dvasinės gausybės susivienys į tikras armijas, kad sudarytų vieną valią, vieną frontą, kurio kova bus nukreipta prieš nežinojimą, nuodėmę ir religinį fanatizmą.

12. Ši tauta, ši žmonių ir dvasinių būtybių armija, ateinančiais laikais bus šio darbo sargė, kad mokymas ir įstatymas nebūtų iškraipyti, kad žmogus nustotų kovoti su tiesa.

13. Mano mokymo šešėlyje nebus pastatyta jokių sostų, iš kurių išaukštinti žmonės galėtų valdyti savo artimų sielas. Niekas nebus karūnuotas ar apdengtas purpuroiniu apsiaustu, siekdamas užimti Viešpaties vietą, taip pat neatsiras išpažinties tėvų, kurie teistų, atleistų, pasmerktų ar priimtų sprendimus dėl žmonių poelgių. Tik Aš vienas galiu teisti sielą iš *teisingo* ir *tobulos* teisėjo kėdės.

14. Aš galiu siųsti žmones, kurie taiso, moko ir veda, tačiau nesiųsiu nė vieno, kad teistų ir baustų. Aš siunčiau žmones, kurie buvo žmonių *ganytojai*, tačiau ne valdovai ar tėvai. Vienintelis Tėvas Dvasia esu Aš.

15. Dvasinis pakilimas įsiskverbs į jūsų sielą ir bus perduotas ateinančioms kartoms, kurios savo kūne ras sąžinės įsakymams paklusnų įrankį ir didelį aiškumą, kad galėtų priimti dieviškąsias įkvėpimo dovanas.

Iš tų kartų iškils didieji dvasinio mokymo mokytojai, taip pat didieji mokslininkai, pasižymintys aiškiu protu ir aukštu intelektu. Bus patriarchų, kurie savo morale ir dorybe taps pavyzdžiu, pasirodys tiesos pranašai ir apaštalai.

16. Kai sakau jums, kad turite pasiruošti, tai darau ir tam, kad galėtumėte palikti savo vaikus kaip savo paklusnumo, dvasingumo ir brolystės pavyzdį, kaip savo meilės darbus artimiesiems.

17. Tada jūsų vardas bus palaimintas ateinančių kartų ir išliks jų atmintyje; jie mylės jus dėl jūsų kovos pėdsakų, gerų darbų ir pavyzdžių, kuriais verta sekti. Kaip gi jūsų vaikai galėtų jūsų nepripažinti, jei jūs esate tie, kurie valo kelią nuo usnių ir erškėčių, kad jie nesusižeistų? Todėl neperženkite kelio kliūčių abejingai, nepašalinę spąstų. Nes tie, kurie ateis

po jūsų, kiekvieną kartą susidūrę su kliūtimi ar erškėčiais, kaltins jus, o kai kurie net keiks jus.

18. Turėsite tobulinti savo elgesį pagal mano mokymą, kad tie, kurie ateis po jūsų, pamatytų, jog sugebėjote įvykdyti ir įgyvendinti tai, kas daugeliui atrodytų neįmanoma. Turėsite įrodyti, kad spiritizmas nėra nei fantazija, nei pernelyg pažangus mokymas, bet kad jis atsiskleidė žmonijai tinkamu laiku, kai sielos, atsižvelgiant į jų išsivystymą, buvo pajėgios jį suvokti ir praktikuoti.

19. Dabar yra laikas, kai Elijo dvasia spinduliuoja visoje visatoje ir apšviečia visus pasaulius, visus kelius ir visas sielas, pažadina miegančiuosius, prikelia mirusiuosius ir tarp milžiniškų žmonių minių atranda tuos, kurie priklauso 144 000 pažymėtųjų arba „Užantspauduotųjų“, kurie nuo laikų pradžios turi Viešpaties užduotį žmonijai.

20. Taigi Aš dabar iš sielų, kurios kitu laiku priklausė dvylikai Izraelio giminių, prie kurių stalų sėdėdavo tie, kurie priklausė Rubeno giminei, suformavau naujas šios tautos šeimas kartu su Levio ar Sebulono giminių atstovais, kad taip panaikintų sienas, ribas ir susiskaldymus. Čia glūdi dieviškasis teisingumas.

21. Nesistenkite iškelti kokios nors susirinkimų vietos, net ir savo pačių, reputacijos. Dirbkite, kad mano Vardas ir mano Mokymas būtų pripažinti ir gerbiami jūsų artimųjų. Kai 1950 m. paskutinį kartą kreipsiuosi į jus, tai neturėtų vykti tam, kad priimtumėte žmones, suskirstytus į grupes ar susirinkimų vietas. Aš priimsiu visus savo „darbininkus“, neatsižvelgdamas į tai, kuri susirinkimo vieta geriau įgyvendino mano mokymus, o kuri nesugebėjo paklusti mano valiai.

22. Aš neskaiciuosiu, ar kiekvienoje susirinkimų vietoje yra daug ar mažai „darbininkų“. Aš priimsiu kiekvieno širdies auką, ir iš visų jų suformuosiu vieną širdį, kurioje įkursiu savo šventovę.

23. Elijas buvo jūsų kelyje, ir jo galia leido jums nugalėti kovoje prieš netikinčiuosius, fanatikus ir materialistus.

24. Jis suvienijo tautą Pirmuoju laikotarpiu, kai ją skaldė nesutarimai. O šiais laikais jis savo meilės šviesa vėl dvasiškai jus suvienijo.

25. Prisiminkite, kad tuomet tauta susiskaldė į dvi karalystes: dešimt giminių priklausė vienai daliai, o dvi – kitai. Didžioji dalis pasidavė stabmeldystei ir tapo Baalo garbintojais. Tuomet tarp jų pasirodė Elijas, kad pagonims apreikštų mano šlovę, mano buvimą ir mano galią, ir jis jiems tarė taip: „Aš, Elijas, atėjau Jėhovos, jūsų Dievo, vardu, kurį jūs atmetėte ir prieš kurį kovojote, ir kurio akyse pastatėte netikrus dievus ir stabus. Aš atėjau pasakyti jums, kad turite išbandyti jų galią, o aš, savo

ruožtu, prisieksiu Jėhovos, mano Viešpaties, vardu, ir tas, kurio malda bus išklaudyta, turės tikrąjį Dievą.“

26. Baalo garbintojai sutiko, pastatė deginamųjų aukų aukurą, šaukėsi savo dievo ir prašė jo atsiųsti jiems ugnį, kad įrodytų jo buvimą ir galią. Dienas ir naktis kunigai ir minios žmonių šoko ir šventė, šaukdami savo netikrą dievą, o deginamųjų aukų aukuras liko nepakitęs.

Tada Elijas sukrovė medienos krūvą ant aukuro, sudaryto iš dvylikos akmenų, simbolizavusių dvyliką Dievo tautos giminių, šaukėsi Jehovos ir tarė Jam: „Viešpatie, aš, Tavo tarnas, prašau Tave, apsireikšk prieš tuos, kurie Tave atmetė, kad jie vėl Tave garbintų ir šlovintų.“ Tuomet Tėvas apsireikšė audros viduryje, iš kurios išsoko žaibo spindulys, nusileidęs ant pranašo deginamųjų aukų aukuro ir jį uždegęs.

Tada stabmeldžiai, apakinti ir neištikimieji suprato, kad Elijas buvo tikrojo Dievo pasiuntinys, ugnies pranašas, kurio ugnimi viskas, kas bloga, sunaikinama, o jo šviesa apšviečia tamsą.

27. Būtent jis paruošė kelią, kad Aš galėčiau ateiti pas jus – tas, kuris šiuo metu suvienijo sielas, priklausančias dvylikai giminių, kurios šiandien yra tarsi uolų gabalai, kad ant naujojo aukojimo altoriaus nusileistų mano Dieviškumo Visuotinis Spindulys, nes jūs vėl buvote susiskaldę ir susipriešinę. Tačiau ši šviesa sugrįžo, kad jus amžinai suvienytų.

28. Šiandien Aš jums sakau: visi esate laukiami – ir „pirmasis“, ir „paskutinis“, ir mokinys, ir vaikas, ir uolus tikintysis, ir netikintis.

29. Aš jus visus ruošiu, nes pasaulis iš jūsų reikalauja mano naujojo apreiškimo įrodymų.

30. Šioje žemėje yra daug religinių bendruomenių, bet nė viena iš jų nesugebės suvienyti žmonių ar priversti juos mylėti vieni kitus. Būtent mano Dvasinis mokymas atliks šį darbą. Veltui pasaulis priešinsis šios Šviesos skverbimuisi.

Kai mano mokinių persekiojimas bus pačias smarkiausias, gamtos jėgos bus išlaisvintos; tačiau jos nurims per šių mano darbininkų maldas, kad pasaulis patirtų įrodymą tos galios, kurią Aš jiems suteikiau.

31. Nemiegokite, kad, Aš jus pakėlus virš viso to, nepatektumėte į sumaištį dėl pasaulio skausmo ir chaoso.

32. Nešvaistykite šio laiko tikėdamiesi, kad ateis kitas, geresnis. Nes nustatytas momentas ateis, kad sugrįžtumėte į „Dvasinę slėnį“. Net jei tada prašysite pratęsti savo gyvenimą, kad galėtumėte užbaigti savo misiją, susidursite su Tėvo teisingumu, kuris jums pasakys, kad ši galimybė jau praėjo.

33. Supraskite, kad jūsų užduotis – priimti savo tarpe pavargusį keliautoją ir nuodėmės išsekintą nusidėjėlį, nes jūsų pavyzdžiu, patarimais ir pamokymais jie atras atsinaujinimą.

34. Aš neateinu pas jus kaip Teisėjas, nes matau, kaip jūs, trokšdami paguodos, ateinate pas Mane, kad palengvintumėte žemiškus kentėjimus. Bet Aš jus mokau, kad savo artimiesiems darytumėte tai, ką Aš padariau jums. Prisiminkite: kai Aš jums patikėjau šį dvasinį palikimą, Aš jums pasakiau: „Duokite savo artimui, tiems, kuriems to reikia.“ Nes jei dėl jų turėsite apleisti savo artimuosius, Aš pasirinksiu jais.

35. Šio mokymo negalima ginti žudikiškais ginklais. Vieninteliai ginklai, kuriuos Aš jums patikėjau, kad jais kovotumėte, yra šviesos kupini žodžiai ir meilės darbai. Kas juos teisingai naudos, tas pamatys, kaip prieš juos žlugs piktos ketinimai ir patirti puolimai.

36. Jei bandote pamokyti nusidėjėlį daryti gera, nedarykite to grasindami jam mano teismu, gamtos jėgomis ar skausmu, jei jis nepasikeis, nes taip įskiepytumėte jam neapykantą mano mokymui. Parodykite tikrąjį Dievą, kuris yra visiškai meilė, gailestingumas ir atleidimas.

37. Tačiau jūs nesate vieninteliai, kuriuos šiuo Trečiuoju laikotarpiu apšvietė Šventosios Dvasios šviesa. Ši šviesa yra kiekvieno žmogaus viduje ir virš jo, kiekvienoje sieloje. Lygiai taip pat, kaip šis laikotarpis jums pasirodė esąs brangi proga tobulėti, taip ir dvasininkams, kunigams bei pastorams iš visų religinių bendruomenių jis pasirodė esąs proga ištaisyti klaidas ir įvykdyti Tėvo valią.

38. Stenkitės man patikti. Tam turite patikti savo artimiesiems. Jie atidžiai išklausys Gerąjį Naujieną, jei tikrais meilės darbais liudysite apie mano tiesą.

39. Po 1950 metų jūs nebegirdėsite mano Žodžio šia forma. Bet Aš jau išmokiau jus, kaip galite pasiekti bendravimą iš Dvasios į Dvasią. Tapkite to verti, tobulėdami ir gerai įgyvendindami mano mokymus. Jūs neliksate be mano įkvėpimų ir naujų apreiškimų.

40. Vietos, kuriose susirenkate, neturi būti puoštos ornamentais, nes šiais papuošimais jūs siekiate įtikti mano Dieviškajai Dvasiai. Mano buvimas bus geriau jaučiamas paprastume ir nuoširdume.

41. Aš paruošiu stiprius žmones, kurie tyrai supras ir aiškins mano mokymą, kad jie būtų paskata žmonių miniai, o vaikai juose matytų gerą pavyzdį. Nes ši tauta turi būti brolystės, vienybės ir santarvės sėkla.

42. Mano valia buvo, kad šio laikotarpio, kuriuo Aš save apreiškiu, pabaigoje jūs sudarytumėte šeimą, kurioje vieni kitus mylėtumėte – kad vieno skausmą kiti jaustų kaip savo, kaip tai būna tarp tikrų brolių ir

seserų. Supraskite, kad jūs kilote iš to paties Tėvo. Kai pasieksite šį idealą, jūsų jėga bus nenugalima.

43. Nevertinkite savo pačių dovanų vertės ir nepalyginkite jų su savo brolių ir seserų dovanomis. Nesakykite, kad vieniems buvo duota daugiau nei kitiems. Nes kadangi kiekvienam buvo duotos savo dovanos ir užduotis, kiekviena būtybė palaipsniui skina savo meilės ir ištvermės vaisius, taip pat ir savo klaidų bei nuklydimų vaisius. Įvairiose užduotyse, kurias vykdomė mano darbe, glūdi teisingumas, atlygis ir taip pat atlygis. Tačiau niekas nežino, ar tai pasiekė dėl nuopelnų, ar dėl skolos savo Viešpačiui.

44. Mano mokymas jūsų sielai bus nepamirštas tiek žemėje, tiek „Dvasiniame slėnyje“. Dabar ji niekada daugiau nebus maištinga savo tobulėjimo kelyje, o kadangi ji yra susijusi su savo Tėvu, ji visada galės išgirsti Jo balsą. Nes Aš esu pasaulio šviesa; kas ateina pas Mane, tas nepažus.

45. Aš sukūriau žmogaus kūno ir sielos sąjungą. Taip Aš sukūriau pirmąjį žmogų, kuriam nuo pat pradžių per įvairius apreiškimus atskleidžiau savo Įstatymą, kad jis pažintų meilę, kurią turi jausti savo Viešpačiui ir artimiesiems.

46. Mano mokymai paskatino žmoniją suvokti save kaip Tėvo dukteris. Štai kodėl Aš jums sakau, kad karai tarp žmonių neturi jokio pateisinimo. Juk Kūrėjas visiems suteikė gebėjimą mąstyti, jausti ir suprasti. Tačiau ne visi mąsto Dvasia, o dar rečiau vertina savo pačių sielą, nes leidžiasi būti nuneštiesiems savo žemišųjų aistrų. Žmogus visada turėtų sąmoningai suvokti, kad jis yra Mano dalis, kad jis yra sukurtas „pagal mano atvaizdą ir panašumą“.

47. Netrukus jis sužinos, kad į šią planetą atvyko daugiau nei vieną kartą, tačiau ne tam, kad joje nuklystų ar pražūtų. Tada jis supras, kad tas kūnas, kurį jis turi ir taip labai myli, yra tik sielos įrankis, su kuriuo ji yra suvienyta, kol gyvena šiame pasaulyje.

48. Jūs buvote mano atėjimo liudininkai, gavote mano apreiškimus ir mokymus bei stebėjote mano pasirodymus.

49. Daugeliui šiandien šie mokymai yra nesuprantami, tačiau – kai ateis laikas – jie juos supras per jūsų žodį ir jūsų darbus. Mano Žodis apšvies žmogaus mąstymą, jo šviesa pasieks visas sielas, kad nukreiptų jas tiesos keliu, atitrauktų nuo fanatizmo, pažadintų jas ir leistų išgirsti savo dvasios balsą.

50. Bėgant laikui Aš naudojausi įvairiomis formomis, kad pasiektų jus, kol galiausiai tapau žmogumi Jėzuje. Būdas, kuriuo Aš šiandien esu su

jumis, yra aukščiausias ir kartu giliausias, nes jūs Mane jaučiate, liečiate ir girdite per savo dvasinį pakilimą ir įkvėpimą.

51. Norėdamas apsireikšti per žmogiškąjį protą, Aš apsiribojau pagal to, per kurį kalbu, ir tų, kurie Manęs klauso, suvokimo gebėjimus. Kai kurie, kurie Mane girdi, negali Manęs suprasti, o kiti supranta Mane, net negirdėdami Manęs. Jūs, kurie šiandien Mane išgirdote, esate pašauktieji šioje Trečiojoje epochoje žengti žingsnį link dvasingumo.

Ir ankstesniais laikais tauta pakildavo, išgirdusi pranašų šauksmą, kad atsisakytų stbmeldystės. Iki šiol jūs buvote tradicijas sauganti tauta. Tačiau savo esybės gelmėje jūs laukėte mano sugrįžimo, kad dėl dvasinio tobulėjimo – kuris yra vidinis nuolankumo, gailestingumo ir meilės garbinimas – atsisakytumėte nereikalingų tradicijų ir beprasmės apeigų.

52. Aš perduodu jums šią žinią, kurią turite skleisti per jūras. Mano Žodis turi perkeliauti per Senąjį žemyną ir pasiekti net Izraelio žmones, kurie įsitraukė į brolių žudymo kovą dėl nedidelio žemės lopinėlio, nesuvokdami savo sielos vargo. Jūs negalite įsivaizduoti išbandymo, kurį patirs pasaulis. Visi laukia taikos, tačiau ji įsigalios tik tada, kai gamtos jėgos duos liudijimą apie Mane.

53. Žmonės nebejaučia baimės prieš mano teisingumą. Karas buvo žiaurus, tačiau žmonija neatsinaujina. Tai nereiškia, kad karu baudžiu žmonių nuodėmes. Jei mano teisingumas tai leidžia, tai todėl, kad žmogus turi būti apvalytas.

54. Daug yra tų, kurie vadina save „Dievo vaikais“, bet labai nedaug yra tų, kurie Jį iš tiesų pažįsta, nes mano dieviškumą turite ieškoti Dvasia. Tačiau tarp jūsų jau atėjo pabudimo, atgimimo, prisikėlimo laikas.

Po sėjos ateis derlius, tačiau jis bus ne tik žmogiškosios raidos rezultatas, bet ir mano dangiškosios galios darbas. Turite pasiruošti ir prisidėti, kad naujos kartos galėtų sužydėti ir duoti gerų vaisių. Rūpinkitės, kad jūsų tikėjimas nesusilpnėtų, nes po 1950 metų turėsite liudyti mano mokymo tiesą ir skelbti ją kaip pranašai.

55. Mano mokinys Jonas matė įvykius, kurie turėjo įvykti. Dieviškuoju įsakymu jis pamatė ateitį ir ją paskelbė žmonijos išgelbėjimui. Jis matė, kad Pažymėtieji buvo išgelbėti. Jūs priklausote Pažymėtiesiems ir nepražusite, taip pat ir tie, kurie pas jus ieškos paskutinio prieglobsčio.

56. Jūsų lūpos tebūna šaukliai, skelbiantys žmonijai mano Žodį.

57. Izraelio tauta: Aš tave paruošiau, kad glostytum ir „pateptum“ ligonius, kad padaugintum duoną tiems, kurie kenčia nepriteklių, ir kad atneštum taiką savo artimiesiems.

58. Šiandien aš atėjau, kad patikrinčiau jūsų sėklą – tai, ką jūs nuėmėte, – ir paklausti jūsų, kaip auklėjote savo vaikus ir ar paruošėte kelią ateinančioms kartoms.

59. Jūs kiekvieną akimirką ieškote mano pėdsakų ir sakote Man: „Kaip man elgtis šioje ar toje kritinėje akimiroje?“ Aš jums atsakau: mano Žodis moko viso to. Studijuokite jį, ir jame rasite sprendimą, kurio ieškote.

60. Kelias, kuriuo einate, yra akmenuotas. Tačiau kiekvienas žingsnis, kiekvienas darbas, kurį atliekate pagal mano Įstatymą, priartina jus prie tikslo, kurį turi kiekvienas dvasininkas.

61. Jūsų atpirkimo pareiga yra didelė, todėl didelis ir jūsų skausmas. Tačiau kai kartą atsiskaitysite už savo skolas ir pasieksite savo sielos išgelbėjimą, suprasite, kad skausmas nebuvo veltui ir kad jūsų likimas yra teisingas.

62. Kodėl jūs netarnavote vieni kitiems taip, kaip tarnas tarnauja savo šeimininkui? Supraskite, kad tas, kuris tarnauja, nėra menkesnis; nes jo nuolankumas jį iškelia ir suteikia jam orumą. Visus uždavinius, kuriuos Aš jums daviau, jūs galite įvykdyti. Jūsų sugebėjimų ir jėgų tam pakanka.

Aš jums sakiau, kad turite mylėti vieni kitus ir daryti gera be jokio savanaudiškumo, kad neturite tikėtis jokio atlygio iš savo artimų, nes pinigai nėra kaina už jūsų meilę ar auką kitiems.

63. Atleiskite vieni kitiems, ir taip rasite palengvėjimą sau ir tam, kuris jums padarė skriaudą. Neneškite neapykantos ar keršto naštos savo sieloje; būkite tyros širdies, ir jūs atrasite taikos paslaptį bei gyvensite kaip mano tiesos apaštalai.

64. Šiandien jūs prisimenate žmones, kurie žemėje buvo jūsų artimieji: savo tėvus, vaikus ar brolius ir seseris. Tačiau kai kurie, giliai sukrėsti, kaltina Mane, kad Aš juos atšaukiau į „Dvasinį slėnį“. Bet Aš jiems sakau: meilės ryšiai, kurie jus vienija, nėra nutrūkę. Jūs visi gyvenate šioje visatoje ir pereisite iš vieno lygmens į kitą, kol pasieksite galutinį tikslą, ir ten vėl visi susitiksime. Tos būtybės, už kurias manęs prašote, nemirė, jos gyvena, o jų sielose vyrauja didesnis aiškumas nei jūsų. Jie yra apšviesti, ir toli gražu ne prarasti, jie jums yra atrama ir paguoda kančiose, užtarėjai ir globėjai. Susivienykite su jais, nes su Manimi jie yra suvienyti meile ir Dvasia. Jie nekenčia ir yra patenkinti, nes tobulėja ir tobulėja, kad ateitų pas Mane.

65. Marija, jūsų užtarėja, siunčia pasauliui savo motinišką meilę, savo sielos stiprybę ir savo ramybę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 244

1. Mano meilė ir gailestingumas yra tarp jūsų, o mylima Izraelio tauta.
2. Vyrai ir moterys, kurie nuleidžiate galvas Tėvo akivaizdoje: aš jus laiminu, Dievo išrinktosios tautos sielos per Tris Laikus, kurios šiandien vėl atveriate akis, kad pamatytumėte mano buvimą ir mano šviesą. Būkite palaiminti!
3. Įsiskverbkite į mano Žodžio esmę: Kristus apsieiškia būtent per žmogiškąjį protą, kad suteiktų jums mokymą. Tačiau Aš jums sakau: kai tik Jis jums perdavė savo Žodį, jame dalyvavo Jehovas Tėvas ir Šventoji Dvasia. Mano Dieviškojoje Dvasioje neieškokite trijų asmenų, bet vieną Kūrėją Dvasią, vieną Tėvą, kuris atėjo pas jus per tris skirtingus laikotarpius ir apreiškimo etapus.
4. Iš tiesų, sakau jums: kaip labai teologai supainiojo žmoniją! Bet Aš duodu jums savo šviesą, kad jus išgelbėčiau, išlaisvinčiau ir pakelčiau, tiesiogai sakdamas jums, kad ne jūsų protas atskleidžia Dvasiai šias įžvalgas, bet Dvasia atskleidžia žmogiškajam protui dvasinį ir dieviškąjį pažinimą. Todėl jūsų Viešpats jums sako: ne teologai, o spiritualistai, tikrieji Šventosios Dvasios mokiniai – sielos, kurios mokosi būti ryšyje su Dieviškąja Dvasia, kad išgirstų mano balsą ir pajustų jūsų Viešpaties glamonę, padėsinimą ir kvietimą.
5. Todėl šiuo metu Aš apsiribojau vienu šviesos spinduliu, kad atsiskleisčiau jums per vieną protinį sugebėjimą. Aš kalbu jums kaip Tėvas per savo paties „Žodį“, kuris Antrajame Laike kartu su mano Šventąja Dvasia tapo žmogumi ir kuris visada buvo manyje. Nes Aš pats esu tas, iš kurio jūs visi kilote. Atpažinkite tikrąją Dieviškąją Trejybę, ieškant vienos Dvasios, vienos Esmės ir vienos Tėvo meilės.
6. Jūs įžengėte į Šventosios Dvasios vystymosi, pasireiškimo ir apreiškimo laikotarpį, ir kiekvienas mano apreiškimas pažadins tautą ir paskatins ją susimąstyti. Bus sumaištis akimirklų, kai jūs sakysite: „Tėve, protas visada yra Tavyje, Tu esi Tiesa, o aš Tavo akivaizdoje visada esu mažas vaikas.“
7. Šią atminimo dieną Aš jus priimu; tačiau tradicija, kuri vis dar gyvuoja tarp jūsų, ateityje bus ištrinta, ir Dieviškumo bei Dvasinio pasaulio atėjimas nebebus minimas tik vieną dieną. Noriu, kad jūs visada būtumėte ryšyje su Manimi ir su savo broliais bei seserimis.
8. Pirmuoju laikotarpiu jūs man aukojote baimės, o ne meilės man kultą, kuris kilo tik iš jūsų žemiškosios esybės dalies. Mat jūs dar nebuvote atradę Tėvo širdyje jo begalinės ir tobulos meilės savo tvariniams ir matėte manyje tik negailestingą, griežtą ir teisingumo reikalaujantį Tėvą. Jūs turėjote mano įstatymus ir jų laikėtės iš baimės prieš mano teisingumą, o

Aš laukiau to laiko, kai mane atpažinsite kaip mylimą, o ne baimę keliančią Tėvą.

Tačiau nors Aš jums daviau didelius savo meilės, širdingumo ir švelnumo įrodymus, jūs ir toliau bijojote Jehovos teisingumo. Jūs ir toliau bijojote savo sąžinės balso, per kurį Tėvas nuolat kalbėjo jums.

Tuo sielos pasiruošimo ir pabudimo laikotarpiu, kai pradėjote žengti pirmuosius tvirtus žingsnius keliu, kuris jūsų dvasią nuvestų prie Manęs, Aš jums paaiškinau, kad nebuvo Mano valia, jog jūs užmegztumėte ryšį su mirusiųjų sielomis, nes dar nebuvote tam pasirengę ir nebūtumėte tinkamai pasinaudoję ta malone. Nei Dvasinis pasaulis, nei jūs buvote pakankamai pasirengę užmegzti ryšį vieni su kitais. Tačiau nuojauta apie tai jau buvo, kaip ir galimybė bei malonė. Todėl nuo to laiko pasaulyje ėmė atsirasti tie žmonės, kurie ieškojo ryšio su dvasinėmis būtybėmis.

9. Draudimas neturėjo galioti amžinai. Kaip Tėvas, kuris taip labai myli savo vaikus, galėtų uždrausti jiems bendrauti tarpusavyje? Kaip mano Dieviškoji Dvasia galėtų pastatyti barjerus ir neįveikiamus atstumus tarp brolių ir seserų, kurie vienas kito ieško su uolumu ir meile? Tiesiog dar nebuvo tinkamas laikas tam, ir todėl Aš jums to sutaupiau. Tačiau savo begalinėje meilėje žmogui, jūsų pačių įsikūnijusiai sielai, Aš tapau žmogumi, prieš tai pranašiška jums tai paskelbdamas ir jus apie tai informuodamas, kad mano atėjimas nebūtų staigmena, ir kad Aš galėčiau jus rasti budinčius ir besimeldžiančius, laukiančius mano buvimo.

10. Aš išpildžiau savo pažadą ir įsikūnijau savo Dvasią. Aš gimiau kaip žmogus ir gyvenau tarp jūsų, kad gyventų, augtų ir mirtų, ir tuo laikotarpiu, kai Aš, jūsų Tėvas, buvau žmogus, Aš daviau jums apreiškimus, pamokas ir mokymus, kupinus dvasingumo. Aš daviau daug apreiškimų jūsų Dvasiai, kurie vienus pripildė šviesos, o kitus įstūmė į sumaištį.

11. Savo atėjimu Antrajame Laike Aš jus paruošiau, kad pakeltumėte žvilgsnį į viršų ir atidžiau pažvelgtumėte į mano Karalystę – kad jūsų siela tuo metu pajustų, jog Dangaus Karalystė vis labiau artėja.

Tuomet tarp žmonių Aš sutikau didžiules nematomų ir jums nepasiekiamų sielų gretas, kurios jūsų pačių sieloms dar buvo nepasiekiamo paslaptis – tas gyvenimas, kuris judėjo ir audėsi tarp jūsų. Aš jums tai apreiškiau, atskleidžiau tų apraiškų paslaptį ir parodžiau teologui bei mokslininkui, kad mano apreiškimas pranoko jo atradimus ir žodžius.

12. Aš išgydžiau tuos ligonius, kuriuos mokslas buvo pasmerkęs, nes jų ligos buvo antgamtinės, nes jos buvo dvasinės prigimtys. Aš išlaisvinau apsėstuosius iš didžiulių sumišusių sielų legionų, o tie, kurie tikėjo Manimi, pakilo, šlovino Mano vardą ir pripažino Mano galią. Tie, kurie Manimi

netikėjo, pasmerkė Mane, tuos galios įrodymus priskyrė blogiui ir laikė Mane juodosios magijos praktikuotoju.

Aš atvėriau žmonijai duris į šviesą, kad jūs suprastumėte, jog sielai nėra atstumų, ir mano mirties kaip žmogaus akimirką mano Dvasia pažadino sielas, gyvenusias savo kapuose. Aš leidau joms, kaip ir Lozoriui, išeiti iš savo kapų ir pasiunčiau jas tarp jūsų, kad liudytų savo buvimą ir egzistenciją.

13. Jūsų akys jas matė, o jūsų širdys jautė jas labai arti, nes Aš tą išbandymo akimirką pažadinau jas naujam gyvenimui, kad jos liudytų apie nuostabų sielos gyvenimą, amžinąjį gyvenimą anapus, kuris laukia jūsų visų.

Taip pat buvo mano valia, kad, kai mano kūnas ilsėjosi žemės gelmėse, jis sugrįžtų pas jus Jėzaus pavidalu, kad vėl ir vėl apsireikštų jūsų akyse, kad paliktų atviras duris, jungiančias „Dvasinį slėnį“ su tuo, kur jūs šiuo metu gyvenate, amžinai atvirą ir taip suteiktų sieloms prieigą prie mano palaimintos ir pažadėtos karalystės, kad jos pamatytų, jog šios Tėvo ir Šventosios Dvasios meilės durys visiems visada atviros – kad tos durys, kurios buvo uždarytos tik tam tikrą laiką, nes jūsų sielos nebuvo pajėgios peržengti jų slenksčio, buvo atvertos Viešpaties gailėstingumu. Nuo to momento žmogaus siela pabudo dvasiniam bendravimui.

14. Tačiau dar nebuvo atėjęs laikas visiškai suprasti dvasinius apreiškimus. Tačiau troškimas šių dieviškųjų mokymų ėmė apimti žmoniją; įvairių Antrojo Laiko kartų žmonės ėmė uoliai ieškoti Anapusinio pasaulio, pasinaudodami savo viduje slypinčiais sugebėjimais ir dovanomis, ir taip palaipsiui rado kelią, vedantį juos į „Dvasinę Slėnį“.

15. Žmonės patyrė daug kliūčių ir nusivylimų, mano kūrinys ir mano Dvasiniame pasaulyje buvo padaryta daug šventvagysčių. Tačiau Tėvas viską atleido, nes Jis matė šią žemę apgyvendinusių sielų troškimą užmegzti minties mainus su savo dvasiniais broliais ir seserimis. Tačiau kol viena žmonijos dalis troško atrasti šiuos apreiškimus ir bendrauti su Anapusiniu pasauliu, kita dalis į dvasinį bendravimą žiūrėjo su įtarumu ir priešišku.

16. Bet tarp jūsų prasidėjo Trečiasis amžius – laikas, kai Aš, jūsų Dievas Pats, tas pats Tėvas, kuris Pirmajame amžiuje atėjo kaip Įstatymas, tas pats, kuris tapo žmogumi, kad skleistų savo Žodį tarp jūsų, atėjau kaip Šventoji Dvasia — ne tam, kad, kaip Pirmajame amžiuje, taptų materialiai girdimas, nei tam, kad, kaip Antrajame amžiuje, taptų žmogumi, bet tam, kad jus paruoščiau per žmogaus protą, trumpais laikotarpiais apsireikšdamas, kad vėliau galėčiau tai daryti su jumis iš dvasios į dvasią.

Nes net ir dabar, kai Aš kalbu kaip Šventoji Dvasia, turėjau materializuotis iki mano valia nustatyto laipsnio, kai kalbėjau per patį žmogų.

17. Netrukus prieš jus atsivers nauja era – Šventosios Dvasios malonės laikas, kurio metu mane rasite – ne per apeigas, ne per bažnytines ceremonijas, ne per protą, bet savo pačių sieloje.

18. Praėjo daug laiko, o su juo – išbandymai, kova, jūsų sielos tobulėjimas, ir dabar, Šventosios Dvasios laikais, jūs iškilstate kaip žmonės, gebantys Mane suprasti.

19. Dabar jau nebe tas laikas, kai draudžiama bendrauti su anapusiniu pasauliu. Tai nebe tas laikas, kai Aš jus tik ruošiu ir duodu pažadus. Tai yra mano pažadų išpildymo laikas – laikas jums pasakyti, kad jūs ne tik pavergėte savo kūną šioje žemėje, bet ir prirakino savo sielą prie materialių poreikių, nors jūsų tikroji tėvynė yra begalybė, visata, begalinė dvasinė erdvė, kurią Aš jums dovanuju. Nes nesvarbu, kad jūsų siela šiuo metu yra įsikūnijusi. Jau iš čia galite užkariauti erdves; galite jaustis kaip namuose Dvasiniame pasaulyje ir apkabinti vieni kitus kaip broliai ir seserys.

20. Prieš mano Šviesai panaikinant ribas, ji jus paruošė, kad galėtumėte susisiekti tiek su mano Dieviškąja Dvasia, tiek su savo broliais ir seserimis „Dvasiniame slėnyje“. Nes Aš nenoriu, kad būtumėte nežinojimo vaikai, bet kad, kaip mano Trejybės ir Marijos Dvasinio Kūrinio mokiniai, galėtumėte užmegzti šį ryšį su visišku tyrumu ir pakilumu. Tik tas, kuris nemoka pasirošti, negalės joje išlikti. Tas, kuris yra suteptas, taip pat nepasieks to džiuginančio bendravimo, apie kurį Aš dabar jums kalbu. Nes Aš jums jau sakiau, kad niekas nešvaraus pas mane nepatenka.

21. Jei jus į ryšį su Anapusiniu pasauliu verstų tik smalsumas, jūs nerastumėte tiesos. Jei jus į tai verstų troškimas didybės ar tuštybė, jūs negausite tikrojo apreiškimo. Jei pagunda apgautų jūsų širdį klaidingais ketinimais ar savanaudiškais interesais, jūs taip pat negausite ryšio su mano Šventosios Dvasios Šviesa. Tik jūsų pagarba, jūsų tyra malda, jūsų meilė, jūsų gailėstingumas, jūsų dvasinis pakilimas sukels stebuklą, kad jūsų siela išskleistų sparnus, perkeliautų per erdves ir pasiektų dvasinės buveinės – tiek, kiek yra mano valia.

22. Tai yra malonė ir paguoda, kurią Šventoji Dvasia jums skyrė, kad pamatytumėte tą pačią buveinę ir įsitikintumėte, jog nėra mirties ir atitolimo, kad *nė viena* iš mano būtybių nemiršta amžinojo gyvenimo atžvilgiu. Nes šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“ jūs taip pat galėsite dvasine glėbe apglėbti tas būtybes, kurios paliko šį žemišką gyvenimą ir kurias jūs pažinojote, mylėjote ir praradote šiame pasaulyje, bet ne amžinybėje.

23. Daugelis iš jūsų, padedami mano „darbininkų“, užmezgė ryšį su tomis būtybėmis. Bet iš tiesų sakau jums: tai nėra tobulas bendravimo būdas, ir artėja laikas, kai įsikūnijusios ir nebeįsikūnijusios sielos galės tarpusavyje bendrauti iš dvasios į dvasią, nenaudodamos jokių materialių ar žmogiškų priemonių, būtent per įkvėpimą, per sielos jautrumo, apreiškimo ar nuojautos dovaną. Jūsų dvasios akys galės suvokti „Anapusio buvimą, po to jūsų *širdis* pajus būtybių, apgyvendinančių „Dvasinį slėnį“, gyvybės apraiškas, ir tada jūsų dvasios džiaugsmas, taip pat jūsų pažinimas ir meilė Tėvui bus didžiuliai.

24. Tada jūs sužinosite, kas yra jūsų sielos gyvenimas, kas ji yra ir kas ji buvo, pažindami save, nematydami savęs tokiose siaurose ribose, kokios atitinka jūsų kūnus. Nes Tėvas jums sako: net jei jūsų kūno materija iš tiesų yra maža – kaip jūsų dvasia panaši į mano Dieviškąją Dvasią!

25. Aš kalbu jums apie dabartį ir apie ateitį. Šiuo apreiškimu savo Žodžiu jus ruošiu ir pažadinu. Turite išeiti, kad tą patį darytumėte kitiems žmonėms, kalbėdami apie mano dieviškąjį darbą – ne tik apie Trečiąjį laikotarpį. Nes tai, ko Aš jums jame mokiau ir apreiškiau, nėra visas mano darbas. Tai, ką Aš jums mokiau ir apreiškiau Pirmojoje ir Antrojoje laikotarpėse, taip pat yra jo dalis, todėl jūs turite pažinti visų trijų laikotarpių mokymus, kad galėtumėte būti tikrieji trinitarai. Juk jūs buvote pas Tėvą per visus tris laikotarpius, pas jo tris apreiškimus jo trijuose apreiškimuose.

26. Pasiruoškite šitaip, mylima tauta, kad rytoj nesukeltumėte sumaišties žmonijai ir kad žmonių širdyse, protuose ar sielose neliktų nė vieno klausimo, kuris priverstų jus nutilti; bet kad mano Dvasios šviesa galėtumėte atsakyti į viską arba viską paaiškinti ir nepaliktumėte nė vienos sielos sumaištyje, o visiems gyvybėms suteiktumėte paaiškinimą to, ką žmogus iki šiol laikė paslaptimi, tamsa ar neaiškumu.

27. Aš esu Šviesa, Paprastumas ir Tiesa. Jau nebe laikas jums matyti paslaptis ten, kur viskas yra aišku. Aš atskleidžiu savo išmintį sielai tiek, kiek ji tobulėja. Kuo toliau ji žengia į priekį ir dvasingėja, tuo geriau supranta jai iki tol nežinotus apreiškimus, ir šiuo keliu jūsų siela amžinai džiaugsis vis naujomis pamokomis, kurias jums parodo mano Dieviškoji Dvasia.

28. Jūs čia šiuo metu jau turite įsitikinimą, kad Žemę jau daug kartų apgyvendinate, nes tikite sielos reinkarnacija. Tačiau šis apreiškimas, kaip Aš jį jums daviau, sukrės pasaulį, sukels revoliuciją tarp žmonių, ir su juo jie gaus paaiškinimą daugeliui paslapčių bei padrąsinimą savo sielai, nes reinkarnacija yra meilės dėsnis, o jos pagrindas – mano Šviesa.

29. Tu dar nežinai, o mylima tauta, kiek kartų esi buvusi šiame pasaulyje įvairiuose žemiškuose kūnuose. Nors „kūnas“ tyrinėja save ir klausinėja savo sielą, jums nepavyksta pamatyti savo praeities, savo ankstesnių gyvenimų. Nes Aš, kaip Tėvas, uždraudžiau šią žinią, neleidau jūsų sielai žmogaus gyvenimo metu atrasti savo ankstesnių žemiškųjų gyvenimų, nes tai vis dar yra Šventosios Dvasios, kuri yra tarp jūsų, draudimas.

Tačiau šiuo metu jūs ruošiate ateinančias kartas, kurių sielos pasieks aukštą dvasinio tobulėjimo lygį ir kurios dabar dar gyvena anapus, kur jos apsivalo ir tobulėja, kad vėliau atvyktų į šią planetą. Šventosios Dvasios dėka joms tikrai bus suteikta galimybė prisiminti savo ankstesnius gyvenimus, pažinti savo praeitį, nes tai bus naudinga jų pačių sielai. Jei Aš jums to nesuteikiu, tai todėl, kad vis dar randu silpnumą jūsų sielose ir dar daugiau – jūsų žemiškoje prigimtyje, ir žinau, kad jūs nusiviltumėte, pažvelgę į savo praeitį. Tas, kuris padarė daug nusižengimų ir tuo įžeidė savo Tėvą, neturėtų pakankamai jėgų atlaikyti atgailos ir savo sąžinės priekaištų. O tas, kuris buvo reikšmingas, būtų apimtas puikybės, o tas, kuris buvo nereikšmingas, jaustųsi pažemintas, ir jo širdyje kiltų keršto troškimas. Štai kodėl jūsų Tėvas, kuris yra tobulas Išmintis, dar nenorėjo jums atskleisti jūsų sielos praeities jūsų žemiškojo gyvenimo metu.

30. Ši malonė skirta ateities kartoms, kurioms žinios apie jų praeitį nepadarys žalos. Jūs jiems būsite tarsi atvira knyga prieš jų akis. Tos sielos bus daugelio paslapčių atskleidėjai – tie, kurie savo pačių žemiškųjų gyvenimų pavyzdžiu apšvies sielos gyvenimą – tie, kurie šiam pasauliui pasakos apie kitus pasaulius ir apie tą tolimą kelią, kuris yra dvasinis kelias.

31. Pasiruošk, tauta, kad galėtum šį paruošimą perduoti tiems, kurie iš tavęs išaugs – kad ši malonė išliktų tavo palikuonyse – kad kūnai, kuriuos tu pagimdyk ir priimk, būtų pasiryžę įrankiai ateinančių kartų sieloms. Nes šiuo metu per jus pačius Aš ruošių naują pasaulį šiai žmonijai. Jūs esate kviečiai, kuriuos Aš šiuo metu auginu „“ ir laistau savo mokymų kristalinio skaidrumo vandeniu.

32. Įsikūnijusios sielos ir tie, kurie gyvena „Dvasiniame slėnyje“, šiuo metu Man atiduoda pagarbą. Visa kūrinija Man aukoja savo meilės duoklę.

33. Kas šiandien nepasirengė Manęs priimti, tas nešioja liūdės savo širdyje. Tačiau tas vartus, kurie Man užsivėrė, Aš atidarysiu savo meilės raktu. Nes Aš esu Žemės keliautojas, kuris aplanko visus, kad palikčiau savo tobulą mokymą kaip savo žingsnių pėdsaką.

34. Mano balsas pažadina miegantįjį ir stiprina pavargusįjį, kad jie suprastų: laikas, kuriuo jie disponuoja, yra trumpas, ir būtina juo pasinaudoti.

35. Mano Žodis skirtas visiems – tiek išsilavinusiems, tiek neišsilavinusiems. Visiems Aš kalbėjau vienodai – paprastai ir aiškiai. Juk, palyginti su Dieviškojo Mokytojo dvasiniu mokymu, jūs visi esate tarsi vaikai mokiniai. Tačiau kiek gyvybės, kiek tiesos ir kiek apreiškimų jūs atradote šiame paprastame žodyje, nors jo dar iki galo nesupratote ir neištyrėte.

36. Didelė yra tų, kurie mane išgirdo šiuo metu, atsakomybė, nes jie turi būti tarsi atsinaujinimo sėkla šiame pasaulyje ir paskata žmonėms pasikeisti. Mano naujieji apaštalai ir „darbininkai“ turi atnešti prisikėlimą tiems, kurie yra mirę malonės gyvenimui, nors fiziškai ir toliau gyvena. Jie turi išgirsti mano pasiuntinių balsą, kaip tą „Kelkis ir eik!“, kurį išgirdo Lozorius.

37. Kai kurie pasiruošė, išvystydami savo dovanas ir laikydamiesi mano dieviškųjų mokymų, ir su uolumu bei viltimi ruošiasi kovai. Kiti, priešingai, rodo nusiminimą, nes nepasinaudojo laiku ir dar nesistengė. Aš kalbu visiems ir apšviečiu visus, kad kiekvienas priimtų tai, kas jam aktualu.

38. Nenoriu matyti vienų patenkintų dėl to, kad jie gerai įvykdė užduotį, nes jie gausiai pateikia auksinį kviečių derlių, o kiti gėdydamiesi slepia tuščias rankas, nes tuomet mano džiaugsmas negali būti visiškai pilnas. Tačiau tuo nenoriu sugadinti džiaugsmo tam, kuris įvykdė savo užduotį. Juk norėdamas man parodyti savo derlių, jis turėjo dirbti, vargti ir dažnai netgi pralieti ašarų. Tačiau į jų užduotis taip pat įeina atgaivinti ir paskatinti bijančiuosius, „ „ atšalusiuosius, pavargusiuosius, kad visoje tautoje vyktų šventė, kai pasirodys Mokytojas, norėdamas pareikalauti ataskaitos už jūsų darbo rezultatus.

39. Aš su meile dirbu jūsų širdyse, kad iš jų trykštų gailėstingumo ir brolystės darbai.

40. Toliau visada ženkite į priekį ir nemąstykite kaip tie, kurie pasitenkino tuo, ką padarė, nes tiki, kad jau užkariavo Pažadėtąją žemę.

41. Jūs esate sielų kelyje, kurį Dievas nuo amžinybės numatė. Tai nėra žemiškas, žmogaus akimis matomas kelias. Nes jei taip būtų, Kanaano kraštovaizdžiai vis dar būtų tikslas. Tačiau Aš iš ten pašaliniau sielas, kad jas išsklaidytų po visą pasaulį – taip, kaip jus, kurie praeityje gyvenote Rytuose, o dabar atsiradote Vakaruose, nenukrypę nuo dvasinio kelio.

42. Kai kuriems vis dar būtinas materialioje formoje pavaizduotas simbolis, kiti savo vaizduotėje turi figūras, vaizduojančias sielos jėgas. Kai kartą pasieksite tikrąjį dvasingumą, nebeturėsite jokio troškimo matomų ar nematomų vaizdų ar figūrų, kad tikėtumėte Dieviškojo buvimo ar suprastumėte jo prasmę.

43. Jūs esate kelio pradininkai, nes iš jūsų išaugs naujos kartos, o jose įsikūnys naujos dvasinės gausybės.

44. Šiuo metu jūs jiems ruošiate kelią, kad jų religinė praktika, kulto apeigos ir bendravimas su Manimi būtų gilesni.

45. Eikite tvirtu žingsniu, ir jūs pakilsite laiptelis po laiptelio. Atsisakykite savo klaidingo ir materialistinio religijos praktikos, ir kasdien suteiksite savo sielai vis didesnį pakilimą ir laisvę.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 245

1. Mano Dvasia džiaugiasi, nes jūs ateinate trokšdami Manęs. Kodėl šiandien ypač prisimenate žmones, kurie perėjo į anapusinį pasaulį, nors sielai nėra nei dienų, nei datų? Neleiskite, kad jus suklaidintų „mirusieji“, gedintys savo „mirusiuosius“. Jūs nesate „mirusieji“, taip pat nėra ir tie, kurie priklausė jums kaip tėvai, vaikai, broliai ir seserys, giminaičiai ar draugai. Kodėl gi ne tie, kurie jums padarė blogo, jei jie pasikeitė?

2. Jūs trokštate šviesos, o mano darbas iš tiesų patenkina tą jūsų sielos troškimą, kuri, kuo labiau apšviečiama, tuo labiau tolsta nuo tariamos „mirties“.

3. Jūsų širdis liūdi, kai matote savo artimuosius be vilties ir be paguodos verkiančius dėl savo „mirusiųjų“. Melskitės už juos ir dirbkite, kad išmoktumėte prikelti „mirusiuosius“ iš šio ir kito pasaulio.

4. Kai žmonės kartą suvoks šių mokymų tikrovę, jie nebeverkšlens prie kapų, kuriuose saugomi kai kurie palaikai, ir savo verksmą paverstų pagarba vietoms, skirtoms kūnams ilsėtis, bei maldomis už sielas, gyvenančias „Dvasiniame slėnyje“ — maldomis, kurios yra apkabinimas, pasisveikinimas, bučinyr ir glamonė.

5. Jūs jau gyvenate „Trečiajame laikmetyje“, o žmonija vis dar yra dvasiškai atsilikusi. Jos sielovados, teologai ir dvasiniai ganytojai jai atskleidžia labai nedaug, o kartais net visai nieko apie Amžinąjį Gyvenimą. Ir jiems Aš atskleidžiu savo Išminties knygos paslaptis, todėl klausiu jūsų: kodėl jie tyli? Kodėl jie bijo pažadinti miegančias žmonių sielas?

6. Jūs, kurie šiuo metu Manęs klausotės, jau čia suvokiate, kaip reikia dirbti dėl savo sielų raidos ir pažangos ateityje. Bet kiek daug yra tų, kurie šių tiesų nežino arba jas pamiršta, ir mirtis juos užklumpa nepasiruošusius.

7. Aš noriu, kad tyros mintys būtų ta kalba, kuria jūs bendrautumėte su savo broliais ir seserimis, gyvenančiais dvasiniame pasaulyje, kad šitaip suprastumėte vieni kitus, ir tikrai, jūsų nuopelnai bei geri darbai bus jiems naudingi; taip pat kaip ir tų mano vaikų įtaka, jų įkvėpimai bei apsauga jums bus galinga pagalba jūsų gyvenimo kelyje, kad jūs kartu ateitumėte pas Mane.

8. Dvasinkitės, ir savo gyvenime pajusite tų būtybių geranorišką buvimą: motinos, kuri paliko savo vaiką žemėje, glamonę, taip pat tėvo, kuris taip pat turėjo išeiti iš gyvenimo, širdingumą ir patarimus.

9. Kai Aš jums suteiksiu šį mokymą, jūs suprasite nuosprendį tiems, kurie atima sau gyvybę, — tiems, kurie žudo savo artimus, ir tiems, kurie kursto žudikiškus karus. „Būkite budrūs“ ir melskitės už juos visus, nuo Kaino iki paskutinio žudiko, kad jų bausmė būtų sušvelninta.

10. Kaip tamsūs debesys, pranašaujantys audrą, taip virš jūsų skraido sumišusių būtybių legionai. Melskitės, kad netaptumėte jų įtakos aukomis. Melskitės, kad šios tamsios jėgos virstų šviesa.

11. Nepavargkite šio gyvenimo, nesipiktinkite savo kančiose, nes nežinote, kokias skolas iš ankstesnių gyvenimų dabar atmokate.

12. Gyvenkite harmonijoje ir taikoje savo šeimos ir visuomenės glėbyje, kad daugelis jūsų artimųjų, kuriuos pas jus atveda šviesos būtybės, galėtų sekti jūsų pavyzdžiu.

13. Būkite linksmi šiuo Trečiuoju Laiku, nes mano Žodis atėjo pas jus kupinas spindesio.

14. Tai taikos akimirka kiekvienai sielai. Pasauliai nušvinta, kai Tėvas juos apipila savo šviesa. Tai šlovės akimirkos visiems žmonėms, kurie yra pasirengę priimti šią dievišką dovaną. Ši malonė atėjo į jūsų pasaulį, ir jame aš mačiau, kaip „mirusieji“ laidoja savo „mirusiuosius“, kaip garbina ir dievina žemiškus turtus, o Dievui aukoja materialias aukas per tuščias apeigas.

15. Šiuo metu mano Šventosios Dvasios šviesa liejasi ant visų žmonių, ir jos dėka jie galės suprasti, kokia yra Viešpačiui priimtina auka: *Siela* pasirengs kaip auka, kuri, atsikračiusi savo kūno – tos materijos, kuri, nugrimzdusi į žemę, supus ir praras savo formą, tapdama tik maža atomų krūva, – turi patekti į Kūrėjo akivaizdą. Ten, kur baigiasi žmogiškosios būtybės gyvenimas, prasideda gyvenimas, kurio žmonės nesugebėjo suvokti.

16. Žmonės laikosi savo tradicijų ir papročių. Suprantama, kad jie turi neišdildomą prisiminimą apie žmones, kurių kūnus jie palaidojo, ir juos traukia ta vieta, kur jie palaidojo jų palaikus. Tačiau jei jie gilintųsi į tikrąją materialaus gyvenimo prasmę, suprastų, kad tas kūnas,irstydamasis, atomas po atomo, grįžta į tas gamtos sferas, iš kurių buvo susiformavęs, o gyvenimas toliau plėtojasi.

17. Tačiau žmogus, nesigilinęs į dvasinius dalykus, visais laikais kūrė fanatiškų kulto formų, skirtų kūnui, grandinę. Jis bando padaryti materialų gyvenimą nemirtingą ir pamiršta sielą, kuri iš tiesų turi amžinąjį gyvenimą. Kaip toli jie dar yra nuo dvasinio gyvenimo supratimo!

18. Dabar jūs suprantate, kad nereikia nešti aukų į tas vietas, kur antkapis, reiškiantis „mirtį“, turėtų išreikšti „išstipimą ir gyvenimą“; nes ten gamta klesti, ten yra žemė – vaisingiausia ir neišsenkanti būtybių ir gyvybės formų glėbys.

19. Kai šie mokymai bus suprasti, žmonija sugebės materialiam pasauliui suteikti *jo* vertę, o dieviškajam – *jo*. Tada išnyks stabmeldystė, skirta protėviams.

20. Žmogus turi atpažinti ir mylėti savo Kūrėją iš dvasios į dvasią.

21. Altoriai yra gedulo ženklai, o kapų paminklai – nežinojimo ir stabmeldystės įrodymas. Aš atleidžiu visas jūsų nuodėmes, bet turiu jus tikrai pažadinti. Mano mokymas bus suprasimas, ir ateis laikas, kai žmonės materialias dovanas pakeis kilniomis mintimis.

22. Mokiniai: kai išgyvensite išbandymą, praradę mylimą žmogų, tada jūsų lūpose pradės skambėti tokia malda: „Viešpatie, aš žinau, kad tas, kuris paliko šį pasaulį, yra pas Tave, kad jis tik anksčiau už mus iškeliaavo į kelionę, kad ateis akimirka, kai Tu mums leisi visiems susivienyti toje pačioje tėvynėje. Mūsų akyse nėra ašarų, nes žinome, kad ne jie yra mirusieji, o mes, esantys šiame pasaulyje, – kad „Dvasiniame slėnyje“ viešpatauja tikroji lygybė ir brolystė. Nes kol tie, kurie jau pasiekė Šviesą pertekliumi, žengia aukštyn tobulėjimo keliu, o kiti, turintys tik silpną kibirkštėlę, apšviečiančią jų taką, yra remiami pirmųjų, tarp jų vyrauja tobula harmonija, pasiaukojimas ir gailestingumas.“

23. Kodėl gi jūsų prisiminimai apie tuos, kurie iškeliaavo, turėtų apsiriboti jų žemiškuoju gyvenimu? Minėkite juos dvasiškai, kad jų netrikdytumėte. Kai jie atsikratys visų žmogiškųjų polinkių, jie sugrįš pas jus, jiems bus leista priartėti prie jūsų širdies, nors jūs ir nežinosite, koku būdu.

Dvasiniame gyvenime yra tik vienas troškimas, vienas noras: priartėti prie dieviškojo tobulumo. Aš jums tuomet sakiau: „Žmogus neįeis į Dangaus karalystę, kol netaps man panašus.“

24. Jei kas nors nesupranta mano mokymo, tai todėl, kad nesistengė jo studijuoti; juk jis yra šviesa visiems. Ateis laikas, kai visa žmonija atsistos ir pasakys: „Aš tikiu Tavimi, prisikėlimu į amžinąjį gyvenimą.“

25. Mokiniai: Ši taikos atmosfera, kurią patyrėte ir kuri jums buvo tarsi atviras dangus, iš tiesų yra Antrojo Jeruzalės glėbys, kurio skliaute šviečia žvaigždė, kuri ves žmones, ateinančius trokšdami taikos ir tiesos.

26. Mano Dvasia džiaugiasi, kai ji kalba jums, ir mano džiaugsmas danguje yra toks pat didelis, kai į jį atvyksta atgailaujantis nusidėjęs, kaip ir kai atvyksta teisiasis. Nes pastarasis visada buvo išgelbėtas, o tas buvo pasiklydęs ir vėl surastas.

27. Nemanykite, kad esate išgelbėti vien dėl to, kad klausotės mano žodžio, ir nesakykite: „Mes buvome pasiklydę, bet buvome surasti, ir dangus mums garantuotas.“ Ne, turite suprasti, kad Aš atėjau tik tam, kad nukreipčiau jus keliu, vedančiu į mano Karalystę, ir kad turite stengtis niekada nenuklysti nuo šio kelio, ir kasdien žengti po žingsnį, kol pasieksite duris, už kurių slypi amžinoji tėvynė, sielos lopšys ir tikroji tėvynė, į kurią jūs visi turite patekti, kad niekada daugiau nepasiklystumėte ir taip

galėtumėte mėgautis gyvenimo kovoje nuimtu derliumi, taip pat Tėvo pažadėtu atlygiu visiems, kurie ištvermingai išlieka tikėjime ir meilėje.

28. Jūs jaučiatės prišti prie „kūno“, pasaulio ir skausmo. Tačiau vietoj to, kad leistumėtės jų atgrasyti, manydami, jog jie yra kliūtys jūsų dvasiniam tobulėjimui, noriu, kad suprastumėte: šios kliūtys iš tikrųjų yra priemonės, skirtos išbandyti jūsų tikėjimą, meilę ir atkaklumą daryti gera.

29. Aš esu jūsų Gelbėtojas, jūsų Išvaduotojas. Tačiau supraskite, kad kai Aš dovanuju jums savo meilę, kad jus išgelbėčiau, jūs taip pat turite man dovanoti savąją. Aš būsiu atlikęs savo dalį, o jūs – savąją, suteikdamas jums galimybę užsitarnauti nuopelnų, kad pasiektumėte Mane, sąmoningai atlikdami savo darbus ir gerai žinodami, pas ką einate ir kodėl.

30. Koks būtų jūsų nuopelnas, jeigu Aš iš gailėsčio išlaisvinčiau jus iš šio pasaulio ir skausmo ir nuvestų jus į dangiškąsias sferas? Iš tiesų, sakau jums, jūs nesijaustumėte verti jose gyventi, nei sugebėtumėte įvertinti to gyvenimo – trumpai tariant: jūs net nežinotumėte, kur gyvenate. Todėl sakau jums, kad mano valia yra tokia: kai ten pateksite, tai turi įvykti dėl jūsų nuopelnų. Nes tada būsite verti visko, kas jus supa, ir visko, ką turite.

31. Žinokite, kad Aš esu su jumis kiekviename jūsų žingsnyje, jūsų išbandymuose ar sunkumuose, jūsų siekiuose, darbuose ir mintyse, dovanuju jums savo meilę, kalbu su jumis, stiprinu jūsų valią ir drąsinu jūsų tikėjimą. Juk kas galėtų priartėti prie tobulumo be mano pagalbos?

32. Pabuskite! Ištieskite nugarą! Pakilkite į šviesą ir pradėkite kovą! Jaučiatės kaip kaliniai? Tuomet sudaužykite savo materializmo kalėjimą. Jus slegia skausmas ir vargas? Tuomet išmokite pakilti virš žmogiškųjų vargų. Jaučiatės nereikšmingi kitų atžvilgiu? Jūsų viduje glūdi didi būtybė, kai siela atsiskleidžia per gėrį. Aš nesukūriau sielų, kurioms lemta visada būti nereikšmingoms ar visada gyventi pasislėpusioms. Jei aukštosiose buveinėse yra didžios sielos, tai tik todėl, kad jos pakilo meilės keliu. Tačiau iš pradžių jos taip pat buvo mažos.

33. Supraskite, kodėl mano Dvasia džiaugiasi, kai Ji kalba su tais, kurie dar yra maži – su tais, kurie gyvena tamsoje arba yra prikaustyti skausmo ir vargų. Nes Aš žinau, kad mano meilė pažadina jūsų sielą šviesai, ją užlieja viltis, ir ji tiki aukštesniojo tobulėjimo idealu bei jį priima.

34. Noriu matyti jus visus laimingus, gyvenančius taikoje ir šviesoje, kad palaipsniui viską turėtumėte – ne tik dėl mano meilės, bet ir dėl savo nuopelnų; nes tada jūsų pasitenkinimas ir laimė bus tobulos.

35. Kad padėčiau jums tobulėti, mano dieviškasis spindulys nusileidžia ant jūsų, kad virstų mokymo žodžiais. Ir Aš sakau jums, kaip ir Antrajame Laike: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas.“ Taip Aš apsireiškiau jūsų kelyje ir ištraukiau jus iš purvo, kad nukreipčiau jus į tiesos, dorybės ir visiško

dvasingumo kelią. Aš sulaužiau jūsų grandines, kad galėtumėte sekti paskui Mane.

36. Jėzus iš Nazareto Antrajame laikmetyje buvo tarp žmonių, kad paliktų jums gyvą pavyzdį, kaip reikia mylėti Tėvą ir Jam tarnauti, ir kaip reikia mylėti žmones.

Aš taip kalbu jums, kad jūs nemanytumėte, jog Aš atėjau tik tam, kad išgydyčiau jūsų kančias. Nes Aš taip pat atėjau, kad išmokyčiau jus daryti gera savo artimui. Primenu jums savo gyvenimo eigą ir savo kančią kaip žmogaus, kad suprastumėte: kelias, kurį jums šiandien rodom, yra toks pat, kokį jums nubrėžė Jėzus. Tai yra senovės kelias, vienintelis ir amžinas.

37. Daugeliui iš jūsų atrodo, kad tai yra apgaulė arba neįmanoma, jog Aš apsireiškiau pasinaudodamas žmogaus protiniais sugebėjimais. Tačiau į šias abejones atsakau, kad visais laikais ir nuo pat žmonijos pradžios Aš apsireiškiau per žmones, kurių tarpininkavimu Aš pasauliui daviau savo įsakymus, savo įkvėpimus ir savo apreiškimus. Šiandien žmonija yra materializuota, prirakinta prie pasaulio ir materijos bei apimta religinio fanatizmo.

38. Šiuo metu Aš kreipiuosi į visus, nes Aš nė vieno iš jūsų nepalankiau, nes pradžioje Aš siunčiau tik lygiavertes sielas apgyvendinti Žemės pluta.

39. Aš esu Vienintelis, kuris žino visų likimą, Vienintelis, kuris žino kelią, kurį jūs nuėjote ir kurį dar turėsite nueiti. Būtent Aš suprantu jūsų kančias ir džiaugsmus. Aš žinau, kiek jūs klajojote, ieškodami tiesos ir teisingumo. Būtent mano gailėstingumas priima to, kuris viduje prašo manęs atleidimo už savo nuodėmes, baimės kupiną šauksmą.

40. Ir kaip Tėvas Aš išpildau kiekvieną nuoširdų prašymą, surenku jūsų ašaras, išgydau jūsų negalias, leidžiu jums pajusti, kad jums atleista ir kad esate išlaisvinti nuo savo gėdos dėmių, kad galėtumėte iš naujo sukurti savo gyvenimą.

41. Taip pat Aš esu Vienintelis, kuris gali atleisti įžeidimus, kuriuos Man padarėte jūs, mano vaikai.

42. Jūs esate sėklos grūdai, kurį Aš ruošiu. Net jei anksčiau mane atstumdavote, Aš jums atleidau ir šiandien pasodinu jus prie savo stalo, kad paverstų jus savo mokiniais.

43. Matau, kad jūsų siela yra pavargusi nuo to nuovargio, kurį ji patyrė pasaulyje, ir ji ieškojo kelio, vedančio į tikrą ramybę. Gilus skausmo pėdsakas, kurį jūsų viduje paliko kančios, bus ištrintas tiek, kiek jūs eisite šiuo keliu, kuriuo jūsų siela užsiima meilės artimui praktikuojimu. Šiame siekyje ji niekada nepavargs. Kai ši tauta savo dabartiniame gyvenime pasieks galutinį savo misijos Žemėje tikslą, ji į ją daugiau nebegrįš, nes tada jos tėvynė amžinai bus Dvasinė visata.

44. Jūs nesate iš šio pasaulio, bet atėjote į jį, kad išmoktumėte gilių pamokų, kad užsitarnautumėte nuopelnų, kad atpirktumėte kaltes, kad žengtumėte sielos tobulėjimo keliu, kad sėtumėte gėrį ir liudytumėte apie Mane.

45. Tie, kurie šiuo metu Mane išgirdo, privalo geriau suprasti savo darbus ir atsakomybę. Tuo tarpu tie, kurie Manęs neišgirdo, galėtų būti laikomi nežinojančiais. Pirmieji turės atsakyti už viską, ko išmoko, ką padarė ir ko nepadarė.

46. Jei pažintumėte save, atrastumėte, kad jums nieko netrūksta, kad galėtumėte Man tarnauti ir pasiekti kalno viršūnę. Nesvarbu, ar Man tarnaujate, ar ne – jūs visada turėsite tą misiją ir dovanas. Bet kam jums reikalingi dovanos ir įgaliojimai, jei jums nereikėtų jų panaudoti? Nebūkite panašūs į turtingą šykštuolį, kurio turtas gali būti labai didelis, tačiau yra bevertis.

47. Kai siela ateina į žemę, ją įkvepia geriausi ketinimai – pašvęsti savo buvimą Tėvui, Jam viskuo patikti, būti naudinga savo artimui. Bet vos tik ji pajunta esanti įkalinta kūne, tūkstančiais būdų gundoma ir išbandoma savo gyvenimo kelyje, ji susilpnėja, pasiduoda „kūno“ impulsams, pasiduoda pagundoms, tampa savanaudė ir galiausiai myli save labiau už viską, o Dvasiai, kurioje užrašytas jos likimas ir priesaikos, ji klausosi tik akimirkomis.

48. Mano Žodis padeda jums prisiminti savo dvasinę sadorą ir nugalėti pagundas bei kliūtis. Niekas negali pasakyti, kad jis niekada nenukrypo nuo Mano nubrėžto kelio. Bet Aš jums atleidžiu, kad jūs išmoktumėte atleisti savo artimiesiems.

49. Kas yra tie, kurie Mane myli? Iš tiesų, sakau jums, tik Aš vienas tai žinau. Kai kurie Mane myli ir to nežino, o kai kurie mano, kad Mane myli, ir netgi tuo giriasi, nors iš tikrųjų Manęs nemyli.

50. Po mano išvykimo jūs neliksate vieni. Aš paliksiu tarp jūsų žmones, kurie mane myli, nes jų širdyse nebus nei blogos sėklos, nei tuštybės. Juose bus meilė, gailestingumas ir nuolankumas.

51. Kadangi kai kurie mane myli labiau, tai nereiškia, kad jie dėl to džiaugiasi didesnėmis dovanomis – ne. Šiuo metu aš visiems suteikiu galimybę pabusti į tikrąjį gyvenimą, kad jie taptų mano aukštų sumanymų įrankiais.

52. Šiuo metu Aš išsiunčiau šį kvietimą daugeliui, tačiau ne visi skubėjo čia atvykti. Žinia apie mano buvimą tarp žmonių pasiekė daugelį vietų ir daugelio širdis, ir galiu jums pasakyti, kad žmonija buvo kurčia šiam šauksmui. Tačiau kai didieji išbandymai susikaups, o gamtos jėgos pakels

savo šauksmus dėl teisingumo, žmonija pabus iš savo ilgo miego ir supras, kad Aš tikrai buvau su jumis.

53. Aš atėjau ne tam, kad išgelbėčiau tik tam tikrą tautą ar tam tikrą naciją, Aš atėjau visos žmonijos labui, kad visus išmokyčiau maldos, kuri juos sujungia tikra dvasine bendryste su Kūrėju.

54. Kai kurie, išgirdę mane kalbant, klausia: „Viešpatie, ar ateityje mes nebeturėsime giedoti giesmių Tavo dieviškumui?“ Į tai aš atsakau: „Vaikai, paukščiai šlovina mano vardą savo čiulbėjimu, vos tik pasirodo aušra. Jei jums to reikia, kad pakeltumėte savo sielą, darykite tai. Jei ne, yra kitas šlovinimo giesmė, kylanti iš sielos, kurios garsai neskamba jūsų ausyse, nors jos aidai skamba begalybėje: malda.

55. Niekas neturėtų girtis savo dvasingumu. Kas gali pasakyti, kad jau yra daugiau dvasia nei kūnas ir kad gali vaikščioti vandenių nesugrimzdamas? Ne jūsų materialioji prigimtis pakils, ji, susikaupusi, tik padės sielai įveikti atstumus.

56. Mano Dieviškoji Dvasia, gyvenanti jūsų širdyse, sako jums:

57. Mylima tauta, jeigu žemėje būtų *bent vienas* teisisias, pasaulis būtų išgelbėtas per tą teisiąjį. Tačiau šis mano Visuotinis Spindulys spinduliuoja žemyn, kad apšviestų kelią, kurį nuo pačių seniausių laikų Tėvas nubrėžė žmonėms – tą dorovės, dorybės ir dvasingumo kelią, kuris jus pakėlė, kai iš silpnumo prieš netikrus dievus nukritote ant kelių.

58. Nuo Pirmųjų laikų Aš apsireiškiau žmonijai per žmones, kuriuos išrinko mano Gailestingumas. Tai buvo pranašai, įkvėptieji, teisieji, patriarchai, kurie jums skelbė mano įsakymus ir mano valią. Supraskite, kaip jie visi nuo pat pradžių vedė jus dvasinio tobulėjimo keliu, mokė jus melstis nematomam Tėvui ir paruošti savo širdį kaip šventovę, kad Viešpats būtų su jumis – tiek jūsų miego kampelyje, tiek ant kalno, kelyje ar upės krantuose.

59. Trumpam jūs nuklydote materializmo keliais, nutolote nuo Tėvo, iškreipėte tikrąjį Dievo tarnystę, pakeisdami ją fanatizmu ir stabmeldyste, ir galiausiai daugelis pasidavė netikėjimui.

60. Tačiau tuo metu jūs jautėte, kad Viešpaties žingsniai yra arti, girdėjote juos tarsi tolimą varpo skambesį ir turėjote sekti paslaptinę šauksmą, kuris buvo skirtas jums. Ką matė jūsų fizinės akys? Keletas kuklių susirinkimų salių, kuriose susirinkdavo mano naujieji mokiniai ir keletas nereikšmingų būtybių, iš kurių tarsi neišsenkantis šaltinis liejosi meilės kupinas žodis, kupinas širdingumo, išminties ir įtikinamumo. Nuo tada šis žodis daugeliui tapo gyvenimo duona, vandenių, malšinančių jų troškulį, ir balzamu, malšinančiu jų skausmą.

61. Pamatę stebuklą – mano naują buvimą tarp žmonių – kurčias išgirdo, aklas pamatė, sukiėtėjusi širdis tapo jautri, o siela, mirusi malonės gyvenimui, prisikėlė.

62. Ir vyrai bei moterys tapo uoliais „darbininkais“, žinių turinčiais mokiniais, kurie vėliau skelbs tiesą. Jie manęs daugiau nebegalės paneigti, nebesupras manęs klaidingai, nei kada nors vėl abejos mano galia.

63. Jie bus tarsi spindintis švyturys paklydusiųjų kelyje. Ir taip šiuo metu sielos suras tiesos taką, kad dar vienu žingsniu priartėtų prie savo Kūrėjo.

64. Kol dar turite bent mažiausią gyvybės dvelksmą, ieškokite tų, kurie nuklydo. Pakelkite savo brolius ir seseris, suklupusius gyvenimo kovoje, išgydykite sergančiojo sielą, širdį ar kūną. Darykite gera ir taip liudykite apie Mane. Nesvarbu, jei tie, kurie gavo pagalbą, neatsivers prie Mano darbo. Sėkla, kurią pasėjote, niekada neišnyks, ji sudygs rytoj arba amžinybėje.

65. Suvokite savo dovanų galią, kurios jums nebūtų galėjęs suteikti joks, net ir labiausiai išsilavinęs ar galingas žmogus, kad jūs tikrai taptumėte pasaulio šviesa ir druska.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 246

1. Mylimi mokiniai: jūs esate pašaukti šiuo metu įvykdyti dvasinę misiją. Kad jūsų siela būtų verta gauti šias užduotis, ji turėjo išgyventi didelius išbandymus ir išgerti labai kartų taurę. Tačiau šis išbandymas suteikė jums tvirtumo, tobulėjimo ir patirties.

2. Jūs esate tokie patys, kaip ir tie, kuriuos Aš ieškojau kitomis epochomis, kad juos mokyčiau. Tačiau ši nedidelė bendruomenė, kurią sudarote, yra tik labai maža Dievo tautos, išsibarsčiusios po visą pasaulį, dalis, kurią Aš myliu taip pat, kaip ir jus.

3. Jūs visi turite tą pačią kilmę, jūs visi turite Šventosios Dvasios dovanas ir pasieksite tą patį tikslą. Tačiau Aš jus pavadinau „savo tauta“, nes jūs esate tarsi vyresnieji broliai ir seserys tarp žmonių, kurių užduotis – nešti meilės sėklą į kiekvieną sielą. Kaip nekaltas sėklos grūdas jūs išaugote iš Manęs ir turėsite sugrįžti pas Mane kaip sėkla, padaugėjusi iki begalinio skaičiaus, tačiau turinti būti tokia pat tyra kaip ir pirminė.

4. Taip sielos pateks į mano glėbį: didingos dėl savo gabumų išsiskleidimo ir tyros dėl savo darbų nuoširdumo.

5. Aš jums patikėjau dalį savo darbo. Nes jei Tėvas viską darytų pats, Jis nesuteiktų jums galimybės tobulėti.

6. Per amžius Aš daviau jums mokymą, kurį vis labiau plėtojau, kad jis valdytų jūsų žmogiškąjį gyvenimą kaip įstatymas ir stiprintų jūsų sielą kelyje, vedančiame į amžinąją šviesą.

7. Iš mano Įstatymo, kuris primena medį, žmonės nupjovė šakas – tai sektos ir bažnyčios, kurios, atsiskyrusios nuo medžio, prarado gyvybines sultis. Jų šešėlis buvo menkas, o tarp jų lapijos nėra meilės lizdų, nei skanių vaisių.

8. Aš jums ne tik atskleidžiau savo mokymą, kad jūs gerai gyventumėte žemėje. Tai yra kelias, vedantis sielą į aukštą vietą, į aukštas meilės, išminties ir harmonijos su visomis būtybėmis sferas.

9. Bažnyčios neįvykdė užduoties vesti sielas prie amžinybės slenksčio. Kai jos atsiskiria nuo šio pasaulio, jos pasiklysta mirties kryžkelėje; nežinodamos „“ kelio, jos klumpa dėl šviesos trūkumo ir pasineria į materializmą, trokšdamos gyvenimo, kurį paliko.

10. Tai nėra tas kelias, kurį Aš nubrėžiau. Mano kelias pažymėtas šviesa, apreiškimu, gilia išmintimi visiems, gailestingumu ir meile. Kad nenukryptumėte nuo jo, reikia aukos, atsižadėjimo ir atkaklumo vykdant mano Įstatymą.

11. Tačiau mano Dvasia, kuri jus myli, prisitaikė prie kiekvieno mano vaiko kelio, kad pažadintų juos į tiesos šviesą ir nukreiptų į kelią, kuris leis

jiems rasti Gyvybės medį, teikiantį gausų pavėsį ir duodantį gerus vaisius, nes jo syvas yra tobulas.

12. Tai leidžia jums suprasti, kad ateis laikai, kai neturėsite jokio kito ganytojo, jokio kito vadovo, išskyrus savo pačių Dvasią, kurioje šviečia mano Šviesa.

13. Šiame pasaulyje nėra tikros dvasinės išminties šaltinių. Malonės ir išminties šaltinį jūs rasite manyje dėl savo nuolankumo, bendraudami dvasiškai su Tėvu.

14. Šios kuklios ir mažos susirinkimų salės, į kurias įeinate, kad patirtumėte mano apreiškimą ir juo džiaugtumėtės, apsaugo jus nuo nepalankių oro sąlygų ir smalsių žvilgsnių. Tačiau jos niekada negali būti mano dieviškumo šventykla, nes Aš mieliau ją ieškau visatoje, kurią Aš sukūriau, kurioje kiekviena būtybė yra auka, kiekviena gyvybė – šventovė, o kiekviena širdis – žvakidė.

15. Kur bebūtumėte ir ką bebematumėte, sutiksime mano buvimą. Nes mano Dvasia amžinai gyvena savo šventykloje, kurioje dieviškumas, siela ir materija yra sujungti tobulos harmonijos ryšiu, kad sudarytų Dievo šventovę.

16. Tačiau ne tik Aš vienas gyvenu šioje šventykloje, bet joje yra visi mano kūriniai, ir kiekvienas užima jam priklausančią vietą.

17. Iš tiesų, sakau jums, žemėje nėra jokio Mokytojo, kuris galėtų jus išmokyti trumpesnio kelio ir nuvesti toliau nei šis, ir kuris galėtų jums parodyti tokį platų horizontą, kurio šviesa leistų jums pamatyti amžinybę.

18. Žmogus labai išplėtojo savo mokslą, tačiau jis jaučia, kad dabar pasiekė ribą – ne todėl, kad mokslas gali turėti ribų, bet todėl, kad Aš įsikišau į mokslininko neapgalvotą veiklą, norėdamas jį priversti apmąstyti savo darbą, kad jis išgirstų savo sąžinės balsą ir lauktų savo kurso koregavimo.

Jei žmogus savo mokslą naudoja savo artimųjų labui, gamta apipils jį savo paslaptimis ir kaip tarnaitė bus prie jo kojų. Nes Aš pasiunčiau žmogų į Žemę, kad jis joje valdytų ir būtų jos šeimininkas.

19. Apsivalymas yra visapusiškas. Nes nuo ką tik gimusio kūdikio iki to, kuris pasiekė senatvę, jie visi ištuština kančios taurę. Visi elementai ir jėgos yra įtraukti į mūšį.

20. Įvairiausių sielų legionai kovoja tarpusavyje, ir visur tvyro karo, skausmo ir sielvarto atmosfera. Būkite stiprūs; nes kai ši kova baigsis ir bus išgerti kartūs raugai, tuščia taurė bus pripildyta gyvenimo vyno, ir visose Žemės sielose tai bus tarsi naujas gimimas.

21. Tarp tų, kurie išmoko mano pamoką, klausydami Manęs šiuo metu, yra tokių, kurie neišvyks iš savo tėvynės, kad įvykdytų savo misiją. Tačiau

kiti turės iškelti pas kitas tautas ir valstybes. Šiandien Aš noriu tik to, kad jūs ištvirtumėte ir išklausytumėte mano paskutinius mokymo žodžius, kad patys neštumėte paskutinius mano žodžius kaip paveldėjimą savyje.

22. Vargas tiems, kurie užčiaupia lūpas prieš šį laiką! Vargas tiems, kurie sulaiko mano apreiškimus dėl pasirengimo ar įkvėpimo stokos, nes po to jų sąžinė negailestingai pareikalaus iš jų atsakomybės!

23. Po 1950 metų Aš nebeapsireikšiu šia forma, bet jūsų misija nesibaigs – priešingai, tai bus gyvenimo, kupino konfliktų, pradžia. Aš jums parodysiu naują bendravimo formą, kalbėsiu jūsų širdims, bendrausiu su jūsų sielomis, įkvėpsiu jūsų protą, ir taip jūs toliau girdėsite Dieviškojo Mokytojo balsą – kaskart vis tobulesnį, aukštesnį, dvasinesnį.

24. Kai baigsiu skelbti savo Žodį tarp jūsų, niekas neturėtų ketinti pritraukti mano spindulį, kad vėl išgirstų mano Žodį, nes jis nežino, į ką įsivielgia. Jei žmonės iš kitų tautų ar tėvynės, kur šie mokymai nežinomi, susisieks su Dvasiniu pasauliu ir šauksis mano Dieviškosios Dvasios, norėdami Ją išgirsti per žmogiškąjį protą, Aš jiems atleisiu, nes jie nežino, ką daro. Bet jums sakau: skubėkite, kad mano Šviesa juos pasiektų dar prieš chaoso pradžią. Nes ateis sumaištis laikas, kai mokslininkas manys, kad nieko nežino, kai bus sunaikinta daug įsitikinimų ir užges daug šviesų.

Tačiau šio kūrybiškumo mano vardas sklis iš lūpų į lūpas. Žmonija, trokšdama pranašysčių ir tikėjimo, nukreips savo žvilgsnius į Šventuosius Raštus. Teologai, dvasininkai ir mokslininkai bus klausinėjami. Tačiau laikas, kurį Aš jums skelbiu ir kuriam jūs ruošiu, yra būtent tas, kuriam turite paruošti naujas kartas, kurios turės tęsti jūsų misiją, kad mano tauta neišnyktų su jumis, bet augtų ir gausėtų skaičiumi, tyru dvasingumu, savo žiniomis ir dorybėmis.

25. Artėja diena, kai Aš jus paliksiu kaip Mokytoją, pavyzdį ir „Knygą“. Nes kai mano Mokymas susilauks atgarsio tarp žmonijos, mano žvilgsnis jus ištirs.

26. Praėjo laikai, kai jūs klausydavotės Manęs, nejausdami jokios atsakomybės, kai prie mano stalo valgėte vaisius ir duoną, nepriimdami jokių įsipareigojimų, ir gėrėte tiek vyno, kiek norėjote, kol jį išliejote, ir buvote laimingi, radę balzamą savo ligoms.

27. Dabar jūs ateinate su pabudusia siela, dabar jaučiate savo atsakomybę. Jūs rūpinatės žmonėmis, kenčiate dėl savo ligonių ir pasiukojate mano reikalui. Ir, suvokdami, kad šiuo metu esate liudininkai mano paskutiniųjų apreiškimų, skubate mane išgirsti ir išsaugoti mano žodžius savo dvasioje. Gerai darote, kad ruošiatės priimti nuosprendį paskutinę šio apreiškimo dieną.

28. Pasaulis pamatys, kaip „Izraelis“ iš naujo prisikels iš pelenų. Tačiau ne godusis ir kūniškasis žydas, o Dvasios Izraelis, kuris, pasirodęs tarp žmonių, liudys apie sielos reinkarnaciją, apie meilės ir teisingumo įstatymą, kuris sukūrė pamatus, pažiūras ir tikėjimo įsitikinimus. Iš pradžių jūs sukelsite kovas ir išprovokuosite pasaulėžiūrų karus. Tačiau vėliau jūs leisite pajusti savo ramybę, kuri leis jums išlikti ramiems ir nepalaužiamiems net didžiausių konfliktų akimirkomis. Sumaištis praeis, nes sielos sutrikimas niekada netrunka amžinai, nes kiekvieno žmogaus širdyje glūdi šviesos kibirkštėlė, kuri niekada neužgęsta.

29. Po to jūs būsite pašaukti paaiškinti tai, ko Aš jus mokiau, ir tuomet turėsite skleisti šviesą, kad pašalintumėte savo artimųjų sumaištį. Kai pasaulis pasieks taiką, mano Karalystė bus arti žmonių, nes mano gailestingumas bus pasirengęs atplėšti Septintąjį antspaudą.

30. Neskelbdami, kad esate mano apaštalai, turite jais *būti*. Net jei esate Mokytojai, turite sakyti, kad esate mokiniai. Neturėtumėte dėvėti drabužių, kurie jus išskirtų iš kitų, neturėtumėte nešti knygų rankose, neturėtumėte statyti susirinkimų namų. Taip pat neturėtumėte turėti žemėje jokio mano darbo centro ar pamato, nei kas nors turėtų stovėti *virš* žmonių, užimdamas mano vietą.

31. Vadovai, kuriuos turėjote iki šiol, yra paskutiniai. Malda, dvasingumas ir mano mokymo praktika turi vesti žmonių minias Šviesos keliu.

32. Tai iškilminga akimirka, kai mano Žodžio prasmė pasiekia jūsų širdis ir palieka šviesos pėdsaką. Ji tokia pati, kokią Aš jums kitą kartą nubrėžiau meilės krauju.

33. Sielos, trokšdamos išgelbėjimo, šiuo metu ieško kelio, ir jame susitinka su Manimi, kuris esu atleidimas, kuris apvalina, ir meilė, kuri pakelia. Iš tiesų, sakau jums, ši meilė yra jėga, vienijanti viską, ką Aš sukūriau, yra dieviškasis kvėpavimas, kuris dovanoja gyvybę ir stiprina visas būtybes. Savo vystymosi eigoje jūs vis labiau keitėtės link tobulo – tiek dvasiškai, tiek fiziškai, nors Aš jums sakau, kad jūsų esybės esmė yra siela, nes kūnas yra tik apvalkalas, kuriame siela atsiskleidžia.

34. Nors laikui bėgant jūs nuklydote, nes sekėte kūno gėduliais, dabar suvokite, kad radote teisingą kelią, kad atgavote protą, kuriame Tėvas apsireiškia pasauliui, kad šis pasiektų išgelbėjimą. Jūs čia, trokšdami išgelbėjimo, kartais nuėjote iki pačios aukos, nes suprantate, kad anksčiau ar vėliau, bet neišvengiamai įžengsite į dvasinį gyvenimą.

35. Gera supraskite, kad šis gyvenimas čia, kupinas grožio ir stebuklų, yra nuostabus. Negalite paneigti, kad žmogus jame taip pat atliko savo darbą, kuris jūsų gyvenimo būdui atnešė pažangą. Vis dėlto – atėjo laikas,

kai turite nukreipti savo žvilgsnius į Mane, kad pasakytumėte Man, jog Aš esu visko, kas jus supa, Kūrėjas ir Savininkas, ir kad Aš esu Šviesa, kuri žmonėms atskleidžia žinias. Ne visi esate pasiekę šį vystymosi lygį, nes ne visi suprato laikus, kuriuose gyvena, nei turi žinių apie gyvenimą, kurį gyvena anksčiau.

36. Kaip galėtų numanyti šio laikmečio malonę tie, kurie, apgaubti religinio fanatizmo, atima iš sielos bet kokią laisvę ir atima iš jos bet kokią natūralią išraišką?

Kiekviena siela savyje slepia didelius sugebėjimus, nes ji egzistavo dar prieš pasaulio atsiradimą. Tačiau jei ji yra suvaržyta ir jai neleidžiama išreikšti to, ką ji savyje slepia, ji turės gyventi nesuprasta ir sutrikusi. Ji turės gyventi remdamasi dvasinių dalykų nuojautomis ir prisiminimais apie savo praeitį, o dėl baimės, kurią jai įteigė fanatiški tikėjimo dogmai apie dvasinius dalykus, viską slėps ir nutylės. Taigi ji negalės pajusti mano buvimo, nes jai net pats žodis „dvasinė siela“ atrodo svetimas. Kaip ji galėtų tikėti dvasinės sielos prisikėlimu, kuris yra reinkarnacija? Kaip ji galėtų tikėti apreiškimais, kuriuos šiandien pati patiria?

37. Artėja paskutinės akimirkos, kai Aš šia forma kalbėsiu jums, tačiau žmonija dar nepateikė įrodymų, kad jaučia mano buvimą.

38. Kaip mažai yra tų, kurie šiuo metu sužinojo apie mano apreiškimą! Kaip mažai yra tų, kurie ne tik tiki mano apreiškimu per žmogiškąjį protą, bet ir yra įsitikinę, kad dieviškumas gali apsireikšti begalėje formų. Tačiau jei jūs, kuriuos Aš ruošiu, kad būtumėte mano liudytojai, neduotumėte liudijimo apie mano apreiškimą šiuo metu, gamta ir jos stichijos „kalbėtų“, ir naujos kartos susipažintų su mano darbu net ir tada, jei nebūtų išgirdusios mano žodžio.

39. Apmąstykite savo atsakomybę ir suvokite, kad vis dar yra laiko pasinaudoti mano mokymais, apie kuriuos žinote, kad jie turi gilų dvasinį turinį, kad jie atskleidžia jūsų tobulėjimo kelią. Savo širdyje išsaugokite įspūdį, kurį jums palieka mano Žodžio esmė, ir pamirškite, kad jis buvo paskelbtas per žmogų, kurio lūpos tik išreiškė mano įkvėpimą.

40. Neteikite pamokymų, jei jų anksčiau nesate praktikavę, nes niekas jūsų netikės. Žmonės reikalaus iš jūsų įrodymų, kuriuos pateikti Aš jus mokiau. Tai, ką iki šiol apie sielą galite ir turite žinoti, Aš jums pasakiau. Prie to, ką Aš apreiškiau, neturite nieko pridėti. Turite ir toliau stengtis būti dvasiškai ir fiziškai atsparūs. Nes jei iki šiol tarp jūsų yra ligų, tai todėl, kad dėl dvasinio tobulumo ir tikėjimo trūkumo nesugebėjote pakilti virš šio gyvenimo vargų ir skausmo.

41. Mano mokymas moko ne tik tikėti Dievo galia, bet ir tikėti savimi. Kas yra tikras dvasininkas, tas kiekvieną valandą savo proto galiomis galės

priimti tyrą savo Viešpaties vaizdinį. Nes jis bus to vertas tiek dvasiškai, tiek fiziškai.

Baigdamas šiandien jums sakau: budėkite ir melskitės, kad jūsų minčių galia, siunčiama maldoje Dangiškajam Tėvui, nusileistų kaip gydomasis balzamas ant šios žmonijos kančių ir išplistų.

42. Mylimi vaikai, mano dieviškasis buvimas yra čia, su jumis – ne tapęs žmogumi, kaip Antrajame laikotarpyje, bet dvasiniu būdu.

43. Aš kreipiuosi į visus, kurie Manęs klauso. Tačiau jei įsigilinsite į Mano žodį, pajusite, kad Mokytojas kalba kiekvienos širdies gilumoje.

44. Nepripraskite prie mano žodžio; turėkite omenyje, kad šiuo metu jis formuoja jūsų sielą, kad jos žingsniai taku būtų tvirti.

45. Elisas yra nematomas piemuo, vedantis avis į saugią avidę, kaip Mozė pirmuoju laikotarpiu vedė jus į Pažadėtąją žemę.

46. Kada ši nuklydusi žmonija seks savo Ganytojo pėdsakais? Aš ją apšviesiu, kad ji rastų teisingą kelią.

47. Kelias, apie kurį Aš kalbu, yra atsinaujinimo, dvasingumo ir gailestingumo praktikos kelias. Kiekvienas, kuris išgirsta sergančiojo baimės kupiną balsą, išsekusio ir paguodos neturinčiojo prašymą, turi atverti savo širdį ir pajusti, kaip ją užplūsta meilė ir užuojauta.

48. Mano troškimas yra, kad leistumėte savo sielai atsiskleisti savo tikrojoje esmėje, kad būtumėte atpažinti kaip mano darbo apaštalai.

49. Šiuo metu Aš ruošiu naujas kartas, kurios žengs dar vieną žingsnį į priekį. Paruoškite joms kelią.

50. Jums buvo lemta išgirsti mano dieviškąjį mokymą šiuo metu, nes taip buvo parašyta. Laikrodis rodė valandą, kurią kiekvienas turėjo atvykti, kad atsigaivintų galingo medžio pavėsyje, kur Tėvas gyvena, laukdamas „ „Prarastojo sūnaus“ sugrįžimo, kuriam Jis visada turi atleidimo žvilgsnį, svetingą apkabinimą ir mylinčią šypseną.

51. Mano Dieviškosios Dvasios šviesa per jūsų smegenis pasiekia jūsų širdies gelmes. Ir ant jūsų lūpų Aš dedu savo Žodį, kad įvykdytumėte misiją, kurią jums patikėjau.

52. Šis Žodis nėra žmogaus vaizduotės kūrinys. Būtent sielos pasiektas pakilimas ją taip priartino prie Manęs. Nes jūs palaipsniui suprantate mano Įstatymą, ir tiek, kiek jūs jame atsiskleidžiate, tiek pasiekiate didesnį tobulėjimą.

53. Jei kas nors Manęs nesupranta, nors ir išgirdo Mane, tai todėl, kad jis maišo Mano mokymus su savo žemiškomis teorijomis ir ideologijomis – todėl, kad jis maišo spiritualizmą su dogmatiškais tikėjimo išpažinimais ir bažnytiniais papročiais, kuriuos jam įdiegė jo protėviai.

54. Mano mokymas jums nenustato jokios dogmos. Jūsų dvasinis suvokimas yra vienintelis dalykas, kuris suteiks jums mano mokymo pažinimą. Jums tereikia sekti šį tobulėjimą, nesustodami, kol jūsų siela pasieks tobulumą.

55. Mano siekis, išreikštas mano Įstatyme ir mano mokyme, yra tas, kad žmonės taptų broliais ir seserimis, kad jie mylėtų vieni kitus, kad pasaulyje vyrautų taika, kad kiekvienas žmogus žemėje atstovautų Man savo dorybe ir pavyzdžiu.

56. Šiuo Trečiuoju laikmečiu radau žmoniją sumaištį ir atsiunčiau jai šią dievišką įkvėpimą, kad ji išsigelbėtų.

57. Tačiau Aš turėjau kovoti su jų senaisiais papročiais ir formomis, kuriomis jie garbino Mane, nes nusprendžiau, kad jie šiais laikais jau nebetinka, ir mano kova su šio paveldo, kuris nėra mano, saugotojais buvo didžiulė.

58. Mokymas, kurį Aš jums atnešiau ir kurį pavadinau spiritualistiniu, yra amžinasis, kurį Aš jums visada mokiau. Tačiau iš tiesų sakau jums: kas jo niekada nepatyrė, tas negalės pasakyti, kad jį suprato.

59. Galite džiaugtis, nes mano atėjimas jums reiškia žingsnį į priekį dvasinio tobulėjimo kelyje.

60. Kadangi jūs dar nesubrendę ir silpni, nesugebate suvokti viso didingumo, kurį talpina mano apreiškimas. Bet jūs tobulėsite, sekdami mano mokymais, ir galiausiai tapsite geru pavyzdžiu tiems, kurie tikisi, kad savo gyvenimu jūs parodysite dvasinį kelią, kurį žmonės yra pametę. Nepalikite jų be vilties ir nenuvilkite jų, jei ateisite pas juos tik su žodžiais, o ne būdami pavyzdžiu, nes tada jie nepripažins jūsų kaip mano mokinių. Savo darbais turite liudyti apie mano mokymą.

61. Kaip toli žmonės dar yra nuo to, kad suvoktų dvasinę ramybę, kuri turėtų viešpatauti pasaulyje! Jie siekia ją priversti jėga ir grasinimais bei savo mokslo vaisiais, kuriais jie giriasi.

62. Aš jokių būdu nemenu žmonių pasiekimų ar nesu jiems priešiškas, nes jie taip pat yra jų dvasinio tobulėjimo įrodymas. Tačiau vis dėlto sakau jums, kad jūsų pasididžiavimas prievartos naudojimu ir žemiškąja galia Man nėra priimtinas. Nes vietoj to, kad palengvintų žmonių kryžių, jie tuo paniekina švenčiausius principus, kėsinaisi į gyvybes, kurios jiems nepriklauso, ir sėja skausmą, ašaras, sielvartą ir kraują vietoj taikos, sveikatos ir gerovės. Kodėl gi jų darbai atskleidžia būtent priešingą dalyką, nors šaltinis, iš kurio jie semiasi savo žinių, yra mano paties kūrinys, kuris yra neišsenkamas meilės, išminties, sveikatos ir gyvybės atžvilgiu?

63. Aš noriu lygybės tarp savo vaikų, kaip jau skelbiau „Antrajame laikmetyje“. Bet ne tik materialios lygybės, kaip ją supranta žmonės. Aš

įkvepiu jums lygybę iš meilės, kuria padedu jums suvokti, kad jūs visi esate broliai ir seserys, Dievo vaikai.

64. Nebijokite nešti šių apreiškimų žmonijai. Jūs nepatirsite kankinystės, nes tie laikai jau praėjo, nors ir tapsite tyrimo objektu.

65. Taigi Aš jus ruošiu pasitelkdamas žmogaus protą. Mano Žodis visiems jo skelbėjams turi tą pačią prasmę, o jei manote, kad kiekvienam jis skiriasi, tai todėl, kad laikotės išorinės formos ir neatsižvelgiate į prasmę.

66. Aš noriu priimti jūsų darbus jūsų artimųjų labui, noriu matyti, kaip jūs įgyvendinate mano mokymus. Kiek stebuklų, kurie stebina žmones, jūs galite padaryti!

67. Vykdykite savo užduotį ir, remdamiesi savo nuopelnais, užimkite „Pažadėtąją žemę“ – tą pažadą, kuris jums turi tapti amžina tikrove.

68. Vaikas ateina pas savo Tėvą, trokšdamas šilumos, jis daro Jį savo artimuoju, kad galėtų Jam išsipasakoti apie savo rūpesčius, kančias ir baimes. Ir man tikrai malonu, kai pats girdžiu jūsų širdžių giliausius plakimus. Štai taip Aš priartėju prie jūsų, kad suteikčiau jums savo mokymų šviesą, kad jūs atsistotumėte ant kojų.

Nors Aš ir neišlieju į jūsų rankas žemiškųjų turtų, taip pat nenoriu, kad gyventumėte skurde. Tada galėsite pateikti ateities kartoms nepriekaištingą pavyzdį, kai jos sužinos, kad sekėte Manimi ir atsinaujinate, nesiekdami savanaudiškų interesų ir fanatiškai neatsisakydami savo žemiškųjų pareigų.

69. Statykite ant tvirto pagrindo, kad tai, ką Aš jūsų viduje sukūriau dvasinio atsinaujinimo srityje, netikintieji nesunaikintų. Tačiau šios tiesos neturėtumėte slėpti iš baimės prieš pasaulį; turite ją parodyti pasauliui ryškioje dienos šviesoje. Šiuo metu neturėtumėte ieškoti katakombų, kad galėtumėte melstis ir mylėti Mane. Nebūkite drovūs, kai koku nors būdu kalbate apie Mane ar liudijate, nes tada žmonės nepripažins, kad Aš jums apsieiščiau, jie abejos, kad ligonių ir pagalbos reikalingųjų minios pasveiko ir rado palengvėjimą savo kančioms, jie neigs stebuklus, kuriuos Aš padariau, kad uždegčiau jūsų tikėjimą.

70. Aš paliksiu jums savo mokymų knygą, kad pasakytumėte pasauliui: „Štai, čia yra tai, ką Mokytojas paliko kaip palikimą.“ Ir iš tiesų, kiek daugelis, išgirdę mano Žodžio skaitymą, įtikės, ir kiek daug nusidėjėlių atsinaujins! Įsidėmėkite visus šiuos mokymus, kad gyvenimo išbandymai jūsų neužkluptų nepasiruošusius.

71. Per visą savo žemiškąjį gyvenimą jūs ir toliau dalysite gydomąjį balzamą, jūsų žodis bus meilės kupinas patarimas vaikams, paaugliams ir suaugusiems, todėl, kaip ir šiandien, jūsų bus laukiama, jūs ir toliau

bus prašoma pagalbos. Jus šauks mirštantysis, ieškodamas jūsų pagalbos, o
jūsų žodžiai bus tarsi kelias ar švyturys žmonių sielų mirties valandą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 247

1. Sveiki atvykę, o tauta, kuri kasdien vis gausiau artėja prie Manęs. Čia yra visų laikų Mokytojas, kuris tiems, kurie Jo laukia geros valios vedini, teikia savo meilės pamokymus.

2. Aš priimu jus visus, kaip dariau Antrajame Laike, ir kalbu jums ta pačia prasme, nes esu tas pats Mokytojas. Tarp jūsų yra daugelis tų, kurie klausėsi mano žodžio – tų, kurie buvo mano žingsnių Žemėje liudininkai ir į mano darbus žiūrėjo abejingai. Tačiau tarp jų buvo ir daugybė tų, kurie manęs klausėsi su pagarba, godžiai gėrėsi mano žodžiais ir, apšviesti mano mokymų šviesos, užsidegė entuziazmu, kuris jiems atvėrė rojų ir nežinomą amžinos sielos palaimos pasaulį.

Taip Mane priėmė tie, kurie alkė ir troško meilės, ligoniai, nuliūdusieji ir engtieji. Kiek daug žmonių Manęs ieškojo ir po ilgų kelionių pasiekė Mane, nes žinojo, kad netrukus ras išgydymą, kad Aš galiu juos išgydyti, nes Aš esu gyvenimas ir prisikėlimas sielai.

3. Ir šiais laikais Aš radau tikėjimu kupinas širdis, kurios tuoj pat atskubėjo ir sugebėjo priimti mano dieviškąjį Žodį į savo sielą bei buvo išgydytos.

4. Aš dar turiu jus daug ko išmokyti, kad taptumėte mano mokiniais. Kai būsite pasirengę, Aš jus siųsiu pas žmones. Aš atversiu kelius, kad galėtumėte sėti mano sėklą ir būtumėte vienybėje su visais, kurie mane myli ir ieško dvasiškai. Tačiau vedkite už rankos tuos, kurie dar nepasuko dvasinio tobulėjimo keliu, kol visi, eidami tuo pačiu keliu, susivienysite.

5. Visada eikite į priekį, mano vaikai, siekite išminties, kad rastumėte gyvenimo esmę. Mylėkite, ir galėsite įžengti į mano slaptą lobyną; nebebus jokių paslapčių, viskas jums bus apreikšta, kai tik pasieksite tikrosios meilės viršūnę.

6. Šiandienos vaikai bus rytojaus apaštalai, ir jūs jau dabar galite jais tapti. Nesiekite iš tuštybės palikti savo vardo atminimo brolijoje. Imkite pavyzdį iš gerų apaštalų, netgi pranokite juos, jei norite, bet darykite tai tik iš meilės žmonėms. Siekite gėrio, kovokite už taiką, visada rodykite kelią į tobulumą.

7. Aš įkvepiu jus jūsų meditacijose, kad mano vardu guostumėte ligonius ir mokytumėte savo artimus grįžti pas Mane, siekiant harmonijos, sveikatos ir taikos. Atneškite šiai taip mylimai žmonijai sveikatos paslaptį, pasakykite jai, kad ji turi sugrįžti prie paprastumo, nuoširdumo, maldos ir gailingų darbų. Juose ji ras viską, ko tik gali trokšti.

Aš būsiu šalia jūsų, kai vykdysite savo misiją. Aš jus drąsinu eiti tuo keliu, kuriuo jūs visi turėtumėte pripažinti vieni kitus, apkabinti ir sudaryti vieną šeimą. Kiekvieną kartą, kai ištiesite ranką, norėdami padaryti ką nors

gero, mano spinduliavimas užplūs, ir jūs pajusite, kad aplinka prisipildys nuostabių kvapų, sklindančių iš jūsų gerų darbų.

8. Tebūnie palaiminti visi tie, kurie nutiesta kelią žmonijai, kurie ruošia jai ateitį. Pažymėkite šį malonės laikotarpį, kuriame gyvenate, darbais, kurie įstrigs jūsų artimųjų sąmonėje. Šie darbai bus jūsų pirmieji žingsniai, veiksmingiausias raginimas, kurį galite jiems skirti, ir palikimas, kuris neabejotinai išliks.

9. Išgelbėkite juos nuo kančių, įspėkite ir mokykite gerais pavyzdžiais, kad žmonija greitai grįžtų į teisingą kelią. Nenoriu matyti, kaip jie verkia ar toliau klupinėja. Ji yra mano mylima dukra, kurią noriu išgelbėti.

10. Žemės piligrimai: jūs esate galingo medžio pavėsyje ir džiaugiatės jo vaisiais. Būtent čia yra šaltinis su tyru ir kristališkai skaidriu vandeniu, kur galite numalšinti troškulį. Nes viską, ko jums reikia, čia galėsite rasti.

11. Jūs palikote už savęs vyrų ir moterų minias, kurios vis dar ieško to medžio ir šaltinio.

12. Aš mačiau, kad esate stiprūs. Kai alkis, nuovargis ir troškulys jus paliko, Aš jums pasakiau: „Atkreipkite savo žvilgsnį į tuos, kurie žūsta dėl nepritekliaus.“

13. Žvaigždė, kuri jus veda ir yra jūsų vedlys, šviečia virš visų. Tačiau ne visi sugebėjo ją pamatyti, ir tie nuklydo.

14. Taip Aš matau žmonių sielas šiais laikais: alkanas, nes duona jiems buvo paslėpta, — nelaimės ištiktas, nes jos susilpnėjo prieš pasaulio aistras ir nerado išgelbėjimo rankos, kuri būtų ištiesta joms.

15. Aš jau dabar ruošiū jus kaip sielų žvejus, kad jūs su meile gelbėtumėte savo artimus.

16. Būkite atrama sergančiajam ir išsekusiam, nes dabar jūs esate stiprūs. Gydykite žaizdas, ar jos būtų sielos, ar kūno, užpildydami jas mano gydančiu balzamu. Jei ištroškęs neturi jėgų ateiti pas Mane, atneškite jam vandens prie lūpų.

17. Tai yra mano amžinasis meilės įstatymas, kurį jums nustatau. Jūsų širdis turi būti naujoji Sendoros skrynia, kurioje jis turi būti saugomas. Tada būtent šis vidinis šviesos spindulys ves jūsų žingsnius ir nubrėš kelią tiems, kurie seka paskui jus.

18. Šiais laikais mano Žodis yra mana, kuri maitina jūsų sielą jos gyvenimo kelyje, pilname nesutarimų, kančių ir kovų, kaip ir keliaujant per dykumą. Tačiau ši mana yra amžinojo gyvenimo mana – ne tokia, kokia maitino Izraelio tautą tik tol, kol truko klajonė per dykumą, ir kurią tos tautos vaikai išsaugojo atmintyje, pasiimdami saujelę jos kaip relikviją.

19. Vyrų ir moterų, likite ištikimi mano mokymams, kad tarp savo artimųjų būtumėte kaip saulės, išsklaidžiančios tamsą. Rodykite vaikams

gerą pavyzdį, kad jie šeimos glėbyje būtų kaip žvakidė su neišblėstančia šviesa.

20. Tebūnie palaiminti mano mylimieji kūriniai, kuriuose Aš matau uolius pastangus ir kartu skausmą, gilų skausmą, nes jūs žinote, kad šis laikas netrukus baigsis, o jūs labai mažai pasinaudojote mano mokymu. Tačiau tikrai, sakau jums, malonės laikas nesibaigs. Aš būsiu su jumis ir saugosiu jūsų žingsnius. Pranašų akys matys Mane, kaip Aš einu priešais išrinktąją tautą.

21. Aš esu begalinė meilė, didinga gailestingumas ir niekada nepalieku savo vaikų be apsaugos. Mano Dvasia visada yra su jumis ir laukia, kol mane pašauksite, kad galėčiau jums suteikti savo glamonę. Jūs niekada nebuvote našlaičiai, o jei trumpam jaučiatės palikti vieni, tai tik todėl, kad patys mane palikote. Tačiau dabar matau, kad norite pajusti mano malonės poveikį.

22. Palaimintas tas, kuris mane šaukia, nes aš nusileidžiu į jo širdį ir pasilieku joje. Kas trokšta mano Dvasios šviesos, tas bus apšviestas. Kas mane šaukia kaip Tėvą, tas mane sutiks kaip Tėvą. Jei jums manęs reikės kaip gydytojo, aš būsiu su jumis, ir jūs pajusite mano gydomąjį balzamą. Tam, kuris mane šauks kaip brolių, aš ištiesiu savo gailestingą ranką, kad jį vestų ir paguodžiu, o kas manęs prašys kaip Mokytojo, tas savo širdyje gaus pamokymą.

23. Man nėra nieko neįmanomo. Aš esu Visagalis, ir begalinė meilė, kurią jaučiu savo tvariniams, verčia Mane suteikti žmonėms savo gailestingumą ir atleidimą. Jie neturi žiūrėti į jūsų silpnybes, bet tik pakelti jūsų sielą; nes ji yra mano Dvasios dalis ir priklauso Man. Virš jos stovi Dvasia, kuri yra dieviškoji kibirkštis, kurią Aš įdėjau į kiekvieną žmogišką būtybę. Aš noriu jus paversti ramsčiu, nes dabar Aš kuriu naują pasaulį – taikos ir šviesos pasaulį.

24. O jūs, kurie kaip Antrojo Laiko mokiniai klausotės mano Žodžio, prašykite manęs, kad taptumėte tinkamu įrankiu mano darbui, ir Aš jums suteiksiu tam jėgą ir šviesos. Visais savo keliais jūs jausite mane.

25. Noriu, kad suprastumėte mano šio laikotarpio Žodį, kuris turi įsišaknyti jūsų širdyse, ir taip pat, kad suprastumėte mano atėjimo Antrojo laikotarpio prasmę. Nes tai, kas įvyko tuo laikotarpiu, buvo sielos išganymo darbas.

26. Aš, kaip Gelbėtojas, nusileidau iš Tobulumo, tapdamas žmogumi žemėje. Aš įvykdžiau misiją išgelbėti visas būtybes, kurios dėl savo nepaklusnumo nuo Adomo laikų buvo puolusios į nuodėmę. Dėl jų silpnumo jų sielos vis giliau grimzdo. Tačiau tinkamu laiku, išpildydamas

pranašystes apie Mesijo atėjimą, tapau žmogumi, kad suteikčiau savo mokymą, pašalintų sielos grandines ir suteikčiau jai prisikėlimą.

27. Jūs visi žinote, kas įvyko per Paskutinę vakarienę. Duona ir vynas, kuriuos Aš padaviau savo mokiniams, buvo maistas visai visatai. Jie simbolizavo mano esmę ir mano meilę, kuri viešpatauja virš visų mano vaikų – tikinčiųjų ir netikinčiųjų. Visiems buvo suteikta mano Dvasios šviesa.

28. Aš nuploviau savo apaštalams kojas, norėdamas parodyti savo nuolankumą ir paraginti juos iškeliauti į žemės kelius, kad kiekvieną širdį paruoštų mano meile – ta beribė meile, kurią jaučiu visiems, kad niekas nepasiklystų ir visi ateitų pas Mane. Tačiau šis veiksmas moko jus apsivalyti nuo kiekvienos nuodėmės, jei norite imtis savo misijos įvykdymo.

29. Aš nieko sau nepasilikau. Ką žmonės galėjo man padaryti, ko Aš nebūčiau žinojęs iš anksto? Viskas buvo paruošta taip, kaip norėjau, ir taip, kaip viskas vyko „“, tai buvo mano iš anksto nustatytas scenarijus, skirtas įtikinti širdis. Manęs nuvedė prie kryžiaus, apnuogino mano kūną ir prikėlė mano rankas bei kojas prie medžio. — Štai kokia yra kryžiaus simbolika:

30. Horizontali sija simbolizuoja pasaulio nuodėmę, kuri priešinasi vertikaliai sijai. Pastaroji kyla į aukštumas ir jas žymi. Tačiau nuodėmė visada yra kliūtis pakilimui į dieviškumą.

31. Aš buvau prikaltas prie to medžio, ir kai mano Dvasia pamatė širdžių šaltį, piktumą, o po to – džiaugsmą, kai jie matė, kaip kankinamas tas kūnas, veidas iškreipėsi nuo skausmo. Tada mano lūpos ištarė šiuos žodžius: „Atleisk jiems, Viešpatie, nes jie nežino, ką daro.“

Dabar, šiais laikais, Aš vėl jums atleidžiu, nes jūs vis dar Manęs nesupratote. Kiek daug mano kūrinių tvirtina, kad mane myli, bet nemyli — kiek daug tų, kurie mano, kad man tarnauja, iš tikrųjų tarnauja pagundai!

32. Vėl mano žvilgsnis nukrypsta į žmonių minias ir atpažįstu vieną kitą iš tų, kurie tuomet mane supo – iš tų, kurie visai neseniai buvo sulaukę stebuklų, bet vis tiek nesugebėjo manęs atpažinti.

33. Tose veiduose Aš nemačiau nei gailesčio, nei meilės. Todėl Aš pasakiau žmonėms: „Man troškulys.“ Tai nebuvo kūno troškulys, tai buvo sielos troškulys, kuris privertė ištarti tuos žodžius. Aš troškau žmonių meilės. Tačiau, toli gražu nemylėdami, aš mačiau juose pasitenkinimą, džiaugsmą dėl to, kad jie leido man kentėti iki mirties. Tada sudrebėjo žemė, saulė aptemo, ir atsitiko taip, kad mano Dvasia atsiskyrė nuo Jėzaus kūno.

34. Mano vaikai matė kūną, ant kurio užgriuvo visa nuodėmės našta ir pasaulio gėda, o kankintas kūnas sušuko: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?“

35. Po to Aš nukreipiau žvilgsnį į skausmu persmelktą Marijos veidą, į savo apaštalą Joną ir į tas moteris, kurios lydėjo Mariją, ir, norėdamas palikti dar vieną savo meilės įrodymą, patikėjau Marijai visų savo vaikų globą ir apsaugą ir pasakiau jai: „Moterie, štai tavo vaikas“, o Jonui: „Vaikeli, štai tavo motina“. Tai buvo palikimas, kurį Aš tuo metu palikau žmonijai. Jonas įkūnijo vaiką, žmoniją. Jūs buvote patikėti Marijai, kad ji amžinai užtartų už visas būtybes, guostų ir saugotų.

36. Po to Aš atsigrėžiau į tą, kuris baimingai šaukė ir taip pat buvo prikaltas prie kryžiaus: Dimas. Aš įsiskverbiau į jo širdį ir pamačiau jo didelį atgailavimą. Jis man tarė: „Tave, kuris esi tobulas, jie nukryžiuoja. Pasigailėk manęs, vargšo nusidėjėlio.“ Aš jį paguodžiau, sakydamas: „Iš tiesų, iš tiesų, po kelių akimirkų tu būsi su manimi rojuje.“

37. Jėzui artėjo fizinė mirtis, ir tada Aš ištariau šiuos žodžius: „Tėve, į Tavo rankas atiduodu savo dvasią.“ Aš mokiau jus, kad, įvykdę Jo įsakymus, grįžtumėte pas Tėvą. Mano dvasia sugrįžo į Jo akivaizdą, kad susivienytų su Jo dvasia.

38. Mano paskutiniai žodžiai buvo: „Viskas įvykdyta.“ Laiminga ta širdis, kuri gali pasiekti savo tobulėjimo kelio galutinį tikslą, nes Aš ją priimsiu, ir ji bus pilna malonės ir tobulumo.

39. Tai yra tie septyni žodžiai, kuriuos pasaulis girdi metai iš metų, nesuprasdamas jų dvasinės prasmės.

40. Mano mokiniai ir draugai, po Jėzaus mirties jie paėmė kūną, balzamavo jį, kaip buvo įprasta, ir nunešė į kapavietę. Per tris paskesnes dienas mano Dvasia nusileido į pasaulius, kur sielos manęs laukė, kad suteikčiau joms laisvę ir parodysiu kelią. Išgelbėjimas pasiekė ir tas būtybes, kurios buvo tamsiosiose sferose ir laukė savo Gelbėtojo.

41. Po to Aš pasirodžiau, tapdamas matomas, ir aplankiau savo Motiną, Mariją Magdalėną, taip pat savo mokinius. Prieš pakylant į dangų, daviau jiems paskutinį pamokymą, parodydamas, kaip jie turi elgtis tarp žmonių, kai neš mano begalinę išmintį, tobulą mokymą, kad pažadintų visas sielas naujam gyvenimui.

42. O šiandien, kai artėja laikas man atsisveikinti su jumis, sakau jums: nesijaudinkite po šio riboto mokymo laikotarpio. Sielos išsivystė, ir jums nebėra būtina matyti manęs materialiais akimis. Taip pat nebėra būtina, kad mano žodį girdėtumėte iš materialių lūpų. Siela išsivystė, ji pakilo ir priima dvasiškai. Aš ir ateityje visiems savo mokiniams rodysiu kelią.

43. Aš duodu nurodymus visiems savo vaikams. Mokytojas jums sako: kai jūs paversite jums patikėtas sielas derlingais laukais, kuriuose meilė duoda vaisių, tarp jūsų viešpataus vienybė ir brolystė. Tada jūs galėsite laikyti save mano mokinius.

44. Kartais Aš kalbu jums vaizdinėmis metaforomis, kad galėtumėte įsigilinti į gilius mokymus, kai mano žodis įstrigs jūsų vaizduotėje, ir Aš kalbu jums išsamiai, kad nebūtų nieko, kas jus papiktintų ar sukeltų sumaištį. Jei taip nebūtų, jūs jau būtumėte sukūrę rangų ženklus, laipsnius ir klasifikacijas tarp mokinių ir pasekėjų, tarp „pirmųjų“ ir „paskutiniųjų“ savo susirinkimuose, o šventėse vainikuotumėtės išgalvotomis laurų vainikais. Nes žmonės turi polinkį į tuštybę ir pompastiką.

45. Sėkite tarp savęs brolystės sėklą, kurią tuomet puoselėjo mano apaštalai. Ta sėkla buvo pavyzdys, kuriuo jie kūrė bendruomenes, kaimus ir miestus.

46. Ką turite žinoti, kad galėtumėte mokyti mano mokymo?: Mylėti. Nejmanoma, kad būtumėte Kristaus misionieriai, jei jūsų širdyse nėra meilės. Visi jūs pasieksite Mane, ir tai įvyks per meilę. Vieni atvyks anksčiau, kiti – vėliau. Tie, kurie dėl savo pačių kaltės labiausiai vėluos, turės išlieti daugiausia ašarų. Jūs visi esate kaip gėlės, kurios neatsiveria vienu metu, kad priimtų naujos dienos šviesą. Jei jūsų širdis liko uždaryta dieviškai meilei, dabar sakau jums: jūsų praeitis praėjo, dabar amžinybė jus susigrąžina. Savo rankose laikau jūsų praeities gyvenimo knygą, kurioje, be abejo, yra daug trūkumų. Tačiau joje taip pat yra tuščios jūsų ateities gyvenimo ir jūsų atsivertimo puslapiai. Aš viską matau ir žinau.

47. Dar kartą sakau jums, kad jūs visi susivienysite su Manimi. Bet kiekvienas turės pats „užkariauti“ dangų. Šį „užkariavimą“ galite atlikti lengvai per meilę arba skausmingai per kančią. Aš jums padedu, guodžiu ir vedu jus, tačiau likusią dalį turite atlikti patys. Aš stiprinu jus, ir ši jėga yra meilės jėga, tikroji energija, kuri judina visatą, viską, kas sukurta, ir be kurios jūs neegzistumėte. Aš slepiu nuo jūsų jūsų praeities knygą, nes jei pamatytumėte jos puslapius, verktumėte iš sielvarto ir susirgtumėte iš liūdesio. Daugeliui jūsų siaubas ir kančia būtų tokie dideli, kad laikytumėte save nevertais atleidimo ir išganymo. Net ir šiuose tamsiuose reikaluose spinduliuoja „ – “ – mano meilė, kuri apsaugo jus nuo baisios ir begalinės agonijos bei atveria naujus kelius, kuriais galėsite palaipsniui atnaujinti savo sielą tyrais darbais. Tačiau jei sužinotumėte savo gyvenimo knygos būsimus puslapius – kaip gi džiaugsmingai šypsotumėtės!

48. Kai kada nors pakilsite, su džiaugsmu prisiminsite savo praeities kančias ir dėkosite Tėvui. Nes tos kančios buvo mažesnės už tai, ko buvote nusipelnę.

49. Štai mano Žodis, perteiktas per žmogaus protą. Kad jis būtų toks tobulas, kaip jūs norite, turite susidvasinti ir leisti savo broliams bei seserims, per kuriuos Aš jums kalbu, tuo dalytis. Suteikite jiems idealizmo, sielos ramybės ir paskatinimo. Jų darbas yra sunkiai įvykdomas sielai ir labai varginantis kūnui. Mano darbui reikia stiprių žodžio nešėjų, tik taip jis galės atlikti stebuklus, kurių reikalauja netikintis pasaulis, tai yra tie, kurie savo abejonėse yra kaip Tomas – kurie turi pamatyti ir paliesti, kad įsitikintų, nors jie nežino, kad ir patys galėtų daryti stebuklus, jeigu mažiau imtų pavyzdį iš Tomo, o daugiau – iš Mokytojo, kuris jums kalba.

50. Jūs, mano Žodžio skelbėjai: kol jūsų darbas nesuprantamas ir matote, kad negaunate to dėmesio ir pagarbos, kurią nusipelno jūsų darbas, – susitaisykite su tuo, atleiskite, nepraraskite savo geranoriškumo. Tačiau kai pajusite dvasinį mano Šviesos prisilietimą, nukreiptą į jūsų protą, kad ji paskui išsiveržtų iš jūsų lūpų, – galvokite apie Mane, džiaugsmingai atsiduokite mano Meilei, tarnaukite Man su begaline laime, nes žinote, kad taip tarnaujate savo broliams ir seserims. Aš atlyginsiu už jūsų pasiruošimą, tuometinėmis akimirkomis pripildydamas jus malone. Kad visa tai nusipelnytumėte, turite tapti mylintys ir savo širdyje puoselėti tikrosios meilės artimui jausmą.

51. Ruošdamiesi mano apreiškimui, nemąstykite apie žemiškąsias „išmintis“ ar filosofijas, nes visa tai bus bevertė, palyginti su mano išmintimi. Būtent Aš įkvepiu jus jūsų susižavėjime ir suteikiu jėgų įvykdyti jūsų sudėtingą užduotį. Jei atsiduodate Man – ko gi tada turėtumėte bijoti?

52. Melskitės, bet jūsų malda turi būti nulemta jūsų kasdienių ketinimų ir darbų – tai bus jūsų geriausia malda. Tačiau jei norite man skirti mintį, kad ja išreikštumėte prašymą, tiesiog pasakykite man: „Tėve, tebūnie Tavo valia man.“ Taip jūs paprašysite net daugiau, nei galėtumėte suprasti ir tikėtis, ir šis paprastas sakinyss, ši mintis, dar labiau supaprastins tą „Tėve mūsų“, kurio manęs prašėte kitu laiku.

53. Taip turėsite maldą, kuri prašo *visko* ir kuri už jus kalbės geriausiai. Tačiau ne jūsų lūpos turi ją ištarti, o jūsų širdis turi ją pajusti; nes pasakyti – tai ne pajusti, o jei jaučiate, man to sakyti nereikia. Aš moku išgirsti Dvasios balsą ir suprantu jos kalbą.

54. Ar yra didesnis džiaugsmas jums nei tai žinoti? Arba gal manote, kad Aš esu priklausomas nuo to, jog jūs Man pasakytumėte, ką turiu daryti? Nesitvirtinkite nuomonėje, kad mano apreiškimams reikalingos tinkamos vietos, ypatingi drabužiai ir netgi tam tikras elgesys, kad Aš galėčiau apsireikšti. Ateis dienos, kai mano įkvėpimas bus su jumis bet kurioje

vietoje ir bet kuriuo metu, prieš įvairias žmonių minias, kurioms jūs išreikšite mano mintis žodžiais ir kalbomis, kurias visi supras.

55. Vienintelė bažnyčia, kurioje turi skambėti šis Žodis, turi būti jūsų brolio širdis. Argi jūs mokotės kalbų tam, kad galėtumėte perduoti mano Žodį kitomis kalbomis, nei ta, kuria kalbate? Aš jums sakau, kad turite išreikšti mano mintis, kurios yra šviesa, ir kiekvienas jas priims savo kalba, kaip atsitiko, kai mano apaštalai kalbėjo apie mano karalystę žmonėms, kalbančioms įvairiomis kalbomis. Tie, kurie laiko šiuos stebuklingus įvykius tikrais, vadina juos stebuklais, o kiti juos neigia, nes laiko juos neįmanomais. Tačiau Aš jums sakau, kad tai yra smulkmenos, kurias galėsite atlikti be jokio vargo, jei tikrai esate mano meilės mokiniai. Sekite savo širdies impulsais, o mano balso nešėjai, niekieno neimituodami. Turėkite omenyje, kad kiekvienas turi atlikti savo užduotį.

56. Tauta, dauginkis, savo mintimis palaikyk tuos, kurie yra mano įrankiai. Savo susižavėjime jie suteikia tau dvasinę šviesą, maistą, kuris tave stiprina ir džiugina. Jie tarnauja, kad tu mokytumeisi. Rytoj kiti darys už tave tai, ką tu šiandien darai už juos. Jūs galėtumėte pasakyti, kad išorinė kalbos forma, kuria Aš kalbėjau „Antrajame laikmetyje“, ir ta, kurią Aš naudoju dabar, skiriasi, ir iš dalies jūs būtumėte teisūs. Juk Jėzus tuomet kalbėjo jums tų tautų, tarp kurių gyveno, išraiškos būdais ir posakiais, kaip ir Aš tai darau šiandien, atsižvelgdamas į tų, kurie klausosi mano Žodžio, dvasinį pobūdį. Tačiau dvasinis turinys, kurį perteikia tas Žodis, duotas tuomet ir šiandien, yra tas pats, yra vienintelis, yra nekintamas. Vis dėlto tai liko nepastebėta daugelio, kurių širdys yra sukietėjusios, o protas uždaras.

57. Visada yra tokių, kurie nutolsta nuo šaknų ir laikosi išorinių dalykų, kur jie klysta ir nuklysta, to net nepastebėdami. Kalba, kuri atsiskleidžia per kiekvieną iš mano vaikų, per kuriuos aš kalbu jums, yra labai paprasta ir tyra, atskleidžia meilę ir turi dvasinį turinį. Tačiau neleiskite, kad jus apgautų gražiai skambantys posakiai, kurie jūsų ausims skamba labai gerai, bet jūsų širdžiai nieko nesako.

58. Leiskite, kad jūsų širdis būtų labiau sujaudinta nei protas, nes ji yra jo šeiminkė. Kuo žmogus yra kilnesnis, tuo labiau jis myli, tuo nuolankesnis yra ir tuo sveikesnis.

59. Ieškokite Mano darbo jūsų tikėjimo, meilės ir įsivaizdavimų tyriausiame ir aukščiausiame lygmenyje. Nesudėtinginkite jo nereikalingomis žiniomis ir neužgožkite šio mokymo spindesio išorinėmis kulto formomis. Nepamirškite, kad dėl šių dalykų ir kitų, apie kuriuos Aš jums pasakysiu vėliau, nuklydote nuo tikrojo kelio.

60. Ką renkatės: ieškoti Manęs per daiktus, kuriuos kuriate, kad Mane pavaizduotumėte, ar tiesiogiai savo širdyje priimti mano meilės prisilietimą ar mano balso šauksmą? Dvasinkitės. Iš tiesų, sakau jums, kas tai pasieks, turės kažką, kas vertingiau už visus žemiškus titulus ir paskyrimus.

61. Kai tai įvyks, patirsite stebuklą, o dar prieš tai įvyks neįtikėtini įvykiai. Pirmyn, mokiniai! Nesileiskite įbauginti sielų be šviesos, nesvarbu, ar jos yra įsikūnijusios, ar jau nebeįsikūnijusios. Tačiau mylėkite jas ir padėkite joms, nes ir jos yra mano mylimieji vaikai, kurie dar ieškos manęs, kaip ir jūs mane ieškojote. Tada Aš juos priimsiu ir, kaip „Prarastąjį sūnų“, apkabinsiu savo glėbyje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 248

1. Tegu mano ramybė apgaubia kiekvieną sielą. Giliai pajuskite šią ramybę, kad galėtų prasiveržti šviesa, kuri jums atskleis tikruosius kelius, ir jūs galėtumėte nusigręžti nuo tamsų takų, kuriaisėjote šimtmečius ir kuriuose klupdavote tarp erškėčių krūmų. Kiek sielvarto jūs užkrovėte ant gražios planetos, kurią Aš jums patikėjau, kad joje gyventumėte vieną akimirką savo amžinojo gyvenimo.

2. Tik turėdami ramybę savo sieloje galėsite sekti manimi ir mane suprasti. Mokymas, kurį jums skiriu, skirtas stiprioms sieloms, žmonėms, kurie sustiprėjo skausme ir meilėje, kad vėliau jie spindėtų žmonijai kaip pavyzdžiai.

3. Jei mąstysite apie Jėzaus pavyzdį, geriausiai pasinaudosite mano mokymais. Tačiau jei atkakliai norėsite valgyti kartų vaisių, kuriuos augina žmonija, mažai ką arba visai nieko nesuprasite iš Mokytojo mokymo. Yra daug pavojingų ir veidmainiškų vaisių, nes išoriškai jie žada saldumą, o viduje slepia nuodus.

4. Aš jums dar kartą sakau: nuraminkite savo sielą ir akimirkai pamirškite savo problemas, prisimindami, kad jos yra visos žmonijos problemos, nes pasaulis išgyvena atpirkimo laikotarpį.

5. Jūs esate kaip krūmai, kurių šakos kartais būna tokios sausos ir sergančios, kad reikia skausmingo genėjimo, siekiant pašalinti sergančias dalis, kad jie vėl galėtų pasveikti. Kai mano Meilės teisingumas pašalina iš žmogaus medžio sergančias šakas, kurios kenkia jo širdžiai, jis vėl atsigauja. Kai žmogui turi būti nupjauta kūno dalis, jis atsidūsta, dreba ir tampa bailus, net jei žino, kad tai daroma tam, kad būtų pašalinta tai, kas serga, kas mirė ir kelia grėsmę tam, kas dar gali gyventi. Net rožės, kai jos genimos, pralieją savo gyvybės syvą kaip skausmo ašaras; bet po to jos pasidengia gražiausiais žiedais. Mano Meilė begalės kartų aukštesniu būdu genėja blogį mano vaikų širdyse, kartais aukodama net save. Kai žmonės mane nukryžiuoja, aš apgaubiau savo budelius savo gerumu ir atleidimu ir suteikiau jiems gyvybę. Savo žodžiais ir tyla Aš juos pripildžiau šviesos, apgyniau ir išgelbėjau. Taip Aš apkarpau blogį, atremiu jį savo meile ir apgyniau bei išgelbėjau piktadarys. Tie atleidimai buvo, tebėra ir amžinai bus išganymo šaltiniai.

6. Šiandien, kaip ir anksčiau, Aš pakeliu jus, kai pargriūnate, įsikišu, kai nuklystate. Supraskite, kad iš Manęs neturite ko bijoti. Bijokite savęs!

7. Savo vaikams Aš visada rodom lengvą, gražų ir saugų kelią. Aš apsaugau jus nuo ilgų, sunkių ir skausmingų kelionių pėsčiomis, kurias patys sau sukeliate savo darbais. Jei nuklystate ar esate tingūs ir vėluojate pasiekti Šviesos kelią, tai tik todėl, kad patys to norite.

8. Aš duodu jums naujus apreiškimus, kad jūs taip pat pasiektumėte naujus virsmus. Niekas ir niekas negalės sutrukdyti, kad mano mokymo žodžiai raštų pavidalu pasiektų sielas. Mano Žodis sunaikins viską, kas klaidinga ir kas susikaupė žmogaus gyvenime.

9. Aš nesukeliu nedidelio ginčo, o didelį pasaulėžiūrų karą, kuriame išsiskirs įkvėptieji. Aš įkvėpsiu jums teisingą žodį, kad jūs teisingai išaiškintumėte mano mokymą.

10. Eikite pas Mokytoją ir mokykitės iš Jo, kad pašalintumėte klaidingus aiškinimus, kurių jums buvo mokoma apie senovės raštus. Tie klaidingi aiškinimai, kurie buvo tarsi akli veidrodžiai, neleido jums pamatyti tiesos.

11. Jums buvo kalbama apie Antikristą, remiantis mano mokinio Jono apreiškimu. Klaidingai šią asmenybę priskyrėte daugeliui savo artimų, tiek praeities, tiek dabarties. Šiandien Aš jums sakau, kad tas Antikristas, kaip jį suvokė žmonija, neegzistuoja ir neegzistuos. Antikristas yra kiekvienas, kuris nemyli, nes Kristus yra Kūrėjo meilė. Todėl suvokite, kad jūsų pasaulis pilnas antikristų, kuriuos apakino materializmas.

12. Sakau jums, kad jums geriau būti kupiniems neaiškumų ir neigimo, nei kupiniems klaidingų įsitikinimų ar melų, kuriuos laikote tiesomis. Nuoširdus neigimas, kylantis iš abejonės ar nežinojimo, jums daro mažiau žalos nei klaidingas įsitikinimas netiesa. Nuoširdus abejonės jausmas, trokštantis supratimo, yra geresnis už tvirtą tikėjimą bet koku mitu. Beviltiškas netikrumas, garsiai reikalaujantis šviesos, yra geresnis už fanatišką ar stabmeldžišką įsitikinimą. Šiandien visur vyrauja netikintieji, nusivylusieji ir apkartę žmonės. Tai maištininkai, kurie dažnai mato aiškiau nei kiti, kurie ritualinių veiksmų nelaiko tokiais, kokie jie yra, ir jų neįtikina patikinimai, kuriuos jie išgirdo iš tų, kurie dvasiškai veda žmones. Nes visos tos sudėtingos teorijos nepatenkina jų širdies, trokštančios gyno vandens, kuris nuramintų jų baimę. Tie, kuriuos laikote maištininkais, savo klausimais dažnai parodo daugiau šviesos nei tie, kurie j juos atsako, nes laiko save išsilavinusiais ar svarbiais. Jie jaučia, mato, pojaučia, girdi ir suvokia aiškiau nei daugelis tų, kurie save vadina dieviškųjų mokymų meistrais.

13. Taip pat diskutuojate apie tą baimę keliančią ir siaubingą pasaulio pabaigą, kurią kiekvieno karo pradžioje laikote artėjančia. Dėl to šiandien Aš jums sakau, kad ta pabaiga, kurios laukiate, neateis. Mano Antrojo Laiko žodžiai susiję su materializuotu ir moksliniu pasauliu, kuris Manęs negerbia, nemyli ir nepripažįsta.

14. Jūs tikėjote pažodžiui, kad ateis žmonės, kurie save vadins „Kristumi“, ir galiausiai patikėjote bei supratote, kad tai bus netikri Kristūs.

15. Jūs būtinai norite klaidingai suprasti simbolius ir užsiimate jais taip, kad pakliūnate į klaidas ir galiausiai nežinote, ką galvoti. Negalvokite tiek daug, apvalykite savo sielą ir širdį ir ateikite pas Mane. Aš duosiu jums šviesą ir apreikšiu tai, ką turite žinoti tiek savo materialiam tobulėjimui, tiek dvasiniam pakilimui.

16. Kas yra tie netikrieji Kristūs? Visi tie, kurie gieda apie savo pranašumą ir dorybę bei tvirtina esą gėrio skleidėjai, nors iš tikrųjų daro visiškai priešingai.

17. Jūs vis dar kalbate apie baisų Dievo teisingumą, apie Jehovos rūstybę, apie „akis už akį ir dantį už dantį“ Teismo dieną, kai Aš būsiu keršijantis Teisėjas. Tačiau kiek Teismo dienų jūs patyrėte per savo gyvenimą? Tuose jūsų sielai liūdnuose momentuose Aš nebuvau jūsų Teisėjas, bet jūsų gynėjas. Mano Dvasioje negali būti pykčio. Kaip tada Aš galėčiau jį atskleisti? Manėje yra tik harmonija. Tie, kurie keršija „akis už akį, dantis už dantį“, esate jūs patys. Mano teisingumas yra kupinas meilės, ir būtent jūs patys prašote progos apsivalyti. Nes Aš jūsų nebaudžiu.

18. Jus, kurie klaidžiojate klaidingais keliais, Aš netrukus priimsiu ir suteiksiu jums savo jėgą bei šviesą, jei tik mane pašauksite. Nesvarbu, kad jūsų kūne ir sieloje yra didžiųjų nusidėjėlių pėdsakai. Aš pasirūpinsiu, kad jūs laimintumėte tuos, kurie jus įžeidė, ir kad laimintumėte Dievą, nes Jis laikė šį stebuklą jūsų viduje įmanomu „“. Tada jūs pradėsite jausti Kristaus meilę savo širdyje.

Kai kurie, išgirdę šiuos žodžius, galvoja: kaip įmanoma, kad didieji nusidėjėliai galėtų gauti šią malonę taip pat kaip ir teisieji, kurie ją turi dėl savo nuopelnų? O žmonės, žmonės, kurie nematote toliau nei savo akys! Aš visada suteikdavau jums savo gėrybes iš malonės, dar prieš jums jas užsitarnaujant!

19. Aš atsakau tiek į tyrą mintį, tiek į liūdną skundą to, kuris prie manęs artinasi suteptas, kai tik dėl meilės savo artimui trūkumo iš jo išsiveržia bent mažiausia nuolankumo ar supratimo kibirkštėlė.

20. Aš esu silpnųjų gynėjas, kurie dėl savo didelio nesugebėjimo ir nežinojimo lieja ašaras. Aš esu dieviškoji viltis, kuri šaukia verkiančiuosius ir juos guodžia, esu mylintis Jėzus, kuris švelniai glosto tą, kuris dejuoja savo skausme ir atgailaudamas.

21. Aš esu jūsų Gelbėtojas, jūsų Atpirkėjas. Aš esu žmogui prieinama Tiesa.

22. Dabar, mokiniai, seka dar vienas mano mokymas: tikrai sakau jums, jei jaučiatės stiprūs, didingi ar pranašesni, jūs nutolstate nuo Manęs, nes jūsų išdidumas užgniaužia nuolankumo jausmą. Tačiau kai jaučiatės maži,

kai suvokiate, kad esate tarsi atomai mano kūrinijos viduryje, tada priartėjate prie Manęs; nes dėl savo nuolankumo jūs mane gerbiate, mylite ir jaučiate, kad esu jums arti. Tada galvojate apie visą tą didybę ir neišmatuojamumą, kurį Dievas slepia savyje ir kurį norėtumėte pažinti bei patirti. Jums atrodo, tarsi savo sieloje girdėtumėte dieviškojo šnabždesio aidą.

23. Aš esu jūsų sielos Mokytojas ir jūsų Gelbėtojas. Jūsų kūnas yra vienas iš daugybės įrankių, kurie jums buvo duoti. Tačiau dauguma, įsikūniję, linkę mane pamiršti ir nuklysti, paveikti gyvenimo, kuris juos supa žemėje. Taip atsitinka, kai sielai dar trūksta tikro didingumo ir pakilumo.

Kiti, kurie nepamiršta, kad Aš esu jų Viešpats ir Tėvas, rodo, kad yra nepatenkinti prašydami, bet šykštūs, kai reikia duoti. Jiems trūksta sielos dosnumo, kad galėtų mylėti. Jie mano, kad supranta, kaip prašyti, bet nesupranta, kaip duoti. Jie nesistengia išmokti prašyti, o dar mažiau – išmokti duoti. Vienintelis dalykas, ko jie turėtų prašyti iš Manęs, yra tai, kad Aš įvykdyčiau savo valią jų atžvilgiu. Juk jūs jau supratote, kad mano valia yra teisinga, tobula ir kupina meilės.

24. Sakau jums: „Prašykite, ir jums bus duota.“

25. Argi jūs manote, kad šis sakinyss ar šis prašymas yra beprasmiškas? Iš tiesų, sakau jums: kas jį kreipia į Mane ir jį jaučia, tas atrado stebuklą šaltinį. — O kas susiję su davimu: duokite viską, ką jums pataria meilė.

26. Jūs pasaulyje bandote nutildyti tyriausius sielos jausmus teisingais malonumais. Tačiau kadangi Dieviškoji Dvasia yra paslėpta jūsų esybėje, jūs visi turėsite jai paklusti – vieni anksčiau, kiti vėliau.

27. Žmonės negalės amžinai kovoti prieš Dievą, prieš vienintelį, kuris gali jus pakelti iš jūsų netobulų būtybių būklės į tobulumo aukštumas.

28. Savo mokymu Aš jums parodysiu tikrąjį gyvenimo prasmę ir išmokysiu teisingai aiškinti ne tik mano šių laikų žodį, bet ir praeities laikų žodį. Nes dėl savo klaidingų aiškinimų, remdamiesi mano žodžiais, jūs sukūrėte fanatiškus kulto veiksmus. Todėl jūsų materializmas neleidžia jums suprasti, kai Aš jums sakau: „Dangus ir žemė praeis, bet mano žodis nepraeis.“

Jūs mąstote: ar įmanoma, kad dangus praeitų taip pat kaip ir žemė? Tai rodo jūsų gilesnio supratimo trūkumą. Aš norėjau jums pasakyti, kad dangus, kurį matote, ir žemė, kurioje gyvenate, praeis, nes laikas ant jų palieka savo pėdsakus sekundė po sekundės, bet kad mano Žodžio esmė ir turinys nepraeis, nes jis – būdamas dieviškas – yra amžinas, o Dieviškumas yra nekintamas. Tačiau jūsų žemė ir jūsų dangus keičiasi ir praeina nepastebimai žmonėms, o mano meilė lieka nekintama. Mano meilė nepraeina, nes ją persmelkta visa visata.

29. Jėzus atėjo, kad jus mokyty meilės, o ne tam, kad patenkintų jūsų tuščią smalsumą. Tačiau kaip mažai kas moka mylėti Jo vardu. Kiekvieną kartą, kai darote ką nors gero, sakote: „Aš esu kilnus, esu dosnus, esu geradaris; todėl tai darau.“ Aš jums sakau: jei tuos darbus darytumėte savo Viešpaties vardu, būtumėte nuolankūs, nes gerumas kyla iš Dievo, o Aš jį suteikiau jūsų sielai. Taigi tas, kuris savo gerus darbus priskiria savo žmogiškajai širdžiai, neigia savo sielą ir Tą, kuris ją apdovanojo šiomis dorybėmis. O kai darote ką nors blogo, jūs nusiplaunate rankas kaip Pilotas, o tą poelgį suverčiate Tėvui, sakydami: „Tai buvo Dievo valia, taip buvo parašyta; Dievas to norėjo, tai likimas.“

30. Jūs sakote, kad nieko neįvyksta be Dievo valios, norėdami išteisinti save už savo klaidas. Tačiau iš tiesų sakau jums: jūs klystate, nes jūsų klaidos, jūsų menkystės įvyksta be Dievo valios. Supraskite, kad Visagalis niekada jūsų nepriverčia jėga, savo galia. Taip elgiatės *jūs* su savo silpnesniais broliais ir seserimis. Iš tiesų, sakau jums, blogis, nesąžiningumas, harmonijos trūkumas yra *jums* būdingi; meilė, kantrybė, sielos ramybė ateina iš Dievo. Kiekvieną kartą, kai mylite, jus įkvepia jūsų sielos Kūrėjas. O kai nekenčiate, tai esate jūs patys, jūsų silpnybė, kuri jus veda ir veda į pražūtį.

31. Kiekvieną kartą, kai jūsų gyvenime įvyksta kas nors blogo, galite būti tikri, kad tai *jūsų* darbas. Tačiau tada jūs klausiate savęs: kodėl Dievas tai leidžia? Argi Jis nekenčia dėl mūsų nuodėmių? Argi Jis taip pat neverkia, kai mato mus verkiančius? Ką gi Jam kainuotų apsaugoti mus nuo šių kritimų? Sakau jums: kol nemylėsite, Dievas jums bus kažkas, ko negalėsite suvokti, nes jūsų Kūrėjo dosnumas pranoksta jūsų supratimą.

32. Tapkite stiprūs, didingi, išmintingi, išmokite mylėti. Jei mylėsite, nebeturėsite vaikiško noro bandyti išsiaiškinti Dievą, nes tada Jį matysite ir jausite, ir to jums pakaks.

33. Mano meilė atsako į tuos klausimus, kuriuos kartais užduodate sau savo kančiose. Aš tik leidžiu jums paragauti vaisiaus, kurį patys užauginote, kad pajustumėte bent dalį to, ką priverstėte jausti kitus. Tačiau Aš jums sakau ir tai, kad jei jūs perpildote savo kančios taurę, ir Aš galėčiau jums sutaupyti skausmo, Aš vis tiek leidžiu, kad šis skausmas ir net mirtis būtų jumoje. Nes siela stovi aukščiau visų šių nereikšmingų jutimų, kuriuos ji išbando per kūną.

34. Jėzus atėjo pas žmones, kad jus pamokyty, kaip aukšto lygio siela ištvėria botagų smūgius, įžeidimus ir erškėčius, kad, kai jus „nukryžiuos“, turėtumėte drąsos pasipriešinti budeliui ar šmeižikui, jį mylėti ir laiminti.

35. Taip turėtumėte palikti pasaulį ir kūną už savęs.

36. Tačiau šiandien, šį malonės rytą, kai mano Žodis per žmogiškąjį protą sugrįžta pas jus, aš jus sveikinu.

37. Žmonija, tu ruošiesi paminėti Jėzaus gimimą.

38. Kalėdų šventė – džiaugsmo ir prisiminimų šventė.

39. Turtingiesiems ir galingiesiems tai reiškia žemiškus malonumus ir pramogas. Tiems, kurie seka Kristumi, kuris savo gimimo naktį neturėjo nei lovos, nei namų, tai yra šventė, kupina nepriteklių, bet dvasinės džiaugsmo.

40. Krikščioniškoji žmonija, tu, kuri ruošiesi papuošti savo aukurus ir rengti šventes, tikrai, Aš tau sakau, tavo širdis yra tuščia. Argi nesusimąstei, kad tie altoriai, kuriuos statai, ir tie atvaizdai, kuriais Mane vaizduoji, yra tik džiaugsmas tavo akims ir Dieviškumo atvaizdas, kuris labai toli nuo tikrovės? Aš visada gyvenau tikrosios nuolankumo šventykloje. Taip pat Aš jus mokiau vykdyti savo pareigą su visa meile ir savęs atsižadėjimu.

41. Šiandien matau, kad tas mokymas neteko savo jėgos, kad jo prasmė buvo pamiršta šioje krikščionybėje. Juk net ir tie, kurie stumia savo šeimas į vargą, vadina save krikščionimis. Tie, kurie demonstruoja prabangą ir galią, ir tie, kurie kursto karus, taip pat vadina save krikščionimis. Tačiau ne visi seks tuo pavyzdžiu ir tuo keliu, nes daugelis pabus, suvokdami, kad sielos didybė grindžiama širdies pobūdžiu, kurioje gyvena tyri jausmai, kuriuos Dievas įkvepia žmogui.

42. Praėjo maždaug 2000 metų nuo mano atėjimo į pasaulį kaip žmogaus. Aš jums tai primenu tik tam, kad suprastumėte, kaip toli esate nuo mano mokymo įgyvendinimo. Mano, kaip tobulos žmogaus, pavyzdys prasidėjo nuo mano gimimo akimirkos, tęsėsi per mano vaikystę ir jaunystę, kol baigėsi paskutiniu kvėpavimu ant kančios kryžiaus. Ši istorija, parašyta mano krauju, yra Gyvenimo knyga ir žmonijos išganymo pradžia.

43. Aš gyvenau tarp žmonių, kad jiems paaiškinčiau, jog Tėvo meilė jiems yra tokia didelė, kad galiausiai Aš apribojau save, kad galėčiau gyventi su jais kaip žmogus, toli nuo visų tų įsivaizdavimų, kuriuos tautos vadovai turėjo apie dieviškumą, laikydamiesi įstatymo, kurį jiems paliko Mozė. Kaip jie galėjo suprasti Dievo Sūnų jo varguose, kai patys gyveno turtuose? Kaip jie galėjo nusilenkti prieš Jėzų, dailidės sūnų, kai jautėsi privileijuoti?

Mano meilės ir nuolankumo mokymas jiems buvo nesuprantamas. Mano lopšys buvo toks varganas, kad nė vienas iš jų nepriėjo, netgi ne tam, kad mane paglostytų ar meiliai pažvelgtų. Tačiau gamta buvo visiškai sujaudinta mano, kaip žmogaus, buvimo ir savo įvairiose karalystėse ištisė

man rankas, kad mane pasveikintų, o Amžinojo Šviesa, įkūnyta žvaigždėje, pasauliui skelbė Mesijo atėjimą.

44. Dabar, šiuo metu, kai Aš negimiau kaip žmogiška būtybė ir neturėjau tapti žmogumi, kad vėliau būčiau persekiojamas, mano Dvasios šviesa, spinduliuojanti ant jūsų, bus pastebėta žmonijos, kuri sugebės atpažinti, iš kur šiuo metu plūsta mano Žodis.

45. Šiandien Aš ateinu kaip Šviesa, kaip Esmė, kad pripildyčiau taika geros valios žmones, kurie sugebėjo šią dieną paminėti dvasingumu ir džiaugsmu ir kurie man padovanojo savo širdis.

46. Kančia ir vargingumas – tai, ką jūs aukojate savo Viešpačiui, prisimindami, kad ir jūsų Mokytojas atėjo į pasaulį, kad kentėtų.

47. Aš priimu šią auką ir uždegu jūsų širdyse neišgesinamą liepsną. Kadangi Aš paaukojau save, kad parodyčiau jums kelią į išgelbėjimą, – nepamirškite, kad Aš visada pasiruošęs ištiesyti savo gailingą ranką, kad jus išgelbėčiau.

48. Jūsų dvasinis vaikystės laikotarpis baigėsi, ir dabar turite suprasti savo tobulėjimą.

49. Aš perdaviau jums savo atstovavimą, nes jums sakiau: „Kas, būdamas mokinyš, įvykdo savo užduotį, tas bus toks, kaip jo Mokytojas.“ Sėkite meilę, įdėkite taiką į širdis, darykite stebuklus. Pikelkite malonės gyvenimui, pažadinkite „mirusiuosius“ tiesai.

50. Dvasininkai, būkite mano Žodžio aiškintojai ir pasiuntiniai. Šią dieną Aš myliu visus žmones, kurie, vadovaudamiesi gautais mokymais, prisimena mano atėjimą.

51. Kai pranašo siela pakils į ekstazę, mano dieviškasis spindulys, mano įkvėpimas nusileis ant jūsų, kad suprastumėte mano Žodį. Noriu matyti jus suvienytus vienu troškimu: taika tarp žmonijos.

52. Palaimintas tas, kuris ateina trokšdamas Manęs, nes jis turės mano Dieviškosios Dvasios šviesą. Kas Manęs ieško, tas tai daro, nes savo viduje pajuto, kad atėjo jo dvasinio tobulėjimo metas.

53. Žmogiškasis protas bando nutraukti vergijos grandines, kurios jį laikė surištą. Aš jums sakiau, kad dabar yra laikas, kai protas ir siela turi ieškoti savo laisvės. Nes priešais juos atsiveria begalinis laukas, kuriame jie gali pažinti ir pasiekti daugiau nei tai, ką jiems parodė jų „širdis“. Tokiu būdu žmogus tobulės ir įgys daugiau išminties. Tada kiekvienoje žmogaus mintyje bus tiesa.

54. Šiandien Aš kalbu jums per daugelį balsų nešėjų ir per juos palieku vadovėlį jūsų sielai, kaip ir Antrajame šios žmonijos laikotarpyje palikau išminties ir meilės palikimą. Nes mano mokymo pamatai yra meilė – ta

visuotinė ir aukščiausia jėga, kurios tikslas – suvienyti visas būtybes į vieną šeimą.

55. Šią dievišką savybę turite turėti, nes ten, kur nėra meilės, negali būti gailestingumo. Tačiau Aš jus pripildžiau meile, kad, kai tik pasitaiko proga parodyti gailestingumą, jūs tai darytumėte, gerai žinodami, kad jis nėra pavaldus kokiai nors konkrečiai formai ir ja apribotas. Kad išvystytumėte tam reikalingus sugebėjimus, Aš jums daviau dalį Savęs, kuri gyvena jumoje. Tai jūsų Dvasios apšviesta siela, kuri leidžia jums suprasti, kad esate kilę iš Manęs.

56. Todėl galite suprasti, kad dieviškoji jėga gali atsiskleisti visame, kas yra gyvybė, nes gyvybė yra viskas, kas jus supa. Aš jus mokiau neapriboti savo Dievo vienu pavidalu. Aš galiu įgauti visus pavidalus arba neturėti nė vieno, nes Aš esu Kūrėjas.

57. Kai jūsų protas nuves jus prie gyvenimo principo ir jūs jame atrasite, kaip atsiranda ir keičiasi tvariniai, jūs nustebsite, supratę daugelio mano mokymų paaiškinimą. Tada jūs atrasite, kad Dievas atsiskleidžia visur – nuo jūsų akims nematomų būtybių iki didžiausių pasaulių ir žvaigždžių.

58. Tokiu būdu jūs suvoksite, kad žmogus nėra gyvybės ir gamtos jėgų kūrėjas, kad jis tik naudoja ir transformuoja tai, kas jau sukurta. Šiam tikslui Aš įtraukiau žmogų į kūrinių, kad jis išplėtotų visas dovanas ir gebėjimus, kuriais Aš jį apdovanojau.

59. Kūrinių yra pats Dievas, ir ateis laikas, kai žmonės, nesuvokiantys ryšio, kuris egzistuoja tarp Kūrėjo ir žmogaus, supras, kad viską, ką žmogus daro, jis semiasi iš dieviškosios jėgos.

60. Žmogus vystosi, kaip ir viskas, kas sudaro Kūrinių. Pradžioje jis buvo nebrandus. Jo protas atitiko primityvų gyvenimą, kurį jis vedė. Tačiau Dievas pasirūpino, kad jis pats iš išsivystytų, kad suvoktų, kas yra gėris, o kas – blogis, kad savyje atrastų savo dvasinę ir fizinę puses, nes pradžioje jo siela to negalėjo.

Taip žmogus palaipsniui vystėsi, žinodamas, iš kur jis ateina ir kur eina, suvokdamas savo sugebėjimus, kurie turėjo jį vesti į tobulumą. Taip jis pasiekė šiuos laikus, kuriuose Aš jam apreiškiau, kad vieno žemiškojo gyvenimo nepakanka sielos tobulėjimui.

61. Tai galite aiškiai įrodyti, pastebėję, kad šiandieninio žmogaus patirtis yra didesnė nei praeities žmonių. Mat siela nešasi su savimi šviesą, įgytą ankstesniuose gyvenimo keliuose. Tačiau dėl žmogaus mokslo pažangos šį laikotarpį pavadinate Šviesos amžiumi, nes dieviškoji šviesa spinduliuoja kiekviename prote.

62. Aš, Tėvas, esu tas, kuris kalba jums. Tam, kuris abejoja, Aš išdėstau savo žodį aiškiai ir tiksliai. Jis atsiskleidžia pagal žodžio perteikėjo

sugebėjimus. Jo smegenys priima mano išminties perdavimą ir išreiškia jį pagal savo gebėjimus. Tačiau prasmė visų perteikėjų atveju yra ta pati.

63. Aš priimu visus ir laiminu jus.

64. Čia tarp jūsų yra tobulas Teisėjas, kuris beldžiasi į jūsų jautrumo duris, kad padėtų jums suvokti, kokia menka reikšmė jūsų mintys, žodžiai ir darbai gali turėti, palyginti su Jo visagališkumu, teisingumu ir tiesa. Jūsų siela sugebėjo išsivystyti taip, kad jūsų dvasia ne tik teisia dabartinio gyvenimo nuodėmes, bet ir atskleidžia jums senas skolas mano dieviškajam teisingumui.

65. Kai jūsų jausmai pasieks didesnę dvasinę lygį, prisiminimai apie jūsų praeitį ir intuicija jūsų viduje taps aiškesni. Dabar tai, ką apie visa tai žinote, yra tik neaiškus nujautimas. Tačiau vis dėlto tai padeda jums nešti savo kryžių su pasidavimu ir pasitikėjimu – įsitikinę, kad tokiu būdu jūsų siela apsivalo ir išsigelbėja.

66. Tie, kurie anksčiau tyčiojosi iš Jėzaus, matydami Jį sunkiai kvėpuojantį su kryžiumi ant pečių, yra tie, kurie šiandien savanoriškai paėmė savo kryžių, kad užkopti į kalną. Tie, kurie tuomet šaukė: „Nukryžiuokite Jį“, dabar pasišventė tarnauti Man ir mylėti Mane.

67. Tie šūksniai pervėrė mano širdį, tie neapykantos jausmai ir piktžodžiavimai mane sužeidė. Tačiau aš jiems neskyrčiau mirties, aš jiems atleidau ir suteikiau naują gyvenimą, nes jie nežinojo, ką daro.

68. Dvasiškai Aš vis dar esu prikaltas prie kryžiaus, nors jūs nuėmėte mano kūną nuo kryžiaus medžio. Iš mano šono vis dar teka kraujas ir vanduo, o visos žaizdos yra šviežios, nes jūs vis dar nemylite vieni kitų, nes vis dar yra priešiskumų ir karų.

69. Iš tiesų, Aš jus laiminu: pasiruoškite, kad aiškiai išgirstumėte sąžinės balsą ir kad jūsų dvasios akys galėtų suvokti visos to, ką Aš jums pasakiau, tiesą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 249

1. Mylima tauta, čia tarp jūsų yra „Žodis“, tas pats, kuris kalbėjo jums Antrajame Laike, kuris šiandien dvasiškai pasireiškia per žmogaus protą.

2. Iš tiesų, sakau jums, Jėzaus buvimas tarp žmonių nebuvo lengvas. Nuo pat vaikystės į mano lūpas pateko kartybės taurė. Tačiau Aš atėjau būtent tam: kad kentėčiau nuo pradžios iki pabaigos, kad parodyčiau jums kelią į išgelbėjimą ir pamokyčiau jus, jog jei Aš, Gyvenimo, Taikos ir Palaimos Viešpats, atsisakiau savo šlovės, kad per jus kentėčiau žemėje – tai kas gi jūsų laukia? Ko gi galite tikėtis iš džiaugsmų, malonumų ir sėkmių jūsų žemiškajame pasaulyje?

3. Krikščioniškasis pasaulis vis dar minės tą dieną, kai Jėzus atėjo į pasaulį. Tačiau net ir šventės dienomis girdimas karo triukšmas, o žmonės žudo vieni kitus. Moterys lieka be apsaugos, o vaikai – našlaičiai. Tuo tarpu Marija, Motina, savo meilės apsiaustą išskleidžia virš visos Žemės. Ji yra širdingumas, šiluma, amžinasis glėbys, namai. Tobuliausia Jėzaus Motina kaip žmogus taip pat suteikė savo dievišką pamoką, kuri prasidėjo prie ėdžių tvartelyje ir baigėsi ant Golgotos kryžiaus.

4. Taika tebūna su geros valios žmonėmis, kurie myli, laimina ir meldžiasi už žmoniją.

5. Mano tvariniai, kurie ieškote Manęs, nieko iš Manęs neprašydami ir tikėdamiesi tik to, ką jums suteikia mano valia: kai jaučiate mano meilę ir mano gėrybes, priimkite jas su gilia meile, patikėkite Man savo mintis ir pasakykite Man, kad norite tobulėti.

6. Jūs esate kaip paukščiai, ieškantys lizdo, kad rastų prieglobstį. Jūs priartėjote vieni prie kitų, trokšdami šilumos, o mano Žodis jus pamaitino ir patenkino jūsų širdis.

7. Šiandien jūs man pateikiate savo darbus. Jūs paliegate ašaras ir kančias praeityje ir tikėtės, kad naujieji metai atneš žmonijai ilgai lauktą taiką.

8. Jūs dėkojate Man už tai, kad mane radote, patyrę nesupratimą ir nusivylimus, o kai jaučiate, kad esu jus mylintis, užtraukiate padėkos giesmę.

9. Dabar jūs atrandate tą lobį, tą paveldėjimą, kurio ieškojote, ir, įsiskverbę į savo sielą, nustebote, kai atradote savo dovanas, kai pamatėte sugebėjimus, kurie buvo paslėpti ir pamiršti.

10. Manėje radote meilę, kurios ieškojote, tikrąjį Mokytoją, ištikimą Draugą. Visos jūsų sielos kilnios stygos pabudo, ir jūs jaučiate troškimą pasakyti žmonijai, kad mano Dvasia virpėja virš kiekvienos būtybės, kad mano Šviesa tapo Žodžiu, kad ją išgirstų visi, ir kad įrankis, kurį Aš pasirinkau, yra žmogus, kuris mano valia tapo mano mokymo skelbėju. Kai

Džiugi žinia per jus pasieks žmones ir bus išgirsta, jūs džiaugsitės. Jei jie jūsų neklausys, nesijaudinkite, nes Aš pasireikšiu įvairiais būdais, kad nugalėčiau žmogiškąjį nepaklusnumą.

11. Antrajame Laike Aš pasakiau savo mokiniams: „Aš sugrįšiu ir kalbėsiu žmogaus sielai, kai šis pažins nuodėmę jos viršūnėje.“ Tačiau Aš jiems nurodžiau, koku būdu sugrįšiu, būtent dvasiškai, ir štai Aš esu čia, vykdydamas savo pažadą. Tie mokiniai manęs paklausė: „Kaip mes Tave atpažinsime?“

Ir Aš daviau jiems mano atėjimo ženklus. Tačiau dabar matote, kad, nors tų apaštalių jau nėra žemėje, jūs atpažinote savo Tėvo balsą tuose, kuriuos Aš šiuo laikotarpiu išsirinkau, kad perduotų jums mano mokymą.

12. Kai Aš atvykau į Golgotą ir išgėriau savo kančios taure, ten buvo daugelis tų, kurie šiandien girdi Mane kalbant per žmogaus tarpininkavimą. Jie nesuprato, kas buvo Tas, kuris jiems kalbėjo, ir tai esate jūs, kurie nepaisėte mano mokymo ir šiandien man sakote: „Mokytoja, mes Tave mylime, norime sekti paskui Tave. Jei kitu laiku Tavęs nepažinome, dabar suprantame savo klaidą ir prašome Tavo atleidimo. Leisk mums tiesiogiai sekti Tavo pėdomis.“

13. Tačiau Aš jums sakau: o mokiniai, kurie atvėrėte savo širdis ir leidžiate, kad mano Žodis kaip derlinga sėkla sudygtų, augtų ir duotų vaisių – leiskite, kad šis mokymas paliktų jumyse visą savo gerumą ir kad tai būtų jūsų artimųjų labui.

14. Artėja laikas, kai žmogaus dvasia ieškos tiesos. Tada mano sėkla bus pasėta visoje žemės paviršiaus plokštumoje, ir visur pasirodys apaštalai.

15. Pasiruoškite šiandien, būkite kantrūs kovoje. Visos jūsų kančios bus atlygintos. Pajuskite mano glamonę ir mano atleidimą, kurie sušvelnina jūsų kančias. Taip jūs apsivalote, kad galėtumėte ateiti pas Mane tyri. — Kai Aš taip kalbu jums, jūs pajuntate ramybę, o jūsų širdis nurimsta.

16. Palikite savo sielvartą už savęs, neieškokite Manęs skausmo keliu. Ateikite pas Mane, kuris esu Meilė.

17. Noriu matyti jus stiprius, noriu matyti, kaip kantriai nešate savo kryžių ir dalinate dovanas savo kelyje. Atkreipkite dėmesį į kiekvieną savo darbą, kad visada būtumėte verti taikos, kurią Aš jums siūlau.

18. Jūs, žmonių minios, mano vaikai, kurie susirinkote trokšdami Šviesos: jūs laukiate mano žodžių, mano minčių, kad galėtumėte pamiršti savo kančias.

19. Jūs čia susirinkote ir mano mokymo prasmėje radote mano Šviesą. Kalbėdami tarpusavyje, supratote, kad tai buvo ta pati priežastis, kuri paskatino jus ieškoti Manęs šiame Žodyje, ir kad ta priežastis buvo troškimas tiesos, troškimas meilės.

20. Labai nedaug turėjau jums duoti, tauta, nes viską, ko manęs prašėte, jau nešiojate savo sielose. Turėjau tik pamokyti jus pažvelgti į jūsų esybės Amžinybę, kad ten atrastumėte savo paveldėjimą ir turtus.

21. Tik mano Šviesa atveria sielos akis tiesai, tik ji apšviečia nesibaigiantį kelią į tikrąją išmintį, kelią į jūsų išgelbėjimą.

22. Kuo daugiau ieškosite šiuo keliu, tuo daugiau rasite; kuo giliau pasinersite, tuo didesnius lobius atrasite – lobius, kurie buvo paslėpti, bet yra jūsų sieloje ir gyvenime, kuris jai priklauso.

23. Kiek daug turto, kurį buvote pamiršę, ir kiek daug stebuklų atrasite šiame kelyje!

24. Jums dar reikia daug išmokti, kad taptumėte imlūs mano įkvėpimams ir mano šauksmams. Kaip dažnai jūs jaučiate dvasinius virpesius, bet nesugebate suvokti, *kas* jus šaukia! Ta „kalba“ jums yra tokia paini, kad negalite jos suprasti ir galiausiai dvasinius reiškinius priskiriate haliucinacijoms arba materialiosioms priežastims.

25. Jūsų širdys yra kietos, o protas – kvailas, nes neleidžia sielai priimti savo tikrosios tėvynės įtakos. Anksčiau Dievo tauta tokia nebuvo: dvasinimą puoselėjo tie žmonės, kurių širdys buvo paprastos, o sielos pakylėtos, kurie stengėsi vykdyti Dieviškąjį Įstatymą ir laikytis žemės įstatymų.

26. Aš noriu, kad vėl būčiau jaučiamas ir mylimas kaip tais laikais, bet dvasingesniu būdu.

27. Tai buvo paskelbta per pranašus, per mano Žodį ir per vieną iš mano apaštalų. Jei jums tikrai pavyktų visas tas apreiškimus sujungti į vieną, jūs nustebtumėte, su koku aiškumu jie kalba apie šį laikotarpį, kurį šiuo metu išgyvenate, ir apie reiškinius, kuriuos matote savo akimis.

28. Mano apreiškimas per žmogiškąjį protą bus trumpas. Nes jei jis būtų pratęstas, jūs sustotumėte, priprastumėte tik džiaugtis mano Žodžiu ir galiausiai priprastumėte prie mano buvimo. Todėl mano apreiškimas šia forma netrukus baigsis, ir tada jūs būsite priversti gilintis į tai, ką išgirdote, tobulinti savo maldą, kad pajustumėte mano buvimą, ir geriau pasiruošti, kad taptumėte verti mano stebuklų.

29. Noriu, kad išvengtumėte dviejų klaidų: kad neapsiribotumėte įprastais pamaldų veiksmais ir kad nenorėtumėte žengti į priekį pernelyg greitai. Ženkite žingsnis po žingsnio, nepasiduodami, link tikslo, kurį jums nurodžiau. Taip palaipsniui kilsite aukštyn, apvalysite savo sielos dėmes ir atsiskaitysite už skolas. Jūs vis labiau artėsite prie Amžinojo Gyvenimo, kuris visoms sieloms yra skirtas kaip tėvynė, kai jos pasieks tobulumo lygį.

30. Kai jūs Manęs klausotės, o mano maži vaikai, vieni meldžiasi ir prašo Manęs atleidimo, kiti verkia. Aš matau meilės, atgailos, baimės ašaras – Aš

jas visas priimu. Supraskite, kiek daug būdų, kuriais jus girdi jūsų Mokytojas, kuris moka iššifruoti visas „kalbas“.

31. Kai mane girdite, nenorite, kad ši valanda praeitų. „Kiek ramybės, koks ramybės jausmas, kokia begalinė palaima!“, – sako Man jūsų siela. Tačiau Aš jums atsakau: šią ramybę, šią palaimą, šį jausmą, meilės, žinojimo ir gebėjimo džiaugsmą turėsite dvasiniame gyvenime – ne vieną valandą, bet per amžinybę.

32. Aš laukiau jūsų toje Pažadėtojoje Žemėje, o mano Šviesa lydės jus jūsų kelyje, kol pasieksite Mane. Nes Aš esu Šviesa, spindinti, kad apšviestų jūsų kelią.

33. Savo žodžiuose Aš jums pateikiau pranašystes, kurių išsipildymą jūs matėte, kad tie, kurie išgirsta jūsų liudijimą, dalytųsi jūsų tikėjimu. Kiek džiaugsmo patirs tie, kurie iki šiol gyveno be tikėjimo ir staiga atvers akis, virš savęs atras amžinąjį gyvenimą, o savyje – panašumą į dieviškumą! Tą akimirką tų būtybių egzistencija pasikeis; nes jos nebepriklausys tiems, kurie prašo, bet tiems, kurie dėkoja. Nes kas prašo, tas tai daro, nes nesuvokia, kad turi pakankamai, o kas dėkoja, tas tai daro, nes yra įsitikinęs, kad turi daugiau, nei nusipelno.

34. Kai žiūrite į gamtos stebuklus ir suvokiate, kad buvote dieviškosios meilės ir gailestingumo objektas – argi jūsų širdyse neatsiranda dėkingumas? Kokį didesnį dėkingumo įrodymą galite Man šiuo metu duoti, jei ne savo susižavėjimą, nuolankumą ir pripažinimą Mano didybės? Tuomet nei skausmas, nei vargas, nei savanaudiškumas nebuvo tai, kas uždegė jūsų širdis Man.

35. Kiekvieną kartą, kai šnabždate padėkos maldą, lydėkite ją darbais, kurie patvirtina tą jausmą.

36. Turiu pašalinti iš jūsų kiekvieną klaidą, nes laikotarpis, per kurį Aš šia forma kalbu su jumis, jau yra labai trumpas, o kai baigsis 1950-ieji metai, turėtumėte geriau suprasti Mano darbą, nes būsite išsamiau išstudijavę Mano mokymą, pasinaudodami išmintingais mano Dvasinio pasaulio patarimais. Balsų nešėjai, kuriems buvo patikėta užduotis perduoti dieviškąją žinią, ruošis geriau suvokdami savo atsakomybę.

37. Kol Aš neatšauksiu savo žodžio, tarp jūsų turi įvykti liturginių apeigų ir papročių išvalymas. Tada tas, kuris nori sekti paskui Mane su Tiesos vėliava, turi iškelti ir sekti paskui Mane, o tas, kuris iš savanaudiškumo ir siekdamas asmeninės naudos atkakliai stengiasi iškraipyti tai, kas tyra, bus priverstas kentėti savo nepaklusnumo ir nepakankamo budrumo pasekmes.

38. Ne Aš būsiu tas, kuris nubaus vaiką: jis pats pajus savo nuosprendį. Kiekvienas piktžolės stiebas bus išrautas su šaknimis.

39. Aš išlaisvinau šią dvasinę tautą, apšvietiau jos „laukus“ ir pašalinau jai kylančias kliūtis bei barjerus. Tačiau už tiek daug gėrio ji taip pat prisiima didelę atsakomybę. „Būkite budrūs, kad aiškiai išgirstumėte savo sąžinės balsą, kuris jums parodys, ką turite daryti, ir visada ragins jus būti budriems.“

40. Šiais metais, kurie jums tarnavo pasiruošimui, nes stengėtės sulaužyti grandines, pririšusias jus prie fanatizmo, trukdžiusio jūsų sielos išsiskleidimui, turėjote tvirtą valią atsikratyti daugelio prietarų. Nuo to laiko jūs jaučiatės laisvesni ir arčiau tiesos. Dabar jūs jausitės stipresni kovai.

41. Kiek daug įvykių įvyks! Kiek daug mažų pasaulių, kuriuos sukūrė žmogus, bus sunaikinta! Iš tiesų, sakau jums, kiekvienas netikras didingumas ir kiekvienas savanaudiškas darbas bus sunaikintas.

42. Tarp jūsų yra tik nedaugelis, kurie suprato mano mokymą. Tačiau kai ateis mano atsisveikinimo akimirka, aš paliksiu savo mokiniams žinias ir reikiamą jėgą, kad jie galėtų drąsiai stoti į kovą. Nes Mokytojas yra atlaidus jums, nes matau jūsų pastangas, kurios – nors ir menkos – vis dėlto yra vertingos, ir kurias aš priimu.

Jūs esate įsitikinę, kad dirbate sielos labui, kad tai, ką šiandien sėjate su ašaromis, rytoj duos saldžių vaisių. Kas, žinodamas tai, drįs švaistyti savo laiką?

43. Netrukus patirsite, kad mano mokymas bus išleistas įvairiomis kalbomis. Tada mano Žodis, mano pamokymai suartins jus su tolimų šalių žmonėmis, ir nors niekada nebuvote vienas kito matę, atpažinsite vieni kitus. Nors tarp jūsų yra šalys ir jūros, būsite suvienyti ir per mano darbą būsite viena.

44. Artėjant 1950-ųjų pabaigai, daugelis iš jūsų jau neapibrėžtumą ir abejones. Kodėl kai kurie, turintys didesnį protą nei tie, kurie tiki mano apreiškimais, abejoja mano apreiškimais? Nes nei žmogiškosios žinios, nei protas negali įvertinti mano tiesos, ir kai žmogus tai suvokia, jį apima baimė prieš viską, kas nauja, prieš viską, kas jam nežinoma, ir jis nesąmoningai tai atmeta. Tačiau jūs, silpnieji, neišsilavinusieji, negalintys pasiekti tų, kuriuos pripažįsta jų protas, esate tie, kurie tiki, ir sugebate pasinerti į dvasinių dalykų paslaptis. Kodėl? Nes būtent Dvasia protui atskleidžia Amžinąjį Gyvenimą ir jo stebuklus.

45. Žmogaus protas yra jėga, su kuria dabar turėsite kovoti, nes būtent jo dėka žmogus susikūrė idėjas ir sampratas apie dvasinį pasaulį, kurios jam nebuvo apreištos Dvasios.

46. Šiai kovai turite būti stiprūs – su jėga, kuri taip pat kyla iš Dvasios. Jūsų jėga niekada nebus pagrįsta jūsų kūnu, nei pinigų galia, nei

žemiškomis priemonėmis. Tik jūsų tikėjimas tiesa, kuri gyvena jumyse, leis jums nugalėti šioje kovoje.

47. Pasaulis bus sukrėstas, kai mano Žodis bus išgirstas tautose, nes žmonių dvasia, pasirengusi šiam apreiškimui, bus sujaudinta džiaugsmo ir kartu baimės. Tada tas, kuris nori pažinti tiesą, turi išsilaisvinti iš savo materialistinių įsivaizdavimų vergovės ir pasimėgauti šviesiais horizontais, atsiveriančiais jo žvilgsniui. Tačiau tas, kuris lieka savo dvasiniame aptemime ir toliau kovoja prieš šią šviesą, ir toliau turi laisvę tai daryti.

48. Požiūrio pasikeitimas link dvasingumo atneš draugystę ir brolystę tarp tautų. Tačiau būtina, kad jūs pasiruoštumėte, nes susidūrimai bus dideli. Kai žmonės kyla vieni prieš kitus karuose, tai vyksta ne todėl, kad tokia yra mano valia, bet todėl, kad jie nesuprato Dievo įstatymo.

49. Kadangi sielos vystymasis paklūsta teisingam įstatymui, žmogus savo kelyje yra apvalomas. Tokiu būdu jis pats tampa teišus Dievo akyse.

50. Šiandieniniai laikai užklupo žmoniją labai nutolusią nuo teisingo kelio. Karas, badas, epidemijos, sielvartas ir sunaikinimas – tai balsai, liudijantys apie pasaulyje vyraujantį gailestingumo, dvasingumo ir teisingumo trūkumą.

51. Supraskite, kad Aš įkvepiu jums taiką. Aš niekada neskatinau jūsų kariauti.

52. Šio chaoso viduryje Aš jus mokiau ir ištraukiau iš aistrų sūkurių, kad atskleisčiau tai, ką jums pažadėjau kitomis laikais – kad pasakyčiau jums, jog, nors esate maži ir kuklūs, jūsų dvasinis pasiruošimas ir tikėjimas pavers jus drąsiais kareiviais ir nesavanaudiškais mano darbo apaštalais.

53. Pasaulis jūsų viduje pajus mano buvimą, prisimins mano šiandien pamirštą įstatymą ir susipažins su naujais apreiškimais bei mokymais. Žmonija pamatys mane visoje mano šlovėje, kai gaus liudijimą apie jūsų meilės darbus.

54. Jei jūsų tikėjimas susilpnės susidūrus su dideliais išbandymais, jūs negalėsite įkvėpti tikėjimo savo artimiesiems, negalėsite išgydyti ligonių, sujaudinti nusidėjėlio širdies ar paguosti nuliūdusiųjų. Jūs laikinai jausitės netekę tos jėgos, kuri apšviečia kelius ir atveria duris vargstantiems. Jūs jausitės neverti paimti aklą už rankos, kad jis vestumėte, ir tada jūsų širdis karčiai verks. Tik tada, kai melsitės visą savo pasitikėjimą sudėdami į Mane, Aš jus priimsiu, išklausysiu, suteiksiu jūsų sielai ramybę ir uždegsiu jūsų tikėjimo žibintą neišblėstančia mano meilės šviesa.

55. Aš norėjau iš jūsų sukurti tautą, mano įstatyme suvienytą šeimą, kuri myli vieni kitus, kurioje nėra piktos valios, kad jūs tarnautumėte pavyzdžiu savo artimiesiems ir būtumėte mano šventovės pamatas.

56. Aš iš jūsų neprašau nieko neįmanomo, noriu tik, kad jūsų žodžiuose ir darbuose būtų nuoširdumas. Jei su nuolankumu ir supratimu laikysitės mano mokymų – jei savo gyvenimu išreikšite dorybę ir paprastumą, jums nereikės nei kalbėti, nei stengtis, kad pažadintumėte savo artimų sielas. Tuomet pakaks jūsų aktyvios meilės artimui liudijimo.

57. Jūs nebūsite vieninteliai, kuriems tenka ši atsakomybė. Prisijungs naujos žmonių minios, nauji „darbininkai“ ir nauji „kariai“, turintys tokį patį ar net didesnę uolumą ir meilę, kaip ir jūs, kurie sugebės žengti žingsnį į priekį vystymosi kelyje.

58. Kaip Aš mokiau dvylika Antrojo Laiko apaštalų gydyti ligonius, mylėti artimą, atleisti įžeidimus, išlaisvinti apsėstuosius ir žodžiais bei meilės darbais pažadinti „mirusių“ naujam gyvenimui, taip Aš mokiau ir jus, kad būtumėte tikri mano mokymo apaštalai.

59. Nuraminkite savo protą, lavinkite savo protingumą, nes tikrai sakau jums: jūs gausite iš Manęs pagal savo pasirengimą, ir Aš galiu jums pasakyti: štai Aš esu, išpildydamas savo pažadą, kad vėl būsiu su jumis.

60. Kalbėkite su Manimi savo esybės gelmėje, nes Aš suprantu jūsų dvasinę kalbą. Jūs atkreipiate Mano dėmesį į savo nelaimes, bet Aš taip pat matau, kad jūs kenčiate, matydami kančią, kurią žmonija šiuo metu ištuština kaip kartumo taurę, nes pasaulis Mane atmetė, pateko į pagundų gniaužtus ir savo nežinojime bei kančioje mušasi aplinkui. Aš artinuosi kupinas nuolankumo, kad pasibelščiau į kiekvienos širdies duris, kad suteikčiau žmonėms paguodą, ramybę, duoną jų sieloms. Tačiau žmogus mane pamiršo, stumia mane toli nuo savęs, nes manęs nepažino. Žmogus verkia dėl savo praeities, nes mano, kad esu toli, nes neišgirdo šio žodžio, kurį jums dabar duodu. Todėl dar kartą primenu jums apie kilnią misiją, kurią turite įvykdyti tarp žmonijos.

61. Aš jus pripildžiau savo galia, kad pažadintumėte sielas, kad perduotumėte mano ramybę, kad melstumėtės už tuos, kurie nemoka melstis, kad, jaučiant savo artimųjų skausmą, prašytumėte už juos.

Jūs esate tauta, kurią Aš pažadinau ir apdovanojau malone, kad, kupini meilės, brolystės ir atleidimo, žengtumėte pirmuosius žingsnius. Būkite tikri mokiniai, kurie studijuoja ir laikosi mano jums duotų mokymų. Nes Aš jus paliksiu žemėje kaip savo mokinius.

62. Tauta: Tarp jūsų yra netikinčiųjų, kuriems nepakanka mano Žodžio prasmės, kurie nejaučia tikro tikėjimo mano dvasiniu apreiškimu, kurie ieško Manęs materializme, giesmėse ir žodinėse maldose, apeigose ir ceremonijose, nes jų sielos dar nėra sustiprėjusios tiesoje, ir dėl to jie nutolsta nuo Manęs.

63. Aš jus daug ko mokiau. Aš pažadėjau apsigyventi šventovėje, kurią man paruošiate savo širdyse. Tačiau tie, kurie praktikuoja materializuotą kultą, tiki, kad man patinka jų elgesys ir kad jie geriau vykdo savo misiją. Bet Aš jiems sakau: Aš jums aiškiai perdaviau savo mokymą. Kodėl jūs ir toliau liekate miegančiais?

Aš jums daug kalbėjau, tačiau jūs išmokote labai nedaug. Kai Aš jums atskleidžiau didžius apreiškimus, jūs prieš tai sukilo ir sakėte: „Mums nepatinka toks Tėvo garbinimo būdas, mes tvirtai laikysimės savo garbinimo formų. Nes mes nesimokėme garbinti Tėvą iš Dvasios į Dvasią.“

Tačiau Aš jums sakau: laikas praeis, o jūs ir toliau miegosite ir nepatirsite to šlovingo pabudimo, kuris pakelia jūsų sielą. Rytoj jūs jausitės kaip Mano našlaičiai, ir nors Aš esu jums taip arti, jūs Manęs nejausite, nes nesimokėte Manęs jausti.

64. Prisiminkite, o mylima tauta, kad jūsų Tėvas visais laikais kalbėjo jums. Antrajame Laike Dieviškasis Mokytojas parodė jums kelią į dvasinį tobulėjimą ir paliko jame savo pėdsakus, kad jūs pasiektumėte tikrąją Tėvynę. Šiandieniniame laikmetyje Aš apšvietiau jūsų sielas, paruošiau jus savo Žodžiu ir malone, kad išeitumėte dirbti kaip Elijas. Taip galėsite tapti žmonių vadovais.

65. Tai yra laikas, kuriuo Aš suvienijau ir surinkau dvylika išrinktosios Izraelio tautos giminių, kad jie vėl priimtų Dieviškojo „Žodžio“ mokymą. Kaip Mokytojas, Aš padariau savo mokymą jums girdimą. Savo Žodžiu Aš jus paruošiau, nukreipiau. Tačiau ši bendravimo su jumis forma netrukus praeis.

66. „Izraeli, tapk žmonijos vadovu, duok jai šią amžinojo gyvenimo duoną, parodyk jai šį dvasinį darbą, kad įvairios religijos susidvasintų mano mokyme ir taip Dievo karalystė ateitų visiems žmonėms.“

67. Aš duodu jums pieną ir medų, nes jūs esate tauta, kuriai tenka įvykdyti sudėtingą misiją – misiją, kuri nebus sunkus kryžius ant jūsų pečių. Jūs esate tauta, kuri dar kartą mane atpažino ir, kupina dvasinio pakilimo, nori išeiti, kad parodytų savo vėliavą žmonijai.

68. Aš jus mokiau gyventi harmonijoje su Manimi ir visuose savo veiksmuose bei mintyse būti nuolankiais ir paprastais. Aš jus mokiau, kad – kol žmogus kursto karus, siekdamas žudyti vienas kitą – jūs turite būti mano Dieviškumo kariai, nešantys šviesos ginklus savo rankose, kad kovotumėte su pasaulio neapykanta ir nežinojimu.

69. Supraskite, mano tauta, kaip jūsų aplinkoje žmonės kankinasi baimėje ir skausme, o jūs esate pašaukti jiems nešti mano Dieviškosios Dvasios paguodą, padrąsinimą ir meilę.

70. Žiūrėkite, kai tokiu būdu įvykdysite savo užduotį, pajusite mano ramybę, ir šia ramybe turite dalytis su žmonėmis. Atsisakykite visų žemiškų siekių ir apsirenkite mano meilę, kad per jus mano gailestingumas atsiskleistų visame pasaulyje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 250

1. Kuria siela, išgirdusi Mane kalbant apie Pažadėtąją žemę, nejaučia troškimo joje gyventi? Mano apreiškimo tarp jūsų tikslas – padėti jūsų sielai pasiekti Šviesos ir amžinosios ramybės pasaulį, iš kurio galima suvokti jūsų Kūrėjo šlovę. Visais laikais jums buvo nubrėžtas kelias, kad pasiektumėte tos amžinybės, to gyvenimo, kurio laukia jūsų siela, vartus.

2. Aš jums atleidau ir palengvinau jūsų atpirkimo naštą, kad galėtumėte sparčiau žengti į priekį, išvalyti savo kaltes ir pasijusti sustiprėję, kad vėl galėtumėte pradėti savo kelionę. Didelė yra jūsų misija ir kova, kurią turite žemėje; tačiau šiais karų ir katastrofų laikais ji dar didesnė, nes jūs turite išmokyti melstis su tokiu atsidavimu, kad jūsų siela — nematoma ir nepasiekiamą kitiems — galėtų sustabdyti karo plitimą ir išskleisti taikos apsiaustą virš tautų.

3. Ši tauta, kurioje gyvenate, nėra Naujoji Jeruzalė, nes šis miestas jūsų laukia dvasiniame pasaulyje. Tačiau ji buvo išrinkta mano apreiškimui šiuo metu, ir ji bus tarsi vartai, kurie jus nuves į spindinčią baltą miestą, kurį mano apaštalas Jonas matė savo ekstazėje.

4. Į jūsų miestą įžengs užsieniečiai, ir jūs turite juos laikyti broliais. Dvasioje, jų nenuvertindami dėl to, kad jie yra kitos rasės.

5. Pakelkite savo mintis kelioms akimirkoms, ir Aš pasirūpinsiu, kad į jūsų širdis pasiektų karo triukšmas, žmonių dejonės, motinų skausmas, vaikų verksmai, kad suprastumėte savo misiją ir imtumėtės ją vykdyti. Dabar yra teismo laikas, kai matote, kaip iš turtingų goduolių ir galingų bei savanaudiškų tautų atimama jų galia, taip pat ir iš to, kuris be savininko leidimo pasisavino svetimą turtą, kad padidintų savo turtus. Ir jam atėjo diena, kai jis turi stebėti, kaip kitos rankos atima iš jo tai, ką jis neteisėtai turėjo.

6. Jūs, gyvenantys materialioje skurdoje, manote, kad esate išimti iš mano teismo. Tačiau Aš jums sakau, kad klystate, nes ir jūs galite tapti turtingais godžiais – būtent dvasinio turto, kurį Aš jums perduodu, atžvilgiu.

7. Šiandien Aš jus paraginau pakelti savo mintis, kad pabandytumėte pajusti skausmą, kurį kenčia tautos. Tačiau Aš mačiau, kad jūs dar nesugebate užjausti savo artimųjų skausmo, net jei oras, kurį kvėpuojate, yra persmelktas šio skausmo. Ar reikės, kad ir jūs patirtumėte tą išbandymą ir išgertumėte tą taurę, kad galėtumėte suvokti skausmą, kuris slegia žmoniją? Jūsų širdis vis dar yra užkietėjusi, ir iš jos nesruvena kristalinis meilės vanduo.

8. Palaimintas tas, kuris išeina tarnauti savo artimui, nes pamatė vargus, kurie juos kankina. Aš leisiu jam pailsėti prie savo krūtinės, kai jis baigs

savo darbą. Prisiminkite: kai gyvenimas jums šypsojosi, jūs abejingai žiūrėjote į tuos, kurie kenčia. O kiti, susipažinę su vargais ir pasiekę spindinčią gyvenimą, – vietoj to, kad padėtų tiems, kurie beldžiasi į jų duris, – išvaro juos iš savo akivaizdos ir sako jiems: „Eikite savo keliu, kentėkite ir kovokite, kaip aš kentėjau ir kovoja, tada ir jūs turėsite tai, ką aš pasiekiau su tokiomis didelėmis pastangomis.“

9. Mano mokymas moko jus: nors tą ramybę, kuria jūsų širdis mėgaujasi jūsų dvasinės sielos šviesoje, jūs pasiekėte per didelius išbandymus ir kančias, turite tuos brangakmenius dalyti savo artimiesiems, nesistengdami išsiaiškinti, ar jie yra verti jų turėti.

10. Mano Žodis jums padarė tą patį, ką ir tada, kai jis prikėlė Lozorių gyvybei. Mirties dvelksmas buvo įsiskverbęs į jūsų širdis ir sunaikino bet kokią viltį, kurią jos puoselėjo, norėdamos išgyventi karą, kuris nuolat grasino jūsų ramybei. Tačiau tuo pačiu metu, kai pasiekė žinios apie karą, sužinojote, kad Mokytojo balsas skamba paprastų ir nuolankių širdžių susirinkime, ir, nesidomėdami, ar tai tiesa, ar toks stebuklas įmanomas, atėjote pas mane, trokšdami manęs, nes žinote, kad Aš esu taika.

11. Kai išgirdote tą balsą, visos jūsų sielos stygos sudrebėjo, ir jūs sušukote: „Tai Tu, mano Viešpatie, kalbi!“ Vis dėlto jūsų tikėjimas dar nėra tapęs absoliučiu, nes, nors esate su Manimi, vis dar bijote, kaip tie mokiniai, kurie plaukė su Manimi valtyje. Pamatę, kad jūros bangos didėja, jie sušuko: „Viešpatie, Viešpatie, išgelbėk mus, mes žūvame.“

12. Kodėl tu bijai, o tauta, nors esi mano gailestingumo globoje? Kodėl nepasitiki mano galia? Neleisk, kad tavo pastangos mane išgirsti taptų beprasmės ir bevaisės. Pagalvok, kad daugelis atvyksta iš tolimų kraštų, norėdami išgirsti mano Žodį. Kiti turi įveikti savo šeimos skepticizmą. Dar kiti jaučiasi priversti palikti savo žemiškus darbus ir pasaulietinius įsipareigojimus, ir ši auka neturi būti bevaisė.

13. Turėkite omenyje: jei sugebėsite vietoj abejonių ir nepasitikėjimo visą savo tikėjimą sudėti į mano Žodį, jis, įrašytas į jūsų sielą jūsų meilės ugnimi, kiekvieną akimirką jus apšvies ir padrąsins kiekviename jūsų išbandyme.

14. Jūsų siela bijo daugelio dalykų, kurie ją pririša vergijos grandinėmis, nes ji jau pažįsta to kančios taurės skonį.

15. Jūs labiau už viską mylite taiką, ir būtent tas jūsų sielos troškimas mane pritraukė prie jūsų, o tauta. Nes jūs žinote, kad taika visiškai sutelkta manyje. Būtų beprasmiška, jei jo ieškotum įvairiose žmogiškosiose institucijose, tarp valdžios žmonių ar tarp pažangiausių šiuolaikinės mokslo teorijų, nes žmonija šį lobį prarado. Jei žmogus nori atgauti šią dovaną,

kurią jis išmetė, jis privalo jos negrįžtamai ieškoti pas Mane, kaip tai atsitiko su jumis.

16. Mokymas, kurį Aš jums daviau, yra aiškus ir suprantamas visiems mano vaikams. Nes Aš noriu jus paruošti, kad būtumėte šios Džiugiosios Žinios pasiuntiniai, rodantys žmonijai geriausią būdą ieškoti Manęs, norint rasti taiką.

17. Čia išsipildo žodis, kurį Aš jums daviau, kai Jėzus „Antrajame laikmetyje“ dėkojo savo Tėvui už tai, kad Jis savo išmintį paslėpė nuo išsilavinusių ir mokyty, o ją suteikė ir apreiškė nuolankiesiems. Taip, mano tauta, nes tie, kuriuos vadinote mokslininkais, išpuikuoja ir nori pažeminti paprastus žmones, mokydami juos tik to, ką laiko duonos trupiniais, kuriuos gavo iš Manęs. Tuo tarpu vargšai, „paprasti žmonės“, kurie puikiai pažįsta gyvenimo sunkumus ir su jais susijusius nepriteklius – jei kartą ką nors gali pavadinti savu, jie jaučia, kad tai jiems yra per daug, ir todėl dalijasi tuo su kitais. Dabar dar pridursiu: jei godusis taps dosniu žmogumi, o išdidusis – nuolankiu, jie akimirksniu taps dalininkais visko, ką Aš esu paruošęs tam, kuris moka gyventi dorai. Nes mano meilė nėra šališka, ji apima viską, ji skirta visiems mano vaikams.

18. Visa tai jūs turite žinoti. Nes jei kas nors nori tapti išmintingas pagal mano mokymą, jis neturi pamiršti, kad norėdamas to pasiekti, pirmiausia turi būti nuolankus kaip Saliamonas, kurį Aš padariau karaliumi ir tokį išmintingą, kad jo vardas buvo garsus ir gerbiamas to laikmečio pasaulyje, kurį jis stebino savo patarimų ir sprendimų išmintimi. Tačiau visa jo galia, pažinimo gebėjimai ir šlovė buvo sunaikinti mano teisingumo galia, kai jis pažeidė mano įsakymus.

19. Tauta, kovokite ir dirbkite vardan taikos, kaip Izraelis užėmė Pažadėtąją žemę po tiek daug sunkumų ir konfliktų, kuriuos jam teko išgyventi ir įveikti. Aš žinau, kad jūsų siela mane gerai supranta, kai aš jai kalbu apie Izraelį, nes šią sėklą nešiojate savo esybėje, o ta istorija yra įrašyta jūsų dvasioje.

20. Ten glūdi jo patirtis, tobulėjimas ir įžvalgos, ten jo sieloje atsiveria knyga, kuri jam atskleidžia įstatymą ir apsaugo jį nuo klaidų. Aš pasirūpinau, kad jūsų sielos šiuo metu reinkarnuotųsi toli nuo senų žemiškų turtų, kurie būtų jus pavertę materialistais, kaip tai atsitiko kitoms rasėms ir tautoms, kad jūsų vienintelė aistra būtų atverti žmonijai dvasinį kelią, parodyti jai, kuria kryptimi ji turėtų žengti, ir nuvesti ją į mano Teisingumo ir Meilės Karalystės ramybę.

21. Šiandien jūs ateinate trokšdami gailestingumo, ir kas gali pasakyti, kad jo negavo? Ligoniai pasveiko, pavargę keliautojai rado ramybę, dvasinio pasisotinimo išalkę ir ištroškę numalšino savo alkį ir troškulį.

Tačiau tarp tų, kurie seka paskui Mane, vis dar yra keletas, kurie neatsibudo, kurie abejoja ir reikalauja įrodymų, kad galėtų tikėti. Jiems Aš suteikiu tai, ko jiems reikia, pagal Mano valią. Tačiau tai nėra žemiški turtais, kuriuos Aš jiems duodu. Savo vaikams turiu sielos gėrybes, ir iš jų Aš be apribojimų duosiu tam, kuris prašo Manęs savo gailėstingumo ir meilės artimui darbais.

22. Aš ieškau dvasinės sielos, kuri yra mano esybės dalis, kad ją mokyčiau ir vestų, noriu ją pakelti ir leisti jai ateiti pas mane, tačiau ne visi mane atpažįsta, nei supranta, kaip mane priimti. Pasaulis ir jo nesuskaičiuojami išbandymai apkartino jūsų širdis, ir jūs nebeturite jėgų galvoti apie dvasinį gyvenimą. Tačiau Aš jums sakau, kad šiandien, kai pasaulis pasisuko prieš jus priešišškai, jūs turite dar uoliau ieškoti prieglobsčio mano begalinėje meilėje.

23. Mano mokymas lėtai lašėja ant jūsų kaip nesibaigiančios kristalinio vandens lašos. Jis palaipsniui kloja „ „ tikėjimo, vilties ir pasitikėjimo tuo darbu, kurį Aš patariu kiekvienai sielai, pamatus.

24. Gamtos jėgos paleistos prieš žmogų. Jūs neturėtumėte bijoti, nes žinote, kad Aš jums suteikiu galią nugalėti blogį ir apsaugoti savo artimus. Jūs galite įsakyti tiems naikinimo elementams sustoti, ir jie paklus. Jei liksite maldingi ir budrūs, galėsite daryti stebuklus ir nustebinti pasaulį.

25. Melskitės nuoširdžiai, susivienykite su mano Dvasia, neieškokite tam jokios konkrečios vietos. Melskitės po medžiu, keliaudami, ant kalno viršūnės ar savo miegamojo kampe, ir Aš nusileisiu pasikalbėti su jumis, apšviesti jus ir suteikti jums jėgų.

26. Kai išgirsite šį žodį, atverkite savo širdis ir leiskite jo šviesai jus atgaivinti, o vėliau, kai būsite tyri ir pasirengę, eikite į pasaulį ir skelbkite liudijimą apie tai, ką gavote.

Daugelis su džiaugsmu man aukoja savo pirmuosius vaisius, o kiti baimingai slepia savo sėklą. Šie įdėjo visas savo jėgas, bet vis tiek negavo trokštamo vaisiaus. Tačiau aš matau jų uolumą, jų meilę ir sakau jiems: tikėkite, būkite atkaklūs, ir jūs nuimsite derlių.

27. Būkite budrūs, kad bloga sėkla neaugtų ir nesudygs žemėje. Dirbkite šiandien, kol laikas sėjai palankus, ir Aš padėsiu jums ją auginti.

28. Aš paskyriau jūsų tautą Antrojo Jeruzalės atvaizdu. Netrukus į ją atvyks jūsų broliai ir seserys iš įvairių rasių, ir kai jie pamatys ją klestinčią, jų troškimai valdžiai pabus, ir jie norės jus apiplėšti. Aš jus įspėju ir sakau: Aš paruošiau jūsų tautą, kad ji pasiūlytų ramybę pavargusiems keliautojams, duoną alkaniesiems ir šviesą sieloms. Aš nenoriu, kad svetimšaliai taptų šeimininkais, o jūs – vergais. Aš įkvepiu jums meilę, teisingumą, dorumą, kad gyventumėte taikoje.

29. Pasinaudokite laiku ir studijuokite mano mokymą, nes jau artėja 1950-ieji metai, kuriais Aš nustosiu kalbėti šiuo būdu. Leiskite Man jus taisyti ir žingsnis po žingsnio vesti jus į tobulumą.

30. Marija už jus meldžiasi, ir nors jos nematote, jaučiate, kad jos meilė ir paguda kaip malonės rasa nusileidžia į jūsų esybę. Tuomet nuliūdusieji prisipildo vilties, nusidėjėliai apsivalo, o jūs visi esate jos palaiminti ir „patepti“. Dieviškojoje Motinoje ieškokite paguodos savo kančioms. Ar manote, kad Ji gali atsisakyti savo vaikams suteikti pagalbą ir apsaugą, jei į ją kreipiatės su meile? Ne, tauta, jos Dieviškojoje Dvasioje rasite tik meilę, širdingumą ir gailingumą.

31. Jūs, pasaulio moterys, imkite pavyzdį iš Marijos, prisiminkite tuos laikus, kai ji gyveno tarp jūsų kaip dora moteris ir pasiaukojanti motina, ir pajusite, kaip jūsų siela vėl prisipildo drąsos.

32. O jūs, vyrai, kurie buvote sukurti pagal mano atvaizdą ir einate išbandymų keliu, jaučiate dieviškąjį teisingumą – būkite drąsūs, naudokitės savo dovanomis ir valdykite savo gyvenimą su meile ir išmintimi.

33. Norėdamas jus padrąsinti, sakau jums: „Valgykite šios duonos, ir jūs niekada ‚nemirsite‘. Gerkite šio kristalinio skaidrumo vandens, ir jūs niekada daugiau nepatirsite troškulio.“

34. Šioje eroje Aš jums apsireiškiau šia forma, kad paruoščiau jūsų sielą dvasios ir dvasios bendravimui. Aš jums kalbu išsamiai, kad suprastumėte dieviškąją mano žodžio prasmę ir nebūtumėte supainioti kitų mokymų.

35. Aš leidau jums žengti atsinaujinimo keliu, kad nebūtumėte sugėdinti, būdami mano akivaizdoje, ir kad jaustumėtės verti mane išgirsti.

36. Aš žvelgiu į jūsų širdžių gelmes. Aš matau net tai, ką jūs dar padarysite. Todėl neturite stebėtis, kad kartais Aš jus pataisau dar prieš jums padarant klaidą.

37. Kai Tėvas sukūrė pasaulį ir paskyrė jį atpirkimo vieta, Jis jau žinojo, kad Jo vaikai savo kelyje susidurs su silpnybėmis ir nuodėmėmis, kad reikės prieglobsčio, kuriame būtų galima žengti pirmąjį žingsnį atsinaujinimo ir tobulėjimo link.

38. Kai pirmieji žmonės apsigyveno Žemėje, Kūrėjas įdėjo į juos savo meilę ir suteikė jiems sielą, uždegė savo šviesą jų dvasioje, tuo pačiu suteikdamas jiems valios laisvę.

39. Tačiau kol vieni stengėsi išlikti ištikimi gėriui, kovodami su visais gundymais, siekdami išlikti tyri, verti Viešpaties ir suderinti su savo sąžine, kiti, vedami tik pojūčių balso, valdomi savo aistrų, grandis po grandies kūrė nuodėmių grandinę, slinkdami nuo vienos nuodėmės prie kitos, nuo vieno nusižengimo prie kito, ir sėjo klaidą bei pagundą tarp savo artimų. Tačiau šių supainiotų sielų šalia taip pat atėjo ir mano pranašai – mano

dieviškumo angelų pasiuntiniai, kad pažadintų žmoniją, įspėtų ją apie pavojus ir paskelbtų jai mano atėjimą.

40. Tamsos sielos, kurios kerta žmonijos kelią, jas supainioja, vilioja į stabmeldystę, pagonybę ir fanatizmą.

41. Mano pranašai, mano pasiuntiniai, mano tarnai kovojo su ištvirtimu ir melu, kentėjo ir mirė už savo artimus, o savo pirštu rodė tiesos, teisingumo ir meilės kelią.

42. Ieškokite pranašų žodžių, ir juose pastebėsite, kad jie jau tuomet jus ruošė ir kalbėjo apie įvykius, kurie išsipildys. Pažvelkite, kaip Joelis jums kalbėjo apie šiuos dvasinių apreiškimų laikus. Suvokite, kad visi pranašai kovojo su stabmeldyste, norėdami mokyti dvasios ir dvasios bendravimo.

43. Kai Kristus atėjo į pasaulį, žmonija jau buvo daug nusidėjusi, o potvynis jau buvo išvalęs žemės paviršių. Sodoma ir Gomora buvo sudegintos ugnimi, o Babilonas – sunaikintas. Jis pareikalavo atsakomybės už nepaklusnumą Jo įstatymui ir Jo pranašų kraują, ir net Jis pats turėjo būti nuteistas ir nužudytas – savo pačių vaikų!

44. „Žodis“ tapo žmogumi ir įsikūnijo iš mergelės įsčių. Jis kalbėjo apie nuolankumą, atleidimą, meilę ir dvasinį pakilimą, tačiau buvo persekiojamas ir nuteistas. Nors Jis buvo Dievas, Jis kentėjo ir mirė, kaip žmogus buvo išjuoktas ir nuplaktas.

45. Žmonės, sugebėję įsikverbti į tų apreiškimų paslaptis, atrado tiesą, ir šiandien jie prieš ją nusilenkia.

46. Tačiau šiais laikais vėl pasireiškia sumaištis, ir žmonės, kupini pasididžiavimo savo klaidingu didingumu, bando išvaryti Jėzaus vardą ir jo mokymą iš žmogaus širdies – iš čia ir kyla tamsa –, tuo tarpu Tėvas, išpildydamas Joelio pranašystę, atveria naują amžių ir išlieja savo Dvasią ant visos kūrinijos ir kiekvienos sielos. Jis leidžia save išgirsti, tampa juntamas ir matomas, apsireikšdamas įvairiais būdais.

47. Gamta atveria savo įsčias ir stebina pasaulį bei mokslą, atskleisdama paslaptis, kurios žmones priverčia stebėtis, o balsai liudija apie išmintį ir galią, pranokstančias visą žmogiškąją žinią. Kapai saugo mirusiųjų kūnus; tačiau sielos išslysta ir pasirodo, kad liudytų apie sielos išlikimą.

48. Žmonių akys – tiek vaiko, tiek paauglio, tiek suaugusiojo – prasiskverbia pro materialų pasaulį, kad pasinertų į anapusinį pasaulį ir pamatytų dvasinį gyvenimą.

49. Klausykitės šių nepatyrusių ir nepretenzingų žodžių nešėjų, skelbiančių dieviškus mokymus, ir jūs įsitikinsite, kad šis apreiškimas yra vienas iš didžiausių šių laikų, apie kurį buvo pranašauta jau prieš daugelį amžių.

50. Kas dar nėra sapnavęs sapnų, kurie buvo tikros pranašystės ir kurių išsipildymą vėliau matėte? Dabar atėjo Šviesos laikas, sielos, kuri dėl mokslo, sužavėta materialių atradimų, buvo pasinėrusi į miegą, pabudimo laikas.

51. Žmonės šį laikotarpį taip pat vadino Šviesos laikotarpiu – dėl savo mokslo. Pažiūrėkite, kaip jie skrieja per dangaus aukštumas tarsi paukščiai. Pažvelkite, kaip jie viešpatauja jūrose ir žemėje, ir kaip atrado šviesą, kad apšviestų naktį. Kasdien jie atranda jėgas ir elementus, kad juos derintų ir kurtų naujas staigmenas žmonijai; tačiau ši šviesa juos apakino. Materializmas ir tuštynė juos padarė kurčius širdies ir sąžinės balsui.

52. Šiandien Šventosios Dvasios šviesa liejasi ant pasaulio, kad žmonės pakeltų akis į viršų ir suprastų, jog yra tik vienas Dievas, o Jo įstatymas – vienas, kuriame jie visi turi susivienyti, kad žmonijos darbai būtų didingi ir verti Kūrėjo.

53. Neklyskite, nes prieš pasibaigiant „Šeštajam antspaudui“ įvyks didžiuliai įvykiai: žvaigždės duos reikšmingus ženklus, žemės tautos dejuos, o iš šios planetos išnyks trys dalys ir liks tik viena, kurioje Šventosios Dvasios sėkla sudygs kaip nauja gyvybė. Tada žmonija pradės naują egzistenciją, suvienyta vienu mokymu, viena kalba ir vienu taikos bei brolytės ryšiu.

54. Kaip toli esate nuo tų laikų, kai gyvenote pagal gamtos dėsnius ir savo dvasioje girdėjote Viešpaties balsą, kuris Pirmajam tarė: „Dauginkitės ir plėskitės, pripildykite žemę.“

55. Dabar dvasinis tobulėjimas leis jums sugrįžti prie paprastumo ir natūralumo. Tačiau savo sieloje turite šviesą, kurią surinkote ilgoje raidos kelionėje.

56. Dvasios šviesa, apšvietusi pirmuosius žmogaus žingsnius ir lydėjusi jį keliais ir takais, viršūnėse ir bedugnėse, leis jam sugrįžti į kelio pradžią. Dvasia niekada nenuklysta, nes ji yra mano pačios šviesa. Argi girdėjote, kad jis kada nors būtų jums sakęs: „Nužudykite savo artimus“ – kad jis būtų įsakęs jums atmesti Tėvą, kuris jus pradėjo, ar Motiną, kuri jus pagimdė? Argi kada nors girdėjote, kad jis būtų pataręs jums pasinaudoti tuo, kas draudžiama? Ne, mano vaikai, Dvasia buvo geras vedlys, patarėjas ir teisėjas, nes Dvasioje esu Aš.

57. Todėl Aš visada jums sakiau, kad esu su jumis visur, kur jūs esate. Kodėl gi, nors Aš esu visagalis, jūs Manęs ieškote daiktuose, kuriuos sukūrė jūsų rankos? Kam jums eiti į tam tikras susirinkimo vietas, kad paskui pasakytumėte: „Čia yra Viešpats, nes tai yra Jo namai“, nors žinote, kad Aš esu visur? Kodėl leidžiate, kad jus apakintų šventės ir puošybos elementai,

nors žinote, kad Aš gyvenu ir apsireiškiu gamtos šlovėje bei jūsų sielos vidinėje šventovėje?

58. Kaip geri mokiniai studijuokite mano mokymą, ir jūsų sielose bus daugiau šviesos.

59. Kol mano Žodis kasdien nusileidžia pas jus, vienuose užsidega tikėjimas, o kituose kyla abejonės. Vieni priima sprendimus pasitaisyti, o kiti abejoja, ar tikrai Aš esu tas, kuris apsiriboja šiuo Žodžiu, kad jie galėtų tikėti ir atsinaujinti. Šie jaučia troškimą mane pamatyti, kad galėtų manimi tikėti ir nebekankintų savęs. Bet kadangi jie nemato manęs savo fizinėmis akimis, jie ieško dvasinių ir antgamtinių reiškinių, kad uždegti savo tikėjimą.

60. Kiti užsimerkia ir bando įsiskverbti į nematomą pasaulį, kad pamatytų Mano veidą, ir dėl šių pastangų jie pavargsta. Tačiau kai jų pavargęs protas nugrimzta į miegą, o pakilusi siela pasilieka dvasinėse erdvėse, Aš nusileidžiu, kad su ja pasikalbėčiau, suteikčiau jai savo mokymą ir uždegčiau jos tikėjimą.

Pabudusios iš to gilaus miego, tiek siela, tiek kūnas jautėsi atsinaujinę ir matė gyvenimą, apšviestą nauja šviesa. Tada jūs miglotai prisimenate savo sapną ir sakote: „Aš sapnavau Jėzų. Ar Mokytojas tikrai buvo su manimi?“

61. Iš tiesų, sakau jums, siela turi daug akių, kad galėtų mane matyti. Supraskite šią dovaną ir išvystykite ją. Nes per ją išsipildys to pranašo žodžiai, kuris sakė, kad ateis laikas, kai žmonės turės pranašiškų regėjimų ir sapnų.

62. Taip pat sakau jums: gerai studijuokite šiuos mokymus, kad neieškotumėte ir netikėtumėte šio pasaulio netikrais pranašais ir regėtojais.

63. Visais laikais Aš ruošiau jūsų sielą, kad ji tiesiogiai susietųsi su Manimi, ir šiuo Trečiuoju Laiku ji jau turėjo pasiekti didelį pakilimą. Jei taip būtų buvę, kai Aš atėjau Dvasioje, jūs nebūtumėte abejoję, nei norėję Manęs liesti savo rankomis.

64. Kai Aš jums kalbu apie senuosius laikus, jūs nieko nesuprantate, nes net Raštų neskaitėte.

65. Savo trečiąjį mokymą skelbiu nuo 1866 metų, ir nors viskas buvo išpranašauta, daugelis iš jūsų abejojo – vieni dėl nežinojimo, kiti dėl sumaišties, kurią sukėlė netinkami Šventųjų Raštų aiškinimai. Todėl šiandien, kai Aš paruošiau valgomojo kambarį ir stalą, kad valgytumėte amžinojo gyvenimo maistą, radau jus nepasiruošusius ir, laukdamas jūsų pakilimo ir pabudimo, turėjau pasirodyti su begaline kantrybe.

66. Atnaujinkite save, atsisakykite religinio fanatizmo, nustokite būti veidmainiais ir egoistais, ir jūs pasijusite kaip nauji žmonės. Tada jums

neberekės klausti savęs, ar tai aš nusileidžiu pas jus. Nes jūsų širdies tyrumas leis jūsų sielai pajusti mano buvimą. Tikėjimas yra viena iš didžiausių dorybių – įgykite ją.

67. Jūs nuolat susiduriate su aklais, raišais, beviltiškai sergančiais žmonėmis. Juos turite išgydyti savo tikėjimu ir uždegti šviesą savo artimųjų širdyse.

68. Tarp jūsų jau yra pavyzdžių, ką galite pasiekti savo tikėjimu į Mane. Yra daug liudijimų apie stebuklus, kuriuos galite patirti per tikėjimą.

69. Neleiskite, kad 1950-ieji metai jus užkluptų silpnais tikėjime. Nes tada jūsų sielvartas būtų didelis, nes jaustumėtės kaip našlaičiai.

70. Šiandien Aš pasirodau prieš „keliautojus“, kad jiems parodysiu tikrąjį kelią. Aš nesivarginu vertinti, ar jų drabužiai karališki, ar apgailėtini, bet ieškau šventovės jų širdyse.

71. Tam, kuris, užvaldytas nuovargio, nugriūna ant žemės, Aš padedu vėl atsikelti ir padedu jam suprasti, kad, jei jis piktžodžiavo prieš Dievą, jis atmetė mano jėgą ir mano šviesą.

72. Melskitės, kad jūsų protas išbandymų metu neišsiblaškytų. Nes smurto akimirkoje galite tapti „akli“ ir prarasti viską, ką turite savo sieloje.

73. Dabar jūs tikriausiai galite suprasti, kodėl žmonija vis labiau prarado viską, kas ją darė dvasiškai didingą ir kilnią.

74. Aš jums išėjau pasitikti, nes mačiau, kaip buvote arti to, kad įkristumėte į bedugnę – pasirengę prašyti, kad jūsų dienos būtų sutrumpintos. Tačiau išgirdę mano žodį, jūs vėl atsitiesėte, nes supratote, kad turite gyventi žemėje iki to momento, kurį nustatė mano Dieviškumas.

75. Norėdamas jums įrodyti, kad jūsų dvasiniai sugebėjimai vėl jūsų dispozicijoje, Aš jums pasakiau: „Ištieskite ranką mano vardu, kai gamtos jėgos bus išlaisvintos, ir pamatysite, kad jos jums paklūsta.“

76. Šie stebuklai sustiprins jūsų tikėjimą, ir kai mažiausiai to tikėsitės, jūs būsite tapę mano „darbininkais“.

Tada iš savo Mokytojo gausite gilesnes pamokas, kad pasiektumėte didelį pasirengimą ir sugebėtumėte priimti tuos, kurie ateis jus išbandyti, ir tuos, kurie norės jus sunaikinti.

77. Jei iš tikrųjų sugebėsite liudyti apie mano Žodį, pamatysite, kaip daugelis jūsų artimųjų šlovins Mane ir vykdys įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 251

1. Šiuo metu jūs stebitės, matydami stebuklus, kuriuos galite atlikti savo dovanomis. Tada jūs nebesijaučiate vargšai ar palikti be paveldėjimo, nes kiekviename žingsnyje turite įrodymų, kad Aš jus myliu ir nukreipiau į jus savo žvilgsnį.

2. Šios dovanos buvo įdėtos į jūsų sielas jau jūsų sukūrimo akimirka. Tačiau buvo būtina, kad Aš atvyktų jus mokyti ir kad jūs nueitumėte ilgus kelius, vis toliau tobulėdami, kad šios dovanos pradėtų atsiskleisti.

3. Būtent šiais laikais žmogaus siela pajuto, kad gyvena naujame amžiuje, kad ją apšviečia naujos dienos šviesa. Ji patyrė sukrėtimą, nerimą, kuris ištraukė ją iš gilaus letargo, kuriame buvo užmigę jos dovanos ir sugebėjimai.

4. Šiuo metu žmogus dar kelia sau klausimus, jis tik nujaučia. Tačiau netrukus ateis valanda, kai jis su tikrumu sušuks: „Štai ten yra kelias“, ir tikėdamas juo eis.

5. Kas galėtų sustabdyti šios žmonijos sielų žengimą į priekį, jei jos kartą jau išsiruosė į kelią, ir kas galėtų pakeisti mano Šviesos nubrėžtą maršrutą? Niekas ir niekas negalės sustabdyti žmonių dvasinio pabudimo, jei jie pakils trokšdami paveldėjimo ir žinios, kurią jiems atnešė Trečiasis Laikas.

6. Aš jau seniai galėjau jus pažadinti. Bet norėjau ateiti pas jus tinkamu laiku, kai pavargtumėte nuo gilaus miego, į kurį buvote nugrimzdę, ir kai siaubas dėl savo nuodėmių bei nuolatinių karų išlaisvintų jus iš jūsų materialios prigimties aistrų.

7. Šiandien *viena* tauta, rytoj kita, o po to dar kitos pabus apšviestos vidinės šviesos, kuri joms visoms kalbės apie dvasingumą.

8. Tų tautų pabudimo metu Aš būsiu pasirengęs apsireikšti joms. Tai bus Tėvo balsas, atsakantis į vaikų šauksmą. Bet tikrai sakau jums: Aš ne visiems apsireikšiu vienodai. Pavyzdžiui, šis apreiškimas, kurį Aš jums suteikiau per žmogiškąjį protą, buvo suteiktas tik jums, ir jūs galite laikyti save ta tauta, kuri šio amžiaus aušroje pabudo pirmoji.

9. Laikas, kuriuo Aš pasirodau pas jus šia forma, jau yra nustatytas, ir nėra nė vieno spiritualisto, kuris nežinotų metų ir dienos, kada šis laikotarpis baigsis.

10. Kai Aš užbaigsiu savo mokymą tarp jūsų, jūs turėsite pasiruošti pasėti šią sėklą pasaulio tautose, taip labai padėdami savo artimiesiems kritiniais jų pabudimo momentais. Šie, įsitikinę savo nuojautomis ir mano žinios tikrumu, pasirengs priimti Mane dvasine forma. Kaip Aš apsireiškiau jums, atsižvelgdamas į kiekvieno susirinkimo ir kiekvieno žodžio nešėjo pasirengimą, taip pat Aš apsireikšiu tiems, atsižvelgdamas į kiekvienos bendruomenės dvasingumą ir pamaldumą, vyraujančią jų susirinkimuose.

11. Užrašykite mano Žodį ir saugokite jį, kad, atėjus laikui, galėtumėte jį paskelbti. Jis bus pagrindas ir išeities taškas naujoms bendruomenėms, kurios pasaulyje atgims dvasiniam gyvenimui.

12. Neleiskite, kad mano žinia susimaišytų su materializuotomis sampratomis ir klaidomis tų, kurie man tarnavo kaip įrankiai, nes tuomet jūs neperduosite to vaisiaus, kurį jums patikėjau, nepakeisto. Aš ilgą laiką jus mokiau pažinti mano dieviškąją esmę, kad atsikratytumėte bet kokių žmogiškų polinkių.

13. Mano Dvasios šviesa lydės tuos, kurie Mane supranta ir rytoj iškeliaus, kad mano įsakymus aiškintų su didžiausiu sąžiningumu, kokio tik yra pajėgūs. Nes savo kelyje jie patirs, kad jų kova, aukos ir pastangos nebuvo veltui. Aš juos nustebinsiu jų darbo metu ir pranešiu, kad netrukus jų laukia kitos bendruomenės, kad netrukus jie galės imtis sėjos, nes sėklos jau subrendo.

14. Mano mokiniai patirs sielos jausmų proveržį ir džiaugsmo ašaras, kai taps mano žodžio išsipildymo liudininkais.

15. Jums nereikės klajoti ir belstis į duris, ieškodami to, kuris jus išklaustų. Mat jūs pastebėsite, kad būtent jūsų artimieji *jūs* ieškos ir šauks. Man pakanka to, kad jūs pasiruoštumėte. Tada Aš jums parodysiu kelius, įkvėpsiu, ką turite daryti, ir atvesiu tuos, kurie, trokšdami meilės, dvasingumo ir gailestingumo liudijimo, kreipsis į mano tautą.

16. Jei savo darnumu sukursite bendruomenę, kurios iš jūsų tikiuosi, jums nereikės stengtis save pristatyti, nes tuomet kiti atliks šią užduotį, iš širdies į širdį skleisdami žinią, kad yra bendruomenė, kurios glėbyje šviečia dieviškojo pranešimo šviesa, kuri visiems žmonėms yra dvasinio gyvenimo duona.

17. Sakau jums: pasitikėkite Manimi, tauta. Nes jei būsite išvaryti iš savo visuomenės glėbio, jei būsite išvaryti iš miestų, kuriuose gyvenate, Aš jus nuvesiu toli nuo jūsų persekiotojų, nuvesiu jus į dykumą, į kalnus, į tolumus slėnius arba prie jūros krantų, ir ten Aš jus maitinsiu, kaip maitinau Izraelio tautą dykumoje, siųsdamas jai maną.

18. Dabar Aš atnešu naują maną savo tautai, kuri netrukus nusileis, kai tik išbandymai užgrius mano išrinktuosius.

19. Išbandymai ateis, nes mano Žodis visada išsipildo. Jie padės suvienyti mano tautą, kaip Izraelis susivienijo Egipte, būdamas faraono vergovėje.

20. Kai ateis išbandymai, šiuo keliu liks tik tie, kurie Mane myli – drąsūs ir ištikimieji. Vaidmainiai, apsimetėliai, tie, kurie bijo pasaulio, kurie neseka paskui Mane iš meilės, pasitrauks. Man pakaks pamatyti susivienijusius

tuos, kurie Mane myli iš tikrųjų, kad tada galėčiau pasakyti pasauliui: tai yra mano tauta, tai yra mano palikuonys.

21. Užtikrinu jus, kad tiems iš jūsų, kurie seka paskui Mane visa savo sielos tikėjimu, netrūks nei vandens, nei duonos, nes dar niekada niekas nebuvo apgautas savo tikėjime.

22. Aš jau girdžiu, kaip kai kurie savo širdyje manęs klausia: „Mokytojaui, kada visa tai įvyks?“ Ir būtent todėl, kad jūs jaučiate baimę, kad drebate, kai Aš jums pranešu apie šiuos išbandymus. Tačiau Aš jums sakau: kas bijo, tas neina į dykumą, jis lieka mieste, kur lengviau ištvėria priespaudą, nes yra pripratęs prie vergovės ir pažeminimo. Tačiau kai jis atveria akis tiesiai, jo širdis prisipildo drąsos ir tikėjimo, tegul eina į dykumą, tegul leidžiasi į kelionę, trokšdamas savo sielos laisvės ir širdies ramybės.

23. Jūs manęs klausiate, kada ateis šis išbandymas? Sakau jums, kad kai kuriems jis jau atėjo, o kitiems jis pasirodys vėliau, kol jūs visi būsite pasirengę ir sustiprėsite.

24. Išbandymai ateina taip subtiliai, kad dažnai jūs net nesuvokiate, kada jie atėjo ir kada baigėsi. Kas su jumis atsitiktų, jeigu Aš jums paskelbčiau datą, dieną ir valandą, kad jūs jų lauktumėte?

25. Kiek iš jūsų jau gyvena toje dykumoje, apie kurią Aš jums šiandien kalbėjau, ir maitinasi naująja mana? Tai tie, kurie – išstumti iš visuomenės glėbio – buvo nesuprasti savo artimųjų ir draugų. Tai tie, kuriems atsisakoma pasisveikinti ir uždarytos durys į darbą. Tai taip pat tie, kuriuos pasmerkė kaip eretikus, išdavikus ir atsimetėlius ir kurie buvo išmesti iš savo bažnyčių glėbio.

26. Jie ištvėrė šmeižtą, piktus žvilgsnius, pažeminimus, pašaipas ir panieką. Tačiau visa tai jie ištvėrė kantriai, žinodami, kad nieko neprarado ir pelnė malonę išgirsti Mane.

27. Jie turėjo pasitraukti į „dykumą“, bet ne į materialią dykumą, o į dvasinį prieglobstį, net jei fiziškai jie ir toliau gyveno ten, kur visada gyveno.

28. Ten, toje dvasinėje prieglaudoje, jie rado ramybę, kurios anksčiau nepažinojo, patyrė pasitenkinimą, kurio anksčiau niekas jiems nesuteikė, ir nors iš pradžių jautė vienatvę, nes negalėjo pajusti Mano buvimo, šiandien jie Man dėkoja, nes jiems nieko netrūko ir niekas jų nenugalėjo.

29. Malonumų kupinas gyvenimas, kurį jie vedė anksčiau, liko praeityje; viskas, kas buvo netikra, viskas, kas buvo paviršutiniška, išnyko. Nes jiems atėjo laikas rasti tiesą ir visomis savo esybės jėgomis prie jos prisiglausti.

30. Laimingi geros valios ir tikėjimo žmonės, nes jie netaps savo priešų aukomis. Mano galia sulaiko ranką, kuri nori juos klasingai nužudyti, mano šviesa užklumpa tą, kuris tyko jų kelyje, kad jie galėtų eiti pirmyn

nesustabdyti, nes jų laukia Pažado žemė. Joje paruošta šventė tam momentui, kai jūs visi į ją įžengsite.

31. Mano Žodis palietė daugelio širdžių stygas, ir jie man sakė: „Viešpatie, niekas nesako tiesos taip, kaip Tu, nes nuo tada, kai šiais laikais ėmėmės sekti Tavimi, turėjome kentėti savo artimųjų nuosprendžius, kurie buvo tarsi kartūs žolės, kurias Tavo tauta valgė išsilaisvinimo iš Egipto naktį.“

32. Prisimink savo tikėjimą, o mylima tauta, ir pamatysi, kaip net tie, kurie tave atstūmė, ateis, kad papildytų tavo gretas. Nes ir jiems bus skiriamas šauksmas, ir jiems bus suteikta galimybė išsilaisvinti iš savo materialistinio ir klaidingo gyvenimo, kad savo sielų tuštumą užpildytų dieviškąja esme, kurią šis darbas dosniai dovanoja.

33. Šis kvietimas gali pasiekti visus vienu metu, bet ne visi gali į jį sureaguoti tuo pačiu metu. Vieni bus pasirengę skubėti, kiti to negalės padaryti, nes jų siela dar nėra pakankamai išsivysčiusi, kad imtųsi savo misijos įvykdymo.

34. Sakau jums tai, kad – kai kalbu apie pašauktuosius ir išrinktuosius – žinotumėte, jog kiekvienu laikotarpiu yra daug pašauktųjų ir nedaug išrinktųjų, nes Aš renkuosi tik tuos, kurie yra pasirengę, o visi, kurie buvo pašaukti, bet nepriklausė išrinktiesiems, kurį laiką turės laukti, kol bus pašaukti iš naujo.

35. Argi neprisimenate, kad Aš jums jau ne kartą sakiau, jog pirmą, antrą ir trečią kartą beldžiausi į jūsų širdžių duris, ir kad tik tada, kai buvote budrūs ir pasirengę, atskubėjote, išgirdę mano šauksmą? Todėl nenusiminkite dėl tų, kuriems pasiekia mano žinia, bet kurie neparodo jokio susidomėjimo.

36. Vykdykite savo misiją – skelbkite mano Žodį – ir būkite patenkinti savo darbo rezultatais, nesvarbu, ar jie pasirodys iš karto, ar vėliau.

37. Mano Žodyje jūs ieškote jėgos, kurios, kaip jaučiate, jums trūksta, kad atsiskirtumėte nuo to, kas bloga jūsų gyvenime, nes savo širdyse leidote įsitvirtinti savo protėvių papročiams, įpročiams, tradicijoms ir ydoms.

38. Dabar jūsų viduje įsiplieskė kova, nes sąžinės balsas tampa vis aiškesnis. Tačiau jūsų širdis jam vis dar priešinasi, nes, būdama prisirišusi prie juslių, ji labiau linkusi į kūną nei į sielą.

39. Aš laiminu jūsų vidinę kovą, nes ji yra ženklas, kad jaučiate man meilę, kad pripažįstate mano žodžių tiesą ir teisingumą.

40. Būna akimirky, kai bijote, kad jumyse nugalės „kūnas“, nes jūsų tikėjimas ir meilė dar per silpni, kad atsilaukytų prieš pagundas. Tada skubate pas mane, tikėdamiesi mano žodžiuose rasti reikiamų ginklų kovai

su nuodēme ir tamsa. Jūs atēinate susikrimtę, nuliūdę, trokšdami, kad mano žvilgsnis jūsų nepastebėtų, nors žinote, kad nē akimirkai neišvengiate mano žvilgsnio. Vēliau, kai savo širdyse priimate mano žodžio švelnumą, leidžiate ašaroms tekėti be jokių suvaržymų, o tai vis labiau palengvina sielos naštą. Tada galiausiai pagalvojate, kad, kadangi Aš jus priėmiau su tokia didele meile, tai įvyko todėl, kad Aš neįsiskverbčiau į jūsų širdį ir joje neatradau visko, kas jums kelia gėdą mano akivaizdoje.

41. Ach, jūs, maži ir silpni vaikeliai, kurie dar nepažįstate savo Mokytojo! Kas atsitiktų su jumis, kurie ieškote pas Mane jėgų, kad daugiau nebesidarytumėte nuodėmių, jei Aš jus priimtų ne atleidimo, paskatinimo, meilės ir išminties žodžiais, o pasmerkimais ir nuosprendžiais, priekaištais, grasinimais ir bausmėmis? Vieną dieną tai baigtųsi tuo, kad jūs imtumėte abejoti šiuo žodžiu, o tada be jokių stabdžių mestumėtės į materializmo glėbį. Taigi nesakykite, kad mano žvilgsnis jūsų nepastebi tomis akimirkomis, kai per balso nešėją jums perduodu savo žodį.

42. Pažvelkite į šią „darbininkų“ gausybę, tarnaujančių šiame darbe: ir jie, kaip ir jūs, atėjo su širdimi, pilna kančių ir nesuvaldytų aistrų; ir juos taip pat sukretė mano Žodis, ir jie pažino vidinę sielos kovą su kūnu; ir jie taip pat manė, kad mano žvilgsnis jų nepastebi tarp žmonių minios, nes savo Žodyje aš jiems nepriekaištavau dėl jų nuodėmių.

Dabar jie čia, mano laukuose, ir ramiai vykdo užduotį, kurią jiems patikėjau. Juk galiausiai tikėjimas įsiskverbė į jų širdis, nes po kovos jų sielose įsivyravo ramybė ir jie suprato, kad niekada negalės pasislėpti nuo mano dieviško žvilgsnio, kuris seka jus, kur tik einate.

43. Pasaulis ir kūnas vis dar juos gundo, ir tai daroma tam, kad būtų išbandyta jų meilė, tikėjimas ir ištikimybė, ir kad jie neapsnūstų. Kai kurie mėgsta mesti iššūkį pasauliui, nors jų dvasinė jėga dar nėra pakankamai didelė, kad apsaugotų juos nuo visų kritimų. Tai yra tie, kurie krenta ir vėl atsikelia – tie, kurie šiandien pasitraukia, o rytoj vėl sugrįžta, kol ateis diena, kai jie nebebus silpni ir sugebės iki galo išlikti tiesoje.

44. Iš jūsų, kurie šiandien atēinate nusiminę, nes negalite suvaldyti savo silpnybių, Aš padarysiu naujus „darbininkus“, net jei šiuo metu jums atrodo neįmanoma, kad galėtumėte kam nors būti naudingi. Tada savo esybėje pamatysite, kaip stebuklas tampa tikrove, nes patirsite savo sielos transformaciją. Tada silpnasis jausis stiprus, o netikintis – uolus.

45. Tebūnie palaiminti tie, kurie, nusidėję, gailisi ir verkia, nes įžeidė Mane. Palaiminti dvasiai vargšai, nes Aš atėjau juos padrąsinti ir leisti jiems nugalėti pasaulį, nuodėmę, materializmą ir ydas.

46. Rytoj turėsite liudyti savo atsivertimo ir atsinaujinimo stebuklą. Rytoj jūs būsite atvira knyga savo artimiesiems, ir iš jos puslapių, tai yra iš

savo praeities, jūs sėmsite visą patirties ir išminties šviesą, kurią įgijote mano darbe, kad galėtumėte ją pateikti savo artimiesiems kaip brandų jūsų kovos, pasiruošimo ir pergalės vaisių.

47. Tose tautose, provincijose ir kaimuose, kur žmonės trokšta mano atėjimo, kur jaučiama mano Žodžio buvimas, mano „darbininkų“ liudijimas nusileis ant ištroškusių žmonių sielų kaip tikra dangaus rasa.

48. Aš jums jau sakiau, kad mano liudytojai ir pasekėjai bus atstumti, išjuokiami ir persekiojami; tačiau kiti jiems tikės ir juos laimins. Tai bus kita kova, kurią Aš taip pat laiminsiu. Nes ten, kur kovoja, ten bus ir pergalės.

49. Kad visi žemės žmonės galėtų patikėti šios žinios tiesa, Aš pasirūpinau, jog tie ženklai, apie kuriuos pranašavo senovės pranašai, būtų juntami visame pasaulyje – pranašystės, kalbėjusios apie mano sugrįžimą.

Todėl, kai ši Geroji Naujiena pasieks tautas, žmonės išnagrinės ir ištirs viską, kas jiems buvo pasakyta šiais laikais, ir nustebę bei džiaugdamiesi jie atras, kad viskas, kas buvo paskelbta ir pažadėta dėl mano sugrįžimo, ištikimai išsipildė, kaip ir dera Tam, kuris turi tik *vieną* valią, *vieną* žodį ir *vieną* įstatymą.

50. Savo mokymuose Aš jums sakiau, kad gyvenimas yra sielos „Via Dolorosa“ ir kad tai yra jos buvimo žemėje pabaiga. Tai jos Kalvarijos kalnas, kuriame jūs turite stengtis imti mane pavyzdžiu, praktiškai įgyvendindami mano pavyzdžius.

51. Laimingos tos sielos, kurios tikėjimu ir dorybe pasiekia viršūnę. Nes tą akimirką, kai jos atsiskirs nuo savo kūno apvalkalo, kaip atlygį už savo drąsą ir meilę jos patirs Tėvo glamonę. Tai yra tie, kurie be suklupimų įžengs į amžinybę.

52. Mano Žodis šiais laikais padės žmonėms suprasti visą mano įstatymo ir mokymo prasmę, o pasitenkinimas, kurį jiems suteikia žmogus, atneš jiems palaimą – širdies džiaugsmą ir sielos ramybę. Nes tobulą palaimą siela suras tik toje tėvynėje, kuriai ji priklauso.

53. Kiek daug progų jūs nuolat turite daryti gera ir būti naudingi savo artimui. Kiekviena šeima yra tinkamas laukas, kuriame galima sėti mano sėklą. Kiekvienas miestas ir kiekviena tauta yra tarsi žemė, trokštanti gailestingumo ir meilės, o Aš darau jus sėjėjais, kad žmonėms teiktumėte paguodą ir sėtumėte taiką.

54. Veiksmai, žodžiai ir maldos yra priemonės, kurias turėtumėte ir galite naudoti, kad pasaulyje įvykdytumėte užduotį tarnauti savo artimiesiems ir juos mylėti.

55. Aš jus išmokiau tobulos maldos, kuri yra tikroji sielos kalba, sujungianti žmogų su Manimi tiesioginiu ryšiu.

56. Aš jums daviau Žodžio dovaną, kuri yra sieloje esančios šviesos ir širdyje glūdinčios meilės išraiška.

57. Tauta, kuri klausosi mano Žodžio: nesakykite, kad aš iš jūsų reikalauju per daug, nes aš geriau už jus pačius žinau, ko esate pajėgūs.

58. Šiandien jūs jaučiatės silpni, nepatyrę, nesugebantys ir neverti, nes tikrinatė savo vidų ir atrandate daug silpnybių, daug trūkumų, dėl kurių negalite pajusti kitų skausmo. Bet Aš pirmiausia jus išgydysiu, leisiu pajusti savo ramybę, padrąšinsiu jūsų širdis ir išvalysiu jūsų kelią. Tada jūs nebeturėsite baimių, nebeturėsite abejonių, nebesijausite nesugebantys.

59. Todėl Aš kurį laiką leidau jums klausytis Manęs, kad palaipsniui padrąšinčiau jus savo žodžiu, dar nesiųsdamas jūsų į provincijas. Tačiau kai jūsų sielos bus persmelktos mano esmės, jos nebelauks išbandymų ar ženklų, kad galėtų iškelti, nes įkvėpimo dėka jos sužinos, ką turi daryti.

60. Melskitės, tauta, ir kol jūs melsitės, Aš išliesiu savo ramybę ant visų žemės tautų, palaiminsiu jūsų namus ir apšviesiu jūsų kelius.

61. Aš duosiu jums įrodymą, kad viskas, ką jums pažadėjau, yra tiesa. Koks tai bus įrodymas? Tas, kad savo gyvenime pamatysite išsipildant tai, ko jau seniai tikėjotės – tai, ko kai kuriems pasiekti neįmanoma. Kai kuriems tai, ką Aš siūlau, netrukus pasieks, kitus Aš priversiu palaukti. Bet tikrai, sakau jums, nebus nė vieno, kuris negautų mano meilės įrodymo. Kai ši malonė pasieks kiekvieną iš jūsų, jūs prisiminsite mano žodį, ir jūsų tikėjimas tada sustiprės.

62. Nenusiminkite, neliukite ašarų, sugebėkite laukti šios valandos, laikydamiesi mano mokymų, melskitės ir budėkite.

63. Ar matote, kaip šiais akimirksniais, kai pakeliate savo sielą, pamirštate savo kančias ir esate pripildyti mano ramybės? Stenkitės visada būti su Manimi, visiškai laikydamiesi mano mokymo, ir pamatysite, kaip mano ramybė ir šviesa nugalės jūsų nelaimės ir vargus.

64. Supraskite, kad jūsų kančios nėra beprasmės, bet kad jūsų užduotis – tapti dvasiškai ir fiziškai atspariais, kad galėtumėte tapti dalimi mano sėjėjų gretų.

65. Tie, kurie nori nešti žmonėms paguodą, kurie nori pakelti nugriuvusius, kurie nori suteikti jėgų silpniesiems, turi būti apšviesti patirties šviesa, turi būti užgrūdinti kovoje ir išbandymuose. Jokios kančios vaizdas neturi priversti jų nusiminti, jie neturi bijoti jokio artimo nepasitenkinimo, jie neturi bėgti nuo jokios kančios, jei jiems ištiesiamos rankos, trokštančios gailestingumo.

66. Ten, tarp tų, kurie yra užkietėję nuodėmėje ir skausme, pamatysite, kaip daugelis pakils į šviesą, ieškodami atsinaujinimo ir dvisingumo. Tačiau kad šis įkvėpimas juos pasiektų, turite įdėti į jų širdis tikrą brolystės

įrodymą – poelgį, kuris yra šviesos spindulys, pašalinantis tamsą iš to, kuris kenčia.

67. Taigi supraskite, kad skausmas, kuris jus lydėjo įvairiais būdais, buvo tas dantis, kuris iš vidaus suformavo jūsų sielą, kad ji galėtų įvykdyti sudėtingą misiją.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 252

1. Tauta, tu buvai mano apreiškimo šiuo metu liudytoja. Tu esi pasirengusi jį aiškinti ir būti pavyzdžiu „Paskutiniams“. Jūs žinote mano atėjimo priežastį, kaip ir žinote mano išsiskyrimo priežastį, kai ateis mano nustatyta valanda.
2. Jums nereikia bijoti pasaulio, nes esate mano mokiniai. Ne dėl to, kad esate nuolankūs, tapsite vargšais. Nepainiokite sielos nuolankumo su kūno skurdu. Jūs neprarandate savo teisių kaip žmonės dėl to, kad esate dvasininkai – atvirkščiai. Kas supranta dvasinimą ir taiko jį savo gyvenime, tas yra visko, kas jį supa, savininkas ir gyvena bei džiaugiasi intensyviau nei tas, kuris mato ir suvokia tik materialųjį pasaulį.
3. Dvasiniai žmonės yra tie, kurie Trečiajame laikmetyje pelnytai nešioja „Kristaus mokinių“ vardą – žmonės, kurie moka Dievui atiduoti tai, kas priklauso sielai, o pasauliui – tai, kas priklauso materijai; žmonės, kurie iš visų įstatymų sukuria vieną, kuris susideda iš meilės savo Kūrėjui ir meilės Jam savo artimuose.
4. Mano mokymu paruoštas žmogus sugebės atlikti viršžmogiškus darbus.
5. Iš jo sielos ir kūno spindės šviesa, galia ir jėga, leidžianti jam įgyvendinti tai, ko vien protas nesugeba atlikti.
6. Mano valia tu turi pasiekti šį pakilimo lygį, mylima tauta, nes tada kiekvienas tavo darbas bus mano tiesos liudijimas. Iš jūsų žodžių, kaip ir iš jūsų maldų, taip pat iš jūsų rankų tekės dieviškasis gydomasis balzamas, kuris bus džiaugsmas ir išlaisvinimas fiziškai ar dvasiškai sergantiems; iš jūsų žodžių tryks šviesa, kuri sieloms atneš tikėjimą, o jūsų malda bus priemonė, kuria siela bus nunešta, kad savo kelyje sėtų gėrį.
7. Tokia yra tų, kurie seka paskui Mane ir moka aiškinti bei laikytis Mano mokymų, ateitis.
8. Nuo šiol „būkite budrūs“, kad jūsų protas niekada nebūtų aptemdytas, kad išbandymuose, kuriuos turėsite išgyventi, neišduotumėte to, kas šiandien yra jūsų tikėjimas.
9. Kiek džiaugsmo bus šioje tautoje, kai ji atsikratys savo netobulumų ir vykdys mano Žodį pagal mano valią.
10. Šiuo metu tarp jūsų vis dar yra daug kliūčių, trukdančių jums žengti dvasinio tobulėjimo keliu. Jūs žinote, kokios tai kliūtys: jūsų nesutarimai, polinkis į išorinius kulto veiksmus ir tikros meilės artimui trūkumas.
11. Tarp jūsų dar neatsiranda stipri, idealistiška ir kovinga tauta – tauta, kurioje žmonija galėtų rasti patarėją, gydytoją, brolių, vadą. Tarp jūsų dar neatsiranda tauta, kuri savo vienybe ir brolystės dvasia primintų beribį

namą, kupiną taikos, pagarbos ir meilės, kuriame vieno duona yra ir kitų duona, o vieno stogas – visų stogas.

12. Kur tas pavyzdys? Kada jūs kovojote dėl tokio idealo?

13. Tai, ką Aš tau sakau, tauta, nėra priekaištas, tai yra Tėvo žodis, kuris nori tik savo vaikų gerovės ir kuris, norėdamas tai pasiekti, privalo jiems parodyti jų klaidas ir padėti jas ištaisyti.

14. Aš dar kurį laiką pasiliksiu ir duosiu jums savo Žodį. Jame toliau skelbsiu apreiškimus ir atskleisiu tai, ką buvau pasilikęs šiam laikui, o savo mokyme toliau skleisiu reikiamą šviesą, kad žmonija išsigelbėtų iš artėjančios sumaišties.

15. Aš jums pranešiau, kad ateis laikas, kai pamatysite atsirandant daugybę „spiritualizmų“, ir kad tuomet turėsite būti pasirengę atskirti, kuriuose slypi tiesa, o kuriuose – apgaulė.

16. Jūs matysite, kaip atsiras klaidingi pareiškimai, priskiriami Man; gandai apie Dieviškus pasiuntinius, nešančius žinias pasauliui; sektas, vadinančias save „Septynių antspaudų“ vardu, ir daugybę painių bei dviprasmiškų mokymų.

17. Visa tai bus didelio dvasinio sumaišties, kurią sukūrė žmonija, pasekmė. Tačiau nesijaudinkite; užtikrinkite, kad gyventumėte budriai ir melsdamiesi, tada nepasiduosite dvasiniam sumaištimui, nes mano Žodis didžiausios tamsos akimirkomis bus Šviesa, kuri leis jums pamatyti mano kristalinę ir amžiną tiesą.

18. Supraskite, kad dabar yra studijų, mokymo ir apreiškimų laikas. Nebūkite tingūs ar neatsargūs, nes vėliau dėl prarasto laiko liejote ašaras.

19. Ugdykite savo intuiciją, kad jūsų siela jums atskleistų užduotį, kurią ji prisiėmė. Leiskite jai veikti mano darbe, suteikite jai galimybę išpildyti pažadą, kurį ji man davė ir kuris užrašytas jos dvasioje. Jei aš, jūsų Mokytojas, pažadėjau ateiti šiuo metu, kad apšviestų jūsų buvimą savo Žodžiu, – kodėl tada mokiniai neturėtų laikytis savo pažado sugrįžti pas mane?

20. Aš nenorėjau jūsų nustebinti savo buvimu šiuo metu. Juk mano Žodis buvo užrašytas, ir pasaulis žinojo apie mano sugrįžimą. Niekas neturėtų stebėtis, kad, kai Aš jį pašaukiau išklaudyti mano mokymo, tai buvo padaryta siekiant patvirtinti jam dovanas ir užduotis, kurias Aš įdėjau į jo sielą, kai ją siunčiau į Žemę.

21. Ištesėdamas jums savo pažadą, Aš daviau jums įrodymą, kad mano Žodis išsipildo visame kūrinyje, kad taip – kai ateis valanda tai tarp jūsų užbaigti – niekas nesakytų, jog to nežinojo, niekas nesakytų, jog tai jį nustebino, nei atsakytų, kad neturėjo laiko tam pasiruošti.

22. Jau dabar mokykitės gerbti mano valią, vykdydami mano nurodymus ir mylėdami viską, ką Aš numatau. Kas mane myli ir vykdo mano valią, tas yra mano vaikas ir mano mokinys. Kas negerbia mano valios ir vykdo savo valią, tas, nors ir yra mano vaikas, bet nėra mano mokinys, nes jis manęs nemyli ir neima manęs pavyzdžiu.

23. Savo mokyme Aš duodu jums gaires, kad jūs, kaip šio darbo mokiniai, triumfuotumėte, kad nesukluptumėte ir nepadarytumėte klaidų, dėl kurių vėliau turėsite kartai verkti.

24. Aš jums jau dabar sakau, kad tie, kurie šią sėklą iš tiesų sėja su ta širdingumu, su kuriuo Aš ją jums patikėjau, eis savo keliu taikoje. Jiems atsivers durys, kurios anksčiau buvo kurčios jų beldimui; ir nors jie gali susidurti su pasipriešinimu, jie niekada nepralaimės kovos, nes jų dorybė leis jiems įveikti visas išbandymus.

25. Tuo tarpu tie, kurie ignoruoja savo sąžinės balsą, nepaklūsta mano žodžiui ir mane išduoda, visada bus palikti savo priešų valiai, gyvens be ramybės ir jaus baimę prieš mirtį.

26. Argi teisinga, – klausiu savo mokinių, – kad jūs tokį tobulą kūrinį, kokį Aš jums apreiškiau, žmonijai pateikiate taip, kad jis būtų vertinamas kaip nuklydimas arba laikomas dar viena iš tų mokymų ir teorijų, kurios šiais laikais atsirado kaip vyraujančios dvasinės sumaišties vaisiai?

27. Ar būtų teisinga, jei jūs, kuriuos Aš taip labai mylėjau ir mokiau savo žodžiu, kad jūsų liudijimas būtų tyras, patektumėte į žemiškosios teisingumo sistemos rankas kaip savo klaidų aukos arba būtumėte persekiojami ir išsklaidyti, nes jūsų artimieji laiko jus žalingais? Ar manote, kad mano Mokymas – teisingai laikomasi – galėtų sukelti tokius įvykius? Ne, mokiniai. Leiskite Man taip kalbėti jums, nes Aš žinau, kodėl tai darau. Rytoj, kai Aš jau nebekalbėsiu jums šia forma, jūs suprasite, kodėl Aš taip jums kalbėjau, ir pasakysite: „Mokytojas tiksliai žinojo, kokiomis silpnybėmis mes sirgsime. Niekas nepasislėps nuo Jo išminties.“

28. Noriu, kad baigus mano apreiškimą turėtumėte aiškiai apibrėžtą supratimą apie tai, kas yra šis mokymas, kad galėtumėte jo teisingai laikytis; nes iki šiol tarp minios, kuri klausėsi mano žodžio, dar neatsirado tikrų spiritualistų. Iki šiol jūs praktikuojate ne spiritualizmą, o tik savo įsivaizdavimą apie tai, kas yra mano darbas, kuris, tačiau, yra toli nuo tikrojo spiritualizmo.

29. Turite būti stiprūs, kad prisipažintumėte, jog nuklydote; turite susiimti, kad pagerintumėte savo įpročius, ir uoliai siekti, kad tarp jūsų spindėtų šio mokymo tiesa ir tyrumas.

30. Nebijokite keisti išorinės savo garbinimo formų ir kulto pusės, kol neiškraipote mano mokymų esmės.

31. Aš jums duosiu jūsų atlygį, atlyginsiu už visas pastangas ir aukas, kurias aukojate, siekdami tobulinti savo darbus kelyje, kurį Aš jums parodžiau.

32. Daugelis iš jūsų tyrinėja mano apreiškimą, norėdami įsitikinti, ar jis teisingas, ar ne. Tačiau dažnai jūs vertinate jį pagal išorę, užuot gilinęsi į jo prasmę, ir dėl to galiausiai klystate.

33. Aš mačiau, kaip jūs stebėjote mano žodžių nešėjus net ir jų mažiausiuose veiksmuose; mačiau, kaip nustebdavote, pamatę juos verkiančius ar tokius pat žmogiškus kaip ir jūs patys. Tada jūsų širdyse išsiveržė Dievo šmeižimai, ir jūs neigėte mano apreiškimo tiesą.

Aš girdėjau, kaip sakėte: „Kaip jie gali vadintis Jėzaus ‚pėdų pakoja‘ ar balso nešėjais, jei aš juos mačiau silpnus, varganus ir tokius pat žmogiškus kaip bet kuris mirtingasis?“ Ach, jūs, prie pojūčių prisirišusios sielos, kurios tiesą ieškote tik tame, ką galite pamatyti ar paliesti! Ir tuomet žmonės mane pasmerkė, nes gimiau skurde, ir jiems tai sukėlė pasipiktinimą, kai jie matė, kaip mano kūnas kraujavo ant kryžiaus, o mano lūpos skundėsi. Vargšai žmonės, kurie negalėjo suvokti kiekvieno mano veiksmo paslapties ar prasmės.

34. Tiems, kurie jaučia mano buvimą savo sieloje, pakanka mano žodžio prasmės, mano mokymo šviesos, mano meilės spinduliavimo, mano dvasinio gailėstingumo paguodos. Tai yra tie, kurie užmerkia akis prieš viską, kas išorė, kad ieškotų manęs siela – būtent jie visada seka paskui mane.

35. Tuose, kurie jautė Dievo buvimą Jėzaus žodyje, liko Mokytojo aukos mirties esmė kaip dieviškasis meilės antspaudas, taip pat kaip šiais laikais mano žodžio esmė liko tuose, kurie ieškojo Manęs Dvasioje.

36. Argi man reikia jums vėl ir vėl kartoti, kad mano karalystė nėra iš šio pasaulio?

37. Mano Žodis šiais laikais primena jums praeitį, atskleidžia jums paslaptis ir skelbia jums tai, kas ateis. Jis ištaisys viską, ką žmonės iškreipė ir paneigė; nes Aš, kaip Tiesos Saugotojas, ateinu su savo uolumo ir teisingumo kardu, kad nugriaučiau viską, kas klaidinga, kad sutriuškintų veidmainystę ir melą, kad vėl išvaryčiau prekyautojus iš Tiesos šventyklos.

38. Supraskite, kad jums nereikia ieškoti tiesos knygoje, patarimuose ar žmonių įsakymuose, norėdami pasiekti savo sielos išgelbėjimą.

39. Jūs visi turite būti išgelbėti, Aš nerandu nė vieno, kuris jau stovėtų ant tvirto pagrindo. Jūs esate nelaimės ištikti žmonės audringos nakties viduryje, kai kiekvienas kovoja už savo gyvybę, nemąstydamas apie savo artimą, nes jo gyvybei gresia pavojus.

40. Tačiau iš tiesų sakau jums: Aš esu jūsų vienintelis Gelbėtojas, kuris dar kartą ateina ieškoti tų, kurie nuklydo, nes nukrypo nuo laivybos maršruto, kurį sudaro Įstatymas. Aš apšviečiu jūsų kelią, kad pasiektumėte krantą, tą palaimintą žemę, kuri jūsų laukia, nes savo glėbyje ji saugo begalinius lobius dvasiai.

41. Leisk, o tauta, kad mano Žodis padarytų tavo širdį mylinčią, kad rytoj mylėtum savo artimus ir būtum su jais jų skausme, kaip Aš buvau su jumis šių išbandymų valandomis.

42. Padėkite, kad šio mokymo medžio šakos augtų ir išsiskleistų po visą pasaulį, teikdamos vaisių ir pavėsį kiekvienam alkanam ir pavargusiam žmogui, kuris vaikšto po žemę.

43. Aš esu tas medis, o jūs esate vaisiai, per kuriuos žmonija turi mane pažinti.

44. Jei jūsų darbuose bus saldumo ir gyvybės, jūs būsite davę ištikimą liudijimą Tam, kuris jus mokė ir suteikė jums meilės ir tiesos gyvybės svąą.

45. Mokymas, kurį Aš jums daviau šiuo Trečiuoju Laiku, yra Naujasis Testamentas, kuris turi susijungti su praeities laikų testamentais, nes šie trys sudaro vieną apreiškimą.

46. Mano Šviesa apšvies tų žmonių protą, kuriems lemta sujungti visus mano mokymus į vieną knygą.

47. Mano dvasiniai tarnai ves mano išrinktųjų ranką, kad šioje knygoje nebūtų jokios klaidos.

48. Skirtumai, kurie iki šiol egzistavo šioje tautoje, jų ginčai ir nesutarimai išnyks, kai jūs pasinersite į šią knygą ir galiausiai suprasite mano veikalo tiesą.

49. Šiandien jūs nesuvokiate pasekmių, kurias jums atneša jūsų nesutarimai. Bet tikrai, sakau jums, rytoj dėl to jūs liejate ašaras. Kiek kartų Aš prašiau jūsų suvienyti mintis, kulto apeigas, sielas. Kiek iš jūsų neklausė mano dieviško patarimo!

50. Aš įkvėpiau jus sukurti tautą ir daviau jums vardą „Naujoji Izraelis“. Aš daviau jums įvairias misijas ir užduotis, kad savo kelionėje ir pastangose galėtumėte pasikliauti visais reikiama elementais, kaip tai nutiko Izraeliui Pirmuosiuose Laikuose, kai jis, trokšdamas Pasirinktosios Žemės, keliavo per dykumą. Tačiau iki šiol jūs nebandėte suprasti mano užduočių, nei norėjote pasimokyti iš vienybės pavyzdžio, kurį ta tauta paliko raštu – neištrinamo pavyzdžio. Juk būtent jos harmonija ir vienybė leido jai įveikti likimo smūgius, su kuriais ji susidūrė savo kelyje.

51. Jus laukia nauja Pažadėtoji žemė, bet jūs dar esate toli nuo jos. Šiuo metu jūs keliaujate per plačią dykumą, palikote už savęs faraono vergovę

ir jau gavote Įstatymą. Vis dėlto jūs dar ne visiškai atsisakėte stabmeldystės ir, to nesuvokdami, kartais garbinate Auksinį veršį.

52. Jums teks patirti išbandymus, pasipriešinimus ir persekiojimus, kad pabustumėte iš savo miego. Tada jūs tikrai būsite pasirengę vykdyti mano užduotis ir, įkvėpti jų, prižiūrėti darbą, kurį Aš jums apreiškiau, taip kaip izraelitai kadaise pastatė Šventyklą ir Sandoros skrynią, kad išsaugotų Įstatymą. Nes išbandymai juos pažadino į šviesą.

53. Dabar jūsų Šventykla bus jūsų dvasia, o Sandoros skrynia – sąžinė. Ten bus mano Įstatymas, apšviečiantis Viešpaties tautos kelią.

54. Šiais laikais neatsirado nė vieno žmogaus, kuris, sekdamas Mozės pėdomis, vestų šią tautą į priekį ir stebuklais stiprintų jos tikėjimą. Tačiau šiek tiek pasiruošę galėtumėte pajusti dvasinį Elijo buvimą, kuris veda jus šioje kelionėje, drąsina ir įkvepia.

55. Žmonių minios, kurios mane girdi, dabar pravirksta. Tik aš vienas žinau jų raudų priežastį, tik aš vienas žinau visas kliūtis ir sunkumus, su kuriais jie susidūrė savo kelyje ir kurie juos sustabdė.

56. Būkite atkaklūs, minios, būkite ištikimi, ir pamatysite, kaip kliūtys griūna. Melskitės ir dirbkite vis nuoširdžiau, tyriau ir tobuliau, kad savo misijoje rastumėte paguodą ir reikiamą jėgą kantriai ištverti gyvenimo vingius. Jei eisite savo keliu taip, tada, kai mažiausiai to tikėsitės, pamatysite, kad takas išlygintas, o kliūtys išnyko.

57. Jūs esate mano laukai, kuriuose kol kas kviečiai auga kartu su piktžolėmis. Dar neatėjo pjovimo valanda. Bet kai ji ateis, kiekvieno iš jūsų darbai bus teisiami. Tada Aš paliksiu žemėje gerus mokinius, o tuos, kurie nepadarė vienybės ir dvasingumo vaisių, pašalinsiu iš šio pasaulio.

58. Budėkite ir prisiminkite mano žodžius. Nebūkite pernelyg pasitikintys savimi, nes gavote iš manęs labai didelius pavedimus ir užduotis — manydami, kad mano teisingumas jūsų niekada nepasieks. Prisiminkite Dovydą ir Saliamoną, kurie buvo didingi savo tautos akyse, užmigo savo didybėje, pažeidė Įstatymą ir matė, kaip ant jų užgriuvo mano Dieviškasis teisingumas – negailestingas ir išmintingas –, nors jie tikėjo, kad, kadangi Tėvas juos taip labai mylėjo, Jis jų niekada nebaustų.

59. O tauta, galvok apie naujas kartas. Galvok apie savo vaikus, kaip tai darė patriarchai, kurie rengė savo tautas, kad jos sugebėtų priimti Mesijo atėjimą.

60. Melskitės už tuos, kurie dar ateis. Paruoškite jiems kelią gerumu ir meile. Supraskite, kad jie turės dar aukštesnes misijas nei jūsų, ir kad bus gerai, jei jie ras dvasinio tobulėjimo pėdsaką, kuriuo galės sekti. Koks bus tas pėdsakas?: Jūsų gyvenimo, jūsų darbų.

61. Kodėl jūs visada verčiate Mane ateiti su priekaištais? Aš ateinu iš meilės jums, nes matau, kad jūsų širdyse yra skausmas, ir noriu jus paguosti. Nes noriu, kad jūsų sielose būtų mano ramybė.

62. Kartais Aš jums apsireiškiu kaip Teisėjas, kartais pasirodau kaip Tėvas, tačiau visada pasirodau kaip Mokytojas. Šiose trijose apsireiškimo formose jūs turite Dieviškąją Esmę, kuri yra viena: Įstatymas, Meilė, Išmintis. Tai yra Trejybė, esanti mano Dvasioje.

63. Uždarykite akis ir išlaisvinkite sielą, kad ji intensyviai išgyventų šias bendrystės su savo Mokytoju akimirkas. Leiskite jai įsikurti šalia Manęs, kaip tiems, kurie Antrajame Laike sekė Mokytoją sausumos keliais, slėniuose, per kaimus, upių krantuose ir per dykumas, kad nepraleistų nė vieno Jo mokymo. Tada galėsite suprasti tą vaizdinę prasmę, kuria Aš kartais kalbu, kai naudoju Žemės materialius dalykus, kad jums simbolizuoti dvasinius dalykus ir priartinti juos prie jūsų dvasinio suvokimo. Suprasite, kaip mano Žodis priartina jūsų sielai Dangaus karalystę.

64. Ateik, žmonija, kad Aš tave pamokyčiau. Arba gal norite, kad visą jūsų gyvenimą jus toliau mokytų skausmas?

65. Ateikite į mano dvarą, kad sėtumėte laukus brolystės sėkla. Užtikrinu jus, kad mano žemės jūsų nenuvils, kaip tai daro pasaulis.

66. Štai kelias, tiesiai prieš jūsų sielą, kviečiantis jus juo eiti ir niekada daugiau nesustoti. Nes kiekvienas žingsnis, kurį žengsite juo, bus žingsnis, priartinantis jūsų sielą prie tobulos Tėvynės, kuri jūsų laukia.

67. Laikas, kurį Aš dar būsiu tarp jūsų ir šia forma kalbėsiu jums, yra labai trumpas, ir Aš noriu, kad išmoktumėte užsitarnauti nuopelną, kad šiais paskutiniaisiais metais mano Žodis per šiuos balso nešėjus liejtųsi gausiai.

68. Kaip dieviškieji apreiškimai gali tapti atlygiu už jūsų nuopelnus? Per jūsų tikėjimą, jūsų atsidavimą ir jūsų dvasingumą – per tai, kad tautos glėbyje viešpatauja meilė, kad praktikuojamas gailėstingumas, kad mylima tiesa.

69. Iš tiesų, sakau jums: jei nesusivienysite, kaip yra mano valia, žmonija jus išsklaidys ir išvays iš savo tarpo, pamatydama, kad jūsų gyvenimas nukrypsta nuo to, ką skelbiate.

70. Kas atsitiks, jei žmonės pastebės, kad kiekvienoje bendruomenėje vyrauja skirtinga pamaldumo forma ir skirtingas mano mokymo praktikos būdas? Jie nesugebės suvokti, kad būtent Aš jus mokiau.

71. Aš patikiu jums paskutinius trejus savo apreiškimo metus, kad dirbtumėte siekdami šios tautos vienybės – vienybės, apimančios tiek dvasinį, tiek išorinį aspektą, kad jūsų veikla, kupina harmonijos ir vienybės,

būtų didžiausias įrodymas, jog jus visus, įvairiose susirinkimų vietose ir skirtingose šalies dalyse, mokė vienas Mokytojas: DIEVAS.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 253

1. Šiandien aš esu čia kaip Teisėjas. Mano Šviesa įsiskverbia į jūsų esybės šventovę.
2. Aš ateinu, kad paimčiau ir taip pat duotų, kad paimčiau geros sėklos vaisių ir duotų jums naujų sėklų sėjimui.
3. Jūs ateinate į mano akivaizdą, kad padėkotumėte man už gautas malones ir už gerus jūsų darbų rezultatus dvasiniame kelyje. Kai kurie ateina pas mane apimti gailesčio. Tai tie, kurie nešasi kokio nors gailesčio naštą ir, išgirdę mano teisingumo balsą, dreba ir yra apimti baimės. Vieni, kaip ir kiti, ieško mano atleidimo ir meldžiasi, kad ateinančiais laikais jiems netrūktų pragyvenimo.
4. Šiandien pas jus prasideda metai – būtent priešpaskutiniai mano apreiškimo per žmogiškąjį protą metai, ir visiškai natūralu, kad mano Žodis reikalauja teisingumo iš tautos, kuri ilgą laiką priėmė šiuos mokymus.
5. Meilės ir teisingumo ugnimi Aš jums paaiškinsiu savo mokymą, kuris nuo pat pradžių yra įrašytas jūsų dvasioje, kad rytoj jūs sugebėtumėte liudyti šią tiesą.
6. Visi mano darbai yra mano užrašyti knygoje, vadinamoje „Gyvenimas“. Jos puslapių skaičius yra nesuskaičiuojamas, o jos begalinės išminties niekas, išskyrus Dievą, kuris yra jos autorius, nepasieks. Tačiau joje, kiekviename jos puslapyje, yra trumpas santrauka, kurioje Tėvas aiškiai pateikė kiekvieną savo darbą, kad jis būtų suprantamas kiekvienam protui.
7. Ir jūs nuolat rašote savo gyvenimo knygą, kurioje bus užrašyti visi jūsų darbai ir visi jūsų žingsniai visame tobulėjimo kelyje. Ta knyga bus užrašyta jūsų sieloje ir taps žinių bei patirties šviesa, kuria rytoj turėsite apšviesti savo jaunesnių brolių ir seserų kelią.
8. Kol kas jūs negalite niekam parodyti savo knygos, nes netgi jos turinio nežinote. Bet netrukus jūsų esybėje viskas išaiškės, ir jūs galėsite savo artimiesiems parodyti puslapius, kuriuose pasakojama apie jūsų tobulėjimą, atpirkimą ir patirtis. Tuomet jūs tapsite atvira knyga žmonėms. Laimingi tie, kurie priima savo misiją kaip savo pačių. Jie pajus, kad lipa laiptais, kuriuos Jokūbas matė sapne – tai dvasinis kelias, vedantis būtybes į Kūrėjo akivaizdą.
9. Priimkite visus savo gyvenimo išbandymus su meile, žinodami, kad tai pamokos, kurios apšviečia ir stiprina jūsų sielą, kad ji galėtų nueiti tą ilgą kelią, kurį jai dar tenka nueiti. Kuo didesnis jūsų supratimas, tuo didesnė turi būti jūsų meilė Tam, kuris jus išsiuntė į kovos kelią, kad pasiektumėte tobulumą, ir kuris visada jums padėjo įveikti išbandymus.

10. Aš, tiesa, jus išbandau, baudžiu ir teisiu. Bet tuo pačiu metu Aš jus remiu, atleidžiu ir pakeliu. Nė viena siela niekada nebus nusivylusi mano buvimu, nes manyje nėra neteisybės.

11. Aš laiminu jus, žmonių minios, kurios išmokote tyloje mane išgirsti ir sulaikyti raudą, kurią iš jūsų išplėšia kelio erškėčiai. Jūsų lūpos tyli, kad neišsiveržtų joks skundas, o vietoj to mane laimina jūsų širdis. Kaip gi Tėvas, kuris jaučiasi taip suprastas savo tvarinių, galėtų jūsų nepašventinti?

12. Šviesa dabar plinta jūsų sielose. Atėjo laikas, kai tamsūs šešėliai pasitraukia nuo tautos, kurią Aš šiuo metu ieškau ir vieniju.

13. Šią tautą sudaro daug kartų, ir iš kiekvienos iš jų Aš šiandien priimu jų duoklę, tai yra jų darbo vaisių, kad kiekviena gautų atlygį pagal savo darbus, pastangas ir tikslus.

14. Kas trokšta pasaulio garbės ir pagyrimų, tegul juos čia gauna; tačiau jie bus trumpalaikiai ir jam nebus jokios naudos tą dieną, kai jis įžengs į Dvasinį pasaulį. Kas siekia pinigų, tegul *čia* gauna savo atlygį, nes būtent to jis ir siekė. Tačiau kai ateis valanda, kai jis turės čia viską palikti, kad įsikurtų Anapus, jis neturės nė menkiausios teisės reikalauti kokio nors atlygio savo sielai, net jei manys, kad daug padarė labdaros labui.

Priešingai, tas, kuris visada atmesdavo pataikavimus ir privilegijas, kuris mylėjo savo artimus tyra širdimi ir nesavanaudiškai bei atmesdavo bet kokį materialų atlygį, kuris buvo užsiėmęs sėti gėrį ir kuriam džiaugsmą teikė atlikti meilės darbus – tas nemąstys apie atlygį, nes gyvens ne savo pačio pasitenkinimui, o savo artimųjų labui. Koks didelis bus jo ramybė ir palaima, kai jis atsidurs savo Viešpaties glėbyje!

15. Reikia leisti medžiams augti, kad juos būtų galima atpažinti pagal vaisius. Tada ateis Teismo valanda, kai mano Meilės teisingumo ugnyje bus sunaikinti visi tie, kurie žmonėms davė nuodingus vaisius, o gerbiami bus tik tie, kurie davė gyvenimo ir sveikatos vaisius.

16. Taip pat bus teisiamos visos religinės bendruomenės ir sekotos, esančios žemėje – taip, kad liktų tik tie, kurie myli tiesą ir ja vadovaujasi, o visi tie, kurie ją slepia už melo, netikrumo ir veidmainystės šydo, išnyks.

17. Yra tik vienas įstatymas, todėl ir tik vienas būdas jį įvykdyti. Būtent jo jūs visi turite ieškoti, kad būtumėte dvasiškai vieningi.

18. Jūs, kurie girdite mano balsą, šiuo metu viduje įvertinkite save. Jūs klausiate savęs, ar jūsų idealas yra kilnus, o jūsų darbai – tyri. Jūs klausiate savęs, ar jau esate pakankamai pasirengę, kad po mano išsiskyrimo su žmonėmis sugebėtumėte pasilikti kaip patriarchai, pranašai ir apaštalai. Jūs klausiate savęs, ar jau esate susidvasinę, ar darote garbę pavadinimui „dvasininkai“, kurį Aš jums daviau, kad jus pažymėčiau.

19. 1948 metais šią tautą sukrėtė žemės drebėjimas. Tai buvo mano teisingumo smūgis, kuris jus pažadino, kaip visais laikais, kai patekdavote į fanatizmo ar rutinos letargiją.

20. Jeigu nuo pat mano pasirodymo pradžios šiuo laikotarpiu būtumėte bandę suprasti mano naujosios žinios prasmę – kiek skausmo, kiek ginčų ir kiek vidinių kovų būtumėte sau sutaupę! Tačiau, kaip visada, pasidavėte išoriniam kultui, kuris sielai neleidžia būti laisvai ir pakilti. Taigi turėjo ateiti laikas, kai reikėjo uždėti ribą jūsų klaidoms. Ar esate spiritualistai? Tuomet turite tai įrodyti savo pamaldose, savo gyvenime ir tarpusavio santykiuose.

21. Kol vieni pabudo ir suprato, kas yra tiesa, ir ėmėsi dirbti dvasinio tobulėjimo labui, kiti, laikydamiesi savo papročių, įsikibę į savo simbolius, kulto formas ir įpročius, sako, kad Aš jums parodžiau visus šiuos simbolius, ir todėl jie jiems yra įstatymas.

22. Įsiplieskė ginčas, tačiau tai ne pirmas kartas, kai tai vyksta tarp Dievo mokomos tautos. Jau Pirmuoju laikotarpiu, vienoje iš Dievo ant Sinajaus kalno viršūnės diktuočių įsakymų, Aš įsakiau žmonėms nenaudoti jokio atvaizdo, kuris vaizduotų Dieviškumą, ir tuo pačiu metu Aš jiems paaiškinau, kad tikrasis Dievo garbinimas yra to įstatymo vykdymas, kuris apsiriboja vien meile Dievui ir meile artimui.

23. Vis dėlto tauta sukūrė begalę tradicijų ir kasdien didino savo fanatizmą bei stabmeldystę. Dabar simbolis nebebuvo prasmės vaizdinys, per kurį jis gaudavo paaiškinimą apie kažką aukštesnio, bet tapo stabmeldystės ir garbinimo objektu.

24. Būtina buvo, kad Aš atėjau į pasaulį, kad jums parodysiu kelią, nuo kurio vis labiau nutolote. Tačiau kai kunigai ir fariziejai suprato, kad Aš atėjau ne skelbti tradicijų, jie mane apkaltino ir pasakė tautai, kad mano žodis prieštarauja Mozės įstatymui. Tada Aš pakėliau balsą, kad atsakyčiau veidmainiškiems įstatymo atstovams, jog Aš atėjau ne tam, kad prieštarautų Tėvo nustatytam įstatymui, bet tam, kad savo gyvenimu jį išpildyčiau – kad tai, ką norėjau ištrinti iš širdžių, buvo beprasmiškos tradicijos ir apeigos, dėl kurių jie buvo pamiršę vykdyti įstatymą, tai yra: mylėti Dievą ir mylėti vieni kitus.

25. Argi jums neatrodo teisinga, kad šiandien, kai jūs gyvenate Šventosios Dvasios laikais, Aš iš jūsų širdžių ištrinu viską, ką jūs įvedėte į šį darbą – kurį pažinote kaip spiritualizmą – iš tradicijų ir išorinių kulto formų?

26. Tiesa, kad kiekvieno iš trijų Apreiškimų, kuriuos Dievas davė žmonijai, pradžioje jums buvo leista naudoti kai kuriuos simbolius ir kulto veiksmus, siekiant palengvinti jūsų dieviškųjų mokymų supratimą ir įsisavinimą, bet ne tam, kad juos išlaikytumėte amžinai, ir dar mažiau tam,

kad juos garbintumėte. Tai visada buvo jūsų dvasinio sąstingio priežastis ir priežastis, dėl kurios Aš visais laikais atvykdavau, kad nukreipčiau jus nuo pavojingo kelio ir nuvestų jus tikruoju Šviesos keliu.

27. Šiandien Aš taip pat neatmetu to, ką buvau nurodęs praeityje, bet mokau jus to laikytis, suteikdami savo gyvenimui ir darbams aukštesnį dvasinio pakilimo lygį, kuris kartu yra ir nuoširdumas.

28. Todėl, kai Aš nustosiu kalbėti su jumis šia forma, jūs nebeturėsite troškimo nei materialių daiktų, nei apeigų ir formalumų, nes jau būsite išsilaisvinę nuo stabmeldystės ir materializmo, kad Dvasia ieškotumėte Tėvo, kuris taip pat yra Dvasia, buvimo.

29. Netrukus atsidursite tarp žmonių, kurie pavargo nuo išorinių kulto apeigų ir yra nusivylę savo religiniu fanatizmu. Todėl sakau jums, kad dvasinio pakilimo žinia, kurią jiems nešite, pasieks jų širdis kaip šviežia ir gaivinanti rasa.

30. Ar manote, kad jei ateisite pas juos su fanatiškais kulta ir veiksmis, prieštaraujančiais dvasiniam gyvenimui, pasaulis galėtų jus pripažinti dieviškosios žinios nešėjais? Iš tiesų, sakau jums, jus laikytų naujos sektos fanatikais!

31. Atsižvelgiant į aiškumą, su kuriuo Aš jums kalbu, yra tokių, kurie Man sako: „Mokytojau, kaip įmanoma, kad turėtume atmesti daugelį kulto apeigų, kurias mums paliko Roque Rojas kaip palikimą?“ Dėl to Aš jums sakau, kad Aš jums pateikiu tą pavyzdį iš „Antrojo laikotarpio“, kai Aš žmonėms paaiškinau, kad dėl ritualų, formalumų, tradicijų ir švenčių laikymosi jie buvo pamiršę *Įstatymą*, kuris yra esmė. Aš jums priminiau šį jūsų Mokytojo poelgį, kad suprastumėte: ir šiandien turite pamiršti tradicijas bei apeigas, net jei jų išmokote iš Roque Rojas, kaip tuomet Mozės tauta perėmė jas kaip palikimą.

32. Na, Aš tuo nenoriu pasakyti, kad jie būtų jus mokę ko nors blogo – ne. Jie tiesiog buvo priversti pasitelkti simbolius ir veiksmus, kurie turėjo padėti tautai *suprasti* dieviškus apreiškimus. Tačiau vos tik šis tikslas buvo pasiektas, reikėjo pašalinti bet kokią dabar nebereikalingą garbinimo formą ar simboliką, kad galėtų spindėti tiesos šviesa.

33. To, ko iš jūsų reikalauju, yra nuoširdumas – pradedant nuo žodžio nešėjo, kuris perduoda mano Žodį, ir baigiant paskutiniu juo iš „vaikų mokinių“.

34. Didžiausia atsakomybė tenka žodžio nešėjams, nes per jų lūpas Aš aiškinu *Įstatymą*. Bet jie nesuvokė savo atsakomybės. Jiems sakau: pabuskite! Išgirsti savo sąžinės balsą! Pažvelkite į šią tautą – nežinančią, trokštančią mano Žodžio – kaip ji apsirengė nuolankumu ir atvirumu tam, ką jūs jai siūlote. Kas atsitiktų su jumis, jei tauta sukiltų ir pareikalautų iš

jūsų pasiruošimo bei dvasingumo? Ir kiek pagrindo bei teisės ji turėtų tai daryti, juk kalbama apie jos tikėjimą, jos sielą, apie taiką žemėje ir kelią į amžinybę.

35. Mano Žodžio skelbėjai, perteikėjai, Trečiojo Laiko pranašai: nei jūsų nepatyrimas, nei jūsų nebrandumas, nei jūsų skurdas nėra kliūtis tam, kad Aš galėčiau per jus pasirodyti žmonijai – būtent jūsų nuodėmė ir jūsų nepasirengimas riboja mano Žodžio prasmę ir slepia tiesą, kurią Aš atnešiau savo tautai.

36. Iš tiesų, sakau jums: kas nesijaučia pajėgus susidvasinti, tas tegul geriau laiko lūpas uždaras ir nemaišo tiesos su melu. Nes žmonių minios, kurios tai girdi, dar nemoka atskirti pelų nuo kviečių, tai yra, melo nuo tiesos, nereikalingo nuo esminio.

37. Mano Žodis yra griežtas ir nedviprasmiškas. Tačiau žinokite, kad ir šis apreiškimas kada nors pasibaigs, ir būtina, kad jūsų geriausias darbas būtų dvasinio darbo, kurį Aš jums patikėjau, vainikavimas.

38. Žinokite, kad šis Žodis, išėjęs iš jūsų lūpų, yra dvasinė žinia, kuri nuverčia karalystes, imperijas ir sostus, kad į žmonių sielas įžengtų Dangaus karalystė, kuri yra meilės, taikos ir teisingumo karalystė.

39. Į kitas tautas Aš pasiunčiau savo Žodžio pasiuntinius. Melskitės už juos ir savo mintimis suteikite jiems jėgų. Jie augins sėklas ir suvienys žmonių minias, kurios, kartą tapusios dvasinės, susivienys su jumis brolystės ir supratimo ryšiais.

40. Šiuo metu Aš ruošiu naujus savo Žodžio pasiuntinius, kurie šią Gerąją Naujieną taip pat nuneš į kitas tėvynes. Ant visų Aš išskleidžiu savo taikos apsiaustą.

41. Laikas, kuriame gyvenate, yra pereinamasis laikotarpis, vystymosi, išbandymų, pokyčių ir netikėtumų laikotarpis. Gyvenkite budriai, budėkite ir melskitės bei ištvermingai laikykitės mano Įstatymo.

42. Šiandien laukia kova, šiandien uždirbami nuopelnai, šiandien kenčiama, kovoama ir vargstama. Rytoj, kai visi būsite su Manimi, kai pasieksite sielos tobulumą, turėsite savo tėvynę Tėvo glėbyje, kur viskas atsiduria ir kur saugoma visa, kas pasiekė tobulumą – „glėbyje“, kuriame glūdi išmintis, tobulumas ir šlovė, kokių čia net negalite įsivaizduoti.

43. Mano Žodis yra Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, vedantis jūsų sielą į Pažadėtąją žemę. Eikite pas Jį, nepasiklyskite, mylima tauta.

44. Mano šviesos spindulys nusileidžia ant kalno, iš kurio Aš jūsų klausiu: kodėl jūs vis dar esate jo papėdėje, kodėl jums dar nepavyko jo įkopti?

45. Daugelis Mane girdi su dideliu džiaugsmu širdyse. Tačiau kai kurie, išgirdę Mano Žodį, pasiduoda dideliui liūdesiui. Tai tie, kurie, kaip Izraelis

Egipte, jaučiasi vergais. Jie vis dar nešioja botago žaizdas, o jų alkis – tai alkis laisvės ir šviesos.

46. Žinokite, kad tai skirta jums, dėl kurių Aš atėjau, nes mačiau, kaip jūs alkstate ir trokštate teisingumo, laisvės ir meilės.

47. Ateikite ir išklauskite šį balsą, kuris įkvepia jums drąsos, pripildo jėgų ir apšviečia jus, kad galėtumėte nususkti nuo faraono ir išvykti iš jo kraštų, kur buvote įkalinti, sužeisti ir pažeminti.

48. Pakelkite žvilgsnį ir pažvelkite į dieviškąjį kalną, kaip jis kviečia jus į jį. Eikite prie jo, tikėkite, kad pasieksite viršūnę, ženkite pirmuosius žingsnius, kopkite aukštyn, ir netrukus jūsų džiaugsmas bus didelis, kai pajusite, kad grandinės, kurios jus laikė, ir jungas, kuris jus slėgė, liko už nugaros.

49. O visų laikų tauta! Pašalink iš savo širdies nedėkingumą, kad tikrai patirtum savo Tėvo ramybę.

50. Šiuo keliu akieji vėl pradeda matyti, pavargusieji atgauna jėgas, raišieji vaikšto, ligoniai pasveiksta, nuliūdusieji džiaugsmingai dainuoja.

51. Aš vėl suvieniju savo tautą ir patvirtinu jos dvasinę misiją žmonijos atžvilgiu. Aš paverčiu atstumtuosius žmonėmis, kurie yra naudingi savo artimui, o tuos, kurie laikė save atstumtais, – pranašais ir sielos gydytojais.

52. Būtent jūs turite liudyti apie mano atėjimą šiuo Trečiuoju laikmečiu. Žinau, kad tautos ir provincijos reikia jūsų liudijimo. Tačiau žinokite, kad, jei iškelsite, tai turi įvykti tam, kad pasirodytumėte kaip Šviesos vaikai.

53. Noriu, kad jūs iš anksto suvoktumėte dvasinę misiją, kurią šiuo metu jums patikiu, didingumą. Tik taip jūsų siela suvoks jūsų misijos atsakomybę.

54. Bet jei manote, kad Aš turiu laukti, kol jums patiks pasiruošti nešti šią Šviesos žinią pasauliui, jūs klystate. Nes būtent Aš išgelbėju žmones ir jų sielas. Jūs būsite tik kelio rengėjai, skelbėjai, pranašai, tarnai. Dėl šių užduočių įvykdymo Aš jus mokau.

55. Aš įdėjau esmę į kiekvieno mokinio širdį. Ši esmė bus jūsų mintyse ir maldose, jūsų žodžiuose ir jūsų meilės darbuose.

56. Ar neprisimenate, kad Aš jums sakiau, jog turite būti dvasinis malonumas tarp žmonių?

57. Ko daugiau galėtumėte trokšti žemėje, jei ne būti patarėjais, vedliais ir sielų gydytojais tiems, kurie kenčia?

58. Gailestingumas yra viena iš gražiausių meilės gėlių, ir būtent ši gėlė, pagal Mano valią, turi pražysti jumoje, kad savo kvapu apgaubtų jūsų artimus. Iš tiesų, sakau jums: jei turite idealą ar troškimą suteikti savo sielai didingumo, siūlau jums gailestingumo kelią. Aš siūlau jums šį kelią, kuriuo žmonės retai eina, kad juo pakiltumėte pas Mane.

59. Noriu, kad pasiekę šio kelio atkarpos pabaigą, jaustumėte pasitenkinimą, jog likote ištikimi mano mokymui. Mano Žodis stiprina jus, kad tvirtu žingsniu tęstumėte savo kelią iki kelionės pabaigos.

60. Paskutinėmis mano apreiškimo dienomis jūsų kelyje pasirodys daug pagundų ir kliūčių, todėl Aš jus įspėju ir raginu būti budriems, kad budėtumėte ir melstumėtės.

61. Būkite stiprūs, o tauta, ir išbandymas praeis. Nes jei nebūtumėte paklusnūs ir ištikimi ir pasiduotumėte pagundai, susikurtumėte begalinę išbandymų grandinę, kuri sumaišytų daugelio protą ir sunaikintų tikėjimą daugelio širdyse.

62. Jūsų misijos planas jau parengtas, ir jūs neturite nuo jo nukrypti.

63. Aš jums sakiau, kad, kai baigsiu savo žodį, duosiu jums pakankamai laiko pasiruošti, studijuoti, apmąstyti ir tarpusavyje praktikuoti mano mokymą. Kai pastebėsiu, kad mano tauta tapo dvasinė, Aš atversiu kelius, kuriais turėsite išeiti ir nešti Šviesos žinią, kurią Aš jums patikėjau, kad ją paskelbtumėte žmonijai.

64. Planas, kurį Aš jums parengiau, yra aiškus ir paprastas, kad jūs jo nė mažiausiai nekeistumėte ar nepakeistumėte, jei norite vadintis spiritualistais.

65. Kas nori turėti įgaliojimą atversti savo artimus – galią gydyti ligonius, kokios jūs iki šiol dar nepatyrėte, ir jėgą daryti stebuklus, tas turi būti ištikimas mano įstatymui ir atsidavęs mano įsakymams; tada jis niekada netrūks įkvėpimo ir galios atlikti didžius darbus, kupinus meilės ir išminties.

66. Kas menkai vertina dvasines dovanas ir vaisius, kylančius iš tyro mano mokymo praktikos, nes ji labiau vilioja pagyrimai ir materialūs atlygiai, tas tegul pasisotina tuštybėmis ir klaidingais pasitenkinimais, kurie nesotina sielos. Būtent tai jis myli žemėje ir to jis ieškojo mano darbe, ir Aš leidžiu jam tai gauti. Tačiau tikrai, sakau jums, tie, kurie nevykdo to, ką Aš numatiau, kurie stovi vietoje ir neatsisako savo fanatizmo, tuštybių ir materialių siekių, bus kliūtis, neleidžianti žengti į priekį tiems, kurie myli mano nurodymus ir nori jų iš tikrųjų laikytis.

67. Kokiais žodžiais ar pretekstais man atsakys tie, kurie nepaiso mano nurodymų, kai aš jiems parodysiu sustingusią tautą, įstrigusią fanatizme ir beprasmiose tradicijose – kai aš jiems parodysiu tautas, kurios ir toliau turi laukti Trečiojo laikotarpio apaštalų atėjimo?

68. Tai mano Meilė, kuri kalba jums – mano Šviesa, kuri be perstojo budi virš jūsų, įspėja jus, kad neleistų jums užsitraukti kančios taurės vietoj dvasinio tobulėjimo.

69. Aš ruošiu jus dienai, kai paskutinį kartą kreipsiuosi į jus. Nes nuo to momento šiai tautai dvasiniame pasaulyje viskas pasikeis. Todėl jau seniai

jums sakiau, kad neturėtumėte būti tradicijų šalininkai ar išorinių formų saugotojai, kad iš savo kulto apeigų neturėtumėte daryti papročių ar įpročių, kurių vėliau nebegalėsite išrauti iš savo širdies.

70. Argi manote, kad viskas turi išlikti ta pačia forma neribotą laiką? Ar manote, kad visą savo gyvenimą būsite susibūrę šiose susirinkimų vietose? Ne, tauta, būtina, kad viskas, ką iki šiol turėjote, išnyktų iš jūsų akiračio, kad pajustumėte tikrojo dvasingumo šviesos pasirodymą. Iki šiol jūs nesupratote nei mano žinios prasmės, nei šio darbo tikslo.

71. Tiesa, „Pirmieji“, neturėdami pakankamai žinių ir pamokymų, nesugebėjo suvokti apreiškimo, kuris juos nustebino, prasmės. Bet jūs, priklausantys „paskutiniams“ – tiems, kurie turėjo liudyti šio laikotarpio pabaigą – ar manote, kad teisinga laikytis „pirmųjų“ klaidų ir toliau nežinoti šios žinios prasmės, kaip jos nežinojo tie, kurie matė tik Trečiojo laikotarpio aušrą?

72. Ne, sakau man jūsų širdis. Sakau jums visiems, kad šis įsitikinimas, kurį turite šiais momentais, neturi jūsų palikti išbandymų valandą. Nepamirškite, kad šią dieną sakau jums, jog už jūsų paklusnumą ir nuoširdumą turėsite ramybę savo namuose ir visuose keliuose, kuriais eisite.

73. Darykite viską, ką galite, kad į artėjantį sumaišties laikotarpį įžengtumėte pasiruošę ir stiprūs. Savo sumaištimi nepadidinkite tos sumaišties, kurią sukelia sektos, bažnyčios, filosofijos ir doktrinos, kai ateis laikas, kai visi ginčysis dėl tiesos.

74. Noriu, kad šis tauta, kurią Aš mokiau dvasine forma, įžengtų į šį laikotarpį ramiai, sąmoningai, budriai ir nuolankiai, ir kad jos buvimas būtų šviesos spindulys ir ramybės dvelksmas toje audroje.

Tebūnie mano ramybė su jumis!

Mokymas 254

1. Aš ateinu priimti ir duoti, Aš ateinu jus išklausyti ir kad jūs išklausytumėte Mane.
2. Nesuskaičiuojamą daugybę kartų Aš pasirodžiau kaip Tėvas ir kaip Mokytojas. Šiandien mano valia yra pasirodyti kaip Teisėjas, nes Aš jums patikėjau vienerius metus, už kuriuos reikalauju iš jūsų vaisių. Amžinybėje šis laikotarpis yra tik akimirka. Tačiau darbai, kuriuos per jį atliksite, bus užrašyti knygoje, kurioje užrašote savo gyvenimo istoriją. Ši jūsų dvasioje parašyta knyga išsaugos jūsų kovų pėdsakus, siekiant tikslo, ir būtent ją pateiksime Aukščiausiam Teisėjui.
3. Šiandien jūs man parodote tik vieną puslapį, atspindintį labai trumpą laikotarpį, per kurį žengėte *vieną* žingsnį į priekį tobulėjimo kelyje.
4. Kuo aukščiau kilsite, tuo jūsų darbai pasieks didesnę tobulumą, ir jūs vis geriau ir giliau suvoksime mano darbą. Dėl to Aš įkvepiu jums pasitikėjimą mano pažadais, pakeliu jus, pažadinu jus ir išgydau jus.
5. Aš noriu priimti jūsų vaisių, nes jūs jį pasiekėte per meilės idealą, pastangas ir siekdami patikti savo Tėvui. Jūs kovojote sunkiuose išbandymuose, peržengėte per uolienas. Jūsų kūno akys verkė, o jūsų siela taip pat raudėjo.
6. Jūsų lūpos tyli, o siela šiuo metu nesiskundžia, ir jūs visą patirtą kartėlį paverčiate viltimi į Mane ir atleidimu savo artimiesiems. Aš laiminu jus už jūsų paklusnumą.
7. Jūs jaučiate, kad pabundate į naują dieną, kad žengiate žingsnį į priekį, ir nuo tada jūsų dvasia dar labiau nušvinta, o jūs mane suprantate geriau. Taip pat teisingai įvertinate savo atsakomybę, kurią prisiėmėte prieš Tėvą ir prieš pasaulį.
8. Šiandien žinote, kad laikas yra brangus turtas, kurio negalite švaistyti, ir kad jūsų dovanos yra tarsi brangakmeniai, kurie neturi likti paslėpti.
9. Tamsos ir nežinojimo laikas jums baigėsi. Šiandien jūs, kaip apaštalai, žinote, ką sakote, ką darote ir ką mąstote, ir stengiatės atlikti gerus darbus, kad užsitarnuotumėte teisę į mano malones. Jūs gyvenate šviesos apsuptyje, ir jei kas nors yra apakintas jos, tai atsitinka dėl aiškumo trūkumo jo žvilgsnyje.
10. Aš visiems vienodai išlieju savo malonę, tačiau kiekvienas ją priima pagal savo sielos pasirengimą ir pakilumą.
11. Dabar Aš priimu įsikūnijusių būtybių darbo rezultatus, nes žemiškasis gyvenimas matuojamas laiku. Kai įžengsite į dvasinį gyvenimą, suprasite, kad amžinybė negali būti matuojama valandomis, dienomis ar metais, nes laikas neturi jokios įtakos dvasiniam pasauliui.

12. Aš esu čia, nematomas visai žmonijai, kurios gyvenimas pulsuoja manyje, nes Aš esu jos Tėvas – vienintelis, kuris gali tobulai įvertinti jos gyvenimą ir poelgius. Aš matau, kaip žmonės klaidžioja chaose, nešioja karą širdyje ir net sieloje, nešioja žudantį ir griauinantį ginklą ne tik rankose, bet ir širdyje, o kalbą naudoja kaip tikrą dviašmenį kardą. Vieni puola, kiti gina save. Vieni sėja mirtį, o kiti kabinasi į gyvenimą. Ir tarsi šešėlis plinta naujų mokymų apsiaustas, kuris sklinda iš širdies į širdį ir iš sielos į sielą.

Susidūrę su šia grėsme, žmonės ir tautos dreba ir klausia savęs, kodėl Visagalis nesustabdo šių pražūtingų mokymų plitimo. Į tai Tėvas atsako: „Aš leidžiu jiems sudygti, augti, žydėti, plisti ir duoti vaisių, kad žmonija šiuos medžius atpažintų pagal jų pačių vaisius.“

13. Šios doktrinos, teorijos ir pasaulėžiūros išplis po pasaulį, kad žmonės, paragavę visų vaisių, nukreiptų savo žvilgsnį į Gyvenimo medį ir suprastų, jog tikrasis vaisius – tas, kurio skonis saldus, o esmė – gyvybė – yra tas, kurį Aš jums siūlau savo Meilės įstatyme nuo pat laikų pradžios.

14. Žmonių taika yra laikina. Tik ta taika, kurią Aš jums siūlau, yra amžina.

15. Aš kalbu jums per žmogiškąjį protą, ir mano Žodis yra ta pati meilės sėkla, kurią Aš visada sėjau jumyse.

16. Aš daviau jums jėgų – bet ne tam, kad jomis primestumėte savo artimiesiems mano valių. Aš išlaisvinau jūsų sielą – bet ne tam, kad ji piktnaudžiautų šia laisve. Mano ginklai yra tiesa, meilė, gailestingumas, taika, atleidimas.

17. Kad galėtumėte mane deramai atstovauti ir būti mano ištikimais liudytojais, turite pasinaudoti mano mokymais ir gilintis į mano Žodį, kad nepakliūtumėte į klaidas, kurios jus suskaldo ir lemia, jog – kol vieni gina išorines kulto formas ir tradicijas bei stengiasi jas išsaugoti, kiti kovoja už mano mokymo esmę ir dvasingumą. Prisiminkite, kad pirmajame įstatymo įsakyme, kurį per Mozę daviau žmonijai, Aš pasakiau: „Nesidarykite sau jokio atvaizdo ar paveikslo, vaizduojančio dangiškus dalykus, kad prieš jį atsiklauptumėte ir jį garbintumėte.“ Nuo tada žmogaus ir sielos kelias yra aiškiai nubrėžtas.

18. Mozė neapsiribojo tik Dešimties įsakymų perdavimu žmonėms, jis taip pat įvedė antraeilius įstatymus, reglamentuojančius žmogaus gyvenimą, ir įtvirtino tradicijas, apeigas bei simbolius dvasiniame Dievo garbinime, viską derindamas su tuometiniais žmogaus dvasios raidos etapais. Tačiau atėjo pažadėtasis Mesijas ir panaikino tradicijas, apeigas, simbolius bei aukas, palikdamas nepaliestą tik įstatymą. Todėl, kai fariziejai sakė tautai, kad Jėzus prieštarauja Mozės įstatymams, Aš jiems atsakiau,

kad nesu prieš Įstatymą, bet atėjau jį išpildyti. Jei mano mokymai panaikintų tradicijas, tai įvyktų todėl, kad tauta, siekdama jų laikytis, pamiršo laikytis Įstatymo.

19. Ta situacija pasikartojo šiais laikais, tauta. 1866 metais mano buvimas buvo apreiškintas per Roque Rojaso žmogiškąjį protą, kuris jį jums paskelbė. Tačiau ir jis sukūrė tradicijas, kulto formas ir simbolius, kad padėtų jums suprasti apreiškimų prasmę.

20. Dabar, kai artėja laikas, kai Aš nebekalbėsiu su jumis šia forma, noriu iš jūsų širdžių ištrinti bet kokį materializmą ir fanatizmą, kuris galėtų egzistuoti jūsų kulto ir elgesio viduje, kad galėtumėte teisėtai nešti „Šventosios Dvasios mokinių“ vardą. Tačiau supraskite: kai Aš pašalinu nereikalingas tradicijas ir papročius, tai nereiškia, kad Aš prieštarauju savo Įstatymui. Nes, kaip ir Antrajame laikmetyje, siekdami laikytis tradicijų, jūs galite pažeisti tikrąjį dvasinį Dievo garbinimą ir savo pareigas žmonijai.

21. Jei savo garbinime Tėvui jau esate laisvi nuo bet kokio materializmo, nebūkite išdidūs, manydami, kad pasiekėte dvasingumo viršūnę, iš kurios visi, prisipažįstantys priklausantys sektoms ar bažnyčioms, jums atrodo nebrandūs. Nes kol jūs matote skiedrą savo artimųjų akyse, Aš galiu jums parodyti rąstą, kurį nešiojate su savimi.

22. Žmonės yra pavargę nuo tradicijų, formalumų ir apeigų. Aš noriu jiems parodyti savo mokymo šviesą kaip poilsio vietą sielai, išvargusiai ieškodama šviesos.

23. Tauta, leisk man būti tavo teisėju, išklausk mano balsą, kuris kalba jums per jūsų sąžinę. Neieškokite pas mane atlygio ar pagyrimo, nesiekite atlygio. Jei aš jums suteikčiau šiuos malonumus, jūs jais piktnaudžiautumėte ir pasijustumėte esą valdovai. Ieškokite Manęs nuolankiai, kaip mažiausiojo iš mano vaikų. Jei ko nors gailitės, nusilenkite prieš Mane, nes Aš būsiu jūsų teisėjas ir kalbėsiu jums su didžiausiu nuoširdumu, su gailestingumu jus pataisysiu. Tada mano žodžiuose atpažinsite dievišką pažadą apie kažką, ko niekada nesitikėjote, apie kažką, pranokstantį bet kokį troškimą.

24. Aš jums duodu Žodžio dovaną, kad ji, kaip varpų skambesys, pažadintų miegančiuosius, kad ji suteiktų jėgų, paguodos ir gyvybės.

25. Nelaukite, kol nelaimingi įvykiai privers žmoniją sugrįžti pas Mane. Budėkite, melskitės ir sėkite, tada mano Dvasios šviesa ir taika plis iš širdies į širdį.

26. Nors mano Žodis praeina per žmogaus protą ir lūpas, jis susideda iš Šviesos ir Meilės. Pasiruoškite, minios, ir leiskite Man pasireikšti per mano balso nešėjus. O jūs, kurie buvote išrinkti šiai aukštai ir delikačiai užduočiai, – pasiruoškite dar labiau. Kas nesijaučia pajėgus perduoti mano Žodį tyrai,

tas turi pasiruošti. Jei jis to nesugeba, tegul geriau tyli ir užsandarina lūpas. Bet žinokite, kad jūsų menkumas, jūsų nepatyrimas ar jūsų kuklumas nėra kliūtis mano apreiškimui. Aš pasinaudojau nepatyrusiais ir neišsilavinusiais, kad nustebinčiau pasaulį. Tai, ką Aš smerkiu, yra nesąžiningumas, nuodėmė.

27. Noriu, kad taptumėte verti, kad paskutiniu juo mano Žodžio metais vienas po kito vyktų mano apreiškimai, o susirinkimų salėse nebūtų girdėti jokių priekaištų.

28. Aš gavau visos kūrinijos duoklę – nuo didžiausių žvaigždžių iki jūsų akims vos pastebimų būtybių. Viskas yra pavaldus vystymuisi, viskas eina savo keliu, viskas žengia į priekį, viskas keičiasi, tobulėja ir tobulėja. Kai tai pasieks tobulumo viršūnę, mano dvasinė šypsena bus kaip begalinė aušra visoje visatoje, iš kurios išnyks kiekviena dėmė, visa vargšybė, kančia ir kiekvienas netobulumas.

29. Supraskite mano teisingumą mano žodžio esmėje.

30. Jūs, minios, mano Žodis yra raktas, kuriuo Aš atveriu jūsų širdį – tą širdį, kuri taip mažai plakė dėl Manęs.

31. Šiandien jūs pradėsite antruosius metus iš paskutiniųjų trijų, kurie jums buvo patikėti jūsų pasiruošimui.

32. Ko pasiekėte iki šios dienos?

Nieko esminio. Savianalizės šviesoje, remdamiesi savo sąžine, supratote, kad nepadarėte nė vieno žingsnio pirmyn link susivienijimo ir dvasingumo.

33. Jūs pripratote prie mano priekaištų ir todėl tingiai sėdite atsilošę. Tačiau nebūkite pernelyg savimi pasitikintys, atmeskite mintį, kad Aš pratęsiu savo apsiereiškimo tarp jūsų laiką. Nes jei pasiduosite šiai klaidai, gyvensite apgauti ir apgaudinėdami.

34. Kas gi drįs reikalauti dar vienos progos – po tų, kurias Aš jam suteikiau? Tik kvailys arba neišmanėlis. Tačiau jūs nesate neišmanėliai, nes Aš metai iš metų be perstojo kalbėjau jums.

35. Kodėl Aš jums tai sakau? Nes Aš matau šį troškimą ir šį slaptą ketinimą kai kurių širdyse – troškimą ir ketinimą, kurie, net ir jų neįgyvendinus, jau dabar paniekina mano darbo tikrumą ir tyrumą.

36. Šis troškimas, kad mano Žodis tęstųsi be galo, kad viskas vyktų taip, kaip iki šiol, yra įrodymas, jog jie nepasinaudojo brangiu laiku, kuris jiems buvo patikėtas, ir dabar nori dar šiek tiek laiko, kad galėtų ką nors nuveikti. Tačiau kai nustatytas laikas pasieks pabaigą, niekas negalės pakeisti dieviškojo sprendimo. Nes ketinti tai padaryti reikštų neigti Dievo numatytą tobulumą.

37. Neignoruokite mano nurodymų, o tauta! Nes jei kas nors tai padarytų, jis taptų mano teisingumo liudytoju ir pamatys, kaip ant šios tautos užgrius nesusivaldomos gamtos jėgos, kurios privers jį suvokti savo nepaklusnumą, nes jis nepakluso man, nepaisydamas mano meilės žodžių.

38. Kokios kančios ir kokio gailesčio patirs tos sielos, kai jos pabus iš savo klaidų ir suvoks savo dvasinį atsitraukimą, kai patirs, kad Tėvas vis dar turi jas pažadinti ir bausti gamtos jėgomis, kaip tai nutiko senovės žmonėms!

39. Aš pašalinsiu iš šios tautos kiekvieną netikrą sėklą ir paliksiu tik gerą sėklą, per kurią žmonija rytoj galės mane atpažinti. Kaip žmonės galėtų pamatyti mano tiesos spindesį per supainiotą, nepaklusnią ar fanatišką tautą?

40. Šios pasirengimo dienos, tauta, yra paženklintos giliomis apmąstymomis, kad po šio savistabos ir sąžinės tyrimo pasirinktumėte kelią, kuriuo norite eiti — turint omenyje, kad tas, kuris vykdo mano valią, galės eiti savo keliu taikoje, o tas, kuris vykdo savąją, turės nuspręsti priimti išbandymus, kurie, atėjus laikui, negailestingai jį ištiks.

41. Tame, kuris laikosi mano nurodymų, bus tikra ramybė, nes jis bus geros valios žmogus, paklūstantis savo Tėvui. Tame, kuris nepaiso mano nurodymų, nėra akimirksnių ramybės. Jis nuolat girdės savo sąžinės priekaištus ir gyvens nuolatinėje baimėje.

42. Aš nieko neteisiu, o tik laiku jums atskleidžiu, kas gali jus ištikti kaip natūrali jūsų darbų pasekmė. Sakau jums tai laiku, nes myliu jus, kad jūs to išvengtumėte, kad pažvelgtumėte tiesai į akis ir nenuklystumėte nuo kelio.

43. Nepaklusnūs visada yra išdidūs. Tačiau kas yra tas, kuris mano turįs teisę daryti savo valią arba priversti savo Tėvą pakeisti savo valią? Kas mano, kad dovanas, esančias jame, gavo dėl tikrų nuopelnų? Kas mano, kad ši tauta Man yra būtina mano dieviškųjų planų įgyvendinimui?

44. Neleiskite, kad jūsų protas aptemtų, nenutildykite sąžinės balso, neleiskite, kad kūno pagundos priverstų jūsų sielą suklupti, nes tai būtų labai skausminga.

45. Budėkite ir melskitės, kad jums niekada netrūktų jėgų. Mąstykite, griežtai vertinkite save, tada jūsų Dvasia išlies savo šviesą į jūsų protą ir širdį, kad tarp jūsų viešpatautų taika.

46. Mano mokymas ir toliau lapą po lapo atveria jūsų sielai Gyvenimo knygą, nes ji turi išlikti stipri ir pasirengusi, kol pasibaigs šis mokymų laikas.

47. Jei iš tikrųjų trokštate veikti kaip Pirmojo laikotarpio pranašai ir būti kaip jie — švyturiai žmonijos kelyje, — ženkite link dvasingumo, kurio rasti nebus sunku, nes kiekvienas iš šių mokymų yra dvasingumo pamoka žmonėms.

48. Noriu, kad žinotumėte, jog – dar prieš gimstant toms dvasinių sielų kartoms, apie kurias jums pranešiau – ši žinia turi būti paskleista tautose ir tautybėse, kad jos rastų išlygintus kelius per tautą, kuri išgirdo Viešpaties balsą, ir per tuos, kurie prisijungė prie šios tautos, nes tikėjo jos liudijimu.

49. Aš nuolat raginu jus žengti naujus žingsnius šiuo keliu, kuris reiškia amžiną kilimą. Nestokite vietoje, o jei tai darote, tegul tai bus naudinga, nes jums reikėjo subrandinti sumanymą, sustiprinti tikėjimą ar apmąstyti. Tačiau po to eikite toliau.

50. Kiek daug žmonių savo širdyje man sako: „Mokytojau, kodėl Tu šiais laikais neatėjai pas mus kaip žmogus, kad galėtume pamatyti Tavo buvimą?“ Tačiau Aš jums atsakau kitu klausimu: argi nesuvokiate, kad, jei trokštate mano buvimo pasaulyje tokia forma, vėl reikalaujate mano kraujo? Priimkite Mane taip: dvasia, nematoma jūsų fiziniams akims, bet juntama visomis jūsų sielos juslėmis.

Tuomet Aš praliejau savo kraują, kad juo užantspauduočiau meilę, kurią skelbiau savo mokyme. Šiandien Aš išlieju ant visų dieviškąją esmę kaip įrodymą, kad mano meilė žmonėms, nepaisant jų nedėkingumo, išlieka tokia pati, ir kad Aš todėl priartėju prie jų, norėdamas parodyti jiems šviesų kelią, vedantį juos ten, kur jie galės amžinai gyventi su Manimi mano karalystėje.

51. Kiti man dvasiškai sako: „Jeigu tik Tu bent jau niekada neatimtum iš mūsų šio Žodžio, kurį mums su tokia didele meile perteikei.“ Jiems sakau, kad jei jie tikrai pasinaudotų mano mokymais ir stengtųsi suprasti mano ketinimus, jiems nebūtų skausminga atsisakyti šio apreiškimo, kai ateis valanda jį paskelbti baigtu. Ir jiems tai nebus skausminga, nes jūsų siela liks persmelkta mano esybės ir pripildyta mano šviesos. Tačiau jei negalėsite išlaikyti savo atmintyje kai kurių ar daugelio mano mokymų, šiam atvejui Aš nurodžiau sukurti knygą, kurioje yra užrašytas mano Žodis šiuo metu. Šioje knygoje, sukurtoje iš mano dieviškųjų mokymų, rasite tikrąją Sandoros skrynią, kurios pirmieji dvasininkai nesugebėjo suvokti ir kurią todėl turėjo vaizduoti daiktais ar simboliais.

52. Tikroji Sandoros skrynia yra mano Žodis. Nes kas ją atvers ir su pagarba, dvasingumu bei meile į ją įžengs, tas jos dugne atras išmintį, gilų apreiškimą, pranašystę ir visas dvasines dovanas. Į šią Sandoros skrynią jūs kreipsitės, kai mano Žodis nebebus girdimas per netobulus žmogiškus tarpininkus, ir jūs būsite liudininkai, kaip jūsų meditacijose, studijų akimirkomis ar maldos metu į jūsų esybės švelniausią dalį pasiekia aukštesnė šviesa, kuri viską paaiškina – tėviška įtaka, apgaubianti jus, ir balsas, kuris nėra žmogiškas, bet savo tobuliausiu būdu kreipiasi į jus. Tai bus mano įkvėpimo šviesa, pasiekianti jus tikru dvasių dialogu.

53. Būkite palaiminti – jūs, kurie sugebėjote pašalinti iš savo pamaldų daugelį perteklinių ir nereikalingų apeigų, kurias jums paliko „Pirmieji“, ir išlaikyti tik tai, kas esminė. Tačiau suvokite, kad jums dar lieka ką išvalyti ir daug ką sudvasinti.

54. Kaip laiminga bus jūsų siela, jei ji sugebės man šioje žemėje pareikšti tą pagarbą, kurios aš iš jos tikiuosi! Tačiau jei ji iš čia iškeliaus į Dvasinę Slėnį, jei ji paliks kažką, kas nebūtų verta Mano darbo, naujos kartos, tikrindamos palikimą, kurį jūs joms palikote, sugebės pašalinti viską, ką jūs palikote neteisus, ir taip žengs žingsnį, kurio jūs nesugebėjote žengti.

55. Sakau jums: kuo labiau išvalysite savo kulto apeigas ir tobulinsite savo Dievo garbinimą, tuo mažiau turės kentėti tie, kurie ateis po jūsų, ir tuo didesni bus jūsų nuopelnai Mano akyse, nes dirbote ne dėl savęs, o galvodami apie savo artimus, nes savo širdyse jautėte jiems meilę.

56. Argi patys nepatyrėte, kaip sunkiai turėjote kovoti, kad išvalytumėte tai, ką gavote iš savo brolių, kurie ėjo prieš jus? Todėl nepalikite šio skausmingo darbo tiems, kurie seka jūsų pėdomis.

57. Antrajame laikotarpyje mano mokymas pasiekė kulminaciją, kai mano išėjimas jau buvo labai arti.

58. Mokiniai – puikiai žinodami, kad tai buvo paskutinės akimirkos, kurias jie praleis su Mokytoju – sutelkė visą savo dėmesį, kad išgirstų net paskutinį iš tų žodžių ir išsaugotų jį savo širdyse.

59. Dieviškasis Jėzaus troškimas buvo, kad jo mokiniai taptų jo išganingojo mokyimo sėjėjais. Todėl savo paskutinės kalbos mokiniams, kuri kartu buvo ir paskutinis Tėvo ir vaikų pokalbis, kulminacijoje jis jiems meilingu tonu tarė: „Dabar duodu jums naują įsakymą: mylėkite vieni kitus.“ To Aukščiausiojo įsakymo šviesa Jis uždegė didžiausią viltį žmonijai.

60. Net ir šiuo metu, kai netrukus baigsiu savo apreiškimą tarp jūsų, matau jūsų nuoširdumą ir dėmesingumą, su kuriuo klausotės mano mokymų. Jie neištrinamai įsispaudžia į mano naujų mokinių dvasią.

61. Kaip tada Aš sakiau savo apaštalams, kad jie pasaulyje bus kaip avys tarp vilkų, kad jie visada gyventų budriai, taip dabar sakau jums, kad turite pasiruošti, kad turite budėti ir melstis. Nes daugelis sukils prieš jus, naudodami šmeižikiškus ginklus ir visokias priemones, kad jus supainiotų.

62. Dabar yra kovos laikas, jūs visi tai žinote, kad niekas nebūtų nustebintas.

63. Aš jums savo mokymus supaprastinau iki kraštutinumo, kad juos suprastumėte ir, trokšdami suvokti jų prasmę, gilintumėtės į juos. Kai ateis laikas, į kiekvieną jums užduotą klausimą turėsite lengvą atsakymą. Jums nereikės daug kalbėti, kad įtikintumėte. Jei būsite tikrai pasirengę, jūsų žodis bus ne tik paprastas, bet ir trumpas. Jums nereikės išmanyti mokslo,

kad atsakytumėte mokslininkui, nei teologijos, kad atsakytumėte teologui. Vienas Šviesos žodis viską apšviečia, ir Aš noriu, kad iš jūsų lūpų skambėtų Šviesos žodžiai.

64. Ne visi, kurie mane išgirdo šiuo metu, pakils liudyti mano žodžio. Išvyks tie, kurie mane tikrai myli – tie, kurie myli mane savo artimuose ir kreipiasi į vargstančiuosius, kuriems teikia savo gailestingumą ir paguodą.

65. Tie, kurie suprantą mano mokymą ir jį giliai jaučia, tikėjimu jį priims. Būtent jie turės pasipriešinti bet kokiam priešinimui, turės imtis tiesos, meilės ir teisingumo ginklų. Per vargus ir pasaulyje, kuris jau seniai nutolo nuo šio teisingumo ir šios tiesos, šie sėjėjai, kupini ramybės ir pasitikėjimo savo Dievu, skleis pasauliui Trečiojo laikotarpio dvasinę žinią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 255

1. Jūs įžengėte į kovos, maldos ir nuopelnų laikotarpį. Jūs jaučiate, kad pramogų laikas jau baigėsi ir kad turite paspartinti savo žingsnius, nes žmonija yra beviltiškoje padėtyje, o jūs esate atsakingi už tai, kad žodžiais ir veiksmais jai perteiktumėte Gerąją Naujieną ir liudijimą apie mano atėjimą.

2. Pažvelkite, kaip žmonės visose konfesijose ir sektose tyrinėja laiką, gyvenimą ir įvykius, tikėdamiesi atrasti ženklus, pranašaujančius mano atėjimą. Jie yra neišmanėliai, nežinantys, kad Aš jau seniai save apreiškiu ir kad netrukus toks apreiškimo būdas baigsis. Bet Aš jums sakau ir tai, kad daugelis iš tų, kurie Manęs taip trokšta, nepažintų Manęs, jei pamatytų, kaip Aš save apreiškiu; priešingai, jie mane kategoriškai atmestų.

3. Jiems pasieks tik liudijimai, ir per juos jie vis dėlto patikės, kad Aš buvau tarp savo vaikų.

4. Ir jūs viduje nekantriai manęs laukėte; tačiau Aš žinojau, kad mane atpažinsite ir priklausysite mano darbininkams šiuo laikotarpiu.

5. Tegul pasaulis juokiasi iš to, kaip Aš apsireiškiau. Tačiau jie juoksis ne iš Manęs, o iš savęs. Nes jie net neįtaria ir nesupranta, ką kiekviena būtybė reiškia Dievybei.

6. Man tai yra teisingiausia, ką galiu padaryti su savo vaikais – apsireikšti jiems per sugebėjimus, kuriais juos apdovanojau, nenaudodamas preteksto, kad jie yra nusidėjėliai ir nešvarūs. Ar yra geresnis paskatinimas vaikui nei tas, kad jis gali pažinti savo Tėvą, Jį matyti ir jausti, kad galėtų Jį mylėti?

7. Senoje pranašystėje buvo pasakyta, kad kiekviena akis – ar nuodėminga, ar ne – mane pamatys. Dabar, šiais laikais, Aš jums pasakiau: Aš atėjau ne ieškodamas teisiojo, kad per jį save apreikščiau, bet būtent ieškodamas nusidėjėlio, kuris išsivalė gyvenimo išbandymuose ir atgailos akimirkoje. Nes jis yra tas vaikas, kuris, žinodamas, kad Tėvas jį myli ir vertina, visiškai eina atsinaujinimo ir dorybės keliu.

8. Kas iš tų, per kuriuos Aš kalbėjau jums, numanė apie dovaną, kurią jau turėjo, ir apie tarnystę, kuriai buvo paskirtas, dar prieš išgirdęs mano žodį? Niekas. Jie visą savo gyvenimą buvo gryninami tarsi lydymo katile. Tačiau jų dovana liko paslaptis, kol neatėjo laikas ją atskleisti.

9. Tai yra pradžia arba pasiruošimas tam, kad žmogaus siela pažintų aukštesnį bendravimą su Tėvu, ir jūs buvote nustebinti. Jei žinotumėte viską, ką Aš esu paruošęs jums atskleisti tinkamu laiku, negalėtumėte suvokti, kodėl Aš jus taip labai myliu, nei nuopelnų, kuriuos turite atlikti, kad pasiektumėte tokią didelę malonę.

10. 1866 metais susikūrė pirmoji spiritualistų bendruomenė – šio darbo pasekėjai. *Mokomi mano Dvasios šviesos ir Elijo*, tie pirmieji mokiniai pradėjo priimti Žinios spindulius, kuriuos dabar, prieš jų užbaigimą, jūs gaunate gausiai.

11. Nuo tų laikų iki dabar susiformavo daug bendruomenių kaip šakos, išaugusios iš to „kamieno“, kurį įkūrė Roque Rojas.

12. Vienintelė šviesa apšvietė žmonių minias, sudarančias šią tautą, ir vis dėlto – kiek daug skirtumų yra tarp įvairių bendruomenių! Daugelį metų jūs džiaugėtės mano Žodžio skelbimu per paprastą, aiškų ir suprantamą mokymą. Tačiau tik nedaugelis sugebėjo paaiškinti Dvasinio mokymo prasmę.

13. Liko tik vieneri metai, kol mano apreiškimas šia forma pasibaigs. Tačiau didžioji tautos dalis vis dar yra labai toli nuo tiesos. Nuo „pirmųjų“ iki „paskutiniųjų“ Aš atleidau jiems už tai, kad jie materializavo dieviškąjį apreiškimą, kurio iš karto jie visiškai nesugebėjo suprasti. Tačiau dabar, kai Dvasinis mokymas plito daugelį metų, o mano Žodis šį darbą po truputį vis labiau aiškino, matau, kad atėjo laikas paraginti jus palikti įprastus kelius, šiek tiek giliau įsiskverbti į mano mokymų esmę ir žengti ryžtingą bei tvirtą žingsnį dvasinio tobulėjimo keliu.

14. Kaip jūs ketinate sekti manimi, kol ieškote ir garbinate mane per simbolius ir vaizdinius, išorines kulto formas ir materializacijas? Jūs man sakote: „Tai yra „Pirmųjų“ palikimas, ir mes jį gerbiame.“

Na, tauta, dabar Aš jums sakau, kad tie „Pirmieji“ buvo tik jūsų kelio pradininkai, kad *jūs* galėtumėte iki tobulumo išvystyti tą Dievo garbinimo formą ir tą dvasinio bendravimo formą, kurią jie pradėjo.

15. Nepainiokite Dieviškojo Įstatymo su religijomis ar metodais, kuriuos turite tam Įstatymui aiškinti.

16. Įstatymas yra amžinas ir nekintamas, o religijos, kulto formos ir veiksmai vystosi ir keičiasi atsižvelgiant į tų, kurie jais tiki, moralinį ir dvasinį tobulėjimą. Jei nebūtų šio dvasinio tobulėjimo, jūs vis dar garbintumėte Dievą žvaigždėse ir gamtos jėgose, kaip tai daro primityvios tautos.

17. Neapsistokite savo būdu mane mylėti, man tarnauti ir mane garbinti. Visada eikite į priekį, vis labiau tobulėkite, siekite savo tobulumo. Tačiau nelieskite Įstatymo, nekeiskite jo, nepakeiskite jo. Jis visada mokys jus aukščiausių dalykų, visada lieps jums jį tobulai vykdyti. Jis bus visapusiškas ir amžinas, ir mokys jus tikros meilės Dievui bei tikros meilės artimui.

18. Nebūkite įpročių, kulto formų ar tradicijų saugotojai, nes tuomet šimtmečius liksite dogmatinio tikėjimo ir nežinojimo letargijoje. Vietoj to būkite įstatymo ir tiesos saugotojai.

19. Šiuo metu nebūkite tokie kaip „Antrojo laikotarpio“ žydų tauta, kuri – būdama prisirišusi prie tradicijų, konservatyvi ir fanatiška – negalėjo valgyti Dangaus duonos, kurią jai atnešė Mesijas, kurio ji laukė daugelį šimtmečių. Atėjus valandai, ji negalėjo Jo atpažinti, nes jos materializacija trukdė jai pamatyti tiesos šviesą.

20. Šiandien palieku jums tik du žodžius, kad juos giliai išnagrinėtumėte ir iš jų išgautumėte visą prasmę, kiek tik galėsite tai padaryti, gerai pasiruošę: „spiritualizmas“ ir „dvasinimas“. Tik taip – medituodami, melsdamiesi ir budėdami – galėsite suvokti, kokia turi būti tikra ir teisinga Dievo garbinimo forma, kurią, remdamiesi šiuo mokymu, turite rodyti savo Viešpačiui.

21. Taip, tauta, norint mane mylėti per išorines kulto formas, ieškoti manęs atvaizduose ir simboliuose bei garbinti mane per liturgijas, apeigas ir šventes, yra daug bažnyčių ir daug sektų, kuriose galite patenkinti savo širdį, jei ji vis dar jaučia alkį ar poreikį tokiems dievų garbinimo ritualams. Bet jei norite Man tarnauti per šį dvasinį darbą, mylėti Mane ir todėl atmesti kitokią Manęs garbinimo formą, supraskite, ką reiškia „spiritualizmas“ ir „dvasinimas“, kad, jei tikrai norite būti šio mokymo mokiniiais, nepriklausytumėte tiems, kurie primeta papročius, taisykles, tradicijas ir išorines kulto formas, nes tada vėl pasinersite į materializmą, stbarmelystę ir fanatizmą, o apie spiritualizmą žinosite tik pavadinimą.

22. Stenkitės, kiek galite, prisitaikyti prie mano mokymo ir jam prilygti. Tačiau nedarykite priešingai, t. y. nepritaikykite mano mokymo prie savo ribotumo ir patogumų, nes taip jį materializujete, iškraipote ar suklajostojate.

23. Šis šiandienos mokymas turi tapti žadintuvu tiems, kurie jį išgirdo, kad jie pasisemtų iš jo įkvėpimo ir būtų pripildyti energijos, uolumo, meilės ir tikėjimo, kad galėtų suplėšyti tinklus, kurie juos ilgą laiką laikė nelaisvėje. Jų protuose turi susiformuoti tikrasis supratimas, ką reiškia „spiritizmas“, o jų širdyse turi gimti kilnus idealas – tapti tikru šios Šviesos ir tobulumo doktrinos mokiniu.

24. Mylima tauta: kai jūsų skirtumai išnyks, kai nesutarimai, kurie šiuo metu vyrauja tarp jūsų, užleis vietą brolystės dvasiai, ir kai suprasite savo misiją, jūsų sieloje užgims troškimas, o jūsų širdyje – impulsas iškelti, kad pasėtumėte dvasinio atgimimo sėklą, kurią gavote iš mano žodžių.

25. Jums ateis apšvietimo akimirka, kai su didžiausiu aiškumu suvokssite šio darbo didybę, o jo gelmėse su nuostaba atrasite nuostabius

apreiškimus, kokių niekada nesitikėjote. Tada spontaniškai išsirengsite, išsiskirstysite po žemę ir savo kelyje dalysite gailestingumą, šviesą ir paguodą. Jūsų artimųjų nuosprendžiai jums nebekels žalos, taip pat nebekentėsite dėl savo šeimos narių nepagarbos, nes visos žemės kančios jums atrodys menkos, palyginti su jūsų misijos didybe.

26. Palaiminti tie, kurie pasiekia tokį dvasinio tobulumo lygį, kad tampa nejautrūs skausmui, nes juos saugos mano gailestingumo apsiaustas.

27. Tikėjimas, meilė ir dvasingumas – tai trys dorybės, kurios Trečiojo laikotarpio karius ir apaštalus padarys nenugalimus. Šios dorybės buvo būdingos visiems tiems tarnams, kurie nuo pačių seniausių laikų liudijo apie mano buvimą, mano buvimą, mano įstatymą ir mano tiesą.

28. Tarp šių tarnų galite atrasti patriarchus, pranašus, apaštalus ir kankinius. Tačiau jie nebuvo vieninteliai žmonijos istorijoje – buvo dar daug kitų, kurie pasirinko įvairius kelius, kad įvykdytų savo misiją ir liudytų mano tiesą, atlaikydami visokio pobūdžio išpuolius, pašaipas, persekiojimus ir šmeižtus. Jų tikėjimas, atlaidumas tiems, kurie juos įžeidė, nuolatinė ir ištikima meilė artimui – meilė, kurią įkvėpė jų Viešpats – leido jiems įveikti skausmą, neteisybę ir mirtį. Kaip kitaip galėtumėte paaiškinti kankinių pasidavimą savo budeliams? Kaip galėtumėte suprasti kantrybę ir ramybę persekiojimų akivaizdoje visų tų, kurie Mane mylėjo ir sekė paskui Mane?

29. Jei mane taip mylėsite, nebegalėsite nieko pasaulyje bijoti. Kol jūsų tikėjimas nebus visiškai tvirtas, o jūsų meilė – nepalaužiama, kova jums kelia baimę.

30. Ko jūs bijote? Kam jus įmesti į kalėjimą, kam atimti jūsų gyvybę? Juk žinote, kad tie laikai praėjo ir kad buvo daug kankinių, kurie paaukojo savo gyvybes, norėdami tiesos priešams įrodyti, kad kankinystė, kalėjimas ir kraujo aukurė – vietoj to, kad sunaikintų mano tarnų tikėjimą – tik pakurstytų jų meilės ugnį ir priverstų juos skleisti mano mokymus dar didesne jėga.

31. Jūs bijote savo artimųjų nuosprendžio ir bijote prarasti savo ramybę pasaulyje. Kodėl gi jūs labiau nebijote savo Dievo nuosprendžio arba sielos ramybės praradimo dėl to, kad neįvykdėte savo misijos?

32. Šiandien jums atrodo, kad Aš iš jūsų reikalauju daug, kad patektumėte į „Pažadėtąją žemę“. Tačiau tikrai sakau jums: kai kartą ten atsidursite, stebėsitės, kad esate ten, net jausitės to neverti ir sakysite: „Kiek mažai mes padarėme, kad nusipelnnytume tokios didelės malonės!“

33. Savo širdyse jūs manęs klausiate: „Mokytojau, ar tu mums duodi daugiau, nei mes nusipelnėme?“ Į tai aš jums atsakau: jei aš jums duotų pagal jūsų darbus, jūs turėtumėte labai mažai arba visai nieko. Ar manote,

kad tas gyvenimas, kurį turite, tas kūnas, kurį turite, tie gabumai, kurie veikia jūsų esybėje, ir viskas, kas jus supa jūsų buvime, yra teisingas atlygis už jūsų nuopelnus?

34. Iš tiesų, sakau jums, Aš visada daviau jums daugiau ir visada duosiu daugiau nei tai, ko teisingai nusipelnėte, nes Aš jus myliu, nes Aš esu jūsų Tėvas.

35. Tu verki, tauta, nes suvoki savo tikėjimo ir meilės trūkumą. Tada tu klausi Manęs, ką turi daryti, kad Man patiktum ir užsitarnautum Mano palankumą. Aš atsakau, kad turite tarnauti savo artimui iš geriausios valios, kad turite paversti kenčiančiųjų skausmą savu skausmu, kad turite išugdyti savo gabumus ir juos tobulinti vargstančiųjų labui. Nes nuo to, ką darote savo artimui, priklauso tai, ką gausite atvykę į Dvasinį pasaulį.

36. Kalbant apie Mane: ką jūs galite Man duoti, ko Aš neturiu? Aš turiu galią, Aš turiu ramybę, Aš turiu šviesą, Aš esu visatos savininkas, mane myli ir man tarnauja. Mano Dvasioje nėra nė menkiausio savanaudiškumo šešėlio, nes Aš esu tobulumas.

Tuo tarpu tarp jūsų artimų, kurie yra mano Dvasios vaikai, – kiek ten yra vargo! Kiek skausmo ir tamsos! Kiek vargų! Kodėl jūs nemylite Manęs juose? Kodėl jūs neatiduodate Man visos meilės, kuri yra jumoje, mylėdami vieni kitus?

37. Tauta, tai yra mano atsakymas į tavo klausimą ir mano dangiškas patarimas jūsų sprendimams.

38. Mylimi vaikai, kuriuos priimu žmonijos vardu: artėja mano apreiškimo per žmogiškąjį protą pabaiga. Po to jūsų dvasia turi stengtis užmegzti dvasių dialogą su mano Dieviškumu.

39. Šiandien mano Žodis yra jūsų apsauga, jūsų paskata. Tačiau ir po šio mano apreiškimo laikotarpio jūs galėsite jausti mano buvimą.

40. Laikai, kai jums pasaulyje reikėjo dvasinio vadovo, praėjo. Nuo šiol kiekvienas, kuris eis šiuo keliu, neturės kito kelio, kaip tik mano Įstatymo, nei kito vadovo, kaip tik savo sąžinės. Vis dėlto visada bus vyrų ir moterų, spindinčių didžiule šviesa ir turinčių didelę dvasinę jėgą, kurie savo pavyzdžiu ir įkvėpimu padės žmonių miniai.

41. Jei būtų kitaip, Aš jau būčiau jums atsiuntęs į Žemę tokius dvasios asmenis kaip Mozė ar Elisas, kad jie jums nubrėžtų kelią ir nuolat primintų apie Įstatymą. Jie taip pat jums padeda, saugo ir lydi jus, bet nebežmogiška forma, o iš dvasinio pasaulio. Kas juos mato? Niekas. Bet jei pasiruošite, virš savęs pajusite didžiųjų dvasių buvimą, kurios visada buvo susijusios su žmonija ir turėjo joje įvykdyti didžią misiją.

42. Kreipkitės į juos savo maldose, ir jei tikrai jais pasitikėsite – sakau jums – jūs niekada nepražūsite, nes jie ves jus ta meile ir atsidavimu, kurių įrodymų jie jums davė tiek daug pasaulyje.

43. Aš jums dar kartą sakau, kad pasaulyje jums netrūks žmonių, apdovanotų didžiule šviesa, kurie apšvies jūsų kelią ir jūsų gyvenimą užsės meile. Žmonija visada turėjo tų žmonių buvimą žemėje, tačiau ateina laikai, kai į pasaulį ateina *didžiulės* aukštų šviesos dvasių *armijos*, kurios pašalins tą klaidingą pasaulį, kurį jūs sukūrėte, kad sukurtų naują, kuriame kvėpuojama taika ir viešpatauja tiesa.

44. Jie labai kentės dėl žmonių piktadarybių. Tačiau tai nėra nieko naujo, nes nė vienas Dievo pasiuntinys neišvengė persekiojimų, pašiųpų ir priešiškumo. Jie *turi* ateiti į pasaulį ir jame gyventi, nes jų buvimas žemėje yra būtinas.

45. Jie ateis ir meiliai kreipsis į žmonių širdis. Jų žodis, persmelktas Tėvo teisingumo, palies visų tų, kurie savo sielos nuolankumo drabužį pakeitė puikybės, išdidumo, netikros galios ir netikros šlovės puošniais drabužiais, aroganciją ir pasipūtimą.

46. Šie bus pirmieji, kurie pakils ir pykčio drebinčiu pirštu rodys į mano pasiuntinius. Tačiau tai bus tam, kad mano tarnai kiekviename išbandyme, kuriam jie bus paklustami, galėtų duoti didelius tiesos liudijimus, kuriuos jie atnešė į pasaulį.

47. Šiuo metu jūs nežinote, kokiais žmogaus gyvenimo keliais jie pasirodys. Tačiau Aš jums sakau, kad vieni pasirodys didžiųjų religinių bendruomenių glėbyje. Šie kovos už visų žmonių vienybę ir dvasinę harmoniją. Kiti iškils tarp mokslininkų ir savo įkvėpimo vaisiais parodys, kad tikrasis mokslo galutinis tikslas yra žmogaus sielos tobulėjimas, o ne jo nuskurdinimas ir sunaikinimas. Taigi visose gyvenimo srityse pasirodys mano tarnai, kurie širdyje nešioja mano Įstatymą ir žodžiais bei darbais patvirtins viską, ką Aš jums šiuo metu pasakiau.

48. Taip pat sakau jums, kad mano Sėkla, t. y. šis mokymas, kurį gavote, duos vaisių tarp jūsų, ir kad tie vaisiai bus didžiosios sielos, kurios įsikūnys jūsų vaikuose arba jūsų vaikų vaikuose.

49. Tai jau yra mano paskutinės pamokos, ir aš vis dar kalbu jums apie naujus mokymus, nes iki paskutinės akimirkos vykdau savo, kaip Mokytojo, misiją, įliekdamas šviesą į kiekvieną savo žodį, kad kartėlio ir skausmo laikais jūs neliktumėte tamsoje, kai Dieviškasis teisingumas pasireikš kaip niekada anksčiau.

50. Budėkite ir melskitės už pasaulį, mylima tauta.

51. Ateikite pas Mane, Aš esu paguoda ir ramybė.

52. Žemėje patyrėte kančių ir nelaimių, nes siela neišvystė savo gebėjimų ir dovanų, kad galėtų pakilti virš žmogiškųjų vargų.

53. Šis pasaulis galėtų būti rojus, o ne ašarų slėnis, jei žmonės turėtų gerą valią. Aš apsėčiau šią buveinę palaiminimais, Aš nebėčiau erškėčių ant takų. Žmonių skausmas kyla iš jų nuodėmių. Tačiau taip pat, kaip jie sukūrė tą skausmą, jie turės stengtis jį pašalinti.

54. Jūs, kurie Manęs klausotės, nesate pasiklydusi ar klaidžiojanti tauta. Jūs esate tarsi šeima, kuri savo namus įkūrė galingo medžio pavėsyje, kurio šakos jums nuolat siūlo savo vaisius.

55. Šioje šešėlyje jūs atgausite jėgas ir pagydysite savo žaizdas, nes turėsite vėl tęsti kelionę, kad pasiektumėte kalno viršūnę.

56. Jūsų dvasia jau pasiekė šeštąją Dangaus kopėčių pakopą, kur rasite šviesą, kuri pašalina kiekvieną klaidą ir siūlo jums savo pagalbą, kad pasiektumėte septintąją pakopą.

57. Aš pašalinsiu sumaištį ir klaidingus aiškinimus, kurie tarp jūsų vyrauja dėl Septynių antspaudų. Iš tiesų, sakau jums: jūs nepriklausote kuriam nors konkrečiam antspaudui, bet – kadangi jūsų siela turi pereiti juos visus nuo pirmojo iki paskutiniojo – šiandien ji gyvena Šeštojo antspaudu laikotarpiu arba šeštuoju savo dvasinio vystymosi etapu.

58. Kokios didelės buvo pamokos ir išbandymai, kuriuos siela turėjo įveikti, kad pereitų nuo vieno antspaudu prie kito! Kiek nuopelnų ji turėjo įgyti! Tačiau dar trūksta to, kuris yra kulminacija – Septintojo.

59. Blogio jėga su savo pagundomis atkakliai stosis jums skersai kelio. Bet jūs prisiminsite savo Mokytoją, kuris nugalėjo pasaulį, skausmą ir kūną, kad jūs, sekdami jo pavyzdžiu, išeitumėte iš išbandymo pergalingai. Ieškokite savo dvasioje kovoje naudotino kardo – čia visada rasite neapgaulingą ginklą, visada paruoštą kovai.

60. Kaip gi man galėtų būti negrįžtamai prarasta siela, jei ji nešioja savyje mano Šviesos kibirkštėlę, kuri niekada neužges, o aš esu su ja visais keliais? Kad ir kiek ilgai truktų jos maištingumas ar sumaištis – šios tamsos jėgos niekada neatsilaikys prieš mano amžinybę.

61. Aš vėl jus išlaisvinau. Argi nejaučiate, kad jūsų siela tapo laisvesnė, kai atsikratėte savo fanatiškos praeities ir prietarų?

62. Aš esu Gyvenimas ir jį vienodai išliejau visiems, nors visada ieškojau tautos ar žmonių grupės, kad galėčiau jiems apsireikšti. Tai įvyko tam, kad jie taptų mano dieviškumo pasiuntiniais, pranašais ar liudytojais, tarnaujančiais žmonijai, bet ne todėl, kad juos išskiriu didesne meile ar palankumu nei kitus.

63. Stiprinkitės mano žodžiu, mano vaikai, kad galėtumėte žiūrėti į savo artimus su tikra meile artimui, o ne būti nusidėjėlių, ištvirtėlių, fanatikų ar

arogantiškųjų teisėjais. Nes tada savo sąžinėje išgirsite mano balsą, kuris jums sakys: „Kas yra tyras, tas tegul meta pirmąjį akmenį.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 256

1. Mano taika jaučiama jūsų sielose, tauta, kai jūs geranoriškai priimate mano žodį.

2. Aš esu dieviškasis sodininkas, kuris prižiūri sodus jūsų širdyse ir laisto juos mano meilės dangiškuoju vandeniu. Kiekvieną žmonijos kartėlį Aš apipilu lašeliu šios dieviškosios meilės. Aš jums rodom kelią, vedantį į Tėvo karalystę. Jūs niekada nepasieksite to kelio pabaigos, bet visada žengsite į priekį ir pažinsite naujus grožius.

3. Šiuo metu mano Žodis jus šlifuoja ir suteikia jums formą. Aš apdoroju jūsų sielą smulkiu dantisku. Mokykitės ir jūs dirbti su savimi bei suteikti sau gražias formas, vykdydami mano Įstatymą. Tada aš palaiminsiu jūsų darbą, kad vėliau galėtumėte įvykdyti savo didžiąją misiją šiame pasaulyje – atvesti savo artimus į šį meilės kelią.

4. Aš esu jūsų Mokytojas; tačiau nematykite Manęs atskirai nuo Tėvo, nes *Aš esu Tėvas*. Nėra jokio skirtumo tarp Sūnaus ir Šventosios Dvasios, nes Šventoji Dvasia ir Sūnus yra viena Dvasia, ir *Aš esu ta Dvasia*. Mano apreiškimuose per visus amžius matykite vieną Dievą, kuris jus mokė per daugybę įvairių pamokų: viena knyga su daugybe puslapių.

5. Šventinkite mano vardą savo darbais, ir jūs savyje rasite tą šviesą, kuri išlaisvins jus iš nežinojimo ir nuodėmės nakties.

6. Ar prisimenate, tauta, kas buvote, kol buvote suformuoti mano Žodžiu? Ar prisimenate, kad anksčiau buvote pajėgūs daugybės nedėkingų poelgių, kurių šiandien nebepajėgtumėte padaryti? Negalite lyginti savo šiandieninio gyvenimo su ankstesniuoju. Anksčiau buvote vieniši žemės piligrimai, kurie keliavo be šviesos, kuri būtų pradžiuginusi jūsų buvimą ir uždegusi jame viltį. Šiandien esate mano mokymo mokiniai, kurių meilės šaltinyje numalšinate savo troškulį ir nuplovėte savo žaizdas. Mano meilė ištraukia erškėčius, kuriuos turite ant savo kojų, o jei jūsų kryžius turi vinis, Aš jas taip pat ištrauksiu.

7. Aš esu šio ir visų pasaulių Šviesa ir noriu, kad apsirengtumėte šia Šviesa. Mano Žodis yra gydomasis balzamas; gydykite juo, klausykite jo ir taikykite jį. Kiekvienas žodis yra gyvybės šaltinio lašas. Kodėl, nors nešiojate Dievą savyje, sergate, kenčiate ir verkiate? Išnagrinėkite save ir ištaisykite tai, ką reikia ištaisyti, išvalykite viską, ką reikia išvalyti. Sakau jums: išvalykite indą tiek iš vidaus, tiek iš išorės, tai reiškia, kad jūsų siela savo valia ir siekiais turi derėti su jūsų materialiąja arba žmogiškąja dalimi. Aš formuoju jūsų vidinį atvaizdą – tą, kurį slepiate nuo žmonių, bet negalite paslėpti nuo Manęs. Jei savo išorę formuosite taip, kad jūsų veidas būtų tikslus sielos atspindys, tuomet jūsų veiksmuose atsispindės

nuoširdumas ir teisingumas. Priežastis, kodėl žmonės vienas kitą nepasitiki, yra ta, kad jie pasauliui rodo *vieną* veidą, o kitą slepia.

8. Laikykites mano mokymų ir naudokitės savo dovanomis.

9. Ar jau apžiūrėjote savo žaizdas? Ar į jas įlašinate balzamą, kurį Aš jums daviau?

10. Jei abejojate mano balzamo veiksmingumu, gydykite juos iš naujo. Tačiau jei tikite, palikite juos negydytus, ir pamatysite, kaip mano meilė juos išgydo, o kai vėliau juos ieškosite, jie jau bus užsidėję. Kitiems Aš leisiu atgauti sveikatą per tikėjimą, maldą ir minties galią. Atvyks gausybė dvasinių būtybių, kurios sujungs savo galią ir jėgą ir „pateps“ jus, o jūs su jų pagalba pasveiksite.

11. Mano Žodis turi išsipildyti: „Jūsų tikėjimas ir jūsų nuopelnai jus išgelbės.“ Nes po to, kai būsite sveiki, Aš jus siųsiu į kovą, kad pasiektumėte aukščiausią dalyką savo gyvenime: meilę savo artimiesiems.

Argi jums nepatiktų būti šviesa kitiems? Argi jums nepatiktų, jei jūsų žodžiai turėtų tiesos esmę? Argi jums nepatiktų turėti kuo pamokyti tuos, kurie pas jus ieško paguodos? Nes jei jums tai patinka, galite tai daryti, nes daug kas priklauso nuo jūsų geros valios ir pastangų tai pasiekti. Viską kitą padarysiu Aš.

12. Dvasinis žmogus sako: „Koks gražus gyvenimas!“ Kasdienis žmogus, materialistas, sako: „Koks kartus, koks liūdnas ir koks niūrus yra gyvenimas!“

Žmogus be aukštesnių jausmų viskuo piktinasi, viskas jį įžeidžia. Tas, kuris yra dvasiškai pakilęs, net nepastebi kelio sunkumų. Kai aukšto lygio protas domisi kitais, jis tai daro tam, kad pagirtų kitų dorybes arba pateisintų jų klaidas, bet niekada tam, kad teistų ar pasmerktų. Žemas protas teisia, šmeižia, skleidžia kitų nusižengimus ir tuo mėgaujasi.

13. Tuos, kurie teisia ir kišasi į savo artimų reikalus, aš klausiu: ar jūsų nuodėmių našta jums atrodo per lengva, kad jums patinka prie jos pridėti dar ir kitų nuodėmes? Jei negalite atsikratyti savo naštos – kodėl ją dar didinate savo artimų našta? Kodėl, užuot ieškoję brangakmenių savo artimuose, kad pasidžiaugtumėte jų šviesa, jūs renkate purvą, kad patys susiteptumėte?

14. Tėvo namuose yra daug būstų. Tačiau tie, kurie gyvena aukštose dvasinėse sferose, padeda žmonėms atsikratyti savo naštos arba padeda jiems ją nešti, bet nesmerkia jų ir nesidžiaugia jų vargais.

15. Mačiau, kaip *vieną* dieną jūs šmeižiate, o kitą dieną gailitės. Mačiau, kaip neigiate mano apreiškimą, o po to liudijate, kad jis yra tiesa. Mačiau, kaip *vieną* dieną šmeižiate, o kitą dieną ginatė, ką šmeižėte. Žinoma,

gerai, kad taisote savo klaidas, bet būtų geriau, jei daugiau nedarytumėte nieko blogo, kad nereikėtų to taisyti.

Vieną dieną mačiau, kaip teikėte pagalbą tam, kuriam jos nereikėjo, ir mačiau, kaip atsisakėte ją suteikti tikrai vargšui. Tačiau Aš nenoriu jūsų kaltinti nei teisti – Aš ateinu su savo mokymo šviesa, kad jus apšviestų, kad daugiau nebesidarytumėte nuodėmių. Taip pat galiu jums pasakyti, kad mačiau jus paslaugius, dosnius, geranoriškus ir supratingus, ir kad šiuos jūsų nuopelnus Aš visada įvertinau ir įskaitau jūsų naudai. Tačiau supraskite, kad jūsų širdyse jau turėtų būti daugiau kviečių nei piktžolių.

16. Nemelskite be jausmo, mechaniškai judindami lūpas. Melskitės iš širdies, nekalbėdami. Tą lengvumą, su kuriuo anksčiau davėte klaidingus įžadus ir veltui prisiekėte, šiandien panaudokite tam, kad pasakytumėte tiesą.

17. Neimkite nieko svetimo. Kas pasisavina svetimą dalyką, tas turi jį gražinti su skausmu ir gėda. Aš nerodau pirštu į nieką, tačiau noriu, kad kiekvienas iš mano žodžių paimtų tai, kas jam tinka.

18. Aš nekaltinsiu jūsų ir neatskaitysiu už tai, ką padarėte, kaiėjote savo keliu nežinojimo, nebrandumo ir materializmo tamsoje. Tačiau jei šiandien, kai jau visiškai žinote, kas yra mano įstatymas, ir toliau laikotės neleistino, nešvaraus elgesio, turėsite atsakyti už savo poelgius prieš Dievą, kuris jūsų sąžinėje pasirodys esąs negailestingas.

19. Jūs visi esate mano sėkla, ir Mokytojas ją nuima. Jei tarp gerų sėklų pateks piktžolių sėkla, Aš ir ją su meile paimsiu į savo rankas, kad ją paverstų auksine kviečių sėkla.

20. Aš matau širdyse piktžolių, purvo, nusikaltimų, neapykantos sėklas, ir vis dėlto Aš jus nuimu ir myliu. Aš glostau ir valau šią sėklą, kol ji spindės saulėje kaip kviečiai.

21. Ar manote, kad mano meilės galia nesugebės jūsų išgelbėti? Aš, jus išvalęs, pasėsiu jus savo sode, kur jūs duosite naujus žiedus ir naujus vaisius. Mano dieviškoji užduotis – padaryti jus man vertus.

22. Aš ateinu, kad džiaugčiausi jumis, kad kalbėčiau su jūsų širdimis. Mano buvimas suteikia jums jėgų, kad galėtumėte įvykdyti misiją, kurią jums patikėjau.

23. Tačiau jūs – ar nejaučiate žmonių skausmo? Ar nejaučiate liūdesio, kai matote, kaip mirtis, užgoždama sąžinės šviesą, nuneša šio pasaulio nuodėmes?

24. Kaip Jėzaus mokiniai Trečiajame laikmetyje turite įvykdyti labai didelę misiją, nes priklausote tiems, kurie išgirdo mano Žodį ir mokėsi iš manęs.

25. Žinokite, kad žmonės mokslo pagalba taip pat ieško ryšio su anapusiniu pasauliu. Išsiruokite liudyti apie mano mokymą, jei nenorite, kad tai jus pažadintų.

26. Mokslininkas, kuris dažnai neigė mano egzistavimą, tiria gamtą visais jos aspektais, tyrinėja žemę, jūras, kosmosą, ir kiekviename žingsnyje susiduria su manimi, nes kiekviename jo atradime skamba meilė, kuria aš sukūriau visą kūriniją.

27. Turite daug kalbėti, kad mano šviesa pasiektų visus jūsų artimus ir jie suprastų, jog visa, kas sukurta – nuo atomų iki didžiausių žvaigždžių spiečių – yra skirta kurti gyvybę, maistą, gerovę ir tobulumą.

28. Skleiskite mano mokymą tobulai, kad nežinojantieji nepriskirtų jam trūkumų. Sėkite gera, tada iš jūsų kilusios kartos neturės kentėti dėl jūsų klaidų, nei paveldės skausmą.

29. Noriu, kad iš jūsų išaugtų tyra ir sveika sėkla, nešanti palaiminimus visur.

30. Sėkite gyvenimo kelią gerais, pavyzdingais darbais, neiškraipykite mano mokymų. Imkite pavyzdį iš mano „Antrojo laikotarpio“ apaštalų, kurie, mokydami ir aiškindami mano mokymą, niekada nesusigundė akivaizdžiais kulta. Ne jiems galima priskirti kaltę dėl stabmeldystės, į kurią vėliau įklimpsta žmonija. Jų rankos niekada nestatė aukurų, nei statė rūmų dvasiniam Dievo garbinimui. Bet jie atnešė žmonijai Kristaus mokymą, atnešė sveikatą ligoniams, viltį ir paguodą vargšams ir nuliūdusiems, ir, kaip jų Mokytojas, parodė nuklydusiems kelią į išgelbėjimą.

31. Krikščioniškoji religija, kurią jūs šiandien pažįstate, nėra netgi menkas atspindys to mokymo, kurį praktikuodavo ir skelbė mano apaštalai!

32. Dar kartą sakau jums, kad tuose mokiniuose galite rasti tobulus nuolankumo, meilės, gailestingumo ir pakilumo pavyzdžius. Jie savo krauju patvirtino tiesą, kurią ištarė jų lūpos.

33. Žmonija iš jūsų nebereikalaus kraujo, kad patikėtų jūsų liudijimu; tačiau ji reikalaus iš jūsų nuoširdumo.

34. Mano mokymas visada mokė žmones nebūti materialistais. Tačiau jis toli gražu nemoko jūsų paniekinti žemiškųjų gėrybių. Aš jums sakau: mylėkite žemę, jos stebuklus, jos grožį, jos malonumus ta pačia meile, kuria turėtumėte mylėti viską, ką Aš sukūriau. Bet būkite pasirengę viską atstumti, jei prireiks, ir nepamirškite, kad jūsų siela šiame gyvenime yra tik laikinai ir turi sugrįžti į tą pasaulį, kurį ji paliko, iš kurio ji dvasiškai trokšta ramybės.

35. Šiandien jūs iš giliausio širdies gelmių klausiate Manęs, ar turėtumėte paniekti materialų gyvenimą ir pamiršti viską, ką mylite žemėje, kad galėtumėte Man geriau tarnauti. Į tai Aš jums atsakau, kad tas, kuris manytų, jog Aš tai pasakiau, klysta ir nesuprato Mano mokymo.

36. Kaip galite manyti, kad Aš atimu iš jūsų tai, ką siūlo materialus gyvenimas, nors Aš sukūriau gamtą savo vaikų išlaikymui? Niekas iš to, ką Aš sukūriau, negali būti prieš jus, kad Aš jums tai uždrausčiau; tačiau viską vartokite saikingai. Kai Aš jums sakiau, kad turite atsisakyti ištvirkavimo ir materializmo, Aš visada turėjau omenyje žemas aistras, ydas, begėdystę arba žalingų ir blogų dalykų vartojimą.

37. Šiandien, kai išsamiai aiškinu savo mokymą, turiu jums paaiškinti, kad viskas, ką darote nesilaikydami įstatymų, reguliuojančių sielą ar kūną, kenkia abiem.

38. Sąžinė, intuicija ir pažinimas yra vedliai, kurie jums parodys saugų kelią ir padės išvengti kritimų. *Šios šviesos priklauso Dvasiai*, tačiau jas būtina priversti spindėti. Kai tik tas aiškumas atsiras kiekviename iš jūsų, jūs sušuksite: „Tėve, Tavo išgelbėjimo sėkla sudygo mano esybėje, o Tavo Žodis pagaliau pražydo mano gyvenime.“

39. Aš įkvėpiu jums didžiules mintis, kad jūsų širdis imtųsi didžių darbų. Tačiau tikrai sakau jums: šis mokymas neapsiribos šia tauta, nes spiritualizmas apima visą pasaulį. Šventosios Dvasios mokymas ar apreiškimas skirtas ne tik vienai tautai, bet visiems žmonėms.

40. Kaip srauni upė, kuri viską nusineša, tokia bus ir banga, kurią sudarys spiritualistų minios – banga, kurios niekas negalės sustabdyti, nes jos jėga bus nenugalima. O tas, kuris norės pastoti jai kelią kaip kliūtis, bus nuneštas srovės.

41. Kas žemėje galėtų turėti galią sustabdyti sielų vystymąsi ar Dievo nutarimų vykdymą? Niekas. Vienintelė būtybė, turinti absoliučią galią ir teisingumą, yra jūsų Tėvas, ir Jis nusprendė, kad kiekviena siela žengs link tobulumo.

42. Jei žmonės trumpam nepaisė mano dieviškųjų įstatymų, Aš pasirūpinsiu, kad mano balsas, tarsi galingo varpo skambesys, būtų išgirstas net ir tų, kurie yra mirę dvasiniam gyvenimui.

43. Šios tautos balsas širdyse taip pat skambės kaip varpo gausmas, kuris pažadina ir ragina melstis bei medituoti. Tačiau būtina, kad apsirengtumėte nuolankumu ir kad jūsų širdis būtų kupina meilės artimui, kad jūsų darbai spindėtų kaip tikri pavyzdžiai žmonijos akivaizdoje.

44. Nustokite mylėti save, kad pradėtumėte mylėti kitus. Nesiekite garbės savo vardui ir rūpinkitės tik tuo, kad jūsų darbai būtų tyri, tada įžengsite į nemirtingumą. Iš tiesų, sakau jums: kas sėja nuolankumą, paliks

neišdildomą savo kelio pėdsaką pasaulyje. O kas mano darbe dirba trokšdamas pasaulio susižavėjimo ir šlovės, tas patirs, kad jo darbai netrukus bus užmiršti, o jo vardas nebus žinomas net trečiajai kartai po jo.

45. Aš jums patikėjau gražią užduotį, kuri, tačiau, yra sunkiai įvykdoma. Tačiau dėl to ji neviršija jūsų jėgų, nes kiekvienam skirta atlikti tik nedidelę jos dalį.

46. Žmonijos išgelbėjimo nepasieks nei vienas žmogus, nei netgi viena tauta. Tai būsiu Aš, kuris jums atidaviau savo kraują, kuriuo išreiškiau savo meilę, ir kuris šiais laikais skatina žmones pakilti ir ieškoti kelio, kurį mokė Kristus.

47. Budėkite ir melskitės be perstojo, nes dabar yra laikas, kai tamsios ir klaidinančios jėgos yra išlaisvintos, kai tamsos gausybės apsuptos žmonės ir juos trikdo.

48. Visiškai suvokite, kad mano apreiškimas jums įvyko tam, kad išgydytų jūsų sielą, ją išlaisvintų, atnaujintų ir pakeltų į Šviesą; kad jai atskleistų didžiulias žinias ir paaiškintų paslaptis, kurių žmonės nesupranta, taip pat tam, kad jums atskleistų tai, kas jums buvo paslėpta.

49. Laikykitės mano žodžio, kupino esmės ir amžinojo gyvenimo, pajuskite mano jėgą savyje. Nesijaudinkite: Aš viską žinau, net ir paskutinę jūsų kančią yra man žinoma.

50. Mano teisingumas rūpinasi jūsų reikalais. Aš nusausinu jūsų ašaras, siūlau jums lazdą, kad gyvenime galėtumėte ją remtis, ir pabučiuoju jus į kaktą, kad jaustumėtės patepami ir mylimi savo Mokytojo.

51. Nebijokite mažų akmenukų kelyje, išmokite peržengti juos nesusižeidžiant – tai tas pats, kas gyventi pakilus virš žmogiškojo gyvenimo vargų.

52. Melskitės už tautas su tokiu tikėjimu ir užuojauta, kad jūsų įtaka būtų juntama jūsų artimiesiems, ir *jūs* pajusite, kad mano meilės apsiaustas apgaubia jus visus.

53. Per kiekvieną laikotarpį, kurį Aš jums suteikiau jūsų sielos tobulėjimui, jūs vis labiau įgijote šviesos.

54. Ši šviesa yra ta, kuri apšviečia jūsų protą ir jausmus.

55. Dar prieš jums atvykstant į Žemę Aš jau žinojau jūsų gyvenimo kelią ir jūsų polinkius, ir norėdamas padėti jums jūsų gyvenimo kelionėje, Aš jūsų kelyje pastatiau širdį, kuri savo meile jums apšviesdavo kelią. Ši širdis buvo tiek vyro, tiek moters. Taip Aš norėjau jums suteikti pagalbą, kad taptumėte tikėjimo, moralinės jėgos ir gailestingumo atrama tiems, kuriems to reikia.

56. Jūs bijote atverti lūpas, kad atvirai kalbėtumėte apie mano atėjimą, o jūsų viduje vyksta kova tarp noro daryti gera ir baimės, kad jus atstums.

Tuomet jūs mieliau slepiatės su savo dovanomis ir užduotimis, kurias gavote iš Manęs. Bet prisiminkite, vaikai, kad slėpti turimas dovanas reiškia tiek pat, kiek neigti Mane ir neigti savo pačių tobulėjimą.

57. Patikėkite Manimi: jeigu ši tauta būtų vieninga ir, kupina tikėjimo bei drąsos, būtų išėjusi skleisti šią Gerąją Naująją žodžiais ir darbais, žinia apie tai, kad Aš šiuo metu apsireiškiu žmonėms, jau būtų pasiekusi pačius žemės pakraščius.

58. Jei vis dar jaučiatės silpni, sakau jums: valgykite ir gerkite, nes nenoriu matyti tarp jūsų nei alkio, nei troškulio.

59. Vykdykite mano valią, ir atlygis netrukus ateis, jei jausite mano meilę savyje, jei numatysite Anapusio ramybę kaip duris, kviečiančias įžengti pro jas ir pamatyti mano veidą.

60. Visus jus mokau pakelti sielą maldoje. Kai kurie jau moka pasinaudoti šia malone, kad atgaivintų save, kiti to dar nesugebėjo, nes jų ankstesni įspūdžiai paliko gilų pėdsaką jų protuose, nes jie nepamiršo religinių papročių ir tradicijų. Tačiau visi stengiasi išvalyti savo kulto apeigas, atnaujinti jas ir pakelti sielą.

61. Palaiminti tie, kurie tikėjo mano buvimu per žmogaus protą, nes jie tvirtu žingsniu įžengs į Dvasios ir Dvasios dialogo laikotarpį.

62. Jūs priartėjote prie Manęs, kad gautumėte paguodą ir šilumą, kurių jums reikia kaip poilsio pertraukos jūsų gyvenime, nes jis yra tarsi kalvis, kuris dideliais išbandymais grūdina sielas. Bet jūsų pasitikėjimas likimu yra didelis, ir jūs žinote, kad iš šio lydymo katilo išeisite tyri kovai.

63. Dieną po dienos jūsų dvasinė malda pasiekia Mane, kurios kalbos jūsų žemiškoji prigimtis nepažįsta, nes tai nėra žodžiai, ištarti jūsų lūpomis, nei vaizdiniai, sukurti jūsų protu. Dvasios malda yra tokia gili, kad pranoksta žmogiškasias galimybes ir pojūčius.

64. Toje maldoje dvasia patenka į Šviesos ir Taikos sferas, kur gyvena aukštos dvasios, ir ten ji pasisotina ta esencija, o tada sugrįžta į savo mirtingą kūną, kad jam suteiktų jėgų.

65. Dabar atėjo laikas, kai žmogus išlaisvina savo sielą, kai grandinės, kurios ilgą laiką ją varžė, yra sulaužomos, o tikroji ramybė įsikuria jo širdyje.

66. Būkite budrūs, kad nekariautumėte su tais, kurie, kaip ir jūs, išvyksta vykdyti misiją, kurias jiems patikėjo mano Dieviškumas, – kad galėtumėte atskirti tikruosius pranašus nuo netikrų ir patvirtinti vienų darbus, o kitų – sunaikinti. Nes tai yra laikas, kai visos jėgos pakilo į kovą. Žiūrėkite, kaip gėris kovoja su blogiu, šviesa su tamsa, žinios su nežinojimu, taika su karu.

67. Šiuo metu jūs esate pasirengę priimti Šventąją Dvasią ir pažadinate miegantįjį, kad jis pamatytų šviesą, kuri panaikina ribas ir apribojimus, siekdama iš visų žmonių sukurti vieną šeimą, suvienytą meile.

68. Noriu, kad paskutinę dieną visi mano mokiniai ir mano „vaikai-mokiniai“ išgirstų mane, kad galėčiau juos priimti žmonijos vardu. Mano rankos išsiskleis; tačiau nenoriu, kad tai būtų kaip ant kryžiaus per tą Antrąjį laikotarpį. Noriu jus apglėbti meilės apkabinimu, kuriuo bus užbaigtas šis Dieviškosios Dvasios apreiškimas per žmogų.

70. Atėjo valanda, kai netgi tie, kurie sielos gyvenimo atžvilgiu yra mirę, išgirsta galingo varpo skambesį.

71. Nė vienas iš tų, kuriuos Aš išsirinkau šiuo metu, neturi tapti arogantiškas, manydamas, kad dėl savo dvasinių dovanų yra pranašesnis už kitus. Juk jūs dar negalite lygintis su Jonu – tuo, apie kurį Aš sakiau, kad, nors jis buvo didžiausias iš pranašų, vis dėlto buvo mažesnis už mažiausiąjį Danguos karalystėje.

72. Gyvenkite Tėvui, mylėdami Jo vaikus, kurie yra jūsų broliai ir seserys, ir jūs pasieksite nemirtingumą. Jei pasiduosite savanaudiškumui ir užsidarysite savimeilėje, sėkla, kurią paliksite, vargu ar išliks ilgiau už jūsų atminimą.

73. Būkite iš širdies švelnūs ir nuolankūs, ir visada būsite kupini mano malonės.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 257

1. Jūs nutilote, jūsų mintys kyla pas jūsų Tėvą.
2. „Būkite laukiami“, – sako jums Mokytojas. Jūs ieškote ramybės, taikos ar paguodos ir pasiekėte, kad galėtumėte mane išgirsti, nes būtent Aš turiu viską, ko jums reikia.
3. Jei ieškote Jėzaus žodžio prasmės – tikrai, sakau jums, ir ją rasite.
4. Jėzaus žodis buvo Dieviškojo „Žodžio“ balsas. Jėzus buvo Kristaus Kūno vardas – Kūno, kuris buvo tarsi šventykla, skirta priimti mano Dvasią ir mano žodžiais atskleisti tiesą.
5. Tačiau jei tikite Manimi, jei Myliate Mane ir sekate paskui Mane, vardas, kurį Man suteikiate iš tų daugybės, kuriuos turite, kad Mane apibūdintumėte, nėra svarbus. Svarbiausia yra tai, kad Mane jaustumėte, nors Aš iš jūsų nereikalauju, kad tai darytumėte visiškai tobulai.
6. Laimingas tas, kuris Mane jaučia savo viduje tiek, kiek leidžia jo sielos priėmimo gebėjimai.
7. Kai kurių širdis plaka smarkiai, kiti nori Man ką nors pasakyti, bet negali suformuluoti nė vienos minties. Dar kiti jaučia poreikį verkti ir leidžia ašaroms tekėti, o kai kurie jaučiasi apimti baimės, nes žino, kad juos stebi skvarbus žvilgsnis.
8. Tie, kurie pasiruošia ir sugeba pajusti Mano buvimą, yra tie, kurie iš tiesų priartėja prie dvasinio stalo, kad valgytų malonės duoną. Tai sielos, kurios vieną dieną, pamoka po pamokos, peržengs protą ir žmogiškumą, kad įsiskverbtų į Mano Žodžio prasmę ir ten rastų jo dvasinį turinį.
9. Būtent jie bus tie, kurie atsidės gailestingumo praktikai – taikos kūrėjai, nes jie atrado taikos šaltinį ir kentės, žiūrėdami į tuos, kurie gyvena nesantaikos ir ginčų apsuptyje, o tai sielai yra tikra tamsa. Jie bus tie, kurie gyvena tam, kad guostų, drąsintų, neštų šviesą į aptemusius proto organus, gydytų fiziškai ar dvasiškai sergančiuosius.
10. Tik tas, kuris jaučia mano buvimą, kuris savo sieloje suvokia mano Žodžio prasmę ir meilę, vėliau galės jausti užuojautą tiems, kurie kenčia, ir taip pat pajusti žmonių skausmą, pažeidžiamumą, skurdą ir tragedijas.
11. Kai Aš jus visus pakviečiau prie savo stalo ir paraginau pasiruošti dvasiškai mėgautis mano buvimu, tuo noriu pasakyti, kad jūs visi esate paskirti džiaugtis Dangaus karalystės valgiais, bet tuo pačiu metu jūs visi turite užduotį su meile apsėti laukus, kuriuose augo nesantaika, ir šviesa pripildyti kiekvieną vietą, kurioje slepiasi yda, vargas ir nežinojimas.
12. Šią pamoką jums duoda Tas, kuris, jausdamas jums begalinę meilę, viską paliko, kad išgelbėtų jus iš jūsų tamsos, nors dėl to turėjo tapti žmogumi, gyventi persekiojamas ir leisti save išjuokti, kol mirė ant kryžiaus.

13. Mokiniai: Prieš jums žengiant pirmąjį žingsnį pasaulyje, Aš iš anksto žinau jūsų gyvenimą, jūsų darbus ir mintis. Todėl Aš duodu jums viską, ko jums reikės gyvenimo kelionėje, kurią tuomet pradėsite.

14. Siela per savo kūną pradeda išbandymų laikotarpį. Tačiau ji jau iš anksto apšvito ir sustiprėjo, kad nesusigundytų pagundomis, kurias jai siūlo pasaulis.

15. Kartais jai tenka apsigyventi žmoguje, kurio širdyje glūdi didelis nepaklusnumas, ir tada jai atrodo sunku atskleisti savo šviesą. Ta širdis taps jos išbandymu ir gyvenimo patikrinimu, ir jei jai pavyks ją sutramdyti bei įtikinti, kad tik tada, kai kūnas ir siela yra suderinti, žmogus gali rasti ramybę, ji išlaikys savo išbandymą ir galės tikėtis patekti į aukštesnį pasaulį.

16. Jei širdis yra silpna gyvenimo kančių ir nelaimių akivaizdoje ir tampa piktžodžiaujanti, tai įvyksta todėl, kad siela leido kančioms save nugalėti, nes ji nusileido iki materijos lygio ir visus vargus bei tuštynes, kurios jai nebuvo skirtos, priėmė kaip savus.

Kas laiku atsitokės, melsis ir stiprinsis tikėjimu, tas galės nugalėti, o iš to išbandymo jam liks patirties vaisius, kad nepasiduotų ir nesusilpnėtų. O tas, kuris net trumpam pamiršta savo esybės esmę ir tenkinasi gyvenimu ir kančiomis dėl pasaulio, bus nugalėtas, įveiktas materijos jėgos, žmogiškojo gyvenimo vargų, pagundų ir apgailėtinumų.

17. Ach, jei tik nuo pat pirmųjų žingsnių žemėje iš savo tėvų lūpų išgirstumėte išmintingą, stiprinantį ir guodžiantį mokymą – kaip labai tai padėtų sielai nukreipti protą ir širdį į pakilimą pas jūsų Dievą.

18. Reikia gilaus dvasinio mokymo, kad žmogus gyventų pagal savo sąžinės balsą. Nors viską persmelkia dieviškoji meilė, viskas sukurta išmintingai žmogaus labui ir laimei, tačiau materija, kuri jį supa pasaulyje, reiškia išbandymą sielai nuo tos akimirkos, kai ji apsigyvena pasaulyje, kuriam nepriklauso, ir susilieja su kūnu, kurio prigimtis skiriasi nuo jos pačios.

19. Čia galite įžvelgti priežastį, kodėl siela pamiršta savo praeitį. Nuo tos akimirkos, kai ji įsikūnija į ką tik gimusį, sąmonės neturintį tvarinį ir susilieja su juo, ji pradeda gyvenimą, kuris yra glaudžiai susijęs su tuo kūnu. Iš *dvasios* išlieka tik dvi savybės: sąžinė ir intuicija; tačiau asmenybė, atlikti darbai ir praeitis kurį laiką lieka paslėpti. Taip numatė Tėvas. Kas taptų iš sielos, atkeliavusios iš aukštosios tėvynės šviesos, kad gyventų šiame pasaulyje esant vargingoms aplinkybėms, jei ji prisimintų savo praeitį? Ir kokios tuštybės kiltų tarp žmonių, jei jiems būtų atskleistas didingumas, kuris kitoje gyvybėje egzistavo jų sieloje?

20. Turite žinoti, kad prieš įsikūnijimą žemėje siela gauna nuodugną pasirengimą, nes jai teks patirti ilgą ir kartais sunkų išbandymą. Tačiau dėka to pasiruošimo ji nėra sutrikusi, įžengdama į šį gyvenimą. Ji užmerkia akis praeičiai, kad jas atvertų naujam gyvenimui, ir taip nuo pat pirmos akimirkos prisitaiko prie pasaulio, į kurį atėjo. Kiek kitoks yra jūsų sielos nusiteikimas prieš Dvasinio gyvenimo slenkstį, kai tik ji palieka savo kūną ir pasaulį. Kadangi jai nebuvo suteiktas tikras pasirengimas sugrįžimui į savo tėvynę, ji yra sutrikusi, ją vis dar valdo materialaus kūno jausmai, ir ji nežino, ką daryti, nei kur kreiptis. Taip yra dėl to, kad ji neišmoko, jog paskutinę akimirką reikia užmerkti akis ir šiam pasauliui; nes tik taip ji galės jas vėl atverti dvasiniam pasauliui, kurį buvo palikusi, kur jos laukia visa praeitis, kad susiliėtų su nauja patirtimi, o visi ankstesni nuopelnai bus pridėti prie naujų.

21. Tanki šydas apgaubia jos mąstymą, kol ji atgauna šviesą; atkaklus visko, ką ji paliko, poveikis trukdo jai pajusti savo dvasios virpesius; tačiau kol jos šešėliai išsisklaido, kad susijungtų su jos tikrąja esybės šerdimi – kiek sumaišties, kiek skausmo.

22. Ar yra kas nors, kas, išgirdęs ar perskaitęs šią žinią, ją atmestų kaip bevertį ar klaidingą mokymą? Sakau jums, kad tik tas, kuris yra pasiekęs kraštutinio materializmo arba aklo užsispyrimo lygį, galėtų atmesti šią šviesą, kad jo siela nebūtų giliai sujaudinta.

23. Šiuo metu Aš žmogui neatskleidžiu jo sielos praeities, tačiau vis dėlto užtikrinu jį, kad jo siela jau yra gyvenusi anksčiau, kad ji atėjo įvykdyti aukštą užduotį Žemėje ir kad ji turi sugrįžti į savo tėvynę – ne tik be dėmės, net ne su ta pačia šviesa, kurią atsinešė, bet su dar didesne šviesa.

24. Sielos, gyvenančios Žemėje: pajuskite mano buvimą, pamatykite dieviškąją šviesą, kuri liejasi ant jūsų. Jūsų Tėvas turi daugybę būdų, kaip savo spindulius ir įkvėpimus perduoti jums. Bet be to, Aš siunčiu jums šį Žodį, kurį paskelbiau per žmogiškąjį protą, kad jis pasiektų jus ir kad jūs apie jį apmąstytumėte. Tai yra gyvenimo mana jūsų dykumoje, malonės rasa ant jūsų egzistencijos nevaisingumo, balzamas jūsų skausmui ir begalinė šviesa jūsų tamsoje.

25. Tai jus jaudina, jūs, klausytojų minios ir mano apreiškimo liudininkai. Pasiruoškite, kad mano dieviškosios žinutės pasiektų visą žmoniją.

26. Mano begalinis gailėstingumas pasirengęs priimti jus visus – tiek tą, kuris ateina pavargęs ir verkdamas, tiek tą, kuris ateina be tikro tikėjimo, norėdamas mane išgirsti, tiek tą, kuris kaip geras mokinys trokšdamas ateina, kad man atneštų savo užduoties įvykdymo vaisių.

27. Aš esu Tėvas, kuris ieško jūsų sielos, kad ją pripildytų šviesos, nes jūs gyvenate netikrumo ir sumaišties laikais.

28. Aš žmonijai duodu mokymą, kuris skatina ją atlikti tikro gailestingumo, dvasinio naudingumo ir pakylėjimo darbus, dėl kurių žmonės liks ateities kartų atmintyje, bus jų laiminami ir laikomi pavyzdžiu. Tik tų darbų, kuriuose glūdi tiesa, pėdsakai pasaulyje bus amžini. Nes artėja Teismo valanda, kai kiekvienas darbas, nesusijęs su tiesos pamatais, bus sunaikintas, ir kai nuo jo neliks nė akmenų ant akmenų.

29. Sakau jums, mokiniai, kad jei norite palikti sėklą savo artimųjų širdyse, ji turi susidėti iš jūsų darbų ir pavyzdžių – darbų be tuštybės. Visada turėkite omenyje, kad, norėdami neiškraipyti kelio ar nenuklysti nuo jo, turite būti nuolankūs tarnai ir paklusnūs Kristaus mokiniai, kurio darbai įrašyti jūsų dvasioje.

30. Ten mano pavyzdiniai darbai yra dabartiniai, amžini ir neištrinami, nepaisant tiek daug audrų ir viesulų.

31. Tauta, ar supranti, kad mano Žodis apsaugojo tave nuo šių laikų žmogiškųjų vargų? Tuomet žinok, kad tą patį turi daryti savo artimiesiems.

Jūsų širdis man sako: „Viešpatie, Tu mums suteikei dovanų ir malonių – kaip mes galėtume tą patį daryti savo artimiesiems?“ Į tai aš jums atsakau: Net jei negalite dalyti Dvasios dovanų ar suteikti malonių, vis dėlto galite pasiekti, kad jūsų artimieji, išgirdę mano mokymą iš jūsų lūpų, pajustų savo dovanų ir sugebėjimų pabudimą, ir kad, mokydami susisiekti su savo Tėvu, per įkvėpimą gautų užduotį, kurią turi įvykdyti. Argi jūsų užduotis dabar neatrodo pakankamai didinga ir vertinga?

32. Turiu jums pasakyti, mokiniai: jei norite, kad jūsų darbai turėtų vertę Mano akyse, už juos neturite nieko reikalauti iš savo artimų.

33. Trečiojo laikotarpio dieviškoji mana nusileido ant šios tautos – kaip gi jūs, Šviesos vaikai, galėtumėte tapti tamsos, šventvagystės ir nepaklusnumo vaikais? Kaip gi jūs, tapę mano apreiškimų saugotojais, galėtumėte žemėje tapti vargšais būtybėmis?

34. Budėkite ir melskitės, sakau jums nuolat, kad nepatektumėte į pagundą, kad niekam neslėptumėte savo dovanų – nei iš baimės, nei iš savanaudiškumo, nes suprantate, kad savo kelioniniame ryšulyje nešiojatės daug dovanų, kurios jums nepriklauso. Nes Aš jas jums daviau, kad jas perduotumėte savo artimiesiems.

Žinokite, kad – kad ir kiek turėtumėte – jei nieko neperduosite, tai bus taip, lyg nieko neturėtumėte. Todėl Aš dažnai prašiau jūsų atsiskaityti, nes, nors iš Manęs gavote tiek daug, jūs ateinate ir Man parodote tuščias rankas, nes jos nieko nedavė, nes jos nesėjo Mano meilės žodžio.

35. Iš tiesų, sakau jums: jei jums reikia paskatinimo, kad įvykdytumėte savo misiją, atlikite tikros meilės artimui darbus. Nes vykdydami mano mokymą rasite paskatinimą ir atlygį.

36. Tie, kurie tikisi iš Manęs gailestingumo, bet jo neparodo, nors galėtų tai daryti savo kelyje, nebuvo gailestingi nei savo artimiesiems, nei sau patiems. Tai tie, kurie leido savo širdims atšalti, kurie užgesino savo lempą – tie, kurie panašūs į silpnus paukštelius, iškritusius iš lizdo, arba į nudžiūvusius lapus, kurie rudenį nukrenta nuo medžių, kad vėliau vėjai juos be tikslo nešiotų iš vienos vietos į kitą.

37. Galbūt jūs kritikuojate mano apreiškimą dėl to, kad Aš jį jums perteikiu per nuodėmingas būtybes? Jos, be abejo, nėra tyros būtybės. Bet pasakykite Man, ar mano žodžiai, ištarti šių žmonių lūpomis, nesulaukė jokio atgarsio jūsų širdyse, ar jų saldumas bent kartą nepašalina kartumo, kurį nešiojote savo širdyse.

38. Vyrų, prisiminkite, kad atėjote su sužeistomis širdimis, sutrikusiais protu ir sudraskytomis sielomis, ir kad, išklausę Mane, pakilote sustiprėję. Kas kada nors jums tai padarė?

39. Moterys, jūs atėjote su akimis ir širdimi, kurios buvo pavargusios nuo ašarų. Tačiau kai manėte, kad nebeturite daugiau ašarų, išgirdote mano žodį, ir jūsų skruostai vėl užtvindė ašaros. Bet dabar tai buvo vilties ir susijaudinimo ašaros. Kas iki tos dienos, kai išgirdote mano balsą, buvo pasiekęs jūsų širdžių gelmes?

40. Šis mokymas jums įrodė, kad tai nėra tušti žodžiai, bet kad juos persmelkia dieviškoji esmė. Todėl jis yra paprastas savo forma, nes jo gilumas ir prasmė glūdi pačiame jo teiginyje.

41. Kaip Aš atėjau paguosti jus jūsų varguose, taip pat atėjau ir suteikti šviesą jūsų sielai. Nes visos tamsos jėgos yra išlaisvintos ir sukrėstos savo gelmėse, ir jums būtina mokėti apsiginti.

42. Vėl uždekite savo lempą, pažadinkite meilę savo širdyje, rūpinkitės amžinuoju gyvenimu ir būkite gailestingi savo sielai. Tik taip galėsite jausti užuojautą savo artimiesiems ir dalį savo gyvenimo skirti meilės veiklai.

43. Saugokite savo „lobį“, dalinkitės juo su kitais ir visada tinkamai naudokitės viskuo, kas jame yra. Tada jumoje atsiras jėga, sveikata ir šviesa, kokių dar niekada nesate patyrę. Ši jėga, ši šviesa ir ši sveikata kils iš sielos ir atsispindės kūne.

44. Tauta, jūs jau nebėra klajūnai, atsitiktinai ieškantys šviesos. Jūs ją jau radote.

45. Šis Žodis padarė stebuklą – pažadino jus gyventi; tai buvo jėga, kuri jus pakėlė ir išgydė. Kas galėtų jus įtikinti, kad jis nekeyla iš Dievo, nors jūsų esybėje įvyko permaina, kurią galima priskirti tik mano galiai?

46. Dabar turite puikią progą pagerinti savo gyvenimą, tapti naudingais ir užsitarnauti savo sielai deramą prieglobstį Dvasiniame pasaulyje. Kas

galėtų atimti iš jūsų šią progą? — Niekas, nebent pamirštumėte budėti ir melstis, o jūsų neatsargumas priverstų jus pasiduoti pagundai.

47. Jei norite išlikti ramybėje, kai įvyks didieji įvykiai, apie kuriuos skelbia mano mokymai, likite ištikimi savo ketinimams.

48. Jūs dar patirsite, kaip ateis tas momentas, kai didžiųjų bažnyčių atstovai pajus Dieviškąjį buvimą ir supras Naujojo amžiaus atėjimą.

49. Jūs matysite, kaip jie tarpusavyje tariasi, klausinėja vieni kitus ir teikia pasiūlymus, nors jų tuštynė trumpam privers juos manyti, kad jie yra pranašesni vieni už kitus.

50. Šis kovos laikotarpis jūsų sielai bus nepamirštamas, nes ji sugebės įveikti materializmą ir sustiprinti savo tikėjimą, meilę bei troškimą pakilti pas Dievą dvasinio tobulėjimo keliu.

51. Dvasininko protas ir širdis dalsis savo aukštesniosios esybės dalies džiaugsmu, ir kol juose bus gyvybė, jie bendradarbiaus su siela, vykdydami savo aukštą misiją. Tačiau kai ateis valanda ilsėtis žemės glėbyje, jie tai darys ramiai ir su pasitenkinimu, kad buvo užsiėmę Viešpaties darbu, o to žmogaus paskutinės mintys ir paskutiniai širdies plakimai neištrinamai įsispaudžia į sielą to, kuris gyveno nuolankioje, kilnioje ir Dievo įsakymams paklusioje kūno apvalkale.

52. Supraskite, kodėl Aš jums sakau, kad turite paversti savo kūną lazdele, sielos atrama čia, žemėje, ir Aš jums paaiškinau, kad turite atimti iš savo kūno tą skeptrą ir tą galią, kuria jis bandė pavergti sielą, kuri – vedama sąžinės – yra vienintelis vairas ir vienintelė šviesa žmogaus gyvenime.

53. Aš kalbėjau jums atsižvelgdamas į jūsų suvokimo gebėjimus, nes nenoriu, kad nesuprastumėte nė vieno mano žodžio prasmės, ir taip pat sakau jums, kad, priklausomai nuo kiekvienos grupės, žmonių būrio ar susirinkimo pasirengimo, skiriasi ir forma, kuria Aš save atskleidžiu.

54. Kiekviena siela turi didelį įsipareigojimą savo Tėvui. Dėl savo meilės jums Aš suteikiau jums šią naują galimybę žemėje pateisinti save prieš Mane, dvasiškai atlyginti ir apsivalyti, kad galėtumėte pereiti į kitą buveinę.

55. O palaiminta Trečioji Era! Savo „Sandoros skrynioje“ tu neši viską, ko pasauliui reikia, kad išsivaduočiau iš vergovės. Palaiminti tie, kurie pasinaudoja tavo šviesa, nes jie bus išgelbėti.

56. Aš vedžiau jus per visą jūsų sielos tobulėjimo kelią, išbandžiau jus ir paruošiau jus šio laikotarpio apreiškimui. Ne žmonės kurs naująją Izraelio tautą, bet Aš būsiu tas, kuris ją formuos, valys, pakels ir siųs tarp žmonijos, kad ji įvykdytų savo misiją, kol ši tauta augs ir griaus kliūtis, kad galėtų

žengti į priekį. Taip pat Aš padariau su Izraeliu, kai išvedžiau jį iš Egipto ir vedžiau per jūrą bei per dykumą.

57. Šios tautos misija – dvasiškai pažadinti žmoniją. Tačiau kai ji ją įvykdys ir žmonės suvoks laikmetį, kuriame gyvena, jūs pamatysite, kaip jų širdyse užgims troškimas šviesos, o jų sielose – pakilimo idealas, kuris sukurs žmogiškąjį gyvenimą iki pat šaknų ir pakeis pasaulį.

58. Tada bus klausoma sąžinės ir jos vadovaujamosi, bus suprasti tie, kuriuos kviečia Dvasia, bus atsižvelgiama į dvasinius troškimus ir teises bei jais gerbiama, o visur spindės troškimas pažinti Dievą, Jį pajusti, priartėti prie Jo ir regėti Jo tiesą.

59. Visa tai iškils žmonėse, kai alkis ir troškulys juos atves iki jų ištvermės ribų, kai jų pasididžiavimas bus sulaužytas ir jie atgailaudami prisipažins esą kalti prieš savo Viešpatį, kai jie nusileis nuo savo sostų ir prabangių sėdynių, iš kurių bandė Mane neigti, iš kurių Mane teisdavo ir atmesdavo. Tai įvyks tam, kad jie atgailautų už savo klaidas, nukreiptų į Mane savo akis ir kreiptųsi į Mane kaip vaikai į Tėvą, kuris jų laukė daugelį šimtmečių, kad apipiltų juos savo meile.

60. Kaip giliai žmogus nugrimzdo į materializmą, kol galiausiai paneigė Tą, kuris viską sukūrė! Kaip žmogaus protas galėjo taip smarkiai aptemti? Kaip jūsų mokslas galėjo Mane paneigti ir taip sumenkinti gyvenimą bei gamtą, kaip jis tai padarė?

61. Kiekviename jūsų mokslo atradime yra mano buvimas, kiekviename kūrinyje atsiskleidžia mano įstatymas ir girdimas mano balsas. Kaip gi gali būti, kad šie žmonės nei jaučia, nei mato, nei girdi? Argi mano buvimo, mano meilės ir mano teisingumo neigimas yra pažangos ir civilizacijos įrodymas?

62. Tuomet jūs nesate pažangesni už primityvius žmones, kurie kiekvienoje gamtos jėgoje ir kiekviename gamtos stebukle sugebėjo įžvelgti dieviškos, aukštesnės, išmintingos, teisingos ir galingos būtybės kūrinį, kuriai jie priskirdavo visą gėrį, viską, kas egzistuoja, ir todėl ją garbino.

63. Pasitelkdami vis didėjančią protą, jie bandė suprasti tai, ką suvokdavo jų fiziniai pojūčiai. Kokį tobulą garbinimą jie jau galėjo Man aukoti? Kokį visišką tiesos supratimą jie galėjo turėti? Vis dėlto – jų nuostabą, tikėjimą ir garbinimą Aš priėmiau kaip pirmojo derliaus vaisius iš plačios pievos, kurią mano Dvasia turėjo puoselėti per amžius.

64. Kiek pamokymų Aš nuo tų laikų iki šiol daviau žmonijai! Ir kiek apreiškimų jai patikėjo mano meilė! Vis dėlto – nors šie žmonės jau turėjo pasiekti supratimo viršūnę, o jų Dievo garbinimas turėjo būti tobulas, jų

savanaudiškas, išdidus ir nežmoniškas mokslas pakilo, kad mane paneigtų, o esamos religinės bendruomenės gyvena rutinos ir tradicijų letargijoje.

65. Aš jums suteikiau valios laisvės dovaną ir geriau tą palaimintą laisvę, kurią suteikiau savo vaikams. Tačiau Aš įdėjau į jūsų esybę ir Dieviškąją Dvasios Šviesą, kad, jos vedami, nukreiptumėte savo sugebėjimus teisinga linkme. Tačiau sakau jums: kovoje tarp sielos ir kūno siela patyrė pralaimėjimą, skausmingą kritimą, kuris ją palaipsniui vis labiau nutolino nuo Tiesos Šaltinio, kuriuo esu Aš.

66. Jos pralaimėjimas nėra galutinis, jis yra laikinas; nes ji pakils iš savo bedugnės gelmių, kai nebegalės ilgiau ištvirti savo alkio, troškulio, nuogumo ir tamsos. Skausmas bus jos išgelbėjimas, ir kai ji išgirs savo Dvasios balsą, ji pakils stipri ir spindinti, uoli ir įkvėpta, ir vėl panaudos savo sugebėjimus. Tačiau nebe su ta laisve juos naudoti gėriui *ar* blogiui, bet skirdama juos vien tik dieviškųjų įstatymų vykdymui, o tai yra geriausia auka, kurią jūs galite aukoti mano Dvasiai.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Mokymas 258

1. Tu, tauta, rodai baimę prieš Mane, nes mano teisingumo balsas verčia tave drebėti. Tačiau Aš klausiu jūsų: argi tai mano teisingumas, ar neteisingumas, kurio jūs bijote? Jei tai mano teisingumas, žinokite, kad turite sutikti priimti dieviškąjį nuosprendį dėl jūsų darbų. Jei tai neteisybė, jūs klystate, nes Aš tokios padaryti negalėčiau.

2. Jūsų teisėjas yra negailestingiausias, bet kartu ir mylimiausias, kantriausias bei supratingiausias Tėvą – teisėją, kuris, užuot atskleidęs jūsų nuodėmes ar išdavęs jus artimiesiems, kviečia jus po vieną, kalba jūsų širdims, išbando jus tiek, kiek reikia, ir suteikia naują galimybę – ar tai būtų užbaigti darbą, ar atitaisyti klaidą.

3. Jeigu dieviškajame teisingume nebūtų didžiausios Tėvo meilės, jeigu jo teisingumas neturėtų šios kilmės, ši žmonija jau nebebūtų, jos nuodėmės ir nesibaigiantys nusižengimai būtų išeikvoję dieviškąjį kantrumą; tačiau taip neatsitiko. Žmonija toliau gyvena, sielos vis dar įsikūnija, ir kiekviename žingsnyje, kiekviename žmogaus darbe pasireiškia mano teisingumas, kuris yra meilė ir begalinis gailestingumas.

4. Norėdami suvokti mokymą, apie kurį Aš jums kalbu, žmonės turėtų pasinerti į mano mokymo prasmę, tačiau iki šiol jie užsiima savo žemiškais reikalais ir tikslais. Tačiau dabar ateina valanda, kai jie turės trumpam palikti tai, kas juos taip užima ir pavergia, kad pakeltų žvilgsnį į dangų ir viduje paklaustų Manęs: „Mano Dieve, kas vyksta pasaulyje? Kuo tapo mūsų gyvenimas ir ką mes su juo padarėme, to net nesuvokdami?“ Tai bus apšvietimo akimirka, kurią dabar patirs daugelis.

5. Kiti bus nustebinti žodžio, kurį Aš jums daviau šiuo metu, kuris pasiekia širdis mano pasiuntinių, liudytojų ir mokinių, kuriais jūs esate.

6. Žmonės bandys paneigti mano apreiškimo tiesą, bet faktai, įrodymai, įvykiai kalbės už šią tiesą ir liudys ją, kuri kaip didžioji „Trečiojo laikotarpio“ žinia skambės iš mano tautos lūpų. Taip pat per raštus mano mokymas plis po pasaulį, nes tai yra leistina priemonė, kurią nuo pačių seniausių laikų įkvėpiau savo pasiuntiniams. Aš tik noriu, kad jūs saugotumėte mano tiesą ir perduotumėte ją širdims pačiu tyriausiu ir paprasčiausiu būdu.

7. Mokiniai, pažvelkite, kaip Mokytojas, kuris netrukus baigs savo žodį, kiekviename pamokyme suteikia jums dvasinio pasiruošimo jūsų kovai pamoką.

8. Jūs plūstate čia minios, kad priimtumėte mano mokymą, po to, kai perėjote per platų likimų permainų dykumą. Taip yra todėl, kad jūsų siela pajuto, jog atėjo laikas, apie kurį buvo pranašauta mano sugrįžimui, kad ji išgirdo dieviškąjį balsą, kuris ją šaukia.

9. Minios sergančiųjų, alkanųjų, ištroškusių ir išsekusių, kurie, trokšdami meilės duonos, gyvenimo manos, įkvėpti vilties šviesos, ateina dabar į savo Kūrėjo akivaizdą.

10. Visi esate laukiami! Pailsėkite mano taikos šešėlyje, valgykite, gerkite ir pasveikite nuo savo ligų.

11. Jei ir toliau atkakliai klausysite šių žodžių, jei išeisite į gyvenimo kovą, jūsų našta pasidarys lengvesnė, nes sustiprėsite tikėjimu ir žiniomis.

12. Tie, kurie pas Mane ieško tik pasaulinių gėrybių ar turtų ir nepripažįsta dvasinių dovanų egzistavimo, patirs nusivylimą, o nukrypę nuo kelio, į kurį buvo pašaukti, pamatys, kad jų rankos tuščios, o širdis – be paguodos. Tai sielos, kurios vis dar myli tai, kas nešvaru, ir Aš turėsiu joms suteikti dar šiek tiek laiko, kad jos galėtų tobulėti, kaupti patirtį ir, sugrįžusios į Mano kelią, būtų labiau pasirengusios mane priimti.

13. Tam, kuris atėjo su dvasiniu pakilimu, mano buvimas per šį Žodį yra tikra Šviesos šventė, kurioje tiems, kurie trokšta meilės, teisingumo, išminties ir taikos, siūlomi geriausi Dvasinės Karalystės patiekalai. Jie negalės nukrypti nuo mano kelio ir, be to, sugebės priimti pasaulio gėrybes.

14. Mano darbas bus esminis jų gyvenime, o materialūs dalykai bus tik papildymas, reikalingas išgyventi ir įvykdyti jiems patikėtą užduotį.

15. Ach, jei tik jūs visi suprastumėte, kad šio Žodžio saulė netrukus pasislėps – jūs skubėtumėte išsaugoti savo širdyse bent dalį jo vertės ir šviesos. Bet jūs per lėtai suvokiate, esate pernelyg priešininkai, kad galėtumėte išskleisti regėjimo dovaną, kuri leistų jums jau dabar pamatyti Naujojo Laiko artumą.

16. Be abejonės, mano buvimas tarp jūsų tokia forma, kokia Aš buvau su jumis, truks dar tik trumpai, ir būtina, kad jūs gyventumėte dabartimi ir ateitimi, ir pamirštumėte daugelį savo praeities papročių, tikėjimo įsitikinimus, sampratas ir elgesio būdus, kurie sudaro dalį milžiniškos naštos, kurią tempėte su savimi, kai atvykote pirmą kartą išgirsti mano Žodį.

17. Aš esu sielų Gelbėtojas, jūsų tikėjimo ir jūsų gyvenimo gynėjas. Aš negalėjau leisti jums nugrimzti į bedugnes ar pasiklysti dykumose, neleidamas jums išgirsti mano guodžiančio balso, neleidamas jums pamatyti tikrosios šviesos, kylančios iš mano Dvasios.

18. Ar norite pasitenkinti vien tuo, kad klausotės Manęs, siekdami suteikti ramybę savo širdims, nesiruošdami sėti Mano darbą į savo artimųjų širdis ar būti Mano mokiniais?

19. Jei trokštate man patikti, būdami naudingi savo artimui, leiskite jiems dalytis ir pasinaudokite dieviškaisiais mokymais, kuriuos jums duodu

kiekvieną kartą, kai pasirodau, kad galėtumėte kalbėti apie mane, apie mano įstatymą ir mano mokymą, ir nebūtumėte nustebinti tų, kurie yra pasirengę kovoti su kiekviena nauja šviesa, net jei ta šviesa yra absoliučios tiesos, visų laikų išminties, šviesa.

20. Supraskite, kad Aš jus pašaukiau ne tik tam, kad paguosčiau jus jūsų varguose, bet ir tam, kad išmokyčiau jus jausti savo artimųjų skausmą ir paguosti juos jų kančiose.

21. Jei norite žinoti, ką turėtumėte daryti tarp žmonių, pakanka pažvelgti į tai, ką Aš padariau tarp jūsų nuo tos dienos, kai pirmą kartą išgirdote mano Žodį.

22. Aš jums atleidau, priėmiau jus su begaline gailestingumu ir meile, leidau jums pailsėti nuo varginančių kasdienių darbų. Aš nesivarginau vertinti jūsų socialinės padėties, jūsų luomo ar kastos. Aš išvaliau jūsų nuodėmių raupus ir išgydžiau jūsų negalias. Vertindamas jūsų trūkumus, buvau supratingas, atlaidus ir geranoriškas. Aš sugrąžinau jus į tikrąjį gyvenimą, suteikdamas jums meilės mokymą, kuris leidžia jums išsigelbėti, gelbėdami savo artimuosius.

23. Šiuose mano darbuose, kuriuos atlikau kiekvienam iš jūsų, galite rasti geriausią pavyzdį, kurį galėsite pritaikyti tiems, kurie kenčia kūno ir sielos skausmą ir kurie minios plūstels pas jus.

24. Kai Aš čia kalbu šiai tautai, Aš kalbu žmonijai. Jūsų užduotis – rytoj kreiptis į žmonių širdis ir broliškai perduoti jiems Mano Žodį, kuris užbaigs išganyimo darbą.

25. Šiandien jūs jaučiate, kad jus ištiko skausmas, ir kartais nesuprantate, kad šiuo taure jūs apsivalote. Kaip galėtumėte kalbėti apie Mane, kol esate sutepti? Kaip iš jūsų širdies galėtų trykšti meilė, pasireiškianti gailestingumo ir žmogiškumo jausmais, jei ji būtų pilna savanaudiškumo?

26. Dievo vaikų netobulumai lėmė skausmo atsiradimą – skausmo, kuris tapo mokytoju, kad apdorotų jūsų širdis ir parodytų jums kelią, kurį buvote pametę. Mano meilė apsigyvena jūsų širdyse, kad iš jų pašalintų visą blogį, nes noriu jus matyti stiprius, sveikus ir tyrus.

27. Klausykitės šio balso, kuris šia forma skamba tarp jūsų, nenusiboskite jo klausytis. Aš pratęsiau savo apsireiškimą, siekdamas išlyginti jūsų širdžių šiurkštumus ir, kai po 1950 m. nebeapsireikšiu, palikti jus tvirtai tikėjime.

28. Žmonės yra atsidavę savo mokslui, jų širdis ir protas yra visiškai užimti gyvenimu, kurį jie gyvena žemėje. Todėl iš žmonių Aš išsirinčiau šiuos, per kuriuos kalbu, paprastus ir be mokslo. Aš paliečiau šias širdis, o

po to savo šviesa persmelkiau jų protą, kad savo tautai perduočiau šią meilės žinią.

29. Ši šviesa apšvietė jūsų gyvenimo kelią, ir todėl jūs atsidavėte Man. Po Mano išvykimo Aš paliksiu jus tarp žmonių, kad liudytumėte apie Mano tiesą ir kad tarp mokinių atsirastų Mokytojai, kurie savo darbais skelbs dvasinės meilės mokymą.

30. Dangaus karalystės džiaugsmas skirti visiems. Čia, žemėje, jūs patirsite šiek tiek tos ramybės ir amžinojo gyvenimo atspindį. Būkite geros valios žemėje, ir mano ramybė jūsų neapleis.

31. Nuo tada, kai Aš jums duodu savo Žodį, jūs matėte, kaip praėjo daugybė Gyvenimo knygos puslapių. Kiekvienas iš jų buvo tobulas pamokymas. Kartais tai buvo Tėvo meilė, kuri kreipėsi į jus, kitą kartą – Mokytojas, kuris pasodino jus prie savo katedros, o kartais – Teisėjas, kuris jus sudrebino.

32. Jūs visi priėmėte mano Žodį, todėl Dvasioje gavote visus nurodymus ir užduotis, kurias turite vykdyti. Kai kurie jau pradėjo, kiti vis dar laukia laiko išvykti, o dar kiti ruošiasi. Nėra nė vieno iš jūsų, kuris nebūtų gavęs gebėjimų tobulėti. Tačiau kol vieni jau dabar pradėjo tobulėti, nes Aš vis dar apsireiškiu šia forma, kiti savo dvasinį tobulėjimą pradės tik po mano apsireiškimo laikotarpio. Vis dėlto šiais laikais visi pakilkite kaip viena dvasia.

33. Jūs turite dovanų, kad galėtumėte gilintis į mano Žodį, priimti mano įkvėpimus bei regėjimus, kurie jums pranašaus tai, kas ateis.

34. Tie, kurie šiandien sustojo – tie, kurie gavo dovanas priimti mano dieviškąjį spindulį arba kurie turėjo leisti, kad per juos pasireikštų Dvasinis pasaulis, ir kurie neįvykdė savo misijos, vėliau imsios jos vykdymo, nors Aš jiems jau dabar sakau, kad perdavimo forma turi pasikeisti, kad jie nesukeltų sumaišties žmonijai.

35. Ateis diena, kai būsite išsibarstę po visą pasaulį – vienas vienoje tautoje, kitas kitose šalyse, ir vis dėlto visi jausitės suvienyti dvasine harmonija, kurią Aš jums atnešiau.

36. Aš jus ruošiu, kad mylėtumėte vieni kitus ir šiuo ryšiu būtumėte stiprūs bei nenugalimi. Dėl to Aš buvau mylintis ir kantrus Mokytojas, kuris savo pavyzdžiu rodo kelią mokiniams. Saugokite savo žingsnius, savo darbus ir net savo žodžius bei mintis. Ne žmogus turi teisti jūsų netobulumus, bet visada Mokytojas, kuris jus taise per jūsų sąžinę.

37. Mano valia buvo apsireikšti per nuodėmingus žmones, kad duočiau jums mano galios ir meilės įrodymų. Dabar eikite per Dvasią pas savo Tėvą, kad Jam įrodytumėte, jog ir jūs Jį mylite. Siekite šio tikslo, pasiekite tą išaukštintą bendravimą iš Dvasios į Dvasią, nesitenkindami pirmaisiais

vaisiais, kuriuos nuimsite, bet tik tada, kai pasieksite tobulumą. Tada kiekvienas žmogus savo viduje turės dieviškąjį vedlį, kuris amžinai ves jį takais, skirtais tiems, kurie, trokšdami savo Kūrėjo meilės, moka tobulėti.

38. Mano Žodžiu tapusi šviesa, gyvenimas, išbandymai – visa tai turi prasmę, kad jus išlaisvintų nuo jūsų materializmo. Rytoj netgi žmogaus mokslas turės dvasingumą, pakilumą, kilnius tikslus ir sugebės kalbėti apie tai, kas, atrodytų, jums buvo paslėpta, o iš tikrųjų tiesiog nebuvo atrasta. Nes ne protas įsiskverbs į paslaptis, o siela, ir tai įvyks tik tada, kai ji pasieks tyrumą. Bet nesijaudinkite, žmonės, kad dėl atsigręžimo į Dvasią ir tai, kas su ja susiję, bus apleistas žmogiškasis gyvenimas ir jūsų žemiškos pareigos, ir kad dėl to jūsų sveikata ir kūnas patirs pasekmes, kurių šiandien dar net neįsivaizduojate. Nes kai šiandieninių žmonių siela pakils iš purvo, kuriame ji šiandien gyvena, ji savo kūne pajus naują jėgą ir iki tol nežinomą šviesą, kuri paskatins žmones sukurti gyvenimą, kupiną gerovės, laimės ir sveikatos.

39. Kodėl žmonės siekė nuolat priartinti savo sielą prie praeinančių ir kartais beprasmės kulto apeigų? Jūs neturėtumėte apgaudinėti nei sielos, nei širdies kulto apeigomis, kuriose nėra amžinojo gyvenimo esmės ar turinio.

40. Būtina, kad ši šviesa netrukus pasiektų žmonių širdis. Nesvarbu, kad iš pradžių ji sukels nesutarimus ar kovas. Nuo seno šviesa ir tamsa, tiesa ir melas, gėris ir blogis susiduria tarpusavyje. Kaip nakties šešėliai išnyksta dienos šviesoje, taip ir žmonių blogis pasitrauks prieš mano meilės žinią.

41. Toje „Antrojoje eroje“ tik keletas širdžių tikėjo mano atėjimu kaip žmogaus. Vis dėlto vėliau žmonija pripažino Atpirkėjo gimimą kaip naujos eros pradžią. Taip pat ir šiuo metu mano apreiškimo jums pradžia, tai yra, mano atėjimas kaip Šventosios Dvasios, rytoj bus pripažinta kaip kitos eros pradžia.

42. Klausykite to, ką jums sako Kristus, Dieviškosios Meilės įsikūnijimas.

43. Taika geros valios žmonėms, tiems, kurie myli tiesą ir sėja meilės sėklą.

44. Aš esu „Žodis“, kuris ieško žmonių, nes jie negalėjo pasiekti Manęs. Tai yra mano tiesa, kurią Aš jiems apreiškiu, nes tiesa yra karalystė, į kurią pagal mano valią jūs visi turite įžengti.

45. Kaip jūs norite atrasti tiesą, jei Aš jums iš anksto nepasakysiu, kad tam reikės daug atsisakymų?

46. Norint rasti tiesą, kartais tenka atsisakyti to, ką turi, netgi atsižadėti savęs.

47. Savimi patenkintas žmogus, materialistas, abejingas negali pažinti tiesos, kol nesugriaus sienų, kuriose gyvena. Jam būtina įveikti savo aistras ir silpnybes, kad galėtų pažvelgti į mano šviesą akis į akį.

48. Materialistas myli tik žmogiškąjį gyvenimą. Tačiau, supratęs, kad viskas jame yra laikina, jis stengiasi gyventi intensyviai. Kai jo planai ar troškimai neišsipildo arba jį koku nors būdu ištinka skausmas, jis nusimena ir keikia; jis meta iššūkį likimui ir kaltina jį dėl to, kad negauna tų gėrybių, į kurias, jo manymu, turi teisę.

49. Tai silpnos sielos nelanksčiuose kūnuose, tai morališkai nesubrendusios būtybės, kurios įvairiais būdais yra išbandomos, kad suprastų klaidingą vertinimą, kurį, materializuodamosi, priskiria mažai vertingiems darbams.

50. Kaip materialistai norėtų pakeisti savo likimą! Kaip jie trokšta, kad viskas vyktų pagal jų įsivaizdavimus ir valią.

51. Iš Dievo galima gauti viską, ko tik trokštama gero, nereikia iššaukti Jo teisingumo ar abejoti Jo galia. Mano Meilė pasirengusi išklausti kiekvieną, kuris nori pagerinti savo gyvenimą.

52. Sakau jums dar kartą: ramybė geros valios žmonėms, mylintiems tiesą, nes jie stengiasi paklusti dieviškai valiai. O tie, kurie pasitiki mano apsauga, neišvengiamai turi pajusti mano buvimą – tiek savo sieloje, tiek žmogiškajame gyvenime, savo kovose, savo poreikiuose, savo išbandymuose.

53. Geros valios žmonės yra vaikai, paklūstantys savo Tėvo įstatymui. Jie eina teisingu keliu, o kai labai kenčia, jie pakelia savo sielą į Mane, trokšdami atleidimo ir taikos. Jie žino, kad skausmas dažnai yra būtinas, todėl jie jį kantriai ištveria. Tik tada, kai jis tampa nepakeliamas, jie prašo, kad jų kryžiaus našta būtų palengvinta. „Viešpatie“, – sako jie Man, – „žinau, kad mano sielai reikia apvalinimo, kančios, kad ji galėtų tobulėti. Tu geriau už mane žinai, ko man reikia. Tu negali man duoti nieko, ko man nereikia. Todėl tebūnie Tavo valia man.“ Tebūnie palaiminti tie, kurie taip mąsto ir meldžiasi, nes jie ieško savo Mokytojo pavyzdžio, kad jį pritaikytų savo gyvenimo išbandymams.

54. Tiesa, kad kiekviena skausmo akimirka, kiekviena kančia atnaujina širdį, sukrečia sielą ir ją apvalina nuo dėmių, suteikdama jai galimybę augti ir tobulėti.

55. Kiek gero skausmas daro sielai, jei šis taurė geriama su meile ir kantrybe!

56. Jūsų sielai išbandymų kelias buvo ilgas. Jūs esate panašūs į tūkstantmečius medžius, kurie praranda savo nudžiūvusius lapus, kai juos plaka vėjai, kurie juos plakdami palieka plikus, kad vėliau jie vėl apsipiltų

naujais lapais. Taip medis vykdo Tėvo valią. Taip pat ir jūs visi turėtumėte ją vykdyti, leidžiant, kad išbandymai ir pamokos, kurias jūsų Tėvas duoda jums gyvenimo metu, išlaisvintų jus nuo senų drabužių, sielos nešvarumų ir skarmalų, kad galėtumėte apsirengti naujais šventiniais drabužiais.

57. Žinokite, mokiniai, kad skausmas pašalina blogus vaisius iš jūsų širdžių, suteikia jums patirties ir padeda ištaisyti jūsų klaidas.

58. Šitaip jūsų Tėvas jus išbando, kad jūsų protas apšviestų. Tačiau jei nesuprantate ir veltui kenčiate, nes neatrandate mano išmintingų pamokų prasmės, jūsų skausmas yra beprasmis, o jūs neišnaudojate tos pamokos.

59. Šiuo metu Aš jums paaiškinau gyvenimo prasmę, kad žinotumėte savo skausmo priežastį, ką reiškia atpirkimas ir atlyginimas, ir kodėl turite apsivalyti. Jei mano tauta supras ir pajus mano mokymą, bus padėti naujos žmonijos pamatai.

60. Ar kartais skausmas jus sukrėtė? Ar jūsų šakos išlinko, ar nudžiūvę lapai nukrito, o blogi vaisiai nukrito nuo jūsų medžio? Sakau jums, kad gėris, kurį įgijo jūsų siela, yra nepalyginamai vertingesnis už tai, kas pasaulyje labiausiai vertinama.

61. Aš pateikiu jums pavyzdžių, kuriuos kasdien galite stebėti gamtoje, pavyzdžiui, medį, kurį plaka audros vėjas. Mat materialioji gamta yra dieviškosios gamtos apraiška, todėl visame, kas jus supa šiame gyvenime, galite rasti pamoką ar apreiškimą savo dvasiai.

62. Kaip jūsų kūnas, norėdamas gyventi, trokšta oro, saulės, vandens ir duonos, taip ir sielai reikalinga gyvenamoji aplinka, šviesa ir maistas, atitinkantys jos prigimtį. Jei ji jaučiasi atimta laisvės pakilti, trokšdama savo maisto, ji silpsta, nyksta ir tampa apatiška; lygiai taip, kaip jei vaikas būtų priverstas visą laiką likti lopšyje ir būti uždarytas savo kambaryje. Jo galūnės sustingtų, jis išbalintų, jo pojūčiai atbuktų, o jo gebėjimai sunyktų.

63. Supraskite, kad ir siela gali būti luošė! Galėčiau jums net pasakyti, kad pasaulis pilnas dvasiškai luošų, aklių, kurčių ir sergančių! Siela, kuri gyvena uždaryta ir neturi laisvės atsiskleisti, yra būtybė, kuri neauga – nei išmintimi, nei jėga, nei dorybe.

64. Nelaukite, kol laukinės audros jus išvalys nuo nešvarumų, nes galite taip pat laukti metų laikų atėjimo, kad juose atsinaujintumėte, apsivalytumėte ir pražystumėte.

65. Šiame pasaulyje turite daug ko išmokti, kad galėtumėte patekti į kitas, aukštesnes gyvenimo sferas.

66. Mokykitės, mąstykite, išmokite kovoti, kentėti ir tikėtis. Visada mylėkite ir turėkite pasitikėjimą. Būkite tikėjimo ir geros valios žmonės, ir jūs būsite didžios sielos.

67. Jei norite ieškoti Mano buvimo gamtoje, kuri jus supa, tai darykite. Aš žinau, kad Mane atrasite visur, nes Aš esu visuose ir kiekviename iš savo kūrinų.

68. Pažvelkite, kaip Aš apsireiškiu per tuos žmones, kuriuose trumpam pasislėpiu, kad iš jų lūpų liejasi mano dieviškasis Žodis. Kada jūs mane pamatysite už to, kas priklauso šiam pasauliui? Kada mane išgirsite savo dvasinėmis jauslėmis, be žmogiškojo įrankio?

69. Amžinasis Dievo mokymas skamba be perstojo, nes Jis yra „Žodis“. Tačiau tik apšviestieji žmonės jį girdi tiesiogiai, tai yra iš dvasios į dvasią.

70. Kai vieną kartą būsite tiesiogiai susijungę su Dieviškumu ir Žmogiškumu, kai pasieksite savo esybės harmoniją, išgirsite giesmę, kurioje susilieja angelas ir žmogus, dangus ir pasaulis, anapusinis pasaulis ir žemė, dvasia ir materija. Viskas susivienys į meilės himną Dieviškajai Būtybei, kuri savo kūriniais suteikė gyvybę ir padarė juos savo vaikais. Šioje šlovinimo giesmėje jūs susivienysite, mokiniai, nes būtent dėl to Aš vėl atėjau pas žmones.

71. Būtina, kad įžengtumėte į savo vidinę šventovę – tą, kuri buvo pastatyta ne žmogaus rankomis, o dieviškojo proto. Sakau jums, kad ten pažinsite tiesos apreiškimą, ten suprasite Amžinojo esmę, kad mylėtumėte ją labiau nei viską, kas praeinama.

72. Kas gi yra jūsų kūnas? Praeinantis paukštis, kurio skrydis trunka tik trumpą akimirką – paukštis, kuris nesąmoningai gieda apie savo greitą išnykimą. Vargšas kūnas, kuris savo egoizme daug ko reikalauja ir prašo sau. Siela, priešingai, yra pasauliui nematoma, bet tyras ir spindintis paukštis, kuris laikui bėgant vis aukščiau pakyla. Ji yra esybė, kuriai nėra amžiaus, metų ar šimtmečių.

73. Jūs žinote, kurią dieną, kurią valandą ir kuriais metais gimėte. Bet ar žinote, kada dvasiškai atgijote?

74. Pakelkite sielą, ji yra jūsų gyvenimo esmė, ji yra jūsų likimas ir tikslas, kuriam buvote sukurti. Pakilkite, nes taip ateisite pas Mane. Turiu jums daug ką duoti, daug daugiau nei tai, ką radote pasaulyje.

75. Meilė galiausiai turi jus nugalėti, ir per meilę jūs Mane pažinsite. Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 259

1. Sveiki atvykę, mano mokiniai. Jūs atvykote išklausti mano pamokymo, o Aš ruošu jums šventinę vakarienę, kad pasisotintumėte amžinojo gyvenimo duona.

2. Nors jūsų „kūnas“ ir silpnas, tačiau jūsų siela yra pakankamai stipri, kad man paklustų. Palaimintas tas mokinytis, kuris paruošė savo širdį ir paliko tai, kas priklauso pasauliui, kad išgirstų „Žodį“.

3. Aš siūlau jūsų sielai malonės drabužį. Mat laikui bėgant iš to, ką Aš jums daviau, jūs padarėte skarmalus.

4. Mano Įstatymas yra mokymas, kurį visais laikais gavote – Įstatymas, kurio nesilaikėte, ir dėl savo nepaklusnumo patekote į sumaištį. Dabar Aš vėl apšviečiu jus Šventosios Dvasios šviesa.

5. Aš jums patikėjau neįkainojamos vertės brangakmenį, kad jis spindėtų žmonijai. Neslėpkite jo ir neatsisakykite jo.

6. Šiandien jūs minite mano triumfuojantį įžengimą į senąją Jeruzalę. Šiandien žmogus man taip pat pasirodo su palmių šakelėmis savo fizinėse rankose. Tačiau aš nematau taikos jo širdyje.

7. Tuomet žmonių minios mane pasitiko, iš visos sielos skandaudamos „Hosanna“, nes žinojo, kad Viešpaties malonė buvo su jais. Taip jie liudijo, kad Dievo Sūnus buvo tarp žmonių.

8. Vėliau, kai Aš buvau paaukotas ant šventojo Kryžiaus altoriaus, kad išmokyčiau jus įvykdyti savo misiją, daugelis abejojo, ar Jėzus yra tikrojo Dievo Sūnus, Dievo Avinėlis, apie kurį seniai buvo pranašavę pranašai. Tačiau taip buvo parašyta, kad Avinėlis savo krauju jus apšvies.

9. Šiandien Aš ateinu Dvasia, kad vėl suteikčiau jums savo mokymą, kad jus sudvasinčiau, kad Šventosios Dvasios šviesa išvartytų tamsą, kad jūs atsinaujintumėte ir leistumėte dorybėms visiškai atsiskleisti.

10. Žmonės dar nėra išgirdę šio Žodžio, jie nepaiso vieni kitų. Tačiau jus Aš pavadinau „Stipriu Izraeliu“, nes, pripildyti mano jėgos, išeisite liudyti mano dvasinį buvimą tarp žmonijos, kad neštumėte mano tiesą ir pašalintumėte kančios taurę, kurią pasaulis šiuo metu ištuština.

11. Tarp jūsų yra alkanas vilkas. Turite budėti ir melstis, turite laikytis mano mokymo. Kas laikosi mano įsakymų, tas pajus mano ramybę.

12. Šiuo metu Aš jums kalbėjau visiškai aiškiai, kad mane suprastumėte. Aš jums parodžiau, kad šis kelias yra įveikiamas. Kai jus ištinka skausmas, tai ne Tėvas jį jums atsiuntė. Tai jūs patys, savo nepaklusnumu, jį sukėlėte.

13. Supraskite, kad Aš esu begalinė, didinga ir šventa Meilė, kad Aš myliu visus. Tačiau sakau jums: mylėkite taip, kaip Tėvas myli jus, ir Aš visada jus mylėsiu.

14. Aš atėjau jus išgryninti, kaip auksą lydykloje, kad būtumėte pavyzdžiu žmonijai. Būtina, kad suprastumėte mano mokymus, kad tarp savo artimų būtumėte šviesos deglas, apšviečiantis visas sielas.

15. Būtent jūsų dvasinei sielai Aš noriu suteikti amžinąjį gyvenimą, nes ji kilo iš Manęs. Aš ją ruošiu, kad ji Man paklustų ir sugebėtų bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią.

16. Parodykite Man savo palmių šakeles dvasiniu būdu, nes materialios palmių šakelės Manęs nepasiekia. Šiuo metu jūs išgyvenate laiką, kai žmonija ištuština kančios taurę. Budėkite ir melskitės, kad ta kančia nepalietų ir jūsų.

17. Šiomis dienomis žmonija prisimena mano kančią. Tačiau tikrai, sakau jums, dabar esate laikotarpyje, kuriuo Aš jus pažadinsiu.

18. Didžiulis yra mano Dvasios skausmas, kai matau, kad žmonija savo fanatizmu, klaidingais įsitikinimais ir nuodėme vis dar mane nukryžiuoja. Tačiau jūs, išrinktoji ir apšviesta tauta, laikykitės mano tikrojo mokymo, kuris amžinai viešpataus tarp žmonių. Žmonės negalės sulaikyti mano meilės, nei užtemdyti mano Dieviškosios Šviesos. Aš drąsinu jus ir vedu savo žodžiu, kad eitumėte mano pėdomis ir vykdytumėte mano įstatymą.

19. Rytoj maldoje pakilsite į mano dieviškumą ir, apšviesti intuicijos, būsite savo artimųjų kelio vedliai.

20. Misią, kurią Aš jums patikėjau, yra užduotis, kurią turite vykdyti visais laikais, nes per jūsų tarpininkavimą žmonija turi priimti mano Šviesą, o Aš ją pakelsiu į malonės gyvenimą.

21. Izraeli, netrokšk toliau miegoti. Nes jei taip elgsitės, gamtos jėgos jus pažadins ir priekaištaus jums dėl to, kad nevykdote kilnios ir sudėtingos misijos, kurią jums patikėjau.

22. Aš leidau jums suvokti jūsų dovanas ir tų laukų, kuriuos jums patikėjau, kad juos išvalytumėte ir apdirbtumėte, beribį platumą.

23. Jūs esate mano vaikai, esantys po mano globos sparnu, po Gyvybės medžio lapija, ir jūsų sielos buvo kupinos džiaugsmo. Aš sakau tau, išrinktoji tauta: kas iš jūsų, prašęs mano gailestingumo, jo negavo? Palaiminti tie iš jūsų, kurie, suvokdami mano didžiuosius gerus darbus, iškeliavo liudyti, kad Tėvas yra su jumis. Nes dėl jūsų liudijimo didelės žmonių minios leisis į kelionę.

24. Liudykite, kad Aš buvau su jumis, kad žmonės savo sielose turėtų malonės gyvenimą, kad jie manyje atrastų geriausią gydytoją ir kad jie ieškotų Manęs iš dvasios į dvasią.

25. Antrajame laikmetyje mano mokiniai skleidė mano mokymą, kad žmonija jį studijuotų, apmąstytų ir pritaiktų. Tačiau vėliau žmogus nutolo nuo mano mokymo esmės ir sukūrė savo įstatymą, kad vestų žmonių

minias. Bet Aš nepriimu to, ką žmogus sukūrė savo klaidingame kelyje ir materializmo apimtas. Aš tik primenu jums, kad mano tikroji šventovė turi būti pastatyta jūsų širdyje ir sieloje.

26. Šiuo metu Aš mokiau tuos iš jūsų, kurie Manęs ieškojo, jausti Mane savo širdyje, įsidėmėti mano mokymus, kad būtumėte tauta, gyvenanti pilna malonės ir šviesos.

27. Pasiruoškite ir su nuolankumu leiskitės į kelionę, kad žmonijai perduotumėte šią taikos žinią. Melskitės už juos, kad jūsų Tėvas pasirūpintų, jog jo Įstatymas būtų pripažintas ir laikomasi visų žmonių, kad jie gyventų malonės gyvenimą ir mokėtų ieškoti Manęs iš dvasios į dvasią.

28. Prisiminkite, kad Aš sakiau: jei du ar trys iš jūsų susirinks mano vardu, Aš būsiu tarp jūsų ir apsireikšiu pagal jūsų pasirėmimą.

29. Aš atėjau šiuo metu, kad suteikčiau žmonijai dar vieną savo meilės įrodymą, apsireikšdamas tarp jūsų, išrinktosios tautos.

30. Jūs turite liudyti žmonėms ir mokyti juos, kad jei jie pasirengs, jei atsikratys savo materializmo, jie pajus ir pamatys Mane savo dvasia. Todėl Aš kalbėjau jums per žmogiškąjį protą, ir šis apreiškimas per nuodėmingus žmones buvo meilės įrodymas, kurį Aš jums suteikiau, kad priimtumėte Mano Žodį ir vėliau jį perduotumėte žmonijai.

31. Pasiruošk, Izraeli, nes mano apreiškimo per žmogiškąjį protą laikas trumpas, ir Aš nenoriu, kad rytoj dėl savo nepasirengimo jaustumėtės kaip našlaičiai ir tada imtumėte sekti minias, kurios renkasi savo prašmatniose bažnyčiose ir tenkinasi apeigomis bei materialiais giesmėmis.

Tarp tų minios žmonių yra tik nedaugelis, kurie Mane pajuto. Tačiau Aš atėjau pas jus, kad paruoščiau jūsų širdis ir apšviestų jūsų sielas, kad duotų jums savo Žodį, kupiną meilės, kad pajustumėte Mano buvimą ir priklausytumėte tiems, kurie rytoj perduos šią meilę ir šią ramybę savo artimiesiems.

32. Jei neparuošite savo širdžių mano meile kupinu žodžiu – kas tada taps iš jūsų, kas taps iš jūsų artimųjų, kai patirsite laiką, kai didžiulės išbandymų ir audrų bangos plaks žmoniją?

Širdyse nėra taikos, ir jei šie žmonės, trokšdami paguodos, trumpam pasiduoda malonumams, tai Aš jums sakau tiesą: nepaisant visų šių malonumų, jų sielos kenčia ir serga, nes nejaučia mano taikos. Ieškodami pramogų, jie tenkina tik savo kūno pojūčius, o jų sielose yra tik skausmas.

33. Ši žmonija Manęs nepatyrė, pas ją dar niekas neatėjo, kad paimtų ją už rankos ir parodytų kelią. Aš ją priimsiu kaip nekaltąją ir jos nuodėmes teisiu gailėstingai. Aš jai suteiksiu galimybę atitaisyti savo klaidas.

Tačiau tu, išrinktoji tauta, kuri Mane išgirdo, kuriai Aš apsireikšiau – kaip jausiesi Mano akivaizdoje, kai atvyksi į dvasinį pasaulį ir prisipažinsi Man

savo nepaklusnumą? Jūs esate Tėvo palaimintieji, ir Aš noriu jus priimti kartu su jūsų sunkios misijos įvykdymu. Aš nenoriu, kad mano akivaizdoje būtumėte kaltinamieji, noriu jus priimti su tėviška šypsena ir vėl išsiųsti į pasaulį kaip šviesos dvasias, kaip jūsų artimųjų vedlius ir globėjus.

34. Iš tiesų, sakau jums: jūs atėjote pas Mane, nes Elijas jus surinko įvairiais keliais, nes jūs esate išrinktieji, kuriuos Elijas atvedė pas Mane kaip avis. Kas yra Elijo avių kaimenėje, tą jis gina. Šis nenuilstantis piemuos saugo jus nuo klaidingų persekiojimų.

35. Šventoji Dvasia jus apšvietė. Tačiau šią malonę turi ne tik tie iš jūsų, kurie turi mano dieviškąjį antspaudą, bet ir kiekvienas, kuris pasiruošia ir, vedamas Elijo, pakyla pas mane.

36. Šventosios Dvasios šviesa jus apšvietė, kad būtumėte su Manimi Dvasioje ir tiesoje. Tai yra kelias, kuriuo pajusite mano meilę ir surasite išgelbėjimą.

37. Aš priimu avis, kurias man atveda Elijas. Jis ir toliau ieškos paklydusiųjų, nes Aš suteiksiu savo gailestingumą visoms žemės tautoms ir visoms ateinančioms kartoms.

38. Mokytojas jums sako: gerkite iš šio neišsenkančio šaltinio jo kristalinį vandenį, maitinkitės amžinojo gyvenimo duona, valgykite vynmedžio vaisių. Žiūrėkite, Aš prie savo stalo jums paruošiau geriausią vietą.

39. Aš klausiu tavęs, Izraeli: ko praši tautų labui? Juk ši malonė skirta ne tik jums. Žiūrėkite, kaip tautas ištiko didžiulės skausmo išbandymų. Tačiau jums sakau: Izraeli, jei užstosi už savo artimus ir melsiesi, mano valia išsipildys visoje žmonijoje.

40. Žmonės iškraipė mano mokymą. Tačiau Aš atėjau pas jus, kad vėl jus mokyčiau savo pamokymais, savo išmintimi, kad taptumėte mano mokiniais ir būtumėte tie, kurie rytoj mokys pasaulio žmones ir leis jiems pajusti mano buvimą jų sielose.

41. Tautos ruošiasi įsitraukti į naujus karus. Tačiau jei jūs budėsite ir melsitės, Aš pasiūlysiu ir suteiksiu žmonijai savo taiką.

42. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš atėjau Dvasioje, kad jus, kaip Lozorių iš kapo, pažadinčiau gyvybei. Aš išgydžiau jūsų raupsus ir pašalinau jūsų skausmą.

43. Aš daviau jums savo mokymą, kad jūs neštumėte mano meilę savo širdyse ir taip pasirengę išeitumėte vesti žmoniją bei parodytumėte jai medį, kuris suteikė jums pavėsį ir savo vaisiais davė gyvybę.

44. Kvieskite žmones ateiti pas Mane, kad galėčiau jiems suteikti savo tėvišką glamonę, apšviesti jų sielas, išgelbėti juos iš begalinės blogio jūros, duoti jiems pieno ir medaus bei pašalinti kartumą iš jų gyvenimo.

45. Jei taip kalbėsitate savo artimiesiems, įvykdysite užduotį, kurią Aš jums visais laikais esu patikėjęs. Išgirsti, mylima tauta, savyje sąžinės balsą ir sustiprinkite savo pasiryžimą mylėti Mane ir savo artimuosius.

46. Aš siekiu jūsų širdies meilės, kad joje man pastatytumėte šventovę. Aš jus myliu, papuošiau jus dieviškąja malone ir apšvietiau, kad tarnautumėte man.

47. Aš įdėjau į jus šį Žodį, kuris rytoj padaugės kaip gera sėkla. Nes kai jūs manęs nebegirdėsite šia forma, žmonių minios kreipsis į mano mokinius, kad gautų mokymą, kurio jie negalėjo išgirsti per balso nešėjus. Jūs juos mokysite, o Aš būsiu su jais. Jūs turite būti atsidadę ir paklusnūs mano Įstatymui, kad mano darbas jums tarnautų kaip apsauga ir jūs iškeltumėte dvasinio tobulėjimo vėliavą.

48. Izraeli, didieji išbandymai jau pasirengę ištikti žmoniją, nes žmonės to norėjo, nes jų širdyse vis dar gyvuoja ketinimas sunaikinti, taip pat ir todėl, kad jie šiame pasaulyje susikūrė savo dievą. Tačiau prieš žmogui įgyvendinant savo valią, Tėvas vėl pasirodys žmonijai. Tu, mano tauta, turi pakilti, kad vėl parodytum išgelbėjimo arką, kuria yra mano Įstatymas, kaip Nojus kadaise kalbėjo žmonėms.

49. Pasiruošk, mano tauta, kad priimtum tuos, kurie ateis pas jus. Suteikite jiems mano meilę, mokykite juos mylėti vieni kitus, parodykite jiems mano Įstatymą, uždekite jų širdyse tikėjimo liepsną ir mano Žodžiu suteikite jiems ramybę, kad jie ja maitintųsi savo kelionėse. Jūs turite mokyti tas minias ieškoti Manęs iš Dvasios į Dvasią.

50. Jūs atvykote į žemę, kad įvykdytumėte šią misiją. Tam Aš jus paruošiau savo Žodžiu, kad numalšintumėte savo sielos troškulį šiuo kristalinio skaidrumo vandeniui, kad sustiprintumėte ir išgydytumėte save. Turite drąsiai pakilti, kad mano vardu kalbėtumėte žmonėms. Turite būti mano pasiuntiniai, ir per jus Aš jiems suteiksiu savo Šviesą.

51. Pakilkite maldoje, tada Aš būsiu su jumis, ir kartu su Dvasiniu pasauliu jūs palaipsniui pažadinsite žmones. Budėkite ir melskitės už tuos, kurie Manęs nepatyrė ir savo skausme dejuoja bei sako Man: „Tėve, Tėve, kodėl Tu mūsų neišgirsti?“

Tačiau jūs, kurie mokate ieškoti Manęs iš dvasios į dvasią, mokysite savo artimus melstis ir ieškoti Manęs tyloje bei savo sielos pakilime. Aš leisiu jiems pajusti savo atleidimą, suteiksiu jiems šviesą ir išmintį, kad jie vykdytų mano Įstatymą.

52. Per tuos iš jūsų, kurie Mane pažino ir yra su Manimi, Aš padėsiu tiems, kurie skęsta plačiame blogio jūroje. Aš jiems atleidžiu ir juos laiminu. O jūs, kurie gavote gėrio iš savo Dievo ir Viešpaties, liudykite

žmonijai viską, ko Aš jus mokiau ir atskleidžiau, kad ir ji mane mylėtų ir imtųsi vykdyti savo dvasinę misiją.

53. Pranašauta, kad šiais laikais žemėje pasirodys naujoji Dievo tauta, „Izraelio tauta“, ir mano Žodis turi išsipildyti. Tačiau neklyskite manydami, kad, kai Aš kalbu apie Naująją Izraelio tautą, turiu omenyje žydų tautą. Nes tauta, apie kurią Aš jums kalbu, bus sudaryta iš visų rasių ir visų kalbų. Jos bendruomenė bus ne fizinė, o dvasinė, kaip ir jos misija bus dvasinė.

54. Tuo tarpu, kai pirmaisiais laikais Izraelis susidėjo iš dvylikos giminių, dabar Naujoji tauta vykds dvylika misijų – dvylika dieviškų misijų, kurios, veikdamos kartu, suteiks jai nenugalimos tautos jėgą.

55. Žmonės neturės burtis į grupes, kad sudarytų naujas gentes. Aš jas sukursiu ir kiekvienam duosiu skirtingą užduotį, kurią jis turės įvykdyti tarp žmonių.

56. Naujojo Izraelio dvasioje pabus intuicijos, apreiškimo ir įkvėpimo dovanos, nes būtent per jas jis gaus mano žinutes.

57. Žmonės, sudarantys naują tautą, nebus išrinkti žemėje, bet dėl mano meilės jie jau savo sieloje bus pažymėti arba užantspauduoti kaip išsivysčiusios būtybės, kaip šviesos būtybės, kurios negalės nuklysti nuo jiems numatyto kelio.

58. Kaip Pirmuoju laikotarpiu Izraelis ruošėsi ir susitvarkė, kad, trokšdamas Pasirinktosios žemės, perkeliautų per dykumą, ir kiekvienai giminei buvo patikėta kita užduotis, taip ir šiuo laikotarpiu vieni dvasiškai stiprins kitus, ir kiekvienas įvykds jam patikėtą užduotį.

59. Jūs, kurie šiuo metu Manęs klausotės, būsite tik dalis tos tautos, kuri bus išsibarsčiusi po visą žemę ir bus tokia gausi kaip žvaigždės danguje.

60. Tas ženklas, kurį kai kurie iš jūsų gavo, yra tik simbolis to ženklo, kurį savo sieloje nešioja kiekvienas, kuris šiuo Trečiuoju laikotarpiu vykdo užduotį Naujojo Izraelio tautoje.

61. Aš jums daug kartų sakiau, kad jūsų siela viską, ką ji turi, saugojo savyje dar prieš atvykdama į žemę. Todėl tas veiksmas, kurį jūs vadinate „antspaudavimu“, buvo tik simbolis. Tačiau džiaukitės, nes jūsų užduotis jau yra nustatyta, nes jūs jau žinote, koks bus jūsų likimas ir jūsų vaidmuo Naujosios Izraelio tautos glėbyje.

62. Jūs turite būti šaukliai, skelbiantys tautoms mano nurodymus, ir turite būti tie, kurie žmonijai atskleidžia dieviškąją žinią, kurios saugotojais Aš jus paskyriau. Nes šioje žinioje visi pasiuntiniai ir Pažymėtieji bus dvasiškai suvienyti. Jūs turite skelbti žmonijai laiką, kai bus išlaisvintos visos sielos dovanos ir sugebėjimai, ir turite mokyti, kaip juos atrasti, išvystyti ir panaudoti.

63. Įkvėpimas, intuicija, žodžio dovana, gydymas, pranašystė, apreikimas, dvasinis bendravimas – tai yra dovanos, kurios, išlietus ant mano tautos, iš visų žmonių padarys naują žmonią. Tačiau melskitės, turėkite tikėjimą ir drąsą, kad tarp savo artimų skleistumėte taiką, teisingumą ir meilę artimui.

64. Mano pasiuntiniai visur vykdys užduotis, kiekvienos institucijos viduje. Jų širdis nežinos dvasinės misijos, kurią ji vykdo, bet jų dvasinė siela bus visiškai sąmoninga visko, ką ji daro. Ji parodys širdžiai paskirtį, kurią ji turi įvykdyti žemėje, ir protui atskleis viską, ką jis turi įgyvendinti.

65. Kokia didelė yra jūsų, gavusių šią žinią, atsakomybė! Juk turite pasiruošti liudyti apie tai, ką išgirdote, ir būti dvasinio tobulėjimo pavyzdžiu bei pamoka.

66. Kai ateis laikas atverti lūpas, kad žmonėms skelbtumėte Gerąją Naujieną, tarp jūsų neturi likti nė menkiausio neaiškumo, o tiek jūsų darbuose, tiek žodžiuose ir raštuose turi atsispindėti tiesa ir kilnumas.

67. Dabar Aš jūsų klausiu: ar norite būti tie, kurie žmonijai skelbia pabudimo šauksmą, pažadindami ją varpo skambesiu, kurio garsas yra tiesa, kviečianti širdis? Arba ar norite, kad ji lauktų, kol išnyks paskutinis jūsų pėdsakas žemėje, kad būtent naujos kartos perduotų šį liudijimą pasaulio tautoms?

68. Aš neapsirikau, kai kiekvieną iš jūsų siunčiau, nors kartais jūs abejojate savo jėgomis, ar sugebėsite įvykdyti tokį aukštą pašaukimą.

69. Jūs abejojate, ar esate išrinkti ir pasiūsti, nes žinote savo silpnybes. Tačiau Aš galiu jums pasakyti, kad šios silpnybės glūdi ne dvasinėje sieloje, kurią Aš pasiunčiau, o kūne, kuris jums žemėje tarnauja kaip išbandymas.

70. Atės momentas, kai dvasinė siela įgaus viršenybę prieš kūną, ir pažinimo šviesa užsidegs kiekvieno protą. Tada jūs būsite viena tarpusavyje, nes liks tik viena valia: paklusti įsakymui, kurį Tėvas įrašė į jūsų sielą, kad galėtumėte būti verti Naujosios Izraelio tautos vaikai.

71. Dieviškoji Mokytojo šviesa sklinda po visą pasaulį. Aš kviečiu savo „darbininkus“, kad galėtumėte prisėsti prie Viešpaties stalo. Parodykite savo paklusnumą ir nuolankumą, ateikite pasistiprinti, kad jūsų širdyse būtų meilė, supratimas ir gailestingumas.

72. Aš, Aukščiausiasis Mokytojas, savo „darbininkams“ duodu tobulą pavyzdį. Šiuo Trečiuoju Laiku ruošiu savo mokinius, kad jūs būtumėte širdys, vykdančios Įstatymą ir praktikuojančios jums būdingą gailestingumą.

73. Aš ateinu pas jus, mylimieji mokiniai, kad padrąsintčiau jus savo meile, kad galėtumėte mane pajusti ir pažinti, kad žinotumėte, iš ko girdite Žodį, ir galėtumėte jį suprasti, jį studijuodami ir tyrinėdami.

74. Pasinerkite į tai, mylimieji „darbininkai“, nes žmonijoje plinta tamsa – neapykanta, godumas ir tuštybė. Tačiau jūs turite didelę galią, būkite tie, kurie turi kalbėti apie mano darbą, kad sergantis, „raupsuotasis“, netikintis galėtų suvokti, ką „Dieviškasis Žodis“ perteikia šiuo laikotarpiu.

75. Jūs esate pasaulio šviesa. Tačiau nors ir spindite tarp žmonių, jūs dar nepažįstate savęs, nei žmonės jūsų atpažįsta.

76. Netikinti žmonija atveria burną, kad paneigtų mano galią, nes ji tikisi pamatyti įrodymus ir stebuklus, kuriuos Aš jai daviau Antrajame Laike. Žmonės puoselėja stabmeldystę, nes nesugebėjo pakelti savo sielų, nebuvo pasirengę nei melstis, nei prašyti.

77. Kai Aš jus mokiau prašyti, Aš nukreipiau jus į tiesos, tobulėjimo ir pasiruošimo kelią. Aš jums sakiau: „Jūs turite mokytis žmonės budėti ir melstis.“

78. Mąstykite, studijuokite, tada suprasite, kad Mokytojas apsireiškia jūsų menkume, kad suteiktų jums šviesą, atleidimą ir palaiminimą, kad Jis niekada jūsų neapleido. Aš esu su jumis, kad palengvinčiau jūsų kryžių, kad suteikčiau jums paguodą.

79. Aš jums patikėjau laukus ir žemės ūkio padargus, kad galėtumėte dirbti ir prižiūrėti laukus.

80. Žmonija alksta ir trokšta tiesos, kurią Aš jums patikėjau. Žmonija artėja prie tamsos, prie bedugnės, prie pražūties. Tačiau yra širdžių, kurios mane myli, iš įvairių kalbų, rasių ir odos spalvų. Aš tik skelbiu šį šauksmą sieloms, neatsižvelgdamas į skirtumus.

81. Būtent tu, Izraeli, turi jiems parodyti kelią, turi jiems perteikti mano mokymą.

82. Suvokite malonę, kurią turite, ir mano Žodžio vertę. Imkitės darbo kaip viena širdis, kaip vienas žmogus ir su viena valia, kad įvykdytumėte misiją, kurią jums patikėjau.

83. Mylėkite vieni kitus, susivienykite ir būkite nuolankumo pavyzdžiu. Skleiskite mano Žodį, teikite sveikatą, teikite paguodą, prikelkite Lozorį iš kapo, grąžinkite akklajam regėjimą ir išgydykite raišąjį, tada žmonija mane pripažins per šiuos dvasinius stebuklus.

84. Po 1950 metų jūs manęs nebebusite girdėti per tarpininkus, ir tada suprasite, kad tai buvo Mokytojas, kad tai buvo Šventoji Dvasia, kuri pasireiškė per žmogiškąjį protą.

85. Šiandien Aš, kaip Tėvas, suteikiu jums savo malonę, o kaip Mokytojas – savo mokymą. Aš pašaukiau jus savo maloniai skambančiu varpu ir surinkau jus iš įvairių kelių, kad šiuo metu padaryčiau jus žmonių vedliais. Aš jums priminiau misiją, kurią turite įvykdyti, ir lavinau jūsų dvasines akis, kad galėtumėte mane matyti per simbolius ir vaizdinius. Aš

jums suteikiau žodžio dovaną, kad galėtumėte žmonijai liudyti apie apreiškimus, kuriuos gavote iš manęs.

86. Jūs esate mano išrinktieji, ir Aš jums sakiau: kur tik eitumėte, ten turite palikti šviesos pėdsaką. Tačiau, kad galėtumėte palikti šį pėdsaką, turite atsinaujinti, turite pasiruošti.

87. Jei laikysitės mano mokymų, ko gi galėtumėte bijoti iš pasaulio? Aš kalbu jums visiškai aiškiai, kad galėtumėte mane suprasti, kad galėtumėte man sekti.

88. Aš jus mokau, kad pasauliui perteiktumėte tiesos žodžius, kad jame būtų juntamas mano buvimas. Aukokite Man savo širdies gėles, tegul jūsų gerų darbų kvapas pakyla iki mano Dvasios, būkite geru pavyzdžiu savo artimiesiems, o rytoj, kai jau nebegirdėsite Manęs per šiuos balso nešėjus, išeikite kaip mano geri mokiniai, kad parodytumėte žmonijai šį kelią.

89. Žmonės iškraipė mano darbą ir nuklydo. Tačiau jūs turite tobulėti ir daugiau nepasiduoti stabmeldystei. Juk žmogaus rankomis sukurti atvaizdai nekalba, nejaučia ir negirdi. Argi mano esybei reikia materializuotis, kad būtų su jumis? Tiesa visais laikais nugalės. Aš visada daviau jums tiesos žodžius, kad ir jūs galėtumėte liudyti apie Mane.

90. Pagunda, tarsi plėšrusis paukštis, nori atimti iš jūsų jūsų dovanas. Tačiau jūs gyvenate laikais, kai turite tikėjimo laisvę, nes priespaudos amžius jau baigėsi, ir jūs privalote pasinaudoti šia laisve bei neleisti, kad taptumėte piktumo ir žmonių melo vergais.

91. Su meile perduokite šį mokymą kitiems, nes meilė yra tai, ką Aš jums daviau. Man nereikėjo botago, kad jūs manimi tikėtumėte. Nes jei Aš taip elgčiaus, nebebūčiau jūsų Tėvas ir jūsų Dievas.

92. Pasaulio keliais ir takais jūs susidūrėte su skausmu. Dabar pažvelkite į šį kelią, kuriuo eina mano tiesa, savo dvasine akimi pažvelkite į jo šlovę. Aš jums patikėjau raktus, dovanas ir galią. Gera visa tai panaudokite, kad žmonija jus atpažintų kaip mano mokinius.

93. Dabar atėjo laikas, kai turite pasiruošti, kad galėtumėte imtis savo misijos įvykdymo, kai nebegirdėsite Manęs per balso nešėjus. Aš niekada nuo jūsų neatsiskirsiu. Aš jus įkvėpsiu ir kalbėsiu su jumis iš dvasios į dvasią, kad galėtumėte įvykdyti savo sudėtingą misiją.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 260

1. Šiuo metu jūs grįžtate pas Mane, kad išgirstumėte mano naują pamokymą, kad gautumėte mano mokymo įstatymų rinkinį, kurį buvote pamiršę, ir kad ieškotumėte mano apreiškimų knygos, kurią nuo jūsų slėpė ir žmonės.

2. Aš jums atvėriau dar vieną Gyvenimo knygos skyrių – Šeštąjį antspaudą, kuriame glūdi begalinė išmintis, kurią šiuo metu jums atskleidžiu paprastai ir suprantamai. Šis apreiškimas paaiškina jums paslaptis, į kurias jūs negalėjote įsiskverbti.

3. Šeštasis antspaudas yra visiškai atvertas, ir Aš jums parodau vieną jo puslapį po kito.

4. Kiekvieną kartą, kai jūsų pasiruošimas buvo didelis, kai klausėte Manęs, gavote didelius dieviškus apreiškimus. Jūs esate Išminties knygos paveldėtojai, todėl, jei pasirengsite, Šeštojo antspaudų turinys išsilies jums, kad būtumėte liudytojai, patvirtinantys, jog balsas, kurį jis girdėjo, buvo mano balsas, ir kad savo darbais apie tai liudytumėte.

5. Jei Tėvas neatsiskleistų savo vaikams, ar Jis galėtų tikėtis iš jų visiško supratimo ir visiškos meilės? Prisiminkite, kad laikui bėgant Aš savo mokymus jūsų dvasiai skelbiau vis paprasčiau.

6. Turiu jums pasakyti, kad, nors ir gyvenate Šventosios Dvasios laikais, jūs dar ne visiškai mane pažįstate, neturite tobulo supratimo apie tai, kas Aš esu, ir dar nesupratote to, ką jums apreiškiau. Tačiau jūsų meilė, padrąsinta jūsų Mokytojo žodžio, atves jus į gyvenimo kelionės tikslą.

7. Jūs keliaujate per dvasinę dykumą, o jus apšviečia dieviškojo švyturio šviesa. Tai ne karštas smėlis, deginantis jūsų pėdų padus, nei saulės spinduliai, žeidžiantys jūsų veido odą. Jūsų nekankina vandens ir duonos trūkumas, tačiau vis dėlto gyvenimas, kurį išgyvenate, su jo aukomis, vargais ir nelaimėmis, taip pat yra dykuma, kurią lėtai kertate, bet su tvirta viltimi pasiekti Taikos karalystę.

8. Elisas yra tas vadovas, kuris šiuo metu eina priešakyje tautos, rodo jai kelią ir drąsina ją kovoje.

9. Ši kelionė jūsų sielose paliks pažangą ir tobulėjimą. Tačiau suvokite: jei Pirmuoju laikotarpiu buvote mokiniai, Antruoju laikotarpiu buvote pasekėjai, o šiuo laikotarpiu gaunate mokymą, kad taptumėte meistrais.

Turite būti budrūs, nes žmonės imsis tyrinėti mano darbą, kurį kai kurie laikys moksliniu. Tada turite jiems paskelbti, kaip dvasinis mokymas pakeis pasaulį, ir savo meilės darbais artimesiems liudyti apie tai.

10. Aš neprieštarauju žmogaus mokslui, nes mokslas yra žinios, supratimas, šviesa. Tačiau mano mokymas pranoksta bet kokią žmogiškąją supratimą. Savo žodžiuose Aš jums kalbu apie dvasinę sielą, apie dvasinio

ir dieviškojo pažinimą, apie aukštesnio gyvenimo, esančio už visko, kas yra substancija ir materija, pažinimą. Iš tiesų, sakau jums: tą mokslą, kurį žmonės sukūrė žmonijos labui, Aš laiminu.

11. Dabar atėjo laikas, kai bus daug kalbama apie sielą ir mokslą. Mokslas nėra tik tų, kurie fiziškai lavinasi, kad jį studijuotų, privilegija. Juk jis yra šviesa, kylanti iš dvasinės sielos, kuri ją gauna iš Dievo.

12. Mano dieviškasis mokymas yra aukštesnis mokslas, kuris moko jus tobulinti sielą. Tam Aš jums daviau smegenis ir širdį, kad ten jūs tobulintumėte savo mąstymą ir jausmus.

13. Mokymas, kurį Aš jums šiuo metu teikiu, neturi ribų, yra visapusiškas, begalinis. Jame rasite tikrą žinią apie dvasinį ir materialų gyvenimą.

14. Matau, kad esate pajėgūs suprasti mano mokymą ir įsiskverbti į jo paslaptis. Per su materija susijusius mokslus susipažinote su dėsniais, kurie valdo materialią kūriniją – dėsniais, kurie sutelkti jūsų pačių kūne.

Tačiau, sužinoję tai, kas anksčiau jums buvo paslaptis, jūs supratote, kad esate prie Anapusio slenksčio, kur pajutote Tėvo širdį, kuri nuolat stengiasi jums atsiskleisti. Kas jums gali būti nežinoma, jei pažįstate mano mokymą?

15. Todėl sakau jums, kad mano mokymas suteikia jums aukštesnį žinojimą, kuris neleis jūsų širdžiai prarasti drąsos šio pasaulio mokslininkų akivaizdoje.

16. Norėdami suprasti kiekvieno gamtos ar jūsų gyvenimo įvykio prasmę ar reikšmę, jums nereikia kreiptis į mokslo knygas. Jums pakaks paruošti savo protą ir išvalyti širdį, kad iš jūsų lūpų tekėtų įkvėpimas.

17. Mano meilė jums tokia didelė, kad, nors esate dar tokie nebrandūs, Aš jums pasiūliau savo Karalystę ir nusileidau pas jus, kad atiduočiau jums savo Kraują!

18. Ši tauta, kurią Aš šiuo metu mokau, dėl to nebus didesnė už kitas, tačiau bus atsakingesnė už tai, ką Aš jai patikėjau ir ką jai apreiskiau. Jūsų užduotis – leisti kitiems dalytis tuo, ką turite, paversti juos tokiais, kaip jūs, kad, nors ir buvote pirmieji gavėjai, iš nuolankumo sugebėtumėte būti paskutiniai.

Nebijokite, kad tie, kurie ateis po jūsų, pasieks didesnę pažangą nei jūs. Kuo daugiau duosite, tuo labiau augs jūsų žinios. O jei nieko neperduosite iš to, ką gavote iš Tėvo, jūsų siela liks nuoga, jūsų širdis – tuščia, o jūsų rankos – be galios. Tada prarasite lobį, o knyga bus užrakinta. Jūsų lūpos liks nutildytos ir nebekalbės apie dvasinius mokymus, o jūs prarasite gydomąjį balzamą, kurį Jėzus jums patikėjo.

19. Jūsų misija tarp žmonių yra taikos ir meilės misija. Šią misiją jūsų dvasia jau turėjo Pirmuoju laikotarpiu, kai buvote mano Įstatymo vaikai-

mokiniai, kuriuos Aš naudoju kaip įrankius, kad visų laikų žmonėms suteikčiau mokymus ir pavyzdžius. Antrajame laikotarpyje jūs buvote Jėzaus mokiniai, nes iš mano lūpų girdėjote tai, ką išgirdo ir skleidė dvylika apaštalų, kad visa tauta taptų liudytoja. Todėl po mano išėjimo atsirado daug Kristaus mokinių ir daug kankinių.

20. Tauta: Šiuo laikotarpiu, kai Aš ateisiu kaip Šventoji Dvasia, paliksiu jus kaip išugdyti Mokytojus, gebančius tiesiogiai bendrauti su Dieviškumu.

21. Dauguma žmonių manęs nesupras žmogaus protu, bet jie gaus mano mokymą per jus. Jau artėja laikas, kai Aš amžinai atsisakysiu šios formos – perteikti jums savo Žodį šiame pasaulyje. Tačiau daugelis tautų, kurios manęs negirdėjo, išgirs mane per jus. Šiandien mano sandora su jumis bus užantspauduota ne mano Krauju, o mano Šviesa.

22. Jums nereikės klausti žmonių, ką daryti, nei mikčioti ar nutilti, kai jie užduos klausimus. Jūs nešiojate savyje Mokytoją, kuris kalbės jums ir įkvėps jus. Jūsų malda įgys pakankamai jėgos ir galios stebuklams atlikti.

23. Pažvelkite, kaip pasaulis, susidūręs su dideliais sunkumais, mąsto apie pažadus, kuriuos Jėzus davė Antrajame Laike, kad sugrįš pas žmoniją, ir studijuoja senovės pranašus, tikėdamasis, kad įvykiai, kurie sukrečia šią erą, yra ženklas, kad mano atėjimas artėja.

24. Jei, būdami mano darbo pasekėjai, jausitės menkesni ir niekingi savo artimųjų atžvilgiu, jus laikys kvailais ir neišmaniais.

25. Tai tik išraiškos būdas, kurį Aš naudoju, kai sakau jums, kad Aš apsireiškiu per nežinojančiuosius. Nes protas, kuris praleidžia mano įkvėpimą, atskleidžia šviesą sieloje, o šviesa yra išmintis.

26. Aš vėl jums sakau: kovokite! Nes kol siela yra vystymosi kelyje, ji susidurs su pagundomis. Todėl Aš jus mokau ir suteikiu jums jėgų, kad įveiktumėte blogus polinkius. Jei jūsų siela stipri, ji suteiks protui jėgos, o širdžiai – tvirtos valios, kad įveiktumėte kūno geidulius. Jei žmogui trūksta šviesos, jo siela nesivysto. Tada visi gyvenimo vingių smūgiai galingai veikia jo širdį, ir jis tampa tarsi valtis, apsivertusi audros viduryje.

27. Kai žmogus yra dvasiškai pasirengęs, tai tarsi jis dėvėtų nesunaikinamą šarvą, saugantį nuo pagundų klastos.

28. Aš jums atskleidžiau šiuos mokymus, kad, jei akimirkai nukristumėte ar suklupumėte kelyje, suvoktumėte savo klaidą ir vėl ieškotumėte kelio į tobulėjimą.

29. Jei būsite nuolankūs, jūsų dvasinis turtas daugės gyvenime, kuris jūsų laukia. Tada turėsite ramybę, kuri suteiks jums gražiausią jūsų egzistencijos pojūtį. Ir jūsų dvasioje gimsta troškimas tarnauti Tėvui, būnant ištikimu visko, ką Aš sukūriau, saugotoju, būnant paguoda kenčiančiajam ir ramybe neramiesiems.

30. Ne tik mano Žodis skelbia jums mano buvimą šiais momentais, bet ir jūsų pačių siela giliai jaučia mane toje ramybėje, kurią aš jums duodu.

31. Mokytojas yra su jumis. Jūsų siela prisėdo prie mano dangiškojo stalo. Iš tiesų, sakau jums, prie šio stalo nėra privilegijuotų vietų, visi yra lygūs, nes juos apgaubia mano gailestingumas.

32. Mano meilė persmelkia jūsų esybę, kad mylėtumėte savo artimus taip, kaip Aš myliu jus, ir kad jūsų širdyse nebūtų nei pirmųjų, nei paskutiniųjų vietų. Jeigu jau būtumėte išvykę į tautas, provincijas ir kaimus, sutiktumėte žmoniją be meilės, be gailestingumo, visur rastumėte skausmą ir vargą. Visur rastumėte tinkamą žemę, kurioje galėtumėte sėti mano sėklą.

33. Žmonija jaučia mano buvimą, nežinodama, koku būdu Aš apsireiškiau, ir savo baimės kupinose maldose ji sako Man, kad tik mano Kraujas galės ją išgelbėti, kad, jei Aš jai duosiu savo Duoną, ji nežus iš alkio ir meilės troškulio, ir kad tik mano Šviesa atneš sprendimą jos konfliktams. Jų skausmo ir nevilties kupinas balsas klausia Manęs: „Kodėl Tu neateini? Kodėl nepriartini prie to, kuris Tave šaukia ir maldauja savo skausme?“

34. Jūs nežinote, kad yra žmonių, kurie kasdien Mane girdi ir priima mano Dvasios buvimą, kuri savo malone paverčia atstumtuosius Dieviškumo tarnais.

35. Jei jie žinotų, kad Aš netrukus vėl išsiskirsiu, jie negailestingai pavadintų jus nedėkingais dėl jūsų abejingumo jų poreikiui gauti paguodą, dvasinį žodį, šviesos spindulį.

36. Šiuo metu Aš ruošiu jus laikui po mano išsiskyrimo, kad, nepaisant gyvenimo vingių, jūs liktumėte vieningi, nes „Žodis“ ir toliau dvasiniu lygmeniu virpės jumyse, atskleisdamas jums didžiules įkvėpimo akimirkas. Kai susirinksite aptarti dvasinių apreiškimų, gausite iš Manęs dievišką įkvėpimą ir tomis akimirkomis pajusite Mokytojo širdies šilumą bei jo rankos, uždedamos ant jūsų galvos, saldų svorį. Tada jums atrodys, tarsi girdėtumėte mano mylimą balsą, kuris suteiks jums mano ramybę.

37. Aš duodu jums lašelį gydomojo balzamo, kad, kai būsite persekiojami, tarp žmonių atliktumėte stebuklingus išgydymus. Nes per didžiąsias epidemijas, kai išplis keistos ir mokslui nežinomos ligos, turi atsiskleisti mano mokinių galia.

38. Aš patikiu jums raktą, kuriuo atrakinsite labiausiai surūdijusią spyną, tai yra: nepaklusniausią širdį, ir net kalėjimo vartus, kad suteiktumėte laisvę nekaltiesiems ir išgelbėtumėte kaltuosius. Jūs visada gyvensite taikoje ir pasitikėdami Manimi, nes kur bebūtumėte, jus saugos mano angelai. Jie priims jūsų užduotį kaip savo ir lydės jus į namus, ligonines, kalėjimus, nesantaikos ir karo laukus – kur tik eisite sėti mano sėklą.

39. Tada galingai sušvis Šeštojo antspaudo šviesa, kuri bus tarsi visuotinė deglas, kurio spinduliai bus matomi visiems, ir mano mokymo vardas taps žinomas žmonijai.

40. Šis žemės kampelis, kuriame Aš šiuo metu apsireiškiau, bus Naujojo Jeruzalės atspindys, kuris atvers savo „dvylika vartų“, kad įleistų užsieniečius, kurie plūstels didelėmis minios ir klausinės, kur šiuo metu buvo Mokytojas, norėdami gauti liudijimą apie stebuklus, kuriuos Jis atliko, ir įrodymų, kuriuos Jis davė, kad galėtų studijuoti Jo Žodį ir stebėti tuos, kurie buvo Jo mokiniai. Daugelis atsineš Raštus su praeities laikų pranašystėmis, norėdami įsitikinti, ar Aš tikrai buvau tarp jūsų.

41. Iš mano mokinių vieni liks ten, kur yra dabar. Tačiau kiti turės išvykti į kitas šalis, ir savo kelyje, kaip apaštalai ir misionieriai, jie pamatys mūsų laukus, kuriuose sunaikinimas ir mirtis paliko savo pėdsakus. Jie pamatys mirusius miestus, griuvėsius ir vargą. Tada prasidės kova, siekiant sugrąžinti „mirusiuosius“ į tikėjimo, šviesos ir meilės gyvenimą. Tačiau jei žmonės suabejos mano „darbininkų“ tikrumu, Aš per juos darysiu stebuklus. Tada netikintieji atsivers, jie verks, o žmonių minios savo skausmu užlies šių pasiuntinių širdis.

42. Jūs nežinote, kas jus tada pašauks ir priims. Bet kur bebūtumėte ir pas ką bebūtumėte atvykę, visada kalbėkite apsirengę nuolankumu ir švelnumu. Jūs aiškinsite praeities laikų įstatymus, apreiškimus ir mokymus, taip pat tai, kas šiais laikais buvo apreikšta per Šventąją Dvasią. Jūs kalbėsite vaizdingai, bet mokėsite paaiškinti mano vaizdingas išraiškas ir palyginimus, kad suaugusieji suprastų, vaikai pabustų, o senoliai nesusuktų galvos.

43. Tie, kurie atsivers prie šio Žodžio, prisijungs prie „darbininkų“ ir iškels į kelionę, kad laimėtų širdis ir sielas Man.“

44. Ginčas bus aršus, bet vaisingas, nes skausmas iš anksto bus paruošęs širdis vaisingumui.

45. Atpažinkite permainas, kurios įvyks dėl mano mokymo!

46. Materiali jėga bus sunaikinta, mokslas sukels sumaištį, pasididžiavimas bus pažemintas, o aistros – numalšintos.

47. Žmogaus siela, kuri dėl savo raidos jau yra išsiskleidusi, netrukus supras ir įsisavins mano mokymo apreiškimus. Už materializmo, savanaudiškumo ir tuštybių slypi dvasinė siela, kuri laukia mano atėjimo.

48. Pasirūpinkite, kad sėkla, kurią sėsite, būtų tokia pat tyra, kokią Aš jums patikėjau.

49. Susidursite su žmonėmis, kurie mąsto kitaip nei jūs, kurie jaučia ir gyvena kitaip, o jų papročiai, gyvenimo aplinkybės, įstatymai, mokymai ir ritualai be to yra labai giliai įsišakniję jų širdyse.

50. Jūs tapsite pasaulėžiūrų ir mokymų kovų liudininkais, kai vieni iš dalies prisijungs prie mano Įstatymo, o kiti visiškai nūsiku nuo šių principų. Aš leisiu jiems susidurti ir kovoti tarpusavyje.

51. Šioje kovoje pamatysite, kad didžiosios religinės bendruomenės labiau pasinaudos smurtu ir neteisybe nei meile ir gailestingumu. Pastebėsite jų siekį pririšti prie savęs silpnuosius.

52. Visur pasireikš irimas, nes tiesa turi savo ginklų, kad apgintų tuos, kurie laikosi būtent šios tiesos. Tačiau kai žmonėse iškils klausimas: „Kur yra tiesa?“, jūs turite atsakyti: „Meilėje.“

53. Mokiniai, jūsų džiaugsmas didelis, nes mano Žodis vis dar su jumis – tas Žodis, kuris jums davė gyvybę, kuris jus palaikė išbandymų valandomis ir kuris jus maitino. Susipažinę su juo, patyrėte, kaip užgijo jūsų žaizdos ir kaip pasikeitė jūsų gyvenimas.

54. Kiek daug su materialiais dalykais susijusių siekių mirė jūsų širdyse, didžiuliame jūsų sielos džiaugsmui, kuri pamatė progą pasinaudoti gyvenimu, atlikdama gerus darbus su dvasine sėkla! Jūs nukreipiate žvilgsnį į praeitį ir vertinate, kokie buvote anksčiau ir kokie esate šiandien. Tuo pačiu pastebite dvasinę pažangą, kurią pasiekėte, ir iš visos širdies man dėkojate.

55. Jei padarėte klaidų, Aš jus meiliai pataisau, neapkalbėdamas jūsų prieš kitus. Nes Aš nenoriu, kad pasaulis matytų jūsų trūkumus ir jus taisyti. Pasaulis yra žiaurus, o jo teisingume nėra gailestingumo.

56. Leiskite, kad mano Dvasinis pasaulis jus pataisytų. Jie yra jūsų geriausi draugai, jūsų broliai ir seserys meilėje, kurie neskelbia savo meilės darbų. Iš kiek daug bedugnių ir pavojų jie jus išgelbėjo, nuo kiek daug blogų sprendimų jie jus atgrasė. Kiek kartų jie užčiaupė jūsų lūpas, kad jūsų širdies aistros neišsiveržtų žodžiais, kurie galėjo tapti nuosprendžiu jums patiems!

Kai jums nepasisekė įgyvendinti blogo sumanymo, kurį laikėte geru, jie po to jums nubrėžė gerą kelią. Jie nenuilstamai yra šalia jūsų kaip slaugytojai ir globėjai. Jie taip pat nebesidalys savo mintimis, kai Aš nustosiu kalbėti. Tačiau neatimkite iš šių būtybių visos meilės, nes jos bus jums labai arti ir toliau teiks jums savo pagalbą.

57. Mano darbas nebus baigtas dėl to, kad Aš daugiau nebekalbėsiu jums, taip pat ir mano Dvasinis pasaulis. Priešingai, tada ateis visiško bendravimo su Tėvu laikas, kuriuo jūs dvasiškai išgirsite Jo balsą.

58. Mano Žodis nebus girdimas taip, kaip jį girdėjo Mozė Sinajaus kalne, materializavęsis audros griausme, nei taip žmogiškai, kaip Antrajame Laike iš Jėzaus lūpų, nei per žmogiškus balso nešėjus, kaip jūs jį girdėjote šiuo

metu iš Šventosios Dvasios. Kiekvienas, kuris pasiruoš, pasieks bendravimą iš dvasios į dvasią, kuris nebus tik kelių išrinktųjų privilegija.

59. Tai yra visiškai natūralu, kad sielos moka tarpusavyje bendrauti ir supranta Dvasios kalbą, iš kurios jos kilo.

60. Dvasinis tobulėjimas atneš miegančių dovanų ar sugebėjimų pabudimą ir visų širdies gyslelių jautrumą.

61. Mano buvimas bus juntamas. Kai kalbėsime apie mano darbą, būsite mano įkvėpti ir kalbėsime frazėmis, kupinomis neišmatuojamos išminties, kurios nustebins net ir daug žinių turinčius žmones. Tie, kurie šioje komunikacijoje pasieks didelę pažangą, gaus ne tik žodžius, sakinius ar idėjas, bet ir ištikus mokomuosius pamokslus, kupinus tobulumo. Jūsų rankos galės rašyti kaip „auksiniai plunksnakočiai“, kaip apaštalo Jono, įkvėpto Šventosios Dvasios.

62. Jei esate apsupti netikinčiųjų, raštininkų ir kunigų ir jaučiate, kad esate kupini mano Dvasios, niekam nesakykite, kad tai Tėvas kalba per jūsų lūpas. Bet Aš ir toliau kalbėsiu žmonijai per jus. Šio bendravimo metu jūsų akys turi būti atviros, o siela – susižavėjusi, stebėdamasi tuo, ką tuo metu atskleidžia lūpos.

63. Pranašavimo dovana per regėjimus taip pat bus atskleista ir atskleis jums dar neatskleistus paslaptis bei leis jums pamatyti ateitį. Tačiau regėtojas niekada neturi būti savo artimųjų teisėju ar demaskatoriumi.

64. Tai bus tam tikrų formų bendravimas iš Dvasios į Dvasią, per kurį Aš jums dar kartą sakau, kad 1950 m., kai mano Žodis tarp jūsų pasibaigs, mano darbas nebus baigtas. Jo paskirtis, jo misija visame pasaulyje tęsis.

65. Turite pasiruošti, tada kiekvieną kartą, kai susirinksite – ar tai būtų šiuose bendruomenės namuose, jūsų namuose, ar gamtoje – per šiuos susibūrimus dvasiškai pajusite mano buvimą.

66. Bet būkite budrūs, nes pasirodys ir netikrų mokinių, kurie skelbs, kad tiesiogiai bendrauja su Tėvu, ir perduos klaidingus nurodymus bei įkvėpimus. Aš jus mokiau atskirti tiesą nuo apgaulės, atpažinti medį pagal jo vaisius.

67. Aš išbandysiu ir vienus, ir kitus, ir jūs pamatysite, kaip tikrieji mokiniai išlaikys išbandymą savo tikėjimu, o netikrieji žlugs dėl savo silpnumo.

68. Kai sakysiu savo paskutinę pamoką, liūdėsiu matydamas tuos, kurie nepasinaudojo mano mokymais; tačiau tuose, kurie supras mano atsisveikinimo prasmę, matysiu pasitenkinimą dėl jų pažangos.

69. Aš paliksiu jums maldą kaip vedlį, kad pasiektumėte Mane – ne tą, kurią tariate lūpomis, nei tą, kurią sakote giesmėmis, bet tą, kuri persmelkta tyrių minčių ir kilnių jausmų.

70. Jei dėl šio elgesio jums teks susidurti su priešišku, nebijokite. Jei būsite nuteisti už tai, kad neklūpate prieš altorius ir atvaizdus, taip pat nebijokite. Atėis jūsų laikas kalbėti, ir jūs įtikinsite tiesą. Jūs parodysite, kad jūsų Dievo garbinimas nėra nei viešas, nei skirtas išoriniam poveikiui, bet vidinis ir dvasinis. Žmonės visame tame ieškos klaidų, bet jų nerastų.

71. Būkite atkaklūs, ir pamatysite, kaip stabmeldžiai supras savo klaidą ir savo pačių rankomis sunaikins savo statų atvaizdus.

72. Iš tiesų, sakau jums: greičiau praeis dangus ir žemė, negu mano žodis neišsipildys!

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 261

1. Mano Žodis yra aiškus, jo paprasta išraiška įtikina ir sujaudina tiek išsilavinusius, tiek neišsilavinusius. Dėl jo aiškumo jūs lengvai supratote daugelį pamokų, kurių anksčiau negalėjote suprasti arba nenorėjote priimti.

2. Šiandien žinote, kad žmogus gali pažinti savo Dievą be jausmų audros, kuri būtų reikalinga dvasiniam suvokimui. Šiandien žinote, kad, nepaisant savo riboto proto, galite susidaryti vaizdą, kaip taps tikrove tobulas Dievo ir žmogaus bendravimas, taip pat kaip esate įsitikinę mano apreiškimo tiesa per mano balso nešėjų protines galias.

3. Tuose, kurie mane išklausė, įsivyravo šviesa, todėl klaida ir netikrumas nebegali įsiskverbti į jų širdis.

4. Dabar atėjo Šviesos laikas, kai žmogus ne tik tikės, bet ir supras, pagrįs bei pajus mano tiesą.

5. Mano mokymo tikslas – įtikinti visus, kad niekas į šį pasaulį neatėjo be rimtos priežasties, kad ta priežastis yra dieviškoji meilė ir kad visų žmonių likimas yra įvykdyti meilės misiją.

6. Visais laikais, nuo pat pradžių, žmonės klausė savęs: „Kas aš esu? Kam esu dėkingas už gyvenimą? Kodėl aš egzistuoju? Kam aš čia atėjau ir kur einu?“ Į dalį savo neaiškumų ir žinių trūkumo jie gavo atsakymą mano paaiškinimuose ir apmąstydami tai, ką Aš jums atskleidžiau laikui bėgant. Tačiau kai kurie jau mano, kad viską žino; bet Aš jums sakau, jie yra didžiulėje klaidoje, nes to, kas saugoma Dievo Išminties knygoje, žmonės negali atrasti, kol tai jiems nebus apreikšta; o šioje Dieviškosios Išminties knygoje yra daug dalykų, jos turinys yra begalinis.

7. Šis pasaulis žengs dar vieną žingsnį pažindamas tiesą. Staiga jį ištiks sumaištis, tačiau po to jis nurims ir pasieks supratimą.

8. Žmogus visada siekė pasiekti tiesos pažinimą. Pradžioje jis viską priskirdavo gamtai, tačiau vėliau, stebėdamas ir mąstydamas, priėjo prie išvados, kad neįmanoma, jog tiek daug stebuklų ir tobulų kūrinių galėtų atsirasti iš nieko, kad turi egzistuoti kūrybinė jėga, protas ir aukštesnė jėga. Šis įsitikinimas sustiprino žmonių tikėjimą, ir jie savo ruožtu sukūrė kultus bei apeigas, kad garbintų Tą, iš kurio atsirado visos būtybės.

9. Žmogaus širdyje iškilo nauji klausimai: „Kas yra Dievas? Koks Jis yra? Ar Jis tikrai egzistuoja, ar ne?“ Šiuos ir kitus klausimus žmonės kėlė apie mano buvimą ir mano esybę, o Aš visada atsakydavau į kiekvieną šauksmą ir kiekvieną klausimą.

10. Nuo pačių pirmųjų žmonijos dienų Dievas žmonėms buvo davęs daug įrodymų ir apreiškimų – materialių, apčiuopiamų ir matomų apraiškų, atsižvelgdamas į tų būtybių naivumą, nežinojimą ir paprastumą, kol, atėjus

tinkamam laikui, Aš pasauliui apsireiškiau per Jėzų, kad asmeniškai atsakyčiau į visus žmonių klausimus, išsklaidyti visas abejones ir juos paruošti laikui, kai jie nebebus nežinojantys, nekalti ir kvaili maži vaikai, bet, dėka Dieviškosios Dvasios šviesos, taps didžiais mokiniiais, Dievo vaikais, pakylėtais meilės ir pažinimo – žmonėmis, sąmoningai suvokiančiais savo prigimtį, savo paskirtį ir savo egzistencijos priežastį.

11. Taigi, kol vieni visada ieškojo dieviškos paramos ir pagalbos, kad nugalėtų gyvenime, kitiems, augant jų intelektui, didėjo arogancija, nes jie laikė save nepriklausomais, galingais ir išmintingais. Jie manė esą pajėgūs sugalvoti kūrybingas idėjas ir apsieiti be nieko kito.

12. Šioje žmonių visada buvo spiritualistų ir materialistų, taip pat vyko pasaulėžiūrų kova tarp vieno ir kito, kur kiekvienas stengėsi įrodyti, kad būtent jis turi teisą.

13. Mano dvasinis buvimas šiuo metu įvyko tam, kad jus nuraminčiau, kad paskatinčiau jus susitaikyti, kad atsakyčiau į visus jūsų klausimus ir įrodytų jums, jog teisūs nėra nei tie, kurie kovojo už dvasinį pasaulį, nei tie, kurie skelbia, kad vienintelė tiesa yra ta, kuri glūdi materialiajame gyvenime. Pirmieji nusidėjo kaip fanatikai, o antrieji – kaip neišmanėliai. Jie nesuvokė, kad ir vieni, ir kiti turi dalį tos tiesos, bet nesugebėjo jos suderinti, sutaikyti tarpusavyje ir suvienyti meile.

14. Jums atrodo neįmanoma, kad galėtumėte vieni kitus suprasti, jūs netikite tokio didingumo susitarimu. Tačiau iš tiesų, sakau jums, Aš labai gerai žinau, kad šis susitarimas taps realybe.

15. Priešingu atveju jūs nebebūtumėte tokie tobuli, kokiais Dievas jus sukūrė, ir jūsų sąžinėje nebebūtų mano Šviesos, kad galėtumėte veikti teisingai ir dorai, kaip visi Tėvo darbai. Tačiau reikia dar šiek tiek palaukti, kad ta Šviesa, ta dieviškoji dalis, kurią vadinate Dvasia, per žmogų pereitų visą jam suteiktos valios laisvės kelią, kad ji jį įvestų į atsinaujinimo, atkūrimo ir sielos tobulėjimo darbą.

16. Jūs paruošėte savo širdį kaip šventovę, kad galėtumėte mane joje priimti. Prieš tai jūs atlikote savo sąžinės apmąstymą, ir iš daugelio akių tekėjo atgailos ašaros.

17. Aš išklausiau jus visus ir laiminu visus.

18. Aš žinau, kas jautė skausmą, nes buvo silpnas išbandymo metu, kas Man pažadėjo atleisti savo priešui, bet to nepadarė. Tačiau kai jis sugrįžo pas Mane, kad išklaustų, iš karto pajuto sąžinės priekaištą, nuolankiai prisipažino savo nuodėmę ir paprašė Manęs naujos galimybės.

19. Žinokite, kad Aš jus stiprinu, kad daugiau nekristumėte, kad Aš jus mokau su begaline kantrybe ir atlaidumu, ir kad visiems suteiksiu naujų galimybių įrodyti savo supratimą, pastangą, valią ir pažangą.

20. Supraskite, kad nuoširdus atgailavimas nuplauna kai kurias gėdos dėmes, palengvina jūsų naštą ir suteikia ramybę jūsų širdžiai. Kai pasijusite atsikratę savo naštos, prisiminkite, kad yra daug jūsų artimų, kurie nemeldžiasi, bet vis tiek kenčia, kad jūs už juos melstumėtės, būdami visiškai įsitikinę, jog mano gydomasis balzamas bus išlietas ant visų sergančiųjų ir kenčiančiųjų.

21. Aš iš jūsų neprašau valandas trunkančios maldos, bet trumpos ir nuoširdžios maldos, paprastos savo forma ir gilios savo dvasingumu. Tų akimirkų man pakaks, kad suteikčiau jums savo gailestingumą.

22. Malda yra dvasinė priemonė, kurią Aš įkvėpiau žmogui, kad jis galėtų bendrauti su Mano dieviškumu. Todėl nuo pat pradžių ji pasireiškė jumyse kaip ilgesys, kaip sielos poreikis, kaip prieglobstis išbandymų valandomis.

23. Kas nepažįsta tikrosios maldos, tas nepažįsta palaimos, kurią ji teikia, nepažįsta sveikatos ir gėrio šaltinio, glūdintį joje. Jis, tiesa, jaučia norą priartėti prie Manęs, kalbėtis su Manimi ir pateikti Man savo prašymą; tačiau, kadangi jam trūksta dvasingumo, auka, kurią sudaro vien tik jo mintys, jam atrodo tokia menka, kad jis tuoj pat pradeda ieškoti ko nors materialaus, ką galėtų Man paaukoti, nes mano, kad taip geriau Man pagerbs.

24. Tokiu būdu žmonės pasidavė stabmeldystei, fanatizmui, apeigoms ir išoriniams kultams, kuriais jie uždusino savo sielas ir atėmė iš jų tą palaimingą laisvę tiesiogiai melstis savo Tėvui. Tik tada, kai skausmas yra labai stiprus, kai kančia pasiekia žmogiškųjų jėgų ribas, siela išsilaisvina, pamiršta formalumus ir nugriauna savo stabus, kad galėtų pakilti ir iš visos širdies sušukti: „Mano Tėve, mano Dieve!“

25. Melstis reiškia rasti ramybę, įgyti išminties, gauti sveikatos, suprasti gilumines tiesas, apšviesti protą ir padrąsinti sielą.

26. Tas, kuris moka melstis iš dvasios į dvasią, visur jaučiasi saugus, o ne tas, kuris ieško statulėlių ir atvaizdų, prie kurių turi eiti, kad pajustų jų buvimą ir jaustųsi saugus.

27. Ar matote, kaip šiais materializmo laikais tautos užsiima karu viena prieš kitą? Tačiau Aš jums sakau, kad daugelis žmonių ten, pačiame karo sūkuryje, atrado maldos paslaptį – tą maldą, kuri kyla iš širdies ir pasiekia Mane kaip skubus pagalbos šauksmas, kaip skundas, kaip maldaujantis prašymas. Kai jie savo kelyje patyrė išprašytą stebuklą, jie suprato, kad nėra kito būdo kalbėti su Dievu, išskyrus sielos kalbą.

28. Mokiniai: Jūs, sudarantys bendruomenę, kuri gavote ne tik pamoką, bet ir visą knygą, būsite paruošti kalbėti apie Mane taip, kaip niekas anksčiau nėra kalbėjęs.

29. Dabar Aš jums suteikiu daug galimybių įvykdyti savo užduotis – pasinaudokite jomis. Duokite visiems, mokykite visus. Tai, ką Aš jums daviau, neturi ribų, ir dėl to jūsų širdis niekada nebus tuščia – atvirksčiai: kuo daugiau duosite, tuo daugiau matysite, kaip tai daugėja jumoje. Kuo daugiau mylėsite, tuo didesni būsite dorybe.

30. Aš palieku savo meilę savo tautai kaip savo buvimo liudijimą.

31. Mano apreiškimas yra su jumis, mano šviesa spinduliuoja į žmogaus protą, kad per jį žmonijai būtų perduota mano meilės žinia.

32. Jūs būsite tie pasiuntiniai, kurių lūpomis mano Žodis keliaus iš provincijos į provinciją ir iš širdies į širdį.

33. Šis laikotarpis šiai tautai skirtas savistabai, jis tarnauja jūsų vidiniam apmąstymui, kad jūs tikrai žinotumėte, ar mylite Mane tyrai, ar esate pasidavę fanatizmui. Tai palanki valanda ištaisyti savo klaidas.

34. Nagrinėdami žodžio „dvasinimas“ prasmę, jūs supratote, kad klaida yra noras vaizduoti Dieviškumą formomis, kurias vadinate simboliais – klaida, kuri tampa dar didesnė, jei pagalvojate, kad taip išoriniu pavidalu paslėpiate tikrovę, kuri yra tiesiai priešais jus.

35. Turėkite omenyje, kad Aš visada apsireiškiu protu, gyvenimu, meile, galia, bet niekada negyvos figūrose. Ir šiandien jūs dalyvaujate viename iš mano apsireiškimų, kuris vyksta per žmogaus protą. Kodėl jūs atkakliai siekiate mane vaizduoti be sielos atvaizduose ir figūrose? Žmogus, per kurį Aš save atskleidžiu, jaučia Mane giliai ir intensyviai savo sieloje ir net savo kūne; jo džiaugsmas yra gilus, o jo susižavėjimas leidžia jam aiškiai matyti Šviesą, kuri pasiekia jo protą.

36. Jūs esate kaip tas žmogus. Kodėl gi tada jūs Manęs taip pat nejaučiate savo širdyse?

37. Apmąstykite šį mokymą, ir jūs prieisite prie išvada, kad ten, kur yra polinkis materializuoti Dieviškumą, negali būti dvasinio pakilimo.

38. Šiuo metu ne visi suprantate, ką reiškia „dvasinimas“, nei suvokiate, kodėl Aš raginu jus pasiekti šį vidinį pakilimą. Argi galite būti paklusnūs ir klusnūs mano įsakymams, jei net nesuprantate, ko Aš iš jūsų reikalauju? Tačiau kai kurie supranta idealą, kurį Mokytojas įkvepia savo mokiniams, ir jie skubės sekti jo nurodymais.

39. Meilė simbolizmui ir formalumams, taip pat atvaizdų garbinimas yra prisiminimas apie žmonijos dvasinį vaikystės laikotarpį, apie primityvius laikus, kai žmonėms reikėjo išorinio ir matomojo, kad galėtų tikėti Dievu.

40. Žmogaus protas buvo savo raidos pradžioje. Tuomet Aš nebūčiau pasakęs žmonėms: „Tyrinėkite ir suvokite tai, kas priklauso sielai.“ Bet šiandien, kai žmogus žengė visais mokslo keliais, kai jis sukūrė daug

filosofijų, kai jis daugelyje sričių išplėtojo savo protą – argi jis galiausiai nesupras spiritualizmo? Ar jis, susidūręs su mano naujuoju pranešimu, pasimes? Ne, tauta, žmogaus siela reikalauja ir trokšta mano išganymo mokymo.

41. Nebijokite kovos, kad šį mokymą skleistumėte ir sėtumėte. Jau daugelis tautų gerbia šventą teisę laisvai mąstyti. Vėliau žmonės pažins tą dvasios laisvę, kurios žmonija iki šiol nepažinojo.

42. Karai pasaulyje tęsis, mirties ir sunaikinimo grėsmė slegia tautas, nes žmonės, atkakliai laikydamiesi savo filosofijų ir doktrinų, nenori pripažinti tiesos.

43. Aš suteikiu tau dvasinį padaršinimą, tauta, kad nebijočiau nesėkmės. Jei Aš jums sakiau, kad šis Šviesos spindulys, kurį Aš leidau šviesti jūsų sielose, išsklaidys šešėlius, tai dabar pakartojau, kad Aš jums pasakiau tiesą.

44. Šiuo metu Aš apgaubiu jus savo dieviškumo šviesa. Aš nusileidžiu, kad paruoščiau jus kaip Mokytojus, kad savo artimiesiems mokytumėte meilės ir gailėstingumo, nuolankumo ir atleidimo žodžiais bei darbais. Tačiau tikrai sakau jums: darbai visada pasako daugiau nei žodžiai.

45. Žmogus taip pat kalba apie meilę žmonijai, apie brolystę ir taiką, bet savo darbais paneigia savo žodžius.

46. Šiandien, kai Tėvas nusileido, kad pasireikštų jums per žmogiškąjį protą, sakau jums: nebūkite tarp tų, kurie kalba apie meilę, bet savyje nešioja neapykantą, kurie kalba apie gerį, bet daro priešingą dalyką, ir kurie kalba apie taiką, bet kursto karus. Ne, kad pamatytumėte, kaip mano Žodis jūsų viduje pražysta, turite apie jį kalbėti darbais, kylantys iš širdies.

47. Kalbėkite per sielą, nes esate Šventosios Dvasios laikotarpio viršūnėje. Visada būkite linksmi. Jei kurį laiką manysite, kad Aš esu toli nuo jūsų, tai ne Aš atsitraukiau, o jūs, nes susilpnino savo sielą. Nes Aš visada gyvenu jūsų širdyje.

48. Atstumus ir barjerus tarp Dieviškosios Dvasios ir žmogaus širdies sukuria pats žmogus. Bet Aš gyvenu taip arti jūsų, kad jums nereikia žvelgti į horizontą, norėdami Mane pamatyti. Pakaks, jei su pamaldumu ir susikaupimu įsiskverbsite į savo vidų, kad atrastumėte Mane Mano šventovėje.

49. Mano šių laikų apreiškimai suveda jus į dvasinį ryšį su mano Dieviškumu – tai artimumas, kurio jūsų siela visada ieškojo.

50. Aš vis dar matau ir girdžiu, kaip žmonija Man pataikauja ir šaukiasi Manęs savo apeigomis, giesmėmis, žodinėmis maldomis ir įvairiomis pamaldų formomis, norėdama pajusti Mano artumą. Visiems aš darau savo buvimą juntamą, aš esu su visais. Bet dabar atėjo laikas, kai Viešpats nori, kad jo vaikų Dievo garbinimas būtų tobulas, kad ir jų bendravimas su

Tėvu būtų tobulas. Ir būtent tai jums atskleidė šis mokymas šiuo metu. Šiandien iš manęs išmokote, kaip turite melstis ir kaip pasiekti bendravimą iš dvasios į dvasią.

51. Kad jūs žengtumėte pirmyn šiuo keliu, Aš jus paskatinau atsisakyti visų ritualų ir bet kokio išorinio kulto. Tuomet iš jūsų susirinkimų salių palaipsniui išnyko visi tie daiktai, kuriais bandėte vaizduoti dieviškąsias savybes, taip pat ir jūsų dvasinio Dievo garbinimo apčiuopiamumas ar išorinis išraiškos būdas.

52. Mano mokymas skirtas ne tik tam, kad suteiktų jums jėgų ir pasitikėjimo jūsų gyvenimo kelyje žemėje; jis skirtas išmokyti jus, kaip palikti šį pasaulį, peržengti pomirtinio pasaulio slenkstį ir įžengti į amžinąją tėvynę.

53. Visos konfesijos stiprina sielą jos kelionėje per šį pasaulį; tačiau kaip mažai jos jai atskleidžia ir paruošia ją didžiajai kelionei į Anapus. Būtent dėl to daugelis laiko mirtį pabaiga, nežinodami, kad nuo to momento atsiveria begalinis tikrojo gyvenimo horizontas.

54. Mokymus, kuriuos Aš jums šiuo metu daviau kaip Šventoji Dvasia, jūs pavadinate spiritizmu, nes Ji jums atskleidė daug neperprantamų paslapčių. Jau nebeaktualu, kad tarp Anapusio ir žmogaus egzistuočiau uždanga. Aš jums atskleisiu tiek apie tą gyvenimą, kiek galėsite suvokti, ir tik tai, kas yra mano valia.

55. Nelaikykite kapo pabaiga, nematykite už jo tuštumos, mirties, tamsos ar nieko. Nes už fizinės mirties yra gyvenimas, šviesa, viskas.

56. Prieš įžengdami į tas sferas, turite pasiruošti; tada, pakeldami savo sielą, jau dabar, kol dar esate įsikūniję, galėsite gyventi „Dvasiniame slėnyje“ arba į jį įžengti.

57. Savo kūne nematykite grandinių, priešo ar budelio, savo kūne matykite silpną būtybę, kurią turite stiprinti, nes tada ji taps jūsų tarnaitė, jūsų atrama ir geriausiu įrankiu, padėsiančiu įvykdyti užduotį ir pakilti į kalną. Dvasininkite jį, neleisdami jam pasinerti į fanatizmą, kad savo maldose galėtumėte atsiskirti ir minties sparnais nunešti ligoniams gydomąjį balzamą.

58. Kai Antrajame Laike Aš savo mokiniams kalbėjau apie savo Karalystę, jie to nesuprato ir klausė Manęs: „Kur yra Tavo Karalystė, Viešpatie?“ Tačiau, kai artėjo mano atsisveikinimo diena, mano žodžiai nebebuvo pasakomi simboliais, jie tapo aiškiai suprantami, ir visi juos suprato.

59. Taip pat ir šiandien, artėjant laikui, kai Aš nebesireikšiu šia forma, Aš atsisakiau simbolinio išraiškos būdo, kad galėčiau jums paprastai ir aiškiai kalbėti apie didžiuosius dalykus, kuriuos buvau jums pasilikęs. Viskas, ką Aš

jums sakiau nuo 1866 metų, bus apibendrinta mano mokymuose per šiuos paskutinius trejus metus.

60. Šis Žodis, kurį šiuo metu išgirdote per Dieviškąjį Spindulį, apšviečiantį žmogaus protą, jums buvo naujoji mana jūsų sielai. Jis taip pat buvo tarsi stebuklas su duona ir žuvimis, kurį Jėzus padarė dykumoje.

61. Laikas, per kurį Aš jums kalbėsiu, jau labai trumpas. Tobulinkitės ir pasinaudokite mano Žodžiu bei pavyzdžiais, kad su jais išeitumėte pas žmoniją liudyti mano mokymą. Daug durų jums atsivers, kitos liks uždarytos.

Žmonių minios susirinks jus išklaudyti, ir tarp jų bus ir „kurtieji“. Tačiau jūs turite sėti, nes žmonių širdys yra kaip dirva. Aš siųsiu rasą ir lietų ant jūsų sėjos, tada sėkla sudygs.

62. Tie, kurie yra paskirti eiti pas kitas tautas, peržengs sienas kaip taikos pasiuntiniai.

63. Pasaulis laukia jūsų kaip atpirkimo laukas su visais savo skausmais, ydomis, ligomis ir žaizdomis, kad jūs užteptumėte ant jų balzamą, kurį Aš jums patikėjau ir kuris išgydo visas blogybes.

64. Jūs nesijaučiate pajėgūs didžiems darbams, bet Aš per jus, per nedidelę jūsų meilės ir gailingumo dalį, atliksiu stebinančius darbus, kurių netgi nesijausite verti.

65. Kai mano Žodis nebeskambės šiose susirinkimų salėse, jūs susirinksite, kad perskaitytumėte mano pamokslus, iš kurių suprasite daug mokymų, kurių anksčiau negalėjote suprasti. Regėtojai išvys Mokytojo pavidalą, kuris jums, kaip Šventoji Dvasia, suteiks naujų apreiškimų. Ten, jūsų viduryje, ligoniai palengvins savo skausmą, o mirtinai sergantieji atgaus gyvybę, gedintysis ras paguodą, o nusivylęs – naują viltį.

66. Mokykite savo gyvenimo pavyzdžiu, o Aš pasirūpinsiu visa kita. Buvo mano valia įtraukti jus į šį meilės darbą, kad, mylėdami savo artimus, mylėtumėte patį Mane.

67. Būkite pasirengę iki mano paskutinės pamokos dienos, nes ji bus kaip Paskutinė vakarienė Antrajame Laike, kurioje gausite mano paskutinius žodžius.

68. Tie, kurie nesilaikė mano nurodymų, nesistengė siekti dvasinio tobulėjimo, atkakliai laikėsi pasenusių papročių ir tradicijų, turės verkti, o vėliau, kai skaitys knygą, kurią šiuo metu jums patikiu, supras savo klaidas. Tada, kupini skausmo ir gailės, jie bandys ištaisyti savo klaidas.

69. Mano meilės šviesa apšviečia pasaulį ir jo kelius, kai tamsa grasina juos uždengti. Dieną po dienos pakyla daugybė sielų, paliekančių šį gyvenimą, nežinodamos, kur eina. Nepamirškite jų, padovanokite jiems savo maldų ir gailingumo šviesą. Nesirūpinkite Šviesos būtybėmis, nes

jos jau yra Šviesoje ir užtaria jus. Melskitės ne tik už žmones, melskitės už visus savo artimuosius.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 262

1. Mano Dvasia džiaugiasi, matydama jus suvienytus tuo pačiu troškimu priartėti prie Mokytojo. Čia, klausydamiesi mano Žodžio, jūs pamirštate vargą, kerštą, pavydą ir kančias.

2. Gerai darote, kad apvalote savo širdį, nes mano Žodis turi pasiekti ją, kai jūs ją paruošiate kaip šventovę.

3. Nuolankumas ir paprastumas – tai, kas turėtų vyrauti jūsų dvasiniame Dievo garbinime, kad materialūs dalykai ir pasipuikavimas nenukreiptų jūsų dėmesio nuo esminio dalyko, kuriuo yra meilė jūsų Tėvui ir gailestingumas artimiesiems. Kai būsite pasirengę patirti šias pakylėjimo akimirkas, tuomet jūsų mąstymas bus suderintas su dieviškąja mintimi.

4. Būkite vieninga, broliška ir tiesą bei gerus darbus mylinti tauta, kuri džiaugiasi naujų brolių ir seserų atvykimu, kuri juos pasveikina su šypsena lūpose, su tikra meile artimui širdyje ir malda dvasioje. Jūs jiems suteiksite tai, ką sukaupėte per tą laiką, kai klausėte Manęs. Jūs jiems parodysite tikrąjį kelią, kurį Aš jums nubrėžiau, ir džiaugsitės mintimi, kad imate Mane už pavyzdį. Nesvarbu, kad jūsų žinios dar nėra labai gilios. Jei jūsų meilė artimui bus didelė, jūs atliksite tikrus stebuklus.

5. Ši misija niekada neatrodys varginanti, jei ją vykantis žmogus savo darbus apšvies meile. Tuo tarpu tam, kuris ją vykdo tik kaip pareigą, ji gali pasirodyti sunkiu kryžiumi.

6. Nesijaudinkite, jei manote, kad esate dar pernelyg netobuli, kad galėtumėte vykdyti tokią sudėtingą misiją. Gera valia nugali viską.

7. Dabar aš jus mokysiu, kaip pasiruošti, kad visi jūsų kasdieniniai darbai būtų įkvėpti kilnių jausmų ir kad išbandymai bei sunkumai jūsų nesustabdytų ir nepriverstų pasitraukti: Kai atversite akis į naujos dienos šviesą, melskitės, priartėkite prie Manęs savo mintimis, tada, įkvėpti mano šviesos, sudarykite savo dienos planą ir dabar pakilkite į gyvenimo kovą. Nusiteikite būti stiprūs ir ne akimirkai nepažeisti paklusnumo ir tikėjimo.

8. Iš tiesų, sakau jums, jau netrukus jūsų tvirtumas ir jūsų darbų rezultatai jus nustebins.

9. Rūpinkitės, kad jūsų veiksmai būtų nuoširdūs ir tyri, ir nebijokite, kad jūsų artimieji iš jūsų tyčiosis. Nes to neapgalvoto poelgio akimirką jie nežinos, ką daro.

10. Matau, kad bijote paniekinančių nuomonių ir kritikos. Aš nenoriu, kad jus išjuoktų. Bet jei jūsų sąžinė jums nieko nepriekaištauja, Aš atleisiu tiems, kurie galbūt jus įžeidė, ir pasirūpinsiu, kad jų protuose sušvistų tiesos šviesa.

11. Turėkite tikrą supratimą, kas yra gailestingumas, kaip jį jausti ir kaip jį rodyti, kad jis būtų tyresnis ir kad jūs jį praktikuotumėte be pasirodymo.

Visada „jūsų kairė ranka neturi žinoti, ką daro dešinė“, tai reiškia, kad neturėtumėte duoti siekdami pasirodyti, nes taip sunaikintumėte kiekvieną gailėstingumo darbą.

12. Aš norėjau su kiekviena iš šių bendruomenių sukurti tikrą šeimą, kurioje jūs visi mylėtumėte vieni kitus, kurioje padėtumėte vieni kitiems kančiose ir sunkumuose, kad tarp savęs išmoktumėte rodyti gailėstingumą. Kai tas jausmas išsiskleis ir subręs jūsų širdyse, galėsite išeiti į kovos kelią, kad jo gerus vaisius pasiūlytumėte tiems, kuriems reikia meilės ir šviesos, ir kurių tūkstančiai susikirs su jūsų keliu.

13. Ateis diena, kai jūs nebebūsitate šių mokinių būrių, kurie šiandien susirenka klausytis mano mokymo, dalis. Tačiau nors ir būsite išsibarstę po įvairias Žemės vietas, kovoje ir vykdydami savo užduotį Dvasioje liksite vieningi. Šių dvasinės vienybės ryšių niekas negalės nutraukti.

14. Būkite palaiminti, nes buvote suderinti su savo Tėvu. Nei viena nešvari mintis netrikdė jūsų proto šią bendravimo su savo Dievu valandą. Viskas buvo harmonija, ir joje jūs išgirdote mano Žodį gamtos glėbyje, toli nuo bet kokios susirinkimo vietos.

15. Žiūrėkite į tai, kas jus supa, ir į jos grožį: aukštus kalnus, kurie yra altoriai, nuolat garbinantys Kūrėją; Saulę kaip neišmatuojamai didelį šviesulį, apšviečiantį žmonių gyvenimą; harmoningą paukščių giesmę, kurie savo čiulbėjimus siunčia Tėvui, tarsi maldų giesmes, ir šios didybės apsuptyje jūsų siela, susižavėjusi dieviškojo Žodžio koncertu.

16. Mano Guodėjo Dvasia yra su jumis, mano Šviesa liejasi spinduliais, ir tuo pačiu metu Aš priimu iš jūsų širdžių auką, kurią atsiņėsite Man.

17. Todėl šioje pakylėjimo ir dvasingumo atmosferoje jūs matysite, kaip didžiausi stebuklai taps tikrove tarp jūsų. Prašykite, prašykite už sergančiuosius, už kenčiančiuosius, už nebūnančiuosius, už nuklydusiuosius, nes tada jie gaus gausiai.

18. Mylima tauta, ieškanti geriausios aukos, kad ja pasirodytumėte prieš Mane: jūs apsivalėte ir nuplovėte nuodėmes, kurias jums rodo jūsų sąžinė, ir, atgailavę už nuodėmes, ruošiate šventovę, kad būtumėte bendrystėje su Manimi.

19. Budėkite ir melskitės, moko jus Mokytojas, kad būtumėte stiprūs prieš pagundą ir daugiau nenusidėtumėte. Melskitės už save ir už tuos, kurie nemoka melstis. Kiek laiko jums reikės kasdien melstis? Galbūt ilgų valandų, kad pakeltumėte savo sielą pas Mane? Ne, tauta, užteks penkių minučių. Šis trumpas meilės ir atsidaavimo Man laikas yra tas, kurio jums reikia, kad parodytumėte Man savo pasidavimą ir paklusnumą mano iš anksto numatytiems planams tą dieną, kurią dabar išgyvenate. Aš

paguosiu jus jūsų varguose, padrąsinsiu jūsų darbe ir apšviesiu jus, kad jūsų sumanymai klestėtų.

20. Kiekvieną kartą, kai jums prireiks patikimo žmogaus, gero draugo, kreipkitės į Mane ir atiduokite Man visus skausmus, kurie gali būti jūsų širdyse, ir Aš patarsiu jums geriausią kelią – sprendimą, kurio ieškote. Jei jūsų sielą slegia naštos, tai todėl, kad jūs nusidėjote. Aš jus priimsiu ir būsiu jums palankus savo sprendimu, sustiprinsiu jūsų pasiryžimą pasitaisyti ir sugrąžinsiu jums prarastas jėgas.

21. Tik laikydamiesi mano mokymų išliksite malonėje ir išsaugosite savo sielos bei kūno sveikatą. Patirtis, kurią įgyosite, bus šviesa, kurią palaipsniui kaupsite savo sieloje.

22. Mano nuosprendis ir mano įstatymas yra negailestingi, ir jei šiuo metu turite sumokėti už savo kaltes, darykite tai su meile, kantriai. Tačiau jei esate išsekę, Aš padėsiu jums nešti jūsų kryžių, kad atgautumėte jėgų toliau kovoti.

23. Jei žinote, kad jūsų likimas yra nulemtas, kad išbandymai tik išgrynina širdį ir palaužia kūnišką prigimtį – kodėl tada maištaujate?

24. Jūsų sielai suteikta didžiulė jėga, o išbandymai, kuriuos Aš jums siunčiu, nėra didesni už jūsų turimus sugebėjimus ir energiją. Tai yra malonės, padedančios jums užsitarnauti nuopelnus ir išgelbėti save.

25. Mano Tėvo Dvasia kenčia, matydama žmonijos skausmą. Aš jų nebaudžiau. Mano meilės ir teisingumo įstatymai, kai jie taikomi, atneša tik gerovę ir taiką.

26. Žmogaus dėka buvo išlaisvintos naikinimo jėgos. Karas pasėjo savo sėklą į visas širdis. Kiek skausmo patyrė žmonija! Kiek apleistumo, vargų, našlystės ir sielvarto jis paliko savo kelyje! Ar manote, kad tų, kurie žuvo kovoje, sielos pražuvo, ar kad ta gyvenimo dalis – amžinybė, gyvenanti žmoguje, – nebeegzistuoja?

27. Ne, tauta: siela išgyvena karą ir mirtį. Ši mano paties dvasios dalis pakilo iš skausmo laukų ir mano kelyje ieško naujų horizontų, kad galėtų toliau gyventi, skleisti ir tobulėti.

28. O tiems, kurie liko žemėje ir matė, kaip jų tėvynės buvo nusiaubtos, jų laukai – nuniokoti, kaip siautėjo epidemijos ir badas, kaip buvo paniekiami moralės ir gėrio principai, Aš išsaugojau jų gyvenimo drąsą ir saugojau juos visus.

29. Ateityje Aš pasinaudosiu jais, kad neščiau savo Žodžio šviesą kitoms tautoms. Aš patikėsiu jiems didžią dvasinę misiją.

30. Jie išmoko melstis taip, kaip Aš jums nurodžiau. Šiose sielose nėra skausmo, nėra vargų, o tik sielos didybė, nes jos mylėjo Mane savo

išbandymų metu, suprato Mane ir buvo Man paklusnios. Jos apsivalė skausme.

31. Tauta, sujunk savo maldą su tų sielų malda. Jūs nebuvote išgryninti skausme, jūsų lydymo katilas buvo taika, kurią Aš jums šiuo metu siūliau savo meilės žodžiuose. Kai būsite pasirengę – vieni per skausmą, kiti per meilę – jūs susibūsime, susivienysite ir kartu, laikydamiesi mano mokymų, gilinsitės į mano Žodį. Jūs išgersite šį meilės taurę ir patvirtinsite, kad viskas, ką gavote, buvo naudinga. Aš tęsiau savo darbą ir parodysiu jums galutinį tikslą, jo rezultatą. Ant dvasinių ir moralinių griuvėsių, kuriuos pateikia žmonija, Aš pastatysiu sveiką ir stiprų pasaulį.

32. Tavo nuosprendis dar ateis, tauta, ir taip, kaip kitos tautos ištvėrė mano teismo naštą, taip ir jūs, pagal savo darbus, jį gausite nurodytu laiku.

33. Aš visus šiltai priimu: tiek tuos, kurie ateina trokšdami Manęs klausytis, tiek tuos, kurie ateina pasidomėti, tiek tuos, kurie, kupini pasipūtimo, neigia viską, ką išgirdo, ir ateina tik iš smalsumo.

34. Iš tiesų, sakau jums, mano spinduliavimas visada buvo ir visada bus – anksčiau vienaip, šiandien kitaip, rytoj vėl kitaip, ir taip per amžinybę.

35. Tarp Tėvo ir vaikų yra ryšys, kurio niekada negalima nutraukti, ir šis ryšys yra priežastis, dėl kurios vyksta dialogas tarp Dieviškosios Dvasios ir jūsų visų.

36. Tebūnie palaimintas tas, kuris ieško tiesos, nes jis trokšta meilės, šviesos ir gėrio. Ieškokite, ir rasite; ieškokite tiesos, ir ji ateis jums pasitikti. Toliau mąstykite, toliau klausinėkite Dieviškosios Išminties knygos, ir ji jums atsakys, nes Tėvas niekada neliko tylus ar abejingas tam, kuris Jo nuoširdžiai klausia.

37. Kiek iš tų, kurie ieško tiesos knygose, pas mokslininkus ir įvairiuose moksluose, galiausiai ją atras savyje, nes Aš kiekvieno žmogaus širdies gelmėje įdėjau Amžinosios Tiesos sėklą.

38. Štai mano Šviesa, spindinti žmogaus smegenyse ir virstanti žodžiu. Kodėl jūs laikote šį apreiškimą neįmanomu? Ar manote, kad žmonės gali turėti daugiau sugebėjimų nei Dievas, jei savo mokslo pagalba jie pasiekia tarpusavio supratimą per atstumą?

39. Iš tiesų, sakau jums: jei nežinote gebėjimų, kuriais apdovanota žmogaus siela, dar mažiau pažinsite Mane.

40. Aš apsireiškiu per žmogaus protą, nes smegenys yra „Kūrėjo tobulai sukurtas aparatas“, kad jame atsiskleistų intelektas, kuris yra sielos šviesa.

41. Šis „aparatas“ yra modelis, kurio jūs niekada negalėsite atkurti net su visa savo mokslo pažanga. Jūs naudosite jo formą ir sandarą kaip pavyzdį savo kūriniams, bet niekada nepasieksite to tobulumo, kurį turi

jūsų Tėvo kūriniai. Kodėl gi tada abejojate, kad Aš galiu naudotis tuo, ką pats sukūriau?

42. Aš jums dar kartą sakau, kad jūs nepažįstate savęs. Nes jei pažintumėte save sielos požiūriu, ne tik pritartumėte šiam dieviškam apreiškimui savo protu, bet ir suprastumėte, kad jūsų laukia dar didesnės staigmenos. Jei pažintumėte save, nesiskųstumėte, kad jūsų nesupranta artimieji, nes jūs netgi nepažįstate savęs. Pažinkite save, kad nebūtumėte amžinas klausimas sau patiems – kad neieškotumėte visur atsakymo, kurį nešiojate savo viduje.

43. Visas mano mokymas skirtas tam, kad jums atskleistų viską, kas glūdi jūsų esybėje, nes iš šio žinojimo gimsta šviesa, padedanti rasti kelią, vedantį į Amžinybę, į Tobulumą, į Dievą.

44. Mano mokymas siekia jūsų viduje sukurti būtybę, kuri pranoktų viską, kas yra pasaulyje – būtybę, kuri yra kilnumas, šviesa ir sielos grožis, dorybė, išmintis ir galia. Koks didelis tada bus jūsų džiaugsmas ir vidinė ramybė! Jūsų dvasia jums pasakys: „Tai yra tikroji tavo esybės esmė.“

Kiek kitoks bus tų elgesys, kurie iš savo širdies išvarė kiekvieną gerą sėklą ir savo esybę paskyrė savanaudiškam, materialistiniam ir ištvirkusiam gyvenimui. Kai jie kartą nusprendė pažvelgti į savo vidų, kai jie kartą turėjo akimirką pokalbio su savo sąžine, jie pamatė save tame veidrodyje, kuris niekada nepasidengia drumzlių, kuris niekada nemeluoja, ir jie išsigando to monstro, kurį nešioja savyje ir kurio negali atpažinti kaip savo paties kūrinio.

45. O netikintieji! Ateikite ir dažnai klausykitės Manęs, mano Žodis nugalės jūsų abejones. Jei jums atrodo, kad mano Žodžio išraiška nėra tokia pati, kokia buvo anksčiau, tai sakau jums, kad neturėtumėte laikytis formos, išorės, bet turėtumėte ieškoti prasmės, kuri yra ta pati. Esmė, prasmė visada yra tik viena, nes Dieviškumas yra amžinas ir nekintamas; tačiau forma, kuria apreiškimas pasiekia jus arba per kurią Aš jums atskleidžiu dar vieną tiesos dalį, visada atitinka jūsų suvokimo gebėjimus arba jūsų pasiektą išsivystymo lygį.

46. Didžioji dalis mano mokymų buvo skirta tam, kad jūs atrastumėte save, kad pažintumėte save, kad nebekristumėte kelyje ir nebesikreiptumėte malonės, kai jaučiatės pasiklydę ar nelaimingi.

47. Kodėl liejate ašaras, juk savo esybėje nešiojate tiek daug turtų ir paslėptų lobių? Vienas iš jūsų gyvenimo tikslų, kurį jau seniai buvote pamiršę, yra šis: turite pažinti save, kad atrastumėte viską, ką siela slepia savyje.

48. Klauskite, ieškokite, gilinkitės, ir kuo giliau įsiskverbsite į savo esybę, tuo didesnius lobius ir staigmenas atrasite.

49. Jūs, žmonių minios, eikite su Manimi, Aš jus išgelbėsiu. Jei jūsų pasaulis jus vargina, jei jūsų artimieji jus klaidingai vertina, jei jūsų šeimos nariai jūsų nesupranta, ateikite pas Mane, ir Aš jus priimsiu. Aš jums įrodysiu, kad žinau viską, kas jums nutiko.

50. Priartėkite, kad Aš jus prikelčiau tikram gyvenimui ir priminčiau, jog buvote sukurti tam, kad duotumėte. Bet kol nežinosite, ką nešiojate savyje, jums bus neįmanoma duoti tam, kam to reikia.

51. Pažvelkite, kaip viskas, kas jus supa, vykdo duoti skirtą užduotį. Stichijos, žvaigždės, būtybės, augalai, gėlės ir paukščiai – viskas, nuo didžiausio iki to, ko jau nebegalima pastebėti, turi gebėjimą ir paskirtį duoti. Kodėl *jūs* darote išimtį, nors esate labiausiai apdovanoti dieviškąja malone mylėti?

52. Kiek dar turite augti išmintimi, meile, dorybe ir gebėjimais, kad taptumėte šviesa savo jaunesniųjų brolių ir seserų kelyje! Koks aukštas ir gražus likimas jums skirtas jūsų Tėvo!

53. Pajuskite mano ramybę ir nešiokite ją giliausiai savo širdyje. Neleiskite, kad kas nors atimtų iš jūsų mano ramybę. Ji yra lobis – didžiausias, kokį žmogus gali turėti.

54. Nei valdžia, nei mokslas nesugebėjo jums suteikti taikos. Vis dėlto sakau jums, kad neturėtumėte nusiminti, jei jos nerandate. Nes netrukus suprasite, kad taika iš tiesų glūdi geros valios žmonėse, kad jie mylėtų, tarnautų ir laikytųsi Dievo nustatytų įstatymų.

55. Klausykitės mano mokymo, kuris moko jus praktiškiausio, paprasčiausio ir lengviausio būdo laikytis įstatymo. Supraskite, kad jūsų Dievas, jo darbai ir gyvenimas yra paprasti ir nesudėtingi, kad būtent jūsų nežinojimas ir nebrandumas verčia jus manyti, jog tai, kas paprasta, yra sudėtinga, o tai, kas akivaizdu, – paslaptina.

56. Dievas nėra sudėtingas, paslaptinas ar netvarkingas savo kūrinijoje, nes tobulumas yra paprastas. Tuo tarpu būtybės, esančios skirtinguose lygmenyse, yra tuo sudėtingesnės, kuo jos yra netobulesnės.

57. Stenkitės mane pažinti, įsigilinti į dvasinio turinį, kol galėsite susidaryti teisingą vaizdą apie savo Tėvą. Net jei jūsų žinios apie mane yra menkos, jos vis dėlto turi būti teisingos.

58. Jei turėsite tikrą supratimą apie mano buvimą, mano esmę, mano galią ir mano teisingumą, atėjus laikui galėsite savo artimiesiems perteikti teisingą supratimą apie tai, koks yra jūsų Tėvas.

59. Tada patirsite, kaip tas Dievas, kurį žmonės įsivaizdavo kaip tolimą, nepasiekiamą, paslaptinę ir nesuprantamą, išnyks, kad jo vietoje pasirodytų tikrasis Dievas, kurio širdis amžinai atvira savo vaikams, kuris yra visur ir visada.

60. Kai vieną dieną mane tikrai pažinsite – nes kol kas jūsų įsivaizdavimas apie mane yra labiau žmogiškas nei dvasinis, o jūsų tikėjimas menkas – jūs mylėsite mane giliau nei šiandien. Kai vieną dieną mane mylėsite tobuliau, jūs nenuilstamai nešiosite šviesą visur, kur sutiksime tamsą. Jūsų užuojauta visiems tiems, kurie nepažįsta tikrojo Tėvo, bus nuoširdi – tiems, kurie, manydami, kad mane myli ir pažįsta, iš tiesų manęs tikrai nepažįsta ir nemyli nuoširdžiai.

61. Antrajame laikotarpyje Man patiko klajoti per laukus, kuriuose žemdirbiai, pamatę Mane einantį pro šalį, susirinkdavo Manęs pasitikti ir iš širdies kalbėdavo su Manimi. Mano Dvasia džiaugėsi matydama juos tyrų ir paprastų.

Aš įeidavau į namus, kartais tuo metu, kai tėvai su savo mažyliais sėsdavo prie stalo. Išgirdę mano šauksmą, jie džiaugsmingai ateidavo pas mane, kviesdavo mane valgyti kartu su jais, atverdavo man savo širdis, kad paprašytų kokios nors malonės. Aš juos visus palaiminau, o kai vėl susitikau su savo mokiniais, pasakiau jiems: „Šios šeimos yra Dangaus karalystės atvaizdas, o šie namai – tarsi šventovės.“

62. Kartais, kai būdavau vienas, mane pastebėdavo vaikai, kurie ateidavo pas mane, kad paduotų man mažas gėles, papasakotų apie kokį nors nedidelį sielvartą ir papučiuotų mane.

63. Motinos nerimavo, kai rasdavo savo mažylius mano glėbyje, klausantis mano žodžių. Mokiniai, manę, kad tai reiškia nepagarbą Mokytojui, bandė juos išvaryti iš mano artumo. Tada turėjau jiems pasakyti: „Leiskite vaikams ateiti pas mane; nes norėdami patekti į Dangaus karalystę, turite turėti vaikų tyrumą, paprastumą ir nuoširdumą.“

64. Aš džiaugiausi ta nekaltumu ir natūralumu, kaip žmogus džiaugiasi matydamas žiedpumpurį, kuris ką tik pradeda žydėti.

65. Jie taip pat yra žydinčios sielos, ateities pažadai, gyvenimai, kurie pradeda spindėti.

66. Aš myliu sielas, nes jos yra pumpurai, kurie turi pražysti į gyvenimą Tėvo šlovei.

67. Vieną kartą Aš kartu su Marija, savo žemiškąja motina, buvau pakviestas į vestuves. Tą reikšmingą akimirką dviejų žmonių, susivienijusių iš meilės, gyvenime norėjau būti su savo vaikais. Norėjau pamatyti tų širdžių džiaugsmą ir kartu su jais išgyventi jų šventę, taip jums parodydamas, kad man nė vienas jūsų išgelbėjimą teikiantis džiaugsmas nėra abejingas ir kad mano buvimas neturi trūkti nė vienoje svarbioje ar reikšmingoje jūsų gyvenimo akimirkoje, taip pat Marija, mylinti Motina ir jūsų Užtarėja, parodė, kokia yra jos užduotis šios žmonijos atžvilgiu, kai ji paprašė Jėzaus, kad Jis, pasinaudodamas savo galia, padaugintų šventės

vyną, kurio trumpam pritrūko. Aš padariau tą stebuklą dėl tos palaimintos užtarimo, dėl tos moters širdies, kurios tikėjimas mano galia ir įkvėpimas prašyti yra jums puikus pavyzdys.

68. Leiskite Man – nors ir trumpai – paminėti tuos įvykius. Tačiau nesakykite, kad būtinai reikia, jog Aš sugrįžčiau į pasaulį. Nes tada turiu jums pasakyti, kad viskas, ką Aš patyriau ir pasakiau, yra užrašyta ir glūdi jūsų dvasioje. Kita vertus, turite suvokti, kad šis gyvenimas, nuostabus visais savo vystymosi etapais, yra gilus ir begalinis vadovėlis, kuris amžinai kalba jums iš Manęs.

69. Stebėkite jį, pajuskite jį, ir jame atrasite Mokytoją, Tėvą ir Teisėją, išgirsite balsą, kuris jau čia kalba jums apie kitą, aukštesnį, šviesesnį ir tobulesnį gyvenimą.

70. Mokiniai: Aš pakėliau jus iš žemės dulkių, kuriose, nugalėti skausmo, gulėjote, į vilties ir išsipildymų gyvenimą. Savo išbandymuose leidau jums pajusti mano jėgą, išmokiau jus net didžiausiose kančiose neabejoti ir nenusiminti.

71. Šiandien jūs žinote, kad visa žmonija šiuo metu geria kančios taurę, kad jūs nesate vieninteliai, kurie kenčia, nei vieninteliai, kurie lieja ašaras, nei tie, kurie kančios taurę ištuština su didesniu intensyvumu. Už tai jūs Man dėkojate ir nukreipiate savo mintis į savo artimus, o save šiek tiek pamirštate.

72. Visi jūs nešiojate žaizdą širdyje. Kas, kaip Aš, galėtų įsikverbti į jūsų vidų? Aš pažįstu jūsų kančią, jūsų sielvartą ir nusiminimą, susidūrus su tokia didele neteisybe ir nedėkingumu, kurie vyrauja jūsų pasaulyje. Aš žinau apie tų, kurie ilgai gyveno ir vargino žemėje, išsekimą, kuriems jų buvimas yra tarsi sunki našta. Žinau apie tuštumą tų, kurie šiame gyvenime buvo palikti vieni. Visiems jums sakau: „Prašykite, ir jums bus duota“; nes Aš atėjau tam, kad duoti jums tai, ko jums iš Manęs reikia, ar tai būtų draugija, sielos ramybė, išgydymas, užduotys ar šviesa.

73. Vyrai, nesigėdykite verkti prieš Mane, nes ašaros nėra skirtos tik vaikams ir moterims. Palaiminti tie, kurie verkia prieš Mane, nes Mano ranka nusauso jų ašaras, o Mano paguodos žodis nusileis į jų širdis. Kas ateina pas Mane silpnas, tas vėliau bus stiprus savo artimų atžvilgiu, nes sugebėjo sustiprėti savo Tėvo jėgoje.

74. Žinokite, kad Aš neapsiriboju vien jūsų vargų pajautimu, bet noriu juos pašalinti. Tačiau būtina, kad jūs ne tik tai žinotumėte, bet ir turėtumėte meilę bei tikėjimą mano Įstatymu, kad mokėtumėte prašyti ir melstis bei išbandymuose išliktumėte kantrūs.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 263

1. Tegul šiuo bendrystės momentu mano Dvasios ramybė būna jumyse, kai Dieviškoji Šviesa jus apšviečia ir stiprina jūsų sielą.

2. Tebūnie palaiminti tie, kurie svajoja apie taikos ir harmonijos rojų.

3. Laimingi tie, kurie niekino ir abejingai žiūrėjo į smulkmenas, tuštynes ir aistras, kurios žmogui neatneša nieko gero, o jo sielai – dar mažiau.

4. Tebūnie palaiminti tie, kurie atsikratė fanatiškų kulto apeigų, vedančių į niekur, ir atsisakė senų bei klaidingų tikėjimo sampratų, kad galėtų suvokti absoliučią, gryną ir tyrą tiesą.

5. Aš laiminu tuos, kurie atsako išorinių dalykų, kad vietoj to atsiduotų dvasiniam apmąstymui, meilei ir vidinei ramybei, nes jie vis labiau suvokia, kad pasaulis nesuteikia ramybės, o ją galite rasti savyje.

6. Tebūnie palaiminti tie iš jūsų, kuriuos tiesa neišgąsdino ir kurie dėl jos nesipiktino, nes, tiesą sakant, Aš jums sakau: šviesa kaip krioklys užlies jūsų sielas, kad amžinai numalšintų jūsų troškimą šviesos.

7. Aš išskleidžiu savo taikos apsiaustą virš jūsų, susirinkusių vienoje ar kitoje vietoje ir susižavėjusių troškimu pamatyti Dieviškąjį Mokytoją. Kai ateinate pas Mane, melskitės, melskitės, mano mokiniai, nes nors dar nematėte, kaip išsipildo viskas, ką jums pranašavau, jūs tai dar pamatysite.

8. Melskitės toliau, kad pasitrauktų žmogaus nežinojimo našta ir taip pat tų, kurie tvirtina esą išsilavinę, nes sukaupė kitų žmonių žinias, tuštynę, ir kurie nežino, kad tikrasis išsilavinęs žmogus nėra tas, kuris stengiasi atrasti geriausią būdą naikinti, viešpatauti, sunaikinti, bet tas, kuris pakyla, kad galėtų kurti, kad žmonių gyvenimas taptų harmoningesnis, įkvėptas meilės Dievui, kuris sukūrė viską, ir meilės visiems kūrinims.

9. Sakau jums, mokiniai, kad neturėtumėte ieškoti tiesos melo, kad turėtumėte ieškoti tiesos nuolankioje sieloje, širdyje, pakylėtoje meilės artimui, gyvenimo paprastume ir tyrumoje.

10. Išmintyje glūdi gydomasis balzamas ir paguoda, kurios trokšta jūsų širdis. Todėl Aš jums kadaise pažadėjau Tiesos Dvasią kaip Paguodos Dvasią.

11. Tačiau būtina turėti tikėjimą, kad neapsistotumėte kelyje ir nepatirtumėte baimės susidūrus su išbandymais.

12. Tikėjimas yra tarsi švyturys, apšviečiantis jūsų gyvenimo kelią, kol pasieksite saugų amžinybės uostą.

13. Tikėjimas neturi būti toks, kokį turi tos vangios ir bailios sielos, kurios šiandien žengia žingsnį į priekį, o rytoj – atgal, kurios nenori kovoti su savo pačių skausmu ir tiki Dvasios pergale vien tik dėl Tėvo gailėstingumo.

14. Tikėjimas yra tas, kurį jaučia siela, kuri, sąmoningai suvokdama, kad Dievas yra joje, myli savo Viešpatį ir džiaugiasi Jį jaučianti savyje bei mylėdama savo artimus. Jos tikėjimas Tėvo teisingumu yra toks didelis, kad ji nesitiki, jog artimieji ją mylės, kad ji atleidžia įžeidimus ir nusižengimus, bet tiki, jog rytoj ji bus pripildyta šviesos, nes savo nuopelnais pasiekė savo apvalymą.

15. Kas turi tikėjimą, tas turi ramybę, turi meilę ir gerumą

16. Jis yra turtingas dvasia ir netgi materialiai; tačiau tikruoju turtu, o ne tuo, kurį *jūs* manote esant.

17. Žmonės, apimti baimės, bėga nuo vargų, o apimti siaubo jie vėl ir vėl nugrimzta į bedugnes ir nelaimes. Jie nesusimąsto apie tinkamas priemones, kaip išsigelbėti iš šių gniaužtų. Tačiau tas, kuris bėga nuo pasaulio vargų, yra egoistas, kuris visus, kurie kerta jo kelią, parverčia, priespaudžia, sudrasko ir nubloškia į pražūtį. Jis galvoja tik apie save, jo vienintelis idealas ir tikslas – savo saugumas ir išlikimas. Kiti jam nėra broliai, jie visi jam yra svetimi. Jis neturi tikėjimo, nepažįsta šios šviesos, nepasitiki tiesa, nes nenorėjo jos pažinti.

18. Bet ką tu padarei su tais žmonėmis, žmonija, kuriuos Aš tau siunčiau, kad jie primintų tau mano kelią – tikėjimo kelią, kuris yra išminties, meilės ir taikos kelias?

19. Jūs nenorėjote nieko žinoti apie jų užduotis ir kovojote su jais veidmainišku tikėjimu, kurį turite remdamiesi savo teorijomis ir konfesijomis.

20. Jūsų akys nenorėjo žvelgti į tą Šviesą, kurią kiekvienas iš mano pasiuntinių atnešė jums kaip meilės žinią, nesvarbu, ar juos vadinate pranašais, regėtojais, nušvitusiaisiais, gydytojais, filosofais, mokslininkais ar dvasininkais.

21. Tie žmonės skleidė šviesą, bet jūs nenorėjote jos pripažinti; jie ėjo pirma jūsų, bet jūs nenorėjote sekti jų pėdomis; jie paliko jums pavyzdžių aukos, skausmo ir gailestingumo kelią, tačiau jūs bijojote sekti jų pavyzdžiu, nesuvokdami, kad tų, kurie seka manimi, skausmas yra dvasios džiaugsmas, gėlėmis nusėtas kelias ir pažadais kupinas horizontas.

22. Tačiau jie atėjo ne tam, kad uostytų žemės gėlių kvapą ar apsvaigtų nuo pasaulio trumpalaikių malonumų; nes jų sielos troškimas buvo nukreiptas nebe į tai, kas nešvaru, o į tai, kas aukšta.

23. Jie kentėjo, bet nesiekė paguodos, nes žinojo, kad atėjo patys paguosti. Jie nieko nelaukė iš pasaulio, nes po kovos tikėjosi džiaugsmo – pamatyti sielų prisikėlimą į tikėjimą ir gyvenimą – visų tų, kurie buvo nuklydę nuo tiesos.

24. Kas yra šios būtybės, apie kurias Aš jums kalbu? Sakau jums, tai yra visi tie, kurie jums atnešė Šviesos, Meilės, Vilties, Sveikatos, Tikėjimo ir Išgelbėjimo žinias – nesvarbu, kokius vardus jie turėjo, koku būdu juos matėte pasirodančius ar kokius titulus jie turėjo žemėje.

25. Jūs taip pat galite būti tokie kaip jie, jei imsite pavyzdį iš tų didžiųjų pavyzdžių, kuriuos Aš jums nuolat duodu per savo pasiuntinius. Tačiau nenaudokite žmonių nesupratimo jūsų darbų atžvilgiu kaip preteksto. Nesakykite, kad tie, kurie jums atnešė meilės žinią, tik sėjo, bet niekada nenuėmė derliaus. Ne, tauta, sielos derlius neateina greitai, jei turite omenyje, kad „kūnas“ yra nederlinga žemė, kurią nuolat reikia tręšti meile, kol ji pradės duoti vaisių.

26. Ką man jums pasakyti apie jūsų šiandieninius mokslininkus, apie tuos, kurie meta iššūkį gamtai, jos jėgoms ir elementams, ir taip paverčia gėrį blogiu? Jie patirs didelę kančią, nes nuo mokslo medžio nuskynė ir suvalgė neprinokusią vaisių – vaisių, kurį jie galėjo pribrendinti tik meile.

27. Tik mano meilė gali jus išgelbėti! Žiūrėkite, žmonėse nebeliko net meilės likučio. Melskitės, bet su tikru tikėjimu į maldos galią, su tokiu dideliu tikėjimu, kad jis nugalėtų ginklų jėgą, kuria jūsų artimieji kovoja gyvenime ir griaua savo artimųjų ramybę.

28. Jūs, kurie pašalinote iš savo akių tuos atvaizdus ir paveikslus, kuriuos anksčiau naudodavote maldai, galite praktikuoti tikrąją maldą, nes nebeapribojate Dievo senolio pavidalu, nei leidžiate savo vaizduotei suteikti žmogišką pavidalą tam, kas neturi pavidalo, nes yra dieviška.

29. Kai jūsų kūnas liks žemėje, o jūsų siela pakils į dangiškąsias buveines, kai pereisite per tai, ką vadiname mirtimi, ir pakilsite į begalybę, suprasite, kiek klaidingų įsivaizdavimų sukūrė jūsų protas, ir tada pajusite, kaip melas pasitraukia iš jūsų sielos, tarsi tai būtų raištis, kuris nukrenta nuo jūsų akių ir leidžia joms pamatyti tiesos šviesą.

30. Kiek daug žmonių tikisi patekti į aukščiausią dangų, kad susipažintų su Marija, kurią jie visada įsivaizduoja žmogiškame pavidale – kaip moterį, kokia ji buvo žemėje, kaip į žmogų tapusio Kristaus motiną, ir kurią jie įsivaizduoja kaip karalienę soste, gražią ir galingą. Tačiau Aš jums sakau, kad jūs nebeturėtumėte Dieviškajam suteikti pavidalo savo protuose. Marija, jūsų Dvasinė Motina, egzistuoja; tačiau ji neturi nei moters pavidalo, nei jokio kito pavidalo. Ji yra šventas ir mylintis švelnumas, kurio gailestingumas driekiasi iki begalybės. Ji viešpatauja sielose, tačiau jos viešpatavimas yra nuolankumo, gailestingumo ir tyrumo viešpatavimas. Tačiau ji neturi sosto, kaip įsivaizduoja žmonės. Ji yra graži, bet jos grožis toks, kokio jūs net ir su gražiausiu veidu negalėtumėte įsivaizduoti. Jos grožis yra dangiškas, o jūs niekada nesugebėsite suvokti to, kas dangiška.

31. Sakau jums: jei norite bent šiek tiek priartėti prie tiesos ir pasinerti į jos apmąstymus, stenkitės iš savo akių ir proto pašalinti visus vaizdinius, kuriuos sukūrėte bandydami suteikti Dieviškumui pavidalą.

32. Kai palaipsniui suprasite, kad Dieviškasis Mokytojas dar turi daug ko pamokyti ir ištaisyti, leisite, kad mano tiesa įsiskverbtų į jūsų protą, ir tada pamatysite, kaip prieš jūsų sielą atsiveria naujas horizontas, siūlantis jums laukus, slėnius, kelius ir kalnus, kuriais galėsite keliauti, mokytis, pažinti naujus dalykus ir dvasiškai tobulėti.

33. Mano šviesa yra kiekvienoje sieloje. Dabar jūs gyvenate laikais, kai mano Dvasia išsilies ant žmonių. Todėl sakau jums, kad netrukus visi pajusite mano buvimą – tiek išsilavinusieji, tiek neišsilavinusieji, tiek didieji, tiek maži, tiek galingieji, tiek vargšai.

34. Vieni kaip ir kiti drebės, susidūrę su gyvojo ir tikrojo Dievo tiesa.

35. Štai jums nauja pamoka, mokiniai, kad giliai apie ją pamąstytumėte. Supraskite, kad Aš atėjau ne tik tam, kad jums pasakyčiau žodžius, kurie džiugina jūsų ausis ar glosto jūsų širdį. Supraskite, kad Mokytojo tikslas yra išvesti jus iš tamsos, kad parodytų jums tiesos šviesą.

36. Aš esu amžina Šviesa, amžina Taika ir amžina Laimė, ir kadangi jūs esate mano vaikai, mano valia ir pareiga yra padaryti jus mano šlovės dalininkais, ir dėl to Aš mokau jus įstatymo kaip kelio, vedančio sielą į tos Karalystės aukštumas.

37. Galimybės vykdyti įstatymą ir pelnyti nuopelnus yra kiekvieną dieną, kiekvieną valandą. Neleiskite joms praeiti, neleiskite joms išslysti, nes vėliau jų jau nebegalėsite susigrąžinti. Pasiruoškite gerai praleisti dieną, ir Aš jums sakau: kai ateis naktis, jūsų miegas bus ramus ir saldus. Gyvenkite dorybingą gyvenimą, ir jūsų sielos tobulėjimas truks amžinai.

38. Mylimi mokiniai, du kartus Aš buvau tarp žmonių: vieną kartą žmogiškosios išvaizdos, o kitą kartą dvasine forma. Dabar atėjo laikas, kad jūs suprastumėte mano mokymus.

39. Kodėl dažniausiai ateinate verkdami ir skunddamiesi? Kai buvau pasaulyje, negyvenau tarp patogumų ir malonumų, taip pat neturėjau žemiškosios valdžios skeptrą. Aš kentėjau, kovojau ir netgi nesipriešinau savo skausmui. Aš atėjau tam, kad paimčiau savo kryžių ir įvykdyčiau misiją, kurią savanoriškai prisiėmiau.

40. Turėjau jus pamokyti, kaip siela, vykdanči Tėvo valią, kai tik atlikusi savo darbą, pakyla trokšdama Begalybės ir palieka už savęs viską, kas yra materialu, kad siektų dangiškųjų sferų.

41. Savo varguose ar nepritekliuose jūs dažnai klausiate savęs, kodėl jūsų Tėvas neduoda jums visko, ko trokštate, nes, jūsų nuomone, jūs trokštate tik malonių, skirtų jūsų gerovei. Tačiau Aš jums sakau: jei Aš jums

duočiau viską, ko trokštate, ir suteikčiau kiekvieną malonumą, kurio trokštate žemėje, vėliau jūs to gailėtumėtės, nes įsitikintumėte savo sąstingiu.

Taip, mokiniai, jei turėtumėte visa tai, jūs tai iššvaistytumėte, nesaugotumėte, nes jums nereikėjo jokio pastangų ar darbo, kad tai gautumėte. O jei, priešingai, tai, ko šiandien prašote, gautumėte ne už nuopelnus, o dėl savo nuopelnų, pamatytumėte, su kokia meile jūs tai saugotumėte.

42. Kada bus suprastas mano Žodis? Kada leisite jam pražysti jūsų širdyse ir duoti vaisių jūsų sielose? Galvokite apie Mane taip, kaip Aš galvoju apie jus. Kas jaučiasi vienišas pasaulyje? Kas sako, kad yra našlaitis? Jei pasiruošite, nebesakysite, kad esate vieni, nes visur jausite mano pagalbą.

Ieškokite mano kelio šviesos, ir jums nebus ko bijoti. Neprisiriškite prie mokslo ar žmogiškųjų žinių šviesos, nes proto šviesa yra per silpna, kad vestų sielą į Dievo akivaizdą.

43. Iš tiesų, sakau jums, tai, kas gali jus pakelti, yra meilė, nes joje glūdi išmintis, jausmas ir pakylėjimas. Meilė yra visų dieviškųjų savybių apibendrinimas, ir Dievas uždegė šią liepsną kiekvienoje dvasinėje būtybėje.

44. Kiek pamokų Aš jums daviau, kad išmoktumėte mylėti! Kiek progų, gyvenimų ir reinkarnacijų jums skyrė Dieviškasis Gailestingumas! Pamoka buvo kartojama tiek kartų, kiek reikėjo, kol ji buvo išmokta. Kartą įsisavinta, nėra priežasties ją kartoti, nes jos jau nebegalima pamiršti.

45. Jei greitai išmoktumėte mano pamokas, jums nebereikėtų kentėti nei verkti dėl klaidų. Būtybė, kuri Žemėje pasinaudoja čia gautomis pamokomis, gali sugrįžti į šį pasaulį, bet tai visada įvyks su didesniu brandumu ir geresnėmis gyvenimo sąlygomis. Tarp *vieno* gyvenimo ir kito visada bus poilsio pertrauka, reikalinga apmąstymams ir poilsiui, prieš pradedant naują dienos darbą.

46. Kažkas savo širdyje man sako: „Tėve, ar šis dienos darbas ar šis poilsio laikotarpis skirtas tam, kad mus vėl išsiųstų ieškoti naujų vargų pasaulyje? Kiek tai truks?“

47. Ach, mažyli, Aš atleidžiu tavo nežinojimą ir sakau tau, kad gyvenimo kelionėje, kurią jums tenka nueiti, Aš nenumatiau nieko neteisingo ar netobulo. Dvasinė siela yra neišsenkanti. Tik gyvendama materijoje ji jaučia nuovargio poveikį, kurį jai perduoda kūnas. Tačiau kai ji vėl sugrįžta į dvasinę laisvę ir dvasinę šviesą, ji nusimeta nuovargį ir vėl tampa neišsenkanti.

48. Būkite stiprūs pasaulio ir kūno pagundų akivaizdoje. Prisiminkite mano pavyzdį, kai šiuo metu išgyvenate išbandymą.

49. Jūs manęs klausiate, kaip buvo įmanoma, kad Jėzų palietė pasaulio gundymai? Aš jums atsakau, kad tai nebuvo žemi gundymai, kurie palietė jūsų Mokytojo širdį.

50. Kūnas, kurį turėjau pasaulyje, buvo žmogiškas ir jautrus, buvo mano Dvasios įrankis, skirtas žmonijai perteikti mano pamokas. Jis žinojo, koks išbandymas jo laukia, nes mano Dvasia jam tai apreiškė, ir tas kūnas kentėjo dėl skausmo, kuris jo laukė.

51. Aš norėjau, kad tas kūnas jums perteiktų tikro žmogiškumo bruožus, kad būtumėte įsitikinę, jog mano skausmas buvo tikras, o mano auka mirtimi kaip žmogaus – tikra.

52. Jei taip nebūtų buvę, mano aukos mirtis žmonėms nebūtų turėjusi jokios vertės. Todėl Jėzus tris kartus kreipėsi į mano Dvasios, kuri Jį įkvėpė, galią, kad ištvirtų sunkų išbandymą. Pirmą kartą – dykumoje, antrą kartą – Getsemanės sode, trečią kartą – ant kryžiaus.

53. Buvo būtina, kad Aš tapčiau žmogumi ir paaukotų jums savo kūną ir kraują, kad skausmas, kurį žmonija Jam sukeltų, padarytų jiems įspūdį. Tačiau jei Aš būčiau atėjęs „Dvasia“ – kokią aukos mirtį Aš tada būčiau patyręs per jus? Ko Aš būčiau galėjęs atsisakyti, ir kokį skausmą jūs būtumėte galėję man sukelti?

54. Dieviškoji Dvasia yra nemirtinga, skausmas jos nepasiekia. Tačiau „kūnas“ yra jautrus skausmui, jo galimybės yra ribotos, jis iš prigimties yra mirtingas. Todėl Aš pasirinkau šią priemonę, kad apsireikščiau pasauliui ir jam paaukotų savo tikrąją aukos mirtį, už tai, kad parodžiau jam kelią į išgelbėjimą.

55. Kol esate nusidėjėliai, imkite mane pavyzdžiu toje kančioje ir prisiminkite tą kraują, kad, atgailaudami už savo nuodėmes, apsisvalytumėte tuo begalinės meilės pavyzdžiu, kurį jums daviau.

56. Kol esate žmonės, prisiminkite Mane ant to kryžiaus, kaip Aš atleidau savo budeliams, juos palaiminau ir išgydžiau, kad ir jūs per visą savo sunkų gyvenimo kelią taip pat laimintumėte tuos, kurie jums daro skriaudą, ir darytumėte viską, kas įmanoma, tiems, kurie jums padarė blogį. Kas taip elgiasi, tas yra mano mokinys, ir tikrai, Aš jam sakau, kad jo skausmas visada bus trumpas, nes Aš leisiu jam pajusti savo jėgą jo išbandymų akimirkomis.

57. Labai nedaugelis nori mokytis savo artimus pasinaudodami Mokytojo pavyzdžiais. Taip yra ir tarp šios tautos, kurios daugumoje bendruomenių mokoma žodžiais, neturinčiais jėgos, nes jie nėra patvirtinami darbais ir pavyzdžiais.

58. Dabar turite progą išgirsti mano mokymo paaiškinimą, kuris palaiptams veikia jūsų širdį, kol ji bus pasirengusi įvykdyti misiją, kurią patikėjau jūsų dvasiai.

59. Nebijokite sekti mano pėdomis, Aš iš niekieno nereikalausiu, kad jis išgyventų tokias pačias kančias, kokias Aš patyriau pasaulyje, nei kad jis atliktų mano auką tokiu pačiu būdu. Taip pat turiu jums pasakyti, kad tik tas Kūnas galėjo išgerti kančios taure, kurią jam pasiūlė mano Dvasia; kitas žmogus to nebūtų ištvėręs. Nes mano Kūnas semėsi gyvybės jėgų iš dorybės ir stiprėjo toji, kuri pasiūlė savo jėgas jį priimti, – Marijos – tyrumo.

60. Susikaupkite, tauta, ir pasinaudokite šia palaiminta tyla, į kurią įžengiate, klausydamiesi mano mokymų. Iš tiesų, sakau jums, šiais susikaupimo ir dvasingumo akimirksniais mano sėkla sudygsta jūsų širdžių paslaptingiausiose gelmėse.

61. Palaiminti esate jūs, kurie pasinaudojate paskutiniais mano apreiškimo šia forma momentais, žinodami, kad šios malonės daugiau nebebus.

62. Mano apreiškimo laikotarpis buvo malonių laikotarpis. Aš apipyliau dovanomis tuos, kurie buvo atimti paveldėjimo teisių, pakėliau tuos, kurie buvo nugalėti gyvenimo kovoje, ir suteikiau naują galimybę nusidėjėliams bei atstumtiesiems.

63. Tai buvo laimingi laikai, kuriuos, jiems pasibaigus, žmonės prisimins su ilgesiu. Nes nors mano Žodis buvo girdimas per balso nešėją, širdys jautė mano buvimą, o sielos buvo pripildytos mano dieviškosios esmės.

64. Jūs, žmonių minios, visada išsaugokite tą dvasinį pakilumą, kurį rodote šią palaimintą valandą. Jis turi visada būti jūsų susibūrimuose, jūsų maldos akimirkose ir kiekviename jūsų darbe.

65. Gerkite šį vyną, valgykite šią duoną, kol pasisotinsite. Nes mano apreiškimas praeis, kadangi esate paskutiniame šio pasirengimo laikotarpio etape.

66. Mokinsys, kuris tikrai ruošiasi, visada turės liudijimą ant lūpų, ir jam bus neįmanoma nuslėpti tiesos, kurią jis paveldėjo iš savo Mokytojo. Šviesa bus jame, o visa jo esybė bus gyvas liudijimas Žodžio ir darbų, kuriuos Aš jums apreiškiau.

67. Kas savo širdyje paslėps mano Žodį ir dovanas, kurias jam patikėjau, tas nepatirs džiaugsmo, kurį dėl to prarado. Nes sėti mano laukuose, kovoti ir pačiam kentėti yra sielos pasitenkinimas ir laimė.

68. Kova ne visada turi būti lengva. Bus dienų ar akimirkų, kupinų kartaus išbandymo. Bet net ir jose siela turi su nuolankumu ir meile

reaguoti į Tėvo valią, nes būtent šioje švelnumo dvasioje Aš apreiškiau savo ramybę geriems mokiniams, ištikimiems liudytojams.

69. Ar manote, kad mano Antrojo Laiko apaštalams kelias buvo lengvesnis, o kova – paprastesnė? Ne, tauta, jie, kaip ir jų Mokytojas, turėjo savo Kančios kelią ir savo Golgotą. Tačiau visose savo kančiose jie su taika sielą kėlė į viršų, suvokdami, kad viskas, ką jie iškentėjo, įvyko iš meilės savo artimiesiems, tiems, kurie troško tiesos.

70. Jei paklaustumėte tų, kurie sekė mano mokymu, ar jie susilpnėjo ar jautė baimę prieš savo persekiotojus ir budelius, jie jums pasakytų, kad jų tikėjimas nė akimirkai nesusilpnėjo, kad jų pasitikėjimas dieviškąja galia buvo absoliutus ir kad dėl šio tikėjimo jie buvo abejingi praradimams, paniekinimams, išbandymams ir net mirčiai.

71. Tai yra pėdsakas, kuris driekiasi prieš jus, gyvas liudijimas, kad žmogui nėra neįmanoma sekti Jėzaus pėdomis ir tapti panašiam į Jį galia, meile, stiprybe ir gailestingumu.

72. Aš nenoriu jums pasakyti, kad, norėdami būti mano mokiniais, būtinai turite patirti persekiojimus ir mirties kančias, kaip tie kankiniai. Aš jums aiškinu, kad, norėdami mylėti savo artimus, turite atidėti į šalį meilę, kurią jaučiate sau, kad tam tikrais momentais turite pamiršti save, kad galėtumėte galvoti apie kitus. Juk tik iš tikros meilės gali gimti nemirtingi poelgiai, verti likti pavyzdžiu kitiems, kaip ir tų mokinių, Dievo Žodžio skelbėjų, kurie, degdami noru skleisti Gerąją Naujieną, trokšdami į širdis atnešti savo Mokytojo šviesą, atidavė viską.

73. Tai buvo pavyzdys, kurį jie gavo iš arti, ir jie visomis jėgomis, kokių tik galėjo, stengėsi būti tokie patys. Kas iš jūsų eina atsižadėjimo, švelnumo ir gailestingumo keliu? Kelias atviras, takas jūsų laukia, o kelio pakraščiuose yra laukai, trokštantys vandens ir alkanūs sėklos.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 264

1. Mylima tauta, tavyje Aš atrandu kovos dvasią, kuri nori laikytis mano Įstatymo, kuri stengiasi semtis įkvėpimo iš mano Žodžio ir palikti šviesos pėdsaką žmonijos kelyje.

2. Kad ši tauta padaugėtų, kaip Izraelis padaugėjo Egipte, ir kad kitos bendruomenės prie jos prisijungtų, turite pateikti tikro paklusnumo mano Įstatymui įrodymus. Aš jus drąsinu tęsti dvasinį kasdienį darbą, kurį jums patikėjau kaip užduotį, tuo pačiu sakydamas, kad tas, kuris įsileido mano Žodį į savo širdį, jį ištyrė ir suprato, vargu ar suklydęs.

3. Aš nereikalauju, kad visą savo laiką skirtumėte šios misijos vykdymui; Man pakanka, jei per dieną keletą minučių skirsite mano Žodžio studijavimui, jei atliksite gerą darbą arba jei koku nors būdu žengsite žingsnį pirmyn dvasiniu keliu.

4. Jūs esate tarsi veidrodis, kuris norėtų atspindėti mano gailestingumą ir meilę, bet yra drumstas ir neleidžia atspindėti šviesos bei tiesos. Išvalykite jį, ir jūs pamatysite mano Dvasią, atsispindinčią jūsų Dvasioje.

5. Jei iš giliausio širdies gelmių man pasakysite: „Mokytojau, aš esu tavo tarnas, esu pasiruošęs paklusti tavo valiai“, tai bus ta akimirka, kai Aš tikrai pradėsiu atsiskleisti jums.

6. Nepaisant jūsų geros valios, jūsų širdis šiandien vis dar miega mano meilės atžvilgiu, ir jūs dar turite suvokti, kad jūsų užduočių vykdymas turi būti įkvėptas mano meilės. Mokinys, kuris, vedamas šios jėgos, imasi darbo, savo gyvenime bus apaštalas, bus pajėgus atlikti didelius darbus, nes jis nieko nebijos, nieko, kas jį susilpnintų.

7. Jei kalbate apie taiką, tebūnie taika jūsų širdyse. Jei kalbate apie Mane ir Mano darbus, pirmiausia pažinkite Mane, kad niekada neiškraipytumėte tiesos. Nelaikykite savęs vieninteliais jos savininkais, nes iš nežinojimo ir fanatizmo nusidėtumėte. Noriu, kad, skelbdami mokymus, kuriuose glūdi tiesa, kartu mokėtumėte atrasti tiesą savo artimuose. Vieni turės daug šviesos, kiti – tik žiežirbėlę. Bet visuose jūs atrasite mano buvimą, nes jie visi yra mano vaikai.

8. Dėkokite savo Tėvui ir dėliaukitės, nes jūs patyrėte atkūrimo laiką. Rytoj pasidžiaukite, kai, jau būdami Dvasiniame pasaulyje, apžvelgsite savo darbų vaisius žemėje. Taip, mokiniai, ši ašarų ir atpirkimo slėnis pavirs taikos ir dvasinio tobulėjimo šalimi.

9. Iki šiol žmonija dar nepastatė tikrosios šventyklos, kurioje galėtų mylėti savo Viešpatį. Ji įvedė daug garbinimo formų, daug apeigų ir įkūrė daug religinių bendruomenių. Tačiau tos Dvasios šventyklos, kurios pamatai yra nepajudinami, ji iki šiol nepastatė.

10. Kai šis šventovė bus pastatyta ant nepajudinamos ir amžinos meilės, tiesos ir teisingumo uolos, visi jūsų tikėjimo skirtumai išnyks, ir jūs pamatysite, kaip išnyks jūsų karai.

11. Tik mano tiesoje galėsite atrasti savo paveldėjimą. Tačiau jei būsite toli nuo jos, turėsite pamiršti save, kol tapsite broliais ir seserimis.

12. Tu, mano dvasinė tauta, turėsi užduotį elgtis su visais broliškai, kad savo pavyzdžiu mokytum mano aukščiausiojo meilės įsakymo.

13. Jūs dar nežinote, kaip dirbsite, taip pat nežinote, kiek toli sieks jūsų dvasios jėga. Bet Aš tai labai gerai žinau ir sakau jums: nesijaudinkite, pasitikėkite Manimi, mano Šviesa parodys jums kelią, o mano balsas nurodys jums laiką, kada pradėti dienos darbus.

14. Jūsų siela jau išgirdo Mane ir pabudo, todėl dabar Aš daugiau neleisiu jums užmigti. Ji trokšta pakilti tyrais jausmais, nes savo paskirtimi nujaučia mano meilę. Leiskite jai įvykdyti savo užduotį, suteikite jai laisvę vykdyti savo misiją ir neignorruokite jos balso, kai ji jums duos pajusti, kad ta valanda priklauso jai kokiam nors kilniam darbui.

15. Tie, kurie jau dabar atsidavę mano apreiškimų studijavimui – tie, kurie skiria laiko apmąstyti mano Žodį, bus tie, kuriems kelias pasirodys lengviau įveikiamas, o kryžius – lengvesnis. Žodis tekės iš jų lūpų kaip upė, o gydomasis balzamas jų dvasinėse rankose darys stebuklus.

16. Tebūnie palaiminti tie, kurie klausosi Manęs ir naudojasi mano mokymu, nes jų sielose bus daug pasitenkinimo, džiaugsmo ir pergalės.

17. Geri mokiniai turės būti nuolankūs, o jų meilės darbai turės parodyti, kas jie yra. Ne taip, kaip kai kurie iš mano „vaikų mokinių“, kurie, neturėdami nė menkiausio supratimo, ką reiškia užduotis mano darbe, giriasi priklausantys prie mano išrinktųjų ir nori, kad pasaulis pamatytų mano antspaudo ženklą ant jų kaktos.

18. Ši žmonija – intuityvi ir budri – labai greitai atpažins tuos, kurie tikrai skelbia Evangeliją, ir tuos, kurie tik apsimeta.

19. Kadangi Aš kalbėjau jums visiems, tai yra įrodymas, kad Aš noriu, jog jūs visi turėtumėte Šviesą.

20. Jūsų atsakomybė neapsiriboja tuo, kad parodytumėte teisingą kelią tam, kuris juo niekada nevaikščiojo. Žinokite, kad nuo kelio nuklydę „darbininkai“ turės susikirsti su jumis. Turėsite jiems patarti, kad priverstumėte juos sugrįžti prie „vartų“.

21. Visi saugokite tai, ką Aš jums patikėjau. Elkitės nuolankiai ir išmintingai, ir jūs nugalėsite. Jei ištuštinate kančios taurę, darykite tai kantriai, tada ji greitai praeis.

22. Jei nujaučiate ar žinote, kad teismas yra pas jus ir kad atėjo didžiųjų išbandymų valanda, pakelkite savo sielą, sustiprinkite tikėjimą ir padrąsinkite savo širdį.

23. Jei iki šiol jautėtės kaip tremtiniai, jei jaučiatės toli nuo tėvynės ar tėvų namų, nesijaudinkite. Jūsų nuopelnai atves jus į tėvynę, kurios troško jūsų siela, o kita vertus, jūsų darbai bus prisidėję prie to, kad taikos laikas žemėje priartės, jei mylėsite savo Dangiškąjį Tėvą, mylėdami savo artimus ir jiems atleisdami.

24. Jūs negalite įsivaizduoti sielos palaimos, kuri šiame išbandymų kupiname gyvenime pažengė į priekį ir pasiekė savo Viešpaties akivaizdą. Iškilminga dvasinė kalba ji sako savo Tėvui: „Aš nugalėjau, Viešpatie, aš nugalėjau šviesa, kurią Tu suteikei mano sielai, meile, kurią man apreišei. Mano išbandymai buvo labai dideli, audros, kurios mane plakė, buvo labai stiprios, bet Tavo galia padėjo man nugalėti visa tai, ir štai aš dabar esu čia, pas Tave.“

25. Šią meilės liepsną uždegė išbandymai, nes priešingu atveju sielos gyvenime trūktų pamokų, o visi jos sugebėjimai ir toliau snaudėtų jos viduje.

26. Daugelyje savo mokinių matau liūdesį, nes jūs nujaučiate, kad mano šauksmas netrukus pasigirs, ir kad jūsų siela, palikdama šią žemę, neturėjo laimės pamatyti ją taikoje. Tačiau Aš jums sakau ir tai: nesijaudinkite, nes jūsų siela, būdama Dvasinėje karalystėje, iš kurios ji atėjo čia, džiaugsis, kai pamatys, kaip į šį pasaulį ateina taikos laikai.

27. Jau artėja laikas, kai mano Gyvenimo Žodis pražys žmonių širdyse, kai dieną iš dienos matysite, kaip mano Žodis išsipildo, ir kai jūs jau nebeprisklausysite šiam pasauliui, viską matysite iš Dvasinio pasaulio ir liudysite su visišku aiškumu bei visišku supratimu.

28. Numalšinkite savo žinių troškulį, ir kiekviename savo gyvenimo žingsnyje stebėsitės, o jei jūsų kryžius bus sunkus, išmoksite paversti gyvenimą linksmu ir lengvu.

29. Pakilkite kaip dorybingi mokiniai, kad mano mokymas nusileistų į jūsų dvasią. Tada jame rasite visą jėgą, kurios jums reikia, kad nugalėtumėte pagundas ir išbandymus.

30. Aš jau surinkau į savo klėtį pirmuosius jūsų, kaip sėjėjų, darbo vaisius mano laukuose, ir savo žodžiu padrąsinau jus, kad ir toliau sėtumėte sėklą. Nenusiminkite, jei kai kurios širdys ne iš karto atsilieps į jūsų žinią. Žinokite, kad taip pat, kaip yra sielų, kurios prabunda, taip pat yra ir tokių, kurios vėluos.

31. Aš jau matau didžiules žmonių minias, plūstančias prie malonės šaltinio, kuriuo yra mano mokymas, kad nuplautų savo dėmes, atsikratytų savo nešvarių drabužių ir apsirengtų mano šviesa.

32. Kas iš tų, kurie šiuo metu išgirdo mano Žodį, nežino, kad 1950 metų pabaigoje Aš užbaigsiu šią apreiškimų formą? Niekas. Tiek didelėse, tiek mažose bendruomenėse, miestų ir kaimų susirinkimų vietose – per visus balso nešėjus Aš paskelbiau savo valią šią apreiškimų etapą, vykstantį per žmogiškąjį protą, užbaigti šią dieną.

33. Nauja diena dvasiniams žmonėms bus laikas, kai jie Manęs nebegirdės šia forma, tačiau priims ir pajus Mane savo sielos aukščiausiam lygmenyje.

34. Kai tada jūs manęs nebegirdėsite per balso nešėją, giliai apmąstysite mano mokymą ir išmoksite suprasti daugelį pamokų, kurių dabar negalite paaiškinti. Todėl, kai jus klausinės tie, kurie Manęs negirdėjo – kai jie klausinės jūsų apie mano atėjimo ir apreiškimo priežastį, galėsite jiems aiškiais žodžiais pasakyti, kad mano sugrįžimas turėjo tą pačią priežastį, kaip ir ta, dėl kurios aš tuomet atėjau į pasaulį kaip žmogus: kad nukreipčiau jus į tiesos ir Įstatymo kelią, nuo kurio buvote nutolę, nes bandėte tikrąjį Įstatymo vykdymą pakeisti tradicijomis, ritualais ir stabmeldystėmis, o tai nėra tikrasis kelias, nors kartais ir siekiama gerų ketinimų – garbinti Tėvą ir Jam patikti.

35. Kaip kadaise dieviški nurodymai buvo klaidingai aiškinami, taip ir šiais laikais mano mokymas buvo iškreiptas; todėl tapo būtina, kad Mokytojas vėl atvyktų, kad padėtų jums išsilaisvinti iš savo klaidų, nes patys iš savęs tik labai nedaugelis sugeba išsilaisvinti iš savo nuklydimų.

36. Nors jau tada Aš jums pažadėjau, kad sugrįšiu, tačiau turiu jums pasakyti ir *tai*, kad Aš tai padariau, nes žinojau, jog ateis laikas, kai žmonija, įsitikinusi, kad eina mano mokymų keliu, bus labai toli nuo jų; ir tai yra tas laikas, dėl kurio Aš paskelbiau savo sugrįžimą.

37. Aš išpildžiau jums duotą pažadą: Aš atėjau Dvasia, kaip jums pažadėjau tada, kai mano apaštalai paskutinį kartą matė mano pavidalą. Aš pasireiškiu per šiuos balso nešėjus tik todėl, kad jūs nebūtumėte galėję pajusti mano buvimo Dvasioje, nei priimti mano įkvėpimo.

38. Mano apsireiškimas jūsų proto ir net jūsų pojūčių suvokimo ribose tapo būtinas, nes tai turėjo būti parengiamasis etapas apsireiškimui iš Dvasios į Dvasią. Todėl Aš laikinai apsireiškiu per tuos balso nešėjus, per kuriuos pranešiau apie savo paskutinio apsireiškimo dieną.

39. Tai buvo mano pasirinkta laikina forma, kad galėčiau kalbėti su jumis, kol dar neatėjo dvasinio dialogo tarp vaikų ir Tėvo laikas – laikina,

nes Aš neatėjau nei kaip žmogus, matomas ir paliečiamas, kaip anksčiau, nei visiškai dvasinis, bet per mano apšviestus proto organus.

40. Šis apreiškimo būdas tarnavo tam, kad įkvėptų jums pasitikėjimą mano buvimu. Kažką panašaus Aš suteikiau savo apaštalams Antrajame laikmetyje, kai po savo aukos mirties pasirodžiau jiems pavidalu, kūnu, kuris nebuvo nei dieviškas, nei visiškai žmogiškas, tačiau vis dėlto matomas ir paliečiamas, todėl galėjęs įkvėpti pasitikėjimą net ir labiausiai netikintiems.

41. Kaip jūs norėtumėte šiuo metu patirti mano buvimą taip, kaip jį patyrė tie keliauninkai iš Emauso, ir kaip norėtumėte taip pat išgirsti žodį, kurį išgirdo apaštalai! Bet tai buvo kiti laikai, todėl ir pamokos buvo kitokios.

42. Patikėkite Manimi, kad ši forma, kuria dabar Mane girdite, yra pažangesnė už tą ankstesniąją, nes ši vyksta jūsų esybėje, kyla iš proto organo, dvasios, sielos, o ta, kurią matė ir girdėjo mano mokiniai, buvo už jos ribų ir atsiskleidė tik jų pojūčiams.

43. Šiandien jums nereikia atmerkti akių, kad pamatytumėte manyje žmogiškąją išvaizdą, nei priimti duonos iš mano rankos, kad patikėtumėte mano buvimu, nei įdėti pirštų į mano žaizdas, kad patikėtumėte, jog tai esu aš.

44. Jūs klausiate, kaip jie tuomet matė mano žmogiškąją išvaizdą, o vienas iš mano mokinių netgi galėjo mane paliesti, nors Aš jau nebepriklausiau žmonių pasauliui? — Jums dar reikia daug ko iš manęs pasimokyti, kad suprastumėte visos to, ką jums parodžiau, tiesą. Bet visos paslaptys išaiškės tinkamu laiku. Kol kas jums reikia žinoti tik tiek, kad tarp dieviškosios prigimties ir žmogaus prigimties yra daug kitų, kuriomis Viešpats pasinaudoja savo aukštiems tikslams.

45. Savo apreiškimais ir mokymais Kristus gerokai pralenkė savo laiką, kad, atėjus laikams, kai žmogus pabus dvasiniam gyvenimui ir susidomės viskuo, kas susiję su tuo aukštesniu gyvenimu, jis kiekviename žingsnyje atrastų Jėzų — Mokytoją, kuris savo vaikams viską apreiškė, pasakė ir paliko.

46. Melskitės ir apmąstykite mano žodį, nes artėja darbo ir kovos dienos šiai tautai, kuri gavo šį savo Mokytojo apreiškimą, kurio liudijimą ji privalo skleisti visame pasaulyje.

47. Izraelio tauta, mylimieji mokiniai: jūs pasirengėte tapti žmonijos sargais. Jūs saugote palaimintojo Naujojo Jeruzalės miesto vartus — tuos dvylika dvasinių vartų, pro kuriuos įeis šviesos trokštantis svetimšalis.

48. Tebūnie palaimintos dvylika giminių! Kiek palaiminimų gavote, kiek privilegijų! Aš visais laikais nusileidau pas jus, kad kalbėčiau su jumis iš

dvasios į dvasią. Aš klausiau jūsų, ko trokštate, ir jūs man atsakėte: „Mūsų troškimas – kad žmonija būtų išgelbėta.“ Jūs manote, kad jau esate išgelbėti, kad sugebėsite įveikti gyvenimo vingius, o savo aplinkoje matote nuskurdusį, neišsilavinusį ir materialistišką žmoniją, kuri nesiekia tobulėti, ir jūs kenčiate dėl jų. Jūs meldžiatės ir prašote Manęs, kad gautumėte dvasines dovanas, kad būtumėte išgelbėti. Tačiau Aš jums sakau: Aš išgelbėsiu *visas* sielas. Džiugi žinia pasieks jas.

Tik nedaugelis išgirdo mano Žodį per žmogiškąjį protą. Ne visi pažins šį mano veiklos etapą, tačiau šiuo metu Aš kiekviename žmoguje ieškau dvasinio dialogo.

Mano Žodis liejasi įvairiomis formomis: per sąžinę, per išbandymus, liudijančius apie Mane, per gamtos jėgas arba per mano dvasinius vaikus. Mano Žodis yra visuotinis. Kiekvienas, kuris pasiruošia, išgirs Mano balsą.

49. Mano mokymas moko jus tobulos meilės, nesavanaudiškos meilės. Aš parodžiau jums savo meilę kaip Tėvas, kaip Draugas ir kaip Brolis. Noriu, kad jūs taip mylėtumėte vieni kitus, kad jaustumėte tikrą meilę artimui savo bendrapiliečiams, kad pakeltumėte tą, kuris pargriūna, kad visada atleistumėte. Mano gyvenimas, kuris Antrajame Laike buvo jums toks artimas, yra pamokantis pavyzdys, kad kiekvienas galėtų juo sekti. Ta pamoka, kurią Aš jums daviau, skirta visų laikų žmonėms.

50. Gražinkite savo sielai visą tą grožį, kuriuo ji buvo iš pradžių apdovanota, o kurį laikui bėgant savo kelyje palikote skiautėmis. Noriu, kad taptumėte šventykla, kurioje Aš galėčiau amžinai gyventi.

51. O mylimasis Izraeli! Padėk žmonėms, paruošk jiems kelią, sustiprink jų tikėjimą, pripildyk jų širdis viltimi. Kaip gi galėtum pakeisti šio pasaulio, pilno sumaišties, kelią, jei jis mato tavyje savo pačių klaidas ir netobulumus? Tu, mažasis vaikelis, kalbėkis viduje su savimi, išbandyk save, su meile valdyk kūno apvalkalą, kurį Aš tau daviau, nukreipk jo žingsnius ir iš sielos bei materijos suformuok vieną kūną ir vieną valią. Pakluskite įstatymams. Pasinaudokite valios laisve, kad mylėtumėte be ribų, ir sukurkite naudingą bei harmoningą gyvenimą. Laikykitės Dvasios ir gamtos pasaulio įstatymų, nes Aš juos abu nustatiau, ir jie yra tobuli.

52. Aš, Tėvas, visada žiūrėjau į jus su geranoriškumu ir viską paruošiau bei suteikiau, kad jūs visi įgytumėte Dvasios dovanas. Jūsų sielai pasiūliau angelų duoną, o jūsų kūnui – mano sukurtos gamtos vaisius. Jūs turėjote progą ateiti į žemę, kad užbaigtumėte pradėtą darbą – savo sielos tobulinimą. Argi visame tame nematote mano meilės? Argi nesigilinate į save, kad pamatytumėte, jog esate man panašūs? Aš jums viską daviau, nes myliu jus ir noriu, kad būtumėte su manimi tobulo būsenoje.

53. Atstumkite nuodėmę, neleiskite, kad jus suviliotų klaidingi pažadai, net jei pastebite, kad žemiški malonumai patinka jūsų širdžiai.

Nors mano kelias nusėtas erškėčiais – rinkitės šį taką, nes būtent jis veda į ramybę. Aš turiu balzamą kiekvienai žaizdai, o pasaulis neturi jums nei meilės, nei gailestingumo.

54. Žmonija man pastato kryžių. Jūsų tikėjimo trūkumas nuolat žeidžia mano Dieviškąją Dvasią. Tačiau aš paslėpsiu visas savo žaizdas atleidimo skraiste ir nuslopinsiu savo raudos, kad jūs neprarastumėte vilties.

55. Budėkite prie Trečiojo Laiko Kryžiaus papėdės. Mano taurė yra labai karti. Jūs prašysite Manęs lašelio iš šios taurės, kad pažintumėte jos skonį. Tačiau Aš jums sakau jau šiandien: jei jūsų gyvenimas jau yra labai skausmingas, jei gyvenate atpirkimo gyvenimą, tai geriau pasaldinkite savo dienas, šypsokitės iš meilės, džiaukitės apmąstydami mano apreiškimus, kurie jums skelbia, kad po šio laiko ateis taika, kad viskas bus atnaujinta, o malonė ir dorybė bus jėgos, kurios ves žmones.

56. Aš ruošiū visas tautas, visus namus ir širdis, kad galėčiau jiems nusiųsti savo taikos ir vienybės žinią. Po paskutinės kovos, kurią žmonija pradės, mano Karalystė priartės prie žmogaus sielos, kad joje įsikurtų amžinai. Jus palieku kaip gėrio kovotojus prieš blogį, kad sunaikintumėte kiekvieną karo elementą, kiekvieną nuodėmės ar ligos sėklą. Šiuo krizės metu padėkite žmonėms ir atskleiskite visą savo meilę, kad palengvintumėte jų kančias.

57. Šiuo laikotarpiu Aš skelbiau savo Žodį per daugelį pranašų. Jis visada buvo apreiškiamas su ta pačia esme, jo prasmė yra ta pati. Aš pasinaudojau neišsilavinusiais, paprastais vyrais ir moterimis, kuriuos naudoju kaip įrankius, kad perduočiau savo gyvybingą, mylintį ir išmintingą Žodį. Po mano išsiskyrimo, kai sujungsite mano mokymus ir išnagrinėsite kiekvieną mano įkvėpimą, atpažinsite tai, kas tobula, ir pašalinsite tai, kas netobula. Nepriskirkite man to, kas priklauso žodžio nešėjui. Aš jus apšviesiu, kad vienoje knygoje sujungtumėte tris dalis, kurias Aš perdaviau per tris laikotarpius ir kurios sudaro vieną kūrinį. Todėl Aš jums nuolat kalbu apie Mozę, Pirmojo laikotarpio pasiuntinį. Aš atgaivinu prisiminimus apie Jėzų ir jo darbus ir taip sujungiu savo Trečiojo laikotarpio apreiškimą kaip Šventąją Dvasią.

58. Kiekvieną kartą, kai būsite taikoje ir vienybėje, o mokiniai, Aš jums suteiksiu savo apreiškimus. Tuomet jūsų veidai turės atspindėti sielą, kupiną nuoširdumo. Aš paliksiu jus, turinčius visas savo dovanas, ir iš Anapus stebėsiu jūsų žingsnius, matysiu jūsų poelgius, nes būsiu jums labai arti šventykloje ir jūsų širdies namuose.

59. Matau, kad jūs pašalinate vaikus, nes manote, kad jie nesupranta mano Žodžio. Tačiau jūs nepamenate, kad Aš jums sakiau, jog šiuose mažuose kūneliuose gyvena didžios sielos, kurios daug ką žino apie Mane. Neuždenkite jų akių nuo šio darbo šviesos, nors jie trokšta pamatyti pranašysčių išsipildymą. Jūsų darbas bus patvirtintas per juos.

Šis pasaulis nesustos savo dvasinio tobulėjimo kelyje. Aš kviečiu jus įvairiame gyvenimo amžiuje, nes dvasinė siela neturi amžiaus, neturi lyties, jos esmė yra amžina, panaši į Mane. Džiaukitės šių sielų šviesa ir nuo jų pirmųjų žingsnių melskitės už jų žemiškosios misijos išpildymą.

60. Jūsų malda šiandien yra nuoširdus prašymas dėl taikos pasauliui. Aš tampa jūsų pasiuntinys. Už kiekvieną gerą poelgį Aš suteiksiu gėrio, už kiekvieną jūsų atleidimą Aš atleisiu vienai tautai. Jūsų sėkla amžinybėje bus mano padauginta.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 265

1. Mokiniai, ateikite prie mano katedros ir apmąstykite mano pamokymus. Jūs patirsite, kaip savo apmąstymais atrasite prasmę, kurią talpina šis Žodis, kuris jums atskleis tikrąją jūsų gyvenimo prasmę.

2. Jeigu žmonės nuo pat pradžių ir per visus laikus būtų suvokę, kad jų tikslas yra sielos tobulėjimas, jų buvimas būtų buvęs kitoks, o jų darbai – kitokie. Tačiau žmogus nuo pat pirmųjų žingsnių laikė save to, kas jam buvo suteikta tik trumpam, savininku ir viską, kas jam buvo patikėta kilniems darbams, naudojo nesąžiningais tikslais.

3. Pažvelkite, kaip šis pasaulis savo mokslu stengiasi atrasti tik žemiškųjų dalykų šlovę ir galią, nesirūpindamas savo sielos tobulėjimu. Tačiau jei siela neišskleis savo gebėjimų, nei panaudos joje glūdinčias dorybes, ji savo gyvenime negalės patirti nei meilės, nei tikro gailėstingumo jausmų.

4. Daugelis norėtų išlaisvinti savo sielą iš šio materialistinio, ištvirkusio ir savanaudiško gyvenimo, kuris vyrauja pasaulyje. Tačiau jie negali išsilaivinti, nes gyvenimo kova jiems yra tokia sudėtinga, karti ir sunki, kad net siela yra pririšta prie žmogiškojo gyvenimo rūpesčių ir problemų.

5. Jei jūsų buvimas žemėje būtų paprastesnis, gyvenimo kova taip pat būtų lengvesnė, ir jūs turėtumėte laisvę bei laiką, kad jūsų siela galėtų užsiimti jai skirtų užduočių vykdymu.

6. Jums, mano mažiems mokiniams, nepriklauso įgyvendinti žmonijos transformaciją, nes tai yra darbas, viršijantis jūsų jėgas. Tačiau jūs turite skleisti šią dieviškąją žinią, kuri turi išlaisvinti žmones iš didžiųjų klaidų, kuriose jie gyvena.

7. Šis darbas – sėti dvasinę sėklą į tokius išdžiūvusius laukus – kaip ir visi didieji darbai, reikalauja tikėjimo, meilės ir pastangų. Todėl sakau jums, kad nė akimirkai neturite abejoti mano dieviškųjų planų įgyvendinimu; nes jei abejotumėte, nieko veiksmingo nepasiektumėte. Jūsų užduotis – veikti kaip šios mokinių bendrijos, kurią Aš šiuo metu ruošiu, nariai.

8. Nemanykite, kad esate šio dvasinio darbo pradininkai. Supraskite, kad esate kitų, ankstesnių pastangų, kitų darbų, kuriuos ankstesniais laikais atliko jūsų broliai, tęsėjai.

9. Todėl Aš jums sakiau, kad mokymas, kurį Aš jums šiandien atnešiau, yra toks pat kaip anksčiau ir visada – kad jei jame pastebite kokį nors skirtumą, jis susijęs tik su išorine forma. Nes forma, kuria Aš kiekviename amžiuje jums skelbiau savo mokymą, atitiko dvasinį žmonijos išsivystymo lygį, taip pat ir tautą, į kurią Aš kreipiausi.

10. Jūsų likimas buvo priimti Mane šiuo metu. Jūsų misija bus ne mažiau svarbi nei ta, kurią Aš patikėjau savo pasiuntiniams ir apaštalams praeityje.

Mano Žodis kartu su jūsų darbų tyrumu bus vaisinga sėkla, skirta pražysti žmonių širdyse.

11. Ar galėtumėte savo žodžiu ir pavyzdžiu pakeisti žmonių ir tautų, kurios daugelį šimtmečių gyveno toli nuo dvasinio pasaulio, gyvenimą?

12. Supraskite, kad pirmiausia turite pasiruošti, kol būsite pasirengę tapti šio mokymo meistrais ir galėsite su meile paimiti savo artimus už rankos, tarsi jie būtų maži vaikai, kad žingsnis po žingsnio juos vestumėte nuo pirmosios iki paskutinės pamokos.

13. Niekas neturėtų švaistyti tokio brangaus laiko kaip dabartinis, nei laukti ateities, kad įvykdytų savo misiją, tinkamai nepasinaudojęs dabartimi, kuri kol kas turėtų būti jums artimiausia širdžiai, kad nepasiduotumėte, kai ateis kovos valanda. Jūsų pasitikėjimas tuo, ką skelbsite, turi būti visiškas, ir turite išvartyti baimę, kad jūsų patarimus ekscentrikai ir materialistai lengvai sugriautų.

14. Kas bijo, tas bijo todėl, kad nėra visiškai įsitikinęs mano tiesa, ir tokiam žmogui būtina būti išbandytam, kol iš jo širdies užsidegs tikėjimo liepsna.

15. Kai mokinys pasiekia malonę tapti Mokytoju, jo buvimas ir žodžiai tampa kupini meilės, draugiški ir įtikinami. Jis veiks taip, kad nuo pat pirmos akimirkos įkvėps pasitikėjimą. Jo žodžiai įrodys, kad jis tikrai žino, apie ką kalba, kad yra visiškai įsitikinęs tuo, ko moko, ir kad jį apšviečia aukštesnė šviesa. Kai geras mokinys susidurs su priešininkų puolimu, jis ramiai jų lauks, nes jo širdis nieko nebijos, o jo pasitikėjimas Tuo, kuris jį mokė, yra visiškas.

16. Iš tiesų, sakau jums: kas nori sekti manimi, kad taptų mano mokiniu, tas turi nusimesti veidmainystės drabužį ir apsirengti nuoširdumu ir tiesumu, kuriuos matė pas Mokytoją, nes Aš esu Tiesa.

17. Būtina, kad žemėje pasirodytų tiesos sėjėjai ir visur paskleistų mano balzamą, kad kurčias išgirstų, o akli pamatytų mano žinios šviesą.

18. Dievas nori tik gero savo tvariniams. Palaima visiems, kurie prisideda prie šio gėrio įgyvendinimo.

19. Mano žodžio atgarsis ir tai, ką jūs darote, tapo žinoma daugelyje vietų – toliau, nei jūs manote. Ir nors skeptiškai nusiteikę žmonės, kuriems pasiekė žinios apie mano apreiškimą, negali patikėti mokymu, kuris turėtų šį nesutarimų pasaulį paversti broliška šeima, tas netikėjimas neturėtų jums rūpėti, nei tai, kiek metų turės praeiti, kol jie atsivers. Kovokite, dirbkite šioje misijoje, nes taip palaipsniui sukursite harmonijos pasaulį, o sėkla vis labiau plis.

20. Tauta, dabartinis laikas jums yra išbandymas – pasinaudokite juo. Nieko nepadės vėliau gailėtis ir sakyti: „Viešpatie, atleisk mano silpnumą.“

Sakau jums, kad taip praleistos progos neatgausite, o tik per darbus ir mano Įstatymo liudijimus.

21. Aš palieku jums šiuos tėviškus patarimus, kad apmąstytumėte viską, ką jums pasakiau, ir taip, kaip jūsų Tėvas Danguje parengė sau meilės, gyvenimo ir mokymo planą savo tvariniams, taip ir jūs, Jo įkvėpti, turite parengti sau meilės, nuolankumo, paklusnumo, atkaklumo ir išganymo planą.

22. Žmogui jo *žmogiškasis* gyvenimas buvo svarbesnis už dvasinį, nors jis dažnai ir suprato, kad žmogiškasis yra laikinas, o dvasinis – amžinas. Būtent dėl to, nors jis ir pasiekė pažangą civilizacijos bei mokslo srityse, dvasiškai jis sustojė vietoje ir pasinėrė į miegą savo religijose.

23. Apžvelkite vieną religiją po kitos, ir pamatysite, kad nė viena iš jų nerodo vystymosi, tobulėjimo ar tobulumo požymių. Kiekviena skelbiama kaip aukščiausia tiesa; tačiau kadangi tie, kurie ją išpažįsta, mano, kad joje randa ir suvokia viską, jie nesistengia žengti nė žingsnio toliau.

24. Dieviškieji apreiškimai, Dievo Įstatymas, mano mokymas ir mano žinios nuo pat pradžių leido jums suprasti, kad žmogus yra būtybė, kuriai būdinga raida. Kodėl gi tada nė viena iš jūsų konfesijų nepatvirtina ir nepatikrina šios tiesos? Aš jums sakau: tik tas mokymas, kuris pažadina sielą, uždega joje šviesą, skatina ją ir atskleidžia tai, ką ji slepia savyje, kuris kiekvieną kartą ją pakelia, kai ji suklumpa, ir leidžia jai žengti į priekį, nesustodama – tik šis mokymas yra įkvėptas tiesos. Bet argi ne būtent tai mano mokymas jums visais laikais atskleidė? Vis dėlto jūs jau seniai sustojote dvasiškai, nes labiau rūpinotės tuo, kas susiję su jūsų gyvenimu žemėje, nei tuo, kas susiję su jūsų siela. Tačiau, norėdami visiškai neatsisakyti dvasinių dalykų, jūs savo religijas suformavote taip, kad jos nė mažiausiai netrukdytų jums atlikti savo darbų ir pareigų žemėje. Kai laikotės tos religinės tradicijos, manote, kad elgiatės teisingai Dievo atžvilgiu, bandote nuraminti savo sąžinę ir tikite, kad užsitikrinate įėjimą į Dangaus karalystę.

25. Kokia neišmanyba, žmonija! Kada gi pagaliau pabusite į tikrovę? Argi nesuprantate, kad, laikydamiesi savo religinių papročių, jūs *Man* nieko neduodate, o ir *jūsų* siela lieka tuščia?

26. Kai išeinate iš savo bažnyčių ir sakote: „Dabar aš įvykdžiau savo pareigą Dievui“, jūs patekote į didelę klaidą, nes manote, kad man kažką davėte, nors turėtumėte žinoti, kad *man* nieko negalite duoti, tačiau galite daug ko gauti iš manęs ir daug ko suteikti sau patiems.

27. Jūs manote, kad Įstatymo vykdymas apsiriboja tik apsilankymu tose vietose, ir tai yra dar viena didelė klaida. Mat šios vietos turėtų būti mokykla, kurioje mokinys turėtų mokytis ateities labui. Grįžęs į kasdienį

gyvenimą, jis turėtų praktiškai pritaikyti išminktą pamoką – tai ir yra tikrasis įstatymo vykdymas.

28. Ar matote, kiek nesantaikos tarp brolių ir seserų, kiek tragedijų tarp sutuoktinių, kiek amoralumo ir ydų, kiek karų tarp tautų yra? Viskas kyla iš to, kad jūs nutolote ir atsitraukėte nuo dieviškųjų įstatymų.

29. Žmonėms trūksta dvasinio ugdymo, jiems trūksta supratimo apie savo tobulėjimą.

30. Persmelkiantis skausmas, kuris įvairiomis formomis nusileidžia į šį pasaulį, yra žmonių padarytų klaidų pasekmė. Tačiau jie nesuvokia mano teisingumo – vieni apakinti ambicijų, kiti – neapykantos.

31. Kas galės pašalinti blogį iš žmonių? Galbūt viršžmogiškas skausmas ar begalinis kančios išbandymas? Ne, tauta. Skausmas jį sustabdys tik trumpam. Bet šis trumpas laikotarpis padės žmonėms apmąstyti, pasipiktinti ir vėl nurimti, ir tada jie pajus vienintelę jėgą, vienintelę šviesą, kuri gali juos išgelbėti – tai yra mano įstatymas.

32. Mokiniai, suvokite Apreiškimo, kurį jums daviau, reikšmę. Apmąstykite šios žinios svarbą žmonių sieloms. Tada suprasite, kodėl Aš atėjau pas jus kalbėti ir kodėl mano veikla kurį laiką vyko tarp jūsų.

33. Ach, jei tik jūs visi žinotumėte, kad – kai Aš miniu jūsų religijas ir kulto formas, kurių turite laikytis – Aš nesiekiu nei jūsų teisti, nei įžeisti! Jei tik jūs suprastumėte Mokytojo dievišką troškimą, kad mylėtumėte vieni kitus ir pritaikytumėte dvasinį mokymą savo žmogiškajam gyvenimui! Bet Aš žinau, kad jūsų širdys vis dar yra užkietėjusios ir kad, kaip darėte praeityje, persekiosite mano naujuosius pasiuntinius ir tyčiositės iš mano naujų apreiškimų.

34. Nepaisant viso to, mano Šviesa, tarsi žaibo blyksnis, perskris nuo Rytų iki Vakarų ir išlaisvins sielas.

35. Melskitės, mokiniai, ir jūsų malda tebūna ženklas, kad supratote šį mokymą, kad rytoj savo darbais išreikštumėte žinias, įgytas iš mano mokymo žodžio.

36. Turite stengtis suprasti darbą, kurį jums patikėjau, nes tai bus vienintelis būdas, kuriuo pasieksite, kad jūsų liudijimai būtų kupini esmės ir tiesos.

37. Taip pat suvokite, kad jei jūsų žinios apie mano mokymą bus nepakankamos, jūsų tikėjimas ir įsitikinimai atsidurs pavojuje, kai Šviesos priešai jūsų viduje kovos su mano darbu.

38. Aš jums sakiau, kad visame pasaulyje pamatysite atsirandančius spiritualistus, nors jie šio žodžio ir nėra girdėję, ir kad, stebėdami jų elgesį ir klausydamiesi jų žodžių, nustebsite, kai atpažinsite jų intuiciją ir aiškią sampratą apie spiritualizmą. Tačiau Aš jums taip pat skelbiu, kad po Mano

išvykimo atsiras grupių ir sektų, kurios vadins save spiritualistais, nors jų gyvenimas ir darbai bus dvasinio gyvenimo paneigimas. Jie atsistos prieš jus ir ieškos jūsų netobulumų, kad galėtų jus atmesti ir pavadinti apgavikais.

Nors jūs tuo abejojate, netgi tarp jūsų pačių – tarp tų, kurie maitinasi šiuo Žodžiu – bus tokių, kurie sukils prieš savo brolius ir seseris ir griebis neramumų kėlimo bei apgaulės ginklų.

39. Kokiais ginklais galėtumėte pasipriešinti toms jėgoms, jei jūsų tikėjimas nėra tvirtas, o jūsų pažinimas – didelis?

40. Nemanykite, kad Aš siekiu duoti jums ginklų, kad apgintumėte savo tikėjimą nuo priešiško. Aš nenoriu, kad su jais ginčytumėtės, ir dar labiau nenoriu, kad juos atstumtumėte ir uždarytumėte jiems duris. Mano valia yra, kad jūs ramiai liktumėte savo vietose, kad niekada nebūtumėte užklupti netikėtai ir kad kiekvienas, kuris ateis jus išbandyti, rastų jus besimeldžiančius ir studijuojančius mano Žodį.

41. Jūsų darbų nuoširdumas bus geriausias ginklas, kurį turėtumėte panaudoti prieš tuos, kurie nori jus sunaikinti.

42. Savo gretose noriu turėti tvirtus karius, drąsius karius, kurie moka ginti tiesą, o ne fanatikų legionus, kurie savo neišmanymu išniekina mano darbą, užuot jį garbindami. Nenoriu minios žmonių, kurių tikėjimas silpnas, kurie susidūrę su kova praranda drąsą ir bėga, nes mano, kad nesugeba kovoti.

43. Ištyrinėkite save, ir jei, tiek ilgai klausęsi Manęs, jaučiatės nesugebantys kovoti, tai jums paaiškins, kad nepasinaudojote mano Žodžiu, kad nesupratote mano šaukimo tikslo ir kad miegojote, neišgirdę žadintuvo, kuris be perstojo skamba mano apreiškime.

44. Aš jums nesakau, kad esate prarasti ir kad jūsų persekiotojai neišvengiamai jus nugalės. Ne, atvirkščiai: Aš jums sakau, kad dar yra palankus laikas nuodugnai išnagrinėti savo darbus, ar jie yra dvasinio, ar žmogiško pobūdžio, – atidžiai stebėti savo elgesį, kad atrastumėte viską, kas yra klaidinga, neteisinga ir neverta mano darbo. Kai pasieksite, kad jūsų elgesys būtų paženklintas nuoširdumu ir sąžiningumu, jums nebus ko bijoti. Nes tikrasis spiritualizmas nuves jus į visų įstatymų vykdymo kelią, todėl niekas negalės jūsų pasmerkti.

45. Turite žinoti, kad tikėjimo ginklai skirti ne tik jūsų pačių gynybai, bet ir jūsų atsakomybė apims daugiau nei tik jus pačius. Nes kiekvienam iš jūsų patikėta gausybė žmonių, už kuriuos jis turi budėti, melstis ir kovoti, kol išgelbės juos iš išbandymų.

46. Jūs dar ne kartą išgirsite Mane per rytines pamaldas ir galėsite sustiprinti savo žinias bei tikėjimą. Tada savo viduje pajusite nežinomą jėgą

ir beribį pasitikėjimą. Šį pasitikėjimą savimi ir ramybę kovos akivaizdoje jums suteiks tikėjimas, o žinios suteiks vertę tam, ką radote mano žodžiuose.

47. Aš noriu, kad jūs taptumėte taikos tauta. Dėl to Aš apgaubiu jus savo meilės apsiaustu.

48. Mylima tauta: šiandien jūs kalbėjote su Manimi Dvasios kalba, o Aš jums atsakiau savo taika.

49. Kai pagalvojate, kad netrukus nebegirdėsite šio Žodžio, kuris buvo jūsų apsauga, jus apima liūdesys, ir jums atrodo, kad mano atėjimas šiuo laikotarpiu, kuris, atrodytų, truko ilgai, iš tikrųjų buvo trumpas. Tačiau Aš jūsų klausiu: ką jūs vadinate „Mano sugrįžimu“? Ar galbūt laikotarpį, apimantį metus nuo 1866 iki 1950, kuris žymi laiką, kai Aš jums duodu Savo Žodį?

50. Iš tiesų, sakau jums, šis skelbimas per žmogiškąjį protą buvo tik pasiruošimas, kad įžengtumėte į Dvasios ir Dvasios bendravimo laikotarpį, kuriame mano sugrįžimą visiškai patirsite „Dvasioje ant debesies“, kaip buvo paskelbta mano mokiniams Betanėje.

51. Suvokite šį mokymą, kurį Aš jums duodu per balso nešėją, kaip pasirengimą tam laikui, kai nebe protas priims Mokytojo šviesą, o jūsų Dvasia.

52. Tai yra naujas pažadas ir naujas tikslas jums. Nepamirškite, kad žinia, kurią gavote per balso nešėją, buvo perduota per žmogų, ir kad šis, kad ir koks dvasinis jis bebūtų, nėra visiškai laisvas nuo netobulumų ir netikrumų. Taigi dabar galite įsivaizduoti tą tobulumą, su kuriuo priimsite mano Žodžio koncertą, kai jis pasieks jūsų dvasią tiesiogiai, be tarpininkų, be būtinybės pirmiausia praeiti per jūsų klausą ar smegenis. Jis pirmiausia pasieks dvasią, o ši prisiims užduotį apšviesti sielą ir iškilninti širdį.

53. Ilgą laiką jūs klausėte šio mokymo, kuriame turėjote ieškoti prasmės, kad pasisemtumėte dieviškosios energijos. Rytoj, kai būsite pajėgūs priimti įkvėpimą iš Dvasios į Dvasią, jūsų siela priims nebe žmogiškąjį žodį, o dieviškąją esmę, ir jūsų užduotis bus šią esmę perteikti mintimis, žodžiais ir darbais, kad taptumėte tarpininkais tarp savo Viešpaties ir žmonijos.

54. Supraskite, mokiniai, kad šis apreiškimo laikotarpis per mano balso nešėjus turėjo tikslą išmokyti jus suprasti dieviškąją kalbą. Tai buvo Mokytojo pagrindinė pamoka savo mokiniams.

55. Klausydamiesi šio žodžio, šiandien jaučiate mano buvimą, todėl bijote tos dienos, kai jo nebegirdėsite. Tačiau Aš jums sakau: kai susisieksite su Manimi iš dvasios į dvasią, mano buvimas bus jaučiamas mano mokiniams dar aiškiau ir tyliau.

56. Didelis bus tų, kurie taip jaučia Mane savo širdyse, džiaugsmas. Jie niekada nesakys: „Mokytojas netrukus išeis“ arba: „Artėja diena, kai Viešpats paliks mus be savo žodžio.“ Ne, tada mokiniai žinos, kad Tėvas visada buvo su savo vaikais, kad Jis niekada neišėjo, kad būtent žmonės nesugebėjo visada būti su Manimi.

57. Šiandien jūs, tiesa, sakote: „Dievas yra mumyse“, bet sakote tai nejausdami ir nesuprasdami, nes jūsų materializacija trukdo jums pajusti mano buvimą jūsų esybėje. Bet kai dvasinimas taps jūsų gyvenimo dalimi, jūs patirsite mano buvimo kiekviename žmoguje tiesą. Mano balsas skambės sąžinėse, bus išgirstas vidinis teisėjas ir pajusta Tėvo širdies šiluma.

58. Aš jus daug ko mokau ir ruošiu, kad su džiaugsmu pasitiktumėte naujų laikų atėjimą. Tačiau vis dėlto daugelyje širdžių matau liūdesį, ku labiau artėja mano paskutinio žodžio diena. Tie, kurie verkia ir leidžia liūdesiui save slegti, yra tie, kurie, nors ir išgirdo Mane, bet nesuprato Manęs ir nebus pasirengę išbandymo valandą.

59. Aš jums visada sakiau: ieškokite dieviškosios prasmės šio žodžio esmėje, kurią entuziazmo apimti kalbėtojai išsako. Jei tenkinsitės tik išorine šių pasisakymų forma, kai kuriems žmogiškos kilmės žodžiams suteiksite dievišką atspalvį ir tuomet būsite pakeliui į naują fanatizmą ir naują stabmeldystę.

60. Turite suprasti, kad esate pašaukti nešti žmonijai Gerąją Naujieną, kad esate kelyje mokytis savo artimus meile, kantrybe ir gailestingumu, kaip Aš jus mokiau, kartodami pamokas, kai reikia, ir grįždami atgal, kai reikia prisiminti pirmuosius puslapius.

61. Prisiminkite, kaip Aš daug kartų kalbėjau jums apie dvasinį gyvenimą dar prieš žmogaus atsiradimą – apie žmogaus pasirodymą žemėje, apie mano pirmuosius įsakymus ir pirmuosius apreiškimus. Prisiminkite, kaip dažnai Aš jums kalbėjau apie žmonijos kelią per amžius, apie jos pasiekimus ir klaidas, apie jos kilimą ir nuosmukį – apie nušvitusiuosius, kurių vardai dėl didžių ir kilnių pavyzdžių, kuriuos jie jums paliko, yra garbingai išsaugoti, taip pat kaip ir kitų vardai, kurių ištvirkimas neištrinamai įrašytas į žmonijos istoriją, kad jūs nesielgtumėte kaip jie.

62. Aš jums priminiau savo pasiuntinių vardus, per kuriuos gavote žinias, įsakymus, pranašystes ir mokymus.

63. Taip Aš sujungiau visų ankstesnių mokymų turinį į viename mokyme.

64. Spiritizmas yra palikimas, kuriame trys testamentai sujungti į vieną dvasinę knygą.

65. Visi mano mokymai skirti tam, kad jus paruoštų kovai po 1950 metų – laikotarpiui, kai jūs nebegirdėsite Dvasinio pasaulio per „dovanų nešėjus“. Jie taip pat apribojo šios apreiškimo formos trukmę. Tačiau šios palaimintos būtybės – šios tautos globėjai, patarėjai, guodėjai ir gynėjai – jus paruošė, kad po to laiko jūs ir toliau juos prisimintumėte, jaustumėte jų buvimą ir gautumėte jų pagalbą.

66. Kam Dvasinis pasaulis atėjo šiuo laikotarpiu? — Paaiškinti mano Mokymą savo žodžiu ir darbais, išmokyti jus aiškinti mano Apreiškimus ir padėti jums suprasti jų prasmę.

67. Jie niekada nesuteikė jums nereikalingų pamokymų, niekada neatskleidė to, ko jums dar nebuvo laikas sužinoti, niekada neatėjo tam, kad pažadintų jūsų smalsumą ar įdiegtų jums paslaptinių mokslų ar gebėjimų. Jų misija buvo kitokia; jų sielų didybė ir šviesa neleido jiems pasinerti į paprastus materializavimus, nes jie iš Meilės įstatymo buvo padarę savo dvasios idealą.

68. Šis Dvasinis pasaulis atėjo Dievo valia, kad trumpam pasidalintų savimi žmogiškuoju būdu, kad paliktų savo kilnios brolystės įspūdį, savo egzistencijos liudijimą ir savo buvimo tarp žmonių įrodymą.

69. Jums buvo pasakyta, kad, nors jie ir nebekalbės su jumis per žmogiškąsias lūpas, jie nuo jūsų neatsitrauks – priešingai. Jie trokšta, kad ateinančiomis dienomis jūsų jautrumas leistų jums dar artimiau pajusti jų buvimą.

70. Jei jūs, tauta, išmoksite naudotis savo dovanomis, jei tikrai pasieksite tikrą harmoniją su Dvasiniu pasauliu, sakau jums, tada savo kelyje paliksite stebuklų pėdsakus.

71. Šiuo metu būtina, kad iš šių žmonių minios iškiltų drąsūs, geri pranašai, geri patarėjai – tie, kurie savo gyvenimu ir žodžiais sugeba vesti tautą mano nubrėžtu keliu – tie, kurie moka nepriekaištingai išsaugoti mano mokymo puslapius.

72. Kas yra tie drąsūs žmonės, apie kuriuos Aš jums kalbu? Pasakysiu jums tik tiek, kad šiuo metu Aš juos ruošiu savo Žodžiu, kad, kai ateis šio apreiškimo pabaiga, jie pakiltų, padrąsintų žmones ir savo tikėjimu neleistų žmonių miniai išsiskirstyti.

73. Žodis, sklindantis iš jų lūpų, visada jums primins, kad Aš jus palikau kaip savo bendravimo su žmonėmis liudytojus, o jie nuolat jums sakys, kad jūs esate paskirti skelbti žmonijai, jog Aš atėjau Dvasioje.

74. Aš daugiau nebeateisiu tapti žmogumi ar materializuotis tarp žmonių, Aš daugiau nebeateisiu įsikūnyti šioje žemėje. Apie tai turite kalbėti savo artimiesiems, tai yra dalis jūsų kryžiaus. Bet Aš žinau, kad jūs sugebėsite jį nešti.

75. Nesijaudinkite, nes Aš jums jau sakiau, kad tai, ką Zirenėjas padarė Jėzui, pamatęs Jį išsekusį nuo kryžiaus naštos, šiandien darau visiems, kuriems reikia mano pagalbos, ir lydžiu juos žingsnis po žingsnio iki kalno viršūnės, kurią simbolizuoja jūsų gyvenimas, kur jūs pakilsite ant savo likimo kryžiaus.

76. Tada patirsite, kaip malonu užbaigti darbą, leidžiant savo širdžiai atsiverti tą akimirką, kaip atsivėrė Mokytojo šonas, kad išsiliėtų kraujas, skelbiantis meilę, gyvenimą ir atleidimą.

77. Tai yra mokymas, kurį Aš šiuo metu sėju į dvasinio, trinitarinio ir marijinio tautos širdį.

78. „Dvasinė tauta“, nes ji priima Dieviškosios Dvasios šviesą; „Trinitarinė“, nes jūs atpažįstate Dievą trijose apreiškimo fazėse, kuriomis Jis apsireiškė žmonijai; ir „Marijonų“, nes jie šį dievišką švelnumą atpažįsta kaip laiptus, vedančius jus pas Tėvą, kaip Užtarėją, kuri jus stiprina, guodžia ir apvalina, pašalindama jūsų išdidumą ir paverčiant jus švelniais ir nuolankiais vaikais Viešpaties akivaizdoje.

79. Nepamirškite šios švelniausios meilės, nes ne visada esate pakankamai pasirengę pasiekti Mane. Bet jei pasitikėsite Ja, netrukus pajusite Jos pagalbą.

80. Prisiminkite: „Jei netapsite kaip vaikai, negalėsite įeiti į Dangaus karalystę.“

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 266

1. Aš esu Mokytojas. Priartėkite, kad pasidžiaugtumėte amžinojo mokymo žodžiu. Net ir tada, kai Aš nepasireiškiu per šiuos protus, mano mokymo žodis yra čia.

2. Savo Žodį jums duodu tik trumpoms akimirkoms, nes esate tokie nebrandūs, kad neišlaikytumėte klausytis amžinojo Mokymo, kuris be perstojo skamba begalybėje ir kreipiasi į visas būtybes, į visas sielas jų įvairiuose gyvenimo pasauliuose.

3. Aš jums sakau tik tiesą. Kodėl daugelis abejoja tuo, ką Aš jums apreiškiu? Jūs taip pat esate tiesa. Kaip gi gali būti, kad, nors tikite savo tiesa ir savo egzistencija, netikite mano tiesa? Argi nežinote, kad tiesa yra viena?

4. Čia Aš jums pateikiu trumpą, nedidelę pamoką, kad galėtumėte ją suvokti ir suprasti. Tačiau net ir tokia forma jus ją išlaikysite tik trumpą laiką, o po to pamiršite.

5. Ten, Dvasinėje karalystėje, kur visada dega Tiesos šviesa, mano mokymas yra amžinas, o tie, kurie jį girdi, niekada nepavargsta jo klausytis, nes jiems mano mokymas yra gyvenimas, kaip jums – oras, kuriuo kvėpuojate. Vargas tiems, kurie čia, pasaulyje, gyvena be mano mokymo savo sieloje tik todėl, kad nesiruošia jo klausytis! Kiek tarp jų yra tokių, kurie dėl pagalbos trūkumo žlunga dėl užgesusios vilties – be Dievo vaizdinio širdyje, pasiklydę, akli, kurti. Tačiau Aš jūsų klausiu: kur eina tie, kurie iš savo esybės ištrino dieviškus įsakymus, kurie yra sielos kelias ir šviesa?

6. Vargšai tvariniai, patiriantys laivo avariją, nes jų laivas neturi orientacijos, o jie nesugeba pastebėti švyturio šviesos.

7. Aš jūsų ieškau ir duodu jums savo šviesą, kad žengtumėte tuo taku ir iš jo suprastumėte, koks yra Mokymas, kurį Mokytojas jums nuolat perteikia per gyvenimą.

8. Kokia nauda žmogui būti fiziškai stipriam, jei jis nėra stiprus dvasiškai?

9. Aš priartinu jus prie tikrovės, prie tiesos, nuo kurios buvote nūsikę. Nes kai jūs paniekinote aukštesnį gyvenimą, kuris yra dvasinis, atsidavėte žemesniam gyvenimui, kuris yra materialaus pasaulio.

10. Grįžkite į tikrojo gyvenimo kelią, ir vėl priartėsite prie savo tikrosios esybės. Kelias, apie kurį jums kalbu, yra tas, kurį rasite, kai suderinsite dvasinį ir fizinį aspektus, kai pažinsite tiesą, kurią nešiojate savyje. Nes tada jūsų aukštesnioji esybės dalis, t. y. Dvasia, pasakys: „Aš esu tas, kuris neša šviesą, kuris žino kelią, kuris turi įstatymą. Todėl būtent aš būsiu tas, kuris nulemia ir valdo mano kūno veiksmus.“ Jei kartą taip pasakysite, tai

bus todėl, kad jūsų esybėje užsidegė šviesa, o jos atspindys pasiekė žmogiškąją širdį.

11. Ach, jei tik jūsų kūnas galėtų priimti tai, ką jūsų dvasinė siela gauna dėl savo pranašiskų gebėjimų! Juk dvasinė siela niekada nenustoja matyti, net jei kūnas dėl savo materializacijos to nepastebi. Kada jūs išmoksite suprasti savo dvasinę sielą?

12. Klausykite mano žodžio, priimkite mano mokymą, kuris moko jus kovoti ir nugalėti sunkumus, nebėgti nuo išbandymų, nepasiduoti nusivylimui susidūrus su auka.

13. Savo mokiniams nuolat sakau: „Nebijokite, supraskite, kad Aš jums daviau Dvasios jėgą, kad nugalėtumėte visus išbandymus.“ Dvasios jėga yra aukštesnė už kūno jėgą. Bet jei tirštas jūsų žmogiškųjų problemų rūkas neleidžia jums nieko matyti, išsklaidykite ir nuvykite tą rūką tikėjimo šviesa. Tada už to rūko pamatysite horizontą, kuris susilieja su begalybė ir kviečia jus eiti toliau bei leisti ramybei jus užpildyti.

14. Kas išmoks įveikti savo problemas, tas vėliau ims spręsti ir artimųjų problemas, kad padėtų jiems jų kovoje.

15. Žinokite, kad šis gyvenimas yra kova, bet jūs esate lemti laimėti. Nes mano Šviesa, esanti kiekviename iš jūsų, niekada nebus nugalėta tamsos jėgų.

16. Jūs privalote nugalėti, nes tik per savo pergalę gausite paslapčių apreikimą, kuris jums bus atskleistas šiame gyvenime ir dvasiniame pasaulyje.

17. Per amžius kovojanti tauta: ateis laikas, kai jūs nebekovosite tokiu būdu. Rūkas, vargai, problemos ir išbandymai baigsis – tiek jūsų pačių, tiek svetimų.

18. Nesijaudinkite, kai Aš jums sakau, kad turite padėti savo artimui jo skausmingame gyvenimo kelyje. Stiprios sielos gali pakelti savo ir svetimų kryžių bei mielai padeda mažoms ir silpnoms sieloms. Jos visada ieško žaizdų, kad jas išgydytų.

19. Tebūnie palaimintas to žodis, kuris, kalbėdamas su kenčiančiuoju, gydo žaizdas, jas užgydo ir priverčia pamiršti. Tas žino balzamo, kurį Aš įdėjau į jo širdį, paskirtį.

20. Stiprus yra tas, kuris, pamatęs, kad jį supa sunkumai ar pavojai, prašo savo dvasios jėgos, įveikia kūniškos sielos baimę, kovoja, laimi ir triumfuoja, nes tikėjimas jam leido sužinoti, ką gali dvasia.

21. Norėjau jums pasakyti, kad ten, kur jus kviečia kova, turėtumėte nusiteikti su absoliučiu pasitikėjimu, jog išmintis, teisingumas ir tikėjimas visada nugalės vargus ir nešvarias aistras, kurias jiems stoja skersai kelio.

22. Ar žinote, kiek laiko reikėjo jūsų gabumams atsiskleisti? Sakau jums, kad jie yra jumyse nuo tos akimirkos, kai Dvasia atgijo. Koks didelis bus Dvasios džiaugsmas, kai ji galės pasakyti kūnui ir pasauliui: „Aš jus nugalėjau!“

23. Mokiniai, Aš jums daviau visus mokymus, kurių sielai reikia jos tobulėjimui.

24. Palaiminti tie, kurie suvokia tiesą, nes *jie* greitai suras kelią. Kiti visada atmeta dieviškus mokymus, nes jiems atrodo, kad *jų* darbai pranoksta *mano* darbus.

25. Aš myliu jus *visus*. Aš esu Ganytojas, kuris šaukia savo avis, jas vienija ir skaičiuoja, kasdien trokšdamas, kad jų būtų daugiau, – kuris jas maitina ir glosto, rūpinasi jomis ir džiaugiasi, matydamas, kad jų daug, nors kartais ir verkia, matydamas, kad ne visos yra paklusnios.

26. Tokios yra jūsų širdys: daugelis iš jūsų ateina pas Mane, bet tik nedaugelis iš tikrųjų seka paskui Mane.

27. Pažvelkite į žodžio nešėjus, per kurių lūpas Aš jums duodu savo Žodį: jie prisiėmė savo misijos kryžių. Jie žino, kad daugelis abejoja jų dovana, tačiau vis tiek nuolankiai eina savo keliu. Jie prisimena, kad ir Antrojo laikotarpio žmonės abejojo Manimi, sakydami, jog Aš nesu Mesijas, kad Aš nesu Kristus. Jie prisimena, kad mane prie kryžiaus nuvedė tie, kurie nenorėjo priimti tiesos. Todėl jie su pasidavimu prisiėmė savo misijos kryžių.

28. Tauta, Aš buvau su jumis, mano meilės apsiaustas išsiskleidė už susirinkimo vietos, kurioje šiuo metu mane girdite, ribų. Visi jūs be išimties buvote pripildyti mano Dvasios ir mano meilės.

29. Mano Žodis yra tyli ramybės vieta. Kreipkitės į jį, kai jaučiatės pavargę, nuliūdę, nusivylę ar sergantys. Jame rasite drąsos, sveikatos ir tikėjimo, kad galėtumėte gyventi ir kovoti.

30. Noriu, kad būtumėte uolūs, nuolankūs ir paklusnūs mano valiai, ir niekada nebūtumėte tokie kaip tie, kurie išbando mano galią ar nepasitiki mano teisingumu. Juk žinote, kad tas, kuris taip elgiasi, pats save paverčia išbandymu.

31. Nesvarbu, ar tikite, ar nenorite pripažinti, kad Aš apsireiškiu šia forma: klausykite su pagarba ir švelnumu, kol būsite visiškai įsitikinę, ar tai, kas glūdi šio apreiškimo esmėje, yra tiesa ar melas.

32. Jei žinotumėte, kiek atgailos ašarų išliejo tie, kurie neigė šio apreiškimo tiesą, kurie šmeižė tuos, kurie tiki žodžiu, kurį girdite, ir kurie tyčiojosi iš mano žodžių nešėjų. Šiandien jie nežino, kokiais žodžiais galėtų ištrinti tuos įžeidžiančius ir nepagarbius sakinius, kurie išslydo iš jų lūpų, taip pat nežino, kokiais darbais galėtų susitaikyti su savo Mokytoju.

33. Noriu, kad išmoktumėte nepriimti sprendimų lengvabūdiškai ir nepasiduoti pirmajam įspūdžiui. Duodu jums šį patarimą, kad, aiškindami mano Žodį, taip pat vertindami mokymus, religijas, filosofijas, kultus, dvasinius apreiškimus ar mokslus, suprastumėte, kad tai, ką žinote, nėra viskas, kas egzistuoja, ir kad tiesa, kurią pažįstate, yra tik mažiausia dalis absoliučios tiesos, kuri *čia* atsiskleidžia vienaip, bet gali atsiskleisti ir daugybe kitų, jums nežinomų būdų.

34. Noriu jums paaiškinti, kodėl šią dieną taip jums kalbėjau. Priežastis yra ta, kad tarp šios žmonių minios yra viena širdis, kuri atkakliai klausia Manęs, kodėl Aš, nors tiek daug kalbu šiai tautai, ir šis Žodis kyla iš „Žodžio“, nepasiekiau nei visiško atsinaujinimo, nei šių žmonių minios sudvasinimo. Į tai Aš jam atsakiau išsamiau mokymu ir pridūriau, kad jei Aš to norėčiau savo gryna jėga, per akimirką visus šiuos nusidėjėlius paverčiau angelais, tačiau mano akyse šis darbas neturėtų jokios vertės, ir būtent dėl to šis Žodis skamba išmintingai ir nepaprastai kantriai, kad šios tautos širdys būtų šlifuojamos tol, kol jose užgims tikėjimas, meilė ir atgaila.

35. Žmonės griaua pasaulį, naudodamiesi prievarta. Ar manote, kad jų prievarta pranoksta mano galią? Vis dėlto mano valia yra, kad jie patys suvoktų savo klaidas, jas ištaisytų ir po to vėl atstatytų viską, ką sunaikino ir išniekino, kad jų nuopelnai mano akyse būtų tikri.

36. Jūs dar esate nedidelė tauta. Tačiau Aš nelaikiau lemiamu to nedidelio skaičiaus žmonių, kurie iki šiol susirinko aplink mano apreiškimą. Tai įrodo gausybę pamokymų ir apreiškimų, kuriuos Aš jums daviau.

37. Po 1950 metų, kai jūs nebegausite mano Žodžio šia forma, jūsų širdyse bus tariama tuštuma, bus keletas rytinių tylos ir liūdesio pamaldų. Bet po to vėl jausitės stiprūs ir pripažinsite, kad viskas buvo išmintingai suplanuota Mano, ir kad savo paskutiniuose mokymuose Aš leidau jums pasiekti didžiulius aukštumus, kurie pasiekė kulminaciją paskutiniame ir nepamirštamiausiame, kurį turiu jums duoti.

38. Kas galėtų užgesinti jūsų šviesą arba priversti nuvysti dvasinę auką, kurią man aukojate, jei ji nematoma žmogaus akims? Kas drįs ištrinti antspaudą, kurį nuo amžinybės nešiojate savo sieloje? Tikėjimas įleido gilią šaknis jūsų širdyse ir toliau augs bei apšvies viską jūsų aplinkoje.

39. Tada, po jūsų kovų, po didžiųjų išbandymų, kuriuos jums skyriau, ateis poilsio pertrauka, ir jūs gausite savo atlygį. Aš jums nepažadėjau jokio kito Guodėjo, nes Tas, kurį jums pranašavau, yra tarp jūsų. Tai Tas, kuris šiandien kalbėjo per jus ir nusileido ant kiekvieno žmogaus, kad padėtų jums jūsų varguose. Jis yra mano šiuo metu apreikšta Dvasia ir Dvasinis pasaulis, sudarytas iš angelų, kurie lydi jus jūsų gyvenimo kelyje, saugo jus didžioje kovose, gydo jus ir guodžia jus.

Visa didžiųjų dorybių būtybių armija susivienijo su Manimi, kad paguostų jus šią išbandymų valandą, kurią išgyvenate, kaip ir buvo paskelbta. Laikykite save labai laimingais, nes iš daugybės žmonių, apgyvendinančių Žemę, būtent *jūs* buvote išrinkti įsiskverbti į šį apreiškimą, į šį darbą ir turėti jo didžiąsias dovanas.

40. Aš paliksiu jus pasirengusius įvykdyti savo, kaip mano mokinių, užduotį, ir netrukus pamatysite, kaip išsipildo tai, ką Aš jums skelbiau savo pamokymuose. Pasaulyje įvyks daug įvykių, liudijančių apie mano buvimą Dvasioje, ir žmonės pajus, kaip arti Aš esu jiems. Nes kai mano apreiškimas per žmogų pasibaigs, Aš ir toliau lauksiu jų pasirengimo, jų tikrojo garbinimo, kad galėčiau viešpatauti visų mano vaikų sielose. Ten bus šventykla, ten – įstatymas ir Dvasios dovanos, kurios bus apreikštos, ir Aš priimsiu jūsų garbinimą bei meilę.

41. Jau seniai Aš jums sakiau, kad skelbsiu savo Žodį įvairiose tautose, kad mano spindulys pasireikš ir kitose tautose per žmogiškąjį protą, ir iš tiesų mano valia yra, kad žinotumėte, jog ten, mažų bendruomenių glėbyje, Aš kalbėjau per vyrus ir moteris. Kai jie Mane išgirdo, vieni mane priėmė kaip Mokytoją, kiti – tik kaip aukštesnę dvasinę būtybę. Bet Aš išpildžiau savo Žodį.

42. Kai Aš kalbėjau ir sakiau, kad Esu Mokytojas, vieni tikėjo, o kiti abejojo. Tačiau kai jie suvokė prasmę ir išmintį, kurią atskleidė mano žodžiai, ištarti per paprastus ir nuolankius tvarinius, jie ėmė klausti savęs, ar toks mano Dvasios pasireiškimas yra įmanomas.

43. Aš ten taip pat nustatiau valandą, kurią tas apreiškimas pasibaigs, ir kai jūs su savo liudijimu pasieksite tas Žemės vietas, kur buvo girdimas mano Žodis, jūs tiems žmonėms patvirtinsite šių apreiškimų tiesą. Kai tie vyrai ir moterys, kurie šiandien abejoja, išgirs jūsų aiškų liudijimą, jie supras, kad Aš buvau su jais.

44. Kaip mažai bendruomenių radau, kurias Aš buvau parengęs! Tačiau Aš buvau ten, apšvietiau kiekvieną sielą ir liudijau apie save, kad vieni mokytų kitus ir būtų jų vadovais.

45. Jei priimsite svečią, užsienietį, kuris jums pasakos apie mano paskelbimą, apie mano žodžius, kuriuos jis išgirdo ir savo tėvynėje, neatstumkite jo. Priešingai, įsakau jums jį priimti, kad kartu su džiaugsmu galėtumėte įsitikinti, jog mano žodis išsipildė ir kad kiekvienas, kuris budėjo ir meldėsi laukdamas mano sugrįžimo, mane priėmė šiuo metu. Aš visus pašaukiau, kad iš jūsų padaryčiau savo mokinius.

46. Taigi Aš iš anksto duodu jums užuominą, kad nebūtumėte nustebinti, jei kas nors jums pasakys, kad ir už šios tautos ribų mano Dieviškasis Spindulys tapo Žodžiu, kad pamaitintų alkanuosius. Žinokite,

kad mano meilė apima viską ir kad mano atkūrimo darbas apima visą pasaulį, kad suprastumėte, jog Aš neapsiribojau tik jūsų tautai suteikti malonių dovanų, bet kad visi sudaro mano šeimą, kurią noriu suvienyti ir nuvesti į vieną tašką: į dvasinimą.

47. Mokymu, kurį Aš jums daviau šiuo metu, Aš suvienijau ankstesnių amžių apreiškimus į vieną. Iš kiekvieno iš jų išmokite pamoką, ir jūs prieisite prie išvados, kad pranašystėse ir Mokytojo mokyme su jo apreiškimais turite viso Įstatymo santrauką, ir kad jie jums nurodo kelią, vedantį į dvasinimą.

48. Praėjo šimtmečiai ir amžiai, tačiau tik šiandien jūs suvokiate Įstatymo ir gyvenimo tikslą.

49. Jei jūsų kelyje Aš suteikiau jums daug „stebuklų“ – kaip jūs vadinate mano darbus – tai padariau tam, kad atgaivintų jūsų tikėjimą, o jei apipyliau jus gėrybėmis, tai padariau tam, kad suprastumėte, jog taika yra tik gėrio kelyje. Stebuklai padrąsino tautą, kai ji keliavo per naująją dykumą.

50. Šio taikos laikotarpio metu jūs buvote paruošti, kad būtumėte stiprūs, kai ateis kovos laikas. Aš jus mokiau melstis iš dvasios į dvasią, kad maldą naudotumėte kaip ginklą, kaip skydą, kaip įkvėpimo šaltinį, kaip tvirtovę ir paguodą.

51. Jūs ne vieną kartą, o daug kartų klausėte manęs, ar, mokydamas savo apaštalus „Tėve mūsų“ maldos, aš daviau jiems maldą visam laikui, ir aš jums sakau, kad, kai ištariau tą maldą, Aš tai dariau ketindamas juos išmokyti kilnaus būdo kreiptis į Tėvą – kreipimosi, kuriame būtų meilės, nuolankumo, tikėjimo, pagarbos, pasidavimo ir pasitikėjimo.

52. Blogai pasielgė tie, kurie tenkinosi mechaniniu mano žodžių kartojimu, taip pat ir tie, kurie tos maldos nenaudojo kaip pavyzdžio savo pačių maldoms.

53. Kai šiandien sakau jums, kad turite pakelti savo sielą, aš neištrinu iš jūsų širdžių to maldos pavyzdžio, tos tobulos maldos. Aš tik noriu, kad vietoj to, kad kalbėtumėte su Manimi lūpomis, darytumėte tai mintimis, ir kad vietoj to, kad apsiribotumėte vien tik pakartotinai kartojant frazes, iš kurių susideda ta malda, semtumėtės iš jų įkvėpimo, kad mintys, kurias formuojate savo dvasioje, kaip „Tėve mūsų“, išreikštų meilę, nuolankumą, tikėjimą, pagarbą, atsidavimą ir pasitikėjimą Tėvu.

54. Kol kas jūsų užduotis yra apmąstyti ir išnagrinėti tai, ką Aš jums ką tik pasakiau, ir nebandyti to mokyti kitiems, kol negalėsite to tinkamai paaiškinti. Turėkite omenyje: jei leistumėte suprasti, kad spiritualistinis mokymas panaikino maldą, kurią Kristus mokė pasauliui, jūs būtumėte

laikomi eretikais, o šis mokymas būtų vertinamas kaip prieštaraujantis Dieviškojo Mokytojo mokymams.

55. Jei, priešingai, palauksite, kol jūsų mintys išsiaiškins ir žodžiai sklandžiai tekės iš jūsų lūpų, tada patys lengvai įtikinsite tuos, kurie, neišnagrinėję mano mokymų, kartoja mano žodžius, kuriuos pavertė įpročiu, rutina, beprasmiška praktika, nes niekada nesivargino apmąstyti tų gražių ir gilių žodžių, kuriuos ištaria jų lūpos, o protas jų nesupranta.

56. Mokiny: Meldžiantis iš Dvasios į Dvasią, o tai yra mano mokymų tikslas, visa jūsų esybė sutelkia dėmesį į tą veiksmą, kad kalbėtumėte su Kūrėju – balsu, kuris kyla iš visos jūsų esybės, tuo pačiu naudodami Dvasią kaip pasiuntinį ir vertėją.

57. Būtent taip jūs galite savo Tėvui atnešti tikrą garbinimo, meilės, pripažinimo, nuolankumo ir pagarbos auką.

58. Ne mokslas, nei šių laikų mokymai nuves jus į ramybę ir parodys kelią į dvasingumą. Būtina, kad iš dangaus ateitų šviesa, kuri apšviestų jūsų protą ir atskleistų tikrąjį kelią.

59. Mokslas, kaip jį suvokia žmogus, niekada nesugebės žmogaus širdies taip jautrinti, kad ji galėtų pajusti ir pamatyti dvasinį pasaulį.

60. Turiu jums pasakyti, kad žmonės galėtų pajusti Mano buvimą per mokslą, jeigu jų ketinimas būtų ieškoti Manęs jo pagrinduose. Tačiau nors jie Mane mato kiekviename stebukle, kurį atranda, jie Mane neigia, tarsi būtų akli.

61. Gamta, kurią žmogus uoliai tyrinėja, nuolat kalba apie Mane, atskleisdama Mano galią, Mano meilę ir Mano teisingumą. Žmogus siekia tik žinių ir galios kaupimo, nepagalvodamas, kad meilė turi būti visų jo darbų įkvėpimas ir šaltinis, kaip buvo Kūrėjo darbuose.

62. Ar suprantate, kaip gamta, jos elementai ir jėgos kalba apie Mane? Juk ji stengsis atverti žmonių akis tiesai. Iš jos išsiverš nesuskaičiuojama daugybė pamokų, kurios iki šiol ten buvo paslėptos. Iš jos gelmių skambės šauksmai dėl teisingumo, pasaulių erdvėse vyks sukrėtimai, o toli skriejantys pasauliai taip pat perduos savo žinias.

63. Kai visa tai įvyks, ir mokslininkas, pasitelkdamas visą savo galią, pasijus per silpnas ir menkas, kad sustabdytų griauančias jėgas, visur nešančias bausmes, jis, pasibaisėjęs savo darbu, atsitrauks ir galiausiai sušuks: „Viešpatie, tai Tu, tai Tavo buvimas, Tavo balsas, Tavo teisingumas, kuris dabar atsiskleidžia!“

64. Tai daugeliui – teismo, baimės ir atgailos diena.

65. Skausmas bus toks didelis, kad žmonėse sukels tamsą, tarsi juos apgaubtų juodas gedulo ir sielvarto apsiaustas. Tada iš žmonių sielų

išsiverš malda. Ši malda bus „Prarastojo sūnaus“, kuris, išsekęs ir sergantis, parpuola prie tėvo namų vartų, baimės kupinas maldavimas.

66. Tebūnie palaiminta ta akimirka, kai žmonės pagaliau atvers savo dvasios akis tiesos šviesai. Nes jų praeitis bus atleista, o nauja saulė nušvis jų gyvenime ir jį pakeis, atnaujins, išaukštins!

67. Su kokia pagarba žmogus žengs mokslo takais, kai iki dugno išgers kančios taurę! Ir kokie kilnūs bus ketinimai ir idealai, kurie jį įkvėps, kai jis tyrinės gamtos paslaptis!

68. Po tamsos vėl pasirodys šviesa, ir toje šviesoje žmonės žiūrės į gyvenimą per dvasingesnę ir aukštesnę prasmę. Religinio fanatizmo pančiai nukris, ir žmonija pajus mano buvimą. Šis mokymas, po to, kai buvo atmestas ir persekiojamas, bus suvoktas kaip tikras dieviškas apreiškimas ir išplis po visą pasaulį, stiprindamas žmones šviesos, tikėjimo, gėrio ir teisingumo keliu.

69. Kodėl jūs abejojate tokia didžiule laime, kokią Aš jums skelbiu? Argi viskas, su kuo susiduriate, turi vykti tam, kad jūsų gyvenimas taptų be galo blogas ar kupinas kančių? Ne, tauta. Kaip Aš jums pranašauju gedulo, skausmo, kartėlio ir vargų dienas, taip pat pranašauju jums dienas, kai šviesa sugrįš į protą, ramybė – į širdis, o meilės jėga – į sielas.

70. Jūs taip pripratote priimti vieną nelaimę po kitos, vieną nelaimę po kitos, kad nebesitikite nieko gero, kad nebetikite palankiais pokyčiais, nes praradote tikėjimą. Tačiau jei norite puoselėti gyvą viltį, kad žmonija sugrįš į gėrio ir brolytės kelią, prisidėkite prie to, vykdydami savo užduotis, nelaukdami, kol kiti imsis veiksmų, kad pamokyti *jus*, kaip turėtumėte elgtis patys.

71. Aš esu jūsų gydytojas, mylima tauta. Iš tiesų, sakau jums, niekas taip nesirūpina jūsų sveikata kaip Aš, ir niekas taip nejaučia jūsų skausmo kaip Aš.

72. Ar norite šią akimirką pajusti mano gydomąjį balzamą, kaip jis teka per jūsų kūną ir sielą? Tada pasinerkite į maldą, pakilkite pas mane, apvalykite savo širdį ir protą, ir pajusite geriausiojo gydytojo balzamą.

73. Aš jums sakiau, kad po šio gyvenimo, kai nueisite ilgą sielos kelią, kai peržengsite išbandymų dykumą ir užkopsite į savo Kalvarijos kalną, atsidursite šviesiai spindinčiame mieste – tikrajame Amžinajame Dvasios mieste, kuris visada jūsų laukė. Ten jūs nebejausite jokio skausmo, nes toje vietoje gyvena tik tos sielos, kurios pasiekė tobulumą. Nepamirškite, kad skausmas, liga, vargai ir nelaimės yra būdingos netobuloms sieloms, kurios kenčia, kad atpirktų nuodėmes arba išmokyti pamoką.

74. Kodėl gi jūs čia nesusivienijate kaip broliai ir seserys, kad – jei jau ne šviesiai spindintį miestą, tai bent šviesiai spindintį dvasinį namą –

sukurtumėte, kur galėtumėte priimti savo Tėvą? Aš ečiau iš širdies į širdį ir jus drąsinčiau, gydyčiau bei glostyčiau. Tada jūs nesakytumėte, kad geriate mano kraują, bet – mano dieviškąją esmę.

75. Aš myliu tave, žmonija, ir todėl niekada nenustosiu „budėti“ už tavo vaikus. Kai anksčiau gyvenau tarp žmonių, pasitraukdavau į dykumą melstis, galvoti apie tuos, kuriuos taip labai mylėjau, ir už kuriuos prisiėmiau aukos mirtį, kad juos išgelbėčiau. Šiandien sakau jums, kad net nematomoje sferoje – ten, kur jūs dar negalite patekti – Aš atrandu dykumos vienatvę, iš kurios meldžiuosi, užtariu ir galvoju apie jus – apie jus, kuriuos, išgelbėjęs, atvesiu į savo Karalystę.

76. Vyrai! Nesigėdykite verkti, nes ir verksmas yra dovana. Melskitės, būkite visi kaip maži vaikai mano akivaizdoje, leiskite ašaroms tekėti, leiskite skausmui išnykti ir džiaugsmui įsivyrauti.

77. Moterys, motinos, mergelės, mažos mergaitės, Aš esu su jumis ir kiekvienai širdžiai dovanuju savo glamonę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 267

1. Mylimi vaikai, kurie suvienijate savo sielas, kad lauktumėte mano buvimo tarp jūsų – būkite palaiminti.

2. Jūs ieškote vaisiaus ant Gyvenimo medžio, ir Aš kiekvienam iš jūsų duodu tą vaisių.

3. Mano meilės spinduliavimas yra vėjelis, kuris švelniai judina šiuos medžius.

4. Gyvenimas, mokiniai, yra gražiausia ir turtingiausia knyga, kurią Kūrėjas paliko savo vaikams. Tačiau būtina išmokti ją skaityti, kad atrastumėte, kiek grožio ir stebuklų joje slypi. Kas gi gali jums geriau nei Aš, Dieviškasis Mokytojas, puslapis po puslapio ir pamoka po pamokos atskleisti šios knygos turinį?

5. Ilgą laiką ji buvo atversta viename puslapyje, nes jūsų abejingumas neleido man pasiūlyti jums naujos pamokos. Jūs buvote sustoję. Tačiau atėjo momentas, kai jūs nukreipėte savo žvilgsnį į knygą, kurioje buvo kalbama apie gyvenimą, amžinybę ir šviesą, ir pamatėte, kaip Mokytojas perversė jau žinomą puslapį, kad parodytų jums naują pamoką.

6. Žinios, kurias jums perteikia ši knyga, įrodo, kad jūsų praeitis jūsų sielai nebuvo bevaisė. Nes dabar, apšviesti žinių šviesos, jūs atrandate daugelio pamokymų priežastį, randate gyvenimo prasmę ir Dievo esmę, kuri egzistuoja visame sukurtame pasaulyje.

7. Laimingos tos sielos, kurios savo ilgame kelyje jau perėjo plačias išgyventų išbandymų dykumas, kelio kryžkeles ir paliko už savęs tamsius miškus su jų pasalais ir pavojais. Tie, kurie išgyveno didelius išbandymus, bus tie, kurie mano Žodį supras su didžiausiu aiškumu ir vargu ar galės nugrimzti į bedugnę.

8. Knyga, esanti kiekvieniame iš jūsų, taip pat yra didžiulė. Ar suprantate, apie kokią knygą Aš jums kalbu? Apie tą, kuri susijusi su jūsų praeitimi, su viskuo, ką patyrė jūsų siela, ir kurios istorija auga diena iš dienos. Kai kartą atsidursite „mano glėbyje“, džiaugsitės galėdami dar kartą mintyse peržiūrėti viską ir pamatyti, kiek kovojo, kad įkopti į savo tobulėjimo kalną.

9. Dabar jūs išgyvenate skausmo laikotarpį, ir būtina, kad suprastumėte jo prasmę, nes taip galiausiai suvoksime, kad skausmo poveikis nusidėjėliams yra gryninantis. Vėliau jūs visi sužinosite, kad Aš kiekvienam iš savo vaikų paskyriau drabužį, tačiau norint jį įsigyti, būtina išvalyti „indą“ iš vidaus ir išorės, kol jis taps švarus. Ar žinote, kas yra tas drabužis? Aš jums pasakysiu: tas drabužis yra tiesa.

10. Kas gali pasakyti, kad jis nesugeba būti mano mokiniu arba kad nėra pakankamai stiprus, kad žmonėms perteiktų mano žinią, teigdamas, jog neturi patirties, kad per mažai patyrė arba kad nesuprato savo artimųjų?

11. Ne, mano vaikai, jūsų gyvenimas nebuvo per trumpas, ir tai, ką patyrėte, nėra per mažai. Abejonės ir pasitikėjimo trūkumas kyla iš kūno apvalkalo, iš širdies, kuri praranda drąsą, nes nežino jėgos ir šviesos, kurią jos dvasinė siela sukaupė vystymosi kelyje.

12. Ką žinote apie savo praeitį ir kaip toli siekia jūsų kilmė? Ką žinote apie tai, iš kur esate kilę, kokius kelius jau esate nuėję ir kur nukreipiate savo žingsnius?

13. Niekas neturėtų laikyti savęs nebrandžiu ar nežinojančiu, pasiekęs šį Trečiąjį laikotarpį, ypač jūs, kuriuos aš pavadinau „Pirmagimiais“.

14. Kodėl bijote ateities? Ar norite, kad visa patirtis, kurią jūsų siela sukaupė praeityje, liktų neišnaudota? Ar norite apleisti sėklą, nesurinkę derliaus? Ne, mokiniai. Atminkite, kad niekas negali pakeisti savo likimo, tačiau gali atidėti savo pergalės valandą ir padauginti kančių, kurios bet kuriuo atveju lydi kiekvieną kelią.

15. Kol nebusite įsitikinę šia tiesa, Aš nesiųsiu jūsų su Džiugiąja Žinia į provincijas ir tautas, nes tuomet jūsų žodžiai neturės įtikinamumo, o pasaulis negalės jūsų atpažinti kaip Kristaus pasiuntinių.

16. Šiuo metu Aš supažindinu jus su paprastu, dvasiniu ir nuoširdžiu Dievo garbinimu, kad, užuot užsiiminėję išoriniais kulto veiksmais ir švaistę laiką, apsiribotumėte tuo, kas esminis – aktyvi meilė artimui, kaip Aš jums jau ne kartą sakiau.

17. Jūs jau išgyvenote dvasinį vaikystės ir jaunystės laikotarpį, o šiandien stovite ant naujo gyvenimo etapo slenksčio, kuriame pasieksite brandą, kuri yra pilnatvė.

18. Nedaugelis yra tų, kurie Mane girdi, todėl nedaugelis ir patiria tai. Pažvelkite į šią žmoniją, kuri gyvena Šviesos laikais, bet klupinėja ir krenta, tarsi eitų tamsoje. Išnagrinėkite jos taurę, pamatykite jos žaizdas, pajuskite jos beviltiškumą, iš tolo pasirodykite jos dvasiai, ir jei turite gailestingumo ir meilės savo artimui, verkskite iš skausmo, ir jūs pajusite gilų užuojautą. Tada jūsų širdyje užgims kilnus ir dosnus impulsas, kuris paskatins jus būti nenuilstamais meilės, balzamo ir šviesos sėjėjais. Bet jei ir toliau bailiai slėpsitės nuo pasaulio žvilgsnių – ar manote, kad jūsų širdis tada taps jautri užuojautai artimiesiems ir išsivalys?

19. Ar norite laimėti sielas sau? Tuomet ateikite su mano Žodžio balzamu ir savo gailestingumo patepimu.

20. Nesiimkite niekam įrodinėti, kad jo tikėjimo įsitikinimai ar apeigos yra netobuli, nes rezultatas bus neigiamas. Eikite pas kenčiantįjį, ieškokite

jo skausmo priežasties ir paguoskite jį. Tada patirsite, kaip iš jo lūpų išsiverš nuoširdus prisipažinimas, kuris jums pasakys, kad esate tiesos nešėjai.

21. Iš tiesų, sakau jums, netgi aš esu arčiau savo vaikų skausmo akimirkomis, kartėlio momentais, nei per apeigas ir ceremonijas, kurias jie švenčia mano garbei. Nes iš gilaus skausmo kyla nuoširdus šauksmas, o ceremonijoje pasireiškia tradicija, įpročio galia, rutina ir netgi tuštybė.

22. Atėjo laikas, kai jūs visi turite iš naujo išgirsti mano Žodį, kuris jums kalba visiškai aiškiai. Nes mano užduotis yra jus išgelbėti, o ne atskleisti jūsų klaidas.

23. Būtina, kad viskas sugrįžtų prie savo pirminės tiesos, todėl tarp žmonių įsipliesks pasaulėžiūrų kova. Šiame pasaulyje vyraujančio materializmo aplinkoje pasirodys žmonės, kupini didžiulės įkvėpimo jėgos, ir šie šviesuliai bus pirmieji ženklai, pranašaujantys dvasinio gyvenimo atėjimą į Žemę.

24. Regėtojai, pranašai, nušvitusieji ir įkvėptieji – jie visi skelbs žmonijai mano buvimą Dvasioje. Jiems teks užduotis pakloti pamatus Viešpaties šventyklos statybai – šventyklos, kuri bus pastatyta iš širdžių, o ne iš akmenų, ir kurios viduje degs tikėjimo liepsna.

25. Ši šventykla bus nuostabi, ir iš jos jūs pamatysite šventovę, kurią mano Visagalis sukūrė dar pačioje pradžioje, kad joje gyventų visi mano vaikai.

26. Šiandien, kai matote tiek daug kietumo širdyse, kai matote, kaip giliai žmonių širdyse įsišaknijusios tradicijos ir fanatizmas, jums jų atsinaujinimas, jų pasikeitimas, o galbūt ir dvasinio gyvenimo mokymo įsigalėjimas atrodo neįmanomi. Vis dėlto sakau jums, kad, kadangi visi yra paskirti ateiti pas Mane, gyventi šviesoje ir pažinti tiesą, mano valia ir toliau bus vykdoma, nes priešingu atveju, vietoj to, kad būtumėte išgelbėti, turėtumėte pražūti. Apmąstykite tai, ir suprasite, kad jūsų blogis, t. y. jūsų netobulumai, nors ir yra nuolatiniai, praeis.

27. Didžiulis yra išbandymas, kuris slegia žmoniją. Jūsų intuicija sako jums, kad pasaulis yra mano dieviškojo teismo valdžioje, kad žmonių išdidumas buvo nubaustas Tėvo, ir kad šio teismo galia kasdien didėja. Bet pažiūrėkite, kaip žmogus neatsisako savo išdidumo, nepripažįsta savo nuodėmių, nesigaili savo padarytų piktadarybių, trumpai tariant: nepaklūsta Dieviškajam teisingumui. Jie patys prailgina kančių laiką ir į pražūtį įtraukia daugybę nekaltųjų. Kiek laiko truks šis kančių laikotarpis? Tol, kol žmonės atvers akis tiesai ir nusilenks vienintelei egzistuojančiai jėgai, kuria esu Aš.

28. Tauta, ar nesijauti laiminga, žinodama, kodėl vyksta tai, kas vyksta jūsų aplinkoje, ir radusi būdų prisidėti prie savo artimųjų išgelbėjimo ir taikos?

29. Jei patiriate šį džiaugsmą, tai todėl, kad supratote mano Žodį ir mokate su meile vykdyti savo sudėtingą misiją.

30. Nuo 1866 iki 1950 metų mano Žodis, šis Dvasios Šviesa, skambėjo tarp jūsų tokia pačia forma, kokia jūs jį patiriate. Per tą laiką daugelis pranašų išplėtojo savo dovanas, pasirengė vyrai ir moterys, kurie sudarė pagrindinį mano tarnų, mano „darbininkų“, būrį.

31. Per mano išrinktųjų protą pasireiškė mano Dvasia. Tačiau ar galėtumėte patikėti, kad šios būtybės, per kurias kalbėjo Mokytojas, visiškai suvokia tai, kas išsiveržė iš jų lūpų? Aš jums sakau: nors jie jaučia, kad tai, kas nusileido ant jų protinių organų, yra kažkas begalinio, jiems neįmanoma įvertinti ir suvokti to dydžio bei reikšmės, ką jų lūpos ištare jiems pačiams to nežinant.

32. Po 1950 metų, tai yra po mano išsiskyrimo, ši tauta žmonijai paskelbs mano darbą, bet ne pagal žmogišką valią, o pagal mano valią. Balsų nešėjai, per kuriuos Aš kalbėjau, tuo metu, kai išreiškė mano įkvėpimą, nebuvo pajėgūs suprasti to, kas išėjo iš jų lūpų. Rytoj jie stebėsis, kai pamatys, kaip išsipildo mano pranašystės, viskas, ką Aš per juos paskelbiau. Tada tie, kurie visada buvo uolūs, su dar didesne meile imsis savo misijos, o tie, kuriems kartais trūko tikėjimo, atgailaudami atsiklups, nes akimirkomis abejojo. Jų tikėjimas užsidegs, ir jie man bus ištikimi iki galo.

33. Kažkas iš žmonių minios, kuri mane klauso, klausia manęs: „Mokytoja, ar įmanoma, kad kas nors, kas yra Tavo balso nešėjas ir ant kurio proto organo ilsisi Tavo spindulys, abejotų, jog būtent Tu pasireiški per jį?“ Į tai Aš jums atsakau: taip, yra tokių, kurie gyvena abejonėse, nors ir yra mano balso nešėjai, ir net apreiškimo akimirką abejojo. Vis dėlto – koks didis buvo Žodis, Šviesa, Tiesa ir Paguoda, kurią skleidė tos nepatyrusios lūpos, kurios buvo transformuotos tą akimirką, kai į jas įsiliejo įkvėpimas.

34. Kodėl, jūsų manymu, mokymas buvo didis, kai Aš į juos įsiliejau? Nes jie buvo labiausiai kankinami, kurie daugeliu atvejų labiausiai stengėsi pakilti, kad rastų geriausią būdą manimi pasidžiaugti – nes jie yra tie, kurie prie manęs artėja su didesniu tyrumo jausmu ir visada stengiasi būti verti pareigų, kurias eina.

35. Kaip dažnai jūsų abejonės kyla iš jų nuolankumo, nes būtent jie nuo tos akimirkos, kai Aš juos pašventinau šiai tarnystei, jautėsi sutrikę ir

klausė savęs: ar įmanoma, kad aš, maža būtybė, nevertas nusidėjėlis, nereikšminga būtybė, būčiau Dievo išrinktas tokiam didžiam uždaviniui?

36. Ar už šių abejonių matote tų mano mažųjų vaikų meilę ir pagarbą? Ar dabar suprantate, kodėl kai kurie abejoja ir kodėl Aš vis tiek apsiireiškiu per jų perdavimus?

37. Kaip dažnai tas, kuris tiki mano buvimu, tenkinasi vien tuo ir neskyria savo pasiruošimui reikiamo jausmo, kad būtų įkvėptas, dėl ko jo išraiška tampa šalta ar monotoniška; taip pat ir tas, kurį valdė tuštybė, visada buvo vargingiausias savo esme ir menkiausias šviesos atžvilgiu.

38. Mano tobuliausią, išsamiausią apreiškimą jūs gavote per tuos balso nešėjus, kurie, visiškai atsidavę savo Mokytojui, tikėjimo, meilės ir nuolankumo Jam ekstazėje, atsikratė pasaulio ir fizinio kūno, vedami idealo būti naudingais ir nukreipę savo mintis į šviesos išsiilgusius brolius ir seseris. Kiek mažai žmonių sugebėjo pasiruošti ir mane taip priimti!

39. Argi jūs nepastebėjote, kaip pasikeitė įkvėptasis žodžio nešėjas? Argi aukščiausiose pamokymo akimirkose nejutote dvasinio pojūčio, kad per tas lūpas spinduliuoja dieviškoji šviesa? Tai yra valandos, per kurias buvo užrašyti nuostabiausi „Trečiojo Testamento“ puslapiai.

40. Būkite palaiminti – jūs, kurie išbandymų laikais suvienijate savo sielas. Nuo pirmojo iki paskutiniojo, jūs visi buvote ištikti, kad nemiegotumėte ir nepatektumėte į pagundą.

41. Jau artėja valanda, kai Aš jums duosiu savo paskutinį mokymą, ir jūs turite būti pasirengę tai dienai, nes tada Aš pareikalausiu iš jūsų pirmojo derliaus, o kartu duosiu jums sėklą ir mokymą, kad ir toliau dirbtumėte mano laukus.

42. Kol vieni supranta išbandymų prasmę ir laimina mano valią, kiti nežino jų priežasties ir maištauja prieš juos.

43. Prisiminkite, kad Aš jums jau seniai pranašavau šias dienas, kai siaus audros ir jūsų tautos viduje viešpataus chaosas.

44. Labai nedaugelis išliko ištikimi mano žodžiui ir „budėjo“, todėl jie buvo kaip išmintingos mergelės iš mano palyginimo. Dauguma pamiršo mano pranašystes ir leido sau būti nustebintiems, dėl to jie leido, kad juos apimtų sumaištis.

45. Tai yra ta audra, kurią Aš pranašavau, kaip ir Krikštytojas, į kurį įsikūnijo Elisas, ir kuri turėjo ateiti, kad nugriautų kiekvieną blogą medį ir nuo gerų medžių nuskintų nudžiūvusius lapus ar nesubrendusius vaisius.

46. „Ar šis sumaištis praeis?“ – baimingai klausiate Manęs, o Aš sakau: taip. Bet prieš tai jums teks daug kovoti ir verksti.

47. Tiems, kurie iš tiesų trokšta Šviesos pergalės ir susivienijimo, sakau, kad jie turi pasilikti maldoje, mano Žodžio studijavime ir to, ko Aš jus

mokiau, praktikuojime, kad įvyktų ne jūsų valia, o mano. Tada jūs tikrai triumfuosite.

48. Aš suteiksiu pergalę tiems, kurie siekia dvasingumo, kurie iš savo širdies pašalina net menkiausią materializmo ir stabmeldystės pėdsaką – tiems, kurie paklūsta mano valiai ir teisingai aiškina mano mokymą. Aš padrąsinsiu ir vienus, ir kitus, ir taip jie, apmąstydami ir ruošdamiesi, lauks tinkamo momento, kad prabiltų ir pasakytų: „Tai yra Tėvo darbas, tai yra dvasinis gyvenimas.“

49. Aš pasirodysiu tarp jų būtent jų studijų ir meditacijų akimirkomis ir, siekdamas paskatinti juos atkakliai eiti dvasinio tobulėjimo keliu, suteiksiu jiems naujų apreiškimų.

50. Mano apreiškimo laikotarpiu jūs vykdėte įvairias užduotis, kai kurias iš jų – šių susirinkimų vietose, o kitas – ten, kur jūsų buvo prašoma: kiekvienai iš šių užduočių Aš suteikiau skirtingą pavadinimą, todėl buvo vadovai, balso nešėjai, dovanų nešėjai ir kiti paskyrimai.

51. Noriu, kad, kai mano ir Dvasinio pasaulio apreiškimai baigsis 1950 m. pabaigoje, tie pavadinimai, kuriuos iki tol turėjote, tarp jūsų išnyktų, ir jūs priartėtumėte vieni prie kitų, kad niekas nelaikytų savęs aukštesniu, o niekas nesijaustų žemesniu.

52. Tuo metu jums tie pavadinimai nebebus būtini. Jūs nebūsite mažiau gerbiami ar mylimi dėl to, kad oficialiai nebeužimsite minėtų pareigų. Svarbiausia, kad liktumėte tiesoje ir kad jūsų meilės darbai pelnytų jūsų artimųjų dėkingumą.

53. Visai tautai sakau, kad aukščiausias ir gražiausias titulas, kurį žmogus turi, yra būti „Dievo vaiku“, nors jį reikia užsitarnauti.

Tai yra Įstatymo ir mokymų tikslas: įkvėpti jus pažinti mano tiesą, kad galėtumėte tapti vertingais to Dieviškojo Tėvo, kuris yra aukščiausiasis tobulumas, vaikais.

54. Šiais žodžiais Aš jus drąsinu atkakliai eiti mano nubrėžtu keliu.

55. Taip Aš guodžiu jus šią išbandymų valandą, kad nenusimintumėte ir neleistumėte užgesinti savo tikėjimo.

56. Savo maldomis atiduokite Man tą begalinę kančių, rūpesčių, troškimų ir prašymų gausą, kurią slepia jūsų širdis.

57. Aš visa tai žinau, viskas pasiekia Mane. Tačiau Aš duosiu jums pagal savo valią ir tada, kai bus tinkamas laikas.

58. Jei Aš leidžiu rasai nusileisti ant gėlių – kaipgi Aš galėčiau nesiųsti savo spinduliavimo jūsų sielai?

59. Čia Aš esu su jumis savo esybe ir atskleidžiu jums naują žinią.

60. Šiuo metu Aš mokau jus dvasinio pakilimo, kuris pakeis tą netikrą meilę, kurią žmonės man užtikrino.

61. Aš suteikiu jums galimybę mane iš tikrųjų mylėti, tarnaudamas jums ir mylėdamas jus, kad mano pavyzdys išmokytų jus mylėti vieni kitus ir parodytų, jog nebūtina duoti pinigų, norint parodyti gailėstingumą, nes tai leidžia jums suprasti, kad tas, kuris laiko save vargingiausiu, turi neišsenkantį gėrybių turtą, kurį gali pasiūlyti savo artimiesiems.

62. Tas didžiulis laukas, kuriame galite sėti meilės sėklą, pavadintas „dvasine dirva“, ir aš kviečiu jus visus dirbti joje, kad pamatytumėte, kaip atsiskleidžia jūsų dovanos, kai jas išskleidžiate darydami gera.

63. Aš apdovanojau jus įkvėpimu, gydomuoju balzamu, intuicija, sielos stiprybe ir ramybe. Tačiau tarp savo klausytojų Aš taip pat paskirstiau įvairias užduotis. Vieniems buvo patikėta savo protu priimti mano Šviesą ir perduoti ją žodžiu. Kiti gavo dovaną protu suvokti Dvasinį pasaulį. Dar kitiems buvo suteikta galimybė matyti kažką iš anapus ir iš ateities per regėjimo dovaną, tai yra, per dvasinį žvilgsnį.

64. Kai kurie taip pat gavo atskyrimo dovaną, o kiti – žodžio dovaną.

65. Nuo tada, kai mano apreiškimas prasidėjo per žmogiškąjį protą, norėjau, kad jūs panaudotumėte savo dovanas ir pradėtumėte savo dvasinę misiją, kad, atėjus mano atsisveikinimo dienai, jau būtumėte nuėję dalį kelio ir nesijaustumėte per silpni, kad pradėtumėte vykdyti tokį sudėtingą uždavinį.

66. Kai kurie sugebėjo teisingai išaiškinti dieviškąją valią ir stengėsi ją įgyvendinti. Tačiau yra ir tokių – ir jų dauguma – kurie klaidingai suprato šio darbo prasmę.

67. Tai yra klaidos, dėl kurių Aš kaltinu šią tautą, nes nenoriu, kad žmonės tyčiotųsi iš tų, kurie buvo mokomi taip ilgą laiką.

68. Kam man reikėtų materializuotis, kad išvardyčiau kiekvieną jūsų klaidą, padarytą ir tebedaromą jūsų kulto apeigose? Jūsų sąžinė ir Dvasinio pasaulio patarimai yra pakankami, kad jums netrūktų pataisymų ir pamokymų.

69. Sakau jums, kad tie, kurie mano darbą myli labiausiai nesavanaudiškai, bus tie, kurie greičiausiai atsisakys savo jusus apgaunančių kulto apeigų ir lengviausiai ištaisys savo klaidas, nes jie visada troško dvasinio tobulėjimo, ir jiems atsisakyti įprastų praktikų nereiškia aukos, nes jie žino, kad taip žengia žingsnį į priekį. Tuo tarpu tas, kuris per kulto formas, praktikas ir apeigas siekė susikurti asmenybę mano darbe, pragyvenimo šaltinį ar pagyrimus savo tuštybei, turės daug kovoti su savimi, kad galėtų atsisakyti to, kas jam reiškia dvasinį darbą, nors iš tikrųjų juo nėra. Nes mano darbe jūs turite leisti tik tai, kas tyra, kilnu ir tobula. Tačiau viskas, kas savyje slepia nesąžiningumą, materializavimą ir melą, yra žmogaus darbas.

70. Kada jūs suprasite šio kūrinio prasmę ir tikslą? Kada jūs suvoksite, kad, kadangi tai yra mano kūrinys ir jums patikėtas, turite jį gerbti tokį, koks jis yra, ne pridėdami jam nieko savo?

71. O mylima tauta! Aš tave ištraukiau iš purvo į šviesą. Tačiau yra daug tokių, kurie bet kokia kaina nori toliau gyventi tamsoje. Juos turės nustebinti išbandymai, kurie jau matosi tolumoje.

72. Kaip Tėvas ir Mokytojas Aš tarp jūsų įvykdžiau savo užduotį. Tautai tenka melstis, medituoti ir elgtis pagal dieviškąją valią.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 268

1. Mylimi mokiniai: Jei mano Žodis nebus girdimas tą dieną, kurią Aš nustatysiu, tada pasirūpinkite, kad nepramiegotumėte savo užduoties įvykdymo, nes jūsų sugebėjimai pabus per vėlai. Suvokite, kad nuo tos dienos, kai manęs nebegirdėsite, jums prasidės naujas išsiskleidimas, dėl kurio pasieksite bendravimą iš Dvasios į Dvasią.

2. Jūsų jautrumas turės kasdien augti, kad savo įkvėpime pajustumėte mano buvimą ir greitai užpildytumėte tuštumą, kurią jūsų viduje paliks mano Žodžio nebuvimas.

3. Jei kai kurie iš jūsų pasiduos tai silpnybei, apie kurią jums kalbu, prisiminkite šį pamokymą, kad tuoj pat atsiduotumėte maldai. Melsdamiesi prisiminsite mano žodžius, kurie išliks jūsų sielose. Tada su džiaugsmu vėl pamatysite savo dovanas, kurias manėte praradę visam laikui.

4. Nesijaudinkite, nes jei tikrai melsitės, išsilaisvinsite nuo bet kokio gundymo.

5. Tauta: Jei nugalėjote išbandymus, kurie trukdo jūsų sielos laisvei, nesukurkite sau naujo išbandymo savo nepaklusnumu, kuris gali sustabdyti jūsų sielos pakilimą.

6. Turėkite omenyje, kad dabar artėja jūsų liudijimo valanda, todėl turite kruopščiai pasiruošti, kad būtumėte mano tikrieji liudytojai.

7. Žmonija nežino, kad Aš buvau tarp jūsų, kad Aš dvasiai pasireiškiau kukliame vyrų ir moterų susirinkime. Kai ji susipažins su mano žinia, tai įvyks, nes mano Žodžio jau nebebus galima išgirsti iš mano žodžių nešėjų lūpų.

8. Nėra mano valia, kad visos tautos mane girdėtų šia forma, nes ne visi būtų pasirengę mane taip priimti. Jiems bus lengviau priimti žinią per tuos, kurie buvo mano naujojo apreiškimo liudytojai, ir tikėti jų liudijimu, nei jei jie būtų matę žodžio nešėją ekstazėje, kai jis perteikė mano žodį.

9. Būtent tokia misija laukia šios tautos: su nuoširdumu ir dvasingumu kalbėti apie mokymą, pamokas ir nurodymus, kuriuos jie dvasiškai gavo iš Mokytojo.

10. Yra tautų, kurių dvasia pamiršo mano pamokas, nes jos pasišventė tik proto lavinimui. Tai tautos, garbinančios mokslą. Kitos, kurių materialistinės doktrinos pavertė dvasią pasaulio vergu, yra tos, kurios svajoja apie žemiškąją galią. Taip pat yra tautų, kurios, nors ir yra religingos, neturi krikščioniškos sėklos, kuri yra dvasinio tobulėjimo pagrindas, kurio Aš jus mokau šiuo metu.

11. Visos šios tautos yra tarsi dideli laukai, kuriuos Viešpats patiki savo darbininkams. Tačiau prieš mano naujajai žiniai pasiekiant pasaulį,

kiekviena tauta ir kiekviena valstybė turės išgyventi pasiruošimo laikotarpį. Vienus ištiks karas, kitus – pasaulėžiūrų susidūrimas. Tačiau kai jie ims trokšti šviesos, tiesos ir taikos, tai bus tinkama valanda, kad atvyktų mano sėjėjai ir su meile bei gailestingumu pasėtų jiems patikėtą Dieviškąją sėklą.

12. Taip pat yra tautų, kurios pirmiausia turi sužinoti, kas buvo mano atėjimas Antrajame laikmetyje ir ką atskleidė mano Žodis bei mano darbai, kad jos galėtų priimti mano naująją žinią kaip Trečiojo laikmečio apreiškimą.

13. Žmonija išgyvens kovos, sumaišties ir apvalinimo laikotarpius, kol ateis Šviesa, dvasinis pakilimas ir tikroji laisvė garbinti Dievą bei tikėti.

14. Izraeli: tu dabar prisimeni Mokytojo triumfališką įžengimą į Jeruzalės miestą. Per amžius jūs savo širdyse išsaugojote mano pavyzdžius, ir tai padėjo jums šiandien, kai gyvenate Šviesos laikais, atrasti tų mokymų begalinę prasmę.

15. Žemė nesaugo jokių mano gyvenimo kelio pėdsakų, nes Aš ištrinau kiekvieną jo ženklą. Norėjau, kad mano pėdsakas įstrigtų mano vaikų dvasioje, kad tas meilės, Šviesos ir aukos kelias šviestų kiekvieno žmogaus širdyje.

16. Kraujas užantspaudavo mano darbą šiame pasaulyje, kad jo prisiminimas būtų neištrinamas, ir dabar jūs matote: praėjo maždaug 2 000 metų nuo to laiko, kai buvau tarp jūsų, o jūs prisimenate mano Kančią tarsi ji būtų buvusi vakar. Aš jus laiminu, nes jūsų tarpe išsipildo tas žodis, kuris sako, kad „nė viena sėkla nebus prarasta, nes anksčiau ar vėliau ji turi sudygti“.

17. Žmonių minios mane sutiko džiaugsmingai, kai įžengiau į Jeruzalės miestą. Iš kaimų ir gatvelių jie plūdo minios – vyrai, moterys ir vaikai, norėdami pamatyti, kaip Mokytojas įžengia į miestą. Tai buvo tie, kurie patyrė stebuklą ir Dievo Sūnaus galios įrodymą. — Aklieji, kurie dabar matė, nebyliai, kurie dabar galėjo giedoti „Hosanna“, raišieji, kurie paliko savo lovas ir skubėjo čia, kad per Paschos šventę pamatytų Mokytoją.

18. Aš žinojau, kad šis triumfas buvo trumpalaikis; savo mokiniams jau buvau pranašavęs, kas įvyks po to. Tai buvo vos daugiau nei mano kovos pradžia, ir šiandien, žiūrėdamas iš toli į tuos įvykius, sakau jums, kad mano tiesos šviesa ir toliau kovoja su nežinojimo, nuodėmės ir apgaulės tamsa, todėl turiu pridurti, kad mano galutinis triumfas dar neatėjo.

19. Kaip gi galite tikėti, kad tas įžengimas į Jeruzalę reiškė mano reikalų pergalę, juk atsivertė tik nedaugelis, o daugelis nesuprato, kas Aš esu?

20. Ir net jei tie žmonės visi būtų atsivertę į mano žodį – argi neturėjo ateiti dar daug kartų?

21. Ta džiaugsmo akimirka, tas trumpalaikis, triumfuojantis įžengimas buvo tik Šviesos, Gėrio, Tiesos, Meilės ir Teisingumo pergalės simbolis – tos dienos, kuri neišvengiamai ateis ir į kurią esate visi pakviesti. Žinokite, kad jei bent vienas iš mano vaikų tuomet būtų likęs už Naujojo Jeruzalės ribų, šventės nebūtų, nes Dievas negalėtų kalbėti apie triumfą, Jis negalėtų švęsti pergalės, jei Jo galia nebūtų sugebėjusi išgelbėti net ir paskutiniojo iš savo vaikų.

22. Dabar, šiuo metu, jūs, kurie pajautėte mano buvimą ir išgirdote mano žodį, ruoškite ir puoškite savo sielą, kad Aš įžengčiau į jūsų širdį, tarsi ji būtų miestas, kuris mane priima. Aš laiminu jus už jūsų pasiruošimą ir sakau jums, kad jūs stengiatės siekti dvasingumo, bet neturėtumėte suvokti savo minėjimo taip, tarsi tai jau iš tiesų būtų Tiesos pergalės šventė.

23. Tai tik naujo kovos laikotarpio pradžia, galutinės pergalės dėl jūsų sielos išgelbėjimo, išlaisvinimo ir pakylėjimo.

24. Visi susivienykite, kad užgiedotumėte himną, kuris būtų džiaugsmo, vilties dėl pergalės ir tarpusavio harmonijos išraiška.

25. Tauta, šiuo metu tu buvai išrinktoji, kad per tavo mano Žodis kaip malonės rasa nusileistų ant žmonijos. Pakilk ir siek pažangos, kad, kai tavo misija ir kova bus baigtos, tu atvyktum į mano akivaizdą ir kartu su Mokytoju užgiedotum tą triumfo giesmę, kurios aidai skambės amžinai.

26. Tik žmogus įkūnija Mane žemėje, nes jis buvo sukurtas kaip mano Dvasios atvaizdas ir panašumas. Tačiau kad galėtumėte pasakyti, jog esate mano atstovai, turite gyventi nuolat ruošdamiesi, laikydamiesi mano Įstatymo. Jei norite būti mano mokiniais, imkite savo kryžių ir sekite paskui Mane. Šiuo keliu jūsų siela tobulės. Kas galėtų priversti jus susilpnėti savo pasiryžime, jei tikite Manimi?

27. Aš išbandžiau jūsų nuolankumą, meilę ir švelnumą, kad leistų jums pažinti savo vidų. Aš jus pažįstu, tačiau būtina, kad sužinotumėte, ko esate verti, ir tik išbandymai suteiks jums galimybę pažinti save.

28. Jūs dažnai manęs klausiate: kam skirtas šis gyvenimas ir kodėl turime tiek daug kentėti? O Aš jums atsakau: siela turi savo pačios nuopelnais pakilti nuo giliausio gyvenimo lygmens iki tobulo viršūnės.

Visos būtybės yra pavaldžios vystymosi dėsniui. Taip pat sakau jums, kad šiuo metu jūsų siela atlygina nuodėmes, nes mano teismas visatoje atskleidė visas padarytas nuodėmes – ne tik jūsų pasaulyje, bet ir visuose gyvenimo pasauliuose, kuriuose gyvena mano vaikai.

Tačiau neverkite, verčiau dėkokite Man. Nes po šio laikotarpio, per kurį siela bus apvalyta, jūs būsite arčiau Manęs ir atsiras geresnės sąlygos

įgyvendinti įstatymą, nes tada jūs būsite sugrįžę į kelią. Aš esu su jumis kaip Kryžiaus nešėjas, kad jūs nepasiduotumėte išbandymuose.

29. Šiuo metu jūs prisimenate mano Kančią, jaučiate, kad ta aukos mirtis atsinaujina. Kiekvieną akimirką apie tai mąstote ir priimate sprendimus, kaip įveikti kūno silpnumą ir pakilti virš šio pasaulio vargų, o Aš jums sakau: budėkite, nes jūs vis dar esate silpni. Antrajame laikotarpyje mane sekė didelės žmonių minios, tvirtinusios, kad mane myli ir yra man ištikimos. Tačiau kai pasaulis pasmerkė mano darbus, paskelbė savo nuosprendį, o tie, kurie sekė paskui mane, buvo persekiojami, tos pačios sielos, kurias buvau apipylęs savo meile, mane išsižadėjo ir nutolo nuo manęs.

30. Šiandien jūs man sakote, kad mane mylite ir tikite mano žodžiu. Tačiau aš žinau, kad daugelis iš jūsų, jei patirtų didelių išbandymus, mane paliktų. Vis dėlto jūsų likimas yra kovoti, kol pasieksite dvasinį pakilimą, kuris yra didžiausias laimės šaltinis.

31. Štai Aš esu tarp jūsų ir beldžiuosi į jūsų širdis. Argi manote, kad mano ramybė yra tobula, kai matau jus įstrigusius nuolatinėse priešiškos kovose? Todėl Aš atėjau kaip Didysis Karžygys, kad kovotų prieš tamsą ir blogį, o kartu su Manimi atėjo ir gėrio dvasios, dvasinis pasaulis, kad užbaigtų mano darbą. Kiek laiko truks ši kova? Kol visi mano vaikai bus išgelbėti. Bet Aš neatnešiau su savimi skausmo, Aš noriu jus pakeisti tik meile.

32. Kai tie, kurie studijavo mano žodį praeityje, patirs mano apsiareiškimą šiuo metu, kai Aš sugrįžau pas žmones, jie man dėkoja, nes Aš jiems suteikiau galimybę būti šių mokymų liudininkais. Tačiau visiems sakau: taip pat, kaip matėte mane pasirodantį visoje šlovėje, 1950 m. pabaigoje vėl matysite mane išeinantį. Jūs turite kasdien pakilti iki šio lygio, kad susivienytumėte su savo Mokytoju.

33. Vėliau jums teks susidurti su pasauliu, ir tada pamatysite, kaip sektų ir bažnyčių dvasininkai bei pastoriai pakils kovoti prieš jus. Tarp jų bus keletas, kurie ieškos tik tiesos, ir kai jie susipažins su mano Žodžiu, jų tikėjimas užsidegs, ir jie tikės manimi.

34. Kai mane pažinsite, suprasite, koks mylintis yra Tėvas, koks išmintingas kaip Mokytojas ir koks dosnus bei teisingas kaip Teisėjas.

35. Mylima tauta, pasaulis reikalauja iš jūsų tobulumo darbų, nes esate Dieviškojo Mokytojo mokiniai. Laikykitės mano nurodymų, kad šis Mokytojas nebūtų blogai vertinamas.

36. Artėjant mano apsiareiškimo akimirkai, jūsų širdys plaka greičiau. Vieniems tai džiaugsmo, kitiems – baimės ženklas. Bet jūs visi jaučiate mano dieviškąjį buvimą.

37. Aš ateinu tik tam, kad jus apsaugočiau, kad pažadinčiau jus naujam gyvenimui, kad pasiūlyčiau jums lazdą, kuria galėtumėte remtis per visą savo kelionę.

38. Jums kalba Tas, kuris, ant kryžiaus kovodamas su mirtimi, kankinamas ir žeminamas budelių, pakėlė akis į begalybę ir tarė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“

39. Į tą dieviškąjį atleidimą Aš įtraukiau visus žmones iš visų laikų, nes galėjau matyti žmonijos praeitį, dabartį ir ateitį. Galiu jums pasakyti tiesoje ir Dvasioje, kad tą palaimingą valandą Aš mačiau ir jus, kurie šiuo metu klausotės mano naujojo žodžio.

40. Šiandien Aš atėjau, kad išlaisvinčiau jus iš jūsų dvasinio sąstingio. Juk jau seniai ši žmonija giliai miega ant religinio fanatizmo, stabmeldystės, klaidingų kulto formų ir materializmo lovos, kuria ji norėjo pakeisti tarpusavio meilės praktikavimą, gailestingumą, atleidimą ir viską, kas kyla iš šio vienintelio įstatymo.

41. Šio žodžio prasmėje yra viskas, ko pasauliui reikia, kad atsinaujintų, sugrįžtų į tikrąjį kelią ir pakiltų iš meilės Man. Kas taps iš šios tautos, jei ji neatsidžiai išklausys ir teisingai nesupras pamokos, kurią Aš jai atnešiau Trečiajame Laike? Jį laukia dideli išbandymai, jei jis nesustiprės mano žodžiuose ir jei neieškos prieglobsčio dieviškoje mano gailestingumo arkoje.

42. Argi manote, kad Man patinka matyti, kaip jūs išgyvenate likimo smūgius ir geriate tulžį bei actą žemėje? Ne, tauta. Aš nenoriu, kad gyvenimas su jumis elgtųsi kaip su nusikaltėliais ar tremtiniais, bet kaip su visais atžvilgiais vertingais Dievo vaikais.

43. Matau, kad pripratote prie mano Žodžio šlovės ir atleidimo, kuris iš jo trykšta, nenorėdami suvokti, kad artėja išbandymų valanda, o jūs nenorėjote pasiruošti jiems įveikti.

44. Jūs tvirtinate esą nuolankūs, tačiau Tėvo akivaizdoje pasirodote nedėkingi ir išdidūs. Argi tai yra pavyzdys, kurį, kaip mano tiesos liudytojai, norite skleisti pasaulyje? Įsidėmėkite visa tai ir peržiūrėkite savo elgesį, kad nesmerktumėte mano Žodžio per griežtai.

45. Laikas palankus nuopelnams pelnyti, o mylima tauta. Mano kūriniuose galite rasti reikiamų pavyzdžių, kad pataisytumėte savo elgesį ir jį pagražintumėte šviesa, kurią jūsų Mokytojas skleidžia kiekviename savo mokyje.

46. Pasakykite Man: ar Aš jus atstūmiau, kai suklydote? Ar Aš jus palikau, apleidau, kai jus sustabdė kokia nors kliūtis? Ar Aš pasirodžiau jums griežtas, kai, nugalėti skausmo, pargriuvote? Vis dėlto matau, kad tie, kuriuos su tokia didele meile vadinu savo mokiniais, palieka savo artimus

nelaimėje, atstumia tą, kuris nukrypsta nuo teisingo kelio, vietoj to, kad jį meiliai pritrauktų ir padėtų jam pasitaisyti, o kartais tampa teisėjais, kai kišasi į dalykus, kurių jiems nederėtų teisti. Ar tai atitinka mano mokymą? Ne, sako man jūsų sąžinė, nes Aš noriu, kad jūs patys save kuo tiksliau įvertintumėte, kad galėtumėte nušlifuoti tas daugybę šiurkštumų, dėl kurių kenčia jūsų jausmai, ir galėtumėte pradėti tapti mano mokiniais.

47. Ar norite mokyti mano mokymo, nors jūsų širdys pilnos aistrų, trūkumų ir žmogiškųjų silpnybių? Prisiminkite, kad Aš jums jau ne kartą sakiau, jog aklas negali vesti kito aklojo, nes kyla pavojus, kad abu suklups ar įkris į bedugnę.

48. Tai yra balsas, sklindantis iš Šeštojo antspaudo – Dievo knygos, kurios priešpaskutinis skyrius atsivėrė, kad išmintimi apipiltų kiekvieną sielą ir kiekvieną protą.

49. Ši šviesa yra nauja aušra, po kurios Dievo vaikai Trečiajame Laike turės dvasinę vienybę, kai baigsis didysis išbandymas, kuris apvalys ir atnaujins pasaulį. Todėl Aš turėjau būti išsamus, kai šiai tautai perdaviau savo žinią. Nes Aš noriu, kad ji būtų stipri kovoje. Todėl Aš ją patraukiau atsakomybėn ir nuteisiau. Aš nenoriu, kad būtent pasaulis ištaisytų jo trūkumus. Nes Aš jo nesiųsiu mokytis, o mokyti.

50. Tauta, ar tu keletą akimirkų buvai išsigandusi, kol mano Šviesa atėjo, kad taptų žodžiu ant Žodžio nešėjo lūpų? Tu turėjai priežastį, Aš laiminu tavo nuojautą.

51. Telaimina tave mano ramybė, Izraelio tauta – tauta, kurios dvasioje glūdi Įstatymas, kurį Jėhovas jums davė per Mozę; kurioje dvasioje užrašytas Jėzaus Žodis ir kuri dabar priima Šventosios Dvasios apreiškimą. Iš tiesų, sakau jums, jūs esate Šviesos vaikai, ir dėl jokios priežasties negalėsite nuklysti nuo kelio.

52. Ši Dvasia, kurią jaučiate kaip šviesą, plūstančią į jūsų protą, yra Tėvas – Tas, kuris jums apreiškė Įstatymą, kuris sako: „Aš esu Jehovas, sukūręs dangų ir žemę bei viską, kas sukurta.“ Ši Dvasia, kuri jūsų protą pripildo įkvėpimo ir įdeda išminties žodžius į jūsų lūpas, yra to Mokytojo, kuris žemėje atliko galingus darbus ir jums paliko meilės mokymą.

53. Šiandien Aš ateinu pas žmones, kad apsireikščiau per jų Dvasią. Aš ateinu šviesoje, kuri apšviečia protą, spindesyje, kurį gali pajusti tik širdis, esmėje, kuri yra duona sielai.

54. Tai yra pabudimo, dvasinio gausumo laikas, kuriuo jūs visi būsite kariai, jūs visi būsite „darbininkai“, jūs visi būsite mokiniai.

55. Praeityje jums pakako džiaugtis valgant mano Žodžio duoną. Jūs ieškojote Manęs, kad jūsų širdis taptų mylinčios ir kad atgautumėte ramybę, nepagalvodami, kad kiekviena siela atneša žinią, kurią reikia

skelbti, ir gėrybių turtus, kuriuos reikia dalyti savo vargstantiems artimiesiems.

56. Šiuo metu mano Žodis nori ištraukti jus iš savanaudiško, uždaro ir nevaisingo gyvenimo paslapties, kad atvertų jums šviesos kelius ir pasiūlytų laukus, kuriuos galėtumėte apsėti. Aš žinau, kad, nors iš pažiūros esate neišsilavinę, nežinojingi ir vargšai, dvasiškai turite patirties lobį, kurį jums suteikė ilgas jūsų tobulėjimo kelias.

57. Šviesos aureolė turės apgaubti mano tautą, kai ji, kaip apaštalai, išeis skleisti žinių, kurias Aš jai apreiskiau. Tuo metu jūs jau būsite pažinę mano Žodžio galią ir turėsite visišką supratimą apie savo dovanas, kurios ilgą laiką buvo paslėptos jūsų esybėje, laukdamos tinkamo momento, kad galėtų mane apreikšti.

58. Kiek daug mokymų, kiek daug Dievo garbinimo formų ir kiek daug naujų sampratų apie dvasinį ir žmogiškąjį gyvenimą jūs rasite. Jei sugebėsite įsigilinti į juos ir juos įvertinti, kiekvienas iš jų jums parodys gerą ir teisingą dalį bei kitą, klaidingą dalį, toli nuo tiesos, kuri yra teisingumas, meilė ir tobulumas.

59. Ten, kur aptiksite klaidų, nežinojimo ar blogio, skleiskite mano mokymo *esmę*, kuri, kadangi ji yra mano, neturi būti sumaišyta su niekuo nešvarių ar klaidingų.

60. Mano mokymas yra absoliutus, visapusiškas ir tobulas.

61. Kas yra visiškai įsitikinęs mano tiesa, tas niekada nemaišys į mano darbą svetimų liturgijų, kurias mato pas kitus, nes supranta, kad mano mokymas apima viską, ką jis galėtų rasti gero ir teisingo kitose doktrinosė.

62. Visi mano mokymai, kad ir kokie paprasti jie būtų, yra žinių puslapiai jūsų dvasiai, kuri netrukus surinks mano Žodį, kad jį atneštų žmonijai kaip gyvenimo sėklą.

63. Jūs dar nežinote, kaip turėtumėte skelbti šį kvietimą savo artimiesiems, kad jus išgirstų visi. Sakau jums, kad neturėtumėte nekantrauti. Nes kai pamatysiu, kad esate stiprūs, Aš jums paruošiu kelią ir duosiu priemonės.

64. Būkite palaiminti – jūs, kurie meldamiesi ieškote Marijos kaip užtarėjos ir tarpininkės. Juk dvasiškai Ji yra jūsų Motina – ta, kurią Aš palikau prie Kryžiaus papėdės, kad Ji užtartų už visus žmones ir kad jūs ją mylėtumėte bei rastumėte paguodą Jos glėbyje.

65. Marija atėjo iš Dieviškojo glėbio, kad taptų žmogumi pasaulyje ir įvykdytų savo misiją kaip moteris ir kaip motina.

66. Tik iš tokios tyros gėlės, kaip ji, galėjo išaugti vaisius, kuris suteiktų žmonijai išgelbėjimą – tas vaisius, kurį Tėvas pažadėjo pirmųjų laikų patriarchams ir kuriam jie suteikė vardą „Mesijas“.

67. Kai Marijos dvasinė siela žemėje įvykdė savo meilės, švelnumo ir aukos misiją, ji sugrįžo į tobulumo glėbį, iš kurio buvo atėjusi. Nes Marija nėra būtybė, kuri, kaip kitos sielos, yra priklausoma nuo vystymosi. Marija yra dieviškoji išraiškos forma, ji yra Dievo švelnumas.

68. Šis mokymas uždega šviesą tuose, kurie nesugebėjo įžvelgti šio apreiškimo tiesos.

69. Spiritizmas atveria protui ir širdžiai begalinę pažangos erdvę, kad jūs galėtumėte tobulėti išminties keliu.

70. Tu, tauta, kuri, klausydamasi mano žodžio, įžengi į tą Dvasios pasaulį, jau pradedi aiškiai suvokti tai, ką anksčiau matydavai tik paslaptimis ir mįslėmis apgaubta.

71. Šiuo metu jūs nebeturėtumėte būti akiai tikinčiais žmonėmis – tokiais, kurie nemąsto ir netiria. Jūsų siela subrendo ir nori žinoti, nori išsiaiškinti, ir Aš pamačiau, kad atėjo palankus laikas jums atsiųsti mano Šviesą kaip Tiesos Dvasią, išaiškinti visas paslaptis ir paaiškinti, kaip Aš jums pažadėjau per Jėzų.

72. Rytoj, kai suprasite esminius mano mokymo punktus ir galėsite tiems, kurie to prašo, paaiškinimus apie visa tai, pastebėsite, kad šis pasaulis, kuris iš savo širdies išbraukė mano vardą, apakintas savo žemiškųjų šlovės tuštybių ir mokslo triumfų, vėl atkreips savo akis į mane, nes jis atpažins Kristaus mokymą kaip raktą, atveriantį vartus į tiesą.

73. Tačiau ši nauja žmonija, protiniu požiūriu išsivysčiusi ir pabudusi, reikalaus apreiškimų paaiškinimo, paslapčių išaiškinimo, to, ką gavote perkeltine prasme, aiškinimo, ir Aš noriu, kad būtent ši paprasta tauta paaiškintų mano Žodžio prasmę ir nuolankiai mokytų to, ką Aš jai apreiškiau. Ar Aš jums nesakiau, kad būtent šie žmonės teisingai aiškins ir senuosius raštus? Nes jei jie sugebės paaiškinti praeitį, jie sugebės taip paprastai išdėstyti dabartį, kad daugelį nustebins.

74. Mozės religija, krikščionybė, spiritualizmas – tai trys skirtingos pamokos apie vieną mokymą: meilės mokymą.

75. Mažas yra tu, kurie išeis skleisti šią sėklą, skaičius. Bet kodėl jų turėtų nepakakti, juk ir Antrajame Laike mano mokinių skaičius buvo mažas, o jie vis dėlto pasiekė, kad žmonija susipažintų su Jėzaus Žodžiu?

76. Stiprinkite savo sielą mano mokymu, o mano naujieji mokiniai, ir troškite būti verti rytoj būti išsiųstiems pas tautas. Nes jūsų troškimas bus meilės, tikėjimo ir geros valios įrodymas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 269

1. Izraelio tauta, kuri savo sieloje nešioja įsispaudusį Jehovos įstatymą ir Jėzaus mokymą, – priimk mano Žodį, kurį tau duodu per žmogų. Atverk akis ir pažvelk į šių laikų įvykius, kad žinotum, jog Aš dar kartą atėjau, kad apsireikščiau jums. Klausyk mano žodžio ir gilinkis į jį, įsisavink jo prasmę, kad kartu su dviem ankstesniais Testamentais sudarytum vieną knygą, kurią galėtum studijuoti amžinai.

2. Aš glostau jūsų širdis, per išbandymus ruošiu jas ateinantiems laikams. Nes po mano išvykimo jūs liksite mano vietoje.

Šių rytinių pamaldų metu jūs prisiminėte mano Kančią, prisiminėte to Mokytojo poelgius ir apmąstėte juos, nevaizduodami šių šventų įvykių. Jūs iš naujo išgyvenote tuos dienas, nes esate tos pačios sielos, kurios tuo metu stebėjo mano gyvenimo kelią, kupinos nuostabos nuo pat pradžių iki galo. Jus nustebino mano nuolankumas, jūs mąstėte apie mano gimimą vargingos šeimos glėbyje, kuri neturėjo net savo stogo virš galvos. Aš jus mokiau tik gyventi laikantis dieviškųjų įstatymų.

Daugelis iš jūsų suprato mano žodžių ir darbų prasmę tik praėjus laikui, per kurį prisiminėte mane, o mano pavyzdžiai jūsų gyvenime buvo tarsi atversta knyga.

Šiandien jūs sugrįžote į žemę, ir vėl Aš esu labai arti jūsų. Jūs abejojote šiais žodžiais, kuriuos Aš jums perduodu per žmones. Jūs su nepasitenkinimu klausėte Manęs, kodėl Aš pasirinkau šią priemonę ir kodėl mano darbas išsiskleidė būtent tokia forma, toli nuo bet kokios bažnyčios. Tačiau Aš jums sakau: Aš nusileidau į Izraelio tautos glėbį, kurios dauguma gyvena šioje šalyje. Kiti yra išsibarstę po visas tautas, mano siųsti, ir jiems Aš apsireiškiau dvasiškai. Tai yra mano išrinktieji, kurie man liko ištikimi. Jų širdys nebuvo užkrėstos, o jų dvasia gali priimti mano įkvėpimus. Per juos Aš šiuo metu pasauliui dovanuju didelį išminties lobį.

3. Mano balsas nenustoja šaukti širdžių. Mano šviesa apsireiškia Dvasioje ir suteikia jai jėgų pabusti bei pritraukti kiekvieną sielą. Aš neleisiu, kad ši žmonija, kurią taip labai myliu, pernelyg toli nueitų savo materializme. Išbandymai juos sustabdys, o kai mano Žodis pasieks juos, žmonių dovanos pabus, jų širdys taps jautrios, ir jų kelias bus nužymėtas. Tada jie sugebės mane šaukti, ieškos pas mane gydomojo balzamo ir taps mano mokiniais.

4. Aš jūsų aplinkoje sukursiu dvasinę gerovės atmosferą, kuri jus apgaubs, ir viskas bus palanku jūsų dvasiniam pakilimui. Būkite kantrūs su netikinčiaisiais, ir pamatysite, kad po tam tikro laiko mano apreiškimai bus suvokti kaip tiesa, o mano Žodis bus vertinamas.

5. Kaip labai Aš jus myliu, žmonės, ir kaip trokštu, kad pasiektumėte brolystę ir vienybę!

6. Būkite nenuilstami, naujieji mokiniai, kai kalbate apie šią tiesą. Nejpratę lūpos, kurios iš baimės neištaria mano žodžio, — atsiverkite tuo momentu, kai priimate sprendimą. Vienas vienintelis žodis, ištartas mano vardu, gali išgelbėti nusidėjėlį, užpildyti bedugnes, kurios stabdo tuos, kurie pasidavė blogiui, jų kelyje. Argi nežinote, kokią galią turi mano žodis? Ar žinote savo įgaliojimų jėgą? Kalbėkite pavyzdingais darbais ir būkite verti tos mano darbo dalies, kurią *jums* patikėjau. Likusią dalį atliksiu Aš.

7. Aš matau jumyse savo Antrojo laikotarpio mokinius. Tarp jūsų yra tie, kurie įkūnija Joną, Petrą, Tomą ir netgi Judą. Nors jie buvo neišsilavinę, jie ištarė nuostabius mokymo žodžius ir atliko stebuklus, imdami mane už pavyzdį.

8. Palaiminti tie, kurie tiki nematydami. Palaimintas tas, kuris neprašė Manęs regėjimo dovanos, kad galėtų tikėti. Nes šis mane pamatė savo tikėjimo akimis, pažino mano Žodžio vaisiaus skonį ir juo pasisotino. Taip pat aš laiminu tuos, kurie, gavę šią brangią dovaną kaip užduotį, moka liudyti apie mane.

9. Aš surinksiu jūsų pasėtų sėklų vaisius. Net ir mažiausius, kuriuos man aukosite, Aš padauginsiu, nes tokia yra mano valia.

10. Danguje užantspauduota knyga atsivėrė šeštajame skyriuje. Tai yra Septynių antspaudų knyga, kurioje glūdi išmintis ir teismas, ir kuri buvo atantspauduota dėl mano meilės jums, kad jums būtų apreikšti jos giluminiai mokymai.

11. Žmogus gyvena žemėje per penkis laikotarpius, padrąsintas dieviškojo Dvasios kvėpavimo. Nepaisant to, jis nesuprato dvasinės gyvenimo prasmės, savo buvimo tikslo, savo likimo ir savo esybės esmės. Viskas buvo neperprantama paslaptis tiek jo protui, tiek sielai — užantspauduota knyga, kurios turinio jis nesugebėjo iššifruoti. Jis miglotai nujautė dvasinį gyvenimą, tačiau nežinojo tikrųjų tobulėjimo laiptų, kurie būtybes priartina prie Dievo. Jis nežinojo savo labai aukštos misijos žemėje, taip pat nežinojo dorybių ir gabumų, kurie priklauso jo dvasiai, kad galėtų nugalėti kovose, pakilti virš žmogiškųjų vargų ir dvasiškai tobulėti, kad galėtų gyventi Amžinojoje Šviesoje.

12. Buvo būtina, kad dieviškoji knyga būtų atversta ir žmonės galėtų susipažinti su jos turiniu, kad galėtų išsigelbėti iš nežinojimo tamsos, kuri yra visų pasaulyje esančių blogybių šaltinis. Kas galėjo atverti šią knygą? Galbūt teologas, mokslininkas ar filosofas? Ne, niekas, net ir teisieji negalėjo jums atskleisti jos turinio, nes tai, ką saugojo knyga, buvo Dievo išmintis.

13. Tik Kristus, „Žodis“, tik Jis vienas, Dieviškoji Meilė, galėjo tai padaryti; tačiau net ir tada reikėjo palaukti, kol žmonės bus pajėgūs priimti dieviškąją žinią, kad nebūtų apakinti mano dvasinio buvimo spindesio. Taigi žmonija turėjo pereiti penkis išbandymų, mokymų, patirties ir tobulėjimo etapus, kad pasiektų tinkamą brandą, leidžiančią jai pažinti paslaptis, kurias Dievo Išminties knyga saugojo žmonėms.

14. Dievo Įstatymas, Jo per Kristų duotas dieviškasis Žodis ir visi pranašų, pasiuntinių bei atstovų pranešimai buvo sėkla, kuri išlaikė žmonijos tikėjimą dieviškuoju pažadu, kuris visada skelbė šviesą, išgelbėjimą ir teisingumą visiems žmonėms.

15. Dabar atėjo ilgai lauktas Didžiojo Apreiškimo metas, per kurį jūs turėsite suprasti viską, ką Aš jums apreiškiau per visus šiuos laikus, ir sužinoti, kas yra jūsų Tėvas, kas esate jūs patys ir koks yra jūsų egzistencijos tikslas.

16. Dabar atėjo laikas, kai, remdamiesi pasiektu dvasiniu išsivystymu, išgyventais išbandymais ir sukaupta patirtimi, galite iš mano Dvasios į savo sielas priimti išminties šviesą, kuri saugoma mano lobynuose, laukdama jūsų pasirengimo. O kadangi žmonija pasiekė reikiamą išsivystymo lygį, kad galėtų priimti mano žinią, Aš jai nusiunčiau *pirmąjį* savo Šviesos spindulį, kuris yra šis, leidęs susižavėjimu kalbėti neišsilavinusiems ir paprastiems žmonėms, tarnaujantiems kaip mano žodžio nešėjai.

17. Šis šviesos spindulys buvo tik parengiamojo pobūdžio, jis yra tarsi aušros šviesa, skelbianti naują dieną. Vėliau mano šviesa pasieks jus visa, apšvies jūsų buvimą ir pašalins net paskutinį nežinojimo, nuodėmės ir vargų šešėlį.

18. Šis laikas, kurio aušrą jūs be galo žavite, yra šeštoji epocha, prasidedanti žmonijos dvasiniame gyvenime – Šviesos, Apreiškimų, senų pranašysčių ir užmirštų pažadų išsipildymo era. Tai yra Šeštasis antspaudas, kuris, atsivėrus, išlieja savo išminties turinį į jūsų sielas žinute, kupina teisingumo, apšvietimo ir apreiškimo.

19. Jums tai yra šeštasis laikotarpis, tai yra „Trečiasis laikas“, kuriuo Aš kalbėjau jums iš didesnio artumo nei tuo „Pirmuoju laiku“, kuriuo Aš savo buvimą ir savo Žodį padariau juntamus „įvairiomis formomis“, taip pat kaip ir tuo „Antruoju laiku“, kuriuo Aš „savo Žodį“ pavertiau žmogumi, kad kalbėčiau jūsų širdims.

20. Šiandien Aš vėl leidžiu save išgirsti. Tačiau Aš nebeatsiskleidžiu jūsų pojūčiams, net ne jūsų širdžiai, kuriai Aš kalbu – Aš atsiskleidžiu jūsų dvasinei sielai, kad ją pamokyčiau kilimo keliu, vedančiu į Šviesos karalystę, amžiną ir laimingą Dvasios karalystę.

21. Ką slepia Dievo knygos Šeštasis antspaudas, kuriame užrašyti jūsų vardai ir jūsų likimai? Jis slepia pamokymus, labai didelius išbandymus, išminties apreiškimus.

22. Kokia yra mano tarnų užduotis šiuo laikotarpiu? Melstis, medituoti, atsinaujinti, sėti vienybę, taiką ir dvasinę šviesą, plėtoti savo galimybes ir sugebėjimus, kovoti už savo pakilimą; pašalinti nežinojimą, ydas, fanatizmą – trumpai tariant: blogį, kuris pasireiškia tiek daugybe formų tarp žmonių.

Kai žmonės nustos nekęsti vieni kitų, žudyti ir išduoti, kai atleidimas ir gailestingumas išplis iš širdies į širdį ir iš tautos į tautą, ir nebe teks kraujo bei ašarų, tada įsivyras didžioji tylą, reiškianti dvasių tarpusavio bendravimą. Tada Aš atplėšiu paskutinį, septintąjį antspaudą, kurio laikotarpiu žmonės mylės vieni kitus taip, kaip Aš jus mokiau, kai atvykau į Žemę.

23. Tai – trumpais ir paprastais žodžiais, kaip visada apsireiškė Dievo „Žodis“ – yra dalis to, ką norėtumėte sužinoti apie „Išminties ir Dieviškojo teisingumo knygos“ Septintąjį antspaudą.

24. Jūs tai girdėjote ir dabar turite suprasti, nes vėliau turėsite pranašauti, apreišti ir mokyti.

25. Dieviškasis medis išskleidžia savo šakas virš provincijų ir miestų ir suteikia pavargusiems keliautojams pavėsį. Taigi šiuo metu turėjo įvykti taip, kad Aš leisčiau jums išgirsti savo Žodį tuo pačiu metu skirtingose vietose, nes dabar Aš ateinu Dvasioje.

26. Ši vietovė, kurioje dabar klausotės mano Žodžio, turėjo būti paruošta, kad galėtumėte mane priimti. Išbandymai, skausmai ir kartėlis buvo tai, kas sustabdė jūsų žingsnius ir atvėrė jūsų akis tikrovei. Tas skausmas suarė jūsų širdžių sausą dirvą, o ašaros ją sudrėkino. Tuomet jūs buvote pasirengę laukti sėklos, kuria yra mano Žodis.

27. Dabar jūs žinote, kam Aš jus pašaukiau: Aš noriu, kad būtumėte darbininkai mano laukuose ir kad šią sėklą paskleistumėte visur.

28. Mylimieji „darbininkai“: pabuskite! Pažvelkite! Saulė pakilo virš horizonto, ji ragina jus dirbti.

29. Aš esu ta saulė, o mano atėjimas šiuo metu jums buvo naujos dienos aušra.

30. Niekas neturėtų abejoti, ar gali būti naudingas mano valdose, ar ne. Kadangi Aš jus pašaukiau, prisiminkite, kad Aš negaliu klysti.

31. Nėra nė vieno darbo, kurį jums patikėjau, kuris viršytų jūsų jėgas. Tačiau sakau jums: kuo didesnis jūsų skaičius ir vienybė, tuo lengvesnis bus jūsų kryžius.

32. Prieš jūsų sielai būnant pasiųstai į šią planetą, jai buvo parodyti „laukai“, jai buvo pasakyta, kad jos užduotis – sėti taiką, kad jos žinia yra

dvasinė, ir jūsų siela tuo džiaugėsi bei pažadėjo būti ištikima ir paklusni savo misijai.

33. Kodėl dabar bijote sėti? Kodėl dabar jaučiatės neverti ar nesugebantys atlikti darbo, kuris taip džiugino jūsų sielą, kai jis jai buvo patikėtas? Nes leidote, kad aistros užstotų jūsų kelią ir taip užkirstų kelią sielai, o savo neryžtingumą bandote pateisinti vaikiškais pasiteisinimais.

34. Negrįžkite tuščiomis rankomis į tą „slėnį“, iš kurio atvykote. Žinau, kad tuomet jūsų kančia būtų labai didelė.

35. Ką turite padaryti, kad žengtumėte pirmąjį tvirtą žingsnį? Giliai apmąstykite mano žodį ir po to melskitės su visu savo tikėjimu ir visais savo jausmais. Iš to pasiruošimo palaipsniui atsiras vidinė jėga, kuri pradės nuolatinę kovą su savo kūno apvalkalu. Dvasinė siela priešinsis materialiam kūnui ir bandys priversti išgirsti sąžinės balsą bei nutildyti kūno balsą.

36. Tokiu būdu dvasinė siela palaipsniui sugebės užimti savo vietą žmogaus gyvenime, o kai kartą atsigręšite atgal, pamatysite, kad tos kliūtys, kurios trukdė jums paimiti savo kryžių ir sekti paskui Mane, yra labai toli.

37. Argi mano mokymas jūsų neįkvepia, vaikeliai, argi mano žodis jūsų nesupažindina su tikrove, argi nesijaučiate, kad jūsų siela atgijo?

38. Atkreipkite dėmesį, kad mano Žodis jums nesuteikė nė vieno priekaišto ar papeikimo, jis tik šviesos kupiniais sakiniais ragino jus įvykdyti dvasinę misiją, kurią atsinešėte į Žemę, padėdamas jums suprasti, kad neturite netinkamai naudotis savo valios laisve; kad nei siela neturi kištis į kūno pareigas, nei kūnas neturi trukdyti sielai vykdyti jos misijos.

39. Tik mano mokymas galės jums duoti matą, kaip pasiekti tą sielos ir kūno harmoniją, ir vienintelį būdą, kaip jūsų Tėvo pasaulyje atlikti vertus darbus – mokinių darbus kelyje tapti Mokytojais.

40. Kada jūs nugalėsite šioje vidinėje kovoje?

41. Vieni dar net nepradėjo kovos, kiti yra pačiame kovos įkarštyje, o dar kiti – labai nedaugelis – nugalėjo kūną. Bet Aš matau ir kitus, kurie, nors ir pradėjo kovoti, tačiau leido nugalėti priešams, kuriuos nešiojo savyje, ir dabar eina keliais, kurie nėra mano.

42. Aš ir toliau jų ieškosiu, vis dar noriu, kad jie patys atrastų, kur yra tiesa ir gyvenimo esmė, o kur – iliuzijos, blizgučiai, apgaulė. Žinau, kad kai jie sugrįš pas Mane apdriškę, su kraujuojančia širdimi ir sumušta siela, man nebereikės jiems nieko aiškinti, nes jie apgavo patys save.

43. Kada jūs nustosite būti užsispyrę ir jįžulūs maži vaikai?

44. Ateikite prie mano stalo, ir kol pasistiprinsite mano Žodžio gėrybėmis, leiskite šviesai užpildyti jūsų sielą. Patirsite, kad po mano mokymo jūsų siela taps stipresnė, o „kūnas“ – lankstesnis ir paklusnesnis.

45. Mano mokymas praranda visą prasmę, jei jo netaikote. Jūs labai gerai žinote, mylimieji mokiniai, kad mano Įstatymo ir mano mokymo tikslas yra daryti gera, ir todėl tas, kuris juos nešioja tik atmintyje ar lūpose, netaikydamas jų savo darbuose, elgiasi priešingai pareigai.

46. Prieš išvykdami mokyti mano gyvenimo principų ir aiškinti jų turinį, turite pradėti laikytis mokymo, kurį Aš jums apreiškiau, mylėdami savo artimus, gyvenant dvasiniu gyvenimu ir sėdami savo kelią meilės darbais ir šviesa. Jei to nedarysite, jau dabar sakau jums, kad nesupratote spiritualizmo. Jis atskleidžia jums jūsų tikrąją prigimtį, per ją galite susidaryti aiškų vaizdą apie savo Tėvą ir pažinti save.

47. Tiesa, kad norėdami pasiekti dvasinį tobulėjimą, jums reikės tam tikro atsisakymo, pastangų ir pasiaukojimo. Tačiau jei jumyse pabudo troškimas aukštesnės egzistencijos, jei jūsų esybėje pradeda spindėti meilė arba jei atsirado troškimas dvasinio, jums, vietoj aukos ar atsisakymo, bus džiaugsmas atsikratyti visko, kas jumyse yra nenaudinga, žalinga ar bloga.

48. Kai mane išgirdote, jūsų sielos pabudo. Mat tai, ką išgirdote, nebuvo įprasta liturgija nei tas pats, vis kartojamas žodis. Mano mokymas padarė įspūdį jūsų sielai, todėl jūs visada ateidavote su troškimu sužinoti, ką Aš pasakysiu, ką Aš apreikšiu. Bet niekas neturėtų manyti, kad vien tuo, jog mane išgirdo ar išmoko mano žodį, jau įvykdė savo užduotį.

49. Tuo metu, kai Aš buvau žmogus Jėzuje, savo Žodį visada lydėdavau meilės darbais, kurie įsirašė į kiekvieną dvasią, kad kiekvienas, norintis sekti mano pėdomis, imtų mane pavyzdžiu Žodžio šviesoje ir darbų tikrumo.

50. Dabar gerai manęs klausykite, tauta, ir imkitės deramai bei ištikimai vykdyti mano Žodį. Matau, kad jūsų širdyse glūdi liūdesys, nes numatote, kad ne visos šios žmonių minios laikysis Įstatymo, kurį įrašiau į jūsų sielas. Tačiau sakau jums, kad šiandien, kaip ir „Pirmuoju laikotarpiu“, *tauta susiskaldys*.

51. Aš jums daug kalbėjau ir visiems nurodžiau vienintelį kelią. Todėl sakau jums: jei kai kurie iš mano vaikų man nepaklus, šiai tautai bus paskelbtas nuosprendis, kai ateis jūsų Tėvo valia nustatyta diena, kad šis apreikšimas pasibaigtų.

Šiuo metu Aš atėjau pas jus kaip Išvaduotojas, parodžiau jums kelią per dykumą – dvasinį „kasdienį darbą“ kovoje už išvadavimą ir išgelbėjimą – ir galiausiai pažadėjau jums naują Pažadėtąją žemę, kuri yra taika, šviesa ir palaima dvasiai.

Palaiminti tie, kurie iškeliauja ir seka paskui Mane šioje kelionėje, trokšdami išsilaisvinimo ir dvasingumo, nes jie niekada nesijaus apleisti ar silpni išbandymuose, kuriuos jiems atneša plačioji dykuma.

Deja tiems, kurie pažeidžia tikėjimą, kurie labiau myli pasaulio dalykus nei dvasinius – tiems, kurie ir toliau laikosi savo stabų ir tradicijų! Manydami, kad tarnauja *Man*, jie bus „faraono“, kuris yra „kūnas“, materializmas, stbmeldystė, pavaldiniai. Kas nori patekti į Pažadėtąją žemę, į Dvasios tėvynę, tas, keliaudamas per pasaulį, turi palikti gėrio pėdsaką. Eikite šiuo keliu ir nebijokite. Nes jei savo viltį sudėsite į Mane, neįmanoma, kad pasiklystumėte. Jei bijote ar neturite pasitikėjimo, tai jūsų tikėjimas nėra absoliutus, ir Aš jums sakau, kad tas, kuris nori sekti paskui Mane, turi būti įsitikinęs mano tiesa.

52. Aš jus visus laiminu, Aš jums atleidžiu, Aš jus suvieniju savo meile.

53. Įvertinkite save, kad savo sąmonėje turėtumėte absoliučią pasitikėjimą kiekvieno savo žingsnio tvirtumu.

54. Išnagrinėkite savo tikėjimą ir savo poelgius, kad žinotumėte, ar esate verti vadintis spiritualistais, ar dar kurį laiką turėsite palaukti, kol galėsite nešti šį vardą.

55. Daugelis iš jūsų vadinate save spiritualistais, nes tikite mano buvimu, kai aš apsireiškiu per žmogaus protą, ir nes dažnai būnate šalia, kad išgirstumėte mano žodį. Bet aš noriu, kad būtumėte spiritualistai, praktikuodami gėrį, suvokdami gyvenimo esmę, mylėdami artimus, garbindami Dievą per kilnų, vaisingą ir dorybingą gyvenimą.

56. Leiskite, kad mano Žodis jus pažadintų ir pakeltų, kad jis jums atskleistų visas dovanas, sugebėjimus, jėgas ir dorybes, kurias slepia jūsų dvasinė siela. Juk jūs priklausote tiems, kurie, nors ir nešioja savyje paveldėjimą, dėl savo nežinojimo laiko save vargšais.

Kai jūsų Viešpats pamatė, kad jūs gyvenate pasidavę materialiam gyvenimui, nors Jis jus apdovanojo dvasine šviesa ir dvasine malone, Jis atėjo pas jus, kad jus pažadintų ir pasakytų, jog neteisinga, kad jūs kenčiate dvasinį alkį ir troškulį, nors dieviškasis išminties šaltinis yra jūsų pasiekiamas, ir jį galima pasiekti dvasinio tobulėjimo keliu. Juk su šios eros pradžia tarsi ir jūs pradėtumėte kelionę.

Bet tikrai, sakau jums, viskas, ką jūsų siela nuėmė praeityje, yra patirties ir užgrūdinimo šviesa, padėsianti įveikti išbandymus ir pamokas, kurias atneša Trečiasis Laikas.

57. Aš traukiu jus prie Savęs, kad išmoktumėte mano pamokas. Visi esate laukiami prie mano katedros, būkite palaiminti, jūs, atkaklieji. Jūsų buvimas prie mano žodžio turi didelę reikšmę – tai jūsų troškimas priartėti prie Manęs.

Tik Aš vienas galėsiu jums atskleisti dovanas, kurias turite, ir padėti jums pajusti atsakomybę, kurią turite savo artimiesiems.

Dabar yra Teismo laikas, kiekvienos skolos apmokėjimo laikas, atlyginimo laikas.

58. Mano dieviškasis darbas yra Šviesa, kuri, apšviesdama žmones, juos apšviečia per Dvasią. Vieniems dieviškoji žinia pasieks tiesiogiai įkvėpimo forma, kitiems – per Žodį, perteiktą per mano mokinius, o dar kitiems – raštų forma, kurių puslapiuose glūdi mano mokymų prasmė.

59. Žingsnis po žingsnio ir palaipsniui žmonės pabus Dvasios gyvenimui. Jiems tai bus tarsi nauja egzistencija, tarsi jie pradėtų naują gyvenimą, kupiną pažadų, nusėtą nuostabių staigmenų ir apšviestą didžiausio idealo – Dievo – šviesos.

60. Taip, mylima tauta, Dievas yra sielų idealas, kai joms tenka pakilti. Nes pasakyti „Dievas“ reiškia tobulumą, harmoniją, išmintį, palaimą, šviesą, begalinę ramybę, meilę, amžinybę.

Kai siela ištrūksta iš išbandymų lydyklos, kai ji begalinėje aistrų jūroje kovojo su „kūnu“ ir su pasauliu, ji akimirka sustoja, kad apmąstytų viską, kas įvyko — kaip laivo avarijos auka, kuri, desperatiškai kovojusi su bangomis, pagaliau pasiekia krantą, įsikibusi į medžio gabalėlį — savo tikėjimo ir vilties simbolį — ir, pažvelgusi į vis dar audringą jūrą, sušunka:

„Laivas nuskendo, bet aš išsigelbėjau! Tebūnie palaimintas Dangaus Viešpats!“ Taip jaučiasi siela, kuri — tarsi nelaimės ištiktas žmogus po audros — sustoja, apmąsto, apžvelgia savo aistras, mato, kaip jos žemiškosios šlovės ir tuštybės nugrimzta į praeitį kaip nelaimės ištiktojo sugriautas laivas. Bet kai ji pastebi, kad joje užsidega tikėjimo šviesa, ji džiaugsmingai sušunka: „Tėve, aš Tau dėkoju, nes nepaisant tokių didelių kančių aš Tavęs nepamiršau!“

61. Tai yra sielos pabudimo valanda ir akimirka, kai prasideda jos pakilimas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 270

1. Palaiminti tie, kurie yra pasirengę mano apreiškimo paskutinę dieną. Nes tikrai sakau jums: jų siela dalyvaus mano naujojoje Vakarienyje. Ten jūsų siela, paskutinį kartą priimdama šią nematomą, tikrą duoną be raugo, sustiprės, pasisotins dvasingumu ir šviesa, dėl ko netrukus supras šio mokymo prasmę.

2. Kokia išskilmė vyrauja šią paskutinę valandą! Kiek daug šviesos spinduliuoja ant šios tautos!

3. Danguis karalystė priartės prie jūsų sielos su savo amžinu kvietimu joje apsigyventi. Didžiosios, stipriosios dvasios, šviesos dvasios, tikrieji išminčiai Dvasiniame karalystėje, bus ten esančios tomis akimirkomis.

4. Taip pat bus čia ir kelio pradininkai, pranašai, kurie kitomis epochomis nešė dieviškus pranešimus į Žemę. Nes mano Žodis buvo skirtas visoms sieloms, nesvarbu, ar jos yra įsikūnijusios, ar laisvos nuo materijos.

5. Tos būtybės bus begalinių gyvenimo pasaulių, esančių visatoje, atstovai ir dalyvaus paskutinėse mano apreiškimuose, kurie šiuo metu vyksta šia forma.

6. Ką jos pamatys tarp šios tautos? Ką jos atras? Tik Aš vienas tai žinau. Tačiau Aš įpareigoju jus „budėti“ ir melstis, kad priklausytumėte tiems, kurie sėda prie stalo – tiems, kurie valgo ir verkia su Mokytoju, tiems, kurie valgo ir geria Danguis duoną ir vyną. Neateikite prie stalo, kol darote išdavystes, nes tada būsite buvę su Manimi tik iš išorės. Nes iš tikrųjų jūsų sąžinė neleis jums džiaugtis savo Tėvo buvimu.

7. Ar žinote, kodėl Aš taip jums kalbu? Nes Aš žinau, kas įvyks, nes Aš jus puikiai pažįstu ir žinau, kurie Mane išsižadės, o kurie Man bus ištikimi, nes studijavo Mano Žodį, ir kurie nuklys, nes niekada neišsiaiškino Mano veiklos esmės.

8. Vieniems rūpėjo tik mano Žodžio prasmė, ir jie visada troško savo sielos pažangos bei tobulėjimo, o kiti labiau mėgo išorinį kultą. Taip pat – kol pirmieji džiaugėsi, kai gaudavo pamokymus apie dvasingumą, – kitiems trukdė tai, kad buvo minimos jų klaidos.

9. Tik aš vienas žinau, kurie turės atsiskaityti prieš mane už viską, kas turėjo būti paskelbta per mano atstovus, bet buvo nuslėpta.

10. Supraskite, tauta: šiuo „Trečiuoju laikotarpiu“ jūs, kaip liudininkai, patyrę šį dieviškąjį apreiškimą, turite užduotį visiškai ištikimai ir teisingai skleisti šią žinią. Jūs esate pašaukti ir išrinkti nešti žmonijai Gerąją Naujieną, mokyti savo artimus dvasinio kelio – vienintelio, kuris veda jus į taiką, į tikrąją šviesą ir į visapusišką brolystę.

11. Aš skyriau jums daug laiko, kad jus mokyčiau. Tačiau kadangi vėliau atėję mane girdėjo tik nedaug, palieku jiems užrašytą savo Žodį, kad jie jame ieškotų dieviškosios prasmės ir visi pasiektų tą patį supratimą bei tą patį dvasingumą.

12. Jei eisite šiuo keliu, neturėkite jokio kito idealo, išskyrus savo sielos tobulėjimą – tobulėjimą, kurį galite pasiekti taikydami mano mokymą, gyvendami pagal mano nurodymus, skirdami savo buvimą nuolatiniam pareigų vykdymui, tarnaudami savo artimui, dieviškiesiems įstatymams ir žmogiškiesiems įstatymams.

13. Jūs jau daug kovojote dėl savo materialaus gyvenimo. Dabar atėjo laikas dirbti sielos labui.

14. Abiejų pastangų pobūdis yra skirtingas. Nes nors žmogiškoji kova yra savanaudiška, nes ji vyksta dėl savęs pačios, dvasinė kova turi būti visiškai nesavanaudiška; jūs turite savo kelią sėti meile ir gailestingumu, nesitikėdami atlygio.

15. Stenkitės taip įsigilinti į mano mokymus ir juos suprasti taip, kad suvoktumėte: aukšto, tyro ir dvasinio gyvenimo praktikoje glūdi didžiausi pasitenkinimai, didžiausios džiaugsmo akimirkos, tikrieji ir amžini triumfai.

16. Kai siela pakyla virš pasaulio materializacijos ir kūno nepaklusnumo, ji žvelgia į gyvenimą per tiesos šviesą. Tik tada ji atranda tai, kas yra tikra, ir tai, kas yra klaidinga.

17. Man malonu, kai mano vaikų sielose viešpatauja ramybė, ir mane džiugina, kai žmogaus širdis patiria džiaugsmą. Aš noriu tik to, kad jūs siektumėte to, kas tikra, ir tam Aš savo Žodyje duodu jums priemones.

18. Iš tiesų sakau jums: palaiminti tie, kurie nepriprato prie mano Žodžio. Tebūnie palaiminti tie, kurie laikosi mano nurodymų ir juos gerbia. Nes būtent jie liudys mano darbą. Būtent jie su meile atsakys į tą meilę, kurią Aš jiems parodau savo Žodyje. Būtent jie jaučia užuojautą ir dėkingumą tiems, kurie vis labiau atiduoda savo gyvenimą šiai tautai.

19. Bet kiek daug yra tų, kurie priprato prie mano skelbimo! Jie dalyvauja mano pamokymuose kaip tie, kurie lanko apeigas ar laikosi tradicijos, o tai nėra elgesys, kurio Aš tikiuosi iš savo tautos.

20. Dar neatėjo tas metas, kai jūs visi dvasiniu požiūriu suvoksite mano darbą. Atkreipkite dėmesį, kad – nors kai kurie iš mano „darbininkų“ tampa vis nuolankesni ir dosnesni, kai Aš jiems suteikiu gėrybių, – kiti tampa išdidūs ir savanaudžiai, manydami, kad vis labiau pranoksta savo brolius ir seseris.

21. Pirmieji veikia tyliai, nuolankiai, dvasinio vidinio gyvenimo dvasia. Pastarieji negali būti patenkinti, jei negyvena apsupti pataikavimo, pagyrimų ir garbės, ir džiaugiasi savo mažų ir silpnų brolių bei seserų

pažeminimu. Šie nėra mano mokiniai, nes niekada mano mokymo pavyzdžiai, mano mokymas ar mano apreiškimai jų nemokė tokio elgesio.

22. Tiems iš jūsų, kurie susikūrė tokį pjedestalą, Aš su meile sakau, kad turite nuo jo nusileisti – iš įsitikinimo, iš atgailos – jei nenorite, kad rytoj jus nuverstų tie patys, kurie šiandien jus pakėlė, kaip visada nutikdavo žmonėms, kurie atsisdavo ant netikros galios sosto, kad iš jo pažemintų savo artimuosius.

23. Tiems iš jūsų, kurie nuolankiai dirbo, su meile sėdami palaimintą dvasinės geradarystės sėklą, sakau jums, kad turite toliau sėti, kad ir toliau rinktumėte kenčiančiųjų ašaras, kad ir ateityje neštumėte šviesą į tamsos, nežinojimo, ydos ir sumaišties kelius. Tai yra kelias, tai yra Jėzaus „darbininko“ misija.

24. Noriu, kad vieni kaip ir kiti būtų suvienyti mano darbe – susieti tikėjimu, vieningi dvasiniame tobulėjime, einantys tuo pačiu keliu, nešdami tą pačią kryžiaus naštą.

25. Neskelbkite pasauliui, kad esate dvasinio tobulėjimo meistrai, net nesakykite, kad esate mokiniai. Tačiau pasirūpinkite, kad jūsų darbai kuo tiksliau atitiktų mano tiesą, tada jie liudys už jus.

26. Sunkiomis gyvenimo valandomis, didžiųjų išbandymų metu, šaukitės Manęs dvasia, nesukeldami išorinio niekieno dėmesio, ir Aš leisiu jums pajusti savo buvimą ir savo galią.

27. Mano valdos yra begalinės. Kaip kas nors gali tikėti, kad jos apsiriboja tomis susirinkimų vietomis, kuriose jūs klausotės mano Žodžio?

28. Mano veiklos laukai driekiasi po visą žemę, kur pagal mano valią gyvena žmogus ar egzistuoja siela. Mano dirbama žemė driekiasi už šio pasaulio ribų ir apima visas gyvybės sferas, kuriose yra troškimas šviesos, taikos, dvasinės kultūros, apvalinimo ir tobulėjimo.

29. Leiskite savo vaizduotei išsiplėsti, leiskite savo protui ištrūkti iš rato, į kurį jis pats save uždarė, ir savo sielai išsilaisvinti iš tų grandinių, kuriomis ją pavergė kūnas, kad ji galėtų regėti Begalybę ir pasisotinti Amžinybe.

30. Artėja laikas, kai žmonės ateis pas jus, norėdami gilintis į šį mokymą. Tuomet nebus jokio nuopelno tame, kad jūs jiems parodysite Mano Žodį, siekdami apsiginti, nes jis, kadangi kilęs iš Manęs, savo prasmės atžvilgiu yra tyras ir tobulas. Nuopelnas bus tada, kai jie, tyrinėdami jus, mano tautoje atras paprastą ir tyrą gyvenimą – vyrus ir moteris, kurie moka dalį savo laiko skirti gailestingumo praktikai, kurie savo gyvenimo kelyje palieka paguodos ir šviesos pėdsaką. Tai bus gyvas liudijimas, kurį turite duoti pasauliui – liudijimas, duodamas darbais, o ne žodžiais.

31. Žinoma, žodžio dovana turi pražysti jūsų lūpose, kad sujaudintų jūsų artimųjų širdis. Tačiau būtent darbai turi patvirtinti kiekvieną jūsų žodį.

32. Ar manote, kad mano Antrojo Laiko mokiniai tenkinosi tik tuo, kad kartodavo tai, ką išgirdo iš savo Mokytojo? Ne, tauta. Tiesa, šviesa gausiai liejosi į žodį, kuris sklido iš jų lūpų. Bet jų darbai, jų poelgiai buvo tokie pat gausūs kaip ir jų žodžiai. Todėl jų sėkla buvo vaisinga ir derlinga.

33. Todėl Aš jums sakau: atgaivinkite savo sielas mano žodžiu, o žmonės. Dar kurį laiką galite mėgautis šia malone. Padarykite savo širdis skrynia, kurioje saugosite visą mano mokymų esmę, o jūsų siela tebūna skrynia, kurioje bus saugoma mano išmintis.

34. Jau artėja diena, kai šios lakštingalos nebečiulbės šio medžio šakose, ir Aš nenoriu, kad vėliau jūs verktumėte dėl neišnaudoto laiko.

35. Kai ateis valanda užbaigti šį apreiškimų laikotarpį, Aš būsiu jums davęs viską, ko jums reikia jūsų dvasinei kelionei. Nieko jums netrūks.

36. Aš aprūpinau jus Šviesos ginklais, kad galėtumėte pasipriešinti šiam mano paskelbtam laikui, kai – kaip jau sakiau jums – žmonės bandys sunaikinti tikėjimą savyje, kai meilė Dievui bus puolama kaip niekada anksčiau. Bet Aš palieku jums šią Gyvenimo duoną, kad galėtumėte atnešti balzamą tiems, kurie alksta Šviesos, kad išgydytumėte kūno ir sielos skausmą – galią sustabdyti tuos, kurie nuklysta nuo tikrojo kelio.

37. Pasiruoškite, kad šie laikai jūsų neužkluptų netikėtai. Nes jei užmigtumėte, skausmingi įvykiai išplėš jus iš miego. Tada negalėsite galvoti apie kitus, galvosite tik apie save, daugiausia apie savo vaikus, tėvus, sutuoktinius ar brolius ir seseris. Tačiau Aš noriu, kad pamirštumėte save, kas esate ir ką turite, kad jūsų siela galėtų atsiduoti savo aukščiausajai užduočiai – mylėti Dievą savo artimuose.

38. Aš noriu, kad mylėtumėte savo artimus taip, tarsi juos pažintumėte, ir užtektų žinoti, kad jie egzistuoja.

39. Susivienykite, kad sudarytumėte stiprią tautą – Naująjį Izraelį, kuris, vedamas dieviškojo mano taikos pažado, žingsnis po žingsnio eidamas mano Įstatymo šviesiu keliu, sugeba prasiskinti kelią per persekiojimus, išbandymus ir pasipriešinimus.

40. Jūs esate tauta, tiek dvasine prasme, tiek pagal kraują, kuri kovoja už taiką ir savo laisvę, kuri patyrė daug priespaudos, pagundų ir pažeminimų. Iš tiesų, sakau jums, būtent per šį tokį kartų kančios taureę jūsų sielos buvo išgrynintos ir užgrūdintos.

41. Neleiskite mirti Šviesos, laisvės ir taikos idealui. Turite suprasti, kad šis dvasinis kelias, kurį Aš jums rodom, tikinčiuosius ir geros valios žmones saugiai nuves į tikslą.

42. Kai mano teisingumas visiškai atsiskleis pasaulyje, jis padės jums liudyti, atversti ir išlyginti kelius.

43. Žmonijos troškulys tiesai taps labai didelis, ir jai turi būti duotas mano mokymo kristalinis vanduo, kad ji nepražūtų. Visada turėkite omenyje, kad šių laikų žmonės dėl savo dvasinio išsivystymo jau nebegali būti apgaudinėjami, kad pasaulis ruošiasi visiškai atverti akis šviesai, kad pasakytų: „Tai yra gėris, o tai – blogis, tai yra šviesa, o tai – tamsa“, ir jis nebenori eiti kreivais keliais, nei pasiklysti apeigose ir tradicijose.

44. Žmonija jau nuėjo ilgą patirties, valios laisvės, nepaklusnumo ir blogio kelią ir artėja prie savo tikslo, kur ji atvyks sutrikusi, bet kur ji taip pat patirs, kaip joje užsidega šviesa.

45. Dvasia kovos su tamsa kaip aštrus Šviesos kardas ir neleis sielai pasiklysti, o kai ji nurims ir galės pažvelgti į savo praeitį bei ją įvertinti, jos protą prabėgs daugybė vaizdų, kurie ją padrąsins niekada daugiau neatsigręžti atgal.

46. Šiais momentais mano Žodis švies kaip švyturys audringomis naktimis ir apšvies nuklydusiojo kelią.

47. Ar būtų teisinga, jei iki to laiko jūs nebūtumėte pasiekę reikiamo pasirengimo?

48. Jūs žinote, kad nebūtinai esate reikalingi žmonijos dvasiniam išgelbėjimui. Bet kas tada taptų iš jūsų misijos?

49. Aš viską galiu padaryti ir be jūsų. Tačiau ką galėtumėte Man atsakyti, jei Aš jus pašaukčiau?

50. Mokiniai: Pasimeldę, prisiminkite savo atsakomybę ir įvertinkite savo misijos svarbą. Jūs ją labai gerai žinote, nes Aš jums apie ją išsamiai kalbėjau.

51. Aš ateinu pas jus, kad padrąsinčiau jus meilės ir išminties žodžiais. Jūs esate didžiųjų įvykių išvakarėse. Aš jums pranešiau, kad 1950 metais pasaulis bus sukrėstas. Šie įvykiai pažymės paskutinį mano apreiškimo metą ir mano atsisveikinimą, kad žmonės, jei jiems tai rūpi, norėdami išsiaiškinti mano apreiškimo tikrumą ir jį lydinčias aplinkybes, atrastų, jog tiek mano apreiškimo pradžioje 1866 metais, tiek jo pabaigoje 1950 metais dangus, gamta ir žmogaus gyvenimas buvo sukrėsti.

52. Mąstykite apie rytojaus pasaulį, mylima tauta, apie žmones, kurie su baime ieškos mano buvimo ženklų. Atminkite, kad jūs, kaip ištikimi liudytojai, liksite čia, kad liudytumėte viską, ką matėte ir išgirdote iš Manęs.

53. Kaip mano mokymas buvo išsamus, taip ir jūsų liudijimas turės būti toks, kad nepaliktumėte nė menkiausios abejonės ar klaidos nė viename iš jūsų artimųjų.

54. Įsidėkite giliai į širdį, kad tai neturi vykti per išorinius ir įspūdingus poelgius, kuriais bandysite įtikinti savo artimus – tai turi vykti per mano mokymo dvasinę esmę.

Žinoma, jūs galėtumėte padaryti įspūdį tiems, kurie, trokšdami paguodos, ateina su savo kančių našta ir, trokšdami rasti savo skausmo palengvėjimą, net nekreips dėmesio į tai, koku būdu jie gauna tą balzamą. Tačiau turėkite omenyje, kad jie atvers akis ir supras, jog balzamas, kurį „darbininkai“ gavo iš Manęs, jiems nebuvo perduotas visiškai grynas. Iš tiesų, sakau jums, tokiu būdu pasėta sėkla duos daug nevaisingų vaisių.

55. „Darbininkas“, kuris savo darbą grindžia tikros, teisingai suprastos labdaros vykdymu – tas, be to, kad palengvina kūno ligas, uždega tikėjimo Dievu šviesą ir perteikia dvasinės žinias, — tas, kuris pamiršta save ir keletą akimirkų skiria tarnystei savo artimui, savo artimiesiems leis pajusti spiritualizmą, savo darbais leis pajusti mano buvimą, ir dėl to jo laukas bus derlingas, o derlius — geras ir gausus.

56. Turiu priminti jūsų sielai jai patikėtą misiją, kad neapgaušinėtumėte savęs, kad iš anksto išnagrinėtumėte savo ketinimus, savo darbų tikslą, ir kad suprastumėte, koks gali būti jūsų gaunamas rezultatas.

57. Jūs esate mano mokiniai ir turite gyventi budriai, kad išgirstumėte sąžinės balsą prieš atlikdami bet kokią darbą. Tada nustatysite tikslą, kurį norite pasiekti anapus šio gyvenimo, suvokdami, kad čia turite tik kaupti nuopelnus, kad taptumėte verti gyventi Šviesos pasauliuose.

Ką gi reiškia, kad kiti su jūsų pagalba pasiekia tikslą anksčiau už jus? Jūsų nuopelnai bus tuo didesni, nes tai reiškia, kad galvojote daugiau apie juos nei apie save.

58. Dvasininko gyvenimo kelias yra sunkus. Nes tas, kuris, gavęs mokymą, savyje slepia neapykantos jausmus, savanaudiškumą, veidmainystę ar piktą valią, negalės teisėtai vadintis šio mokymo mokiniu.

59. Dvasininkas turi turėti ramybę, tikėjimą, meilę artimui, atleidimą, šypseną, supratimą, atlaidumą ir švelnumą, kad galėtų juos suteikti kaip balzamą tiems, kurie kenčia. Kita vertus, jo širdyje turi būti uolumas, jėga ir griežtumas tiems, kurie iškraipo tiesą, ją slepia ar išduoda.

60. Aš duodu jums gryną sėklą ir siūlau paruoštus laukus, kuriuose ją pasėti. Todėl nėra jokios priežasties, kad grįžę man atneštumėte prastą derlių.

61. Pasinaudokite mano žodžiu ir rimtai jį apmąstykite, tada pajusite, kaip jis tampa subtilia dildele, kuri įsiskverbia į jūsų esybės paslaptis ir jūsų širdyje pradės išlyginimo darbą.

62. Supraskite, tauta, kad mano šauksmas nuskambėjo tam, kad paskelbtų ir užduotį, kurią turite įvykdyti žemėje. Jūsų dvasia jau žinojo,

kam ji buvo pasiūsta, bet dar trūko, kad ir jūsų materialioji prigimtis priimtų šį apreiškimą, kad ji būtų pasirengusi bendradarbiauti su dvasia ir abi sudarytų vieną esybę bei vieną valią.

63. Išgirdę šiuos apreiškimus, ar kas nors iš jūsų galėtų atsisakyti savo misijos? Ar jūsų dvasia galėtų pabėgti ir atsisakyti kovos? Būtų vaikiška bėgti nuo savo pačių likimo ir pabėgti nuo savęs. Kokią vietą šitame pasaulyje ar kituose pasauliuose galėtumėte rasti, į kurią nepasiektų mano balsas? Nė vienos. Nes mano balsas yra jūsų šviesa. Be to – kas galėtų išvengti šio išbandymų laikotarpio? Į bet kurią vietą, į kurią pasitrauktumėte, jus pasivytų apvalymas.

64. Iš tiesų, sakau jums, saugumą ir ramybę galėsite rasti tik vykdydami ir laikydamiesi Įstatymo, kurį jums patikėjau. Nuopelnai, kuriuos jūsų siela įgyja meilės kelyje – gailestingumas ir brolystė – jūsų žmogiškajame gyvenime atsispindės kaip ramybė, ramybė, pasitikėjimas ir sveikata.

65. Pirmuoju laikotarpiu tauta sudarė sandorą su savo Viešpačiu ir prisiekė laikytis Įstatymo. Šiandien Aš nenoriu, kad jūs prisiektumėte – Aš noriu, kad jūsų noras sekti Manimi būtų spontaniškas, kad jūsų įsipareigojimas kiltų iš meilės.

66. Šiuo metu mačiau, kaip visos bendruomenės susirinko ir sudarė vieną minios masę, kad paminėtų tą datą, kai ši tauta man prisiekė paklusnumą ir vienybę. Tačiau klausiu jūsų: ar laikėtės savo priesaikos? Ar buvote paklusnūs mano nurodymams ir susivienijote? Ne, tauta, jūs nesilaikėte savo priesaikos, jūsų priesaika buvo niekinė. Tada kam gi jūs minite tą datą? Man būtų daug mieliau matyti jus fiziškai atskirtus, net jei jūs niekada nesusivienytumėte, kad paminėtumėte tas tradicijas, bet vietoj to matyti jus dvasiškai susivienijusius, vienodai praktikuojančius mano mokymą ir laikantis mano žodžio. Tada jūs būtumėte susivieniję mano darbe, ir jūsų vienybė būtų stipri iš meilės ir nuoširdumo, be būtinybės vykdyti vien dėl to, kad savo sieloje nešiojate priesaikos naštą.

67. Aš noriu, kad, kai Naujoji Izraelio tauta pakils man sekti, jos sandora būtų pagrįsta meile ir tikėjimu.

68. Ar suprantate, kodėl Aš panaikinu visas jūsų tradicijas? Nes, stengdamiesi jų laikytis, pamirštate tikrąją savo gyvenimo prasmę, kuri yra laikytis (Meilės) Įstatymo.

69. Sakau jums, kad jei nesusivienysite ir neatleisite vieni kitiems, kol baigsis mano apreiškimas šiuo laikotarpiu, jūs net neįsivaizduojate, kokie išbandymai jus sukrės ir primins jums jūsų klaidas bei nesutarimus.

70. Matau, kad pripratote prie mano žodžio ir kad užsikimšate ausis, kai aš su jumis kalbu priekaištaujančiu ar barančiu tonu, ir pasitikite, kad netrukus aš jums atleisiu ir kalbėsiu su jumis su begaline meile.

71. Ach, tauta, tu nenorėjai išsaugoti sėklos ir trokšti tik malonumo valgyti vaisių! Kas iš tavęs taps, jei tau trūks mano žodžio? Ar tada sugalvosite kokį nors būdą, kaip užpildyti savo tuštumą?

Ne, tauta, nebandyk apgauti savęs, geriau jau dabar saugok mano Žodį savo širdyje, kaupk jį, ir kai vieną dieną nebeturėsi mano apreiškimo, tapsi neišsenkančio išminties lobio, sveikatos ir taikos šaltinio, neišsenkančio palaiminimų šaltinio savininku.

72. Kuo labiau artėja paskelbta diena, kai jūs jo jau nebegirdėsite, tuo aiškesnis tampa mano Žodis. Kai kurie iš mano Žodžio nešėjų pasiekė brandą, ir kaip atlygį už jų bei tautos pasirengimą Aš skleidžiu savo Žodį, kupiną aiškumo ir paprastumo.

73. Anksčiau buvo būtina kalbėti jums vaizdingai, nes žodžio nešėjai sugebėjo kalbėti apie gilius mano tiesos mokymus tik tokia forma. Už kiekvienos parabolės ar vaizdinio slėpėjo kažkas dieviško ar paslaptingo, ko žodžio nešėjas negalėjo išreikšti.

Vėliau, kai jo dvasinis tobulėjimas ir pakilimas leido jam suvokti savo užduotį, vaizdinga prasmė išnyko iš jo lūpų, nes jo protas dabar sugebėjo išreikšti Aukštąjį paprastą kalbą, suprantama visiems protui ir visoms sieloms.

Tebūnie mano ramybė su jumis!

Mokymas 271

1. Aš laiminu tave, tauta, ir tavyje laiminu būsimas kartas.
2. Matau, kad užsikrėtėte pasaulio ligomis, kad susirgote kaip ir visos silpnos būtybės. Bet Aš jus apvalysiu, nes jūsų laukia didelė, kilni ir sudėtinga dvasinė misija, kurią turėsite įvykdyti.
3. Savo žodyje Aš pavadinau jus „Izraeliu“, ir kai išgirdote šį vardą, sudrebėjote nuo atsakomybės naštos, kurios nešti niekada nebuvote įsivaizdavę.
4. Šis vardas jus pažadino, ir nuo tada jūs nustojote maitintis nepadoriais, žalingais ar blogais malonumais, kad širdį ir sielą išlaikytumėte turiningu, sveiku ir tyru maistu.
5. Žemas aistras jūs palaipsniui keičiate tikra meile, beprasmiškus malonumus atsisakote vardan dvasinio pasitenkinimo, ir visa tai, kas yra atsinaujinimas ir apvalymas, suteikė jūsų širdžiai jautrumą ir leido jūsų gyvenime pradėti atsiskleisti miegantiems dvasinės sielos sugebėjimams.
6. Kai mano Žodis pasiekė jūsų protą, tarsi saulės spindulys, apšviečiantis dvarą, jūs pagaliau supratote, kad jūsų siela gali maitintis tik meile Tėvui ir savo artimiesiems.
7. Taip palaipsniui šviesa prasiskverbia į šią tautą, kuriai lemta pradėti dvasinio atgimimo erą. Todėl sakau jums, kad, kai kartą laimėsite šią kovą su savimi, neturėtumėte žengti nė vieno žingsnio žemyn, neturėtumėte trauktis atgal.
8. Kai pradėsite nebejausti savo pačių skausmų, o vietoj to pajusite svetimus kentėjimus, žengsite dar vieną žingsnį mano mokymo keliu.
9. Dabar atėjo tie laikai, apie kuriuos žmonijai pranašavo pranašai, kai skausmas taps labai kartus, kad vėliau praeitų ir pamažu virstų taika.
10. Dauguma žmonių nieko nežino apie mano atėjimą ir mano buvimą kaip Guodėjo Dvasios, tačiau savo širdyje jie kažką nujaučia ir laukia manęs.
11. Ši tauta čia ruošiasi suteikti žmonėms tikrumą apie mano naują apreiškimą. Štai kodėl Aš išlieju savo šviesą ant jūsų sielų.
12. Nebebūkite nepastovūs, tauta, nebeturėkite abejonių ir nebūkite nepaklusnūs! Leiskite tikėjimui ir pasitikėjimui užvaldyti visą jūsų esybę.
13. Nebėkite nuo gyvenimo išbandymų, nes jie yra pamokos, kurias turite išmokti. Žinokite, kad šiuo metu esate pasiūsti, kad apvalytumėte savo sielą, vykdydami aukštą, kilnią ir vertingą misiją.
14. Neatidėliokite savo užduoties įvykdymo vėlesniam laikui, teigdami, kad šiandien yra per daug kliūčių, kad galėtumėte sekti paskui Mane – kad vėliau palauksite, kol rytojaus saulė visiškai apšvies jūsų kelią, kad tada galėtumėte išeiti į kovą.

15. Pažvelkite, kaip Dieviškosios Dvasios šviesa be perstojo spinduliuoja ant jūsų sielos, kad neleistų jums nugrimzti ar užmigti.

16. Kartais Aš jus nustebinu jūsų meditacijų tyloje klausimu, kodėl tenka tokios didelės pareigos žmonijai. Tačiau Aš jums sakau, kad jūsų klausimas kyla iš to, jog jūs nežinote savo dvasinės praeities, o dėl to – ir skolų, kurias turite savo artimiesiems.

17. Kai jūsų atsakomybės prieš Žemės tautas įsitikinimas bus visiškai tvirtas, su didele meile prisiimsite savo kryžių ir džiaugsmingai kopsite į savo dvasinio pakilimo kalną.

18. Jūsų atmintyje gali būti ištrinta jūsų sielos praeitis, ji gali būti pamiršusi ankstesnius gyvenimus, bet Gyvenimo knygoje, kurioje Dievas viską užrašo, niekas nugrimzta į praeitį, niekas neištrinama ir niekas nepamirštama. Ten viskas yra dabartis ir amžinai gyva.

19. Toks yra Tėvo teisingumas: tobulas, kupinas meilės.

20. Jei žmogus nuklysta ir nugrimzta į pasaulio purvą, Viešpats parodo savo gailestingumą ir išgelbėja sielą. Jei manote, kad jūsų darbai žemėje negrįžtamai sugadino jūsų viltį į amžinąjį gyvenimą, Amžinasis Teisėjas suteikia jums naują galimybę atitaisyti savo klaidas ir taip, pasitelkdami pastangas, valią ir atkaklumą daryti gera, pasiekti išgelbėjimą.

21. Dabar jūs turite šią palaimingą progą apmąstyti visa tai ir stengtis įvykdyti savo misiją, kad — kai sugrįšite į tą „slėnį“, iš kurio sielos išvyksta apsigyventi materialiajame pasaulyje, — atvyktumėte be neįvykdytų užduočių ir misijų ir vietoj to galėtumėte patirti tikrą džiaugsmą, nugalėję to kūno apvalkalą, kuriame gyvenote, menkumą ir nepatogumą.

22. Jūsų siela yra budri kaip niekada anksčiau. Todėl sakau jums, kad esate atsakingi už žingsnius, kuriuos žengiate šiuo metu, nes laikotarpis, per kurį daviau jums savo mokymus, buvo labai ilgas, o žodis, kuriuo perteikiau jums savo pamokas, buvo labai išsamus.

23. Nepamirškite, kad pagunda labiausiai apgaubia jus iškilmingiausiomis akimirkomis ir svarbiausiomis valandomis, kai širdis susilpnėja, drąsa menkėja, o abejonės, netikrumas ir neryžtingumas ima viršų.

24. Įkvėpkite iš mano darbo tyrumo, paklauskite savęs, kas labiausiai patinka jūsų Tėvui, ką šiuo metu darote gerai, o ką – blogai.

25. Išnagrinėkite savo pačių darbus, prieš vertindami svetimus, ir pamatysite, kad atsiskleis begalė netobulumų, kurių jūsų akys, dėl studijų ir meilės trūkumo, nepastebėjo.

26. Išmeskite iš savo tarpo viską, kas ten yra fanatizmo, stabmeldystės, prietarų, materializmo ir nereikalingų, beprasmiškų kulto veiksmų. Tai bus

tarsi valytumėte žemę nuo piktžolių, kad po to ją apsėtumėte gražiu kviečiu.

27. Pasinaudokite laiku, kuris jums dar liko, kad išklausytumėte mano mokymą, kad jis jus pripildytų šviesos ir malonės, kad žengtumėte tvirtą žingsnį link dvasingumo – žingsnį, kurio nepadarėte, nes toliau gyvenote kulte, kupiname materializmo ir klaidų.

28. Iki šiol jums trūko tikėjimo, kad galėtumėte atsikratyti savo figūrų, apeigų ir simbolių ir ieškoti Manęs dvasiškai Begalybėje. Jums trūko drąsos būti dvasininkais, ir jūs sugalvojote savotišką tariamą dvasingumą, už kurio slepiate savo materialistinį mąstymą ir savo klaidas.

29. Aš noriu, kad būtumėte ne veidmainiai, o nuoširdūs ir mylintys tiesą. Todėl Aš kalbu su jumis kuo aiškiausiai, kad jūs iš esmės išvalytumėte savo gyvenimą ir pasauliui parodytumėte šio darbo tiesą. Vadinate save dvasininkais? Tuomet būkite jais iš tikrųjų. Nekalbėkite apie mano mokymą, kol darote visiškai priešingą dalyką, nes tuomet savo darbais tik supainiosite žmones.

30. Visų pirma suvokite, kas yra mano darbas – ką reiškia mano įstatymas, kokia yra jūsų užduotis ir kaip ją turite vykdyti, kad – jei savo kelyje neturite vadovo, verto nukreipti jūsų žingsnius – vadovautumėtės sąžine ir pažinimu, kurį įgijote iš mano mokymo. Taip jūs negalėsite niekam priskirti atsakomybės už kokį nors žingsnį šalia ar klaidą.

31. Taip pat sakau jums: jei tas, kuris savo patarimais nukreipia jūsų dvasinius žingsnius, elgiasi pagal mano įstatymą, turite ištikimai juo sekti, nes jis pasirodė esąs vertas jūsų pasitikėjimo.

32. Kai ateis valanda reikalauti iš šios tautos atskaitomybės, mano balsas pasieks kiekvieną sielą su tuo pačiu teisingumu, nes mano Žodis buvo išgirstas visų vienodai. Tada niekas neturėtų sakyti: „Viešpatie, patrauk atsakomybėn tuos, kurie žino daugiau, o mums, kurie tik darėme tai, ką jie mums nurodė, atleisk.“

33. Ar manote, kad vaikas, matydamas blogą pavyzdį iš savo žemiškojo tėvo, kuris yra ištvirkęs ar piktas, padaro klaidą, jei neseka jo gyvenimo būdu? Arba ar manote, kad vaikas privalo eiti savo tėvų pėdomis?

34. Iš tiesų, sakau jums, sąžinė ir protas turi būti tie, kurie veda jus teisingu keliu.

35. Tačiau kadangi jūs nutolstate nuo blogo kelio, kurį jums nubrėžė tie, kurių pareiga yra vesti jus per gyvenimą, neturėtumėte jų nepaisyti ar nustoti mylėti – atvirkščiai. Iš tos vietos, kur rasite išgelbėjimą, turite iš savo pusės daryti viską, kad padėtumėte tiems, kurie nuklydo nuo teisingo kelio. Tai reiškia, kad jūsų gailėstingumas ir meilė niekada neturi pasikeisti.

36. Mėginkite visiškai suvokti mano žodį, mylimieji mokiniai, kad, kai jus užklups išbandymai, jūsų nekankintų abejonės.

37. Materializmas sielos vystymuisi kelia milžinišką kliūtį. Prieš šią sieną žmonija sustojo.

38. Jūs esate pasaulyje, kuriame žmogus sugebėjo išplėtoti savo protinius sugebėjimus, taikydamas juos materialiojo pasaulio mokslui. Tačiau jo gebėjimas vertinti dvasinio pasaulio egzistavimą vis dar yra ribotas, o jo supratimas apie viską, kas nepriklauso vien tik materijai, yra atsilikęs.

39. Šis amžius, kuriame gyvenate, turi du aspektus: vienas – proto vystymasis, kitas – dvasinis sąstingis.

40. Iš tiesų dieviškoji šviesa spinduliuoja ant proto gebėjimų, ir todėl iš jų kyla mano didžioji įkvėpimo jėga, kurios vaisiai stebina žmoniją; nes protas dabar trokšta laisvės ir žinių plėtros. Žmogus gilinasi į gamtos tyrimus, jis tyrinėja, atranda, džiaugiasi, stebisi, bet niekada nėra neryžtingas. Tačiau kai tik jame kyla mintis išsiaiškinti santykį su dvasiniu pasauliu, su tiesa, kuri glūdi už jam žinomos materijos ribų, jis tampa bailus, bijo žengti į nežinomybę, į tai, ką laiko draudžiamu, į tai, kas (jo nuomone) priklauso tik aukštoms ir Dievo paslapčių tyrinėjimui vertoms būtybėms.

41. Čia jis pasirodė esąs silpnas ir kvailas, nesugebantis valios jėga įveikti jį slepiančių prietarų. Čia paaiškėjo, kad jis yra iškreiptų aiškinimų vergas.

42. Žmogaus intelekto išsivystymas niekada nebus visiškas, kol jis nebus išvystytas ir dvasiniame lygmenyje. Supraskite, koks didelis yra jūsų sielos atsilikimas, nes jūs buvote pasišventę tik žemiškojo gyvenimo pažinimui.

43. Žmogus yra kitų valios vergas, prakeikimų, pasmerkimo ir grasinimų auka. Tačiau ko tuo buvo pasiekta? To, kad jis atsisakytų visų savo troškimų suvokti ir pasiekti aukščiausią žinią, kurią žmogus turėtų turėti; to, kad jis pats sau trukdytų išsiaiškinti tai, ką absurdiškai visada laikė paslaptimi: dvasinį gyvenimą.

44. Ar manote, kad sielos gyvenimas žmogui žemėje amžinai liks mįslė? Jei taip manote, esate didžiulėje klaidoje. Iš tiesų, sakau jums: kol nepažinsite savo kilmės ir nieko nežinosite apie tai, kas susiję su Dvasia, nepaisant visų jūsų mokslų pažangos, vis tiek liksite tik būtybėmis, gyvenančiomis varganoje pasaulio aplinkoje tarp augalų ir gyvūnų. Jūs ir toliau kovosite tarpusavyje karuose, o jūsų gyvenimą ir toliau valdys skausmas.

45. Jei neatrandate to, ką nešiojate savo esybėje, ir neatrandate savo artimajame dvasinio brolio, kuris gyvena kiekviename iš jūsų, – argi galite tikrai mylėti vieni kitus? Ne, žmonių vaikai, net jei sakote, kad pažįstate

Mane ir sekate Manimi. Jei mano mokymą suvokiate paviršutiniškai, jūsų tikėjimas, jūsų pažinimas ir jūsų meilė bus klaidingi.

46. Šiandien mano Šviesa spinduliuoja ir įkvepia kiekvieną proto organą. Kai ji per šiuos balso nešėjus pasireiškia žmogiškuoju žodžiu, tam, kuris ją išgirdo, ji tampa mano mokymu. Tačiau kadangi visa tai skirta jūsų sielos pakilimui, Aš tai pavadinau „spiritualizmu“. Bet niekada nesusitelskite į pavadinimus ar apibrėžimus. Mano mokyme svarbu yra jo prasmė ir jame glūdinti tiesa.

47. Dabar yra palankus laikas, kai mano Žodžio šviesa, aukštesnė moralė ir dvasinio tobulėjimo išmintis liejasi į širdis – tarsi gaivus ir gėringas lietus po ilgos dykumos sausros, kurią jūs perėjote.

48. Šis mokymas yra tobulas, kaip buvo tobulas mano Žodis, išreikštas Antrajame Laike, ir kaip yra tobula kiekviena mano įkvėpimo akimirka. Tobulumas nebūtų įmanomas, jeigu jis kiltų iš protinių organų, per kuriuos jis perduodamas. Tačiau jis kyla iš Dieviškosios Dvasios, kuri jį įkvėpė.

49. Šis mokymas yra paprastas, kaip viskas, kas tyra ir dieviška, todėl jį lengva suprasti. Tačiau kartais jums atrodo sunku jį pritaikyti. Jūsų sielos siekiai reikalauja pastangų, atsižadėjimo ar aukos iš jūsų kūno pusės, ir jei jums trūksta dvasinio ugdymo ar drausmės, turėsite kentėti.

50. Nuo pat laikų pradžios vyksta kova tarp sielos ir „kūno“, bandant suprasti, kas yra teisinga, leistina ir gera, kad būtų galima gyventi pagal Dievo duotus įstatymus. Šioje sunkioje kovoje jums atrodo, tarsi svetima ir piktavališka jėga nuolat gundytų jus nosisukti nuo kovos ir kvietų pasinaudoti savo valios laisve bei toliau eiti materializmo keliu. Aš jums sakau, kad nėra didesnės pagundos nei jūsų kūno silpnybė: jautrus viskam, kas jį supa; pakankamai silpnas, kad pasiduotų; lengvai pargriaunamas ir suvedžiamas. Tačiau tas, kuris išmoko valdyti kūno potraukius, aistras ir silpnynes, nugalėjo pagundą, kurią nešioja savyje.

51. Ko naujo jums moko spiritizmas, juk Jėzaus Antrajame laikmetyje atnešta meilės doktrina parodė jums kelią, kuriuo turite eiti? Jis leido jums suprasti tą Žodį, paaiškino jį išsamiausiai ir pamokė jus jį dvasiai įgyvendinti.

52. Jėzaus mokymas buvo tobulas, nes jis jums buvo apreikštas per „Žodį“, tapusį žmogumi, kuriame slėpėsi Dievas. Tas „Žodis“, kuris per Jėzų kalbėjo pasauliui, yra tas pats, kuris dabar Dvasioje kalba jums ir pasakė, kad tuos mokymus, tuos darbus ir pavyzdžius, kuriuos Aš palikau, kai gyvenau tarp jūsų, turite pritaikyti savo gyvenime, kad jūs – nes laikote save labai išsivysčiusiais ir gyvenate epochoje, kuri labai toli nuo tos – netikėtumėte, jog mano Žodis yra neaktualus. Spiritualizme galite rasti

būdą, kaip pritaikyti mano mokymą ir pavyzdžius prie laikmečio, kuriame gyvenate, ir prie jūsų pasiekto išsivystymo lygio.

53. Šiandienos Žodis skiriasi nuo Jėzaus Žodžio Antrajame Laike, nes jis perteikiamas per žmogiškus tarpininkus, o šių protinių organų suvokimo gebėjimai yra riboti. Tačiau Žodžio, išeinančio iš jų lūpų, prasmė yra tobula.

54. Niekas neturi matyti Dieviškumo buvimo žmogiškuose kūnuose, kuriais Aš naudojuosi, nei Dievo balso jų žmogiškuose balsuose. Dievas neturi nei pavidalo, nei žmogiško balso, tokio kaip jūsų. Taigi tas, kuris girdi mano Žodį, Dievo neras žmogiškojo žodžio išorinėje išraiškoje, bet jo prasmėje. Būtent ją Aš apreiskiau visose bendruomenėse.

55. Mokytojas vėl yra su savo mokiniiais, kad primintų jiems tuos dieviškus mokymus, kuriuos Jis antrajame laikmetyje atnešė žmonijai kaip meilės ir taikos žinią.

56. Aš sugrįžau, nes dabartinės kartos nenaudojo mano žodžio kaip savo gyvenimo normos ir įstatymo, ir būtina jas mokyti kelio per naujas pamokas, kurios paaiškins tai, ko jos nesuprato.

57. Žmogus užsispyręs eina savo keliu, vadovaudamasis savo laisvos valios impulsais, nutolęs nuo daugelio gyvenimo realybių.

58. Jau seniai laikas, kad Žemėje nebeliktų imperijų ar galingų tautų, kurios engia silpnuosius, tačiau jos vis dar egzistuoja – tai įrodymas, kad žmoguje vis dar vyrauja primityvios tendencijos piktnaudžiauti valdžia, atimti iš silpnesniųjų ir užkariauti jėga.

59. Tiesa, Aš pastatiau žmogų Žemėje, kad jis taptų jos šeimininku ir valdytų, kad jis valdytų taikos, supratimo ir harmonijos pasaulį, kuriame jis būtų karaliui paklusnus ir ištikimas kunigaikštis, nes Karalius yra jo Kūrėjas.

60. Tačiau viešpatavimas, kurį žmonės įkūrė Žemėje, yra kitoks – tai netikro didingumo, tuštybės ir netikros šlovės viešpatavimas. Todėl pasaulis tarp savo didžiausių turtų nelaiko dvasinių vertybių, tokių kaip taika, išmintis ir dvasinis pakilimas.

61. Žmonija trokšta bent šiek tiek taikos, bet jos niekada neieško priemonėmis, kurios yra prieinamos jai pasiekti, tokiomis kaip apdairumas, atleidimas, gailestingumas, susitaikymas ir meilė.

62. Dabar Aš jums skelbiu didelę, įnirtingą kovą tarp tų, kurie siekia įkurti Taikos karalystę, ir tų, kurie kovoja, kad apgintų ar padidintų savo žemiškosios valdžios galią.

63. Tai kova tarp Dvasios ir materijos, senoji kova tarp Amžinojo ir Laikiniojo, Dvasia priešingybėje su materija. Kas nugalės ką? Vieni sako: Dvasia, kiti sako: materija. Aš jums sakau: nė vienas nenugalės.

64. Šioje kovoje nesvarbu, kad Dvasia nugalėtų ir „kūną“ pažemintų. Nes jei taip būtų, jos pergalė būtų klaidinga. Galutinė pergalė bus abiejų, kai kūnas ir siela kartu, harmonijoje ir abu vykdydami savo paskirtį, eis vieno idealo vedami teisingumo ir meilės keliu, kuris yra mano Įstatymu nubrėžtas kelias. Kiek žalos žmonės daro vieni kitiems savo žudikiškais karais! Dienos, mėnesiai ir metai praeina be jokios ramybės širdyje, gyvenant nuolatinėje baimėje, grėsmėje iš savo pačių brolių, tapusių priešais. Ar tai yra gyvenimas vardan aukšto idealo, ar bent jau kova už jį? Ne, tauta: žmonės žudo vieni kitus dėl savo žmogiškųjų galios siekių, kurie yra kur kas mažiau verti nei jų gyvybė. Tačiau jie nenori pripažinti gyvybės vertės, nenori žinoti, kad žmogaus buvimas yra šventas ir kad tik Tas, kuris jį sukūrė, turi teisę juo disponuoti.

65. Tas pats pasaulis, kuriame jūs šiuo metu gyvenate, ilgą laiką buvo mūšio laukas. Tačiau žmogui nepakako milžiniškos patirties, kurią jam paliko protėviai – kartaus ir skausmingo patyrimo, kuris tarsi sąžinės atversta knyga guli prieš šių laikų žmones. Tačiau žmonių širdys yra pernelyg kietos, kad priimtų tą patirties vaisių, kuris yra tarsi šviesos palikimas. Vienintelis dalykas, kurį jie paveldėjo iš savo protėvių, buvo neapykanta, pasididžiavimas, kerštas, godumas, arogancija ir kerštas, perduoti jiems per kraują.

66. Žemė turės būti nudažyta raudonai daugelio nekaltųjų krauju, o po to – pajuodinti išgyvenusiųjų gedulo.

67. Visos karalystės, kurias žmonės pastatė ant pasididžiavimo ir išdidumo pamatų, sugriuvo, nes jų iš pažiūros tvirti pamatai buvo klaidingi ir negalėjo atlaikyti mano teisingumo.

68. Tas jėgas, kurios šiandien stebina žmones, netrukus pamatysite griūvančias su trenksmu, o kai po jų iškils kitos, jos taip pat žlugs.

69. Jei žmonės suvienys savo tautas ir valdys save dvasiškai bei žmogiškai pagal meilės ir teisingumo įstatymus, kuriuos Tėvas jiems apreiškė nuo pat laikų pradžios, tada jie bus padėję tvirtus pamatus taikos karalystei, kurioje pirmą kartą pasaulyje viešpataus harmonija, brolystė, tikrasis pažangos, sielos ir žmogaus klestėjimas, išmintis, žinios ir gerovė.

70. Mylima tauta, šį malonės rytą sutelk savo mintis ir įsiklausyk į savo jausmus, kad sužinotum, kiek jėgos turi tavo tikėjimas, atsižvelgiant į mokymą, kurį šiuo metu gauni.

71. Jei jaučiatės pasirengę ir pakankamai stiprūs dirbti mano darbui, išeikite ir skelbkite mano Žodį, kuris bus tvirtas naujo pasaulio pamatas – tos taikos ir tiesos karalystės, kurią Aš jums paskelbiau.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 272

1. Aš laiminu tave, Izraeli, ir jumyse laiminu dabartines ir būsimas kartas. Jūs esate mano mylimieji mokiniai, kurie visais laikais patyrėte mano apreiškimus ir mano įsakymus.

Aš jus pasiunčiau į Žemę naujam reinkarnacijos ciklui. Tačiau prieš tai Aš jus paruošiau ir įspėjau, pasakydamas, kokioje būsenoje šiuo metu yra žmonija. Aš kalbėjau jums apie jų materializmą ir sumaištį, o jūs klausėte savęs, ar galėsite įvykdyti savo misiją ir kaip galėsite įleisti mano Žodį – tą subtilų esenciją, kuri yra švelnumas ir šviesa – į tas širdis, kietas kaip uolos.

Mokytojas mokė jus kovoti, pavertė jus „darbininkais“ ir patikėjo jums širdis kaip laukus, kuriuos turite paruošti, kultivuoti ir padaryti derlingus.

2. Kai per žmogų išgirdote mano Žodį ir Aš pavadinau jus Izraeliu, jūsų siela sudrebėjo. Jūsų trapus kūnas nepažino šių apreiškimų, tačiau dvasinė siela žino ir supranta savo misiją. Aš jums sakau: jūs esate paskirti dalyvauti mano darbe, ir turite saugoti savo žingsnius. Nenusileiskite, nesusimaterializuokite, nesusimaišykite su žmonių minia, nes jūs nesate pranašesni už savo artimus. Dirbkite tyliai, kad jus išskirtų tik meilė ir gailėstingumas savo artimiesiems.

3. Jūsų buvimas išsklaidys tamsą, ir jei užsičiaupsite lūpas, nes nerastumėte tinkamos progos kalbėti apie mano mokymą, tuomet kalbės jūsų dvasinė siela, ir taip jūs sukursite šviesą ir teisingumą tarp savo artimų.

4. Šiuo skausmo metu Aš atėjau jus paguosti. Visos sielos žino, kad ateis jų išlaisvinimo diena, ir laukia, kol pamatys savo Gelbėtoją. Jos nežino, koku būdu Jis ateis, bet laukia ir klausia paslėptos dieviškosios išminties.

5. Tu, tauta, turi visų pranašysčių patvirtinimą ir turi nešti šią šviesą žmonėms. Pasakyk jiems, kad Aš juos myliu ir kad kiekvieną gyvenimo akimirką, kurią jiems duodu, Aš atskleidžiu savo gailėstingumą ir savo galią. Padėkite jiems tobulėti, pasakykite jiems, kad jie turi ieškoti Manęs nuoširdžiai, kad jie turi ieškoti Manęs dvasiškai.

6. Aš bendrausiu su jais, kai tik jūs, mano darbininkai, paruošite jų širdis. Aš jus išskirstysiu ir įdėsiu į jus savo Dvasią, kad mano Žodis pasiektų visų rasių ir tikėjimų žmones. Nes Aš vedu žmones link vienintelio tikslo, link vienintelės tiesos.

7. Žmonės klumpa ant kelio akmenų, skundžiasi ir kenčia. Tačiau visa tai paklūsta atpirkimo įstatymui ir teisingumui, kuris atėjo juos pakeisti, kaip yra mano valia. Aš noriu, kad mano vaikai mylėtų Mane kaip Tėvą ir taptų dvasiniais, kad galėtų gyventi taikoje.

8. Kai jūsų širdį ištinka didelis išbandymas, jūs maištaudami klausiate Manęs: „Argi mano likime parašyta, kad turiu išgerti šią kančios taurę? Ar

tai mano atpirkimas? Ar tai tikrai Tavo valia, Tėve?“ Tačiau Aš jums sakau: „Niekas nevyksta be mano valios.“ Jūsų likime yra daug išbandymų, kuriuos turite išgyventi. Vieni bus jūsų mano Įstatymo pažeidimų pasekmės, kiti – mano Dvasios siųsti jūsų Dvasiai. Vis dėlto jie visi yra teisingi, net jei jums jie atrodo nereikalingi. Jei budėsite ir gilinsitės, jie kalbės apie mano tobulumą ir mano meilę. Išsaugokite viltį ir tikėjimą net didžiausio kartumo dienomis ir tikėkite, kad rytoj bus geresnis, kad mano meilės saulė apšvies jūsų sielą ir kūną, o jūsų protas ir intuicija bus aiškūs, ir jūs būsite nuvesti į gerą tikslą. Kai pasieksite savo gyvenimo kelionės pabaigą, jūsų viduje bus ramybė, o Tėve – džiaugsmas. Po kiekvieno išbandymo jūs suvoksite savo stiprybę, o Aš priimsiu jos vaisių pagal meilę, kurią man rodote.

9. Žmonija, pasveikinkite Trečiąjį laikotarpį, kuriame žmonės atras dvasinę išmintį. Tai era, kurioje jūs pajusite Mane per tikėjimą, intuiciją ir dvasingumą. Nelaukite Mano buvimo žmogiškame pavidale ir neieškokite Mano žaizdų, kad į jas įkištumėte pirštus, norėdami Manimi tikėti.

10. Šiuo laikotarpiu viskas bus dvasinė.

11. Atėjo valanda, kai jūs suvoksite ir pajusite Mane kaip Dvasią, atsisakydami viso savo materializmo.

12. Vargas tautoms, kurios atkakliai laikosi savo stabmeldystės, fanatizmo ir tradicijų! Jos negalės pamatyti mano Šviesos, nei pajusti begalinio džiaugsmo, kurį teikia sielos pabudimas.

13. Tiesa, mano mokymas sukrės pasaulį. Tačiau kai kova baigsis, žemėje bus pajauta tikroji taika – ta, kuri kyla iš mano Dvasios. Tik kvailiai, užsispyrėliai ir širdies kietieji toliau kentės.

14. Virš žmonijos sklando ir gyvena nematomas pasaulis – šviesos būtybių pasaulis, kuriam pirmauja Elisas, kuris viską vadovauja ir lemia.

15. Tebūnie palaiminti tie, kurie pasirodo esą imlūs tam dangiškajam poveikiui.

16. Visose Žemės tautose yra žmonių, kurių dvasia buvo pasiųsta padėti Dvasiniam pasauliui jo darbe. Kas su jais atsitiks, jei jie leis, kad jų širdis pavirstų uola, nejautria dvasinėms įkvėpimams? Jiems tektų išgerti labai kartų taurę, kad sugrižtų į kelią, nuo kurio nuklydo.

17. Man žmogaus atgaila, jo atsinaujinimas ir išgelbėjimas negali būti neįmanomi. Tuomet Aš nebūčiau visagalis, o žmogus būtų stipresnis už Mane. Ar manote, kad Mano galia yra silpnesnė už tą jėgą, kurią žmoguje turi blogis? Ar laikote tamsą žmoguje pranašesnę už dieviškąją šviesą? Niekada! – sako Man jūsų širdis.

18. Pamąstykite: mano užduotis, suteikus jums Buvimą, yra vesti jus į tobulumą ir suvienyti jus visus į vieną dvasinę šeimą; ir nepamirškite, kad mano valia išsipildo nepaisant visko.

19. Aš, Dieviškasis Sėjėjas, nepastebimai įsėjau savo meilės sėklą į kiekvieną sielą. Tik Aš vienas žinau, kada ši sėkla sudygs visoje žmonijoje, ir tik Aš vienas su begaline kantrybe galiu laukti savo darbų vaisių.

20. Pasinaudokite šio mokymo esme ir pradėkite sėti vienybę savo šeimų glėbyje. Po to pasirūpinkite harmonija tarp bendruomenių, sudarančių jūsų tautą. Kai jos bus suvienytos dvasiniais ryšiais, leiskite, kad iš jūsų vidaus į išorę spindėtų jūsų taika ir laimė.

21. Kai pradėsite įvertinti kovą, kurios prireiks norint atversti visą žmoniją, ir kai apmąstysite esamo nuodėmės masto bei visur vyraujančios vargingybės, jūsų apmąstymai neišvengiamai jus prislėgs. Bet kas jums pasakė, kad tik jūs vieni turite išgelbėti pasaulį? Pasitenkinkite tuo, kad gerai atliktumėte tą dalį, kuri tenka kiekvienam iš jūsų, ir leiskite kitiems atlikti savąją, ir pamatysite, kaip diena iš dienos ir žingsnis po žingsnio, su savo Tėvo pagalba, tapsite mano žodžio išsipildymo liudytojais.

22. Jums buvo lemta gyventi Žemėje šiais žmonijai sunkiais momentais – tai Trečiojo laikotarpio pradžia. Tačiau nesiskųskite savo likimu, nes tai reikštų priekaištą Man. Atminkite, kad kiekvienas iš jūsų – čia turiu omenyje jūsų dvasinę sielą – ne kartą buvote Žemėje ir kad kai kuriose iš tų egzistencijų jūs mėgavotės viskuo, ko trokšta žmogaus širdis.

23. Būkite tikri, kad tie, kurie šiuo metu labiausiai kenčia, anksčiau iki dugno išgėrė malonumų, žmogiškųjų pasitenkinimų ir pasaulio šlovės taurę, dėl ko nukrypo nuo dvasinio kelio ir susitėpė.

24. Atpirkimo ir apvalinimo laikas turėjo ateiti, net jei dėl to pasaulyje turėjo praeiti šimtmečiai, o jūsų siela turėjo laukti iki šios valandos. Tačiau tas laikas dabar atėjo – tai šiandienos laikas. Supraskite jį, išgyvenkite jį ir pasinaudokite juo.

25. Priimkite Guodėjo Dvasios šviesą – To, kuris turėjo ateiti pagal mano žmonėms duotą pažadą.

26. Dabar suvokite, kodėl mano buvimas nematoma forma išpildo tą pažadą. Šiandien aš nesu Kristus, įsikūnijęs į kūną, bet Kristus Dvasioje, kuris visiems kenčiantiems išlieja šviesą, meilę, išmintį ir paguodą.

27. Meilė vėl apšviečia tavo gyvenimą, žmonija. Aš rodau jums dvasinį kelią ir atskleidžiu jums tiesą, kuri egzistuoja jumyse, kad jūs atpažintumėte Dieviškąją Šviesą. Argi nesuvokiate, kad klystate, manydami esą didesni, nei esate iš tikrųjų? Jūs tikite savimi pagal „kūną“, pagal žmogiškąją asmenybę. Bet ar žinote, kad šis tikėjimas yra klaidingas, nes

žmogiškumas yra laikinas? Aš mokiau jus grįsti savo tikėjimą ir pažangą savo dvasinės sielos vertybėmis, nes jos yra tvirtos ir amžinos.

28. Jūs tikėjote, kad esate tik materija ir kad egzistuoja tik šis pasaulis, todėl gyvenime praliejate tiek daug ašarų, o jūsų gyvenimo kova yra kupina baimės ir nevilties.

29. Jūsų materializmas Edeną, kurį Aš patikėjau žmogui, pavertė pragaru.

30. Klaidingas yra gyvenimas, kurį veda žmonės, klaidingi jų malonumai, jų galia ir turtas, klaidingi jų išsilavinimas ir mokslas.

31. Turtuoliai ir vargšai, jus visus užvaldo pinigai, kurių turėjimas yra apgaulingas. Jūs nerimaujate dėl skausmų ir ligų ir baiminatės mirties minties. Vieni bijo prarasti tai, ką turi, o kiti trokšta gauti tai, ko niekada neturėjo. Vieni turi visko perteklių, o kitiems visko trūksta. Tačiau visi šie siekiai, aistros, poreikiai ir ambicingi tikslai susiję tik su materialiu gyvenimu, kūno alkio tenkinimu, žemiausiomis aistromis, žmogiškaisiais troškimais, tarsi žmogus iš tikrųjų neturėtų sielos.

32. Pasaulis ir materija laikinai nugalėjo sielą, palaipsniui vėl ją pavergė ir galiausiai sužlugdė jos misiją žmogaus gyvenime. Kodėl gi jūs patys palaipsniui nesuvokiate, kad tas alkis, ta vargšybė, tas skausmas ir ta baimė, kurie slegia jūsų gyvenimą, yra ne kas kita, kaip tik tikslus jūsų sielų vargšybės ir skausmo atspindys?

33. Būtinai reikėjo, kad Aš jums atskleisčiau tiesą, kuri glūdi jumyse, bet kurios jūs nenorėjote matyti. Tačiau dabar Aš atėjau, dabar Aš esu su jumis, ir iš esmės Aš išmokysiu jus išgirsti savo dvasios žinią, kurią ilgą laiką slėpėte.

34. Netrukus jūs suprasite, kad ne gyvenimas yra žiaurus jūsų, žmonių, atžvilgiu, o jūs patys esate žiaurūs sau. Jūs kenčiate ir dėl supratimo stokos leidžiate kentėti tiems, kurie yra aplink jus. Jūs jaučiatės vieniši, matote, kad niekas jūsų nemyli, ir tampate savanaudžiai bei širdžiai kieti.

35. Tada Aš leisiu išgirsti savo balsą, kuris jums sakys, kad turite pakilti, kad jūsų jausmai taptų kilnesni, kad nežiūrėtumėte į piktadarybes ir nešvarumus, o į vargą ir skurdą, kuriuos turite atleisti ir palengvinti.

36. Pakelkite savo protą ir žvilgsnį į Amžinybę, kad jus užpildytų tyros mintys.

37. Begalybėje, kuri yra sielos gyvenamoji erdvė, virpa šviesa, aukštos mintys ir amžina ramybė. Pakilkite iki ten ir stiprinkitės tose sferose. Kol nepasikelsite, tol ir toliau sirgsite, tol ir toliau ginčysitės, nepripažindami vieni kitų kaip brolių ir seserų.

38. Šis materializmas suskaldė žmones. Nesantaikos sėkla taip išplito, kad ne tik tautos atstumia viena kitą, bet netgi tėvai ir vaikai bei broliai ir seserys tarpusavyje.

39. Bent jau tu, tauta, maitinanti iš mano mokymo, pakilk iš purvo, išmok mylėti ir atleisti. Nereikia visos savo sielos ramybės ir laimės grįsti ant materialaus pasaulio, paskirstyk savo siekius ir tikslus tarp dvasinio ir materialaus pasaulių ir stenkis teisingai atsižvelgti į kiekvieną pusę.

40. Nustokite tikėti, kad viską galite pasiekti per materiją. Supraskite, kad pakilti prie Dievo galite tik siela.

41. Kaip gali būti teisinga, kad jūs atkakliai laikotės nuomonės, jog materialiais darbais užsitarnausite palaimą savo sielai? Suvokite visas savo klaidas ir klydimus. Jei, gyvendami taip materialistiškai, tikite, kad tai yra tikslas, kuriam buvote sukurti, tai Aš jums tikrai sakau, kad jūsų sielos pabudimas į tiesą bus labai kartus.

42. Dievas nori paklusnių vaikų, o ne vergų, tačiau jūs esate savo aistrų ir kitų aistrų vergai.

43. Jūs esate tarsi pasiklydę paukšteliai, kurie, užuot čiulbėję, baimingai čirškia. Dieną jūs nebesilaukiate mano jums teikiamų gėrybių, nebesilaukiate mano vardo kiekvieną kartą, kai mano gėrybė pasiekia jus.

44. Jūs pradodate prarasti drąsą, nes pasitikėjote kūno jėgomis, tačiau jis yra silpnas. Jūs tapsite stiprūs, jei sugebėsite suprasti didžiąją klaidą – laikyti pasaulį tikrąja laimės karalyste.

Nušvitimo ir supratimo akimirkoje siela jausis sugėdinta dėl tokio didelio menkumo, nes ji tapo menka kūne. Ji nenorėjo būti kondoru, užkariaujančiu dangaus aukštumas. Ji pasirinko būti kaip tie paukščiai, kuriems reikia tamsos, kad joje galėtų apsigyventi, nes šviesa juos akina.

45. Mano mokymas turi būti teisingai suprastas, kad jūs suvoktumėte, jog Aš nemokau jūsų menkinti žmogiškojo gyvenimo, bet gyventi tikrąjį gyvenimą, nukreipdami žvilgsnį, protą ir idealą į Amžinybę.

46. Šiandien jūsų dvasinis neišmanymas toks didelis, kad, galvodami apie tuos, kurie iškeliaavo į Anapus, sakote: „Vargšelis, jis mirė ir turėjo viską palikti, ir išėjo amžinai.“

47. Jei tik žinotumėte, su koku gailesčiu tos būtybės žiūri į jus iš Dvasinio pasaulio, kai girdi jus taip kalbant. Gailestis – tai, ką jos jaučia jūsų atžvilgiu, matydamos jūsų nežinojimą! Nes jei galėtumėte jas pamatyti, nors ir tik akimirkai, liktumėte be žodžių ir priblokšti tiesos!

48. Jūs verkiate, žiūrėdami į negyvas liekanas, likusias Žemės gelmėse, ir kol puošiate gėlėmis ir laistote ašaromis kapo piliakalnį, kuris jas dengia, tie, kurie išsilaisvino iš tų kūnų ir gyvena laisvės ir šviesos karalystėje, sako: „O tu, vargšeli kūne, kaip aš tave mylėjau ir gyniau, kaip daug garbės ir

malonumų, tuštybių ir praeinančios šlovės tau suteikiau, o dabar esi tik sauja dulkių tamsiame kape.“

49. Visi apmąstykite mano mokymą, ir jame su didžiausiu aiškumu pamatysite paaiškintas paslaptis, kurių iki šiol nenorėjote pažinti.

50. Ar galėjau ateiti jus paguosti geresniu laiku nei dabar? Žinoma, galite pasakyti, kad Kristus šiuo metu nusileido į pragaro karalystes. Juk kas yra pragariškesnio už jūsų nuodėmingą gyvenimą, kuriame vartosi pasaulis? Aš ateinu jus išgelbėti, nes jūs nuklydote nuo tikrojo kelio – taip toli, kad norėjote gyventi be Manęs, nors tiesa yra ta, kad jūsų gyvenimas ir mano gyvenimas yra vienas.

51. Žmogaus egzistencija, atskirta nuo Dievo įstatymų, yra tuščia ir klaidinga. Supraskite, kodėl Aš atėjau jums atnešti šviesą: kad išgelbėčiau jus tuo pačiu Žodžiu, kurį jums jau anksčiau atnešiau. Juk tiesa yra viena, todėl ir mokymas yra vienas.

Jūsų savimyla jums pastatė stabmeldystės sostus. Tačiau įsitikinę, kad karalius, kurį, kaip manėte, atvedėte, buvo netikras, jūsų širdis liko sutrikusi. Tačiau savo viduje galite ieškoti savo Dievo, tikrojo Karaliaus, buvimo. Jei ten mane surasite, neprašau jūsų man pastatyti sosto. Aš teikiu pirmenybę meilės ir nuolankumo aukurai, kur tikėjimo žvakidė skleidžia šviesą.

52. Jūsų sielai reikia daug ko. Pagalvokite: kiek kartų per dieną maitinate savo kūną? Jei praleidžiate bent vieną iš tų valgyimų, jaučiatės silpni. O jūsų siela – kiek kartų per dieną ją maitinate mano Žodžiu?

53. Supraskite, koks didelis yra žmonijos dvasinis alkis ir troškulys jūsų egzistencijos sausros apsuptyje, tada jūs pateisinsite mano buvimą Dvasioje, kad paaiškintčiau jums savo tiesą ir paguosčiau jus jūsų didžiuliuose varguose.

54. Mano mokymas ir mano atėjimas šiuo metu skirti tam, kad mano naujieji mokiniai, kuriais pagal mano valią turite tapti jūs visi, kaip ir jūsų Mokytojas, taptų paguodos dvasiomis ir išeitų į žemės kelius, kad įgyvendintų mano darbą, sėtų mano meilę, uždegtų šviesą, atneštų meilę ir supratimą vaikų širdims, kad užpildytų jų esybės neišmatuojamą tuštumą. Kad atneštų gydomąjį balzamą ligoniams, kuriuos nugalėjo jų kūno apvalkalo skausmas, kurių kančios palaipsniui baigiasi kartu su jų gyvenimu; paguodą vargšams ir apleistiems, kurie neturi nė vieno žmogaus, prie kurio galėtų priglauti galvą.

55. Kai pamatysite šių didžiulių kančių realybę, palyginsite jas su savo skausmu ir palaiminsite tą skausmą, kurį laikėte didžiausiu, ir pasakysite: „Viešpatie, dėl visko, ką turiu, turėčiau būti laimingas.“

56. Būtina, kad susipažintumėte su kenčiančiuoju, kad jūsų širdis gautų daug pamokų, kurios ją padarytų mylinčią, sušvelnintų ir atitrauktų nuo klaidingų džiaugsmų, kad vietoj to šiek tiek pagalvotumėte apie tuos, kurie alksta meilės, kuriems reikia meilės ir paguodos.

57. Kai vieną kartą svetimą skausmą pajusite kaip savo, man nebeliks jums nieko pasakyti. Jūs patys imsite ieškoti vargstančiųjų, gulinčių ligoninių skausmo lovose. Jūsų ranka, nejausdama pasipriešinimo, uždės ranką ant raupsuotojo ir švelniai paglostys našlaitį. Jūsų lūpos savo žodžiais atneš šviesą sielai, ir jūs sugebėsite uždegti tikėjimo liepsną tuose, kurie gyvena be tikslo, be meilės ir be Dievo.

58. Dvasininkas nekaups materialinių gėrybių perteklių, bet pasirūpins, kad visada būtų turtingas sielos lobiais. Jis visada žinos, ką jie apima ir kokia jų būklė. Jis kentės kaip ir visi mirtingieji, bet niekada nevilties ir nesipriešins.

59. Kiekvieną kartą turėkite prieš akis mano pavyzdį – tą gyvenimą, kurį Aš paskyriau užduočiai jus mylėti, guosti ir rodyti kelią į amžiną laimę. Apie šį kelią kalbėjau visuose savo mokymuose, kad mane išgirstų kuo daugiau žmonių. Neturėjau jokios ypatingos vietos, kurioje skelbdavau savo žodį. Tiek aikštėse, tiek kolonadose, gatvėse ar šventyklose, keliaudamas ar kalnuose skelbdavau žinią apie Dangaus karalystę.

60. Būkite visada pasirengę su kelionės ryšuliu, pripildytu nuopelnų, kuriuos įgijote gyvenimo kovoje, kad mano šauksmas į kitą gyvenimą jūsų niekada nenustebintų. Visada žvelkite į save ir tikrinkite save. Nelaukite tos valandos, kad tada išeitumėte iš gyvenimo su nuopelnų neturinčia siela. Nes tada norėsite, kad būtumėte padarę daug gero žemėje, bet bus per vėlu. Visada būkite ryšyje su savo sąžine, nes nežinote, kurią akimirką įvyks jūsų perėjimas.

61. Nepraraskite vilties, o sielos, kurioms Aš ypač skiriu savo žodį. Ištvėrimingai eikite mano keliu, ir jūs pažinsite ramybę. Iš tiesų, sakau jums, jūs visi esate paskirti patirti palaimą. Aš nebūčiau jūsų Tėvas, jeigu nebūtumėte sukurti tam, kad dalytumėtės su Manimi Dangaus karalyste. Bet nepamirškite: kad jūsų palaima būtų tobula, būtina, jog žingsnis po žingsnio kaupsite nuopelnus, kad jūsų siela jaustųsi verta to dieviškojo atlygio. Supraskite, kad Aš esu šalia jūsų, lydžiu jus visą kelią. Turėkite visišką pasitikėjimą Manimi, žinodami, kad mano užduotis yra susijusi su jūsų, o mano likimas – su jūsų!

62. Kadangi jūs nesugebėjote pakilti iki Manęs, Aš atėjau pas jus, taip suteikdamas jums savo gailėstingumo įrodymą ir paskatinimą jūsų tikėjimui. Jus gąsdina jau pati mintis apie savo užduoties įvykdymą, nes,

nors esate stiprūs pasaulio kovose, esate silpni dvasinės sielos misijos atžvilgiu.

Jūs Man sakote, kad turite dar per daug trūkumų, kad galėtumėte laikyti save mano mokinius. Tačiau Aš jums sakau, kad kiekvienas trūkumas yra tarsi akmuo, o jie visi kartu – tarsi našta. Kol gyvenate po tos naštos svoriu, jums nejmanoma pakilti. Tačiau tiek, kiek jūs palaipsniui nusimesite sunkią savo trūkumų naštą, tiek pradėsite jausti, kad galite pakilti į Dvasios aukštumas.

63. Leiskite, kad mano Žodis jus tobulintų. Aš žinau, kad ne visi jūs ateinate su paruošta širdimi Manęs klausytis, kad kai kurie iš jūsų juokiasi iš šio paskelbimo, o kai kurie abejoja, kaip ir yra tokių, kurie mano, kad, nors Žodis yra kilnus, jis kilęs ne iš Kristaus, o iš kokios nors kitos būtybės. Tačiau Aš jums sakau, kad mano mintys pasiekia atitinkamus proto organus, kad atsiskleistų išmintimi.

64. Kas turi teisę abejoti mano buvimu tarp žmonių, juk Aš jums daviau įrodymų, kad dėl savo meilės jums tarnauju? Prisiminkite Jėzų, kai Jis buvo prikaltas prie kančios medžio. Bet kas gi tas kryžius yra, jei ne žmonija? Iš tiesų, sakau jums, Aš vis dar esu prikaltas prie savo meilės kryžiaus, kurį simbolizuoja mano meilė savo vaikams.

65. Jūs abejojate, teisiatė ir netgi tyčiojatės, tačiau Aš jums atleidžiu ir laiminu jus, nes esate sergantys dėl nežinojimo. Aš duodu jums laiko apmąstymams, nes žinau, kad rytoj jūs būsite tarp pačių uoliausių. Dabar jūs dar negalite visiškai aiškiai pamatyti tiesos, kurią jums apreiškiau, nes „kūnas“ yra stipresnis už dvasią. Vis dėlto jūs žengsite link dvasinio tobulumo idealo, ir tada tapsite dvasiškai stipriausiais.

66. Kovokite su tuo, kas žalinga, kovokite su tuo, kas nešvaru. Žinokite, kad pasaulio ydos atbukina sielos pojūčius ir trukdo jai įžengti į aukštesnius gyvenimo pasaulius. Jei išmoksitė gyventi tikrą gyvenimą – sakau jums, kad kur bebūtumėte ir kur bebūtumėte, savo buvimu viską paversite taikos rojumi.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 273

1. Jūs taip giliai nugrimzdote ir taip smarkiai nutolote nuo Dvasinio, kad viską, kas – priklausydama Dvasiai – yra visiškai natūralu, laikote antgamtniu. Taigi Dieviškąjį vadinote antgamtniu, ir taip pat matote viską, kas priklauso jūsų Dvasiai, o tai yra klaida. To priežastis yra ta, kad jūs matote ir suvokiate tik tai, kas yra jūsų pojūčių sferoje arba jūsų žmogiškojo intelekto suvokimo ribose, o tai, kas yra už pojūčių ir proto ribų, laikote antgamtniu.

2. Dabar atėjo laikas jums įsiskverbti į mano mokymų esmę, kuri jums atskleidžia tiesą, kurioje glūdi gyvenimas, kad jūs laikytumėte save mano mokiniais ir netrukus pradėtumėte būti meistrais.

3. Mokinys yra tas, kuris mokosi, o Mokytojas – tas, kuris taiko mano mokymus. Tokie turėtumėte būti. Nes jei tik mokytumėtės ir saugotumėte mano išmintį savo širdyse, arba jei keistumėte mano mokymus, būtumėte kaip tie veidmainiai fariziejai, kuriuos Aš tuomet taip griežtai pasmerkiau, norėdamas įrodyti jiems jų veidmainystę.

4. Kelias yra ilgas, ir jūs turite eiti atsargiai, kad nepatektumėte į jokį kraštutinumą, tai reiškia, kad dvasinis gyvenimas jums netaptų kasdienybe, bet ir nepatektumėte į fanatizmą.

5. Kai pasieksite pusiausvyrą, kuri turi būti tarp dvasinės sielos ir „kūno“, pamatysite, kaip lengva yra egzistencija ir kaip lygus yra kelias. Žingsnis po žingsnio eisite savo keliu ir pasinaudosite visomis galimybėmis, kurias gyvenimas siūlo jūsų sielos tobulėjimui.

Kai pasieksite dvasinio gyvenimo slenkstį, kai priartės valanda atsisveikinti su pasauliu, kuris jus priglaudė, ir su kūnu, kuris jums tarnavo atrama, neturėtų būti nė menkiausio pasipriešinimo – nei siela neturėtų trokšti pratęsti savo kūno gyvenimo, nei kūno apvalkalas neturėtų ilgiau sulaikyti sielos.

6. Kiek džiaugsmo ir kiek šviesos patirs siela, įžengdama į savo naująją buveinę, ir kiek ramybės bei susitaikymo ji paliks tų, kurie jai priklausė žemėje, širdyse!

7. Matau, kad pasaulyje vyraujanti atmosfera prieštarauja dvasiniam tobulėjimui. Todėl bus labai pagirtina, jei sugebėsite atsikratyti kliūčių, trukdančių jums žengti pirmyn šiuo keliu.

8. Aš jums nusiunčiau žinią, kurios pagalba galėsite gyventi pasaulyje nepasidavę jo įtakai.

9. Mokykitės mano jėga tai įveikti. Stenkitės pakilti virš žmogiškųjų vargų. Kai jau pakelsite savo gyvenimą ir išlaisvinsite savo sielą, vėl nenugrimzkite.

10. Mano kelyje nėra spąstų. Tačiau būtina budėti ir melstis, nes šalia kelio auga krūmynai, o juose kartais slepiasi klastingas vilkas. Budėkite ir melskitės, kad nebūtumėte užklupti netikėtai, o patys užkluptumėte tuos, kurie slepiasi, norėdami sužlugdyti tą, kuris nori eiti geru keliu, arba atimti iš jo tikėjimą.

11. Aš paskelbiau, kad mano tauta vėl pasirodys pasaulyje, kai žmonija išgers didžiausią savo kančios taurę. Todėl šiuo metu siunčiu į žemę savo pasiuntinius, savo darbininkus, savo karius ir pranašus, nes artėja kovos laikas.

12. Mano tauta – tai ne tik ši, kuri mane išgirdo per pranašus. Mano tauta išsiskirstys po visą žemę, o jos vaikai bus visi, kurie liudija mano tiesą – visi, kurie sielai atveria šviesos spindulius, visi, kurie kovoja su piktžolėmis ir skelbia Trečiąjį laikotarpį.

13. Dvasinkitės, ir jūs sugebėsite suprasti bei įvykdyti savo misiją. Kai kitose šalyse atsiras kiti Mano pasiuntiniai, vieni turi atkreipti dėmesį į kitus, susivienyti ir dvasiai remti vieni kitus, minties jėga kovodami su nesantaika, nesutarimais ir karu, kuris apėmė pasaulį.

14. Nesijaudink, tauta, Aš priėmiau tavo iki šiol užtarnautus nuopelnus. Tačiau nesustok po pirmųjų žingsnių, nepasitenkink pirmais darbais, kuriuos atlikai. Eik ramiai ir tvirtais žingsniais, tada pasieksi pergalę.

15. Jūsų nuopelnai ne visada turės laukti, kol pateksite į Dvasinę karalystę, kad gautumėte už juos atlygį, bet ir čia, jūsų pasaulyje, pamatysite, kaip už juos būsite apdovanoti.

16. Čia jūsų kūnas turės sveikatos ir jėgų, o dvasiniame gyvenime turėsite šviesą ir tikrą džiaugsmą.

17. Kas atėjo pas Mane trokšdamas išminties, niekada nesijautė apgautas. Aš mačiau, kad nebuvo jokių kliūčių, kurios sustabdytų jus trokštant išgirsti Mano Žodį. Kaip gi Aš galėčiau neapdovanoti jūsų pastangų ir jūsų aukų? Tik Aš vienas žinau, kiek jums teko tobulėti, kad galėtumėte atvykti į šias vietas ir pasilikti pas Mane, kad galėtumėte Mane išgirsti.

18. Atėjo valanda, kai žmonės savo noru sulaužo grandines, nuplėšia raiščius nuo akių ir ieško tikrojo kelio.

19. Žmogus siekia turėti šviesą, kuri leistų jam žinoti, kas jam teisėtai priklauso, taip pat žinoti viską, kas jam iš tikrųjų draudžiama.

20. Dvasiniu požiūriu žmogus yra nežinojimo apimta būtybė. Begalė jį supančių prietarų bei ant jo slegiančių grasinimų ir prakeikimų buvo priežastis, dėl kurios jis tapo abejingas dvasiniams dalykams.

21. Tik mano šviesa dabar pažadina sielas, tik mano balsas ragina jas susimąstyti, ir tik mano jėga suteikia joms tvirtumo bei leidžia kovoti, kad pasiektų tikslą.

22. Žmonija netrukus atsikratys savo prietarų, kaip žmogus nusimeta susidėvėjusį ir seną drabužį, ir trokšdama pakels savo žvilgsnį bei protą virš kliūčių, kurios ilgą laiką trukdė jai tobulėti.

23. Įdiegtos baimės, kurias žmonės šimtmečius puoselėjo savo širdyse, taip pat išnyks, kai jie prisimins, kad būtent Kristus atvėrė Dvasinės Karalystės vartus, ir kuris – kadangi dar nebuvo atskleidęs visko, ko turėjo išmokyti žmoniją, nes tam dar nebuvo atėjęs laikas – pažadėjo sugrįžti laikais, kurie bus kupini šviesos, įkvėpimo ir dvasinių apreiškimų.

24. Manėje žmonės ras drąsos išsilaisvinti iš savo nežinojimo jungo.

25. Kaip galite tikėtis, kad žemėje įsivyras taika ir baigsis karai, kad žmonės atsinaujins ir nuodėmė sumažės, jei jie neturi dvasinių žinių, kurios yra gyvenimo prielaida, šaltinis ir pagrindas?

26. Iš tiesų, sakau jums: kol žmonės nesupras ir nesilaikys mano tiesos, jūsų buvimas žemėje bus tarsi pastatas, pastatytas ant smėlio.

27. Pažadintųjų yra mažiau nei tų, kurie lieka abejingi ir nejaukūs dvasiniams dalykams. Šie nesijaudina ir nebijoja vyraujančio chaoso, o viską priskiria paviršutiniškoms priežastims. Jie tenkinasi savo menku supratimu ir sako: „Kam aiškinti paslaptis ar bandyti įsiskverbti į neišmatuojamą, juk aš vykdu visas pareigas, kurias man nustatė tie, kurie viešpatauja materialioje sferoje, taip pat tie, kurie mane dvasiškai veda per religijas? Argi šiose pareigose nėra to gėrio principo, kurio mokė Kristus?“ Šiomis mintimis jie save nuramina ir įtikina save, kad vykdo savo dvasinę užduotį.

28. Tačiau Aš jums sakau, kad šis jūsų pareigų vykdymas yra tik tariamas, o ne tikras, kad jūsų sąžinės ir Dievo akyse tai, ką darote gero, yra labai mažai, nes jūsų gyvenimas yra paviršutiniškas, jūsų dvasinis supratimas – nereikšmingas, o jūsų darbai – pilni egoizmo ir tuštybės.

29. Jūsų artimųjų, kuriuos galite lengvai apgauti, akyse jūs galbūt ištikimai vykdate savo dvasines ir žmogiškąsias pareigas. Tačiau savo sąžinės ir savo Tėvo akivaizdoje jūs negalėsite išlaikyti apgaulės – nes ten išaiškėja tiesa – ir būtent tai verčia žmones dvasiniu požiūriu stovėti vietoje.

30. Dėl to tarp vieno ir kito kyla nesutarimai. Kol pažadintieji kalba apie dvasingumą, dvasines dovanas, sugebėjimus ir apreiškimus, dvasiškai vangieji sukyla ir sako, kad tie žmonės skaldytų ir klaidintų žmoniją, sukeltų abejonių ir netikrumo tikėjimo įsitikinimuose.

31. Ši kova bus neišvengiama, kad pasirodytų šviesa ir sušvytėtų tiesa. Tik tada jūs suprasite, kad tiesa nesukelia susiskaldymo ir kad mano mokymas, remdamasis tiesa, negalėjo sukelti susiskaldymo ir nesantaikos tarp žmonių, net jei iš pradžių jis verčia juos kovoti tarpusavyje, kad pasiektų šviesą.

32. Kiekvienas griebsis savo ginklų – vieni – dvasinių, kiti – proto, dar kiti – materialių.

33. Tie, kurie pasitiki tik savo fizinių ginklų jėga, turės pralaimėti, nes pergalė bus tų pusėje, kurie naudoja dvasinius ginklus, kurių pobūdis ir jėga yra didesni.

34. Nors Jėzaus mokymas Antrajame laikmetyje viską atskleidė, spiritualizmas paaiškina ir išaiškina viską, kas žmonėms buvo paslaptis. Be jo pagalbos jie niekada neįsiskverbtų į apreiškimų esmę.

35. Iš tiesų, sakau jums, tik Avinėlis galėjo atplėšti Septynių antspaudų knygą, kad jums parodytų visą jos turinį.

36. Įgyvendinkite šį mokymą, tauta. Atėjo laikas pasauliui parodyti mano Žodžio tiesą. Aš jus pašaukiau, kad padaryčiau jus pasiuntiniais, nešančiais žmonių žinią, kurią ji taip labai turi žinoti.

37. Aš jums nesakau, kad, kai mano Žodis pasieks žemės tautas, visi žmonės iš karto taps spiritualistais. Ne — iš pradžių pakaks to, kad dvasinis požiūris bus pritaikytas kiekvienai religinei bendruomenei. Tada pamatysite, kaip visi žmonės, kai mažiausiai to tikėtis, bus priartėję prie vieno taško, tai yra prie harmonijos, vienybės ir supratimo, ko tarp jų niekada nebuvo.

38. Piktžolės bus išrautos su šaknimis, o jų vietoje augs kviečiai – gausos, darbo, pažangos ir taikos simbolis.

39. Sveiki atvykę visi, kurie ateina trokšdami Šviesos, apšviečiančios jų kelią.

40. Būkite su Manimi, Aš esu švyturys, šviečiantis visuose keliuose. Ši šviesa nėra nauja, nuo pat žmonių gyvenimo pradžios ji spinduliuoja jų sąžinėje. Tačiau kadangi žmogus buvo sukurtas tam, kad pats įsiskverbtų į dvasinio gyvenimo paslaptis, buvo būtina, kad „Žodis“ taptų žmogumi Jėzuje ir savo žodžiu perplėstų paslapčių šydą.

41. Argi visa žmonija per įvairias kartas pasiekė Kalvarijos kalno viršūnę, kad apmąstytų begalinę meilę, dėl kurios Kristus žuvo žmonių rankomis? Ne, žmonija nenorėjo suvokti visko, ką jai atskleidė Dieviškojo Mokytojo šviesa. Ji teikė pirmenybę mokslo šviesai, kuri tiria gamtos paslaptis, ji teikė pirmenybę žemiškajai galiai, o ne sielos didybei.

42. Mano Šviesa nėra akimirkai nenustojo šviesti žmonių sąžinėse. Tačiau kadangi žmogus dar yra nebrandus ir jam reikia, kad Tėvas jam koku nors

būdu priartėtų, Aš pasiunčiau Elijo Dvasią su žadantija žinia apie naują amžių.

Elijas pasauliui atskleidė, kaip Aš ateisiu, kad pasidalinčiau savimi su žmonėmis, ir, būdamas mano kelio paruošėjas, jis atvėrė žmogaus protą, kad galėtų kalbėti per jo lūpas. Tačiau jis taip pat pasireiškė per regėjimus ir įkvėpimus, kad jums praneštų, jog po apreiškimo per žmogiškąjį protą įvyks bendravimas iš Dvasios į Dvasią.

43. Kai kurie sakys, kad mano sugrįžimas nebuvo būtinas. Tačiau taip mąstantys tai daro tik todėl, kad nežino, jog Jėzus demaskuoja fariziejų veidmainystę, išvaro prekyautojus iš šventyklos ir nesilenkia prieš tuos, kurie tvirtina esą didingi.

44. Manęs reikia tiems, kurie kenčia, kurie alksta ir trokšta teisingumo, kurie ilgisi šviesos ir pakilimo, kurie supranta, kad siela turi žengti į priekį, nesustodama. Jie visi šaukiasi Manęs savo maldose, maldauja Manęs savo skausme ir klausia Manęs, kada Aš ateisiu. Jie žino, kad žmonijai labai reikia Manęs, Mano Žodžio, Mano balzamo ir Mano stebuklų.

45. Ar matote tautas, kariaujančias amžinuose karuose? Ar matote tuos karus, kurie yra ryškiausias mano mokytos meilės paneigimas? Ar matote viena kitai priešiškas religines bendruomenes, nors jos vadina save krikščioniškomis ir skelbia mano aukščiausią įsakymą „Mylėkite vieni kitus“?

46. Kiek vargo ir kiek kančių užgriuvo žmoniją dėl šių karų, kuriuos sukėlė žmogiškasis siekis valdžios, ir dėl šių tikėjimo įsitikinimų skirtumų.

47. Šiuo metu Aš jums perdaviau sėklą, kuri šios tautos širdyse vos pradeda dygti. Tačiau tikrai sakau jums: šis mokymas sukrės žmoniją ir bus laikomas tikru Dievo apreiškimu. Visi jūs – tiek, kiek iš jūsų gavo užduotį ar pavedimą mano darbe – turite pareigą pateikti mano mokymą visame jo grynume.

48. Spiritizmas neturi nieko bendro su ritualais, tradicijomis ar religinėmis apeigomis; jis stovi aukščiau bet kokio išorinio Dievo garbinimo. Todėl sakau jums, kad tas, kuris į mano mokymą įmaišo kulto veiksmus, kuriuos išmoko iš sektų ar bažnyčių, tampa šventvagiū.

49. Kaip jūsų artimieji galėtų žavėtis šio Apreiškimo šviesa, jei jūs ją slepiate už savo materializmo ir paslaptinumo šydo?

50. Spiritualizmas nėra religijų mišinys, savo paprastumu jis yra gryniausias ir tobuliausias mokymas, tai Dievo šviesa, kuri šiuo Trečiuoju laikmečiu nusileidžia į žmogaus dvasią.

51. Aš tau visa tai sakau, tauta, nes tu esi mano pirmoji sėkla šiame laikmetyje, kad priimtum tiesą ir kad žmonija jūsų neapkaltingų melu ar šventvagyste.

52. Jei pasinersite į fanatizmą, kaltė teks jums patiems. Juk Žinių knyga buvo priešais jūsų akis ir apšvietė sielą.

53. Jūs, atėję iš įvairių kelių, – priimkite mano Žodį, neškite mano sėklą toliau ir sėkite ją savo laukuose. Supraskite, kokia yra tiesa, kurią jums palieka Mokytojas.

54. Nelaikykite savęs tobulais vien dėl to, kad turite žinių apie tobulą mokymą. Bet jei stengsitės vykdyti savo misiją su didžiausiu tyrumo laipsniu, kokio tik žmogus gali pasiekti, Aš jūsų kelyje sutiksiu visus tuos, kurie trokšta tikro paguodos žodžio.

55. Suvokite, kad, kad ir kokie tyri bei kupini meilės būtų jūsų darbai, jūs ir toliau būsite puolami. Tada turėsite progą atleidimo, kilnumo ir gailestingumo pavyzdžiais mokyti, kaip ginti tiesą, kurią, kaip jaučiate, nešiojate savo širdyje. Jūs neturite ginti savo materialių šventovių, taip pat neturite ginti savo vardų ar asmenybių, bet tiesą, kuri buvo įdėta į jus.

56. Jūs, žmonių minios, kurios su liūdesiu ir nuovargiu širdyse ateinate pas Mane – klausykite Manęs, nes Aš žinau, kad per mano Žodžio esmę jūs vėl surasite ramybę, tikėjimą ir džiaugsmą.

57. Jūs ateinate basomis, su sužeistomis pėdomis, nes plačioje dykumoje nusidėvėjote sandalus, kurie jus saugojo nuo žvirgždų ir deginančio karščio smėlio. Bet čia jūs atgausite viską, ką praradote, nes Aš jus myliu ir vėl jums tai įrodysiu.

58. Kaip galėjote leisti, kad jūsų tikėjimo šviesa prislopintų? Kaip galėjote taip toli nuklysti nuo tikrojo kelio, kad net vidinis žinojimas, jog turite dvasią, jūsų viduje buvo prarastas?

59. Tik mano dieviškasis apreiškimas gali jums perteikti žinią, kad esate naujuose laikais. Nes jūs buvote pasinėrę į miegą.

60. Jūsų esybės gelmėse ėmė ryškėti nežinomas ilgesys, o keistas troškulys vis stiprėjo, nors jūs negalėjote nustatyti jo priežasties. Kai tas poreikis tapo bauginantis, tai įvyko todėl, kad atėjo laikas, kai jūs priimsite mano naująją žinią.

61. Jus kankino sielos alkis ir troškulys – alkis tiesos ir taikos, troškulys meilės ir šviesos.

62. Norėjau, kad mano Žodis būtų kaip kristalinis ir gaivus vanduo, kurio esmė būtų tikrasis ir amžinas sielos maistas — taip, kad, atėję Manęs klausytis, atsiduotumėte Man kaip tas pavargęs keliautojas, kuris, radęs šaltinį, nusimeta nešamą naštą ir, trokšdamas atsigaivinti, godžiai puolia prie ilgai laukto skysčio.

63. Ne visi jūs atsinešėte dvasinį troškulį. Kas jį tikrai jautė, tas jį paprasčiausiai numalšino mano žodžiu. Tačiau yra daug tokių, kurie, nors mane girdėjo ne kartą, skundžiasi, kad jų skausmas ir problemos tebėra

tokios pačios. Priežastis ta, kad jie neieško mano esmės, o pasaulio gėrybių.

64. Gerai tai supraskite, kad niekada neapgaudinėtumėte savęs.

65. Atkreipkite dėmesį ir į tai, kad kai kurie neturi nieko, ko trūksta, gyvena apsupti patogumų, tačiau kažkas temdo jų gyvenimą, kažkas juos gąsdina, kažko jiems trūksta. Tai – dvasinio aspekto buvimas jų gyvenime, kurio jie trokšta. Būtent tos šviesos trūkumas temdo jų gyvenimą. Kai jie tai išgirdo, viduje sušuko: „Tai buvo tai, ko ieškojau, ko tikėjausi, ko man trūko!“

Kiti, priešingai, atėjo čia ir skundėsi, kad prarado turtus, sveikatą, artimųjų meilę, o tuštuma jų širdyse nebuvo užpildyta mano Žodžiu. Tačiau kai jie atgavo tai, ką buvo praradę, jie pasitraukė, net neprisiminę bent jau to dangiškojo Žodžio, kurį vieną dieną buvo išgirdę.

66. Ne visi yra pasirengę pajusti ir suprasti šį apreiškimą. Kol vieni pasilieka, kiti išeina, nes ne visi trokšta Manęs, nes ne visi vienodai trokšta dvasinių dalykų.

67. Noriu jums pasakyti, kad turėtumėte atidžiai stebėti žmoniją, tautas ir valstybes, kad suvoktumėte, kaip jie savo gyvenimą pavertė kankinančia dykuma, kurios deganti saulė juos slegia, o sausra juos valdo ir išsekina. Argi nejaučiate to neišmatuojamo troškulio, kuris kaupiasi žmonių širdyse? Juk dabar atsiranda ir oazė su maloniu pavėsčiu ir nuostabiu gaivumu, su nuolat tekančiu kristalinio skaidrumo vandeniu, kad joje jie numalšintų savo troškimą tiesos, savo troškulį meilės ir taikos.

68. Daugelis ateis prie šaltinio, ir, gerdami jo vandenį, jie, kaip ir jūs, sakys: „Tai yra tai, ko ieškojau.“ Bet prie jo ateis ir daugelis kitų, manydami, kad vėl suras tai, ką prarado pasaulyje. Tačiau nusivylę jie nusiųs nuo Manęs ir neigs, kad šiame apreiškime yra bent menkiausia tiesa.

Jie išeis, tačiau viskas yra numatyta ir paruošta, kad jie sugrįžtų, kai pagaliau prasidės tikrasis sielos troškulys, ir jie šauksis Manęs savo dykumoje bei sakys: „Tėve, atleisk mums ir suteik mums naują galimybę pažinti Tavo tiesą.“

Tada Aš, kuris jiems jau buvau atleidęs, kai jie išdidžiai atmetė mano šaltinio vandenį ir mano stalo duoną, pasiūlysiu jiems savo kelią, kad juo eidami jie pamirštų savo nuovargį, kad pasveiktų, būtų pripildyti taikos ir pakylėti mano šviesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 274

1. Sveiki atvykę, piligrimai iš visų amžių, kurie šią malonės dieną sustojote savo kelyje, kad išgirstumėte mano Žodį ir dvasiškai prisėstumėte prie mano stalo.

2. Aš suteikiu jūsų širdims ramybę ir taiką, kad galėtumėte mane išgirsti. Nes tikrai sakau jums: mano Žodis yra kelias, vedantis į taiką ir gerovę.

3. Tačiau neieškokite Manęs tik tam, kad paprašytumėte to, kas susiję su materialiais dalykais. Tiesa, Aš turiu gydomąjį balzamą nuo visų jūsų kankinančių negandų ir turiu raktus, atveriančius vartus į darbą. Tačiau be to Aš atnešu begalinį dvasinių gėrybių turtą, išminties srautą, neišsenkantį dvasinių džiaugsmų šaltinį.

4. Žinau, kad šio mokymo prasmė daugelį nustebina, kai jie jį girdi pirmą kartą, nes mano mokymas kreipiasi į jų dvasinę sielą. Aš jos ieškau ir į ją kreipiuosi, kad pasiūlyčiau jai karalystę už šio pasaulio ribų, nurodydamas kelią, vedantį į tą pažadėtąją tėvynę.

Tačiau žmogus, gyvenantis tik sau, mylintis tik tai, kas jo, galvojantis tik apie save ir visko tikintis iš pasaulio, – kai jis girdi kalbant apie atsižadėjimą, kantrybę, auką, nesavanaudiškumą ir gailestingumą, jis klausia savęs: „Jei aš viską atiduosiu, kas tada duos man? Kadangi šiame gyvenime turiu taip mažai, – kodėl turėčiau to atsisakyti?“

5. Aš jiems atleidžiu, nes jie negalėtų mąstyti kitaip – jų egoizmas kyla iš jų nežinojimo. Bet kai jie mane išgirsta daugiau nei vieną kartą ir jų sielą apšviečia bent maža šviesos kibirkštėlė, glūdinti mano žodžiuose, ji pabunda tarsi iš ilgo miego ir nustebusi bei sutrikusi klausia savęs: „Kur aš esu, kas man kalbėjo?“

6. Tuo tarpu mano Žodis toliau liečia tą sielą ir meiliai virpina tos širdies stygas, kol galiausiai sielos skausmas, kuris ilgą laiką kaupėsi tame žmoguje, pralaužia užtvanką ir išsilieja ašaromis, o tai reiškia išpažintį, atgimimą tikėjime, dvasinį prisikėlimą ir pakilimo į Šviesą, Tiesą ir Amžinybę pradžią.

7. Taip nėra visų atveju. Tačiau tie, kurie kadaise atėjo į mano Žodžio skelbimą ir savo širdyse turėjo savanaudiškumą, meilę materialiam pasauliui, išdidumą ir argumentus, kuriais neigė mano dvasinį mokymą, išgirdę mano tos dienos pamoką, iš karto prisiminė tą dieną, kai atėjo apimti tamsos ir tada išvydo šviesą, kurios egzistavimo jie niekada nebūtų įsivaizdavę.

8. Daugelis iš jų dabar yra mano ištikimiausi ir nesavanaudiškiausi darbininkai.

9. Tauta: Mano Žodis yra meilės srovė, kuri apvalys žmones ir parengs juos geresniam gyvenimui.

10. Staunet: Šiuo metu Aš jums duodu savo mokymą, kuris išgelbės nusidėjėlius per pačių nusidėjėlių lūpas.

11. Jūs negalite suvokti mano visuotinio išgelbėjimo plano; tačiau Aš jums atskleidžiu jo dalį, kad galėtumėte dalyvauti mano darbe.

12. Tik Aš vienas žinau, kokia reikšmė yra laikui, kuriame gyvena pasaulis. Nė vienas žmogus negali suvokti šios valandos tikrovės. Žmonės nuo pat savo pirmųjų laikų nuolat save suteršdavo, kol aptemdė savo jausmus ir sielą bei susikūrė sau ligotą, neramią ir liūdną gyvenimą. Tačiau dabar atėjo apvalinimo valanda.

13. Jūs, išgirdę šį dieviškąjį žodį, turite supratimą apie tai, kas vyksta šiais laikais, ir stengsitės melstis, saugotis daryti blogį ir vietoj to daryti gera. Tačiau ne visa žmonija supranta šių laikų įvykių reikšmę, todėl tarp žmonių vyrauja sumaištis, neviltis, kančia, neapykanta, nevaržomas siekis valdžios, ydos, nusikaltimai ir visos žemos aistros.

14. Pasauliui reikia mano Žodžio, tautoms ir valstybėms reikia mano meilės mokymų. Valdovas, mokslininkas, teisėjas, dvasininkas, mokytojas – jiems visiems reikia mano tiesos šviesos, ir būtent todėl Aš atėjau šiais laikais, kad apšviestų žmogų jo sieloje, širdyje ir protu.

15. Argi nesijaustumėte patenkinti, jei tarnautumėte mano Dvasiai kaip kelio rengėjai, ruošdami mano atėjimą į Žemės širdis, tautas ir valstybes? Tačiau jei turite norą pramušti brežes ir paruošti kelius – kokius pavyzdžius ir įrodymus norite pateikti?

16. Nepamirškite, kad mano darbas yra tobulas, amžinas, galingas, aiškus ir šviesus.

17. Jūs, dar nebrandūs mokiniai: jūs nežinote, kaip mane myli dvasios aukštesniuose pasauliuose – būtybės, kurios yra jūsų broliai ir seserys. Jei žinotumėte, kaip jie Mane myli, kaip Man tarnauja ir paklūsta, jaustumėte gilų apgailėstąjimą dėl savo elgesio su savo Tėvu ir skubėtumėte savo širdyje sukurti šventovę, kad ją paaukotumėte Tam, kuris jus myli tobula meile.

18. Tegul mano meilė būna jūsų širdyse, kad jos taptų jautrios žmonių skausmui. Turite išmokti užjausti, kad galėtumėte atleisti ir suteikti paguodą kenčiantiems.

19. Leiskite, kad mano Žodis sukrėstų jūsų širdį, kad ji galėtų plakti meile jūsų artimiesiems.

20. Įsiminkite mano mokymo žodžius, nes būtent jie tarnaus jums kaip ginklai kovoje, kai turėsite tapti tikrais mano tiesos sėjėjais.

21. Priartėkite, nes Aš teikiu paguodą tiems, kurie verkia, o jūs verkiate – vieni lieja ašaras, kiti verkia viduje, be raudų.

22. Aš surenku jūsų skausmus ir paverčiu juos taika – Aš, kuris esu vienintelis, įsiskverbiantis į sielos gelmes. Aš ateinu dėl jūsų sielų naštos – tos naštos, kurios jūs dar negalite nešti.

23. O jūs, žmonėse įsikūnijusios sielos! Jūs neatėjote į žemę tam, kad skausmai, problemos ir išbandymai jus nugalėtų. Jūs atėjote, kad nugalėtumėte nelaimės ir prieštaravimus.

24. Nebeverkite ir nebeužmiegakite. Žmogaus dvasinė siela kovoja su viskuo – su išbandymais, su skausmais, su aistromis.

25. Jūs patyrėte visas gyvenimo vargas, nes to norėjote. Tačiau jūsų tikėjimas, valia ir pastangos gali pakelti jus virš materijos ir skausmo.

26. Argi nesuprantate mano žodžių? Juk tai taip paprasta! Tačiau esate apgaubti materialumo ir dažnai nepasiekiate jų prasmės esmės, nes jos neišnagrinėjate. Ateis diena, kai jūsų siela – jau be kūno apvalkalo – su džiaugsmu kartos mano žodžius ir supras mano mokymus, o iš šio prisiminimo jūsų keliui išsiverš šviesos srautas. Bet jūs apgailestausite, kad nesugebėjote suvokti mano mokymų, kai vaikščiojote po žemę, kur jums trūko dvasinio ramsčio ar pagalbos.

27. Įsidėkite mano mokymus į atmintį, kai tik galite. Nes jei jie išnyks iš jūsų atminties, jei pasitrauks iš jūsų širdies, jei juos pamiršite ir atsisakysite, vėliau jų ieškosite ir neberasite. Tai tarsi turėtumėte šaltinį ir jį paliktumėte, o kai jus kankina troškulys ir jo ieškote, jums atrodo, tarsi vanduo būtų išgaravęs.

28. Jei norite žinoti, kaip eiti per šį gyvenimą be troškulio ir be išsekimo, ir jei norite būti apšviesti, jei esate dvasiniame pasaulyje – jei norite išvengti skausmo ir sumaišties, pasinaudokite mano mokymu, įtvirtinkite jį neištrinamai savo esybėje ir padarykite jį savo gyvenimo įstatymu ir norma.

29. Jei Tėvas šiandien pareikalautų iš jūsų ataskaitos, ką tada darytumėte? Ką galėtumėte parodyti savo sielos naudai?

30. Jei jūsų sąžinė jums sako, kad jūs nemylėjote, – nors tai ir yra įstatymas, – ar manote esą pasirengę pereiti iš žmogiškosios būsenos į dvasinę? Kiek sielų, klajojančių erdvėje, norėtų pasiekti žmones, kad jiems pasakytų: „Nesvaikykite savo laiko, kaip aš jį iššvaistiau.“

31. Iš tiesų, sakau jums, jei studijuotumėte kiekvieną mano sakinį, apšviestumėte savo gyvenimo kelią. Nes kiekviename iš jų glūdi esmė, išmintis, amžinybė.

32. Kas supranta mano žodį, tas galiausiai žino, kas atėjo į šį pasaulį – žino, iš kur jis kilęs ir kur turi sugrįžti.

33. Kas pasisotina šia esme, tas niekada daugiau nebesakys, kad šis pasaulis susideda tik iš skausmo, ašarų ir kartėlių, nes jis moka pakelti savo tikėjimą ir meilę virš skausmo.

34. Šis pasaulis, kuriame žmogus tiek daug kentėjo ir verkė, yra vieta, iš kurios daugelis norėtų pabėgti. Tačiau iš tiesų, sakau jums, Aš jį paskyriau tam, kad jūs jį pripildytumėte meile. Tačiau jei šią valandą paklausčiau jūsų visų, kiek meilės jūs jame pasėjote – ką atsakytumėte?

35. Noriu, kad pasakytumėte Man, jog supratote Kristų – Tą, kuris vieną dieną jums pasakė: „Mylėkite vieni kitus“. Supraskite, kad šį klausimą jums užduodu po daugelio šimtmečių nenuilstamo mokymo.

36. Todėl Aš jums nuolat kartoju, kad turite išmokti Mane išgirsti, kad turite išmokti nutilti, kai „Žodis“ kalba, kad dieviškoji sėkla jūsų širdyse sudygtų ir pražystų.

37. Aš turėjau begalinį kantrumą, laukdamas, kol jūs išgirsite mano balsą. Kodėl jūs neturite bent šiek tiek kantrybės, kai esate išbandomi? Sakau jums, kad tas, kuris neturi kantrybės, jos išmoks šiuo atpirkimo laikotarpiu. Ji taip pat yra Mokytoja, net jei trumpą laiką moko griežtai. Kodėl gi geriau nepasimokyti iš Dieviškojo Mokytojo, kuris moko tik su meile?

38. Materialistui laikas nėra toks pat kaip dvasiniam žmogui. Vienam jis pasirodo esąs teisingumas, kitam – palaima. Tačiau šimtmečių šviesa visada sklido virš žmonių, glostydamą vienus ir pažadindama visus.

39. Kada leisite, kad ši šviesa atsiskleistų per jūsų dvasinę sielą? Kada Aš sutiksiu žmones, laisvus nuo grandinių ir pasirengusius pakilti pas Mane?

40. Vis dar yra daug nuo kelio nuklydusių keliautojų, daug žmonių, pasiklydusių nežinojimo tamsoje, nes jie yra daugiau „kūno“ nei dvasios, daugiau melo nei tiesos.

41. Jiems nugali materija, o dvasia yra nugalėta. Būtent šiuos paklydusius Aš kviečiu į Dvasios šventę, į Meilės pokylį, kur mano dangiškas stalas laukia visų, kad išlaisvintų juos iš tiek daug kartėlio ir tiek daug vienatvės.

42. Aš duosiu jiems savo maistą – duoną, vaisius, vyną ir medų, kurie, tikrąja to žodžio prasme, yra širdingumas, paguoda, ramybė, sveikata ir žinios.

43. Malda, kurią tyliai siunčiate į viršų, yra tikras dvasinis šlovinimo giesmė, jos garsai susilieja su teisiųjų ir angelų garsais.

44. Jūs atnešate savo nuodėmių naštą į mano akivaizdą, parodote man visą savo gyvenimą. Tačiau Aš jums sakau: jūsų esybės paslapytys yra kančių ir atpirkimo pareigų, kurių jūs nežinote ir kurias žinau tik Aš. Bet nesvarbu, kad jūs man apie visa tai nekalbate, nei prašote manęs dėl to, ko

nežinote apie savo praeitį. Aš esu visur, ir niekas neišvengia mano gailėstingumo, kaip ir niekas neišvengia mano teisingumo.

45. Pajuskite mano tėvišką meilę, leiskite, kad joje išnyktų tamsa, kančios ir ašaros. Stiprinkitės manyje, atgaukite sveikatą ir ramybę, grįžkite stiprūs į kovos kelią.

46. Tai yra tas Žodis, kurio ieškote, kuris teikia paguodą, įkvepia naują drąsą ir pripildo viltimi. Kodėl, nepaisydami išbandymų, sekate paskui Mane? Kodėl nenumetate kryžiaus nuo savo pečių? Nes mano Žodžio prasmėje randate visišką supratimą apie visas savo kančias.

47. „Izraeliu“ pavadinau tautą, kurią šiuo metu suburiu aplink savo naująjį apreiškimą, nes niekas geriau už Mane nežino, kokia dvasia gyvena kiekviename iš šios „Trečiosios eros“ pašauktųjų.

48. „Izraelis“ turi dvasinę prasmę, ir Aš *jums* duodu šį vardą, kad jūs suvoktumėte, jog esate Dievo tautos dalis. Nes „Izraelis“ nėra žemiškoji tauta, o dvasių pasaulis.

49. Šis vardas vėl taps žinomas žemėje, tačiau be klaidų, su savo tikrąja, dvasine prasme.

50. Jūs turite žinoti šio vardo kilmę ir prasmę; jūsų tikėjimas, kad esate tos tautos vaikai, turi būti absoliutus, ir jūs turite visiškai suvokti, iš ko ir kodėl gavote šį pavadinimą, kad galėtumėte atlaikyti išpuolius, kuriuos rytoj patirsite iš tų, kurie vardui „Izraelis“ suteikia kitokią prasmę.

51. Jūs esate dvasinė tauta, kuri iš tiesų supras kopėčių paslaptį, kurią Jokūbas dvasinėmis akimis matė sapne. Aš jau matau, kad esate pajėgūs suprasti mano pamokas, ir suvedžiau jus kartu, kad jas jums atskleisčiau.

52. Gebėjimas suprasti kyla iš tobulėjimo, išsiskleidimo ir sukauptos patirties.

53. Iš tiesų, sakau jums, dar prieš pasaulių sukūrimą ir prieš žmogui pasirodant žemėje, jūsų siela jau egzistavo. Tai buvo jai nežinojimo epochos, gyvenimas tose pasirengimo buveinėse – laikotarpiai, kai siela buvo mokoma apsigyventi žemėje, įsikūnijusi žmogui.

54. Jūsų protas nepriima jūsų sielos praeities įspūdžių ar prisiminimų vaizdų, nes kūnas yra tarsi tanki uždanga, neleidžianti įsiskverbti į sielos gyvenimą. Koks smegenų darbas galėtų įsisavinti vaizdus ir įspūdžius, kuriuos siela gavo savo praeities eigoje? Koks protas galėtų, remdamasis žmogiškomis sąvokomis, suvokti tai, kas jam yra nesuprantama?

55. Dėl viso to iki šiol Aš neleidau jums sužinoti, kas jūs esate dvasiškai, nei kokia buvo jūsų praeitis.

56. Argi galėtumėte žinoti, koku būdu Aš ugdau Izraelio tautą? Ne, Aš jums atskleidžiau tik tai, ką dabar turite žinoti ir tiek, kiek galite suprasti. Taigi Aš jums sakiau, kad esate Dievo tautos vaikai, kad priklausote Jam

dvasia, o ne kūnu, kad jūsų užduotis – daugintis iki begalybės ir visus kviešti įstoti į šios tautos ratą, ir kad jūsų likimas – nešti šviesą visur po pasaulius.

57. Pirmuoju laikotarpiu Aš vienam žmogui daviau vardą Izraelis. Tai buvo Jokūbas, kad jis taptų tautos, kuri taip pat būtų vadinama, protėviu. Šis vardas buvo dvasinis, kad ta tauta žmonijos istorijoje būtų tarsi Dvasiai atversta knyga.

58. Ta tauta išgirdo mano balsą, atskleidė Dvasioje glūdinčius talentus. Ji per Mozę gavo mano Įstatymą, buvo išbandyta labai dideliais išmėginimais. Ji neturėjo kitos misijos žemėje, kaip tik pagoniškoms tautoms atskleisti gyvojo ir tikrojo Dievo buvimą bei Įstatymą.

59. Patriarchai, pranašai, regėtojai, valdovai, įstatymų leidėjai, teisėjai ir karaliai buvo mano pasiuntiniai, mano balso nešėjai, mano tarnai ir įrankiai, kad kartais meile, kartais pamokymu, kartais teisingumu apreiškčiau save. Per juos aš daviau kitoms tautoms savo galios įrodymus.

60. Šiandien, kai praėjo daug šimtmečių, o tos tautos šlovė, kaip ir jos teismas, liko toli praeityje, neturėtumėte nuvertinti jos istorijos. Nes jei ją perkelsite iš žemiškosios prasmės į dvasinę, gausite begalę pamokų ir pavyzdžių, kurių dėka galiausiai suprasite, kad tas Izraelis yra simbolis, alegorija, palyginimas, o Naujasis Izraelis, kurį Aš šiuo metu kuriu, reiškia jo įgyvendinimą dvasine prasme.

61. Žiūrėkite: kai Izraelis tuomet, pasiekęs išsilaisvinimą Egipte ir savo tikėjimu bei atkaklumu užkariavęs Pažadėtąją žemę, per savo vaikus įkūrė sostinę ir pavadino ją „Jeruzale“, ten pastatė šventyklą Jehovos garbei, kuri buvo tarsi tikėjimo deglas širdims.

62. Kas būtų pasakęs tai tautai, kuri dėkojo Tėvui už tai, kad Jis leido jai pailsėti Pažadėtojoje žemėje, jog toje mieste, kurį jie vadino šventu, jie prikals Mesiją prie kryžiaus?

63. Jūs, naujoji tauta, kovojanti dėl išsilaisvinimo iš „faraono“ valdžios, kuris yra materializmas, neišmanymas, fanatizmas ir stabmeldystė, pradėkite didžiąją kelionę per dykumą. Tačiau kai pajutote baimę dėl vienvietės, bado ir pavojų, staiga pamatėte, kad ant kalno nusileido „debesis“, o iš to „debesio“ išsiveržė dieviškosios šviesos spindulys, kuris, pasiekęs jūsų protą, tapo žodžiu, kuris yra išmintis.

64. Šis Žodis yra Dievo Įstatymas, tobulas meilės, teisingumo ir taikos Įstatymas. Jis taip pat yra naujoji mana, kuri jus maitina ir leis jums pasiekti Naująją Jeruzalę.

65. Tas miestas jau nebėra šioje žemėje, jis nebėra iš šio pasaulio: tas miestas egzistuoja dvasiniame pasaulyje. Tačiau kai vieną dieną jūs jame apsigyvensite amžinai ir Aš, kaip Mesijas, ateisiu pas jus, jūs manęs

daugiau nekarūnuosite erškėčių vainiku, neduosite man gerti acto, nei prikalsite prie kryžiaus. Aš ateisiu pas jus kaip tą dieną, kai žmonių minios dengė žemę savo apsiaustais, giedojo šlovinimo giesmes ir mojavo palmių šakomis. Jūs priimsite Mane į savo širdis, kai švęsite Mokytojo triumfinį įžengimą į Jeruzalę.

66. Kai tai įvyks, Aš daugiau nebeatsiskirsiu nuo jūsų.

67. Ar suprantate šių apreiškimų dieviškąją prasmę ir žemiškąją prasmę, kurią jūs jiems suteikėte?

68. Dabar Aš esu su jumis tik laikinai, kaip ir buvau anksčiau. Jau artėja momentas, kai Aš daugiau nebekalbėsiu su jumis, tačiau žmonija nepajuto mano buvimo.

69. Nuo to „kalno“, iš kurio siunčiu jums savo Žodį ir žiūriu į jus, savo atsisveikinimo išvakarėse turėsiu sušukti: „Žmonija, žmonija, kuri nežinojai, Kas buvo su tavimi!“ Kaip „Antrajame laikotarpyje“, netrukus prieš savo mirtį, nuo kalno žiūrėjau į miestą ir ašarodamas sušukau: „Jeruzale, Jeruzale, tu, kuri nepažinai gėrio, kuris buvo tarp tavęs.“ Jis verkė ne dėl pasaulio, o dėl žmonių sielų, kurios vis dar buvo be šviesos ir kurios dar turėjo pralieti daug ašarų, kad pasiektų tiesą.

70. Jeigu viskas, ką tauta turėjo „Pirmajame laikotarpyje“, būtų buvę ne tik simbolis, mano visagalis teisingumas būtų išsaugojęs tą miestą su jo šventykla ir tradicijomis nepaliestą. Tačiau viskas buvo sunaikinta, kad tik Įstatymas ir toliau šviestų sąžinėse ir visi suprastų, kad Dvasios Karalystė iš tiesų nėra iš šio pasaulio.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 275

1. Aš esu Meilė, ir būtent dėl to jums atleidžiama, o jūs džiaugiatės mano malonėmis. Tačiau nelaukite iš savo Tėvo vien tik glamonės ir dovanų. Prisiminkite, kad Aš taip pat atėjau kaip Mokytojas, kad padėčiau jums suprasti savo trūkumus ir netobulumus bei išmokyčiau, kaip turite save taisyti.

2. Aš esu su jumis jūsų dvasioje ir leidžiu savo šviesai nušviesti jūsų protą, kad jūs įvertintumėte tai, ką šiuo metu gaunate, ir kartu suprastumėte, kad ne viskas, ką pasiekiate, yra uždirbta nuopelnais. Taip pat Aš padedu jums suvokti, kad tai, ką iki šiol gavote, nėra viskas, ką turiu jums duoti, ir kad tai, ko šiandien trokštate, taip pat nėra viskas, ką jūsų dvasinė siela trokš, kai ji bus labiau išsivysčiusi.

3. Kartu su gyvenimo jums siunčiamais išbandymais ir pamokomis veikia mano mokymas, kuris paaiškina ir apšviečia kiekvienos pamokos prasmę. Nes tik pažinimas, patirtis ir tobulėjimas galės jums pelnytai suteikti „Trečiojo laikotarpio mano Dieviškumo mokinių“ vardą.

4. Ką galėtumėte duoti savo artimiesiems, koks būtų jūsų vaisius, koks būtų liudijimas ir patvirtinimas žodžio ar mokymo, kurį norite skelbti, jei jums trūktų savo patirties?

5. Kai kartą būsite dvasiškai subrendę ir susitiksime su žmonėmis, kurie kenčia ir yra nusivylę, nes negali turėti to, ko siekia šiame pasaulyje, patirsite, kaip jų materializmas kontrastuoja su mano mokinių pakilumu, kurių pasitenkinimas bus didelis, nes jų siekiai ir troškimai bus kilnūs, pagrįsti tvirtu įsitikinimu, kad šiame gyvenime viskas yra laikina.

6. Mano mokiniai kalbės pasauliui dvasinio gyvenimo pavyzdžiais – gyvenimu, kuris siekia priartinti sielą prie Dievybės, o ne prirakinti ją prie klaidingų pasaulio turtų.

7. Aš žinau, kad materialistai ateinančiais Kai jie susipažins su šiuo mokymu, jie bus pasipiktinę; tačiau jų sąžinė jiems pasakys, kad tik mano žodis kalba tiesą.

8. Žmogaus gyvenime viskas yra laikina: jo jaunystė yra praeinantis švytėjimas, jo šlovė trumpalaikė, malonumas – tik trumpalaikis. Todėl mano mokymas įkvepia jus siekti idealo – amžinybės. Nes dvasiniai malonumai ir jam skirta šlovė, kartą pasiekti, niekada neišnyks.

9. Žmonės, suteikti jūsų gyvenimui šiek tiek dvasingumo yra taip lengva, kad Aš jums sakau: kodėl to nedarote? Kodėl nebandote? Nebūtina, kad atsiribotumėte nuo savo žmogiškųjų pareigų.

10. Pakanka, kad savo darbams suteiktumėte šiek tiek dvasingumo, kad nebebūtumėte tik paprastais žemiškais būtybėmis, o taptumėte

aukštesnio dvasinio gyvenimo būtybėmis, gebančiomis suprasti prasmę, kurią savyje slepia žmogaus paskirtis.

11. Aš dar kartą sakau jums, kad Aš nenukreipiu jūsų nuo jūsų užduoties pasaulyje, nes ir ten turite šventus įsipareigojimus. Bet Aš sakau jums, kad neturėtumėte teikti pasauliui daugiau reikšmės nei savo sielos tobulėjimui.

12. Būtina, kad jūs gilintumėtės į mano veiklos pažinimą, kad suvoktumėte mano Žodį ir suprastumėte mano mokymų reikšmę.

13. Šiuo metu Aš kalbu sieloms, žinodamas, kad mano Šviesa iš jų persikels į materialius kūnus, ir kad šie, kai tik protas ir pojūčiai bus apšviesti, taps pasiryžusiais Dvasios įrankiais.

14. Jūs, žmonių minios, kurios klausotės šio Žodžio: užmerkite savo materialias akis ir išklausykite savo Viešpaties balsą Begalybėje.

15. Šiuo metu jums kalba ne žmogus Jėzus, kurį galite matyti aikštėse ir gatvėse, takuose ar slėnių pievose – tai Jėzaus Dvasia, esanti kiekvienoje dvasioje ir kiekviename prote, tai mano visuotinė Šviesa, liejanti ant visų Dievo vaikų.

16. Tauta, argi jums nebūtų malonu pamatyti, kaip mano mokymas duoda vaisių pasaulyje? Argi jūs netrokštate pamatyti, kaip ši ašarų slėnis virsta taikos šalimi? Tuomet dirbkite su meile, ir jūsų sielose bus šis džiaugsmas. Taip, mokiniai, savo sielose, nes jūs nežinote, kas šiuo metu bus jūsų buveinė. Bet nesvarbu, kad Šviesos pergalę pirmiausia pamatysite iš Dvasinės slėnio – dar daugiau: iš ten jūs dar labiau vertinsite savo darbų ir kovos vaisius.

17. Jūsų širdys plaka greičiau, ir jūs Man sakote: „Mokytojai, kada mūsų siela galės užgiedoti šią triumfo giesmę?“

18. Bendruomenių vadovai Man sako: „Tėve, mūsų pastangos neturi būti bevaisės.“ Tačiau Aš sakau ir vieniems, ir kitiems, kad pasiekti šį tikslą yra visiškai įmanoma, kad šiam idealui pasiekti nereikia paaukoti savo gyvybės. Bet jūs turite laikytis kiekvieno mano įsakymo, kad visas jūsų darbas būtų grindžiamas mano tiesa, o visų pastangos būtų nukreiptos į galutinį tikslą, kurį Aš jums nubrėžiau.

19. „Dvasinis tobulėjimas“, „vienybė“, „paklusnumas“ – tai tvirtas pamatas šventyklai, kurią turite pastatyti savo Tėvui. Jei to laikysitės, galiausiai pamatysite, kaip mano darbas ir jūsų kova žmonijoje pražys ir duos vaisių.

20. Nuo tada, kai mano Žodis pradėjo skambėti per šiuos balso nešėjus, Aš įkvėpiau jums dvasinimą, reikalavau iš jūsų vienybės ir mokiau jus paklusnumo.

21. Tie, kurie atėjo pirmieji, ir tie, kurie atėjo paskutiniai, žino šiuos mokymus, kuriuos per mano balso nešėjus nuolat kartojame.

22. Mano mokymas jums kalbėjo apie dvasingumą, kad jūs atsikratytumėte bet kokio išorinio Dievo garbinimo ir išmoktumėte mane mylėti bei man tarnauti dvasiškai, giliai, nuoširdžiai, kilniai ir tyrai.

23. Aš dažnai jums kalbėjau apie vienybę, nes jei kovodami nesujungsite savo dovanų ir jėgų vaisių, jei veiksate atskirai, jūsų darbas neduos vaisių.

24. Aš jums kalbėjau apie paklusnumą, kad visi jūsų veiksmai būtų pavaldūs tobulai valiai, tokiai, kokia yra mano, ir kad, ją vykdydami, jūs niekada nenukryptumėte nuo kelio. Tada, kai mano Žodžio skelbimas pasieks pabaigą, jūs visi galėsite pasauliui pateikti mano Apreiškimo tiesos įrodymą.

25. Tie, kurie laikosi šių įsakymų, sulauks savo artimųjų pasitikėjimo. Tačiau tie, kurie jų nepaiso ir kurie, apimti nesutarimų, nepaklusnumo ir dvasinio skurdo, pretenduoja mokyti žmonių minias, – sakau jums: anksčiau ar vėliau jų apgaulė ir veidmainystė bus demaskuotos, ir jie įsipainios į didžiausius išbandymus bei pamatys, kad juos palieka net ištikimiausieji.

26. Ar galėtumėte tai pavadinti mano mokymo pergale? Ne, tauta, ne sumaištis yra tai, su kuo susidursite kovos pabaigoje. Tai taika, džiaugsmas, šviesa, kuria turi vainikuotis jūsų kasdienis darbas.

27. Ar manote, kad mano Dvasia, susidūrusi su dalies šios tautos nedėkingumu ir nepaklusnumu, liktų begalinai abejinga? Ne, tauta, Aš leisiu ateiti savo teisingumui ir juo priversiu drebėti tuos, kurie man nepaklūsta, taip pat, kaip savo švelnumu priverčiau juos drebėti, kai jie išgirdo mano Žodį.

28. Mano mokymas negali būti aiškesnis ir paprastesnis. Tačiau jei jūsų atmintis jus apviltų ir jūs jį pamirštumėte, Aš įkvėpsiu tuos, kurie turi surinkti mano pamokas, kad iš jų sudarytų mano Žodžio knygą, duotą šiuo Trečiuoju Laiku. Ši knyga jums primins viską, ką pamiršote, privers jus verkti iš gailėsčio, kai susidursite su išbandymais, ir leis jums suprasti, kad galiausiai įvyksta mano valia, o triumfuoja mano tiesa.

29. Kodėl kartais mano Žodis jums atrodo griežtas? Jame nėra jokio griežtumo, jis kupinas meilės, kurią aš jums jaučiu. Nes jūsų Tėvas nenori, kad jo vaikai verkty.

30. Kai Aš jums kalbu tokiu tonu, ieškokite už Teisėjo žodžių Mokytojo buvimo ir Tėvo esmės – tada visa tai atrasite.

31. Kai Aš jus įspėju ir pranašauju, žinokite, kad Aš žinau jūsų ateitį ir kad Aš jus pažįstu geriau nei jūs patys, nes Aš esu Gyvenimas.

32. Mokykitės savo tyloje dvasiškai pakilti pas Mane. Savo maldoje kalbėkite su Manimi per Dvasią, ir gausite Mano atsakymą.

33. Ugdykite savo protą, priverčiant jį atsisakyti kiekvienos nereikalingos minties, mokydami jį pasitraukti dvasinio bendravimo akimirka, kad jis netaptų kliūtimi, trukdančia jums susikaupti ir išsilaisvinti toje palaimingoje akimirkoje.

34. Kokia laiminga yra siela, pasiekusi šį dvasinį pasiruošimą ir šį vidinį išsilaisvinimą. Visos jos dovanos išryškėja ir atsiskleidžia! Įkvėpimas, apreiškimas, gydomoji galia, vidinis žodis ir daugelis kitų sugebėjimų pasirodo ir parodo savo esmę bei paskirtį.

35. Kasdien skirkite keletą akimirkų savo laiko ir skirkite jas dvasinei maldai, tada netrukus patirsite to praktikos vaisių. Nelaukite tos dienos, kai Aš pasirodysiu, kad duoti jums savo mokymą ir jus paruoščiau. Nes tada jūs vis iš naujo pradėsite ir klupsite dėl trukdžių, kurie neleis jums dvasiškai atsigauti.

36. Kasdien skirkite keletą akimirkų šiai praktikai. Visada rasite Mane pasiruošusį jus išklausti ir padėti.

37. Šiais laikais žmonės nepraktikuoja tikrosios maldos. Todėl jiems teko suformuluoti maldas ir prašymus, kad galėtų juos mechaniškai kartoti tiek kartų, kiek jiems reikia.

38. Žmogus nebežino, kaip įkvėpti save, kad siela galėtų kalbėtis su Manimi. Jis visiškai nebežino dvasinės kalbos, kurią turėtų žinoti kiekvienas, nes nežino, kaip to mokytis: atsisakyti bet kokių ritualų, atmesti bet kokį materializavimą ir susikoncentruoti į savo esybės gelmę, kad galėtų pajusti Mano buvimą ir priimti įkvėpimo šviesą.

39. Todėl Aš jums sakau: kuo labiau aukosite savo polinkį melstis prieš simbolius ir skirti Man ceremonijas, siekdami rasti vidinę šventovę, tuo labiau patirsite, kaip jūsų dvasinio bendravimo dovana atsiskleidžia, auga ir pakyla, žingsnis po žingsnio priartindama jus prie dvasios ir dvasios dialogo, kuris įvyks, kai žmogus išmoks melstis tobulai.

40. Supraskite dabar, kad jei mano valia yra, jog jūs mokytumėte savo artimus, kaip pasiekti tobulumą maldoje, turite pasiruošti pateikti tiesos ir jame esančios jėgos įrodymus.

41. Argi norite juos mokyti, kad pakanka užsimerkti, kad būdas būtų tobulas? Ar norite apgauti savo artimuosius, verčiant juos imtis beprasmės elgsenos, kai jūsų viduje nėra tikro pasiruošimo? Taip negalima, tauta. Nes jūs neturite apgaudinėti nei savęs, nei savo artimųjų, o juo labiau – savo Tėvo.

42. Jei mokote melstis, tai todėl, kad galėsite įrodyti dvasinės maldos tiesą, jėgą ir veiksmingumą. Turite malda išgydyti sergančiuosius, turite atkurti taiką ten, kur vyrauja nesantaika, turite išgelbėti tą, kuris yra pavojuje. Tada jūs tikrai atrasite tikėjimą, ir žmonės norės sekti jūsų

pavyzdžiu. Jūsų mokymas pažadins tikėjimą širdyse, kurios stebėsis jūsų pateiktų įrodymų tikrumu.

43. Nepamirškite: kad malda būtų veiksminga, jūsų tikėjimas turi būti tvirtas ir didelis, kad gailestingumas taptų jūsų pakilimo pas Mane esme.

44. Visi, kurie padarė stebuklus – visi, kurie parodė dvasinės jėgos įrodymus, taip ir meldėsi. Taip meldėsi pirmųjų laikų patriarchai: iš dvasios į dvasią. Taip meldėsi Mozė dykumoje ir Danielius liūtų duobėje. Taip pat dariau Aš per Jėzų, kad sustiprinčiau žmones tikrosios maldos pažinime, jų akyse įrodydamas dvasinės maldos galią.

45. Jėzus meldėsi dykumoje prieš minios akis ir, žmonių nuostabai, padaugino duoną ir žuvis. Jis meldėsi prie Lozorius kapo ir parodė, kad iš tikėjimo ir gailestingumo gimusi malda suteikia sveikatą ir gyvybę. Jis meldėsi su mokiniais ir tuo pačiu atskleidė jiems galią, kurią žmogus įgyja, kai sugeba susisiekti su savo Tėvu.

46. Kaip toli ši žmonija nutolo nuo mano nurodymų! Viskas joje yra paviršutiniška, klaidinga, išorinė, pompastiška. Todėl jos dvasinė galia yra niekinė, o norėdama kompensuoti jėgos ir sielos išsiskleidimo trūkumą, ji puolė į mokslo glėbį ir išvystė intelektą.

47. Tokiu būdu žmogus, pasinaudodamas mokslu, pasiekė, kad jaustųsi stiprus, didis ir galingas. Tačiau Aš jums sakau, kad ta jėga ir tas didingumas yra nereikšmingi, palyginti su dvasinės sielos galia, kuriai jūs neleidote augti ir atsiskleisti.

48. Kai žmonių ištvirkavimas ir materializmas pasiekė kulminaciją ir privertė juos pamiršti savo kilmę – kai jų aistrų, malonumų ir ydų nesuvaldoma srovė daugelį žmonių pavertė lengvabūdiškais būtybėmis, nežinančiomis savo pareigų Dievui, šeimai ir artimiesiems, tuomet šis Žodis atėjo žmonijai kaip kristalinio vandens šaltinis ištroškusioms žmonių širdims.

49. Jūs taip pripratote prie nuodėmės, kad *jūsų* gyvenimas jums atrodo natūraliausias, įprastiausias ir priimtinausias, ir vis dėlto atrodo, tarsi Sodoma ir Gomora, Babilonas ir Roma būtų visą savo ištvirkavimą ir nuodėmę perkėlusios ant šios žmonijos.

50. Nors tai ir atrodo nelogiška, dabar yra tinkamas metas, kad mano žodis rastų atgarsį žmonių širdyse.

51. Prisiminkite pagonišką Romą, kaip ji – pasibjaurėjusi malonumais, pavargusi mėgautis kūno malonumais – atvėrė savo širdį, kad priimtų mano žinią.

52. Tie įvykiai pasikartos, ir jūs pamatysite, kaip mano sėkla sudygs *tose* tautose, kuriose, jūsų manymu, žmonės labiausiai nutolę nuo tiesos kelio.

53. Mano Žodis, kupinas išminties, paguodos ir atsinaujinimo pažado, sudrebins širdies stygas, kurių niekada nepasiekė nešvarumas ir blogis. Tie, kurie buvo mirę gyvenimo šviesai ir tiesai, prisikels, o seniai sugriauta moralė bus atkurta.

54. Jei tuomet pagonys, atsivertę į mano mokymą, ieškojo išgelbėjimo meilėje, kurią mokė mano Žodis, tai šių laikų materialistai ieškos kelio į savo išgelbėjimą pavyzdyje, kurį Jėzus paliko savo gyvenimu. Tačiau jie taip pat semsis įkvėpimo iš dvasinės šviesos, kurią mano Dvasia šiuo metu išliejo ant žmonių. Ką apima ši šviesa? Dvasinio gyvenimo pažinimą, dvasinės sielos sugebėjimų apreiškimą, paslapčių, kurių žmogus nesugebėjo perprasti, atskleidimą.

55. Tave, tauta, Aš paskyriau savo naujojo Žodžio saugotojais. Ilgą laiką Aš jums apsireiškiau, kad būtumėte tikri, jog tai mano Dvasios buvimas, kuris yra su jumis, ir kad turėtumėte pakankamai laiko įsisavinti mano mokymus, juos užrašyti ir apmąstyti.

56. Kam visa tai? Kad, kai mano apsireiškimas tarp jūsų pasibaigs, jūs nesakytumėte, jog tai buvo praeinantis reiškinys, dėl kurio nesate nei tikri, nei užtikrinti.

57. Kadangi dabar iš Manęs žinote, kad artėja paskutinė šių mokymų diena, pradėsite jausti atsakomybę, nes Aš jus palieku nebe kaip mokinius ar pasekėjus, bet kaip aiškintojus, pasiuntinius ir liudytojus tos žinios, kurią išgirdote iš Mokytojo.

58. Kai kurie iš jūsų esate kupini tikėjimo, jėgos ir uolumo ir laukiate tinkamos valandos, kad pradėtumėte dienos darbą. Kiti, priešingai, abejoja savimi ir dreba prieš kovą. Pastarųjų klausiu: ar įmanoma, kad kitos tautos, kurios tiesiogiai negirdėjo mano žodžio, imtųsi darbo anksčiau už jus, vedamos tik to liudijimo, kuris pasiekė jas?

59. Kas gi jus gąsdina? Jūsų širdis man sako: „Viešpatie, nesugebėjimas materialistams ir netikintiesiems akivaizdžiai įrodyti tiesos.“ Jūs manęs nesupratote: aš nesakiau, kad turite dvasinį dalyką, kuris yra nematomas ir neapčiuopiamas, padaryti fiziškai suvokiamą skeptiškų žmonių akyse, kad jie patikėtų dvasiniu dalyku. Aš visų pirma norėjau, kad jūs išvalytumėte savo gyvenimą ir taip susidvasintumėte, kad savo žodžiais ir darbais pateiktumėte geriausius įrodymus, jog mokymas, kurį išpažįstate, yra tiesa.

60. Jums atrodo labai sunku pateikti įrodymų, kurie patenkintų tą, kuris viskam ieško mokslinio paaiškinimo. Vis dėlto – didybė, kurią įdėjau į savo mokymą, yra tokia, kad joje rasite sprendimą, leidžiantį duoti atsakymą ir paaiškinimą į kiekvieną iškylančią problemą.

61. Argi manote, kad Aš jums atnešiau atsilikusį mokymą? Studijuokite mano Žodį, ir įsitikinsite, kad jis atsiskleidė taip, kad dera tiek su šios žmonijos dvasiniu, tiek su protiniu vystymusi.

62. Nei anksčiau, nei šiandien Aš nepasmerkiu jūsų mokslo, nes jis yra kelias, kuriuo žmogus taip pat atranda Mano tiesą. Kas ieško Manęs visame žinojime, tas Mane randa, jaučia Mano buvimą ir atranda Mano dėsnius. Aš smerkiu tik netinkamą naudojimąsi tuo, kas buvo sukurta tik geriems tikslams.

63. Šiandien žmonės yra daug labiau pajėgūs nei anksčiau suprasti Dievo esmę ir galią. Matykite čia mokslo įtaką žmonių pažinimo gebėjimams.

64. Kai žmonės dar tikėjo, kad egzistuoja tik tai, ką jie sugebėjo pamatyti savo akimis, ir patys nežinojo pasaulio, kuriame gyveno, pavidalo, jie įsivaizdavo Dievą, kuris buvo apribotas tuo, ką matė jų akys. Tačiau tiek, kiek jų protas palaipsniui atskleidė vieną paslaptį po kitos, visata jų akyse vis labiau plėtėsi, o Dievo didybė ir visagališkumas stebino žmogaus protui vis labiau augo. Todėl šiuo laikotarpiu Aš turėjau jums suteikti mokymą, kuris atitiktų jūsų vystymąsi.

65. Tačiau Aš jūsų klausiu: ar mano Apreiškimas apima materialias žinias? Ne, žinios, kurių Aš jus mokau, yra apie egzistenciją už gamtos, kurią matote ir jau taip ilgai tyrinėjate, ribų. Mano Apreiškimas rodo kelią, vedantį dvasią į gyvenimo lygmenį, iš kurio ji gali viską atrasti, suvokti ir suprasti.

66. Ar jums atrodo neįmanoma ar bent jau keista, kad Dievas žmonėms apsieiškia dvasiškai – kad dvasinis pasaulis atsiskleidžia ir pasireiškia jūsų gyvenime – kad nežinomi pasauliai ir sferos jums atsiskleidžia? Argi norite, kad jūsų pažinimas sustotų ir Tėvas jums niekada daugiau neapreiškia daugiau nei tai, ką Jis jums jau apreiškė?

67. Nebūkite įpročių vergovai ir nenustatykite savo dvasiai pažinimo ribų!

68. Šiandien galbūt neigiate, kovojate su dvasiniu mokymu ir jį persekiojate; tačiau Aš žinau, kad rytoj pasiduosite tiesai.

69. Kiekvienas dieviškasis apreiškimas, kai tik pasirodė, buvo kovojamas ir atmetamas; tačiau galiausiai ta šviesa įsigalėjo.

70. Mokslo atradimų atžvilgiu žmonija taip pat elgėsi netikintčiai; tačiau galiausiai ji turėjo pasiduoti tikrovei.

71. Dėl savo materializmo jūs buvote netikintys. Iš pradžių tikėjote tik tuo, ką matė jūsų akys. Tačiau jūs tobulėjote, ir dabar tikite tuo, ką atrado jūsų protas. Kodėl gi neturėtumėte tikėti ir suvokti to, kas yra už jūsų

materialiosios visatos ribų, kai jūsų dvasia kartą įžengs į tą begalinės žinios sritį?

Jūs dar nežinote, kiek daug ateities žmonija suvoks. Palyginkite senovės žmonių dvasines ir materialias žinias su tomis, kurias turite šiandien, ir tai jums suteiks įsivaizdavimą, kokia bus žmogaus gyvenimas ateityje.

72. Dabar yra tinkamas laikas pažadinti jus naujam amžiui, paruošti jus ir pranašišškai pranešti viską, ką jūs dar pamatysite.

73. Supraskite, tauta, kad mano atėjimas įvyko tinkamu laiku.

Tebūnie su jumis mano ramybė

Mokymas 276

1. Tarp žmonių minios, susirinkusios išklaudyti mano pamokymo, matau atvykstančius „paskutinius“, kurie šį Žodį girdi pirmą kartą. Jie buvo gavę liudijimą iš tų, kurie jau anksčiau buvo pakviesti į mano dvasinę puotą. Tačiau jie atsisakė tikėti mano buvimu ir Trečiojo Laiko atėjimu.

2. Vis dėlto jie atėjo, nes įveikė kliūtis ir prietarus, ir jiems pakako išgirsti pirmuosius žodžius, kuriuos ištarė Balso nešėjo lūpos, kad pasakytų: „Mokytojai, tai Tu, aš atpažįstu Tavo žodžio esmę, mano siela dreba.“

3. Palaiminti tie, kurie klausosi Manęs iki pat mano apreiškimo pabaigos 1950 metais ir tiki Mano buvimu. Nes tikrai sakau jums: mano esmė neišnyks iš jų širdžių net ir po mano išsiskyrimo.

4. Šiuo metu mano balsas pritraukia dideles žmonių minias, nes daugeliui sielų artėja jų piligrimystės žemėje pabaiga. Tas nusiminimas, tas nuovargis, tas liūdesys, kuriuos jie nešioja savo širdyse, yra įrodymas, kad jie jau ilgisi aukštesnės tėvynės, geresnio pasaulio. Tačiau būtina, kad paskutinį etapą, kurį jie nueina šiame pasaulyje, jie gyventų paklusdami savo sąžinės nurodymams, kad jų paskutinių žingsnių pėdsakai žemėje taptų palaima ateities kartoms, kurios ateis po jų, kad įvykdytų savo įvairias užduotis pasaulyje.

5. Daugelio žmonių liūdesys kyla iš to, kad savo ilgame klajojime jie nerado tankiai lapais apaugusio medžio, kurio pavėsyje galėtų pailsėti. Jie, tiesa, savo kelyje sutiko medžių, bet jie buvo išdžiūvę, o jų sėklos – negyvos.

6. Visi tie žmonės, kurie Manęs ieškojo, kurie ilgą laiką tikėjosi, netrukus išgirs Mano balsą ir skubės prie jo, nes jų širdyse neišblėso paskutinis vilties likutis ir paskutinė tikėjimo kibirkštėlė.

7. Juos laukia mano Dvasios darbas – tai tas galingas medis, kurio jie ieško, kurio pavėsyje jie nori pailsėti ir kurio vaisiais nori pasistiprinti.

8. Kai jie pagaliau atvyks, numalšins alkį ir troškulį bei džiaugsis galėdami pailsėti, savo vaizduotėje jie matys visą savo praeitį: kankinančius dienos žygius per dykumą, tamsius laikus su jų pagundomis, pavojų, ydų ir mirties grėsmės kupinas bedugnes. Jie prisimins visus tuos kartaus skonio taures, kurias išgėrė, ir savyje įžvelgs sunkaus gyvenimo kelio kovos pėdsakus.

9. Čia jie atgaus ramybę. Aš jų laikiu. Išlyginkite jiems kelią, kad jie nenuklystų, ir paruoškite šlovinimo giesmę, kad galėtumėte juos priimti su šventine džiaugsmu širdyse.

10. Iš pradžių jie bus mokiniai, klausantys mano naujų apreiškimų, vėliau savo meile ir uolumu taps mokiniais, o kai jų siela tikrai pasisotins ir

persisunkia šia esme, jie nebeieškos medžio, kad rastų pavėsj. Visur jie jaus mano buvimą, ir jame ras pavėsj, prieglobstį, vaisių, poilsį ir ramybę.

11. Kaip svarbu, kad „paskutinieji“ sutiktų stiprius „pirmuosius“, kad jie sustiprėtų jų gero pavyzdžio dėka ir nuo pat pirmųjų žingsnių pasuktų paklusnumo, uolumo ir tyrumo keliu.

12. Daug kartų turėjote Mane kaip Mokytoją. Tačiau kai Aš pasirodau kaip Teisėjas, jus apima baimė. Tada norite akimirksniu apsivalyti net nuo menkiausios dėmės, kad pasirodytumėte prieš Mane tyri. Gailestis dėl to, kad Mane įžeidėte, virsta ašaromis, o jūsų siela maldoje kreipiasi į Mane.

Kai tada suvokiate, kad atlikote gerą atgailos veiksmą, nurimstate ir jaučiatės verti išgirsti Dieviškojo Teisėjo žodį, kuris savo šviesa apšviečia sielas.

13. Tebūnie palaiminti tie, kurie atgailauja ir priima tvirtus sprendimus pasitaisyti bei atsinaujinti, nes jie sugebės pakilti virš nešvaraus ir žalingo. Be atgailos, savistabos ir sprendimų pasitaisyti jūs nebūsite padėję pamatų šventovės, kurią turite pastatyti savo sieloje. Bet jei pripažinsite savo klaidas ir stengsitės ateityje nuo jų išsilaisvinti, jūsų sąžinė ves jus visuose jūsų gyvenimo darbuose.

14. Tie laikai, kai žmonės siekė apsivalyti aukodami nekaltas aukas, jums jau seniai praėjo. Taip pat supratote pasninkavimo ir klaidingai suprastų atgailos praktikų, kurias ilgą laiką vykdėte, beprasmiškumą. Šiandien žinote, kad tik jūsų sielos atsinaujinimas ir dvasinis pakilimas gali suteikti ramybę ir šviesą.

15. „Antrajame laikmetyje“ aš, kaip žmogus, skelbiau savo tiesą savo pavyzdžiu. Aš panaikinau beprasmišką nekaltų ir nesuvokiančių būtybių aukojimą, paaukodamas save vardan tobulos meilės doktrinos. Jūs mane vadinote „Dievo Avinėliu“, nes ta tauta mane paaukojo savo tradicinių švenčių metu. Iš tiesų mano kraujas buvo pralietas, kad žmonėms būtų parodytas kelias į išgelbėjimą. Mano dieviškoji meilė nuo kryžiaus buvo išlieta ant tų ir visų laikų žmonijos, kad žmonija semtųsi įkvėpimo iš to pavyzdžio, tų žodžių, to tobulo gyvenimo ir rastų išgelbėjimą, nuodėmių apvalymą bei sielos pakylėjimą.

16. Dabar jūs suprantate, kad Aš atėjau duoti pavyzdį, kuriuo remdamiesi turite užsitarnauti nuopelnus, imdami Mane už pavyzdį, kad užsitarnautumėte amžinos ramybės prieglobstį, šviesos drabužį ir neišsenkantį ramybę.

17. Savo naujoje apaštaly gretose noriu matyti stiprius, dvasingus ir žinių šviesa persmelktus mokinius. Žinias Aš jums suteikiau per savo apreiškimus, kuriuos jums suteikiau per Tris laikotarpius. Aš nenoriu, kad jūs tyrinėtumėte mano Dvasią ar bet ką, kas priklauso dvasiniam pasauliui,

tarsi tai būtų materialūs dalykai. Aš nenoriu, kad mane tyrinėtumėte kaip mokslininkai, nes tada patektumėte į didelius ir apgailėtinus klaidingus samprotavimus.

Aš jus mokiau pakelti sielą malda, kad su nuolankumu ir pagarba kreiptumėtės į savo Tėvą. Nes tada paslaptį išginsite, kad jums leistų pamatyti tai, kas skirta jūsų žinioms, ir jūs pajusite, kaip dieviškoji įkvėpimo šviesa pasiekia jūsų protą.

18. Malda yra jūsų dvasiai apreikšta priemonė, leidžianti jums su savo klausimais, rūpesčiais ir troškimu šviesos pasiekti Mane. Per šį dialogą galite išsklaidyti savo abejones ir perplėsti šydą, kuris slepia kokią nors paslaptį.

19. Malda yra dvasios ir dvasios dialogo pradžia, kuri ateinančiais laikais sužydės ir duos vaisių šioje žmonijoje. Šiandien Aš visa tai apreiskiau šiai Manęs klausančiai tautai, kad ji taptų dvasinio atgimimo laikotarpio pirmakė.

20. Nemanykite, kad tik tada mano Dvasia pradės viršyti visus žmones. Iš tiesų, sakau jums, mano virpėjimas, mano įkvėpimas, mano buvimas ir mano šviesa visais laikais buvo su žmonėmis. Tačiau jie niekada nebuvo pakankamai pasirengę tiesiogiai priimti mano žinių.

21. Visais laikais Aš artėjau prie jūsų, visada kalbėjau jums, visada jūsų ieškojau. O jūs, priešingai, niekada neateidavote tikroju keliu pas Mane, niekada nekalbėjote su Manimi Dvasios kalba, nei ieškojote Manęs ten, kur Aš iš tikrųjų esu.

22. Nepraraskite drąsos, kai mano žodžiai atskleidžia jūsų nuodėmes. Taip pat sakau jums, kad atleidau žmonėms visas klaidas ir trūkumus, kuriuos jie padarė, ir jų dvasiai atveriu Šviesos amžių, kuriame jie suvoks savo netobulumus, kad galėtų pakilti iš savo sąstingio ir pažinti tiesą, glūdinčią mano kūrinyje, į kurį iki šiol jiems nepavyko įsiskverbti.

23. Ar norite, kad rytoj į jūsų klausimus atsakytų mano balsas? Mokykitės melstis, nes jei to nepadarysite, atsakys jūsų protas. Tačiau ką jis galės jums atskleisti, juk jis niekada nebuvo įsiskverbęs į Dvasios karalystę?

Leiskite, kad pakiltų siela, kad ji pasiektų Mane, kad ji belstųsi į mano Meilės ir Išminties vartus, ir taip jūs atrasite nuostabų gyvenimą, kurio dar niekada nebuvote atradę.

24. Išnagrinėkite mano žodžius iki galo, o mokiniai, ten rasite šios dienos pamokos esmę, kurią jums daviau.

25. Aš esu jūsų Draugas – Tas, kuriam galite patikėti savo paslaptis – Tas, kuris viską atiduoda už jus.

26. Matau, kad ateinate pas mane, norėdami patikėti man savo sielvartą, kad Aš išlaisvinčiau jūsų širdį nuo jo, ir Aš tikrai tai suteiksiu. Tačiau tai įvyks tik tada, kai suprasite, kad blogio negalima išgydyti paviršutiniškai, o reikia gydyti jo šaknį – kad be maldų ir prašymų būtinas tobulėjimas, savistaba ir atsinaujinimas.

27. Kokia čia nauda, jei Aš išgydysiu jus nuo ligos ar išlaisvinsiu nuo kokios nors kančios, jei jūs ir toliau laikysitės savo kančių priežasties?

28. Melskitės, kad gautumėte mano Šviesą ir per ją atrastumėte savo išbandymų ir nelaimių priežastis ar šaltinį. Prašykite, kad pasijustumėte sustiprinti savo nuolankumu. Bet pirmiausia sutelkite visą savo valią, kad išvengtumėte visko, kas galėtų pakenkti jūsų sielai ir kūnui.

29. Visi ateikite pas Mane ir pasveikite nuo savo kančių. Pasirūpinkite, kad jūsų tikėjimas padarytų stebuklą, grąžintų jums sveikatą ir suteiktų išgelbėjimą. Stebuklas priklauso ne nuo Manęs, o nuo jūsų. Tačiau nepamirškite, kad dabar jau nebe Mano drabužių turite paliesti, norėdami gauti stebuklą, bet savo tikėjimu ir pakilimu turite pasiekti Mano Dvasią.

30. Kiek daug žmonių šiuo keliu atgavo sveikatą, nes sugebėjo laiku atrasti savo kančių šaltinį ir sutelkė visą savo tikėjimą bei valią kovoti, kol nugalėjo! Kiek daug žmonių taip pat išėjo liūdni, sutrikę ar nusivylę, negavę to, ko troško, nes manė, kad vien tuo, jog atėjo į vieną iš šių susirinkimų vietų, arba vien paprašę, jau viską pasiekė. Jie niekada nesidomėjo savo kančių priežastimi ir turėjo pasitraukti, negavę to gėrio, kurio ieškojo. Tai yra tie, kurie gyvena be dvasinės šviesos, nežinodami savo kančių priežasties ir sveikatos ar ramybės vertės.

31. Didžioji dalis žmonių širdyje nešioja Tomą – jie nori pamatyti ir paliesti, kad galėtų patikėti. Tačiau Aš jums sakau, kad tie įrodymai, kurie buvo suteikti netikriausiam iš mano mokinių, šiais laikais nepasikartos, nes pasaulis daugiau niekada neturės Manęs kaip žmogaus, ir nes Aš tą pavyzdį palikau kiekvienam iš savo vaikų kaip atvirą knygą, kad jie išmąstytų šią pamoką.

32. Nemanykite, kad Aš pasauliui galiu apsireikšti tik kaip žmogus. Ne, nes dabar Aš darau save dvasiškai juntamą jumyse, ir tai yra įrodymas, kad Aš galiu apsireikšti žmonėms begalės būdų. Aš viską sukūriau ir pažįstu jus, todėl žinau, kaip sukrėsti šios žmonijos miegančią sielą.

33. Mano nuolankumas tais laikais privertė tautos širdis drebėti iš meilės. Ji buvo įpratusi matyti tų, kurie tvirtino atstovaujantys Man pasaulyje, pasirodymus. Kai žmonės pamatė, kad Karalių Karalius atėjo be karūnos ir neturėjo sosto žemėje, jų akys atsivėrė ir jie suvokė tiesą.

34. Taip pat ir šiais laikais Aš savo nuolankumu sukrėsiu pasaulį; pirmuosius to įrodymus Aš jums daviau, pasirinkdamas paprastumą ir

atsiskyrimą tų Pirmųjų, kurie pajuto Naujojo Laiko atėjimą, kad tarp jų skelbčiau savo Žinią.

35. Vargas tiems, kurie naudojo mano vardą, kad dvasiškai valdytų žmoniją, jei dėl to jie sutrukdė jos dvasiniam tobulėjimui arba paskatino ją klysti, nes jie matys, kaip tūkstančiai žmonių, ieškančių tiesos, paliks jų gretas! Vargas *tiems* mokslininkams, kurie – vietoj to, kad palengvintų gyvenimą – jį žmonėms padarė dar skausmingesnį, nes tada jie matys, kaip vargšai ir neišsilavinusieji darys stebuklus, kurių jie, net su visa savo mokslo galia, nesugebėtų padaryti!

36. Šio laikotarpio stebuklai taip pat buvo užrašyti kaip liudijimas ateinančioms kartoms. Tačiau tikrai, sakau jums, šie stebuklai išsipildys labiau sieloje nei kūne.

37. Toje Antrojoje eroje Aš išgydžiau daugybę ligonių. Aš išgydžiau aklius, raupsuotuosius, apsėstuosius, kurčius, raišius ir nebylius. Visi jie buvo kūniškai sergantys, tačiau per stebuklą, įvykdytą jų kūnams, atgijo jų sielos.

38. Dabar Aš ateinu pirmiausia tam, kad suteikčiau sielai šviesą, suteikčiau jai laisvę, uždegčiau jos tikėjimą ir išgydyčiau ją nuo visų blogio apraiškų, kad ji pati vėliau imtųsi stiprinti ir gydyti savo kūną.

39. Argi nemanote, kad laikui bėgant turiu rasti jus vis labiau pažengusius, ir kad todėl mano pamokos turi būti vis aukštesnio lygio?

40. Todėl pasaulis nebematys Manęs gimusio tvartelyje, nei mirusio ant kryžiaus, bet turės tobulėti, kad pajustų mano dvasinį buvimą.

41. Žmonija, ar skausmas, vargas ir chaosas, kurie šiuo metu tave apgaubia, tau atrodo nenumatomi? Jei esate nustebę, tai todėl, kad nesidomėjote mano pranašystėmis ir nepasirengėte. Viskas buvo numatyta, viskas buvo paskelbta, bet jums trūko tikėjimo, ir dabar dėl to geriate labai kartų taurę.

42. Ir šiandien Aš pranašauju per žmogiškąją protą. Kai kurios pranašystės išsipildys netrukus, kitos – tik tolimuose laikais. Ši tauta, kuri jas girdi, turi didelę atsakomybę jas paskelbti žmonijai. Nes jose glūdi šviesa, kuri žmonėms padeda suvokti tikrovę, kurioje jie gyvena, kad jie sustotų savo pašėlusioje bėgimo link bedugnės eigoje.

43. Mano pasiuntiniai praneš tautoms, kad jei jos toliau sieks savo kvailų ir beprotiškų didybės ir galios tikslų, naudodamosi jėgomis ir elementais, kurių dar nepažįsta ir nemoka panaudoti, ši žemė, kuri buvo Viešpaties sukurtas rojus, o vėliau dėl žmonių nuodėmių ir nepaklusnumo tapo ašarų slėniu, dėl žmonių nedorybės virs mirties ir tylos lauku.

44. Ar galėtumėte tai pavadinti mokslo sėkme ar pergale? Pergalė žmonijai būtų tai, jei ji pasiektų gyvenimą taikoje ir harmonijoje, nes tada ji

bus padėjusi pagrindą savo didžiausiems pasiekimams – tiek žmogiškiems, tiek dvasiniams – ir bus įvykdžiusi įsakymą, kurį Aš jums patariu: mylėkite vieni kitus.

45. Iš kitų šalių į šią tautą plūs žmonių minios, kurios nekantriai klausinės jūsų apie dvasinius įvykius, kuriuose jūs šiuo metu dalyvavote, taip pat apie apreiškimus ir pranašystes, kurias Aš jums daviau. Juk daugelyje pasaulio vietų buvo priimti mano pranešimai, kuriuose sakoma, kad mano dieviškasis spindulys nusileido vienoje vietoje Vakaruose, kad kalbėtų šių laikų žmonijai. Kai ateis laikas, jūs pamatysite, kaip jie atvyks iš kitų tautų ir šalių, kad jus surastų. Tada didžiųjų konfesijų atstovai bus sukrėsti, kad ne į juos Aš kreipiausi.

46. Dabar jūs suprantate, kodėl Aš noriu, kad kovotumėte su savo materializmu, kad pašalintumėte visas savo abejones ir klaidas. Nes Aš nenoriu, kad jūsų artimieji, atėję pas jus, patirtų nusivylimą ar nusiminimą. Aš nenoriu, kad jie, vietoj to, kad vadintų jus broliais, taptų jūsų priešais.

47. Ar jums neskauda širdies dėl tokio didelio sumaišties, kokia vyrauja pasaulyje? Ar jūs nekenčiate matydami tokį didelį dvasinį tamsumą?

48. Būkite geri mokiniai – didingi savo pažinimu ir nuolankūs savo mokymo būdu. Aš jums sakau, kad turite pasinaudoti kiekviena gyvenimo siūloma proga sėti. Tačiau turite žinoti, kad kiekvienas, kuris save vadina Mokytoju, nors juo ir nėra, bus atsakingas už viską, ką daro savo kelyje, taip pat ir už išbandymus, kuriuos patiria savo kelyje.

49. Tai brangus momentas apmąstymams, kad galėtumėte išsilaisvinti iš rutinos, pasukti pažangos keliu ir iš tikrųjų pažinti šio darbo tyrumą. Nes ne visi iš jūsų apmąstėte jo tyrumą, nei jį supratote. Aš vis dar matau tarp jūsų tokias keistas kulto formas ir praktikas, kad jos daugelį glumina, nors kai kuriems, turintiems polinkį į ritualus, jos patinka. Šie žmonės nesuvokia, kad taip jie suteikia pagrindą ateities pašaipoms.

50. Ar manote, kad Mokytojas bijo, jog žmonės sunaikins jo darbą? Ne, tauta, Tėvas neturi ko bijoti, jo darbas yra nesunaikinamas. Aš noriu, kad mylėtumėte tiesą, kad pristatytumėte mano darbą visame jo tyrumo grožyje. Nes jei to nedarysite, sukelsite daug skausmo, kaip tai padarė visi tie, kurie – kokioje bebūtų religinėje bendruomenėje – supainiojo, sugadino ar įskaudino savo artimuosius, nesijausdami užuojautos savo broliams ir seserims, duodami jiems akmenis vietoj duonos, tamsą vietoj šviesos arba melą vietoj tiesos.

51. Jūs visi, tauta, gavote šį Žodį, būkite sąmoningi to, ką išgirdote, ir vis dėlto Aš jums sakau: niekas jūsų neverčia man tarnauti, nei eiti numatytu keliu. Tačiau tas, kuris yra pasirengęs, kuris negali atsisipirti meilei, kurią jaučia savo širdyje, kuris nebijo, kad jo pėdos ant kelio bus nusibrozdintos

iki kraujo, – tas tegul paima savo kryžių ir seka paskui savo Mokytoją, pasirengęs tarnauti Man per savo artimus.

52. Būtent Elijas buvo tarp didžiulių žmonių minios, kad mokytų juos tiesos kelio, kad kalbėtų jiems apie Dievo karalystę, kad parodytų žmonėms dvasinimą ir išlaisvintų juos iš sumaišties, neteisybės ir piktadarystės.

53. Elijas ragina žmones atgailauti, rodo jiems dorybes ir meilę, kad juos, kaip avis iš aptvaro, atvestų pas Mane.

54. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš nukreipiau savo visuotinį spindulį į žmogaus protą, kad perduočiau jums savo Žodį. Tačiau žmonija dar neatsižvelgė į mano dieviškąjį apreiškimą, nes ji susikūrė daug dievų pagal savo valią ir savo įsivaizdavimus. Tačiau Aš jums sakau: yra tik *vienas* tikrasis Dievas, kuris neturi nei pradžios, nei pabaigos, ir kuris žmogui suteikė savo Dieviškosios Dvasios kibirkštėlę, kuri yra jo sąžinės šviesa, mokanti jį atskirti gėrį nuo blogio.

55. Išrinktoji tauta: įvairių tikėjimų ir mokymų, įvairių bažnyčių ir sektų mokslininkai mokosi, kad ištirtų šio Dvasinio mokymo vaisius. Jie klaus jūsų, koks yra Dievas, į kurį šiuo metu kreipiatės. Kai būsite pasirengę, būsite apšviesta tauta, kuri žinos, kaip atsakyti į kiekvieną klausimą. Noriu, kad mokėtumėte ginti šią tiesą, nes kalbėsime tiesos žodžius. Kai pasieksite dvasinį tobulumą, jums nereikės nieko bijoti iš žmonių, nes savo žodžiais, mintimis ir darbais liudysite mano tiesą.

56. Jei laikysitės mano įstatymo, žmonės jūsų nelaikys apgavikais, nes matys jūsų paklusnumą ir laikys jus savo broliais bei seserimis.

57. Kiekvienas, kuris turi savyje gerus principus, kuris apmąsto savo poelgius, kuris pašalina melą iš savo žodžių, kuris elgiasi su artimaisiais su meile, užuojauta ir gailestingumu, pajus savyje mano dieviškumo apreiškimą ir savo kilnių poelgių bei ketinimų daryti gera bus panašus į savo Dievą.

58. Kaip mažai yra tokių širdžių! Mažas yra tų, kurie taip įvykdė mano įstatymą, skaičius. Tačiau jus, kurie esate išrinktoji tauta, Aš mokiau daryti gera. Jūs galite tai daryti savo geromis mintimis, savo maldomis. Per maldą jūs galite pakelti savo dvasinę sielą iki mano dieviškumo. Nes kadangi Aš esu begalinis, Aš nusileidžiu į jūsų pasaulį, kad jus glostyčiau, kad suteikčiau jums paguodą ir kad mokyčiau jus laikytis mano įstatymo.

59. Dieną po dienos Aš buvau tarp jūsų, kad mokyčiau jus puoselėti dorybes, kad patikėčiau jums savo meilę, ir apšvietiau jūsų sielą bei protą, kad visur pakiltumėte su ketinimu daryti gera, su atsinaujinimo ketinimu. Aš mokiau jus atleisti, kad tas, kuris yra tamsoje, pamatytų, jog esate

Šviesos vaikai. Taip savo geru pavyzdžiu galite parodyti pasauliui tiesos kelią ir savo meilės darbais liudyti, kad priėmėte mano Žodį.

60. Žmonės neturės kuo jūsų kaltinti, nes supras, kad esate mano įkvėpti daryti gera.

61. Veikite šiame dvasiniame darbe, kaip yra mano valia, kad parodytumėte žmonijai naujus horizontus, kad apšviestumėte tamsius kelius, kuriais ji iki šiolėjo.

62. Patikėkite save tiesiogiai Man, nes Aš esu vienintelis, kuris gali įsiskverbti į jūsų sielą ir išgirsti jūsų paslaptis su begaliniu užuojauta ir beribiu meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Mokymas 242	Eilutės Nr.
Dvasios kelias ir paskirtis	2
Teisingumas panaikina karus	18
Pranašystės apie „Taikos karalystę“	58
Tikrosios vertybės	64
Mokymas 243	Eilutės Nr.
Vienas kelias ir viena tiesa	2
144 000 pažymėtųjų	19
Baalia garbintojai	25
Dvasiniai ginklai nėra grėsmingi	35
Dvasinis bendravimas nuo 1950 m.	39
Dovanos	43
Karai ir jų priežastys	46
Netrukus žmonija sužinos apie reinkarnacijas	47
Dieviškosios apraiškos	50
Ši dieviškoji žinia pasieks ir žydus	52
Atpirkimo kelias	61
Anapusinio pasaulio būtybės	64
Mokymas 244	Eilutės Nr.
Dvasinis pasireiškimas, bendravimas per žmogaus protą	3
Trejbė	3
Trys laikai	8
Bendravimas iš dvasios į dvasią	23
Reinkarnacija	28
Žinių apie praeitį ir ateitį malonė	30
Stenkitės pasiekti dvasinį išpildymą	34
Kanaanas nėra dvasinio Izraelio tikslas	41
Simboliai ir dvasingumas	42
Mokymas 245	Eilutės Nr.
Tikrasis dvasinio ir materialaus gyvenimo kelias	2
Mirties iš tikrųjų nėra	18

Kelias į dievišką tobulumą	23
Dieviškasis atleidimas ir mūsų nuopelnai	29
Reinkarnacijų pabaiga	43
Tėvas visada apsireiškė pasauliui	58
Mokymas 246	Eilutės Nr.
Dvasinio kelio	1
Dieviškojo mokymo prasmė ir religijų klaidos	8
Po 1950 m.	23
Dvasinio Izraelio misija	28
Netrukus bus atplėštas Septintasis antspaudas	29
Elijas	45
Dvasingumas ir religiniai tikėjimai	52
Dvasinė ramybė nugalės materialios galios pasigyrimus	61
Lygybė per meilę	63
Mokymas 247	Eilutės Nr.
Moksleivio kelias	4
Mokytojo atėjimo antrajame laikotarpyje prasmė	23
Kryžiaus ir Jėzaus nukryžiovimo reikšmė	29
Kitų pasaulių dvasių išlaisvinimas	40
Visatos transformacija per meilę	46
Žodžiai, skirti tarnams	50
Tikroji dvasinė malda	52
Mokymas 248	Eilutės Nr.
Idėjų kova ir dvasinis apreiškimas	1
Ar egzistuoja „Antikristas“?	11
Keletas žodžių apie abejones	12
Ar egzistuoja pasaulio pabaiga?	13
Netikrieji Kristūs	14
Ar egzistuoja Dievo rūstybė ir teismas?	17
Inkarnacijų priežastis	23
Tikroji gyvenimo prasmė	28
Klaidingos interpretacijos	28
Kalėdos	37

Kūrėjo ir kūrinijos santykis	57
Vieno materialaus gyvenimo nepakanka	60
Mokymas 249	Eilutės Nr.
Mokytojo sugrįžimas Dvasioje	1
Išganymo kelias	21
Dvasia ir intelektas	44
Dvasingumo laikas	48
Materializuotieji	63
Mokymas 250	Eilutės Nr.
Meksikos atsakomybė	3
Tikroji taika	15
Dvasinė išmintis priklauso nuolankiesiems	17
Izraelis šiuo Trečiuoju laikotarpiu	19
Šios planetos paskirtis	37
Pranašystė apie didžiuosius įvykius	53
Sąžinė yra dieviškoji šviesa	56
Ką gali pasiekti tikėjimas	66
Mokymas 251	Eilutės Nr.
Dvasinis pabudimas šioje Trečiojoje eroje	3
Išrinktosios tautos misija	10
Išbandymai ateina tinkamu laiku	20
Paskirti ir išrinktieji	34
Mokymas 252	Eilutės Nr.
„Atiduokite Dievui tai, kas priklauso Dvasiai, o pasauliui – tai, kas priklauso“	3
Pasirengimo laikas sumaišties apsuptyje	14
Dievo karalystė nėra iš šio pasaulio	36
„Gyvenimo knygos“ sudarymas	45
Dovydo ir Saliamono pamoka	58
Mokymas 253 (1949 m. sausio 1 d.)	Eilutės Nr.
Teisingumas ir gyvenimas	1
Išorinių kultų klaida	20
Izraelio misija per Dvasią	51

Mokymas 254 (1949 m. sausio 1 d.)	Eilutės Nr.
Dieviškasis teisingumas	1
Trečiojo laikotarpio mokinio pabudimas	7
Naujas Dievo atėjimas Dvasioje	50
Pavyzdžiai naujoms kartoms	54
Mokymas 255	Eilutės numeris
Trečiasis Dievo atėjimas ir jo liudijimas	1
Religijos ir kultai turi tapti dvasiniai	16
Tradiconalizmas ir dvasingumas	20
Didžiosios šviesos dvasios įsikūnys šiame pasaulyje	43
„Septynių antspaudų“ reikšmė	56
Mokymas 256	Eilutės Nr.
Kelias į Tėvo karalystę	2
Dvasinis skausmas	11
Žmogaus mokslas	26
Antrojo laikotarpio apaštalų pavyzdys	30
Dvasinė malda	63
Mokymas 257	Eilutės Nr.
Materialusis ir dvasinis gyvenimas	1
Moksleivio pareigos	34
Pasaulis bus transformuotas	57
Mokymas 258	Eilutės Nr.
Žmonijos pabudimas	4
Skausmas signalizuoja, kad nuklydai nuo kelio	25
1866 m. – Trečiojo laikotarpio pradžia	41
Kūno ir proto tikslas	72
Mokymas 259 (Palmių sekmadienis)	Eilutės Nr.
Fizinės palmių šakelės nepasiekia Dievo	16
Dvasinė Izraelio tauta nėra žydų tauta	53
Dvasinės dovanos	56
Dvasinio pažymėjimo reikšmė	60

1950 m. reikšmė	84
Mokymas 260	Eilutės Nr.
Šiandien gyvename šeštojo antspaudo laikais	2
Dvasia ir mokslas	9
Izraelio dvasinė misija	18
Daugelis vis dar laukia pažadėto Viešpaties atėjimo	33
Pasirengusio mokinio įgaliojimai	37
Meksika – „Naujojo Jeruzalės“ atspindys	40
Idėjų kova	44
Tobula dvasinė komunikacija	57
Mokymas 261	Eilutės numeris
Buvimo tikslas	5
Tikroji malda yra dvasinė	21
Dvasingumas	34
Apeigos ir simboliai išnyks	39
Anapus materialios mirties yra gyvenimas	55
Dieviškojo spindulio komunikacija	59
Mokymas 262	Eilutės Nr.
Dvasinis išpildymas	4
Žmogus yra sunaikinimo ir karo priežastis	26
Dvasinis bendravimas – kelias į tiesą	34
Vienas iš žmogaus gyvenimo tikslų	47
Dievas yra aukščiausias paprastumas	55
Kanaano vestuvės	67
Skausmas ir dieviškoji pagalba	70
Mokymas 263	Eilutės Nr.
Šviesa, tiesa ir išmintis per dvasinę analizę	1
Marija neturi jokios formos	30
Reinkarnacijos yra galimybės	44
Jėzaus pavyzdys išbandymuose	49
Pasirengimas ir išpildymas	62
Mokymas 264	Eilutės Nr.
Trečiojo laikotarpio mokinys	1
Tikroji dieviškoji šventovė	9

Studijos ir meditacija	15
1950 m. baigiasi Trečiojo laikotarpio apreiškimas	32
Naujas dieviškasis atėjimas Trečiajame laikotarpyje	35
Moksleivio ilgesys	48
Kelias į tobulumą	49
Vaikų dvasinis ugdymas	59
Mokymas 265	Eilutės numeris
Dvasinis tobulėjimas	1
Laikinas ir amžinasis	22
Evoliucijos dėsnis ir sustingusios religijos	23
Karai ir nelaimės bei jų priežastys	28
Spiritualizmas iškils visame pasaulyje	38
Dvasinis bendravimas	49
Dieviškasis palikimas	63
Dvasinio pasaulio misija	65
Mokymas 266	Eilutės Nr.
Dvasia ir materija	5
Išbandymai yra naudingi	14
Ramybė nuomonėse	33
Nuopelnų svarba	34
Bendravimas kitose šalyse	41
Dvasingumas	47
Dvasinė malda	50
Mokslas ir meilė	58
Pranašystės apie dieviškąjį teisingumą	62
Mokymas 267	Eilutės numeris
Gyvenimo knyga	4
Idėjų kova tarp žmonių	23
Nuo 1866 iki 1950 m.	30
„Stimmträger“	32
Išvalantys išbandymai	40
Naujoji žinia	59
Dvasinio Izraelio atsakomybė	66
Mokymas 268	Eilutės Nr.

Pasirengimas laikotarpiui po 1950 m.	1
Visi bus išgelbėti	21
Gyvenimo prasmė	28
Šeštojo antspaudo šviesa	48
Ideologijų kova	58
Marija yra dieviškasis apreiškimas	67
Kas yra tikėjimas?	71
Mokymas 269	Eilutės Nr.
Dvasinis Izraelis visais laikais	1
Atvertas šeštasis antspaudas	10
Nežinojimas – visų blogybių šaltinis	12
Viešpaties tarnai	28
Dievas – dvasių idealas	59
Mokymas 270	Eil. Nr.
Dvasios duona ir vynas	1
Dvasininko misija	10
Žmonijos pabudimo laikas	43
Mokymas 271	Eil. Nr.
Spiritualisto misija ir galimybės	2
Kas yra dieviškasis teisingumas	18
Materialaus pasaulio evoliucija ir dvasinis sąstingis	37
Dvasios gyvenimas	43
Kokią naujieną atneša spiritizmas?	51
Žmonių karai nieko nenulemia	64
Pranašystės apie taikos karalystę	66
Mokymas 272	Eil. Nr.
Meistro darbininkai	1
Egzaminų prasmė	7
Trečiasis Šventosios Dvasios laikotarpis	9
Kovoje nesame vieni	21
Atlyginimo teisingumas	23
Rojaus ir pragaro reikšmė	29
Materialūs ir dvasiniai darbai	38
Ryšys tarp dvasinės ir materialios mirties	46
Tikrojo spiritualisto misija	54
Mokymas 273	Eil. Nr.
Dvasios ir materijos pusiausvyra	5

Trečiojo laikotarpio dvasinė tauta	11
Žmonija netrukus išsilaisvins	20
Dvasinio pažinimo trūkumo pasekmės	25
Spiritualizmas nėra religija ar sekta	48
Mokymas 274	Eil. Nr.
Pamoka apie tikrąsias vertybes	2
Dvasinio Izraelio reikšmė	47
Dvasios evoliucija	52
Mokymas 275	Eil. Nr.
Amžinos vertybės	2
Malda – tai dvasinis ryšys su Dievu	32
Palanki valanda	50
Mokslinis pasaulis ir dieviškasis apreiškimas	62
Mokymas 276	Eil. Nr.
Žmonijos taikos siekimas	4
Bendravimas iš dvasios į dvasią	17
Malda ir atsinaujinimas	26
Nuolankumas	33
Gydymo procesas	37
Pranašystės	41
Pasirengimas	52

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net